

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-132-19

Druk nr 3753
Warszawa, 6 sierpnia 2019 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o postępowaniu
egzekucyjnym w administracji oraz
niektórych innych ustaw.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Finansów.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.²⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1a:

a) po pkt 4c dodaje się pkt 4d w brzmieniu:

„4d) należności celnej – rozumie się przez to należność celną, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającym unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.³⁾), dochodzoną na podstawie tytułu wykonawczego innego niż jednolity tytuł wykonawczy albo zagraniczny tytuł wykonawczy;”;

b) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) składkach na ubezpieczenia społeczne – rozumie się przez to również składki na ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, Fundusz Emerytur Pomostowych oraz Solidarnościowy Fundusz Wsparcia Osób Niepełnosprawnych;”;

2) w art. 3a w § 1 skreśla się wyrazy „(Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.)”;

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy, ustawę z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, ustawę z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawę z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawę z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne, ustawę z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz ustawę z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1499, 1629, 2192, 2193 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 730.

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90, Dz. Urz. UE L 267 z 30.09.2016, str. 2, Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 32, Dz. Urz. UE L 42 z 18.02.2017, str. 43, Dz. Urz. UE L 83 z 25.03.2019, str. 38 oraz Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 54.

3) w art. 6:

a) § 1d otrzymuje brzmienie:

„§ 1d. W przypadku, o którym mowa w § 1c, wierzyciel przed wszczęciem postępowania w sprawie odpowiedzialności podatkowej osoby trzeciej wzywa zobowiązanego do złożenia oświadczenia o posiadanych składnikach majątkowych i źródłach dochodu oraz o prawdziwości i zupełności tego oświadczenia, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania. W przypadku gdy w wyniku wezwania nie zostanie złożone oświadczenie lub w złożonym oświadczeniu nie zostanie wykazany majątek lub źródła dochodu zobowiązanego przewyższające kwotę wydatków egzekucyjnych, z którego możliwe jest prowadzenie egzekucji administracyjnej, za dzień odstąpienia przyjmuje się dzień doręczenia tego wezwania. Przepisy art. 37b § 2 i 3 oraz art. 61 stosuje się odpowiednio.”,

b) w § 2 uchyla się pkt 2;

4) w art. 15 po § 1 dodaje się § 1a i 1b w brzmieniu:

„§ 1a. Upomnienie zawiera pouczenie zobowiązanego, że w przypadku niewykonania w całości obowiązku w terminie 7 dni od dnia doręczenia upomnienia zobowiązany ma obowiązek zawiadomienia wierzyciela, a po doręczeniu zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego – również organu egzekucyjnego, o zmianie adresu jego miejsca zamieszkania lub siedziby.

§ 1b. Upomnienie zawiera imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe osoby działającej z upoważnienia wierzyciela. Upomnienie generowane automatycznie może nie zawierać podpisu tej osoby.”;

5) w art. 17 po § 1b dodaje się § 1c w brzmieniu:

„§ 1c. Organ egzekucyjny stwierdza, w drodze postanowienia, uchybienie terminu do wniesienia skargi, wniosku lub innego podania, którego wniesienie jest ograniczone terminem. Na postanowienie przysługuje zażalenie.”;

6) w art. 18c:

a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Zawiadomienie, o którym mowa w § 1, zawiera imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela. Zawiadomienie generowane automatycznie może nie zawierać podpisu tej osoby.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zawiadomienie, o którym mowa w § 1, może być zawarte w upomnieniu, o którym mowa w art. 15 § 1, lub doręczone wraz z tym upomnieniem.”;

7) w art. 18i § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Postępowanie wszczęte sprzeciwem staje się bezprzedmiotowe, jeżeli przed zakończeniem tego postępowania został wniesiony zarzut w sprawie egzekucji administracyjnej oparty na okoliczności będącej podstawą sprzeciwu.”;

8) w art. 19:

a) uchyla się § 3,

b) po § 7 dodaje się § 7a w brzmieniu:

„§ 7a. Organ egzekucyjny wymieniony w § 2, 4, 7 i 8 jest uprawniony do stosowania sposobów zabezpieczenia w zakresie określonym w art. 32a § 3 i art. 35 § 2.”;

9) w art. 22:

a) w § 3 po wyrazach „właściwość miejscową organu egzekucyjnego” dodaje się wyrazy „niebędącego naczelnikiem urzędu skarbowego lub dyrektorem oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych”,

b) po § 3a dodaje się § 3b w brzmieniu:

„§ 3b. W przypadku zmiany właściwości miejscowej organu egzekucyjnego czynności podjęte przez organ egzekucyjny przed uzyskaniem informacji o tej zmianie są skuteczne.”;

10) w art. 26:

a) § 1b i 1c otrzymują brzmienie:

„§ 1b. Do jednolitego tytułu wykonawczego oraz zagranicznego tytułu wykonawczego nie stosuje się § 1e–1h, 2–4 i 6, art. 27 § 1–2a, art. 27a, art. 28b i art. 29.

§ 1c. Wnioski egzekucyjne i tytuły wykonawcze przekazuje się do organu egzekucyjnego:

- 1) drogą elektroniczną – przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej;
- 2) przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188 oraz z 2019 r. poz. 1051),

przez swoich pracowników oraz inne upoważnione osoby lub organy – jeżeli z przyczyn technicznych nie jest możliwa droga elektroniczna.”,

b) po § 1d dodaje się § 1e–1h w brzmieniu:

„§ 1e. Wierzyciel przekazuje organowi egzekucyjnemu wraz z wnioskiem egzekucyjnym i tytułem wykonawczym informację dotyczącą:

- 1) posiadanego przez zobowiązanego składnika majątkowego lub źródła jego dochodu – w przypadku gdy są znane wierzycielowi;
- 2) majątku zobowiązanego lub większej jego części znajdującego się na terenie działania organu egzekucyjnego – w przypadku ustalenia właściwości miejscowej organu egzekucyjnego na podstawie art. 22 § 3;
- 3) siedziby lub miejsca zamieszkania dłużnika zobowiązanego, który jest obciążony prawem majątkowym względem zobowiązanego – w przypadku ustalenia właściwości miejscowej organu egzekucyjnego na podstawie art. 22 § 3a;
- 4) daty wysłania przez centralne biuro łącznikowe wniosku o udzielenie informacji lub powiadomienie do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego oraz numeru referencyjnego tego wniosku – w przypadku wystąpienia o udzielenie pomocy, o której mowa w ustawie o wzajemnej pomocy;
- 5) ujawnionego po umorzeniu postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 59 § 2 składnika majątkowego lub źródła dochodu zobowiązanego oraz numeru i daty wydania postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego – w przypadku wystąpienia z wnioskiem o ponowne wszczęcie egzekucji administracyjnej;
- 6) imienia i nazwiska oraz adresu do korespondencji przedstawiciela ustawowego zobowiązanego;
- 7) imienia i nazwiska oraz adresu do korespondencji opiekuna albo kuratora zobowiązanego – w przypadku ustanowienia opieki albo kurateli dla zobowiązanego;
- 8) imienia i nazwiska oraz adresu do korespondencji zarządcy przedsiębiorstwa w spadku – w przypadku działania zarządcy przedsiębiorstwa w spadku.

§ 1f. Informacja, o której mowa w § 1e, jest przekazywana w sposób, o którym mowa w § 1c.

§ 1g. W przypadku gdy tytuł wykonawczy przekazany za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26aa § 1:

- 1) zawiera dane zobowiązanego, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 27 § 2b, niezgodne z danymi zawartymi w:
 - a) rejestrze PESEL,
 - b) Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej,
- 2) zawiera dane wierzyciela i podstawę prawną, niezgodne ze słownikami referencyjnymi zamieszczonymi na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
- 3) nie zawiera danych, innych niż określone w pkt 1 i 2, wymaganych przepisami art. 27

– wierzyciel jest zawiadamiany o nieprzyjęciu tytułu wykonawczego wraz z podaniem przyczyny jego nieprzyjęcia.

§ 1h. Zawiadomienie, o którym mowa w § 1g, przekazuje się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26aa § 1.”,

- c) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór:

- 1) tytułu wykonawczego,
- 2) kolejnego tytułu wykonawczego, o którym mowa w art. 26ca

– mając na względzie jednoznaczną identyfikację odpowiednio zobowiązanego, małżonka zobowiązanego oraz podmiotu innego niż zobowiązany, o którym mowa w art. 26ca § 1 pkt 2, możliwość elektronicznego przetwarzania danych zawartych w tytułach wykonawczych oraz sprawne przeprowadzenie egzekucji administracyjnej.”,

- d) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Wszczęcie egzekucji administracyjnej następuje z chwilą:

- 1) doręczenia zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego;
- 2) doręczenia dłużnikowi zajętej wierzytelności zawiadomienia o zajęciu wierzytelności lub innego prawa majątkowego, jeżeli to doręczenie nastąpiło przed doręčeniem zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego;

- 3) podpisania protokołu zajęcia ruchomości przez pracownika obsługującego organ egzekucyjny, jeżeli to podpisanie nastąpiło przed doręczeniem zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego;
- 4) wpisu w księdze wieczystej o wszczęciu egzekucji z nieruchomości lub złożenia wniosku o wpis o wszczęciu egzekucji z nieruchomości do zbioru dokumentów, jeżeli ten wpis lub to złożenie nastąpiło przed doręczeniem zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego.”;

11) po art. 26a dodaje się art. 26aa w brzmieniu:

„Art. 26aa. § 1. System teleinformatyczny, przy wykorzystaniu którego wnioski egzekucyjne i tytuły wykonawcze lub informacje, o których mowa w art. 26 § 1e, są przekazywane do organu egzekucyjnego będącego naczelnikiem urzędu skarbowego, jest prowadzony przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, inny organ Krajowej Administracji Skarbowej do prowadzenia systemu teleinformatycznego, mając na względzie konieczność sprawnego funkcjonowania tego systemu, w tym przekazywania naczelnikowi urzędu skarbowego będącemu organem egzekucyjnym wniosku egzekucyjnego, tytułu wykonawczego i informacji, o której mowa w art. 26 § 1e.

§ 3. Organ prowadzący system teleinformatyczny, o którym mowa w § 1 i 2, na wniosek wierzyciela, nadaje temu wierzycielowi dostęp do tego systemu w zakresie niezbędnym do wszczęcia lub prowadzenia postępowania egzekucyjnego.”;

12) w art. 26c:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Dalszy tytuł wykonawczy zawiera dane, o których mowa w art. 27 § 1 pkt 1–9a i 11–14, § 1a i 2 oraz art. 27d § 1, a także numer porządkowy dalszego tytułu wykonawczego oraz oznaczenie celu, dla którego został wydany. Dalszy tytuł wykonawczy zawiera informację wierzyciela o nadaniu temu tytułowi klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej.”,

b) uchyla się § 3,

c) dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Dalszy tytuł wykonawczy wystawia się w postaci:

- 1) papierowej;

- 2) elektronicznej, jeżeli istnieją warunki techniczne do wystawienia, przekazania i korzystania z dalszego tytułu wykonawczego w takiej postaci, w przypadku:
 - a) konieczności przekazania go do organu egzekucyjnego innego niż organ egzekucyjny prowadzący postępowanie egzekucyjne,
 - b) wystąpienia przez wierzyciela uprawnionego do złożenia wniosku o wpis w księdze wieczystej za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w rozumieniu art. 626⁴ Kodeksu postępowania cywilnego.”;

13) po art. 26c dodaje się art. 26ca w brzmieniu:

„Art. 26ca § 1. Wierzyciel wystawia kolejny tytuł wykonawczy w razie potrzeby:

- 1) zabezpieczenia na nieruchomości lub egzekucji z nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka, zwanego dalej „majątkiem wspólnym” – w przypadku gdy odpowiedzialność zobowiązanego za należność pieniężną i odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie obejmuje majątek osobisty zobowiązanego i majątek wspólny;
- 2) egzekucji z przedmiotu hipoteki przymusowej – w przypadku przeniesienia tego przedmiotu na inny podmiot niż zobowiązany.

§ 2. Kolejny tytuł wykonawczy zawiera dane, o których mowa w art. 27 § 1 pkt 1–9a i 11–14, § 1a i 2 oraz art. 27d § 1, a także numer porządkowy, oznaczenie celu, dla którego został wydany, oraz:

- 1) dane:
 - a) małżonka zobowiązanego – w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 1,
 - b) niebędącego zobowiązanym właściciela przedmiotu hipoteki przymusowej – w przypadku, o którym mowa w § 1 pkt 2;
- 2) wysokość kosztów egzekucyjnych – w razie potrzeby zabezpieczenia należności pieniężnej hipoteką przymusową;
- 3) datę wystawienia kolejnego tytułu wykonawczego, imię i nazwisko osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela;
- 4) informację wierzyciela o nadaniu temu tytułowi klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej.

§ 3. Kolejny tytuł wykonawczy wystawia się w postaci:

- 1) papierowej;
- 2) elektronicznej, jeżeli istnieją warunki techniczne do wystawienia, przekazania i korzystania z kolejnego tytułu wykonawczego w takiej postaci, w przypadku:

- a) konieczności przekazania go do organu egzekucyjnego innego niż organ egzekucyjny prowadzący postępowanie egzekucyjne,
- b) wystąpienia przez wierzyciela uprawnionego do złożenia wniosku o wpis w księdze wieczystej za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w rozumieniu art. 626⁴ Kodeksu postępowania cywilnego.

§ 4. Do kolejnego tytułu wykonawczego przepis art. 26c § 4 stosuje się odpowiednio.”;

14) w art. 27:

a) w § 1:

- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) wskazanie imienia i nazwiska lub nazwy zobowiązanego i jego adresu, a także PESEL, NIP lub REGON, jeżeli zobowiązany taki numer posiada;”;
- w pkt 3 po wyrazach „określenie jej wysokości” dodaje się wyrazy „i rodzaju”;
- pkt 8 i 9 otrzymują brzmienie:
 - „8) pouczenie zobowiązanego o skutkach niezawiadomienia organu egzekucyjnego o zmianie adresu miejsca zamieszkania albo siedziby;
 - 9) pouczenie zobowiązanego o przysługującym mu prawie wniesienia do wierzyciela, za pośrednictwem organu egzekucyjnego, zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej oraz o skutkach wniesienia tego zarzutu nie później niż w terminie 7 dni od dnia doręczenia odpisu tytułu wykonawczego i po upływie tego terminu;”;
- po pkt 9 dodaje się pkt 9a w brzmieniu:
 - „9a) pouczenie zobowiązanego o przysługującym jego małżonkowi prawie do wniesienia sprzeciwu w sprawie odpowiedzialności majątkiem wspólnym;”;

b) po § 1 dodaje się § 1a i 1b w brzmieniu:

„§ 1a. W tytule wykonawczym wierzyciel wskazuje jako adres zobowiązanego ostatni znany mu adres miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego.

§ 1b. Tytuł wykonawczy wystawiony przez wierzyciela będącego jednocześnie organem egzekucyjnym, w tym w postaci elektronicznej, może nie zawierać podpisu osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela. Nadanie

klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej uznaje się za podpisanie tego tytułu przez osobę upoważnioną do działania w imieniu wierzyciela.”,

c) po § 2 dodaje się § 2a i 2b w brzmieniu:

„§ 2a. Tytuł wykonawczy przekazywany do organu egzekucyjnego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej sporządza się w postaci elektronicznej w formacie danych określonym w przepisach wydanych na podstawie § 2b pkt 2.

§ 2b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób nadania wierzycielowi dostępu do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26aa § 1,
- 2) sposób sporządzenia, w tym format danych, wniosku egzekucyjnego, tytułu wykonawczego oraz informacji, o której mowa w art. 26 § 1e,
- 3) szczegółowy sposób przekazywania do organu egzekucyjnego wniosku egzekucyjnego, tytułu wykonawczego oraz informacji, o której mowa w art. 26 § 1e,
- 4) zakres danych zobowiązanego zawartych w tytule wykonawczym, przekazanych przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26aa § 1, weryfikowanych z danymi zawartymi w rejestrach, o których mowa w art. 26 § 1g pkt 1,
- 5) sposób nadawania klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej,
- 6) sposób posługiwania się tytułem wykonawczym przekazanym drogą elektroniczną,
- 7) sposób przekształcenia tytułu wykonawczego z postaci elektronicznej w postać papierową

– mając na względzie zapewnienie sprawnego przekazania drogą elektroniczną wniosku egzekucyjnego, tytułu wykonawczego oraz informacji, o której mowa w art. 26 § 1e, poprawności danych zawartych w tych dokumentach, zapewnienie bezpieczeństwa korzystania z tych dokumentów oraz niezaprzeczalności przekształcenia tytułu wykonawczego z postaci elektronicznej w postać papierową

w sposób zapewniający potwierdzenie nienaruszalności integralności i autentyczności tego tytułu.”;

15) uchyla się art. 27c;

16) po art. 27d dodaje się art. 27e–27j w brzmieniu:

„Art. 27e. § 1. Jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami odpowiedzialność zobowiązanego za należność pieniężną i odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie obejmuje majątek osobisty zobowiązanego i majątek wspólny, podstawą do prowadzenia egzekucji z majątku osobistego zobowiązanego i majątku wspólnego jest:

- 1) tytuł wykonawczy wystawiony na zobowiązanego;
- 2) kolejny tytuł wykonawczy wystawiony zgodnie z art. 26ca § 1 pkt 1.

§ 2. Tytuł wykonawczy, o którym mowa w § 1, jest podstawą do prowadzenia egzekucji z majątku osobistego zobowiązanego i majątku wspólnego również kosztów upomnienia oraz kosztów egzekucyjnych powstałych w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym na podstawie tego tytułu.

§ 3. Zawarcie umowy majątkowej małżeńskiej lub wystąpienie innego zdarzenia skutkującego ograniczeniem, zniesieniem, wyłączeniem lub ustaniem odpowiedzialności zobowiązanego, o której mowa w § 1, uznaje się za bezskuteczne do składnika majątkowego, który wchodziłby w skład majątku wspólnego, gdyby nie zawarto tej umowy majątkowej małżeńskiej lub nie wystąpiło takie zdarzenie prawne. Składnik ten uznaje się za wchodzący w skład majątku wspólnego.

§ 4. Organ egzekucyjny, na wniosek małżonka zobowiązanego, zawiadamia go o aktualnej wysokości egzekwowanej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych, jednocześnie pouczając o zakazie rozporządzania uprzednio zajętą rzeczą lub prawem majątkowym wchodzących w skład majątku wspólnego oraz zakazie realizacji tego prawa majątkowego poza częścią wolną od zajęcia.

Art. 27f. § 1. W sprawie odpowiedzialności majątkiem wspólnym małżonkowi zobowiązanego przysługuje prawo sprzeciwu. Podstawą sprzeciwu jest ograniczenie, zniesienie, wyłączenie lub ustanie odpowiedzialności całością albo częścią majątku wspólnego. W sprzeciwie określa się istotę i zakres żądania oraz dowody uzasadniające to żądanie.

§ 2. W przypadku egzekucji z nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego sprzeciw wnosi się nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia małżonkowi zobowiązanego wezwania, o którym mowa w art. 110c § 2a.

§ 3. Sprzeciw wnosi się do wierzyciela za pośrednictwem organu egzekucyjnego. Sprzeciw może być wniesiony jeden raz w postępowaniu egzekucyjnym.

§ 4. Wierzyciel zawiadamia zobowiązanego o wniesieniu sprzeciwu przez małżonka zobowiązanego.

§ 5. Wierzyciel wydaje postanowienie w sprawie sprzeciwu małżonka zobowiązanego, w którym:

- 1) oddala sprzeciw;
- 2) uznaje sprzeciw:
 - a) w całości,
 - b) w części i w pozostałym zakresie oddala sprzeciw.

§ 6. Postanowienie w sprawie sprzeciwu małżonka zobowiązanego doręcza się temu małżonkowi i zobowiązanemu. Na postanowienie o oddaleniu sprzeciwu małżonka zobowiązanego małżonkowi zobowiązanego przysługuje zażalenie.

§ 7. Jeżeli postanowienie w sprawie sprzeciwu małżonka zobowiązanego stanie się ostateczne, wierzyciel niezwłocznie zawiadamia organ egzekucyjny o sposobie i dacie ostatecznego rozpatrzenia tego sprzeciwu.

Art. 27g. § 1. Małżonkowi zobowiązanego przysługują prawa zobowiązanego w egzekucji z majątku wspólnego z chwilą wniesienia do organu egzekucyjnego sprzeciwu albo wniosku o udzielenie informacji, o którym mowa art. 27e § 4.

§ 2. Do czasu zawiadomienia organu egzekucyjnego, o którym mowa art. 27f § 7, zajęta rzecz wchodząca w skład majątku wspólnego nie może być sprzedana, a prawo majątkowe wchodzące w skład tego majątku wykonywane.

Art. 27h. § 1. W przypadku ostatecznego oddalenia sprzeciwu małżonka zobowiązanego organ egzekucyjny:

- 1) poucza małżonka zobowiązanego o zakazie rozporządzania uprzednio zajętą rzeczą lub prawem majątkowym wchodzącymi w skład majątku wspólnego, chyba że został uprzednio pouczone zgodnie z art. 27e § 4;
- 2) kontynuuje egzekucję z majątku wspólnego przez realizację zastosowanego środka egzekucyjnego lub zastosowanie kolejnego środka egzekucyjnego.

§ 2. W przypadku ostatecznego uznania sprzeciwu małżonka zobowiązanego w całości albo w części organ egzekucyjny:

- 1) uchyła czynność egzekucyjną odpowiednio w całości albo w części, jeżeli osoba trzecia nie nabyła rzeczy lub prawa majątkowego w egzekucji z majątku wspólnego;
- 2) usuwa stwierdzoną wadę czynności egzekucyjnej.

Art. 27i. § 1. Jeżeli prawo własności rzeczy lub prawo majątkowe obciążone zastawem skarbowym lub hipoteką przymusową zabezpieczającymi należność pieniężną i odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie zostało przeniesione na inny podmiot, podstawą do prowadzenia egzekucji z tej rzeczy lub prawa majątkowego jest:

- 1) tytuł wykonawczy wystawiony na zobowiązanego;
- 2) kolejny tytuł wykonawczy wystawiony zgodnie z art. 26ca § 1 pkt 2.

§ 2. Tytuł wykonawczy, o którym mowa w § 1, jest podstawą do prowadzenia egzekucji z rzeczy lub prawa majątkowego obciążonych zastawem skarbowym lub hipoteką przymusową również kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych.

§ 3. W egzekucji z rzeczy lub prawa majątkowego obciążonych zastawem skarbowym lub hipoteką przymusową podmiot, o którym mowa § 1, uczestniczy na prawach zobowiązanego. Przepis art. 27e § 4 stosuje się odpowiednio.

Art. 27j. Podmiotowi będącemu w dniu zajęcia właścicielem rzeczy lub posiadaczem prawa majątkowego, o których mowa w art. 27i § 1, przysługuje prawo sprzeciwu. Podstawą sprzeciwu jest ograniczenie, wyłączenie lub ustanie odpowiedzialności rzeczą lub prawem majątkowym. Przepisy art. 27f § 1 zdanie trzecie, § 2, 3 i 5–7 oraz art. 27h stosuje się odpowiednio.”;

- 17) w art. 28b dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. W zmienionym tytule wykonawczym wierzyciel wskazuje wysokość należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie oraz kosztów upomnienia należnych na dzień wystawienia zmienionego tytułu wykonawczego. W zmienionym tytule wykonawczym wskazuje się również dane dotyczące pozostałych należności pieniężnych, które nie uległy zmianie.”;

- 18) w art. 32a § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W okresie zawieszenia postępowania egzekucyjnego, o którym mowa w § 2, organ egzekucyjny prowadzący to postępowanie może z urzędu lub na wniosek wierzyciela dokonać zabezpieczenia, na podstawie tytułu wykonawczego stanowiącego

podstawę wszczęcia tego postępowania, poprzez zastosowanie sposobu zabezpieczenia odpowiadającego środkowi egzekucyjnemu, do którego stosowania jest uprawniony. W pozostałym zakresie, z wyłączeniem hipoteki przymusowej, zabezpieczenia dokonuje naczelnik urzędu skarbowego, na wniosek organu egzekucyjnego prowadzącego postępowanie egzekucyjne, na podstawie dalszego tytułu wykonawczego.”;

19) po art. 32a dodaje się art. 32aa w brzmieniu:

„Art. 32aa. Wierzyciel niezwłocznie zawiadamia organ egzekucyjny o:

- 1) zmianie wysokości należności pieniężnej objętej tytułem wykonawczym wynikającej z jej wygaśnięcia w całości albo w części, w szczególności gdy wygaśnięcie jest wynikiem:
 - a) wyegzekwowania należności pieniężnej przez inny organ egzekucyjny,
 - b) korekty dokumentu, o którym mowa w art. 3a § 1, powodującej zmniejszenie wysokości należności pieniężnej,
 - c) przedawnienia należności pieniężnej,
 - d) zapłaty do wierzyciela należności pieniężnej;
- 2) zdarzeniu powodującym zawieszenie lub umorzenie postępowania egzekucyjnego;
- 3) zdarzeniu powodującym ustanie przyczyny zawieszenia postępowania egzekucyjnego;
- 4) okresie, za który nie nalicza się odsetek z tytułu niezapłacenia w terminie należności pieniężnej, w wyniku zdarzenia zaistniałego po dniu wystawienia tytułu wykonawczego;
- 5) uzyskanej informacji o składniku majątkowym lub źródle dochodu zobowiązanego;
- 6) zobowiązanym w zakresie niezbędnym do prowadzenia egzekucji administracyjnej, a w przypadku, o którym mowa w art. 28d § 1, również imieniu, nazwisku i adresie do korespondencji zarządcy przedsiębiorstwa w spadku.”;

20) art. 33 otrzymuje brzmienie:

„Art. 33. § 1. Zobowiązanemu przysługuje prawo wniesienia do wierzyciela, za pośrednictwem organu egzekucyjnego, zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej.

§ 2. Podstawą zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej jest:

- 1) nieistnienie obowiązku;
- 2) określenie obowiązku niezgodnie z treścią obowiązku wynikającego z:
 - a) orzeczenia, o którym mowa w art. 3 i art. 4,

- b) dokumentu, o którym mowa w art. 3a § 1,
- c) przepisu prawa, jeżeli obowiązek wynika bezpośrednio z tego przepisu;
- 3) błąd co do zobowiązanego;
- 4) brak uprzedniego doręczenia zobowiązanemu upomnienia, jeżeli jest wymagane;
- 5) wygaśnięcie obowiązku w całości albo w części;
- 6) brak wymagalności obowiązku w przypadku:
 - a) odroczenia terminu wykonania obowiązku,
 - b) rozłożenia na raty spłaty należności pieniężnej,
 - c) wystąpienia innej przyczyny niż określona w lit. a i b.

§ 3. W egzekucji administracyjnej należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 i 9, przepisów § 1 i 2 nie stosuje się. Przepis art. 17a stosuje się.

§ 4. Zarzut określa istotę i zakres żądania oraz dowody uzasadniające to żądanie.

§ 5. Zarzut wnosi się nie później niż:

- 1) w terminie 30 dni od dnia wyegzekwowania w całości obowiązku, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych;
- 2) do dnia wykonania w całości obowiązku o charakterze niepieniężnym lub zapłaty w całości należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych;
- 3) w terminie 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego w całości albo w części.”;

21) art. 34 otrzymuje brzmienie:

„Art. 34. § 1. Organ egzekucyjny niezwłocznie przekazuje wierzycielowi zarzut w sprawie egzekucji administracyjnej.

§ 2. Wierzyciel wydaje postanowienie, w którym:

- 1) oddala zarzut w sprawie egzekucji administracyjnej;
- 2) uznaje zarzut w sprawie egzekucji administracyjnej:
 - a) w całości,
 - b) w części i w pozostałym zakresie oddala ten zarzut;
- 3) stwierdza niedopuszczalność zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej, jeżeli:
 - a) zarzut jest albo był przedmiotem rozpatrzenia w odrębnym postępowaniu, podatkowym, administracyjnym lub sądowym,

- b) zobowiązany kwestionuje w całości albo w części wymagalność należności pieniężnej z uwagi na jej wysokość ustaloną lub określoną w orzeczeniu, od którego przysługuje środek zaskarżenia.

§ 3. Na postanowienie w sprawie zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej przysługuje zażalenie.

§ 4. Organ egzekucyjny po otrzymaniu zawiadomienia o wydaniu ostatecznego postanowienia o:

- 1) oddaleniu zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej albo stwierdzeniu jego niedopuszczalności – kontynuuje postępowanie egzekucyjne albo podejmuje zawieszone postępowanie egzekucyjne;
 - 2) uznaniu zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej, o którym mowa w art. 33 § 2 pkt 6, jeżeli przyczyna braku wymagalności obowiązku, niemająca charakter trwałego, wystąpiła po wszczęciu egzekucji administracyjnej – zawiesza postępowanie egzekucyjne w całości albo w części;
 - 3) uznaniu zarzutu, o którym mowa w:
 - a) art. 33 § 2 pkt 1–5,
 - b) art. 33 § 2 pkt 6, jeżeli przyczyna braku wymagalności obowiązku ma charakter trwały lub wystąpiła przed wszczęciem egzekucji administracyjnej – umarza postępowanie egzekucyjne w całości albo w części.”;
- 22) po art. 34 dodaje się art. 34a w brzmieniu:
- „Art. 34a. Wierzyciel z urzędu występuje do organu egzekucyjnego o umorzenie postępowania egzekucyjnego w całości albo w części w przypadku wystąpienia przyczyny określonej w:
- 1) art. 33 § 2 pkt 1–5;
 - 2) art. 33 § 2 pkt 6, jeżeli przyczyna braku wymagalności ma charakter trwały lub wystąpiła przed dniem wszczęcia egzekucji administracyjnej.”;
- 23) w art. 35:
- a) § 1 otrzymuje brzmienie:
- „§ 1. Wniesienie przez zobowiązanego zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej, nie później niż w terminie 7 dni od dnia doręczenia odpisu tytułu wykonawczego, zawiesza postępowanie egzekucyjne w całości albo w części z dniem doręczenia tego zarzutu organowi egzekucyjnemu do czasu zawiadomienia

tego organu o wydaniu ostatecznego postanowienia w sprawie tego zarzutu. Przepisy art. 56 § 3, art. 57 § 1 i art. 58 stosuje się odpowiednio.”,

- b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Wierzyciel po otrzymaniu zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej może w uzasadnionych przypadkach wystąpić z wnioskiem o podjęcie zawieszonego postępowania egzekucyjnego w całości albo w części.”,

- c) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W okresie zawieszenia postępowania egzekucyjnego organ egzekucyjny prowadzący to postępowanie może z urzędu lub na wniosek wierzyciela dokonać, na podstawie tytułu wykonawczego, zabezpieczenia poprzez zastosowanie sposobu zabezpieczenia odpowiadającego środkowi egzekucyjnemu, do którego stosowania ten organ jest uprawniony. W pozostałym zakresie, z wyłączeniem hipoteki przymusowej, zabezpieczenia dokonuje naczelnik urzędu skarbowego, na wniosek organu egzekucyjnego prowadzącego postępowanie egzekucyjne, na podstawie dalszego tytułu wykonawczego.”;

- 24) w art. 36:

- a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. W przypadku niewykonania w całości obowiązku podlegającego egzekucji administracyjnej zobowiązany ma obowiązek niezwłocznie zawiadomić o zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby:

- 1) wierzyciela – po doręczeniu upomnienia;
- 2) organ egzekucyjny – po doręczeniu odpisu tytułu wykonawczego.”,

- b) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. W razie niewykonania obowiązku zawiadomienia, o którym mowa w § 3, doręczenie pisma wierzyciela lub organu egzekucyjnego pod dotychczasowym adresem jest skuteczne. O obowiązku zawiadomienia, o którym mowa w § 3, oraz o skutkach jego niewykonania poucza się zobowiązanego, doręczając mu odpowiednio upomnienie lub odpis tytułu wykonawczego.”;

- 25) po art. 37a dodaje się art. 37b i art. 37c w brzmieniu:

„Art. 37b. § 1. W zakresie niezbędnym do wszczęcia lub prowadzenia egzekucji administracyjnej organ egzekucyjny lub wierzyciel wzywa zobowiązanego do złożenia oświadczenia o posiadanych składnikach majątkowych i źródłach dochodu oraz o prawdziwości i zupełności tego oświadczenia.

§ 2. Oświadczenie składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, w wyznaczonym terminie, pisemnie lub ustnie do protokołu.

§ 3. Wezwanie, o którym mowa w § 1, zawiera pouczenie zobowiązanego o odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia oraz informacje umożliwiające złożenie prawdziwego i zupełnego oświadczenia o posiadanych składnikach majątkowych i źródłach dochodu.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, elementy zawarte w wezwaniu do złożenia oświadczenia, o którym mowa w § 1 i art. 6 § 1d, oraz w tych oświadczeniach, mając na względzie zapewnienie prawidłowości pouczenia zobowiązanego o skutkach złożenia fałszywego oświadczenia oraz prawdziwości i zupełności tych oświadczeń.

Art. 37c. § 1. Rozporządzenie rzeczą lub prawem majątkowym po ich zajęciu nie ma wpływu na dalszą egzekucję z tej rzeczy lub prawa majątkowego. Nabywca rzeczy lub prawa majątkowego może uczestniczyć w egzekucji z tej rzeczy lub prawa majątkowego na prawach zobowiązanego. Czynności egzekucyjne podjęte w ramach tej egzekucji są skuteczne wobec zobowiązanego i nabywcy rzeczy lub prawa majątkowego.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się również do rozporządzenia rzeczą lub prawem majątkowym, którego skutek nastąpił po zajęciu tej rzeczy lub prawa majątkowego. Przepis ten nie uchybia przepisom o ochronie nabywców w dobrej wierze.

§ 3. Obciążenie rzeczy lub prawa majątkowego przez zobowiązanego po ich zajęciu jest nieważne, a zabezpieczona wierzytelność nie korzysta z pierwszeństwa zaspokojenia przewidzianego dla należności pieniężnych zabezpieczonych zastawem lub hipoteką.

§ 4. Przepisy § 1–3 stosuje się odpowiednio do udziału we współwłasności rzeczy lub prawa majątkowego.”;

26) w art. 38 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Do żądania wyłączenia spod egzekucji rzeczy lub prawa majątkowego, złożonego po upływie terminu, o którym mowa w § 1, przepisu art. 17 § 1c nie stosuje się.”;

27) w art. 41 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. Przepis § 2 stosuje się odpowiednio do ruchomości oznaczonych co do gatunku, których przechowywanie powoduje wydatki niewspółmierne do ich wartości albo powodowałyby znaczne obniżenie ich wartości.”;

28) art. 54 otrzymuje brzmienie:

„Art. 54. § 1. Zobowiązanemu przysługuje skarga na czynność egzekucyjną organu egzekucyjnego. Podstawą skargi jest:

- 1) dokonanie czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy;
- 2) zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego, w ramach którego dokonano czynności egzekucyjnej.

§ 2. Skarga na czynność egzekucyjną określa zaskarżoną czynność egzekucyjną, zakres żądania i jego uzasadnienie.

§ 3. Skargę na czynność egzekucyjną wnosi się do organu egzekucyjnego, który dokonał tej czynności, nie później niż w terminie 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu dokumentu stanowiącego podstawę dokonania zaskarżonej czynności egzekucyjnej.

§ 4. Organ egzekucyjny wydaje postanowienie, w którym:

- 1) oddala skargę;
- 2) uwzględnia skargę:
 - a) w całości,
 - b) w części i w pozostałym zakresie oddala skargę.

§ 5. Na postanowienie w sprawie skargi na czynność egzekucyjną przysługuje zażalenie.

§ 6. W przypadku uwzględnienia skargi na czynność egzekucyjną organ egzekucyjny:

- 1) uchyla zaskarżoną czynność egzekucyjną w całości albo w części;
- 2) usuwa stwierdzoną wadę czynności egzekucyjnej.

§ 7. Wniesienie skargi na czynność egzekucyjną nie wstrzymuje dalszej realizacji środka egzekucyjnego, w ramach którego dokonano zaskarżonej czynności egzekucyjnej. W uzasadnionych przypadkach organ egzekucyjny może wstrzymać dalszą realizację tego środka egzekucyjnego do dnia, w którym postanowienie w sprawie skargi na czynność egzekucyjną stanie się ostateczne.”;

29) po art. 54 dodaje się art. 54a i art. 54b w brzmieniu:

„Art. 54a. § 1. Zobowiązanemu, wierzycielowi niebędącemu jednocześnie organem egzekucyjnym, podmiotowi, którego interes prawny lub faktyczny został naruszony w wyniku niewykonania obowiązku, oraz organowi zainteresowanemu w wykonaniu obowiązku, przysługuje skarga na przewlekłość postępowania egzekucyjnego.

§ 2. Do skargi na przewlekłość postępowania egzekucyjnego przepisy art. 54 § 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

Art. 54b. § 1. Organ egzekucyjny uchyla z urzędu w całości albo w części czynność egzekucyjną, jeżeli została dokonana z naruszeniem ustawy.

§ 2. Organ egzekucyjny może uchylić z urzędu w całości albo w części czynność egzekucyjną, jeżeli:

- 1) dalsza realizacja zastosowanego środka egzekucyjnego, w ramach którego dokonano tej czynności egzekucyjnej:
 - a) jest niecelowa,
 - b) nie doprowadzi bezpośrednio do wyegzekwowania środków pieniężnych przewyższających koszty egzekucyjne,
 - c) powoduje niewspółmierne trudności lub wydatki egzekucyjne w stosunku do środków pieniężnych, które mogą być wyegzekwowane;
- 2) wyegzekwowanie należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych jest możliwe poprzez zastosowanie lub realizację innego środka egzekucyjnego, mniej uciążliwego dla zobowiązanego, lub umożliwiającego wyegzekwowanie tych należności w krótszym czasie.

§ 3. W przypadku, o którym mowa w § 2, pozostają w mocy skutki związane z zastosowaniem środka egzekucyjnego, w ramach którego dokonano uchylonej czynności egzekucyjnej.

§ 4. Organ egzekucyjny niezwłocznie zawiadamia zobowiązanego i dłużnika zajętej wierzytelności o uchyleniu czynności egzekucyjnej w całości albo w części.”;

30) w art. 56:

- a) w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w razie śmierci zobowiązanego, jeżeli obowiązek nie jest ściśle związany ze zobowiązaniem, a jest prowadzona egzekucja z rzeczy lub prawa majątkowego, które nie wygasło wskutek śmierci zobowiązanego.”,

- b) po § 1b dodaje się § 1c w brzmieniu:

„§ 1c. Organ egzekucyjny może wystąpić do wierzyciela o zajęcie stanowiska, czy obowiązek jest ściśle związany ze zobowiązanym.”,

- c) dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. W okresie zawieszenia postępowania egzekucyjnego z przyczyny określonej w § 1 pkt 2 i 3 oraz § 1b nie rozpatruje się skargi, wniosku lub innego podania.”;

- 31) w art. 59:

- a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Postępowanie egzekucyjne umarza się w całości albo w części w przypadku:

- 1) niedopuszczalności egzekucji administracyjnej, w tym ze względu na zobowiązanego;
- 2) niewykonalności obowiązku o charakterze niepieniężnym;
- 3) niespełnienia w tytule wykonawczym wymogów określonych w art. 27;
- 4) śmierci zobowiązanego, gdy obowiązek:
 - a) jest ściśle związany ze zobowiązanym,
 - b) nie jest ściśle związany ze zobowiązanym, a egzekucja jest prowadzona wyłącznie z prawa majątkowego, które wygasło wskutek śmierci zobowiązanego;
- 5) gdy postępowanie egzekucyjne zawieszone na żądanie wierzyciela nie zostało podjęte przed upływem 12 miesięcy od dnia zgłoszenia tego żądania;
- 6) gdy z wnioskiem o umorzenie postępowania egzekucyjnego wystąpi wierzyciel;
- 7) gdy odrębne ustawy tak stanowią.”,

- b) § 2a otrzymuje brzmienie:

„§ 2a. W zakresie należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. a–f i pkt 9, postępowanie egzekucyjne umarza się w całości albo w części w przypadku:

- 1) określonym w § 1 pkt 1, 4, 6 i 7 oraz § 2;
- 2) niespełnienia w zagranicznym tytule wykonawczym wymogów określonych w art. 102 ustawy o wzajemnej pomocy;
- 3) gdy zachodzi błąd co do zobowiązanego.”,

c) uchyla się § 3,

d) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie umorzenia postępowania egzekucyjnego na żądanie zobowiązanego, wierzyciela albo z urzędu. Postanowienie o umorzeniu postępowania egzekucyjnego zawiera informację o uchyleniu czynności egzekucyjnych zgodnie z art. 60 § 1 zdanie pierwsze.”,

e) dodaje się § 6 w brzmieniu:

„§ 6. W przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego z przyczyny określonej w § 1 pkt 4 lit. b i pkt 5–7 oraz § 2 pozostają w mocy skutki związane z zastosowaniem środka egzekucyjnego.”;

32) w art. 60:

a) w § 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Umorzenie postępowania egzekucyjnego powoduje uchylenie czynności egzekucyjnych.”,

b) uchyla się § 2 i 3;

33) w art. 62 dodaje się § 3–5 w brzmieniu:

„§ 3. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego, gdy egzekucja sądowa dotyczy:

- 1) świadczenia alimentacyjnego, rentowego lub innego świadczenia powtarzającego się w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego,
 - 2) świadczenia pieniężnego w walucie obcej
- egzekucję do tej rzeczy albo prawa majątkowego prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny.

§ 4. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej, o której mowa w § 2, i egzekucji sądowej, o której mowa w § 3, do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego egzekucję prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny. Prawa i obowiązki wierzyciela należności pieniężnej dochodzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego wykonuje administracyjny organ egzekucyjny.

§ 5. W przypadku przejęcia przez sądowy organ egzekucyjny prowadzenia łącznie egzekucji do tej rzeczy albo prawa majątkowego egzekucję należności pieniężnej, dochodzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego, zagranicznego tytułu wykonawczego i należności pieniężnej, o której mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. g, koszty

komornicze, o których mowa w art. 2 ustawy z dnia 28 lutego 2018 r. o kosztach komorniczych (Dz. U. poz. 770 i 2244), obciążające wierzyciela pokrywa, na żądanie sądowego organu egzekucyjnego, administracyjny organ egzekucyjny z budżetu państwa.”;

34) w art. 62b:

a) w § 1:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) niezwłocznie sporządza adnotację w sprawie przekazania egzekucji do rzeczy albo prawa majątkowego, zwaną dalej „adnotacją w sprawie zbiegu”, zawierającą informacje niezbędne do prowadzenia łącznie egzekucji, i przekazuje ją sądowemu organowi egzekucyjnemu w sposób określony przepisami wydanymi na podstawie art. 63a § 2;”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przekazuje sądowemu organowi egzekucyjnemu środki pieniężne uzyskane wskutek zajęcia rzeczy albo prawa majątkowego, do których nastąpił zbieg egzekucji administracyjnej i sądowej, w przypadku gdy środki te nie zostały wypłacone wierzycielowi przed przekazaniem sądowemu organowi egzekucyjnemu adnotacji w sprawie zbiegu;”,

b) po § 1 dodaje się § 1a i 1b w brzmieniu:

„§ 1a. Adnotacja w sprawie zbiegu zawiera:

- 1) wskazanie rodzaju i wysokości należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych należnych na dzień sporządzenia tej adnotacji;
- 2) inne dane niezbędne do prowadzenia łącznie egzekucji do rzeczy albo prawa majątkowego;
- 3) kwalifikowany podpis elektroniczny.

§ 1b. Adnotacja jest przekazywana w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej dostępnej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”;

c) uchyla się § 2;

35) w art. 62d po § 2 dodaje się § 2a–2d w brzmieniu:

„§ 2a. W przypadku nieprzekazania przez sądowy organ egzekucyjny adnotacji w sprawie zbiegu lub przekazania jej w innej postaci niż wymagana organ egzekucyjny,

który przejął prowadzenie łącznie egzekucji z rzeczy albo prawa majątkowego, przed podziałem kwoty uzyskanej z egzekucji wzywa sądowy organ egzekucyjny do przekazania tej adnotacji w wymaganej postaci w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego wezwania.

§ 2b. Jeżeli sądowy organ egzekucyjny nie przekazał adnotacji w sprawie zbiegu w wymaganej postaci w terminie, o którym mowa w § 2a, organ egzekucyjny zawiadamia sądowy organ egzekucyjny o nieprzystąpieniu do prowadzenia łącznie egzekucji z rzeczy albo prawa majątkowego. Organ egzekucyjny zawiadamia sądowy organ egzekucyjny, na jego żądanie, o sposobie rozliczania środków pieniężnych, o którym mowa w § 2c.

§ 2c. W przypadku, o którym mowa w § 2b, organ egzekucyjny zaspokaja w całości dochodzoną należność pieniężną, odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie, koszty upomnienia i koszty egzekucyjne, a pozostałe środki pieniężne zalicza na poczet innej, objętej tytułem wykonawczym należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych zgodnie z art. 115 § 7 i 8, a w przypadku braku podstawy zaliczenia – zwraca je zobowiązanemu.

§ 2d. W przypadku zaspokojenia w całości dochodzonej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych, organ egzekucyjny niezwłocznie uchyla czynność egzekucyjną, która doprowadziła do zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej, oraz zawiadamia dłużnika zajętej wierzytelności o sposobie rozliczenia środków pieniężnych, o którym mowa w § 2c.”;

36) art. 62e otrzymuje brzmienie:

„Art. 62e. § 1. W przypadku kolejnego zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego egzekucję przejmuje organ egzekucyjny, który prowadzi łącznie egzekucje w wyniku pierwszego zbiegu egzekucji. Jeżeli kolejny zbieg egzekucji dotyczy egzekucji, o której mowa w art. 62 § 2–4, prowadzenie łącznie egzekucji przejmuje organ egzekucyjny określony zgodnie z tymi przepisami. Przepisy art. 62a–62d, art. 62f i art. 62g stosuje się odpowiednio.

§ 2. Jeżeli w wyniku kolejnego zbiegu egzekucji nastąpiła zmiana organu egzekucyjnego prowadzącego łącznie egzekucję do rzeczy albo prawa majątkowego, organ egzekucyjny, który przejął prowadzenie łącznie egzekucji w wyniku pierwszego zbiegu:

- 1) przekazuje adnotację w sprawie zbiegu organowi, który przejął prowadzenie łącznie egzekucji w wyniku kolejnego zbiegu egzekucji oraz
 - 2) zawiadamia o przekazaniu prowadzenia łącznie egzekucji organ egzekucyjny, który przekazał mu uprzednio adnotację w sprawie zbiegu.”;
- 37) po art. 62f dodaje się art. 62g w brzmieniu:
- „Art. 62g. Nie obciąża się kosztami egzekucyjnymi wierzyciela, na wniosek którego została wszczęta egzekucja sądowa, przejęta przez organ egzekucyjny w wyniku zbiegu egzekucji, jeżeli w egzekucji sądowej jest zwolniony z mocy ustawy z kosztów egzekucyjnych.”;
- 38) art. 63 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 63. § 1. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnych do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego przepisy art. 62 § 1 i 2, art. 62a–62c, art. 62d § 2a–3, art. 62e § 1 zdanie pierwsze i § 2 oraz art. 62f stosuje się odpowiednio, z tym że zamiast zawiadomienia, o którym mowa w art. 62d § 2b, organ egzekucyjny wydaje postanowienie, na które przysługuje zażalenie organowi egzekucyjnemu, który nie przekazał adnotacji w sprawie zbiegu.
- § 2. Spór o właściwość między organami egzekucyjnymi rozstrzyga, na wniosek organu egzekucyjnego pozostającego w sporze, dyrektor izby administracji skarbowej właściwy ze względu na siedzibę organu egzekucyjnego, który dokonał zajęcia na poczet należności pieniężnych w wyższej kwocie. Do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu przepisów art. 62d § 2a–2d nie stosuje się.”;
- 39) w art. 63a § 2 otrzymuje brzmienie:
- „§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) szczegółowy zakres danych zawartych w adnotacji w sprawie zbiegu,
 - 2) sposób sporządzania adnotacji w sprawie zbiegu,
 - 3) sposób dokonywania doręczeń pomiędzy organami egzekucyjnymi oraz pomiędzy organem egzekucyjnym a komornikiem sądowym
- mając na względzie sprawność i skuteczność prowadzenia łącznie egzekucji, niezbędność danych do jej prowadzenia oraz bezpieczeństwo posługiwania się dokumentami w postaci elektronicznej.”;
- 40) w art. 66 § 1 otrzymuje brzmienie:
- „§ 1. Wierzyciel ponosi wydatki związane z:

- 1) przekazaniem mu:
 - a) wyegzekwowanych lub uzyskanych środków pieniężnych,
 - b) wyegzekwowanego przedmiotu;
 - 2) wyegzekwowaniem lub uzyskaniem przez organ egzekucyjny na rzecz tego wierzyciela środków pieniężnych przy użyciu terminala płatniczego.”;
- 41) w art. 67:
- a) w § 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Podstawę zastosowania środków egzekucyjnych, o których mowa w art. 1a pkt 12 lit. a, stanowi zawiadomienie o zajęciu prawa majątkowego zobowiązanego u dłużnika zajętej wierzytelności albo protokół zajęcia prawa majątkowego, albo protokół zajęcia i odbioru ruchomości, albo protokół odbioru dokumentu, sporządzone według wzoru określonego w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.”,
 - b) w § 2 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) numer tytułu wykonawczego stanowiącego podstawę zajęcia, a w przypadku jednolitego tytułu wykonawczego lub zagranicznego tytułu wykonawczego – również wskazanie jego rodzaju;”,
 - c) w § 2a pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zawiadomienie o zajęciu zawiera PESEL, NIP lub REGON albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, albo numer w innym rejestrze lub ewidencji, o ile są znane organowi egzekucyjnemu;”,
 - d) po § 2c dodaje się § 2d w brzmieniu:

„§ 2d. Zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego zawiera również rodzaj należności pieniężnej, jeżeli należność:

 - 1) jest zobowiązaniem podatkowym;
 - 2) może być dochodzona z rachunku, o którym mowa w art. 62a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.”,
 - e) w § 4 w pkt 3 skreśla się wyrazy „i przysługującym mu prawie zaskarżenia w postaci zgłoszenia zarzutów”;
- 42) w art. 67d § 2 otrzymuje brzmienie:
- „§ 2. Jeżeli zobowiązany nie zgadza się z oszacowaniem przez biegłego skarbowego wartości ruchomości lub prawa majątkowego, może w terminie 7 dni od

dnia doręczenia mu odpisu protokołu oszacowania wystąpić do organu egzekucyjnego z wnioskiem o dokonanie tego oszacowania przez biegłego sądowego.”;

43) po art. 67d dodaje się art. 67e–67h w brzmieniu:

„Art. 67e. § 1. Zapłaty należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych organowi egzekucyjnemu można dokonać gotówką lub bezgotówkowo. Zapłaty bezgotówkowo można dokonać w siedzibie organu egzekucyjnego, jeżeli po stronie tego organu istnieją warunki techniczne.

§ 2. Zapłata organowi egzekucyjnemu, o której mowa w § 1, nie stanowi egzekucji z pieniędzy.

Art. 67f. § 1. Do zapłaty:

- 1) gotówką – stosuje się odpowiednio art. 71e § 1, 2 i 5;
- 2) bezgotówkowo przy użyciu terminala płatniczego – stosuje się odpowiednio art. 71e § 1, § 2 pkt 1–3, 5, 6 i 8 oraz § 5.

§ 2. W przypadku zapłaty przez podmiot inny niż zobowiązany pokwitowanie pobrania zawiera również odpowiednio imię i nazwisko albo nazwę podmiotu dokonującego zapłaty. Nie wymaga się podpisu zobowiązanego.

Art. 67g. Za dzień zapłaty egzekwowanej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych uważa się przy zapłacie:

- 1) gotówką – dzień:
 - a) pobrania gotówki,
 - b) wpłaty tych należności na rachunek organu egzekucyjnego w banku, w placówce pocztowej w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe, w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, w biurze usług płatniczych, w instytucji płatniczej, w małej instytucji płatniczej lub w instytucji pieniądza elektronicznego;
- 2) bezgotówkowo – dzień:
 - a) obciążenia rachunku zobowiązanego przez dostawcę, o którym mowa w art. 4a ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2019 r. poz. 659 i 730), w przypadku zapłaty przy użyciu polecenia przelewu,
 - b) uzyskania potwierdzenia autoryzacji transakcji płatniczej, o której mowa w art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych –

w przypadku zapłaty przy użyciu innego niż polecenie przelewu instrumentu płatniczego.

Art. 67h. Przepisy art. 67e § 1, art. 67f i art. 67g stosuje się odpowiednio do zapłaty:

- 1) organowi egzekucyjnemu – wadium i ceny nabycia rzeczy lub prawa majątkowego;
 - 2) wierzycielowi – należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie i kosztów upomnienia.”;
- 44) uchyla się art. 68;
- 45) w art. 69a w § 1:
- a) we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „zajęte kwoty” dodaje się wyrazy „w dniu realizacji zajęcia”,
 - b) pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) przekazuje środki pieniężne:
 - a) organowi egzekucyjnemu, który pierwszy dokonał zajęcia, a w razie niemożności ustalenia tego pierwszeństwa – organowi, który dokonał zajęcia na poczet należności pieniężnych w wyższej kwocie, albo
 - b) administracyjnemu organowi egzekucyjnemu – w przypadku zbiegu egzekucji, o którym mowa w art. 62 § 2, albo
 - c) sądowemu organowi egzekucyjnemu – w przypadku zbiegu egzekucji, o którym mowa w art. 62 § 3 i 4;”;
- 46) w art. 70 po § 2 dodaje się § 2a i 2b w brzmieniu:
- „§ 2a. Przekazując środki pieniężne organowi egzekucyjnemu, dłużnik zajętej wierzytelności podaje informacje niezbędne do prawidłowego rozliczenia tych środków.
- § 2b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres informacji niezbędnych do prawidłowego rozliczenia środków pieniężnych przekazanych organowi egzekucyjnemu przez dłużnika zajętej wierzytelności oraz sposób przekazywania tych informacji, mając na względzie zapewnienie identyfikacji realizowanego zajęcia, zobowiązanego, zbiegu egzekucji oraz rachunku, o którym mowa w art. 62a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.”;
- 47) w dziale II po rozdziale 1 dodaje się rozdział 1a w brzmieniu:

„Rozdział 1a

Egzekucja z pieniędzy

Art. 71d. § 1. Organ egzekucyjny stosuje egzekucję z pieniędzy poza siedzibą tego organu poprzez ustne wezwanie zobowiązanego do zapłaty egzekwowanej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych oraz pobranie od zobowiązanego tych należności.

§ 2. Organ egzekucyjny pobiera należność pieniężną, odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie, koszty upomnienia i koszty egzekucyjne gotówką lub bezgotówkowo przy użyciu terminala płatniczego.

Art. 71e. § 1. Na pobraną należność pieniężną, odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie, koszty upomnienia i koszty egzekucyjne niezwłocznie wystawia się pokwitowanie pobrania.

§ 2. Pokwitowanie pobrania zawiera:

- 1) podstawę prawną pobrania;
- 2) oznaczenie organu egzekucyjnego;
- 3) numer tytułu wykonawczego;
- 4) serię i numer pokwitowania pobrania;
- 5) imię i nazwisko lub nazwę zobowiązanego;
- 6) kwotę pobrania;
- 7) imię, nazwisko i stanowisko służbowe pracownika obsługującego organ egzekucyjny, wystawiającego pokwitowanie pobrania;
- 8) datę wystawienia pokwitowania pobrania;
- 9) podpis zobowiązanego.

§ 3. W przypadku egzekucji z pieniędzy przeprowadzonej bezgotówkowo przy użyciu terminala płatniczego przepisów § 2 pkt 4, 7 i 9 nie stosuje się. Zapłatę należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych bezgotówkowo przy użyciu terminala płatniczego uznaje się za zawiadomienie zobowiązanego o zastosowanym środku egzekucyjnym.

§ 4. Egzekucja z pieniędzy jest zastosowana z chwilą wystawienia pokwitowania pobrania.

§ 5. Pokwitowanie pobrania należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie i kosztów upomnienia wywiera ten sam skutek prawny co pokwitowanie

wierzyciela. Za pokwitowaną należność pieniężną, odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie i koszty upomnienia organ egzekucyjny ponosi odpowiedzialność wobec wierzyciela.

§ 6. W egzekucji z pieniędzy nie stosuje się przepisów art. 53.

Art. 71f. W przypadku odebrania pieniędzy w wyniku przeszukania pomieszczeń i schowków, urządzeń, maszyn, środków transportu oraz odzieży, teczek, waliz i podobnych przedmiotów przepisy art. 53 oraz art. 71e § 1, § 2 pkt 1–8, § 4 i 5 stosuje się odpowiednio.”;

48) w art. 80:

a) w § 1 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Organ egzekucyjny jednocześnie wzywa bank, aby bez zgody organu egzekucyjnego nie dokonywał wypłat z rachunku bankowego do wysokości zajętej wierzytelności, lecz niezwłocznie:

- 1) po upływie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o zajęciu przekazał zajętą kwotę organowi egzekucyjnemu na pokrycie egzekwowanej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych;
- 2) nie później niż w terminie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o zajęciu zawiadomił organ egzekucyjny o przeszkodzie w dokonaniu wpłaty, w tym również o nieprowadzeniu rachunku bankowego zobowiązanego;
- 3) po powstaniu wierzytelności, jeżeli jej wysokość przekracza kwotę wolną od egzekucji, a zajęta kwota nie wystarcza na zaspokojenie egzekwowanych należności pieniężnych, zawiadomił o zbiegu egzekucji.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego jest dokonane z chwilą doręczenia bankowi zawiadomienia o zajęciu, o którym mowa w § 1, i obejmuje również środki pieniężne:

- 1) których nie było na rachunku bankowym w chwili zajęcia, a zostały wpłacone na ten rachunek po dokonaniu zajęcia;
- 2) które zostały wpłacone na rachunek otwarty po dokonaniu zajęcia.”,

c) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego nie obejmuje kwot pochodzących ze:

- 1) świadczeń alimentacyjnych, świadczeń pieniężnych wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, świadczeń rodzinnych, dodatków rodzinnych, pielęgnacyjnych, porodowych, dla sierot zupełnych, zasiłków dla opiekunów, świadczeń z pomocy społecznej, świadczeń integracyjnych, świadczeń wychowawczych, jednorazowych świadczeń, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. z 2019 r. poz. 473), oraz świadczeń dobry start;
 - 2) świadczeń, dodatków i innych kwot, o których mowa w art. 31 ust. 1, art. 80 ust. 1 i 1a, art. 81, art. 83 ust. 1 i 4, art. 84 pkt 2 i 3 i art. 140 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1111 i 924), oraz środków finansowych na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, o których mowa w art. 83 ust. 2 i art. 84 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w części przysługującej na umieszczone w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka dzieci i osoby, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej.”;
- 49) w art. 81:
- a) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Jeżeli zajęto wierzytelność z rachunku bankowego prowadzonego w walucie obcej, bank przekazuje organowi egzekucyjnemu środki pieniężne w złotych przeliczone według kursu kupna tej waluty, ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu przekazania organowi egzekucyjnemu.”,
 - b) § 8 otrzymuje brzmienie:

„§ 8. Zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego nie podlega realizacji w okresie blokady rachunku podmiotu kwalifikowanego w rozumieniu art. 119zg pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.”;
- 50) art. 86b otrzymuje brzmienie:
- „Art. 86b. Zawiadomienia o zajęciu i inne pisma w egzekucji z wierzytelności z rachunku bankowego przesyła się do banku i organu egzekucyjnego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego obsługującego zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego. Jeżeli wykorzystanie tego systemu jest niemożliwe z przyczyn

technicznych, w czasie niezbędnym do przywrócenia jego funkcjonowania zawiadomienia i inne pisma w egzekucji z wierzytelności z rachunku bankowego doręcza się na piśmie.”;

51) art. 87 otrzymuje brzmienie:

„Art. 87. Przepisy dotyczące egzekucji z rachunków bankowych i wierzytelności z rachunku bankowego związanego z dokumentem stosuje się odpowiednio w egzekucji z rachunków prowadzonych przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe.”;

52) w art. 89a:

a) w § 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Do zajęcia wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku przepisu art. 89 § 3 pkt 1 nie stosuje się.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Dłużnik zajętej wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku zawiadamia organ egzekucyjny o braku swojej właściwości, jeżeli nie jest dłużnikiem wierzytelności.”,

c) po § 2 dodaje się § 2a–2c w brzmieniu:

„§ 2a. W przypadku zbiegu egzekucji do wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku dłużnik zajętej wierzytelności zawiadamia właściwe organy egzekucyjne o zbiegu egzekucji jednocześnie z przekazaniem środków pieniężnych na pokrycie egzekwowanej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych.

§ 2b. W przypadku zajęcia wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku w wysokości nie wyższej niż 100 zł przez więcej niż jeden organ egzekucyjny nie stosuje się przepisów art. 62–63a i art. 69 § 1. W takim przypadku dłużnik zajętej wierzytelności przekazuje środki pieniężne na pokrycie egzekwowanej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych organowi egzekucyjnemu, który jako pierwszy dokonał zajęcia, a w razie niemożności ustalenia tego pierwszeństwa – organowi egzekucyjnemu, który dokonał zajęcia na poczet należności w wyższej kwocie.

§ 2c. Pozostałe po przekazaniu, o którym mowa w § 2b, środki pieniężne dłużnik zajętej wierzytelności przekazuje organowi egzekucyjnemu, który jako kolejny dokonał zajęcia nadpłaty lub zwrotu podatku, a w razie niemożności

ustalenia kolejności – organowi, który dokonał zajęcia na poczet należności w wyższej kwocie, aż do całkowitego rozliczenia wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku.”;

53) w art. 90 w § 1 w zdaniu drugim wyrazy „odpis tytułu wykonawczego” zastępuje się wyrazami „odpowiednio dalszy tytuł wykonawczy albo kolejny tytuł wykonawczy”;

54) po art. 94d dodaje się art. 94e w brzmieniu:

„Art. 94e. Zawiadomienia i inne dokumenty sporządzone w egzekucji z praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunkach papierów wartościowych lub innych rachunkach oraz wierzytelności z rachunków pieniężnych można przysyłać do prowadzącego rachunki przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego obsługującego zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego, jeżeli prowadzący rachunek korzysta z tego systemu.”;

55) w art. 97:

a) w § 1 wyrazy „poborca skarbowy” zastępuje się wyrazami „organ egzekucyjny”,

b) § 4 i 4a otrzymują brzmienie:

„§ 4. Egzekucję z ułamkowej części ruchomości stanowiącej współwłasność zobowiązanego prowadzi się w sposób przewidziany dla egzekucji z ruchomości, lecz sprzedaży podlega wyłącznie udział zobowiązanego we współwłasności.

§ 4a. Organ egzekucyjny może sprzedać ruchomość, której współwłaścicielem jest zobowiązany, jeżeli pozostali współwłaściciele wyrażą zgodę na jej sprzedaż. Organ egzekucyjny przekazuje pozostałym współwłaścicielom środki pieniężne odpowiadające ich udziałom we współwłasności sprzedanej ruchomości.”;

56) w art. 98:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zajęcie ruchomości następuje przez wpisanie jej do protokołu zajęcia i podpisanie protokołu przez pracownika obsługującego organ egzekucyjny. Protokół podpisuje także zobowiązany, jeżeli jest obecny przy zajęciu, lub świadcowie.”;

b) po § 1 dodaje się § 1a i 1b w brzmieniu:

„§ 1a. Jeżeli z ewidencji prowadzonej przez zobowiązanego, urzędowego rejestru ruchomości lub rejestru zastawów wynika, że zobowiązany jest właścicielem ruchomości, organ egzekucyjny może zająć taką ruchomość. Do

zajęcia takiej ruchomości przepisów § 1 zdanie drugie, § 3 oraz art. 99 § 1 zdanie drugie nie stosuje się.

§ 1b. Organ egzekucyjny może wezwać zobowiązanego do okazania ruchomości zajętej w sposób, o którym mowa w § 1a, lub wskazania miejsca jej przechowywania w terminie wyznaczonym przez ten organ, nie krótszym niż 3 dni od dnia doręczenia wezwania, pod rygorem nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 168d § 1.”,

c) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Pracownik obsługujący organ egzekucyjny umieszcza na zajętej ruchomości, jeżeli jest to możliwe lub nie powoduje nieproporcjonalnych trudności, znak ujawniający na zewnątrz jej zajęcie. Usunięcie, zniszczenie lub brak znaku ujawniającego na zewnątrz zajęcie ruchomości nie narusza zajęcia ruchomości.”;

57) po art. 98 dodaje się art. 98a w brzmieniu:

„Art. 98a. Przepisy dotyczące egzekucji z ruchomości stosuje się odpowiednio do egzekucji ze zwierząt, jeżeli nie jest to sprzeczne z przepisami regulującymi ochronę zwierząt.”;

58) w art. 99:

a) w § 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Pracownik obsługujący organ egzekucyjny zamieszcza w protokole zajęcia opis zajętej ruchomości według cech jej właściwych, a ponadto, jeżeli jest to możliwe, oznacza jej wartość szacunkową.”,

b) po § 1 dodaje się § 1a i 1b w brzmieniu:

„§ 1a. Organ egzekucyjny może sporządzić w terminie 30 dni od dnia zajęcia ruchomości protokół uzupełniający w zakresie:

- 1) opisu ruchomości według cech jej właściwych – w przypadku niezgodności w protokole zajęcia ruchomości opisu zajętej ruchomości z jej rzeczywistym stanem;
- 2) oznaczenia wartości szacunkowej ruchomości – w przypadku jej nieoznaczenia w protokole zajęcia.

§ 1b. Do protokołu uzupełniającego przepisy art. 53 § 1 pkt 5, art. 67 § 2 pkt 1 i 9, art. 98 § 2 oraz art. 99 § 2 stosuje się odpowiednio.”,

c) § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Zobowiązanemu przysługuje w terminie 7 dni od dnia doręczenia odpowiednio odpisu protokołu zajęcia ruchomości lub odpisu protokołu uzupełniającego prawo wniesienia do organu egzekucyjnego skargi na oszacowanie dokonane przez pracownika obsługującego organ egzekucyjny. W takim przypadku organ egzekucyjny wzywa biegłego skarbowego do oszacowania wartości zajętej ruchomości.

§ 3. Oszacowania wartości zajętych:

- 1) kosztowności,
- 2) ruchomości o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2067 i 2245 oraz z 2019 r. poz. 730), zwanej dalej „ruchomością o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej”

– dokonuje biegły skarbowy.”,

- d) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Kosztowność nie może być oszacowana poniżej wartości kruszcu lub materiału, z którego została wytworzona.”;

59) w art. 100:

- a) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Państwowa lub samorządowa instytucja kultury jest właściwa do sprawowania dozoru nad zajęta ruchomością:

- 1) o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej;
- 2) co do której istnieje przypuszczenie, że ma wartość historyczną, naukową lub artystyczną.”,

- b) po § 3 dodaje się § 3a–3c w brzmieniu:

„§ 3a. Jednocześnie z oddaniem pod dozór państwowej lub samorządowej instytucji kultury zajętej ruchomości, o której mowa w § 3, organ egzekucyjny występuje do wojewódzkiego konserwatora zabytków właściwego ze względu na miejsce jej przechowywania, a w przypadku materiału bibliotecznego – Dyrektora Biblioteki Narodowej w Warszawie, z wnioskiem o wskazanie w wyznaczonym terminie, czy zajęta ruchomość ma wartość historyczną, naukową lub artystyczną, oraz która państwowa lub samorządowa instytucja kultury jest właściwa do sprawowania dozoru i nabycia takiej ruchomości.

§ 3b. Dozór nad zajęta kosztownością niemającą wartości historycznej, naukowej lub artystycznej sprawuje organ egzekucyjny lub bank.

§ 3c. Dozór nad ruchomością zajęta w sposób, o którym mowa w art. 98 § 1a, sprawuje zobowiązany, chyba że organ egzekucyjny postanowi inaczej.”;

60) w art. 102:

a) § 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„§ 1. Dozorca jest obowiązany przechowywać zajęta ruchomość z taką starannością, aby zapobiec jej uszkodzeniu, zniszczeniu lub zaginięciu, oraz wydać ją na wezwanie organu egzekucyjnego. Dozorca obowiązany jest zawiadomić organ egzekucyjny o zmianie miejsca przechowywania ruchomości.

§ 2. Organ egzekucyjny przyznaje, na wniosek dozorca złożony w terminie miesiąca od dnia ustania dozoru, zwrot koniecznych wydatków związanych z wykonywaniem dozoru oraz wynagrodzenie za dozór, chyba że dozorcą jest jedna z osób wymienionych w art. 101 § 1.”,

b) dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Przepisów § 2–4 nie stosuje się, jeżeli z dozorcą zawarto umowę na podstawie przepisów prawa cywilnego.”;

61) w art. 103 § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Dozorca nie odpowiada za uszkodzenie, zniszczenie lub zaginięcie zajętej ruchomości:

- 1) wynikłe wskutek przypadku lub siły wyższej;
- 2) jeżeli zachował staranność, do jakiej był obowiązany zgodnie z art. 102 § 1.”;

62) po art. 104 dodaje się art. 104a–104e w brzmieniu:

„Art. 104a. § 1. Zajęta ruchomość, której wartość szacunkowa została oznaczona, może być sprzedana przez zobowiązanego, na jego wniosek, za zgodą organu egzekucyjnego, z wyłączeniem ruchomości, o której mowa w art. 105 § 5 i 6.

§ 2. Jeżeli wartość szacunkowa zajętej ruchomości przekracza 5000 zł, podmiot, który zamierza nabyć zajęta ruchomość, wpłaca na rachunek organu egzekucyjnego zaliczkę w wysokości 1/10 wartości szacunkowej.

§ 3. Wniosek o wyrażenie zgody na sprzedaż zajętej ruchomości zawiera:

- 1) dane podmiotu, który zamierza nabyć zajęta ruchomość, w tym imię i nazwisko lub nazwę oraz odpowiednio adres zamieszkania lub siedziby, numer telefonu i adres

elektroniczny, jeżeli posiada, oraz numer rachunku bankowego w przypadku wpłaty zaliczki, o której mowa w § 2;

- 2) oznaczenie ruchomości, która ma być sprzedana;
- 3) proponowaną cenę nabycia ruchomości, zwaną dalej „proponowaną ceną nabycia”, wynoszącą co najmniej:
 - a) cenę odpowiadającą wartości szacunkowej ruchomości,
 - b) połowę wartości szacunkowej ruchomości – w przypadku gdy sprzedaż tej ruchomości przez organ egzekucyjny w pierwszym terminie nie doszła do skutku,
 - c) 1/3 wartości szacunkowej ruchomości – w przypadku gdy sprzedaż tej ruchomości przez organ egzekucyjny w pierwszym i drugim terminie licytacyjnym lub przetargu ofert nie doszła do skutku;
- 4) termin i sposób zapłaty proponowanej ceny nabycia.

§ 4. Do wniosku o wyrażenie zgody na sprzedaż zajętej ruchomości dołącza się:

- 1) oświadczenie podmiotu, o którym mowa w § 2, o zamiarze nabycia zajętej ruchomości po proponowanej cenie nabycia;
- 2) dowód wpłaty zaliczki, o której mowa w § 2.

§ 5. Wniosek, o którym mowa w § 1, niespełniający wymagań ustalonych przepisami ustawy pozostawia się bez rozpoznania.

Art. 104b. § 1. Organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż przez zobowiązanego zajętej ruchomości, w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku.

§ 2. Postanowienie o wyrażeniu zgody zawiera:

- 1) określenie warunków sprzedaży przez zobowiązanego zajętej ruchomości poprzez wskazanie:
 - a) ceny nabycia tej ruchomości nie niższej niż proponowana cena nabycia,
 - b) terminu i sposobu zapłaty organowi egzekucyjnemu ceny nabycia tej ruchomości;
- 2) pouczenie o skutkach niezapłacenia w wyznaczonym terminie w całości ceny nabycia tej ruchomości.

§ 3. Organ egzekucyjny nie wyraża zgody na sprzedaż przez zobowiązanego zajętej ruchomości, w przypadku gdy:

- 1) podmiot nie daje rękojmi zapłaty w całości ceny nabycia tej ruchomości w terminie i w sposób wyznaczony przez organ egzekucyjny;
- 2) zachodzi przypuszczenie, że w ramach sprzedaży zajętej ruchomości dokonywanej przez organ egzekucyjny uzyska się cenę nabycia wyższą niż ustalona we wniosku, o którym mowa w art. 104a § 1.

§ 4. Na postanowienie o niewyrażeniu zgody na sprzedaż przez zobowiązanego zajętej ruchomości przysługuje zażalenie zobowiązanemu i podmiotowi, o którym mowa w art. 104a § 2.

Art. 104c. Sprzedaż ruchomości zgodnie z postanowieniem, o którym mowa w art. 104b § 2, nie stanowi sprzedaży egzekucyjnej. Przepisy art. 68d, art. 107 § 4 i art. 115 stosuje się odpowiednio.

Art. 104d. § 1. Organ egzekucyjny stwierdza, w formie postanowienia, wygaśnięcie postanowienia o wyrażeniu zgody na sprzedaż zajętej ruchomości przez zobowiązanego w całości albo w części, w przypadku niedopełnienia warunków, o których mowa w art. 104b § 2 pkt 1. Na postanowienie o wygaśnięciu postanowienia o wyrażeniu zgody na sprzedaż zajętej ruchomości przez zobowiązanego przysługuje zażalenie podmiotowi, o którym mowa w art. 104a § 2.

§ 2. Podmiot, o którym mowa w art. 104a § 2, który nie zapłacił w całości ceny nabycia ruchomości w sposób i w terminie określonym w postanowieniu, o którym mowa w art. 104b § 2 pkt 1, traci prawo do zwrotu zaliczki. Utracona zaliczka stanowi dochód odpowiednio budżetu państwa lub jednostki samorządu terytorialnego.

Art. 104e. Organ egzekucyjny podaje do publicznej wiadomości informację roczną o ruchomościach sprzedanych w trybie art. 104a. Podaniu do publicznej wiadomości podlega wykaz zajętych ruchomości, wraz z uzyskaną ceną ze sprzedaży. Informację roczną podaje się na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego organ egzekucyjny do końca miesiąca następującego po zakończeniu roku kalendarzowego.”;

63) w art. 105:

- a) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Organ egzekucyjny może wybrać formę przeprowadzenia licytacji publicznej odrębnie dla każdego z dwóch terminów licytacyjnych.”,

- b) § 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„§ 2. Zajętą ruchomość o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej organ egzekucyjny sprzedaje po cenie oszacowania państwowej lub samorządowej instytucji kultury wskazanej odpowiednio przez wojewódzkiego konserwatora zabytków albo Dyrektora Biblioteki Narodowej w Warszawie. Jeżeli sprzedaż nie dojdzie do skutku, organ egzekucyjny sprzedaje lub przekazuje do sprzedaży zajętą ruchomość zgodnie z art. 105 § 1.

§ 3. Przekazanie do sprzedaży, o którym mowa w § 1 pkt 3 i § 5, następuje po cenie odpowiadającej co najmniej wartości szacunkowej ruchomości. Cenę można obniżyć do 3/4 wartości szacunkowej ruchomości, jeżeli ruchomość nie zostanie sprzedana przez okres miesiąca. Z uzyskanej ceny potrąca się prowizję określoną w umowie z podmiotem, o którym mowa w § 1 pkt 3, § 5 i 6.”,

c) dodaje się § 5 i 6 w brzmieniu:

„§ 5. Zajętą ruchomość, której sprzedaż wymaga zezwolenia, koncesji albo jest działalnością regulowaną, organ egzekucyjny przekazuje do sprzedaży podmiotowi posiadającemu takie zezwolenie, koncesję albo spełniającemu warunki wymagane prawem do wykonywania działalności regulowanej albo sprzedaje ją temu podmiotowi.

§ 6. Zajętą ruchomość, której posiadanie jest uzależnione od spełnienia warunku określonego odrębnymi przepisami, organ egzekucyjny sprzedaje podmiotowi spełniającemu ten warunek.”;

64) w art. 105a:

a) w § 2:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) określenie ruchomości, która ma być sprzedana, jej rodzaju i wartości szacunkowej;”,

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) cenę wywołania;”,

b) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. Obwieszczenie o licytacji zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego organ egzekucyjny oraz odpowiednio ministra właściwego do spraw finansów publicznych albo organu jednostki samorządu terytorialnego, w terminie, o którym mowa w § 3.”,

c) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Organ egzekucyjny może zarządzić ogłoszenie o licytacji w prasie lub w inny sposób, jeżeli uzna to za celowe.”;

65) art. 105b otrzymuje brzmienie:

„Art. 105b. § 1. Jeżeli wartość szacunkowa sprzedawanej ruchomości przekracza 10 000 zł, osoba przystępująca do licytacji składa organowi egzekucyjnemu wadium w wysokości 1/10 wartości szacunkowej. Wadium składa się na rachunek organu egzekucyjnego. Wadium uznaje się za złożone, jeżeli wpłata wadium zostanie uznana na rachunku organu egzekucyjnego najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień, w którym ma odbyć się licytacja publiczna.

§ 2. Nie później niż na godzinę przed terminem oznaczonym w obwieszczeniu o licytacji wadium może być złożone:

- 1) bezgotówkowo przy użyciu terminala płatniczego – jeżeli po stronie organu egzekucyjnego istnieją warunki techniczne do zapłaty bezgotówkowej przy użyciu terminala płatniczego;
- 2) gotówką pracownikowi obsługującemu organ egzekucyjny – jeżeli wadium nie przekracza 5000 zł.

§ 3. Wadium złożone przez licytanta, któremu udzielono przybiccia, zatrzymuje się i zalicza się na cenę nabycia. Wadium zwraca się pozostałym licytantom w przypadku jego złożenia:

- 1) gotówką pracownikowi obsługującemu organ egzekucyjny – niezwłocznie;
- 2) bezgotówkowo – nie później niż w terminie 7 dni roboczych od dnia licytacji.

§ 4. Za datę zwrotu wadium, o którym mowa w § 3 pkt 2, uznaje się dzień obciążenia rachunku organu egzekucyjnego.”;

66) w art. 105c:

a) w § 1 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„Pracownik obsługujący organ egzekucyjny udzieli przybiccia licytantowi, który zaoferował najwyższą cenę, jeżeli po trzykrotnym wezwaniu do dalszych postępień nie zaoferowano wyższej ceny.”;

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Licytacja dochodzi do skutku, jeżeli weźmie w niej udział przynajmniej jeden licytant, który zaoferował co najmniej cenę wywołania.”;

67) art. 105d otrzymuje brzmienie:

„Art. 105d. § 1. Nabywca niezwłocznie po udzieleniu mu przybicia płaci cenę nabycia w całości albo w części wynoszącą co najmniej cenę wywołania:

- 1) bezgotówkowo przy użyciu terminala płatniczego – jeżeli po stronie organu egzekucyjnego istnieją warunki techniczne do zapłaty bezgotówkowej przy użyciu terminala płatniczego;
- 2) gotówką – jeżeli po stronie organu egzekucyjnego nie istnieją odpowiednie warunki techniczne do zapłaty bezgotówkowej przy użyciu terminala płatniczego.

§ 2. Jeżeli nabywca zapłacił część ceny nabycia zgodnie z § 1, zapłaty reszty ceny dokonuje się na rachunek organu egzekucyjnego niezwłocznie, nie później niż w dniu następującym po dniu licytacji, a jeżeli ten dzień przypada w sobotę lub w dzień ustawowo wolny od pracy – w dniu następującym po dniu lub dniach wolnych od pracy. Do zapłaty reszty ceny stosuje się odpowiednio art. 67g pkt 1 lit. b i pkt 2.

§ 3. W przypadku niezapłacenia ceny nabycia w terminie, o którym mowa w § 1 i 2, nabywca traci prawo wynikłe z przybicia i do zwrotu wadium i kwoty zapłaconej w czasie licytacji oraz nie może uczestniczyć w licytacji tej samej ruchomości.

§ 4. Utracone wadium i kwota zapłacona w czasie licytacji stanowią dochód odpowiednio budżetu państwa lub jednostki samorządu terytorialnego.

§ 5. W przypadku niezapłacenia:

- 1) co najmniej ceny wywołania zgodnie z § 1 – wznawia się niezwłocznie licytację tej samej ruchomości, rozpoczynając ją od ceny wywołania;
- 2) reszty ceny zgodnie z § 2 – wyznacza się ponowną licytację na warunkach odpowiednio pierwszej albo drugiej licytacji, w której nabywca nie zapłacił reszty ceny.”;

68) w art. 107:

a) uchyla się § 2,

b) w § 4:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pracownik obsługujący organ egzekucyjny prowadzący licytację, jego małżonek i dzieci;”;

– uchyla się pkt 3,

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) licytant, który nie wykonał warunków poprzedniej licytacji tej samej ruchomości;”;

69) w art. 107a § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ egzekucyjny organizuje przetarg ofert, jeżeli zachodzi przypuszczenie, że w wyniku sprzedaży zajętej ruchomości w drodze licytacji publicznej nie uzyska się korzystnej ceny.”;

70) w art. 107b:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Organ egzekucyjny zaprasza do udziału w przetargu ofert poprzez zamieszczenie ogłoszenia o przetargu ofert w sposób i w miejscach wskazanych w art. 105a § 3, 3a i 5.”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Ogłoszenie o przetargu ofert zawiera wskazanie:

- 1) ruchomości, która ma być sprzedana, jej rodzaju oraz wartości szacunkowej;
- 2) ceny wywołania;
- 3) miejsca i terminu:
 - a) dokonywania oględzin ruchomości,
 - b) składania ofert,
 - c) otwarcia ofert.”,

c) dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Odpis ogłoszenia o przetargu ofert organ egzekucyjny doręcza zobowiązanemu najpóźniej na 3 dni przed terminem składania ofert.”;

71) w art. 107d § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Do sprzedaży zajętej ruchomości w drodze przetargu ofert stosuje się odpowiednio przepisy art. 105b, art. 105c oraz art. 107 § 1–4, z tym że przez dzień licytacji rozumie się dzień otwarcia ofert.”;

72) art. 107e otrzymuje brzmienie:

„Art. 107e. § 1. Licytacja publiczna może odbywać się w formie elektronicznej (licytacja elektroniczna). W licytacji elektronicznej nie sprzedaje się ruchomości, o której mowa w art. 105 § 5 i 6.

§ 2. Licytacja elektroniczna odbywa się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego prowadzonego przez podmiot wybrany przez organ egzekucyjny i zgodnie z warunkami określonymi w regulaminie tego podmiotu.

§ 3. Organ egzekucyjny zawiadamia zobowiązanego o zamiarze sprzedaży zajętej ruchomości w trybie licytacji elektronicznej, ze wskazaniem podmiotu, o którym mowa

w § 2. Organ egzekucyjny podejmuje czynności zmierzające do sprzedaży ruchomości w trybie licytacji elektronicznej, nie wcześniej niż w terminie 3 dni od dnia doręczenia zawiadomienia.

§ 4. Do licytacji elektronicznej stosuje się odpowiednio przepis art. 106 § 1.

§ 5. Licytacja elektroniczna trwa nie krócej niż 7 dni od dnia jej rozpoczęcia.”;

73) w art. 108 w § 1 liczbę „1/3” zastępuje się liczbą „1/10”;

74) art. 108a otrzymuje brzmienie:

„Art. 108a. Zajętą ruchomość, która nie została sprzedana w trybie określonym w art. 108, organ egzekucyjny zwalnia spod zajęcia, o ile zobowiązany spełnia warunki do posiadania tej ruchomości określone odrębnymi przepisami. Przepisy art. 108b stosuje się odpowiednio.”;

75) po art. 108a dodaje się art. 108b w brzmieniu:

„Art. 108b. § 1. Nabywca ruchomości odbiera nabytą ruchomość niezwłocznie w dniu zapłaty ceny nabycia tej ruchomości.

§ 2. W przypadku nieodebrania ruchomości zgodnie z § 1 organ egzekucyjny doręcza nabywcy ruchomości wezwanie do jej odbioru w wyznaczonym terminie, nie dłuższym niż miesiąc od dnia doręczenia wezwania, i poucza o skutkach niezastosowania się do tego wezwania. W takim przypadku nabywca ruchomości ponosi koszty przechowywania ruchomości od dnia sprzedaży do dnia jej odbioru oraz koszty wezwania.

§ 3. Ruchomość może być wydana po zapłaceniu kosztów, o których mowa w § 2.

§ 4. Do ruchomości nieodebranej w terminie wyznaczonym przez organ egzekucyjny stosuje się przepisy ustawy z dnia 18 października 2006 r. o likwidacji niepodjętych depozytów (Dz. U. poz. 1537 oraz z 2009 r. poz. 1241), z wyłączeniem art. 6. Za termin do odbioru depozytu, o którym mowa w art. 4 tej ustawy, uznaje się dzień, w którym upłynął miesiąc od dnia doręczenia wezwania, o którym mowa w § 2.

§ 5. Do nieodebranej ruchomości o nieunijnym statusie celnym stosuje się przepisy prawa celnego.”;

76) w art. 109 w § 1 w pkt 2 wyrazy „ruchomości ze szlachetnych metali, kamieni szlachetnych i półszlachetnych, pereł naturalnych i hodowlanych, koralu i bursztynów” zastępuje się wyrazem „kosztowności”;

77) w art. 110c:

a) po § 2 dodaje się § 2a i 2b w brzmieniu:

„§ 2a. W przypadku egzekucji z nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego wezwanie, o którym mowa w § 2, doręcza się również małżonkowi zobowiązanego.

§ 2b. W przypadku egzekucji z nieruchomości, obciążonej hipoteką przymusową zabezpieczającą należność pieniężną i odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie, której prawo własności nieruchomości zostało przeniesione na inny podmiot niż zobowiązany, wezwanie, o którym mowa w § 2, doręcza się również temu podmiotowi.”,

b) § 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„§ 3. Równocześnie z wysłaniem wezwania, o którym mowa w § 2–2b, organ egzekucyjny składa do sądu właściwego do prowadzenia księgi wieczystej wniosek o wpis o wszczęciu egzekucji lub o złożeniu tego wniosku do zbioru dokumentów wraz odpisem tego wezwania.

§ 4. Zajęcie nieruchomości jest dokonane z chwilą doręczenia wezwania, o którym mowa w § 2–2b, z tym że odpowiednio dla zobowiązanego, małżonka zobowiązanego i innego podmiotu, na który przeniesiono prawo własności nieruchomości, którym nie doręczono wezwania, jak też w stosunku do osób trzecich, nieruchomość jest zajęta z chwilą dokonania wpisu w księdze wieczystej lub złożenia wniosku organu egzekucyjnego do zbioru dokumentów, z zastrzeżeniem § 5.”;

78) w art. 110f:

a) uchyla się § 1,

b) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Rozporządzenie opróżnionym miejscem hipotecznym po zajęciu nieruchomości jest nieważne.”;

79) w art. 111 § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. Do złożenia wadium stosuje się odpowiednio art. 105b § 1 zdanie drugie i trzecie.”;

80) art. 111a otrzymuje brzmienie:

„Art. 111a. Wadium złożone przez licytanta, któremu udzielono przybicia, zatrzymuje się. Pozostałym licytantom wadium zwraca się niezwłocznie nie później niż w terminie 7 dni roboczych od dnia licytacji. Za datę zwrotu wadium uznaje się dzień obciążenia rachunku organu egzekucyjnego.”;

81) w art. 115:

a) w § 1:

- w pkt 4 po wyrazach „Ordynacji podatkowej,” dodaje się wyrazy „należności celne”,
- po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:
„4a) koszty egzekucyjne i koszty upomnienia powstałe w egzekucji należności celnej;”,

b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Przy podziale kwoty uzyskanej z egzekucji z nieruchomości lub egzekucji przejętej po wystąpieniu zbiegu egzekucji administracyjnej z sądową, po kosztach egzekucyjnych i kosztach upomnienia powstałych w egzekucji należności pieniężnej innej niż należność celna zaspokaja się należności za pracę za okres 3 miesięcy, do wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę określonego w odrębnych przepisach, oraz koszty zwykłego pogrzebu zobowiązanego, a po należnościach zabezpieczonych hipoteką morską, przywilejem na statku morskim, hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym i zastawem skarbowym albo korzystających z ustawowego pierwszeństwa oraz prawach, które ciążyły na nieruchomości przed dokonaniem w księdze wieczystej wpisu o wszczęciu egzekucji lub przed złożeniem do zbioru dokumentów wniosku o dokonanie takiego wpisu – należności za pracę niezaspokojone w kolejności wcześniejszej.”,

c) dodaje się § 7 i 8 w brzmieniu:

„§ 7. Środki pieniężne pozostałe po podziale kwoty uzyskanej z egzekucji organ egzekucyjny z urzędu zalicza na poczet innej należności pieniężnej zobowiązanego objętej tytułem wykonawczym, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych, obciążających zobowiązanego. Do zaliczenia stosuje się odpowiednio przepisy § 1–6.

§ 8. Organ egzekucyjny wydaje postanowienie w sprawie zaliczenia środków pieniężnych pozostałych po podziale kwoty uzyskanej z egzekucji na poczet innej należności pieniężnej zobowiązanego objętej tytułem wykonawczym, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych, obciążających zobowiązanego. Na postanowienie przysługuje zażalenie.”;

82) po art. 115a dodaje się art. 115aa w brzmieniu:

„Art. 115aa. W przypadku zapłaty organowi egzekucyjnemu egzekwowanej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych przepis art. 115 stosuje się odpowiednio.”;

83) w art. 155a w § 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) na wniosek wierzyciela lub innego organu egzekucyjnego, który prowadzi postępowanie egzekucyjne, i na podstawie dalszego tytułu wykonawczego, w przypadkach określonych odpowiednio w art. 32a § 3 albo art. 35 § 2;”;

84) w art. 156:

a) w § 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wskazanie imienia i nazwiska lub nazwy zobowiązanego i jego adresu, a także PESEL, NIP lub REGON, jeżeli zobowiązany taki numer posiada;”;

– w pkt 3 po wyrazach „określenie jej wysokości” dodaje się wyrazy „i rodzaju”;

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) pouczenie zobowiązanego o przysługującym mu prawie wniesienia do wierzyciela, za pośrednictwem organu egzekucyjnego, zarzutu w sprawie zabezpieczenia oraz o skutkach wniesienia zarzutu w terminie nie później niż 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu zarządzenia zabezpieczenia i po upływie tego terminu;”;

– po pkt 8 dodaje się pkt 8a i 8b w brzmieniu:

„8a) pouczenie zobowiązanego o skutkach niezawiadomienia organu egzekucyjnego o każdej zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby;

8b) pouczenie zobowiązanego o przysługującym jego małżonkowi prawie do wniesienia sprzeciwu w sprawie zabezpieczenia na majątku wspólnym;”;

b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. W zarządzeniu zabezpieczenia wierzyciel wskazuje jako adres zobowiązanego ostatni znany mu adres miejsca zamieszkania albo siedziby zobowiązanego.”;

c) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia, wzór:

- 1) zarządzenia zabezpieczenia, o którym mowa w § 1,
- 2) kolejnego zarządzenia zabezpieczenia, o którym mowa w art. 156a § 1 – mając na względzie jednoznaczną identyfikację odpowiednio zobowiązanego i małżonka zobowiązanego, możliwość elektronicznego przetwarzania danych zawartych w tym zarządzeniu oraz sprawne dokonanie zabezpieczenia.”;

85) po art. 156 dodaje się art. 156a w brzmieniu:

„Art. 156a § 1. Wierzyciel wystawia kolejne zarządzenie zabezpieczenia w razie potrzeby zabezpieczenia na nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka – w przypadku gdy odpowiedzialność zobowiązanego za należność pieniężną i odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie obejmuje majątek osobisty zobowiązanego i majątek wspólny.

§ 2. Kolejne zarządzenie zabezpieczenia zawiera dane, o których mowa w art. 156 § 1 pkt 1–6 i 8 oraz § 1a, a także numer porządkowy, oznaczenie celu, dla którego został wydany, oraz:

- 1) dane małżonka zobowiązanego;
- 2) datę wystawienia kolejnego zarządzenia zabezpieczenia, imię i nazwisko osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela;
- 3) informację wierzyciela o nadaniu temu zarządzeniu klauzuli organu egzekucyjnego o przyjęciu zarządzenia zabezpieczenia do wykonania.

§ 3. Do kolejnego zarządzenia zabezpieczenia przepisy art. 26c § 4 i art. 26ca § 3 stosuje się odpowiednio.”;

86) w art. 162:

- a) w § 1 wyrazy „art. 62” zastępuje się wyrazami „art. 62–62g”,
- b) w § 2 wyrazy „art. 63” zastępuje się wyrazami „art. 63 i art. 63a”;

87) w art. 165 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. Zajęta w celu zabezpieczenia wierzytelność z rachunku bankowego lub rachunku prowadzonego przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową jest realizowana przez jej przekazanie na rachunek, o którym mowa § 2.”;

88) po art. 166c dodaje się rozdział 2a w brzmieniu:

„Rozdział 2a

Wykonywanie postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym

Art. 166d. Organ egzekucyjny przystępuje do czynności zabezpieczających na podstawie postanowienia o zabezpieczeniu wydanego przez prokuratora, sąd lub finansowy organ postępowania przygotowawczego. Na żądanie prokuratora, sądu lub finansowego organu postępowania przygotowawczego organ egzekucyjny, wraz z przystąpieniem do czynności zabezpieczających, doręcza zobowiązanemu odpis tego postanowienia. Do doręczenia stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 166e. Należność pieniężną określoną w postanowieniu o zabezpieczeniu wydanym przez prokuratora, sąd lub finansowy organ postępowania przygotowawczego, w walucie obcej, przelicza się na złote według średniego kursu tej waluty w stosunku do złotego z dnia roboczego ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu wydania tego postanowienia.

Art. 166f. Zajęte ruchomości, z wyjątkiem kosztowności, książeczek oszczędnościowych, kart płatniczych, pieniędzy i innych papierów wartościowych, przechowuje się w sposób wskazany w postanowieniu o zabezpieczeniu majątkowym, a w przypadku braku takiego wskazania – pozostawia się na przechowanie osobie dającej rękojmię należytego przechowywania, a gdy nie jest to możliwe – u zobowiązanego lub jego rodziny.

Art. 166g. Organ egzekucyjny przesyła prokuratorowi, sądowi lub finansowemu organowi postępowania przygotowawczego dokument stanowiący podstawę zajęcia ruchomości, wierzytelności lub innego prawa majątkowego.

Art. 166h. § 1. Zajęte ruchomości ulegające szybkiemu zniszczeniu mogą być sprzedane po ich zajęciu na podstawie postanowienia wydanego przez prokuratora, sąd lub finansowy organ postępowania przygotowawczego.

§ 2. Uzyskane ze sprzedaży środki pieniężne składa się na rachunek, o którym mowa w art. 165 § 2.

Art. 166i. Organ egzekucyjny zawiadamia prokuratora, sąd lub finansowy organ postępowania przygotowawczego o ujawnionych rzeczach, wierzytelnościach lub innych prawach majątkowych zobowiązanego, nieobjętych postanowieniem o zabezpieczeniu majątkowym.

Art. 166j. § 1. Jeżeli kwota należności pieniężnej podlegającej zabezpieczeniu jest wyższa niż wartość zabezpieczonego majątku, organ egzekucyjny może dokonać zajęcia ruchomości, wierzytelności lub innego prawa majątkowego zobowiązanego na poczet:

- 1) grożącego przypadku równowartości przedmiotów albo równowartości korzyści majątkowej;
- 2) grożącej grzywny;
- 3) grożącego obowiązku naprawienia szkody;
- 4) grożącego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę;
- 5) grożącego świadczenia pieniężnego;
- 6) grożącej nawiązki;
- 7) grożącego środka kompensacyjnego;
- 8) wykonania orzeczenia o kosztach sądowych;
- 9) grożącego obowiązku uiszczenia należności publicznoprawnej uszczuplonej czynem zabronionym;
- 10) grożącego zwrotu korzyści majątkowej, jaką sprawca osiągnął z popełnionego przestępstwa lub jego równowartości.

§ 2. Zajęcie ruchomości, wierzytelności lub innego prawa majątkowego, o którym mowa w § 1, podlega uchyleniu, jeżeli prokurator, sąd lub finansowy organ postępowania przygotowawczego nie wydał postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym w terminie 7 dni od dnia dokonania zajęcia.

Art. 166k. Zajęcie ruchomości, wierzytelności lub innego prawa majątkowego przekształca się w zajęcie egzekucyjne z dniem wystawienia tytułu wykonawczego na podstawie prawomocnego orzeczenia odpowiednio o:

- 1) przypadku oraz orzeczonej jednocześnie grzywnie, obowiązku naprawienia szkody, zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, świadczenia pieniężnego, środka kompensacyjnego, nawiązki, zasądzonych od skazanego kosztów sądowych;
- 2) obowiązku uiszczenia należności publicznoprawnej uszczuplonej czynem zabronionym lub zwrotu korzyści majątkowej, jaką sprawca osiągnął z popełnionego przestępstwa, lub jej równowartości.

Art. 166l. Organ egzekucyjny zawiadamia prokuratora, sąd lub finansowy organ postępowania przygotowawczego o wydatkach poniesionych przy wykonywaniu postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym, w szczególności na opłaceniu:

- 1) sporządzania i doręczania pism;

- 2) przechowywania lub sprzedaży zajętej ruchomości, wierzytelności lub innego prawa majątkowego;
- 3) należności biegłych lub rzeczoznawców;
- 4) oględzin lub badań.

Art. 166m. W przypadku zwrotu środków pieniężnych zobowiązanemu organ egzekucyjny przesyła prokuratorowi, sądowi lub finansowemu organowi postępowania przygotowawczego potwierdzenie tego zwrotu.

Art. 166n. W zakresie wykonywania postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym stosuje się odpowiednio przepisy:

- 1) działu I, z wyłączeniem przepisów art. 8–13, art. 26 § 1c pkt 1 oraz 1e–1h, art. 27e–27j, art. 33–35, art. 38–44, art. 56 § 1 pkt 1–3, art. 57 § 1a–3 oraz art. 58–61;
- 2) działu IV, z wyłączeniem przepisów art. 154–159, art. 161, art. 163, art. 166a § 2, art. 167 oraz art. 168;
- 3) art. 168b–168e.”;

89) w art. 168d:

- a) w § 1 po wyrazach „odmawia udzielenia” dodaje się wyrazy „wierzycielowi lub”,
- b) po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Na zobowiązanego nie nakłada się kary, o której mowa w § 1, w przypadku, o którym mowa w art. 6 § 1d oraz art. 37b.”,

- c) uchyla się § 2,
- d) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Karę, o której mowa w § 1, można nałożyć również na:

- 1) zobowiązanego, który:
 - a) nie zawiadomił organu egzekucyjnego o:
 - zmianie miejsca zamieszkania lub siedziby,
 - zajęciu przez inny organ egzekucyjny ruchomości oraz prawa majątkowego, którego warunkiem wykonywania jest posiadanie dokumentu,
 - b) nie okazał zajętej ruchomości lub nie wskazał miejsca jej przechowywania na wezwanie organu egzekucyjnego;
- 2) zarządcę nieruchomości, który bez usprawiedliwionej przyczyny nie złożył sprawozdania lub nie wykonał polecenia organu egzekucyjnego.”;

90) w art. 168e uchyla się § 3–7;

91) po art. 168e dodaje się art. 168ea i art. 168eb w brzmieniu:

„Art. 168ea. W przypadku osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej karę pieniężną, o której mowa w art. 168d i art. 168e, nakłada się na pracownika bezpośrednio odpowiedzialnego za odpowiednio udzielenie informacji lub wyjaśnień albo realizację zajęcia, a w przypadku braku takiego pracownika na:

- 1) kierownika,
- 2) członka zarządu w spółce prawa handlowego,
- 3) wspólnika w spółce cywilnej

– bezpośrednio odpowiedzialnego za wykonanie obowiązku, o którym mowa w art. 168d i art. 168e.

Art. 168eb. § 1. Postanowienie w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 168d i art. 168e, wydaje organ egzekucyjny.

§ 2. Na postanowienie o nałożeniu kary pieniężnej przysługuje zażalenie.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1360, z późn. zm.⁴⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 759² otrzymuje brzmienie:

„Art. 759². Komornik dokonuje doręczeń administracyjnym organom egzekucyjnym, organom podatkowym oraz wierzycielom należności pieniężnych, których egzekucja została przejęta przez sądowy organ egzekucyjny w wyniku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej, będącym podmiotami publicznymi obowiązany do udostępniania i obsługi elektronicznej skrzynki podawczej na podstawie art. 16 ust. 1a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2019 r. poz. 700, 730 i 848), wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej, w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 63a § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.⁵⁾).”;

2) po art. 763³ dodaje się art. 763⁴ w brzmieniu:

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1467, 1499, 1544, 1629, 1637, 1693, 2385 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 55, 60, 1043 i 1146.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1499, 1629, 2192, 2193 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 730 i

„Art. 763⁴. Komornik, który stwierdzi swoją niewłaściwość, w postanowieniu o przekazaniu sprawy zgodnie z właściwością wskazuje komornika rewiru, do którego sprawa zostaje przekazana. Jeżeli w rewirze, do którego sprawa zostaje przekazana, działa więcej niż jeden komornik, doręczając odpis postanowienia stwierdzającego niewłaściwość, komornik jednocześnie wzywa wierzyciela, aby w terminie 7 dni od doręczenia wezwania wskazał komornika, któremu sprawa ma zostać przekazana. Jeżeli wierzyciel w powyższym terminie nie dokona wyboru lub wskaże komornika, który nie jest właściwy, komornik przekazuje sprawę według własnego wyboru. Na wybór komornika z właściwego rewiru dłużnikowi skarga nie przysługuje.”;

3) w art. 773:

a) po § 2 dodaje się § 2¹–2³ w brzmieniu:

„§ 2¹. W przypadku zbiegu egzekucji sądowej i administracyjnej do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego, gdy egzekucja sądowa dotyczy:

1) świadczeń alimentacyjnych, rentowych lub innych świadczeń powtarzających się,

2) świadczenia pieniężnego w walucie obcej

– egzekucje do tej rzeczy albo prawa majątkowego prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny.

§ 2². W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej, o której mowa w § 2, i egzekucji sądowej, o której mowa w § 2¹, do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego egzekucje do tej rzeczy albo prawa majątkowego prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny.

§ 2³. Prawa i obowiązki wierzyciela należności dochodzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo zagranicznego tytułu wykonawczego określonych w ustawie z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych wykonuje administracyjny organ egzekucyjny.”,

b) po § 5 dodaje się § 5¹ w brzmieniu:

„§ 5¹. Sądowy organ egzekucyjny, któremu przekazano adnotację, o której mowa w art. 62b § 1 pkt 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, zwaną dalej „adnotacją w sprawie zbiegu”, zawiadamia administracyjny organ egzekucyjny o przekazaniu sprawy innemu sądowemu organowi egzekucyjnemu.”,

c) dodaje się § 7 i 8 w brzmieniu:

„§ 7. Jeżeli zbieg egzekucji dotyczy egzekucji administracyjnej, o której mowa w art. 773 § 2, prowadzenie łącznie egzekucji przejmuje administracyjny organ egzekucyjny, z wyjątkiem przypadku określonego w art. 773 § 2².

§ 8. Jeżeli w wyniku kolejnego zbiegu egzekucji nastąpiła zmiana organu egzekucyjnego prowadzącego łącznie egzekucję do rzeczy lub prawa majątkowego, organ egzekucyjny, który przejął prowadzenie łącznie egzekucji w wyniku pierwszego zbiegu:

- 1) przekazuje adnotację w sprawie zbiegu organowi, który przejął prowadzenie łącznie egzekucji w wyniku kolejnego zbiegu;
- 2) zawiadamia o przekazaniu prowadzenia łącznie egzekucji organ egzekucyjny, który przekazał mu adnotację w sprawie zbiegu.”;

4) w art. 773¹ uchyla się § 4;

5) w art. 773²:

a) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Sądowy organ egzekucyjny niezwłocznie sporządza i przekazuje administracyjnemu organowi egzekucyjnemu adnotację w sprawie zbiegu.”,

b) uchyla się § 3;

6) po art. 835 dodaje się art. 835¹ w brzmieniu:

„Art. 835¹. Jeżeli zachodzą uzasadnione wątpliwości, że uzyskane na skutek egzekucji środki pieniężne pochodzą z sum lub świadczeń niepodlegających egzekucji, komornik wstrzymuje się z ich przekazaniem wierzycielowi do czasu wyjaśnienia tych wątpliwości.”;

7) w art. 881 po § 2 dodaje się § 2¹ w brzmieniu:

„§ 2¹. Jeżeli egzekucja dotyczy świadczeń, o których mowa w art. 773 § 2¹, komornik zawiadamia pracodawcę o charakterze egzekwowanych świadczeń.”;

8) w art. 882¹ dotychczasowe brzmienie oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. W razie zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej dotyczącej świadczeń, o których mowa w art. 773 § 2¹, w przypadku gdy wynagrodzenie nie wystarcza na pokrycie wszystkich egzekwowanych należności, pracodawca dokonuje wypłat na rzecz sądowego organu egzekucyjnego, a zawiadamiając o zbiegu egzekucji właściwe organy egzekucyjne wskazuje na charakter egzekwowanych świadczeń.”;

9) w art. 889 po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

„§1¹. Jeżeli egzekucja dotyczy świadczeń, o których mowa w art. 773 § 2¹, komornik zawiadamia bank o charakterze egzekwowanych świadczeń.”;

10) w art. 890:

a) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego dłużnika jest dokonane z chwilą doręczenia bankowi zawiadomienia o zakazie wypłat z tego rachunku i obejmuje również kwoty:

1) których nie było na rachunku bankowym w chwili jego zajęcia, a zostały wpłacone na ten rachunek po dokonaniu zajęcia;

2) które zostały wpłacone na rachunek otwarty po dokonaniu zajęcia.”;

b) w § 1¹ po wyrazach „ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej,” dodaje się wyrazy „a także świadczenia dobry start”;

11) w art. 891 dotychczasowe brzmienie oznacza się jako § 1 i dodaje się § 2 w brzmieniu:

„§ 2. W razie zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej dotyczącej świadczeń, o których mowa w art. 773 § 2¹, w przypadku gdy kwoty znajdujące się na rachunku bankowym nie wystarczają na pokrycie wszystkich egzekwowanych należności, bank dokonuje wypłat z tego rachunku na rzecz sądowego organu egzekucyjnego, a zawiadamiając o zbiegu egzekucji właściwe organy egzekucyjne, wskazuje na charakter egzekwowanych świadczeń.”;

12) art. 893⁴ otrzymuje brzmienie:

„Art. 893⁴. Przepisy niniejszego działu stosuje się odpowiednio do egzekucji z rachunków prowadzonych przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe.”;

13) w art. 896 w § 1:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1¹ w brzmieniu:

„1¹) zawiadomi dłużnika wierzytelności o charakterze egzekwowanych świadczeń, jeżeli egzekucja dotyczy świadczeń, o których mowa w art. 773 § 2¹;”;

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wezwie dłużnika wierzytelności, aby w razie zbiegu egzekucji sądowej i administracyjnej, w przypadku gdy świadczenie nie wystarcza na pokrycie wszystkich egzekwowanych należności, uiszczał je na rzecz:

a) sądowego albo administracyjnego organu egzekucyjnego, który pierwszy dokonał zajęcia, a w razie niemożności ustalenia tego pierwszeństwa –

na rzecz organu, który dokonał zajęcia na poczet należności w wyższej kwocie, albo

- b) sądowego organu egzekucyjnego – jeżeli egzekucja dotyczy świadczeń, o których mowa w art. 773 § 2¹

– oraz niezwłocznie zawiadomił o zbiegu egzekucji właściwe organy egzekucyjne, wskazując datę doręczenia zawiadomień o zajęciach dokonanych przez te organy i wysokość należności, na poczet których zostały dokonane zajęcia, a w przypadku, o którym mowa w art. 773 § 2¹ – także na charakter egzekwowanych świadczeń.”;

14) w art. 902²:

- a) w § 1 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Do zajęcia wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku nie stosuje się art. 896 § 2.”,

- b) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. Dłużnik wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku zawiadamia sądowy organ egzekucyjny o braku swojej właściwości, jeżeli nie jest dłużnikiem wierzytelności.”,

- c) po § 2 dodaje się § 2¹–2³ w brzmieniu:

„§ 2¹. W przypadku zbiegu egzekucji do wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku dłużnik tej wierzytelności zawiadamia właściwe organy egzekucyjne o zbiegu egzekucji jednocześnie z przekazaniem środków pieniężnych na pokrycie dochodzonych należności.

§ 2². Przepisów art. 773–774 nie stosuje się w przypadku zajęcia wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku w wysokości nie wyższej niż 100 zł. Dłużnik wierzytelności przekazuje środki pieniężne na pokrycie dochodzonych należności organowi egzekucyjnemu, który jako pierwszy dokonał zajęcia, a w razie niemożności ustalenia tego pierwszeństwa – organowi egzekucyjnemu, który dokonał zajęcia na poczet należności w wyższej kwocie.

§ 2³. Jeżeli po przekazaniu, o którym mowa w § 2², pozostały środki pieniężne, dłużnik wierzytelności przekazuje je, aż do całkowitego rozliczenia wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku, organowi egzekucyjnemu, który jako kolejny dokonał zajęcia, a w razie niemożności ustalenia kolejności – organowi, który dokonał zajęcia na poczet należności w wyższej kwocie.”,

d) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Zawiadomienia o zajęciu wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku i inne dokumenty w ramach egzekucji z wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku doręcza się za pośrednictwem systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej, w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 67 § 2c ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

15) w art. 910 w § 1:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1¹ w brzmieniu:

„1¹) zawiadomi osobę, która z zajętego prawa jest obciążona obowiązkiem względem dłużnika, o charakterze egzekwowanych świadczeń, jeżeli egzekucja dotyczy świadczeń, o których mowa w art. 773 § 2¹;”,

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wezwie osobę, która z zajętego prawa jest obciążona obowiązkiem względem dłużnika, aby w razie zbiegu egzekucji sądowej i administracyjnej, w przypadku gdy świadczenie nie wystarcza na pokrycie wszystkich egzekwowanych należności, uiszczala je na rzecz:

a) sądowego albo administracyjnego organu egzekucyjnego, który pierwszy dokonał zajęcia, a w razie niemożności ustalenia tego pierwszeństwa – na rzecz organu, który dokonał zajęcia na poczet należności w wyższej kwocie, albo

b) sądowego organu egzekucyjnego – jeżeli egzekucja dotyczy świadczeń, o których mowa w art. 773 § 2¹

– oraz niezwłocznie zawiadomiła o zbiegu egzekucji właściwe organy egzekucyjne, wskazując datę doręczenia zawiadomień o zajęciach dokonanych przez te organy i wysokość należności, na poczet których zostały dokonane zajęcia, a w przypadku, o którym mowa w art. 773 § 2¹ – także na charakter egzekwowanych świadczeń.”;

16) w art. 911⁸:

a) w § 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1¹ w brzmieniu:

„1¹) zawiadamia podmiot prowadzący działalność maklerską, w którym dłużnik ma rachunek, o charakterze egzekwowanych świadczeń, jeżeli egzekucja dotyczy świadczeń, o których mowa w art. 773 § 2¹;”,

b) po § 1 dodaje się § 1¹ w brzmieniu:

„§ 1¹. Komornik może doręczać pisma prowadzącemu rachunki podmiotowi prowadzącemu działalność maklerską za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego, a podmiot prowadzący działalność maklerską wnosi pisma do komornika za pośrednictwem tego systemu, jeżeli podmiot prowadzący działalność maklerską korzysta z tego systemu.”,

c) po § 5¹ dodaje się § 5² w brzmieniu:

„§ 5². W razie zbiegu egzekucji sądowej i administracyjnej, w przypadku gdy kwoty znajdujące się na rachunku nie wystarczają na pokrycie wszystkich egzekwowanych należności, jeżeli egzekucja dotyczy świadczeń, o których mowa w art. 773 § 2¹, podmiot prowadzący działalność maklerską, w którym dłużnik ma rachunek, dokonuje wypłat z tego rachunku na rzecz sądowego organu egzekucyjnego, a zawiadamiając o zbiegu egzekucji właściwe organy egzekucyjne wskazuje na charakter egzekwowanych świadczeń.”,

d) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. Przepisów § 1–5² nie stosuje się do rachunku zbiorczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi.”;

17) w art. 1025 po § 3 dodaje się § 3¹ w brzmieniu:

„§ 3¹. Z pierwszeństwa równego należnościom kategorii siódmej korzystają należności celne, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającym unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.⁶⁾), dochodzone na podstawie tytułu wykonawczego innego niż jednolity tytuł wykonawczy państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo zagraniczny tytuł wykonawczy określone w ustawie z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych. Po zaspokojeniu należności celnych ulegają zaspokojeniu koszty egzekucyjne i koszty upomnienia powstałe w egzekucji tych należności, a następnie odsetki od należności celnych.”.

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90, Dz. Urz. UE L 267 z 30.09.2016, str. 2, Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 32, Dz. Urz. UE L 42 z 18.02.2017, str. 43, Dz. Urz. UE L 83 z 25.03.2019, str. 38 oraz Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 54.

Art. 3. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2019 r. poz. 676 i 679) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 187 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. Jeżeli wykonanie zabezpieczenia grożącego przepadku oraz grzywny, obowiązku naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, świadczenia pieniężnego, nawiazki lub wykonania orzeczenia o kosztach sądowych w postępowaniu karnym, zlecono naczelnikowi urzędu skarbowego zgodnie z art. 195a, sąd bezzwłocznie po uprawomocnieniu się wyroku przesyła jego odpis lub wyciąg temu naczelnikowi w celu wykonania orzeczonego przepadku lub nawiazki na rzecz Skarbu Państwa.”;

- 2) w art. 195a § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. Jeżeli jednym postanowieniem zabezpieczono grożący przepadek oraz grzywnę, obowiązek naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, świadczenie pieniężne, nawiazkę lub wykonanie orzeczenia o kosztach sądowych w postępowaniu karnym, sąd lub prokurator, który wydał to postanowienie, może zlecić jego wykonanie w całości naczelnikowi urzędu skarbowego określonego zgodnie z art. 22 § 2 i 2a ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.⁷⁾).”.

Art. 4. W ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, 2243 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 326, 730, 875, 1074 i 1358) w art. 54a po wyrazach „Kodeks postępowania cywilnego” dodaje się wyrazy „i w art. 10 § 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.⁸⁾)”.

Art. 5. W ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300, 303 i 730) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 79b otrzymuje brzmienie:

„Art. 79b. 1. Ilekroć odrębne przepisy przewidują nałożenie przez komornika sądowego lub organ egzekucyjny w rozumieniu ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji na pracownika Zakładu grzywny lub

⁷⁾ Patrz odnośnik nr 5.

⁸⁾ Patrz odnośnik nr 5.

kary pieniężnej, która pozostaje w związku z realizacją obowiązków pracowniczych, taka grzywna lub taka kara pieniężna jest nakładana na Zakład.

2. W przypadku uprawomocnienia się postanowienia komornika sądowego albo organu egzekucyjnego w rozumieniu ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji o nałożeniu na Zakład grzywny lub kary pieniężnej, Prezes Zakładu w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia przeprowadza postępowanie wyjaśniające w celu ustalenia podstaw odpowiedzialności pracownika lub kierownika jednostki, z którego działaniem lub zaniechaniem związane było wymierzenie grzywny lub kary pieniężnej.”;

2) w art. 83c po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Do postanowień, od których przysługuje zażalenie, wydanych przez Zakład jako wierzyciela na podstawie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, przepis art. 83 ust. 4 stosuje się odpowiednio, z tym że termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od dnia doręczenia postanowienia.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270 oraz z 2019 r. poz. 39, 539, 730 i 752) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 139 w ust. 1:

a) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych na zaspokojenie: należności alimentacyjnych, należności z tytułu świadczeń z funduszu alimentacyjnego wypłaconych osobie uprawnionej na podstawie ustawy z dnia 7 września 2007 r. o pomocy osobom uprawnionym do alimentów (Dz. U. z 2019 r. poz. 670 i 730), należności likwidatora funduszu alimentacyjnego powstałych z tytułu świadczeń alimentacyjnych wypłaconych na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o funduszu alimentacyjnym (Dz. U. z 1991 r. poz. 200, z 1997 r. poz. 770, z 1998 r. poz. 668, z 1999 r. poz. 1000, z 2001 r. poz. 1791, z 2002 r. poz. 2074 oraz z 2003 r. poz. 759 i 2255) oraz należności z tytułu wypłaconej zaliczki alimentacyjnej wypłaconych osobie uprawnionej na podstawie ustawy z dnia 22 kwietnia 2005 r. o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej (Dz. U. poz. 732 i 1366, z 2007 r. poz. 1378, z 2008 r. poz. 770 oraz z 2009 r. poz. 1261);”,

b) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych na zaspokojenie należności celnych, o których mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającym unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.⁹⁾) dochodzone na podstawie tytułu wykonawczego innego niż jednolity tytuł wykonawczy państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo zagraniczny tytuł wykonawczy określony w ustawie z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 425 oraz z 2019 r. poz. 730);”

c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) sumy egzekwowane na mocy tytułów wykonawczych na pokrycie należności innych niż świadczenia alimentacyjne lub należności, o których mowa w pkt 4a;”

2) w art. 140:

a) w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) należności egzekwowanych, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 5, związanych z:

- a) odpłatnością za pobyt w domach pomocy społecznej,
- b) odpłatnością za pobyt w zakładach opiekuńczo-leczniczych,
- c) odpłatnością za pobyt w zakładach pielęgnacyjno-opiekuńczych – do wysokości 50% świadczenia;

3) innych egzekwowanych należności, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 4a i 5 – do wysokości 25% świadczenia.”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W razie zbiegu egzekucji:

- 1) administracyjnej i sądowej albo egzekucji administracyjnych, gdy zajęte kwoty nie wystarczają na pokrycie egzekwowanych należności pieniężnych – organ rentowy uiszcza je, z uwzględnieniem pkt 2, na rzecz właściwego organu egzekucyjnego wskazanego w przepisach ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji lub w przepisach Kodeksu postępowania

⁹⁾ Patrz odnośnik nr 6.

cywilnego. W razie powzięcia informacji o sporze co do właściwości organu egzekucyjnego w zakresie dalszego łącznego prowadzenia egzekucji, kwoty potrącone ze świadczenia pozostają w depozycie Zakładu do czasu rozstrzygnięcia sporu o właściwość. Kwoty te uiszczane są w najbliższym możliwym technicznie terminie płatności po uzyskaniu informacji pochodzącej od organu właściwego do dalszego łącznego prowadzenia egzekucji;

- 2) sądowych, gdy zajęte kwoty nie wystarczają na pokrycie egzekwowanych należności pieniężnych – organ rentowy przekazuje potrącone kwoty po uzyskaniu postanowienia, o którym mowa w art. 773¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, wskazującego komornika sądowego właściwego do dalszego prowadzenia egzekucji. Do czasu uzyskania postanowienia, o którym mowa w art. 773¹ ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, kwoty te pozostają w depozycie Zakładu. Kwoty te uiszczane są w najbliższym możliwym technicznie terminie płatności po uzyskaniu tego postanowienia.”,

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku zbiegu egzekucji sum, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 3, z potrąceniem należności alimentacyjnych, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 4, gdy łączna wysokość kwot możliwych do egzekucji i potrącenia nie wystarcza na pokrycie należności pieniężnych, organ rentowy realizuje egzekucję sum, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 3, oraz wstrzymuje potrącanie należności alimentacyjnych, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 4, w całości lub w części, o czym zawiadamia wierzyciela. Zwrot tytułu wykonawczego, o którym mowa w art. 139 ust. 1 pkt 4, następuje na wniosek wierzyciela.”,

- d) w ust. 6 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) potrąceń sum egzekwowanych, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 3, 4a i 5, potrącenia nie mogą przekraczać łącznie:

- a) 60% świadczenia, jeżeli podlegają potrąceniu należności, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 3,
- b) 50% świadczenia, jeżeli podlegają potrąceniu należności inne niż wymienione w art. 139 ust. 1 pkt 3, z zastrzeżeniem lit. c,

- c) 25% świadczenia, jeżeli podlegają potrąceniu wyłącznie należności egzekwowane, o których mowa w art. 140 ust. 1 pkt 3;
 - 2) potrąceń sum egzekwowanych, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 3, 4a i 5, z potrąceniami innych należności, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 6–9 – stosuje się odpowiednio przepis pkt 1 lit. a i b;”;
- 3) w art. 141:
- a) w ust. 1:
 - we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „z zastrzeżeniem ust. 2” dodaje się wyrazy „i 5”,
 - pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) 825 zł – przy potrącaniu należności, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 4a i 5, wraz z kosztami i opłatami egzekucyjnymi;”;
 - b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:
 - „5. W razie dokonywania potrąceń i egzekucji z części renty rodzinnej ustalonej w wysokości dla więcej niż jednej osoby uprawnionej kwotę wolną od potrąceń i egzekucji dla tej części renty ustala się proporcjonalnie do liczby osób uprawnionych do renty rodzinnej. Wynik dzielenia kwoty wolnej od potrąceń i egzekucji, o której mowa w ust. 1 pkt 1–4 i ust. 1a, przez liczbę osób uprawnionych do renty rodzinnej, po zaokrągleniu w górę do pełnych groszy, stanowi ustaloną proporcjonalnie kwotę części renty rodzinnej wolnej od potrąceń i egzekucji.”;
- 4) po art. 141 dodaje się art. 141a w brzmieniu :
- „Art. 141a. W razie wystąpienia syndyka masy upadłości z roszczeniem o przekazywanie świadczeń należnych upadłemu od Zakładu do masy upadłości — przekazaniu podlega część świadczenia, pozostała po odliczeniu składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz zaliczki i innych należności z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych, dokonaniu potrąceń, o których mowa w art. 139 ust. 1–2 i 4, ustalona w wysokości nie wyższej niż 25% świadczenia przed odliczeniem miesięcznej zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składki na ubezpieczenie zdrowotne, z zachowaniem kwoty, o której mowa w art. 141 ust. 1 pkt 2 i ust. 1a.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302, z późn. zm.¹⁰⁾) w art. 3 w § 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) postanowienia wydane w postępowaniu egzekucyjnym i zabezpieczającym, na które przysługuje zażalenie;”.

Art. 8. W ustawie z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2019 r. poz. 1169) w art. 65:

1) ust. 6c otrzymuje brzmienie:

„6c. Do odsetek za zwłokę, o których mowa w art. 114 unijnego kodeksu celnego, przepisy art. 53 § 3 i art. 55 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa oraz przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 58 tej ustawy stosuje się odpowiednio.”;

2) po ust. 6c dodaje się ust. 6d w brzmieniu:

„6d. Jeżeli dokonana wpłata nie pokrywa kwoty należności celnej wraz z odsetkami za zwłokę, wpłatę tę zalicza się w pierwszej kolejności na poczet kwoty należności celnej.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2386 i 2243 oraz z 2019 r. poz. 326, 730, 875 i 1018) w art. 28:

1) w ust. 2 po wyrazach „Kodeks postępowania cywilnego” dodaje się wyrazy „i w art. 10 § 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.¹¹⁾)”;

2) dodaje się ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. W przypadku realizacji zajęcia wierzytelności z rachunku dłużnika będącego członkiem kasy, kasa korzysta z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 112c ustawy – Prawo bankowe.

6. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw informatyzacji określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe wymagania dotyczące identyfikacji kasy w systemie teleinformatycznym, o którym mowa w ust. 5, sposób posługiwania się

¹⁰⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1467 i 1629 oraz z 2019 r. poz. 11, 60, 848 i 934.

¹¹⁾ Patrz odnośnik nr 5.

podpisem elektronicznym na potrzeby autoryzacji treści przesyłanych w tym systemie oraz wymagania w zakresie doręczania korespondencji za jego pośrednictwem, mając na względzie bezpieczeństwo posługiwania się dokumentami w postaci elektronicznej oraz sprawne zajęcie wierzytelności z rachunku prowadzonego w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. poz. 771, 1443, 1669 i 2244 oraz z 2019 r. poz. 55 i 730) art. 31 otrzymuje brzmienie:

„Art. 31. 1. Należności wyegzekwowane z rachunku bankowego, rachunku prowadzonego przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową albo rachunku prowadzonego przez podmiot prowadzący działalność maklerską, uzyskane w wyniku pierwszej wpłaty dokonanej przez dłużnika zajętej wierzytelności, komornik przekazuje wierzycielowi nie wcześniej niż w 7 dniu i nie później niż w 14 dniu od dnia ich otrzymania. W takim przypadku art. 808 § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego nie stosuje się. Pozostałe wyegzekwowane należności komornik przekazuje wierzycielowi w terminie 4 dni od dnia ich otrzymania. W przypadku egzekucji świadczeń alimentacyjnych i rentowych komornik przekazuje wierzycielowi wyegzekwowane należności niezwłocznie, niezależnie od sposobu ich wyegzekwowania.

2. Jeżeli komornik dopuści do opóźnienia w przekazaniu wyegzekwowanych należności, jest obowiązany zapłacić uprawnionemu odsetki ustawowe za opóźnienie od kwot otrzymanych i nierozliczonych w terminie, chyba że nieprzekazanie należności było spowodowane zdarzeniami przewidzianymi w ustawie, a w szczególności zawieszeniem postępowania egzekucyjnego lub wstrzymaniem wykonalności tytułu wykonawczego przez sąd. O każdym przypadku opóźnienia przekazania należności przekraczającego 7 dni komornik zawiadamia prezesa właściwego sądu rejonowego.”.

Art. 11. 1. Do postępowań egzekucyjnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do egzekucji z:

- 1) pieniędzy,
- 2) rachunku bankowego i wkładu oszczędnościowego oraz rachunku prowadzonego przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową,

- 3) wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku,
- 4) praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innych rachunkach oraz wierzytelności z rachunków pieniężnych,
- 5) ruchomości

– wszczętych po wejściu w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. W postępowaniu egzekucyjnym wszczętym i niezakończonym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego na zobowiązanego, do egzekucji ze składnika majątkowego wchodzącego w skład majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

4. W postępowaniu egzekucyjnym wszczętym i niezakończonym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, prowadzonym na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego na zobowiązanego, do egzekucji z rzeczy lub prawa majątkowego obciążonego zastawem skarbowym lub hipoteką przymusową, które zostało przeniesione na inny podmiot, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

5. Do skargi na czynność egzekucyjną dokonaną w egzekucji, o której mowa w ust. 2, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

6. Do postępowań zabezpieczających, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, przepisy ust. 1–5 stosuje się odpowiednio.

Art. 12. 1. Do postępowań egzekucyjnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, na podstawie ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do egzekucji z:

- 1) rachunku bankowego i wkładu oszczędnościowego oraz rachunku prowadzonego przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową,
- 2) wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku,
- 3) praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innych rachunkach oraz wierzytelności z rachunków pieniężnych

– wszczętych po wejściu w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 13. 1. Postępowania egzekucyjne wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez organ egzekucyjny określony w art. 19 § 3 ustawy zmienianej w art. 1, są prowadzone przez naczelnika urzędu skarbowego ustalonego według miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego.

2. Organ egzekucyjny określony w art. 19 § 3 ustawy zmienianej w art. 1 przekazuje akta prowadzonych spraw postępowania egzekucyjnego do naczelnika urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 1, wstępuje w prawa i obowiązki organu egzekucyjnego określonego w art. 19 § 3 ustawy zmienianej w art. 1. Postanowienia oraz inne czynności organu egzekucyjnego określonego w art. 19 § 3 ustawy zmienianej w art. 1, pozostają w mocy.

4. Naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia zobowiązanego o zmianie organu egzekucyjnego przy pierwszej podjętej czynności w stosunku do zobowiązanego, nie później jednak niż w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

5. W przypadku rozłożenia na raty zapłaty kosztów egzekucyjnych przez organ egzekucyjny określony w art. 19 § 3 ustawy zmienianej w art. 1, i nieuiszczenia rat do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia zobowiązanego o zmianie organu egzekucyjnego i numerze rachunku bankowego.

6. W przypadku zajęcia wynagrodzenia za pracę ukaranego dokonanego przez organ egzekucyjny określony w art. 19 § 3 ustawy zmienianej w art. 1 i niezrealizowanego do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 1, zawiadamia dłużnika zajętej wierzytelności o zmianie organu egzekucyjnego i numerze rachunku bankowego.

7. Kontrolę prawidłowości realizacji środka egzekucyjnego, o której mowa w art. 71a ustawy zmienianej w art. 1, wszczętą przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez organ egzekucyjny określony w art. 19 § 3 ustawy zmienianej w art. 1 przeprowadza naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w ust. 1.

8. Właściwy dyrektor izby administracji skarbowej wstępuje w prawa i obowiązki organu egzekucyjnego określonego w art. 19 § 3 ustawy zmienianej w art. 1 w postępowaniach sądowych wszczętych skargami w związku postępowaniami egzekucyjnymi, o których mowa w ustawie zmienianej w art. 1.

9. Do rozpatrzenia wniosku złożonego na podstawie ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, w sprawie, w której postępowanie egzekucyjne zostało zakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez organ egzekucyjny określony w art. 19 § 3 ustawy zmienianej w art. 1, właściwy jest naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa ust. 1.

Art. 14. W postępowaniu zabezpieczającym wszczętym przez dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, do wniosków o wpis hipoteki przymusowej złożonych po tym dniu stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 15. 1. Postępowania sądowe w sprawie poniesienia odpowiedzialności, o której mowa w art. 319 ustawy zmienianej w art. 2, z określonych przedmiotów majątkowych albo do wysokości ich wartości, przez podmiot inny niż zobowiązany, z rzeczy lub prawa majątkowego obciążonych:

- 1) zastawem skarbowym,
- 2) hipoteką przymusową, o której mowa w art. 34 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, 924 i 1018), oraz w art. 26 ust. 2–5 i 7 ustawy zmienianej w art. 5,
- 3) hipoteką ustawową, o której mowa w art. 49a ust. 2–4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1172)

– wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają umorzeniu, a jeżeli w sprawie został wydany nieprawomocny wyrok, to podlega on również uchyleniu.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, koszty procesu znosi się wzajemnie.

Art. 16. 1. Do zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej, który nastąpił po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 i art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Przepis ust. 1 stosuje się również do kolejnego zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej, jeżeli wcześniejszy zbieg egzekucji nastąpił przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 17. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy organowi egzekucyjnemu właściwemu do prowadzenia łącznie egzekucji sądowej i administracyjnej nie przekazano odpisów tytułów wykonawczych zgodnie z art. 62b § 1 pkt 1 ustawy zmienianej w art. 1,

w brzmieniu dotychczasowym, i odpisów dokumentów zgodnie z art. 773² § 2 pkt 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu dotychczasowym, do zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej, który nastąpił przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1 i art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 18. 1. Administracyjny organ egzekucyjny, który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przejął egzekucję świadczeń alimentacyjnych, rentowych, innych świadczeń powtarzających się oraz świadczeń pieniężnych w walucie obcej, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, wzywa sądowy organ egzekucyjny, od którego przejął egzekucję tych świadczeń, do złożenia, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania, oświadczenia o:

- 1) prowadzeniu egzekucji albo nieprawomocnym przekazaniu egzekucji tych świadczeń innemu sądowemu organowi egzekucyjnemu,
 - 2) prawomocnym przekazaniu egzekucji tych świadczeń innemu sądowemu organowi egzekucyjnemu ze wskazaniem tego organu,
 - 3) zakończeniu egzekucji tych świadczeń
- w dniu doręczenia tego wezwania.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do innego sądowego organu egzekucyjnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Administracyjny organ egzekucyjny może ustalić sądowy organ egzekucyjny prowadzący egzekucję świadczeń, o których mowa w ust. 1, na podstawie informacji uzyskanych od wierzyciela tych świadczeń.

4. Administracyjny organ egzekucyjny przekazuje egzekucję świadczeń, o których mowa w ust. 1, sądowemu organowi egzekucyjnemu do dalszego jej prowadzenia w terminie:

- 1) 30 dni od dnia uzyskania informacji o prowadzeniu egzekucji przez ten organ albo nieprawomocnym przekazaniu egzekucji tych świadczeń innemu sądowemu organowi egzekucyjnemu – w przypadku uzyskania tej informacji;
- 2) 30 dni od dnia doręczenia sądowemu organowi egzekucyjnemu wezwania, o którym mowa w ust. 1 – w przypadku niezłożenia w terminie oświadczenia, o którym mowa w ust. 1.

5. Jeżeli w egzekucji świadczeń, o których mowa w ust. 1, wniesiono skargę, wniosek lub inne podanie podlegające rozpatrzeniu w drodze postanowienia, administracyjny organ egzekucyjny przekazuje egzekucję tych świadczeń w terminie 30 dni od wydania prawomocnego postanowienia.

6. W przypadku przekazania sądowemu organowi egzekucyjnemu egzekucji świadczeń, o których mowa w ust. 1, postanowienia, czynności egzekucyjne i inne czynności administracyjnego organu egzekucyjnego pozostają w mocy.

7. Przekazaniu, o którym mowa w ust. 4 i 5, podlega odpis tytułu wykonawczego i inne dokumenty otrzymane od sądowego organu egzekucyjnego, a także:

- 1) informacje o aktualnej wysokości i rodzaju należności pieniężnych dochodzonych w egzekucji świadczeń, o których mowa w ust. 1;
- 2) informacje o wysokości pozostałych do wyegzekwowania kosztów egzekucyjnych;
- 3) informacje o wysokości i rodzaju przekazanych wierzycielowi należności pieniężnych wyegzekwowanych w egzekucji świadczeń, o których mowa w ust. 1;
- 4) inne informacje niezbędne do dalszego prowadzenia egzekucji tych świadczeń, o których mowa w ust. 1.

8. Administracyjny organ egzekucyjny przekazuje sądowemu organowi egzekucyjnemu odpis tytułu wykonawczego i inne dokumenty, o których mowa w ust. 7, przez operatora publicznego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188 oraz z 2019 r. poz. 1051), przez swoich pracowników oraz inne upoważnione osoby lub organy.

9. Administracyjny organ egzekucyjny prowadzi dalej egzekucję świadczeń, o których mowa w ust. 1, w przypadku niemożności ustalenia sądowego organu egzekucyjnego prowadzącego egzekucję tych świadczeń.

Art. 19. Przepisy art. 16 i art. 17 stosuje się odpowiednio do zbiegu egzekucji administracyjnych.

Art. 20. Niezapłacone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy koszty egzekucyjne obciążające wierzyciela, powstałe w egzekucji prowadzonej przez administracyjny organ egzekucyjny do rzeczy lub prawa majątkowego w wyniku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej, podlegają umorzeniu, jeżeli ten wierzyciel korzysta z ustawowego zwolnienia z tych kosztów w egzekucji sądowej.

Art. 21. Do podziału kwoty uzyskanej z egzekucji po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się art. 115 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, i art. 1025 ustawy zmienianej w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 22. Do postępowań w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 168d i art. 168e ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, wszczętych

i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 23. Do postępowań sądowych w sprawach dotyczących postępowań egzekucyjnych i zabezpieczających, wszczętych na podstawie ustawy zmienianej w art. 7 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 24. Pozostają w mocy dalsze tytuły wykonawcze, na podstawie których, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zabezpieczono należność pieniężną hipoteką przymusową, w tym hipoteką morską przymusową.

Art. 25. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6 § 2, art. 26 § 2, art. 63a § 2, art. 67 § 1, art. 109 § 1 i art. 156 § 2 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 § 2, art. 26 § 2, art. 63a § 2, art. 67 § 1, art. 109 § 1 i art. 156 § 2 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 26. 1. Do czasu uruchomienia systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26aa § 1 ustawy zmienianej w art. 1, wnioski egzekucyjne i tytuły wykonawcze lub informacje, o których mowa w art. 26 § 1e ustawy zmienianej w art. 1, a także zarządzenia zabezpieczenia przekazuje się do organu egzekucyjnego:

- 1) w postaci papierowej albo
- 2) przez elektroniczną skrzynkę podawczą wierzyciela i organu egzekucyjnego, a w przypadku gdy wierzycielem jest naczelnik urzędu skarbowego – przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego używanego do obsługi Centralnego Rejestru Danych Podatkowych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisów art. 26 § 1c, § 1f–1h, art. 26aa § 1 i 2 oraz art. 27 § 2a i 2b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, nie stosuje się.

3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze obwieszczenia, w dzienniku urzędowym tego ministra oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego tego ministra termin uruchomienia systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26aa § 1 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 27. Ustawa wchodzi w życie po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 8, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.;
- 2) art. 1 pkt 48–51 i 87, art. 2 pkt 10 i 12, art. 4, art. 9, art. 11 ust. 2 pkt 2 i art. 12 ust. 2 pkt 1, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 1 pkt 12 w zakresie art. 26c § 5 pkt 2 lit. b oraz pkt 13 w zakresie art. 26ca § 3 pkt 2 lit. b, które wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 4) art. 1 pkt 54, art. 2 pkt 16 lit. b, art. 11 ust. 2 pkt 4 oraz art. 12 ust. 2 pkt 3, które wchodzi w życie po upływie 24 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Głównym celem podjęcia prac legislacyjnych zmierzających do nowelizacji ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, było uproszczenie procedur administracyjnych obowiązujących w egzekucji administracyjnej mających pozytywne znaczenie nie tylko dla wierzycieli i organów egzekucyjnych, lecz również dla zobowiązanych.

W toku prac nad projektem ustawy uzyskano informacje od administracyjnych organów egzekucyjnych i wierzycieli należności dochodzonych w trybie administracyjnego postępowania egzekucyjnego o zasadniczych problemach dotyczących stosowania przepisów ustawy. Na podstawie powyższych informacji wyłoniono grupę głównych problemów wynikających z nadmiernie skomplikowanych, nieprzejrzystych procedur, niejasnych przepisów, czy też braku jednoznacznych regulacji. Przy ustalaniu zakresu zmian proponowanych projektem położono główny nacisk na ułatwienia „działania” w ramach postępowania egzekucyjnego zobowiązanemu. W tym zakresie m.in. zmieniono zasady dotyczące rozpatrywania środków zaskarżenia, rozdzielając jednoznacznie kompetencje organu egzekucyjnego i wierzyciela. Ponadto wprowadzono szczególny środek ochrony małżonka zobowiązanego w zakresie egzekucji z majątku wspólnego małżonków, w przypadkach gdy przepisy odrębne przewidują odpowiedzialność majątkiem wspólnym za należność pieniężną (np. art. 29 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.)), jak również właściciela rzeczy lub prawa majątkowego obciążonych prawem zastawniczym zabezpieczających należności pieniężne dochodzone w egzekucji administracyjnej.

Projekt ustawy obejmuje głównie zmiany w zakresie przepisów regulujących środki zaskarżenia, egzekucję z majątku wspólnego małżonków, egzekucję z majątku dłużnika rzeczowego, zbieg egzekucji, egzekucję z pieniędzy, egzekucję z ruchomości, egzekucję z rachunków bankowych oraz wykonywanie przez naczelników urzędów skarbowych postanowień o zabezpieczeniu majątkowym wydanych przez prokuratora lub sąd w postępowaniu karnym lub karnym skarbowym.

Zmiany porządkowe

Art. 1a pkt 11

Składki na Funduszu Emerytur Pomostowych i Solidarnościowy Fundusz Wsparcia Osób Niepełnosprawnych są składkami na ubezpieczenie społeczne. Dotychczas nie były one ujęte

w definicji zawartej w zmienianym przepisie. W celu wyeliminowania wątpliwości przepis został uzupełniony.

Protokół o stanie majątkowym

Art. 6 § 1d

Zmiana przepisu wynika z konieczności jego dostosowania do projektowanego art. 37b w zakresie terminologii oraz skutków złożenia fałszywego oświadczenia o składnikach majątkowych i źródłach dochodu.

Art. 6 § 2 pkt 2

Uchylenie przepisu wynika z kompleksowego ujęcia regulacji w art. 37b § 4 w zakresie elementów, jakie powinno zawierać oświadczenie o posiadanych składnikach majątku i źródłach dochodu oraz wezwanie do złożenia tego oświadczenia.

Art. 37b

Projektowany przepis umożliwia wierzycielowi i organowi egzekucyjnemu żądanie od zobowiązanego danych niezbędnych do sporządzenia protokołu o stanie majątkowym pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Wzywając zobowiązanego do złożenia takiego oświadczenia, wierzyciel i organ egzekucyjny będą zobligowani do pouczenia go o grożącej odpowiedzialności. Wprowadzenie przepisu umożliwi wierzycielowi pozyskiwanie informacji o majątku zobowiązanego przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego. Dotychczas sporządzenie protokołu o stanie majątkowym było wyłącznym uprawnieniem organu egzekucyjnego. Jednocześnie, aby umożliwić zobowiązanemu działanie w dowolnej wybranej formie, wprowadza się możliwość podania danych dotyczących składników majątku i źródeł dochodu zarówno pisemnie, jak i ustnie do protokołu. Wzywając zobowiązanego do złożenia oświadczenia, wierzyciel bądź organ egzekucyjny określi termin, w jakim powinien on złożyć oświadczenie. Przyjęcie takiego rozwiązania jest gwarancją, że zobowiązany obowiązek zrealizuje w określonym przez organ czasie.

Obowiązująca ustawa reguluje jedynie kwestie dotyczące opłaty za sporządzenie protokołu o stanie majątkowym. W celu zapewnienia jednolitości działania organów egzekucyjnych

konieczne było doprecyzowanie zasad sporządzania tego protokołu. Elementy, które powinno zawierać wezwanie do złożenia oświadczenia o posiadanych składnikach majątkowych i źródłach dochodu, oraz elementy tego oświadczenia zostaną zatem określone w przepisach wykonawczych. Dzięki powyższemu rozwiązaniu zarówno wezwania, jak i oświadczenia będą dokumentami wystandaryzowanymi, podlegającymi takim samym rygorom niezależnie od tego, czy z wezwaniem wystąpi wierzyciel czy organ egzekucyjny.

Upomnienie

Art. 15 § 1a

Przepis wprowadza nakaz zawarcia w upomnieniu pouczenia dla zobowiązanego o obowiązku zawiadomienia wierzyciela o zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby, a po wszczęciu egzekucji również organu egzekucyjnego. Niezastosowanie się zobowiązanego do wskazanego pouczenia spowoduje, że doręczenie pism w dotychczasowym miejscu zamieszkania lub siedziby będzie miało skutek prawny (art. 36 § 3a). Wprowadzenie takiego rozwiązania ma na celu zapewnienie prawidłowości postępowania egzekucyjnego już od chwili jego wszczęcia. Od momentu doręczenia upomnienia zobowiązanemu będzie on miał świadomość, że w przypadku braku poinformowania wierzyciela bądź organu egzekucyjnego o aktualnym adresie miejsca zamieszkania dokumenty związane z prowadzonym postępowaniem egzekucyjnym będą mu doręczane pod dotychczasowy adres. Brak informacji o zmianie adresu mógłby spowodować, że zobowiązany otrzymałby informację o toczącej się wobec niego egzekucji z opóźnieniem.

Art. 15 § 1b

Obowiązujące przepisy nie regulują kwestii, czy upomnienie powinno być opatrzone podpisem, co rodzi liczne wątpliwości w zakresie jego prawidłowego wystawienia. Praktyka wierzycieli w tym zakresie jest niejednolita. Należy zwrócić uwagę, że upomnienie zawiera jedynie informację o istniejącym i wymagalnym obowiązku. Samo upomnienie tego obowiązku nie nakłada, a jedynie informuje o skierowaniu obowiązku do egzekucji w przypadku bezskutecznego upływu 7-dniowego terminu na wykonanie obowiązku – od dnia doręczenia upomnienia.

Dodawany przepis wskazuje, że upomnienie generowane automatycznie może nie zawierać podpisu. Tym samym przepis ten wprowadza odstępstwo od ogólnie wprowadzanej zasady opatrywania upomnienia podpisem upoważnionej osoby. Przyjęcie powyższego rozwiązania umożliwia zatem odstąpienie od obowiązku podpisania upomnienia przez osobę działającą w imieniu wierzyciela, jednak tylko w przypadku upomnienia wygenerowanego automatycznie. Upomnienie automatycznie generowane z systemu teleinformatycznego wierzyciela stanowi dokument wytworzony w imieniu wierzyciela bez poręczenia (podpisu) osoby działającej z upoważnienia wierzyciela. Nie ma potrzeby opatrywania takiego dokumentu (upomnienia) podpisem tej osoby. Dostęp do systemu teleinformatycznego wierzyciela, poprzez który generowane będzie upomnienie, posiada odpowiedni poziom zabezpieczenia, zapewniający dostęp tylko osobie uprawnionej i upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela. Nie istnieje zatem ryzyko, że upomnienie zostanie wygenerowane przez osobę nieuprawnioną. Jednocześnie w przepisie wprowadzono obowiązek wskazywania w upomnieniu imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby działającej z upoważnienia wierzyciela. Przepis ten został przeniesiony z rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 2015 r. w sprawie postępowania wierzycieli należności pieniężnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1483).

Wprowadzana regulacja jest korzystna z punktu widzenia wierzycieli, jak i zobowiązanych. Usprawni działanie wierzycieli w zakresie wystawiania upomnień i ujednolici praktykę, a zobowiązanego nie pozbawi ochrony jego praw. W przypadku kwestionowania autentyczności upomnienia zobowiązany może skorzystać z prawa wniesienia zarzutów w sprawie egzekucji administracyjnej (art. 33 § 2 pkt 4 ustawy) oraz wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego ze względu na niedopuszczalność egzekucji administracyjnej (art. 59 § 1 pkt 1 ustawy). W ramach tych środków zaskarżenia zobowiązany może wnosić o wykazanie, że osoba, która sporządziła upomnienie, była upoważniona do działania w imieniu wierzyciela. Podpis tej osoby nie jest więc rozstrzygający co do posiadania upoważnienia do działania w imieniu wierzyciela.

Zawiadomienie o zagrożeniu ujawnieniem w Rejestrze Należności Publicznoprawnych

Art. 18c § 1a

Projektowany przepis przewiduje rezygnację z konieczności opatrywania podpisem zawiadomienia o zagrożeniu ujawnieniem w Rejestrze Należności Publicznoprawnych (RNP),

jeżeli zawiadomienie to zostało wygenerowane automatycznie z systemu teleinformatycznego wierzyciela. Proponowana zmiana jest analogiczna do rozwiązania przewidzianego dla upomnienia, w odniesieniu do którego również uznano, że opatrzenie podpisem nie jest konieczne w przypadku generowania upomnienia automatycznie z systemu teleinformatycznego wierzyciela. Dostęp do systemu teleinformatycznego wierzyciela, poprzez który generowane będzie zawiadomienie, posiada odpowiedni poziom zabezpieczenia, zapewniający dostęp tylko osobie uprawnionej i upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela. Nie istnieje zatem ryzyko, że zawiadomienie zostanie wygenerowane przez osobę nieuprawnioną. Jednocześnie w odniesieniu do zawiadomienia o zagrożeniu ujawnieniem w RNP przewidziano, że konieczne będzie wskazanie w tym dokumencie imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby, która to zawiadomienie sporządziła i skierowała do zobowiązanego. Przyjęcie takiej regulacji zagwarantuje, że zobowiązany będzie miał bezpośredni dostęp do danych pracownika organu wierzyciela, który to zawiadomienie sporządził. Dzięki takiemu rozwiązaniu w przypadku jakichkolwiek wątpliwości zobowiązany będzie mógł wyjaśnić sprawę bezpośrednio z pracownikiem, który skierował zawiadomienie o zagrożeniu ujawnieniem w RNP. Projektowany przepis wzorowany jest na § 8 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie postępowania wierzycieli należności pieniężnych.

Art. 18c § 2

Celem zmiany przepisu jest umożliwienie ujęcia zawiadomienia o zagrożeniu ujawnieniem w rejestrze w jednym piśmie z upomnieniem. Dotychczas dopuszczalne jest wysłanie zawiadomienia o zagrożeniu wpisem wraz z upomnieniem. Takie rozwiązanie wymaga kierowania do zobowiązanego dwóch odrębnych pism wysyłanych razem. Ujęcie upomnienia i zawiadomienia w jednym piśmie spowoduje oszczędności w wydatkach wierzyciela.

Art. 18i § 8

Zgodnie z przepisem, jeżeli sprzeciw dotyczący wprowadzenia danych do Rejestru Należności Publicznoprawnych bądź ujawnienia danych w tym rejestrze jest oparty na okolicznościach będących podstawą zarzutu, postępowanie w sprawie sprzeciwu staje się bezprzedmiotowe. Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem sprzeciw stawał się bezprzedmiotowy, jeżeli został wniesiony jednocześnie z zarzutami. Celem modyfikacji przepisu jest skłonienie zobowiązanego do złożenia zarzutu, a nie sprzeciwu, w przypadku

zaistnienia przesłanek będących podstawą do wniesienia zarzutu. Dotychczas możliwość złożenia zarzutu była ograniczona w czasie (7 dni od dnia doręczenia odpisu tytułu wykonawczego). W takim przypadku w momencie zagrożenia wpisem bądź ujawnienia danych zobowiązanego w RNP mogło już mu nie przysługiwać prawo wniesienia zarzutu, a co za tym idzie konieczne było przyznanie mu prawa złożenia sprzeciwu. Projektowana ustawa przewiduje, że zarzuty mogą być wnoszone bezterminowo, a zatem w przypadku gdy zaistnieją przesłanki stanowiące podstawę zarzutu, to właśnie zarzut powinien być wnoszony. Należy wskazać, że rozpatrzenie zarzutu ma wpływ na postępowanie egzekucyjne oraz pośrednio na wpis czy ujawnienie danych w RNP, natomiast rozpatrzenie sprzeciwu dotyczy tylko wpisu bądź ujawnienia danych w RNP.

Sposób postępowania w przypadku wniesienia skarg lub wniosków po terminie

Art. 17 § 1c

Celem wprowadzenia przepisu jest uporządkowanie i ujednolicenie sposobu postępowania organów egzekucyjnych, w przypadku gdy skarga, wniosek lub inne podanie składane na podstawie ustawy zostanie wniesione po terminie przewidzianym na jego wniesienie. W takim przypadku organ egzekucyjny będzie stwierdzał w drodze postanowienia uchybienie terminu. W obowiązującym stanie prawnym sposób postępowania organów egzekucyjnych nie jest jednolity, zatem wprowadzona regulacja zminimalizuje wątpliwości organów egzekucyjnych w powyższym zakresie.

Art. 38 § 1a

Przepis wprowadza wyjątek w zakresie stosowania regulacji art. 17 § 1c, dotyczącej stwierdzenia uchybienia terminu na wniesienie podania. Przepis ten nie będzie stosowany do żądania wyłączenia spod egzekucji rzeczy lub prawa majątkowego. Należy mieć na względzie, że w przypadku ostatecznego postanowienia o odmowie wyłączenia spod egzekucji osobie, której żądanie nie zostało uwzględnione, przysługuje prawo wniesienia żądania w trybie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, zwanej dalej również „Kpc”. Zatem, aby nie ograniczać osobie wnoszącej żądanie wyłączenia spod egzekucji prawa zwrócenia się do sądu cywilnego o rozstrzygnięcie sprawy, postanowiono, że w przypadku żądania wyłączenia spod egzekucji art. 17 § 1c nie będzie stosowany.

Zmiana w zakresie organów egzekucyjnych

Art. 19 § 3

Przewodniczący komisji orzekających I instancji w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, tj. organów określonych w art. 19 § 3 ustawy, prowadzą niewielką liczbę spraw egzekucyjnych w skali roku. Z tego względu nie byłoby celowe przygotowywanie systemów informatycznych przez wszystkie komisje orzekające w celu zapewnienia możliwości doręczania dokumentów pomiędzy organami egzekucyjnymi z użyciem środków komunikacji elektronicznej.

Należy zauważyć, że przewodniczący organu orzekającego w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych jest uprawniony tylko do stosowania egzekucji z wynagrodzenia za pracę ukaranego, z tytułu orzeczonych wobec niego kar pieniężnych i kosztów postępowania. W latach 2015–2017 komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych wystawiły łącznie jedynie 80 tytułów wykonawczych, w tym w 2015 r. – 30, w 2016 r. – 19, w 2017 r. – 31. Należy wskazać, że orzekane koszty lub kary pieniężne są najczęściej płacone dobrowolnie przez obwinionych będących pracownikami jednostek sektora finansów publicznych – bez konieczności wszczynania postępowania egzekucyjnego. W odniesieniu zaś do osób obwinionych spoza sektora finansów publicznych przewodniczący organu orzekającego I instancji w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przesyła tytuł wykonawczy do organu egzekucyjnego, jakim jest naczelnik urzędu skarbowego, który jest uprawniony do stosowania wszystkich środków egzekucyjnych. Taki tryb postępowania wynika z faktu, iż w odniesieniu do osób spoza sektora finansów publicznych brak jest bardzo często informacji o aktualnym miejscu zatrudnienia. Ponadto obwinieni niebędący pracownikami jednostek sektora finansów publicznych często nie mają stałego wynagrodzenia z uwagi na prowadzenie działalności gospodarczej, stąd nie jest możliwe podejmowanie egzekucji z wynagrodzenia za pracę.

Art. 19 § 7a

Projektowana zmiana wynika z regulacji przyjętych w art. 32a § 3 i w art. 35 § 2, które przewidują możliwość dokonania zabezpieczenia, w okresie zawieszenia postępowania egzekucyjnego, przez organ prowadzący to postępowanie, nawet jeśli co do zasady nie jest on uprawniony do zabezpieczania należności pieniężnych. Przepis wskazuje, że taki organ egzekucyjny może dokonać zabezpieczenia poprzez zastosowanie środków zabezpieczenia

odpowiadających środkom egzekucyjnym, do których stosowania jest uprawniony. Wprowadzenie omawianego przepisu reguluje sytuację organów egzekucyjnych, które nie są uprawnione do stosowania wszystkich środków egzekucyjnych. Organami takimi są np. dyrektor oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, który stosuje egzekucję z wierzytelności z rachunku bankowego, wynagrodzenia za pracę, świadczeń z ubezpieczenia społecznego, renty socjalnej oraz wierzytelności pieniężnych, czy właściwy organ gminy o statusie miasta, który nie może stosować egzekucji z nieruchomości.

Art. 22 § 3

Zmieniany przepis reguluje właściwość miejscową organu egzekucyjnego ustaloną w oparciu o miejsce położenia majątku zobowiązanego. Właściwość miejscowa organu egzekucyjnego ustalana jest co do zasady w oparciu o przepisy art. 22 § 2 (miejsce zamieszkania lub siedziby zobowiązanego) i § 2a (siedziba wierzyciela). Zmieniany przepis stosowany jest jedynie w przypadku, gdy majątek zobowiązanego lub jego większa część znajduje się poza właściwością organu egzekucyjnego ustalonego w oparciu o przepisy art. 22 § 2 lub 2a. Jednocześnie, stanowiąc wyjątek od ogólnych zasad regulujących właściwość miejscową organu egzekucyjnego, uniemożliwia on rozpoczęcie prac nad projektowaniem rozwiązań informatycznych mających na celu automatyzację ustalenia właściwości miejscowej organu egzekucyjnego, która jest planowana w następnych latach w ramach Krajowej Administracji Skarbowej oraz ZUS. Stąd rezygnuje się z ustalenia właściwości miejscowej organu egzekucyjnego będącego naczelnikiem urzędu skarbowego i dyrektorem oddziału ZUS w oparciu o art. 22 § 3.

Należy podkreślić, że organ egzekucyjny ma prawo zwrócić się z wnioskiem o rekwizycję do innego organu egzekucyjnego, w którego właściwości miejscowej położony jest majątek zobowiązanego.

Art. 22 § 3b

Wprowadzany przepis dotyczy sytuacji, w których następuje zdarzenie powodujące zmianę właściwości miejscowej organu egzekucyjnego. Zakłada skuteczność czynności podjętych przez organ egzekucyjny, zanim ten uzyskał informację o zdarzeniu powodującym zmianę właściwości miejscowej organu egzekucyjnego. Organy administracji są zobligowane do przestrzegania właściwości z urzędu, co powoduje, że przekazanie sprawy w przypadku zmiany właściwości miejscowej powinno następować niezwłocznie po zdarzeniu

powodującym zmianę właściwości miejscowej organu. Jednocześnie brak jest uzasadnienia dla powtarzania czynności egzekucyjnych, procesowych i materialno-technicznych przez organ egzekucyjny, który przejmuje prowadzenie postępowania egzekucyjnego. Ponowne podejmowanie tych samych czynności przez kolejny organ egzekucyjny generowałoby tylko kolejne koszty egzekucyjne, w tym wydatki egzekucyjne.

Art. 32a § 3

Projektowana zmiana stanowi odzwierciedlenie regulacji wprowadzanej w art. 35 § 2. Przepis ten umożliwia dokonanie zabezpieczenia, w okresie zawieszenia postępowania egzekucyjnego, przez organ prowadzący to postępowanie, nawet jeśli co do zasady nie jest on uprawniony do zabezpieczania należności pieniężnych. Przepis wskazuje, że taki organ egzekucyjny może dokonać zabezpieczenia poprzez zastosowanie środków zabezpieczenia odpowiadających środkom egzekucyjnym, do których stosowania jest uprawniony. Wskazany przepis dotyczy organów egzekucyjnych, które nie są uprawnione do stosowania wszystkich środków egzekucyjnych. Organem takim jest np. dyrektor oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, który stosuje egzekucję z wierzytelności z rachunku bankowego, wynagrodzenia za pracę, świadczeń z ubezpieczenia społecznego, renty socjalnej oraz wierzytelności pieniężnych.

Wszczęcie egzekucji administracyjnej

Art. 26 § 5

Wszczęcie egzekucji wymaga doręczenia zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego (art. 26 § 5 pkt 1 i 2). Przepis art. 26 § 5 pkt 2 za datę wszczęcia egzekucji administracyjnej uznaje doręczenie dłużnikowi zajętej wierzytelności zawiadomienia o zajęciu wierzytelności lub innego prawa majątkowego, jeżeli to doręczenie nastąpiło przed doręčeniem zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego. Dotychczasowe brzmienie art. 25 § 5 pkt 1 i 2 różnicuje zatem moment wszczęcia egzekucji administracyjnej w zależności od tego, które ze zdarzeń w nim wskazanych nastąpiło wcześniej. Należy jednakże zauważyć, że dla skuteczności wszczęcia egzekucji zawsze wymagane jest doręczenie odpisu tytułu wykonawczego, nawet jeśli jest to zdarzenie późniejsze niż doręczenie dłużnikowi zajętej wierzytelności zawiadomienia o zajęciu wierzytelności lub prawa majątkowego. Podkreślenia

wymaga, że projektowane zmiany w zakresie obowiązującego brzmienia przepisów, tj. pkt 1 i 2, nie wpływają na modyfikację treści tego przepisu, a jedynie modyfikują jego brzmienie. Podkreślenia wymaga, że egzekucję wszczyna odrębnie zdarzenie określone w pkt 1 bądź 2, w zależności które z tych zdarzeń nastąpiło jako pierwsze. Zatem nie ma możliwości, aby egzekucja została wszczęta jednocześnie w oparciu o okoliczności ujęte w obu ww. normach. Z powyższego względu w przepisie należało zrezygnować ze spójnika „lub”.

Zgodnie z projektowaną zmianą wszczęcie egzekucji administracyjnej następuje z chwilą zaistnienia jednego ze zdarzeń wymienionych w projektowanych pkt 3 i 4. Zdarzenia wymienione są na zasadzie alternatywy. Wszczęcie egzekucji administracyjnej nastąpi z chwilą zaistnienia wcześniejszego zdarzenia. Wprowadzono zatem dwa nowe momenty wszczęcia egzekucji administracyjnej związane ze stosowanymi środkami egzekucyjnymi, tj. egzekucją z ruchomości i nieruchomości.

Przyjęto, że wszczęcie egzekucji administracyjnej następuje z chwilą zajęcia ruchomości, jeśli to zajęcie nastąpiło przed doręczeniem zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego. Skoro zajęcie ruchomości następuje z chwilą podpisania protokołu zajęcia ruchomości przez pracownika obsługującego organ egzekucyjny, moment podpisania tego protokołu jest miarodajny do uznania go za moment wszczęcia egzekucji administracyjnej, jeżeli podpisanie protokołu nastąpiło przed doręczeniem zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego. W praktyce zdarzają się sytuacje, gdy organ egzekucyjny, mając wiedzę o posiadaniu przez zobowiązanego, np. środka transportu, nie może go zająć, bo egzekucja administracyjna nie została wszczęta. Projektowana zmiana umożliwia dokonanie zajęcia ruchomości w takim przypadku. Stanowi konsekwencję wprowadzenia w art. 98 § 1a możliwości zajęcia ruchomości, jeżeli z ewidencji prowadzonej przez zobowiązanego, urzędowego rejestru ruchomości lub rejestru zastawów wynika, że zobowiązany jest właścicielem ruchomości. Pracownik obsługujący organ egzekucyjny będzie mógł dokonać zajęcia ruchomości. Z chwilą podpisania przez niego protokołu zajęcia ruchomości nastąpi wszczęcie egzekucji administracyjnej. Należy zauważyć, że w powyższej sytuacji zobowiązanemu po dokonaniu powyższej czynności egzekucyjnej zostanie doręczony odpis tytułu wykonawczego i odpis protokołu zajęcia ruchomości.

Uznano również, że wszczęcie egzekucji administracyjnej następuje z chwilą wpisu w księdze wieczystej o wszczęciu egzekucji z nieruchomości lub złożenia wniosku o wpis o wszczęciu egzekucji z nieruchomości do zbioru dokumentów, jeżeli wpis lub złożenie do zbioru dokumentów nastąpiło przed doręczeniem zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego.

Z uwagi na to, że zajęcie nieruchomości następuje w różnych momentach, o których mowa w art. 110c § 4, wystąpienie wcześniejszego zdarzenia, wskazanego w projektowanym pkt 4, będzie miarodajne dla ustalenia momentu wszczęcia egzekucji administracyjnej.

Zaprojektowane zmiany usuną wątpliwości co do możliwości podjęcia czynności egzekucyjnych zmierzających do zajęcia ruchomości lub nieruchomości przed doręczeniem zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego. Mogą zatem wpłynąć na efektywność egzekucji, a przynajmniej powinny zapobiec ewentualnemu udaremnieniu egzekucji z ruchomości i nieruchomości zobowiązanego.

Elektronizacja przekazywania tytułów wykonawczych

Art. 26 § 1b

Zmiana ma charakter dostosowawczy do nowych zasad w zakresie podpisywania i sposobu przekazywania tytułów wykonawczych do organu egzekucyjnego. Odnosnie do należności pieniężnych objętych zagranicznym lub jednolitym tytułem wykonawczym projektowane przepisy w zakresie elektronicznego przekazywania tytułów wykonawczych nie powinny mieć zastosowania. Warunki współpracy w dochodzeniu należności pieniężnych, w tym sposób przekazywania wniosków o pomoc, zagranicznych i jednolitych tytułów wykonawczych regulowane są przepisami Unii Europejskiej oraz umowami międzynarodowymi.

Art. 26 § 1c

Zmieniany przepis ustanawia zasadę elektronicznego przekazywania tytułów wykonawczych organowi egzekucyjnemu (za pośrednictwem systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej). Zasady elektronicznego przesyłania tytułów wykonawczych zostaną uszczegółowione w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 27 § 2b ustawy. Obecnie, pomimo prawnej możliwości sporządzenia tytułu wykonawczego w postaci elektronicznej i przesyłania go w tej postaci, znacząca część wierzycieli przesyła tytuły wykonawcze w postaci papierowej. Generuje to niepotrzebne koszty dla wierzyciela i organu egzekucyjnego. Ponadto wymaga zaangażowania pracowników organów egzekucyjnych w czynności techniczne dotyczące rejestracji w systemie teleinformatycznym organu danych z tytułów wykonawczych. Utrzymywanie takiego rozwiązania w dobie elektronizacji jest niecelowe i nieefektywne.

Projektowany przepis przewiduje również możliwość przekazywania tytułów wykonawczych w postaci papierowej, jednak takie rozwiązanie będzie stosowane jedynie wyjątkowo – w przypadku wystąpienia problemów technicznych. Wprowadzenie omawianego wyjątku od zasady elektronicznego przekazywania tytułów wykonawczych ma na celu zapewnienie płynnego przesyłania tytułów wykonawczych do organu egzekucyjnego w sytuacji, gdy wystąpią problemy techniczne.

Podkreślenia wymaga, że projektowany przepis wprowadza obowiązki w zakresie sposobu przekazywania tytułu wykonawczego dla wierzycieli, zatem nie będzie dotyczył tytułów wykonawczych przekazywanych przez instytucje pośredniczące na podstawie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącego wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz. Urz. UE L 284/1 z 30.10.2009, str. 1). Wskazać należy, że brak jest możliwości nałożenia na wierzycieli będących organami innych państw członkowskich Unii Europejskiej obowiązków w zakresie sposobu przekazywania tytułów wykonawczych ustawą.

Art. 26 § 1e

Projektowany przepis stanowi przeniesienie – z modyfikacjami – na grunt ustawy przepisu § 10 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie postępowania wierzycieli należności pieniężnych. Umożliwia przekazanie przez wierzyciela wraz z tytułem wykonawczym dodatkowej informacji, w przypadku gdy wierzyciel ustali inne dane, które mogą być niezbędne do wszczęcia lub prowadzenia egzekucji. Przepis wprowadza przykładowy katalog takich danych, np. okoliczności, na podstawie których ustalono właściwość miejscową, posiadany majątek i źródła dochodu zobowiązanego, numer i datę wydania postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wydanego na podstawie art. 59 § 2 ustawy, czy dane zarządcy przedsiębiorstwa w spadku. Przekazanie dodatkowej informacji wraz z tytułem wykonawczym może wpłynąć na sprawniejsze wszczęcie egzekucji i szybsze wyegzekwowanie należności. Organ egzekucyjny od razu po wpływie tytułu wykonawczego będzie mógł stosować środki egzekucyjne, nawet zanim podejmie działania w celu ustalenia majątku zobowiązanego.

Przekazanie informacji, o której mowa w dodawanym przepisie, będzie obligatoryjne, w przypadku gdy dojdzie do ustalenia właściwości miejscowej w oparciu o art. 22 § 3 bądź 3a, czy też jeśli w sprawie skierowano wniosek o udzielenie pomocy (o udzielenie informacji

lub powiadomienie) na podstawie ustawy z dnia 11 października 2011 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych, i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 425, z późn. zm.), umorzono uprzednio postępowanie egzekucyjne w związku z jego bezskutecznością, ustanowiono opiekę bądź kuratelę, czy też działa zarządca przedsiębiorstwa w spadku. Podkreślenia wymaga, że przekazanie informacji dodatkowej dotyczącej posiadanych przez zobowiązanego składników majątkowych czy źródeł dochodu będzie obowiązkowe tylko i wyłącznie w sytuacji, gdy będą one znane wierzycielowi, ponieważ wierzyciel może mieć ograniczony dostęp do informacji o majątku zobowiązanego. W przypadku wystąpienia o udzielenie pomocy, o której mowa w ustawie o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych, wierzyciel zobowiązany będzie do przekazania organowi egzekucyjnemu informacji o dacie wysłania przez centralne biuro łącznikowe wniosku o udzielenie informacji lub powiadomienie do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego oraz numeru referencyjnego tego wniosku. Dane te mają bowiem kluczowe znaczenie dla oceny możliwości skierowania przez organ egzekucyjny wniosku o pomoc w egzekucji należności. Zrezygnowano z obowiązku podawania przez wierzyciela daty uzupełnienia przez centralne biuro łącznikowe wniosku o udzielenie informacji lub powiadomienie do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, ponieważ data ta nie jest istotna dla prowadzenia postępowania egzekucyjnego.

Art. 26 § 1f

Dodawany przepis reguluje sposób przekazania dodatkowej informacji, o której mowa w art. 26 § 1e. Dodatkowa informacja będzie przekazywana wraz z tytułem wykonawczym, zatem w ten sam sposób, w jaki przekazywany będzie tytuł. W konsekwencji, jeśli tytuł wykonawczy będzie przekazany drogą elektroniczną, to dodatkowa informacja również zostanie przekazana tą drogą. W przypadku gdy skorzystanie z drogi elektronicznej z przyczyn technicznych będzie niemożliwe, tytuł wykonawczy wraz z dodatkową informacją zostanie przekazany do organu egzekucyjnego w postaci papierowej.

Art. 26 § 1g

Przepis reguluje kwestie dotyczące automatycznej weryfikacji danych zawartych w tytułach wykonawczych przekazywanych do organu egzekucyjnego drogą elektroniczną. Zakłada się, że dane zobowiązanego zawarte w tytule wykonawczym będą automatycznie weryfikowane

z danymi zawartymi w rejestrze PESEL czy CEiDG w zakresie określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 27 § 2b. Weryfikowane będą m.in.: imię i nazwisko, nazwa zobowiązanego, numer PESEL, NIP bądź REGON i zgodność tych numerów z imieniem i nazwiskiem bądź nazwą zobowiązanego. Natomiast dane wierzyciela oraz podstawa prawna należności weryfikowane będą ze słownikami referencyjnymi zamieszczonymi na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych. W przypadku gdy dane określone przez wierzyciela w tytule wykonawczym będą niezgodnie ze wskazanymi rejestrami albo słownikami, tytuł wykonawczy nie zostanie przyjęty. Wierzyciel natomiast otrzyma informację o nieprzyjęciu tytułu wykonawczego wraz z podaniem przyczyny tego nieprzyjęcia. Rozwiązania projektowane w omawianym przepisie zagwarantują, że do organu egzekucyjnego będą wpływały jedynie prawidłowo wystawione tytuły wykonawcze. Tytuły zawierające niezgodne dane zostaną automatycznie odrzucone. Dzięki takiemu rozwiązaniu wierzyciel bez ingerencji organu egzekucyjnego otrzyma informację o błędnych danych, które będzie mógł skorygować jeszcze przed przekazaniem tytułu wykonawczego organowi egzekucyjnemu.

Art. 26 § 1h

Projektowany przepis jest konsekwencją rozwiązań przyjętych w zakresie weryfikacji danych zawartych w tytule wykonawczym sporządzonym przez wierzyciela oraz sposobu przekazania tych tytułów. Wierzyciel otrzyma informację o niezgodności danych zawartych w tytule wykonawczym z danymi zawartymi w rejestrach i słownikach drogą elektroniczną przewidzianą dla przekazywania tytułów wykonawczych. Wprowadzenie takiego rozwiązania wpłynie na znacznie sprawniejszą i szybszą poprawę błędnych danych w tytule wykonawczym, co w konsekwencji przyspieszy wszczęcie egzekucji administracyjnej.

Art. 26aa § 1 i 2

Dodawane przepisy regulują kwestie dotyczące systemu teleinformatycznego, za pośrednictwem którego będą przekazywane tytuły wykonawcze do organu egzekucyjnego będącego naczelnikiem urzędu skarbowego. System ten będzie prowadzony przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. Takie rozwiązanie przyjęte jest dla Rejestru Należności Publicznoprawnych oraz Centralnego Rejestru Danych Podatkowych (ustawa o Krajowej Administracji Skarbowej). Jednocześnie analogicznie jak w przypadku RNP przewidziano możliwość powierzenia prowadzenia tego systemu innemu organowi Krajowej Administracji

Skarbowej. Wyznaczenie innego organu do prowadzenia systemu teleinformatycznego, za pośrednictwem którego przekazywane będą tytuły wykonawcze, będzie następowało w drodze rozporządzenia ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Wyznaczenie innego organu do prowadzenia systemu teleinformatycznego może wpłynąć na usprawnienie działania tego systemu. Jednocześnie organ prowadzący system będzie administratorem danych w nim zawartych.

Art. 26aa § 3

Wprowadzana regulacja wskazuje sposób otrzymania przez wierzyciela dostępu do systemu teleinformatycznego, za pośrednictwem którego będą przekazywane wnioski egzekucyjne i tytuły wykonawcze oraz dalsze tytuły wykonawczego do organu egzekucyjnego. Przepis przewiduje, że wierzyciel w celu otrzymania dostępu będzie się musiał zwrócić ze stosownym wnioskiem do organu prowadzącego system. Przyjęcie takiego rozwiązania zapewni autoryzację i uwierzytelnienie wierzyciela. Zagwarantuje również, że podmiot nieuprawniony nie wniesie do organu egzekucyjnego tytułu wykonawczego. Szczegółowy sposób uzyskiwania dostępu do systemu zostanie uregulowany w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 27 § 2b.

Zmiany treści tytułu wykonawczego

Art. 26 § 2

Zmiana delegacji do wydania rozporządzenia określającego wzór tytułu wykonawczego wynika z wprowadzenia do ustawy nowego rodzaju tytułu wykonawczego, tj. kolejnego tytułu wykonawczego (patrz uzasadnienie do art. 26ca). Mając na względzie, że kolejny tytuł wykonawczy będzie mógł być wystawiony również na podmioty inne niż zobowiązany np. niebędącego zobowiązanym aktualnego właściciela nieruchomości obciążonej hipoteką przymusową, konieczne jest, aby kolejny tytuł wykonawczy posiadał odrębny wzór. Jednocześnie przepis został uzupełniony o wytyczne dotyczące sposobu określenia wzoru tytułu wykonawczego. Przewidziano, że określając wzór tytułu wykonawczego zostanie wzięta pod uwagę możliwość jednoznacznej identyfikacji zobowiązanego, zobowiązanego i jego małżonka czy też dłużnika rzeczowego. Jednocześnie uwzględniona będzie możliwość sprawnego przeprowadzenia egzekucji administracyjnej przez organ egzekucyjny, a także możliwość elektronicznego przetwarzania danych zawartych w tytule. Jednocześnie, mając

na uwadze, iż dane zawarte w kolejnym tytule wykonawczym będą miały wpływ na funkcjonowanie ksiąg wieczystych, zakres rozporządzenia zostanie określony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 27 § 1 pkt 2

Zmiana treści przepisu polega na ujęciu w tytule wykonawczym również numeru REGON zobowiązanego, jeżeli zobowiązany taki numer posiada. Ujęcie w tytule wykonawczym również numeru REGON pozwoli na lepszą identyfikację zobowiązanego, ponieważ jest on numerem unikalnym. Należy wskazać, że dłużnik zajętej wierzytelności realizujący zajęcie wierzytelności organu egzekucyjnego (np. bank, kontrahent) często dysponuje nr REGON zobowiązanego, nie mając informacji o jego numerze NIP czy PESEL. W konsekwencji wskazane jest, aby organ egzekucyjny, dokonując zajęcia dysponował również nr REGON zobowiązanego. Aby było to możliwe, numer ten winien zostać umieszczony już w tytule wykonawczym wystawianym przez wierzyciela.

Art. 27 § 1 pkt 3

Zmieniany przepis przewiduje uzupełnienie informacji o należności pieniężnej objętej tytułem wykonawczym o wskazanie jej rodzaju. Należy mieć na względzie, że informacja o rodzaju dochodzonej należności jest niezwykle istotna w postępowaniu egzekucyjnym. W przypadku bowiem niektórych należności jej rodzaj decyduje o organie egzekucyjnym przejmującym łączne prowadzenie egzekucji co do środka, do którego nastąpił zbieg egzekucji. Ponadto w przypadku niektórych rodzajów należności dopuszcza się realizację zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego w okresie blokady rachunku, o której mowa w przepisach ustawy – Ordynacja podatkowa.

Art. 27 § 1 pkt 8–9a

Modyfikacja treści pouczeń zawartych w tytule wykonawczym jest konsekwencją zmian wprowadzanych w przepisach materialnych. I tak nowelizacja pkt 8, tj. treści pouczenia w zakresie obowiązku informowania o zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego, wynika z modyfikacji art. 36 § 3. Nowelizacja pouczenia zawartego w pkt 9 jest konsekwencją zmian wprowadzanych w zakresie sposobu rozpatrywania zarzutów w sprawie egzekucji administracyjnej oraz skutków wniesienia zarzutów nie później niż 7 dni

od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego. Natomiast dodawany pkt 9a wprowadza pouczenie o możliwości wniesienia przez małżonka zobowiązanego sprzeciwu w sprawie odpowiedzialności majątkiem wspólnym zobowiązanego i jego małżonka za należności pieniężne obciążające zobowiązanego.

Art. 27 § 1a

Dodawany przepis uwzględnia możliwe częste zmiany adresu zamieszkania zobowiązanego. W praktyce zdarzają się sytuacje, gdy tytuł wykonawczy kierowany przez wierzyciela do organu egzekucyjnego zawiera aktualny adres zobowiązanego. Natomiast w momencie, kiedy dotrze do organu egzekucyjnego, adres zobowiązanego jest już nieaktualny. W takiej sytuacji powstaje ryzyko, że tytuł wykonawczy zostanie uznany za niespełniający wymogów określonych w art. 27 ustawy, ze względu na nieaktualny adres zobowiązanego. W celu uniknięcia konieczności wielokrotnego korygowania adresu zobowiązanego w tytule wykonawczym przyjęto, że wierzyciel wskazuje w tym tytule ostatni znany mu adres zamieszkania zobowiązanego.

Art. 27 § 1b

Dodawany przepis umożliwia rezygnację z opatrywania tytułu wykonawczego (także elektronicznego tytułu wykonawczego) podpisem wierzyciela w sytuacji, gdy organ egzekucyjny jest jednocześnie wierzycielem. Dotychczas w takim przypadku tytuł wykonawczy jest opatrywany podpisem dwukrotnie – najpierw przez wierzyciela, a następnie przez organ egzekucyjny, gdy nadaje on klauzulę o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji. Brak jest uzasadnienia dla dublowania tych samych czynności przez organ egzekucyjny będący jednocześnie wierzycielem. Z tego względu w takim przypadku nadanie klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji będzie uznawane za podpisanie tego tytułu przez osobę upoważnioną do działania w imieniu wierzyciela. Przyjęcie projektowanego rozwiązania wpłynie na usprawnienie działania organów egzekucyjnych będących jednocześnie wierzycielami. Przepis stosowany będzie również w przypadku tytułów wykonawczych wystawionych w postaci elektronicznej. W przypadku gdy wierzyciel jest jednocześnie organem egzekucyjnym, nie będzie konieczności opatrywania tego tytułu przez wierzyciela kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym czy osobistym ani pieczęcią elektroniczną.

Art. 27 § 2ab

Zmiana przepisu dotyczącego tytułu wykonawczego przekazywanego do organu egzekucyjnego w postaci elektronicznej wynika z wprowadzenia projektem ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy 3379) ogólnych przepisów dotyczących sposobu uwierzytelniania pism w postaci elektronicznej, w tym tytułów wykonawczych. Mając powyższe na względzie, w zmienianym przepisie rezygnuje się z zapisów dotyczących opatrywania tytułu wykonawczego w postaci elektronicznej kwalifikowanym podpisem elektronicznym. Jednocześnie zmieniony przepis normuje zasady w zakresie formatu danych, w jakim należy przekazać tytuł wykonawczy organowi egzekucyjnemu. W celu zachowania większej elastyczności w tym zakresie, a co za tym idzie możliwości szybkiego dostosowania przepisów do zmieniających się warunków informatycznych, format danych zostanie określony w rozporządzeniu ministra właściwego do spraw finansów publicznych wydanym na podstawie art. 27 § 2b ustawy.

Art. 27 § 2b

Dodawana delegacja ustawowa upoważnia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do uregulowania w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, sposobu uzyskiwania przez wierzycieli dostępu do systemu teleinformatycznego, za pośrednictwem którego przekazywane będą tytuły wykonawcze, sposobu tego przekazania, sposobu sporządzenia, w tym formatu danych, w którym przekazywany będzie wniosek o egzekucję oraz tytuł wykonawczy, kryteriów weryfikacji danych zobowiązanego, a także sposobu nadawania klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej, posługiwania się tytułami wykonawczymi przekazanymi drogą elektroniczną oraz przekształcenia tytułów elektronicznych w postaci elektronicznej na postać papierową. Mając na względzie wprowadzenie zasady elektronicznego przekazywania tytułów wykonawczych do organu egzekucyjnego, konieczne będzie uregulowanie w przepisach wykonawczych technicznych rozwiązań w zakresie przekazywania wniosków o egzekucję, ich weryfikacji, nadawania klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej tytułom wykonawczym sporządzonym w postaci elektronicznej, zasad posługiwania się tymi tytułami także sposobu przekształcenia postaci papierowej na elektroniczną. Mając na względzie, że przepisy wydane na podstawie wprowadzanej delegacji będą miały charakter techniczny i mogą ulegać zmianom

wynikającym z rozwoju technologii cyfrowej, brak jest uzasadnienia, aby umieszczać je w ustawie.

Art. 28b § 3

Projektowany przepis stanowi przeniesienie na grunt ustawy przepisu § 18 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie postępowania wierzycieli należności pieniężnych. Wprowadzany przepis reguluje obowiązki wierzyciela w zakresie sposobu wystawienia zmienionego tytułu wykonawczego. Zgodnie z tym przepisem wierzyciel wskazuje w zmienionym tytule wykonawczym wysokość należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie oraz kosztów upomnienia należnych na dzień wystawienia zmienionego tytułu wykonawczego. Mając na względzie, że obowiązki wierzyciela powinny wynikać bezpośrednio z ustawy, a nie z aktu wykonawczego, przepis § 18 ww. rozporządzenia ujęto w dodawanym art. 28b § 3.

Egzekucja z majątku wspólnego małżonków

W obowiązującym stanie prawnym, oprócz przepisu art. 27c regulującego sposób wystawienia tytułu wykonawczego na należność pieniężną, za którą oboje małżonkowie ponoszą odpowiedzialność zarówno z majątków odrębnych, jak i majątku wspólnego (tj. obydwójce są zobowiązanymi), brak jest regulacji w zakresie egzekucji z majątku wspólnego małżonków. Sposób dochodzenia należności pieniężnej, za którą odpowiedzialność ponosi zobowiązany z majątku odrębnego i majątku wspólnego, nie został dotychczas uregulowany ustawowo, co powoduje liczne wątpliwości organów egzekucyjnych i niejednorodną praktykę w tym zakresie. Powyższe prowadzi również do niedostatecznej ochrony małżonków zobowiązanych w toku egzekucji z majątku wspólnego (gdy małżonek zobowiązanego odpowiada za należność pieniężną jedynie tym majątkiem).

Art 26c § 2 i 3

Propozycja zmiany przepisu § 2 uwzględnia to, że dalszy tytuł wykonawczy jest wystawiany w razie konieczności prowadzenia postępowania egzekucyjnego przez więcej niż jeden organ egzekucyjny oraz zabezpieczenia należności pieniężnej hipoteką przymusową. Należy mieć na względzie, że w takim przypadku do organu egzekucyjnego prowadzącego postępowanie egzekucyjne w danej sprawie skierowany już został „pierwotny” tytuł wykonawczy. Zatem

w momencie wystawienia dalszego tytułu wykonawczego w sprawie będzie już wystawiony tytuł wykonawczy zaopatrzony w klauzulę. Brak jest więc uzasadnienia, aby dalszemu tytułowi wykonawczemu nadawać odrębnie klauzulę o skierowaniu do egzekucji administracyjnej. W konsekwencji dalszy tytuł wykonawczy będzie jedynie zawierał informację o nadaniu klauzuli bez konieczności ponownego jej nadawania.

Art. 26c § 5

Przepis reguluje postać, w jakiej sporządzany jest dalszy tytuł wykonawczy. Tytuł ten co do zasady sporządzany będzie w postaci papierowej. Jeżeli jednak dalszy tytuł wykonawczy, wystawiany dla celów prowadzenia egzekucji przez więcej niż jeden organ egzekucyjny, będzie mógł być wystawiony w postaci elektronicznej, a także będzie możliwe jego skierowanie w tej postaci do organu egzekucyjnego i korzystanie z niego w tej postaci, wówczas będzie on posiadał postać elektroniczną. Podobnie w przypadku dalszego tytułu wykonawczego kierowanego wraz z wnioskiem o wpis hipoteki przymusowej, taki tytuł będzie mógł być wystawiony w postaci elektronicznej, jeżeli wierzyciel występujący z wnioskiem o wpis jest uprawniony do korzystania z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 626⁴ Kpc. Zgodnie z obowiązującymi przepisami za pośrednictwem tego systemu może być złożony wniosek o wpis w księdze wieczystej, nie dotyczy zatem wpisu hipoteki morskiej. Obecnie do korzystania z tego systemu spośród organów administracji uprawniony jest jedynie naczelnik urzędu skarbowego, wymieniony w art. 626⁴ § 1 Kpc, natomiast nie jest wykluczone, że krąg organów uprawnionych do korzystania z tego systemu zostanie rozszerzony. Przewidziane wyjątki dla sporządzenia dalszego tytułu wykonawczego w postaci elektronicznej uwzględniają sytuacje, w których zarówno wierzyciel ma techniczną możliwość wystawienia dalszego tytułu wykonawczego w postaci elektronicznej, jak i organ egzekucyjny lub sąd wieczystoksięgowy mają możliwość przyjęcia i korzystania z tego tytułu w postaci elektronicznej. Przepis art. 26c § 5 ustawy w żaden sposób nie uzależnia wyboru przez wierzyciela postaci, w jakiej ma być sporządzony dalszy tytuł wykonawczy, od tego, w jakiej postaci został sporządzony „pierwotny” tytuł wykonawczy. Zatem jest możliwe sporządzenie dalszego tytułu wykonawczego w postaci elektronicznej również w przypadku, gdy „pierwotny” tytuł wykonawczy został wystawiony w postaci papierowej i odwrotnie.

Art. 26ca

Dodanie przepisu jest rezultatem wprowadzenia zasady, że tytuł wykonawczy wystawiony na zobowiązanego stanowi podstawę do prowadzenia egzekucji również z majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka. Na potrzeby skierowania egzekucji do składników majątku wspólnego lub zabezpieczenia się na tym majątku wierzyciel będzie jednak, w razie potrzeby, miał możliwość wystawienia kolejnego tytułu wykonawczego na oboje małżonków. Dzięki takiemu rozwiązaniu odpowiedzialność małżonka zobowiązanego, odpowiadającego za należność pieniężną majątkiem wspólnym, zostanie w razie potrzeby uwidoczniła w tytule wykonawczym. Analogiczne rozwiązanie przyjęto dla egzekucji z obciążonej nieruchomości niebędącej już własnością zobowiązanego.

Do egzekucji z nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego zobowiązanego i małżonka, gdy małżonek odpowiada jedynie majątkiem wspólnym, jak i stanowiącej własność dłużnika rzeczowego, położonej na terenie organu egzekucyjnego innego niż organ egzekucyjny prowadzący postępowanie, nie będzie miał zastosowania art. 26c § 1 ustawy. Nie będzie zatem wystawiany dalszy tytuł wykonawczy, lecz kolejny tytuł wykonawczy. Przepis art. 26ca § 1 stanowi bowiem *lex specialis* wobec art. 26c § 1.

Kolejny tytuł wykonawczy będzie zawierał elementy wymagane art. 27 § 1 pkt 1–9a i 11–14, § 1a i 2 oraz art. 27d § 1 informację o nadaniu klauzuli o skierowaniu do egzekucji administracyjnej oraz inne elementy, o których mowa w projektowanym art. 26ca § 2.

Przepis art. 26ca § 4 określający rezygnację z doręczenia odpisu kolejnego tytułu wykonawczego zobowiązanemu stanowi przeniesienie zasady, o której mowa w art. 26c § 4, tj. rezygnacji z doręczania dalszego tytułu wykonawczego.

Kolejny tytuł wykonawczy będzie co do zasady wystawiany w postaci papierowej za wyjątkiem przypadków, w których wierzyciel będzie miał możliwości techniczne do wystawienia kolejnego tytułu wykonawczego w postaci elektronicznej, będzie uprawniony do złożenia wniosku o wpis w księdze wieczystej za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, a także będzie istniała możliwość przekazania i korzystania z tytułu wykonawczego w takiej postaci. Zgodnie z obowiązującymi przepisami za pośrednictwem tego systemu może być złożony wniosek o wpis w księdze wieczystej, nie dotyczy zatem wpisu hipoteki morskiej. Obecnie do korzystania z tego systemu spośród organów administracji uprawniony jest jedynie naczelnik urzędu skarbowego, wymieniony w art. 626⁴ § 1 Kpc, natomiast nie jest wykluczone, że krąg organów uprawnionych do korzystania z tego systemu zostanie rozszerzony. Przewidziano również wyjątek wystawienia kolejnego tytułu wykonawczego w postaci elektronicznej w przypadku kierowania tego tytułu do organu

egzekucyjnego celem przeprowadzenia egzekucji z nieruchomości należącej do majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka albo będącej własnością dłużnika rzeczowego. Kolejny tytuł będzie posiadał postać elektroniczną jedynie w przypadku, gdy wierzyciel będzie miał techniczną możliwość wystawienia tego tytułu w postaci elektronicznej, skierowania do organu egzekucyjnego w tej postaci, a także korzystania z tego tytułu. Dopuszczone zostały zatem obie postacie wystawienia kolejnego tytułu wykonawczego – papierowa i elektroniczna, aby umożliwić wierzycielowi wystawienie kolejnego tytułu wykonawczego w wybranej przez niego postaci, z uwzględnieniem rozwiązań informatycznych, którymi dysponuje.

Przepis art. 26ca § 2 ustawy w żaden sposób nie uzależnia wyboru przez wierzyciela postaci, w jakiej ma być sporządzony kolejny tytuł wykonawczy, od tego, w jakiej postaci został sporządzony „pierwotny” tytuł wykonawczy. Zatem jest możliwe sporządzenie kolejnego tytułu wykonawczego w postaci elektronicznej również w przypadku, gdy „pierwotny” tytuł wykonawczy został wystawiony w postaci papierowej i odwrotnie.

Art. 27c

Przepis uchyla się w związku ze zmianami wprowadzanymi w zakresie egzekucji należności pieniężnej obciążającej zobowiązanego z majątku wspólnego. W przypadku gdy obydwie małżonkowie odpowiadają za należność pieniężną zarówno z majątku wspólnego, jak i majątków odrębnych, każdy z nich jest zobowiązanym. Zatem nie ma potrzeby wprowadzania szczególnych regulacji dotyczących sposobu wystawienia tytułu wykonawczego tym zakresie.

Art. 27e § 1

Dodawany przepis reguluje kwestie dotyczące dochodzenia należności pieniężnej, za którą zgodnie z odrębnymi przepisami, odpowiedzialność obejmuje nie tylko majątek odrębny zobowiązanego, ale również majątek wspólny zobowiązanego i jego małżonka. Tytuł wykonawczy obejmujący taką należność pieniężną jest wystawiony przez wierzyciela jedynie na zobowiązanego. Wyjątek przewidziano dla egzekucji z nieruchomości (projektowany § 1 pkt 2). W takim przypadku podstawą do prowadzenia egzekucji z majątku osobistego i majątku wspólnego będzie kolejny tytuł wykonawczy wystawiony zgodnie z art. 26ca § 1 pkt 1 (patrz uzasadnienie do art. 26ca).

W świetle projektowanego przepisu tytuł wykonawczy obejmujący należność pieniężną, za którą zobowiązany ponosi odpowiedzialność również z majątku wspólnego, wystawiony jedynie na zobowiązanego, lub kolejny tytuł wykonawczy, o którym mowa w art. 26ca § 1 pkt 1, będzie stanowił podstawę do prowadzenia egzekucji również z majątku wspólnego. Powyższe rozwiązanie „połączone” jest z ustanowieniem specjalnego środka ochrony małżonka zobowiązanego w przypadku prowadzenia egzekucji z majątku wspólnego – sprzeciwu (patrz uzasadnienie do art. 27f § 1).

Art. 27e § 2

Wprowadzenie przepisu ma charakter doprecyzowujący regulacje ujęte w § 1. Nie budzi wątpliwości, że odpowiedzialność majątkiem wspólnym małżonków w postępowaniu egzekucyjnym dotyczącym należności pieniężnej, za którą odpowiedzialność ponosi się również z majątku wspólnego, dotyczy także kosztów egzekucyjnych powstałych w tym postępowaniu. Przyjęcie innego założenia prowadziłoby do sytuacji, w której w każdym przypadku egzekucji należności pieniężnej, za którą odpowiedzialność ponosi się również z majątku wspólnego – z tego majątku zaspokajana mogłaby być jedynie egzekwowana należność pieniężna, nie zaś koszty upomnienia i koszty egzekucji. Takie rozwiązanie stałoby w sprzeczności z przepisem art. 115 § 1 ustawy, który nakazuje rozliczać uzyskane kwoty, z wyjątkiem należności celnych stanowiących dochód Unii Europejskiej (patrz uzasadnienie do art. 115 § 1), na koszty egzekucyjne i koszty upomnienia.

Art. 27e § 3

Projektowany przepis wprowadza zasadę, że ustanie, ograniczenie, zniesienie lub wyłączenie wspólności ustawowej poprzez zwarcie umowy majątkowej małżeńskiej lub skutek innego zdarzenia nie stanowi przeszkody do dochodzenia należności pieniężnej ze składnika majątku uprzednio należącego do majątku wspólnego, jeżeli zawarcie umowy lub inne zdarzenie nastąpiło po powstaniu egzekwowanej należności pieniężnej. Wprowadzany przepis jest wzorowany na art. 776¹ § 2 Kpc. Celem jego wprowadzenia jest zapobieżenie sytuacjom, w których zobowiązany po powstaniu należności pieniężnej, za którą prowadzi odpowiedzialność majątku wspólnego, zawiera umowę majątkową małżeńską lub doprowadza do innych zdarzeń jedynie w celu uchronienia składników majątku wspólnego przed egzekucją.

Art. 27e § 4

Wprowadza się zasadę, że w egzekucji z majątku wspólnego prowadzonej na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego jedynie na zobowiązanego lub kolejnego tytułu wykonawczego, o którym mowa w art. 26ca § 1 pkt 1, na wniosek małżonka zobowiązanego zawiadamia się tego małżonka o aktualnej wysokości dochodzonej należności oraz poucza o zakazie rozporządzania uprzednio zajętą rzeczą. Należy mieć na względzie, że małżonkowi zobowiązanego nie zostanie doręczony tytuł wykonawczy wystawiony na zobowiązanego ani kolejny tytuł wykonawczy, zatem nie będzie on posiadał informacji o dochodzonej z majątku wspólnego należności pieniężnej. Z tego względu, w przypadku gdy małżonek zobowiązanego zwróci się z wnioskiem o udzielenie informacji dotyczącej egzekucji prowadzonej z majątku wspólnego, organ egzekucyjny winien zostać zobligowany do udzielenia takiej informacji.

Art. 27f § 1

Projektowany przepis, wprowadzający prawo wniesienia w egzekucji z majątku wspólnego sprzeciwu w sprawie odpowiedzialności tym majątkiem, ma zapewnić odpowiednią ochronę małżonkowi zobowiązanego w toku takiej egzekucji. W przypadku egzekucji należności pieniężnej, za którą odpowiedzialność, zgodnie z odrębnymi przepisami, ponoszona jest również z majątku wspólnego, małżonek zobowiązanego nie otrzyma upomnienia, nie będzie mu również doręczony odpis tytułu wykonawczego (tytuł wykonawczy wystawiony będzie jedynie na zobowiązanego, a kolejny tytuł wykonawczy, o którym mowa w art. 26ca § 1 pkt 1, nie będzie doręczany). Zgodnie z przepisem art. 27e § 1 organ egzekucyjny będzie miał prawo egzekwować taką należność pieniężną również z majątku wspólnego. Nie ulega wątpliwości, że interesy małżonka muszą być w postępowaniu egzekucyjnym odpowiednio chronione.

Sprzeciw, aby mógł być rozpatrzony, powinien określać istotę i zakres żądania (zniesienia, ustania, wyłączenia lub ograniczenia odpowiedzialności całością lub częścią majątku wspólnego), a także wskazywać dowody go uzasadniające. Ponieważ w omawianym przypadku małżonek zobowiązanego nie ponosi odpowiedzialności za należność pieniężną w tym samym stopniu co zobowiązany, brak jest uzasadnienia, aby sprzeciw małżonka mógł dotyczyć również prowadzenia egzekucji z majątku odrębnego zobowiązanego. W tym zakresie środki ochrony przysługują jedynie zobowiązanemu.

Art. 27f § 2

Wprowadza się termin na wniesienie przez małżonka zobowiązanego sprzeciwu w przypadku egzekucji z wchodzącej w skład majątku wspólnego nieruchomości. Mając na względzie, że przeprowadzenie egzekucji z nieruchomości wymaga dużego nakładu pracy i poniesienia wydatków (np. wycena biegłego, ogłoszenie w prasie), wskazane jest, aby w przypadku tego środka ustanowiony został termin, po upływie którego wniesienie sprzeciwu nie będzie możliwe. Rozwiązanie takie ma uniemożliwić małżonkowi zobowiązanego utrudnianie egzekucji z nieruchomości na ostatnim jej etapie. Przyjęto, że czternastodniowy termin od doręczenia małżonkowi zobowiązanego wezwania, o którym mowa w art. 110 c § 2a ustawy, powinien być wystarczający na wniesienie tego środka zaskarżenia.

Poza egzekucją z nieruchomości brak terminu na wniesienie sprzeciwu podyktowany jest koniecznością zapewnienia małżonkowi zobowiązanego ochrony w toku całej egzekucji z majątku wspólnego, niezależnie od etapu, na jakim ta egzekucja się znajduje. Zakłada się, że małżonek zobowiązanego może zgadzać się z egzekucją z niektórych rzeczy objętych majątkiem wspólnym, natomiast w przypadku podjęcia przez organ egzekucyjny kolejnych środków egzekucyjnych (np. zajęcia nieruchomości) będzie zdecydowanie przeciwny prowadzeniu egzekucji. W takim przypadku małżonek powinien mieć prawo wniesienia sprzeciwu również w sytuacji, gdy egzekucja z majątku wspólnego prowadzona jest od dłuższego czasu, natomiast kolejny środek egzekucyjny byłby dla niego zbyt dotkliwy.

Art. 27f § 3

Projektowany przepis zakłada, że sprzeciw będzie wnoszony jeden raz w toku postępowania egzekucyjnego, do wierzyciela, za pośrednictwem organu egzekucyjnego. Przy konstruowaniu regulacji wzięto pod uwagę, że istota sprzeciwu dotyczy rozstrzygnięcia, czy zgodnie z odrębnymi przepisami odpowiedzialność za określoną należność pieniężną obejmuje również majątek wspólny zobowiązanego i jego małżonka. Ostateczne rozstrzygnięcie tej kwestii w toku postępowania wszczętego sprzeciwem powoduje odpadnięcie przesłanek dla oceny tej okoliczności w przyszłości. Trudno sobie bowiem wyobrazić, że wierzyciel na podstawie tych samych przepisów i okoliczności faktycznych podejmie różne rozstrzygnięcia. Należy pamiętać, że złożenie sprzeciwu do czasu jego rozstrzygnięcia uniemożliwia sprzedaż zajętej rzeczy należącej do majątku wspólnego oraz wykonanie zajętego prawa majątkowego należącego do tego majątku (patrz uzasadnienie do

art. 27g § 2). Zatem umożliwienie złożenia kolejnych sprzeciwów, w przypadku ostatecznego rozstrzygnięcia sprzeciwu małżonka, prowadziłoby do paraliżu postępowania egzekucyjnego. Projektowany przepis § 3 zakłada, że sprzeciw wnoszony będzie do wierzyciela za pośrednictwem organu egzekucyjnego. Należy mieć na względzie, że to wierzyciel posiada wiedzę o należności pieniężnej będącej przedmiotem egzekucji, o którą wnioskował kierując do organu egzekucyjnego tytuł wykonawczy. Zatem to wierzyciel ma świadomość, jakiemu reżimowi prawnemu dana należność pieniężna podlega i czy za tę należność zobowiązany ponosi odpowiedzialność nie tylko majątkiem odrębnym, ale również majątkiem wspólnym. Organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania przepisów regulujących daną należność pieniężną – w jakim terminie się przedawnia, czy jest wymagalna, czy pobierane są od niej odsetki, czy odpowiedzialność za należność obejmuje majątek wspólny. Organ egzekucyjny, otrzymując od wierzyciela tytuł wykonawczy, ocenia prawidłowość jego wystawienia i dopuszczalność egzekucji, nie ma zatem uprawnień do badania reżimu prawnego, któremu dana należność podlega.

Celem wniesienia sprzeciwu za pośrednictwem organu egzekucyjnego jest jak najszybsze zapewnienie małżonkowi zobowiązanego ochrony w toku egzekucji z majątku wspólnego. Otrzymując sprzeciw, organ egzekucyjny od razu zaprzestanie wykonania środków skierowanych do majątku wspólnego. W przypadku gdyby sprzeciw był wnoszony bezpośrednio do wierzyciela, organ egzekucyjny prowadziłby dalej postępowanie egzekucyjne do majątku wspólnego do czasu otrzymania od wierzyciela informacji o sprzeciwie. Takie rozwiązanie mogłoby doprowadzić do sytuacji, w której np. osoba trzecia nabyłaby prawa przed ostatecznym rozstrzygnięciem sprzeciwu (np. kupiła w drodze licytacji rzecz należącą do majątku wspólnego). Zatem kierowanie sprzeciwu bezpośrednio do wierzyciela byłoby dużo mniej korzystne dla wnoszącego sprzeciw małżonka zobowiązanego.

Art. 27f § 4

Przepis wprowadza zasadę, że o wniesieniu sprzeciwu przez małżonka zobowiązanego informuje się zobowiązanego. Zobowiązany jest stroną postępowania egzekucyjnego, zatem powinien mieć pełną wiedzę o środkach zaskarżenia złożonych w tym postępowaniu. Z powyższego względu przyjęto, że wierzyciel będzie zobowiązany powiadomić zobowiązanego o wpływie sprzeciwu.

Art. 27f § 5

Projektowany przepis reguluje rodzaje rozstrzygnięć podejmowanych w zakresie sprzeciwu małżonka. Wierzyciel może oddalić sprzeciw małżonka bądź uznać go w całości, albo w części (w przypadku ograniczenia odpowiedzialności majątkiem wspólnym). Należy mieć na względzie, że sprzeciw może dotyczyć postępowań egzekucyjnych prowadzonych na podstawie kilku tytułów wykonawczych czy wielopozycyjnego tytułu wykonawczego. Zatem może dochodzić do sytuacji, w których odpowiedzialność majątkiem wspólnym będzie dotyczyła niektórych należności pieniężnych objętych tytułem wykonawczym, a innych wskazanych w tym samym tytule już nie. W takich przypadkach sprzeciw będzie uznawany w części. Jeżeli sprzeciw zostanie uznany w części, w pozostałym zakresie będzie on podlegał oddaleniu.

Art. 27f § 6

Projektowany przepis stanowi, że postanowienie w sprawie sprzeciwu doręczane będzie zarówno małżonkowi zobowiązanego, który ten sprzeciw wniósł, jak i zobowiązanemu. Należy mieć na względzie, że zobowiązany powinien posiadać pełną wiedzę o postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym z jego majątku, zatem również w zakresie rozstrzygnięć podejmowanych co do środków zaskarżenia wnoszonych w tym postępowaniu przez inne podmioty. Na postanowienie o oddaleniu sprzeciwu małżonka zobowiązanego małżonkowi temu służy zażalenie. Ponieważ wskazane postanowienie stanowi dla organu egzekucyjnego podstawę do kontynuowania egzekucji z majątku wspólnego, postanowienie to musi zostać poddane kontroli.

Art. 27f § 7

Przepis ustanawia dla wierzyciela obowiązek zawiadomienia organu egzekucyjnego o sposobie rozstrzygnięcia sprzeciwu i dacie, kiedy postanowienie w sprawie sprzeciwu uzyskało walor ostateczności. Mając na względzie, że wniesienie sprzeciwu ma wpływ na realizację środków egzekucyjnych skierowanych do majątku wspólnego, a rodzaj rozstrzygnięcia w tym zakresie decyduje o kontynuacji egzekucji z majątku wspólnego małżonków bądź uchyleniu czynności egzekucyjnych, organ egzekucyjny powinien zostać niezwłocznie zawiadomiony o tym rozstrzygnięciu. Jednocześnie mając na względzie, że postanowienie o oddaleniu sprzeciwu małżonka zobowiązanego podlega zaskarżeniu, wierzyciel winien zawiadomić o podjętym rozstrzygnięciu, w momencie, kiedy stanie się ono ostateczne.

Art. 27g § 1

Przepis przyznaje małżonkowi zobowiązanego prawo uczestniczenia w egzekucji z majątku wspólnego z chwilą wniesienia sprzeciwu albo wniosku o udzielenie informacji, o którym mowa w art. 27e § 4. Celem wprowadzenia omawianego przepisu jest przyznanie małżonkowi zobowiązanego w egzekucji z majątku wspólnego środków ochrony, jakie przysługują zobowiązanemu. Małżonek zobowiązanego będzie więc uprawniony do wniesienia skargi na czynność egzekucyjną. Należy zaznaczyć, że małżonek zobowiązanego będzie uprawniony do kwestionowania czynności egzekucyjnych podjętych w egzekucji z majątku wspólnego. Podkreślenia wymaga, że małżonek zobowiązanego będzie uczestniczył na prawach zobowiązanego jedynie w egzekucji z majątku wspólnego, nie zaś w całym postępowaniu egzekucyjnym. W konsekwencji nie będą mu przysługiwały środki zaskarżenia dotyczące prowadzenia postępowania egzekucyjnego czy też czynności egzekucyjnych podjętych do majątku odrębnego małżonka będącego zobowiązanym. Małżonek zobowiązanego nie będzie miał zatem prawa podnoszenia braku wymagalności należności pieniężnej czy też błędu co do osoby zobowiązanego, nie będzie uprawniony do wnoszenia zarzutów, wnoszenia o umorzenie postępowania egzekucyjnego itd. Takie uprawnienia zarezerwowane są wyłącznie dla zobowiązanego, który odpowiada za należność pieniężną całym swoim majątkiem. Uczestniczenie przez małżonka zobowiązanego w egzekucji nie oznacza bowiem, że staje się on zobowiązanym, a zatem nie wszystkie środki ochrony prawnej powinny mu przysługiwać. Należy podkreślić, że jedynie zobowiązany ponosi pełną odpowiedzialność za zobowiązanie podatkowe czy inną należność. Natomiast małżonek zobowiązanego musi niejako znosić egzekucję skierowaną do majątku wspólnego, mimo że za zaległość nie odpowiada. W orzecznictwie negatywnie oceniano brak możliwości skorzystania przez małżonka zobowiązanego ze środków ochrony prawnej, zatem możliwość uczestniczenia w egzekucji z majątku wspólnego przez małżonka zobowiązanego na prawach zobowiązanego, przy uwzględnieniu powyższych ograniczeń wynikających z zasad odpowiedzialności za zobowiązania, stanowi gwarancję ochrony praw małżonka zobowiązanego.

Art. 27g § 2

Projektowany przepis stanowi przeszkodę do dalszej realizacji środka zastosowanego do majątku wspólnego do czasu doręczenia organowi egzekucyjnemu zawiadomienia

o ostatecznym rozstrzygnięciu w sprawie sprzeciwu małżonka. Kwestionowanie przez małżonka zobowiązanego możliwości dochodzenia należności pieniężnej z majątku wspólnego winno skutkować rezygnacją z realizacji zastosowanego środka do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia tej kwestii. Inne rozwiązanie prowadziłoby do kontynuowania egzekucji, która może być wadliwa i naruszać prawa małżonka zobowiązanego. Należy zauważyć, że w momencie wniesienia sprzeciwu organ egzekucyjny nie ma informacji, czy za dochodzoną należność pieniężną zobowiązany ponosi odpowiedzialność majątkiem wspólnym, a w konsekwencji, czy skierowanie przez ten organ egzekucji do majątku wspólnego było prawnie uzasadnione.

Art. 27h § 1

Zgodnie z projektowanym przepisem, po uzyskaniu ostatecznego postanowienia o oddaleniu sprzeciwu małżonka lub jego uznaniu w części, organ egzekucyjny zawiadamia tego małżonka o braku możliwości realizacji zajętego prawa majątkowego oraz rozporządzania tym prawem. Organ egzekucyjny będzie zwolniony z obowiązku powiadomienia małżonka zobowiązanego, w przypadku gdy takie powiadomienie otrzymał już po złożeniu wniosku, o którym mowa w art. 27e § 4. Mając na względzie, że ostateczne postanowienie o oddaleniu sprzeciwu małżonka lub jego uznaniu w części stanowi podstawę dla organu egzekucyjnego do kontynuowania egzekucji z majątku wspólnego, zachowując jednocześnie w mocy wszystkie podjęte wcześniej czynności (patrz uzasadnienie do art. 27h § 1 pkt 2), organ egzekucyjny winien powiadomić małżonka zobowiązanego o skutkach zajęcia prawa majątkowego należącego do majątku wspólnego. Małżonek zobowiązanego winien otrzymać też informację, że nie może realizować zajętego prawa, poza częścią wolną od zajęcia oraz, że nie może również tym prawem rozporządzać.

Projektowany przepis stanowi, że ostateczne postawienie wierzyciela w sprawie sprzeciwu małżonka jest dla organu egzekucyjnego wiążące. Ponieważ to wierzyciel posiada wiedzę w zakresie reżimu prawnego, jakiemu podlega dana należność, rozstrzyga on o ponoszeniu odpowiedzialności majątkiem wspólnym (patrz uzasadnienie do art. 27f § 3). Organ egzekucyjny może jedynie zastosować się do ostatecznego rozstrzygnięcia wierzyciela w kwestii sprzeciwu małżonka. I tak, w przypadku oddalenia sprzeciwu organ egzekucyjny jest uprawniony do kontynuowania uprzednio wszczętej egzekucji z majątku wspólnego, może zatem podejmować kolejne środki egzekucyjne i realizować podjęte wcześniej. Przyjęto zasadę, że podjęte czynności egzekucyjne pozostają w mocy. Postanowienie o oddaleniu

sprzeciwu małżonka zobowiązanego potwierdza prawidłowość działania organu egzekucyjnego w zakresie możliwości prowadzenia egzekucji z majątku wspólnego. Jeżeli małżonek zobowiązanego ponosi odpowiedzialność za należność pieniężną z majątku wspólnego, brak jest uzasadnienia dla uchylania podjętych już wobec majątku wspólnego środków egzekucyjnych i ponownego ich stosowania. W takim przypadku jedynym możliwym rozwiązaniem jest kontynuowanie egzekucji wszczętej do majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka.

Art. 27h § 2

Wprowadzana regulacja ustanawia zasadę, że ostateczne uwzględnienie sprzeciwu małżonka zobowiązanego w całości albo w części stanowi podstawę do uchylenia w całości albo w części bądź usunięcia wady czynności egzekucyjnej w zakresie objętym sprzeciwem. Gdy wierzyciel rozstrzygnie, że małżonek zobowiązanego nie ponosi odpowiedzialności majątkiem wspólnym za należność pieniężną obciążającą zobowiązanego albo zakres tej odpowiedzialności jest ograniczony, brak jest podstawy do kontynuowania egzekucji skierowanej do majątku wspólnego. Konieczne jest zatem uchylenie bądź usunięcie wady czynności skierowanej do majątku wspólnego. Uchylenie czynności egzekucyjnej jest możliwe tylko wówczas, gdy osoba trzecia nie nabyła rzeczy lub prawa majątkowego. Należy zauważyć, że sprzedaż rzeczy lub wykonanie prawa majątkowego rodzi nieodwracalne skutki. W takim przypadku nie jest możliwe uchylenie dokonanej czynności egzekucyjnej. Małżonek zobowiązanego może dochodzić od zobowiązanego (małżonka) odszkodowania za wyrządzoną szkodę na zasadach określonych w Kodeksie cywilnym.

Egzekucja z przedmiotu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego

Art. 27i § 1

Projektowany przepis ustanawia zasady dochodzenia należności z przedmiotu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego w sytuacji, gdy prawo własności dotyczące tej rzeczy lub inne prawo majątkowe zostało przeniesione na inny podmiot niż zobowiązany. Analogicznie jak w przypadku małżonka zobowiązanego odpowiadającego majątkiem wspólnym za należność pieniężną, tytuł wykonawczy wystawiony na zobowiązanego bądź kolejny tytuł wykonawczy (w przypadku egzekucji z nieruchomości), będzie stanowił

podstawę do prowadzenia egzekucji z przedmiotu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, niezależnie od tego, kto jest aktualnym właścicielem tego przedmiotu. Należy zauważyć, że sytuacja aktualnego właściciela rzeczy lub prawa majątkowego obciążonego hipoteką przymusową lub zastawem skarbowym jest bardzo podobna do sytuacji małżonka zobowiązanego odpowiadającego za należność pieniężną majątkiem wspólnym w tym znaczeniu, że małżonek zobowiązanego, tak jak dłużnik rzeczowy, nie odpowiada za zobowiązanie, które nie zostało wykonane, czy za należność pieniężną nieuiszczoną w terminie. Odpowiedzialność rzeczowa jest bowiem niezależna od odpowiedzialności osobistej (dłużnika osobistego/zobowiązanego). Zobowiązany odpowiada całym swoim majątkiem, dłużnik rzeczowy jedynie majątkiem, na którym ustanowiono zabezpieczenie (tu: hipoteką przymusową lub zastawem skarbowym), natomiast małżonek zobowiązanego niebędący zobowiązanym – wyłącznie majątkiem wspólnym. Dłużnik rzeczowy, tak jak małżonek zobowiązanego, nie ma możliwości kwestionowania egzekwowanej należności pieniężnej, w tym jej wymagalności. Odpowiedzialność właściciela rzeczy lub prawa majątkowego obciążonego prawem zastawniczym ogranicza się jedynie do przedmiotu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, którego jest właścicielem, i tylko do wysokości wpisu hipoteki przymusowej czy zastawu skarbowego.

Mając na względzie treść hipoteki przymusowej czy zastawu skarbowego, brak jest podstaw, aby wprowadzać jakiekolwiek ograniczenia odpowiedzialności właściciela rzeczy lub prawa majątkowego obciążonych na zabezpieczenie należności pieniężnej. Należy mieć na względzie, że dłużnik rzeczowy odpowiada za należność tylko z tej rzeczy lub prawa, a informacja o dokonany zabezpieczeniu jest łatwo i powszechnie dostępna (w systemie teleinformatycznym EUKW obsługującym księgi wieczyste lub Rejestrze Zastawów Skarbowych).

Art. 27i § 2

Projektowany przepis jest odpowiednikiem art. 27e § 2, dotyczącego małżonka zobowiązanego odpowiedzialnego majątkiem wspólnym. Przepis stanowi doprecyzowanie regulacji zawartej w art. 27h. Nie budzi wątpliwości, że odpowiedzialność z przedmiotu hipoteki przymusowej czy zastawu skarbowego w postępowaniu egzekucyjnym dotyczącym należności pieniężnej, którą zabezpieczono hipoteką przymusową czy zastawem skarbowym, dotyczy także kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych. Przyjęcie innego założenia prowadziłoby do sytuacji, w której w każdym przypadku egzekucji należności pieniężnej

z przedmiotu hipoteki przymusowej czy zastawu skarbowego, zaspokajana mogłaby być jedynie egzekwowana należność pieniężna, nie zaś koszty upomnienia i koszty egzekucji. Takie rozwiązanie stałoby w sprzeczności z przepisem art. 115 § 1 ustawy, który nakazuje rozliczać uzyskane kwoty, z wyjątkiem należności celnych stanowiących dochód Unii Europejskiej (patrz uzasadnienie do art. 115 § 1), na koszty egzekucyjne i koszty upomnienia.

Art. 27i § 3

Wprowadzana regulacja odpowiada art. 27g § 1, dotyczącemu małżonka zobowiązanego odpowiedzialnego majątkiem wspólnym. Przepis ten przyznaje właścicielowi rzeczy obciążonej prawa zobowiązanego w egzekucji z tej rzeczy. Właściciel rzeczy będzie miał prawo wnoszenia środków zaskarżenia w tej egzekucji. Mając na względzie, że dłużnik rzeczowy uczestniczy na prawach zobowiązanego jedynie w konkretnej egzekucji, należy podkreślić, że nie będą mu przysługiwały środki zaskarżenia dotyczące samego postępowania (a tylko te dotyczące środka egzekucyjnego zastosowanego do rzeczy obciążonej). Analogicznie jak małżonkowi zobowiązanego w egzekucji z majątku wspólnego dłużnikowi rzeczowemu będzie przysługiwało prawo wniesienia wniosku dotyczącego uzyskania informacji o prowadzonej egzekucji. Przyjęcie takich rozwiązań zapewni odpowiednią ochronę interesów podmiotu będącego właścicielem rzeczy obciążonej, z której prowadzona jest egzekucja.

Art. 27j

Analogicznie jak w przypadku małżonka zobowiązanego odpowiedzialnego majątkiem wspólnym, w egzekucji z przedmiotu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego właścicielowi tego przedmiotu (aktualnemu w dniu zajęcia) przyznaje się prawo sprzeciwu. W przypadku egzekucji należności pieniężnej z przedmiotu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego aktualny w dniu zajęcia właściciel tego przedmiotu nie otrzyma upomnienia, nie będzie mu również doręczony odpis tytułu wykonawczego wystawionego na zobowiązanego lub kolejnego tytułu wykonawczego. Zgodnie z przepisem art. 27i § 1 organ egzekucyjny będzie miał prawo egzekwować taką należność pieniężną z przedmiotu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego. Prawo sprzeciwu przyznano jedynie właścicielowi obciążonej rzeczy lub prawa aktualnemu w dniu zajęcia.

Aby rozpatrzenie sprzeciwu mogło być możliwe, powinien on określać istotę i zakres żądania, wyłączenia, ustania lub ograniczenia odpowiedzialności z przedmiotu hipoteki przymusowej

lub zastawu skarbowego, a także wskazywać dowody go uzasadniające. Ponieważ dłużnik rzeczowy nie ponosi odpowiedzialności za należność pieniężną w tym samym stopniu co zobowiązany, brak jest uzasadnienia, aby jego sprzeciw mógł dotyczyć również prowadzenia egzekucji z majątku zobowiązanego. W tym zakresie środki ochrony przysługują jedynie zobowiązanemu.

Przyjęto, że sprzeciw przysługuje jedynie podmiotowi będącemu właścicielem obciążonej rzeczy lub prawa majątkowego w dniu zajęcia. Należy mieć na względzie, że podmiot, który stał się właścicielem rzeczy obciążonej po dniu zajęcia, może uczestniczyć w egzekucji z tej rzeczy na prawach zobowiązanego (art. 37c). Zatem na podstawie art. 37c takiemu podmiotowi będą w egzekucji z rzeczy obciążonej przysługiwały analogiczne środki zaskarżenia jak zobowiązanemu. Nie ma więc powodu, aby w przypadku takiego podmiotu mnożyć środki zaskarżenia i przyznawać dodatkowo prawo wniesienia sprzeciwu.

Jednocześnie przepis stanowi, że do sprzeciwu dłużnika rzeczowego stosuje odpowiednio przepisy art. 27f § 1 zdanie trzecie, § 2, 3 i 5–7 oraz art. 27h regulujące sprzeciw małżonka zobowiązanego. Mając na względzie, że sprzeciw dłużnika rzeczowego jest odpowiednikiem sprzeciwu małżonka zobowiązanego, brak jest uzasadnienia, aby zasady rozstrzygania tego sprzeciwu regulować odrębnie. Z powyższego względu w zakresie obu wskazanych sprzeciwów przyjęto te same zasady.

Obowiązki informacyjne wierzyciela

Art. 32aa

Projektowany przepis stanowi przeniesienie na grunt ustawy przepisu § 15 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie postępowania wierzycieli należności pieniężnych. Wprowadzany przepis reguluje obowiązki informacyjne wierzyciela. Zgodnie z tym przepisem wierzyciel ma obowiązek niezwłocznego powiadomienia organu egzekucyjnego o zdarzeniach, które mają wpływ na prowadzone postępowanie egzekucyjne. Tymi zdarzeniami są przykładowo zmiana wysokości egzekwowanej należności, zdarzenia powodujące zawieszenie, ustanie przyczyny zawieszenia bądź umorzenie postępowania egzekucyjnego. Celem wprowadzenia przepisu jest zapewnienie szybkiego przepływu informacji o szczególnym znaczeniu dla postępowania egzekucyjnego. Jest niezwykle istotne, aby postępowanie egzekucyjne zostało niezwłocznie zawieszone, podjęte bądź umorzone w przypadku wystąpienia określonych zdarzeń. Z powyższego względu wierzyciel

nie powinien zwlekać z przekazywaniem informacji o ich zaistnieniu. Nieprzekazanie przez wierzyciela wskazanych informacji niezwłocznie może spowodować szkodę dla zobowiązanego związaną z opóźnieniem w umorzeniu lub zawieszeniu postępowania egzekucyjnego. Natomiast zgodnie z art. 168b ust. 2 wierzyciel ponosi odpowiedzialność odszkodowawczą wobec zobowiązanego, jeżeli jego działania spowodowały niezgodne z prawem wszczęcie lub prowadzenie egzekucji.

Dodanie w przepisie pkt 6 wynika z konieczności dostosowania przepisów ustawy do ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o zarządzie sukcesyjnym przedsiębiorstwem osoby fizycznej (Dz. U. poz. 1629). Informacja o śmierci zobowiązanego będącego przedsiębiorcą pozwoli organowi egzekucyjnemu na określenie daty, od której w postępowaniu egzekucyjnym uczestniczy zarządca sukcesyjny ustanowiony za życia zobowiązanego.

Zarzuty w sprawie egzekucji administracyjnej

W obowiązujących przepisach zarzuty wnoszone są do organu egzekucyjnego, który je rozpatruje po uzyskaniu stanowiska wierzyciela w danej sprawie (z wyjątkiem zarzutu zastosowania zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego). W przypadku zarzutu np. wykonania lub umorzenia obowiązku w całości lub części, braku wymagalności obowiązku, odroczenia lub rozłożenia na raty należności pieniężnej czy błędu co do osoby zobowiązanego organ egzekucyjny jest związany stanowiskiem wierzyciela co do zgłoszonego zarzutu. Powyższe rozwiązanie powoduje, że zarzuty dotyczące samej należności pieniężnej (nie zaś bezpośrednio prowadzenia postępowania egzekucyjnego) rozpatrywane są w dwóch instancjach przez wierzyciela, a następnie w dwóch instancjach przez organ egzekucyjny (który jest związany stanowiskiem wierzyciela), następnie zaś w dwóch instancjach przez sąd administracyjny. Taka procedura jest zupełnie nieefektywna i niepotrzebnie przedłuża postępowanie egzekucyjne. Szczególnie w przypadkach, gdy organ egzekucyjny jest związany stanowiskiem wierzyciela i nie może przyjąć odmiennych rozstrzygnięć niż wierzyciel. Z powyższych względów podjęto decyzję o rozdzieleniu środków zaskarżenia rozpatrywanych przez wierzyciela – zarzutów w sprawie egzekucji administracyjnej (dotyczą bezpośrednio należności pieniężnej), i rozpatrywanych przez organ egzekucyjny – wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego i skargi na czynność egzekucyjną (dotyczą postępowania egzekucyjnego i czynności egzekucyjnych podejmowanych przez ten organ).

Art. 27 § 1 pkt 9

Zmiana treści zawartego w tytule wykonawczym pouczenia zobowiązanego o sposobie wniesienia zarzutów jest konsekwencją nowych regulacji w zakresie organu rozpatrującego zarzuty. Zakładają one, że zarzuty będą wnoszone do wierzyciela za pośrednictwem organu egzekucyjnego, a nie jak dotychczas do organu egzekucyjnego. Ponadto pouczenie uzupełniono o wskazanie skutku, jaki wywiera wniesienie zarzutów nie później niż po upływie 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego.

Art. 33 § 1

Przepis przyznaje zobowiązanemu prawo wniesienia do wierzyciela, za pośrednictwem organu egzekucyjnego, zarzutów w sprawie egzekucji administracyjnej. Biorąc pod uwagę zmieniony katalog zarzutów (patrz uzasadnienie do art. 33 § 2), które dotyczą bezpośrednio należności pieniężnej, rozpatrzenie zarzutów powierza się jedynie wierzycielowi, który odpowiada za prawidłowe określenie treści egzekwowanego obowiązku. To wierzyciel posiada informacje, czy obowiązek jest wymagalny, czy został w całości albo w części wykonany, czy się przedawnił, wygasł, czy też nie istniał. To wierzyciel jest organem uprawnionym do udzielania ulg w spłacie należności pieniężnej, zatem posiada informacje, czy należność została rozłożona na raty, czy odroczone jej termin płatności. Wierzyciel odpowiada również za prawidłową identyfikację i jednoznaczne wskazanie w tytule wykonawczym zobowiązanego. Organ egzekucyjny wszczyna postępowanie egzekucyjne na wniosek wierzyciela (nie z urzędu), opierając się na danych zawartych we wniosku o wszczęcie egzekucji i tytule wykonawczym. Organ egzekucyjny jest związany tymi danymi. Brak jest zatem uzasadnienia, aby organ egzekucyjny, rozpatrując zarzuty, rozstrzygał wątpliwości dotyczące należności pieniężnej czy osoby zobowiązanego.

Jednocześnie przyjęto rozwiązanie, zgodnie z którym zarzuty wnoszone są do wierzyciela za pośrednictwem organu egzekucyjnego. Należy mieć na względzie, że wniesienie zarzutu powoduje zawieszenie postępowania egzekucyjnego do czasu wydania ostatecznego postanowienia w sprawie zarzutu, o ile zarzut został wniesiony nie później niż w terminie 7 dni od doręczenia zobowiązanemu tytułu wykonawczego. Biorąc to pod uwagę, jest bardzo istotne, aby organ egzekucyjny jak najszybciej posiadał informację o zgłoszeniu zarzutu i powstrzymał się od dokonywania kolejnych czynności egzekucyjnych. W przypadku gdyby zarzuty były zgłaszane bezpośrednio do wierzyciela, organ egzekucyjny prowadziłby dalej postępowanie egzekucyjne do momentu otrzymania od wierzyciela informacji o zarzutach.

Takie rozwiązanie powodowałoby niepotrzebne opóźnienie w zawieszeniu postępowania egzekucyjnego. Rodziłoby również ryzyko zastosowania kolejnych środków egzekucyjnych w toku postępowania egzekucyjnego, którego prowadzenie może okazać się nieuzasadnione, w przypadku gdy zarzut zobowiązanego zostanie uznany w całości.

Art. 33 § 2

Przepis określa katalog przypadków będących podstawą zgłoszenia zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej. Jak wskazano powyżej (patrz uzasadnienie zarzuty), projekt zakłada rozdzielenie środków zaskarżenia wnoszonych w toku postępowania egzekucyjnego na takie, które dotyczą bezpośrednio należności pieniężnej, i takie, które dotyczą bezpośrednio postępowania egzekucyjnego i czynności egzekucyjnych. W związku z tym katalog podstaw zarzutów został ograniczony jedynie do zarzutów kwestionujących samą należność, za rozstrzygnięcie których odpowiada wierzyciel. Są to podstawy zarzutów, w przypadku których w obowiązującym stanie prawnym organ egzekucyjny jest związany stanowiskiem wierzyciela. Są nimi:

- nieistnienie obowiązku,
- określenie obowiązku niezgodnie z treścią obowiązku wynikającego z orzeczenia, o którym mowa w art. 3 i 4, deklaracji, o której mowa art. 3a § 1, bądź przepisu prawa,
- błąd co do osoby zobowiązanego,
- brak uprzedniego doręczenia upomnienia,
- wygaśnięcie obowiązku (w pojęciu mieszczą się m.in. wykonanie lub umorzenie w całości albo w części obowiązku, przedawnienie),
- brak wymagalności obowiązku w związku z odroczeniem terminu wykonania obowiązku, jego rozłożeniem na raty albo z innego powodu (np. wstrzymanie wykonania decyzji przez sąd).

Zrezygnowano z podstaw zarzutów określonych w przepisie art. 33 § 1: pkt 9 – prowadzenie egzekucji przez niewłaściwy organ egzekucyjny i pkt 10 – niespełnienie w tytule wykonawczym wymogów określonych w art. 27, a w zagranicznym tytule wykonawczym wymogów określonych w art. 102 ustawy o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych. W odniesieniu do prawidłowości wystawienia tytułu wykonawczego (pkt 10) organ egzekucyjny weryfikuje ją na etapie badania dopuszczalności egzekucji. W przypadku tytułu wykonawczego niespełniającego wymogów przepisu art. 27 organ egzekucyjny nie przystępuje do egzekucji i zawiadamia

wierzyciela o przyczynie tego nieprzystąpienia. Ponadto nieprawidłowe wystawienie tytułu wykonawczego będzie stanowiło podstawę umorzenia postępowania egzekucyjnego (patrz uzasadnienie do art. 59 § 1).

W odniesieniu do zarzutu dotyczącego prowadzenia egzekucji przez niewłaściwy organ należy wskazać, że ta podstawa zaskarżenia dotyczy bezpośrednio postępowania egzekucyjnego. W pozostałym zakresie np. w odniesieniu do wydania w toku postępowania egzekucyjnego rozstrzygnięcia przez niewłaściwy organ egzekucyjny, wystarczającą podstawą prawną do zaskarżenia takiego rozstrzygnięcia jest art. 156 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.). Zgodnie z art. 18 ustawy w zakresie nieuregulowanym w tej ustawie w postępowaniu egzekucyjnym stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Jednocześnie mając na względzie zmieniony katalog przesłanek wniesienia zarzutu zdecydowano, że wniesienie zarzutu powinno być możliwe na każdym etapie postępowania, nie tak jak w obowiązującym stanie prawnym w ciągu 7 dni od dnia doręczenia odpisu tytułu wykonawczego.

Art. 33 § 3

Przepis stanowi, że w egzekucji należności pieniężnych państw członkowskich, określonych w art. 2 § 1 pkt 8 i 9, oraz należności pieniężnych przekazanych do egzekucji administracyjnej na podstawie ratyfikowanych umów międzynarodowych, których stroną jest Polska („zagranicznych” należności pieniężnych), nie stosuje się przepisów dotyczących zarzutów. Projektowany przepis stanowi odzwierciedlenie obecnego art. 33 § 2. Zgodnie z obowiązującymi przepisami w przypadku „zagranicznych” należności pieniężnych zobowiązanemu przysługują jedynie zarzuty dotyczące bezpośrednio postępowania egzekucyjnego, tj.:

- niedopuszczalność egzekucji administracyjnej lub zastosowanego środka egzekucyjnego,
- zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego,
- prowadzenie egzekucji przez niewłaściwy organ egzekucyjny,
- niespełnienie w tytule wykonawczym wymogów określonych w art. 27, a w zagranicznym tytule wykonawczym wymogów określonych w art. 102 ustawy o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych.

Ponieważ zmieniony katalog podstaw zarzutów obejmuje jedynie zdarzenia dotyczące bezpośrednio należności pieniężnej (patrz uzasadnienie do art. 33 § 2), przepisy dotyczące zarzutów nie powinny być stosowane do postępowań egzekucyjnych, w których dochodzi się należności państw członkowskich UE i państw trzecich. Należy zauważyć, że zgodnie z przepisami art. 78 ustawy o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych spory dotyczące należności pieniężnych państwa członkowskiego, w tym jednolitego tytułu wykonawczego, są rozstrzygane przez właściwy organ tego państwa zgodnie z przepisami obowiązującymi w tym państwie. Podobne uregulowania znajdują się również w umowach międzynarodowych będących podstawą przekazywania polskim organom egzekucyjnym wniosków o pomoc w dochodzeniu należności. Mając powyższe na względzie, brak jest uzasadnienia, aby do „zagranicznych” należności pieniężnych miały zastosowanie przepisy ustawy w zakresie zarzutów dotyczących kwestionowania należności.

Art. 33 § 4

Wprowadzany przepis reguluje treść zarzutu wnoszonego przez zobowiązanego. Zgodnie z tym przepisem zarzut powinien określać istotę i zakres żądania oraz dowody uzasadniające to żądanie. Celem wprowadzenia przepisu jest usprawnienie rozpatrywania zarzutów poprzez usystematyzowanie ich treści. Przepis pozwoli również na wyjaśnienie wątpliwości zobowiązanych co do zakresu informacji, które powinny być wskazane w zarzucie. Ponadto zobliguje zobowiązanych do wskazywania dowodów uzasadniających wnoszone żądanie, co wpłynie na przyspieszenie jego rozpatrywania.

Art. 33 § 5

Projektowany przepis wprowadza ostateczny termin na zgłoszenie zarzutu. Celem jego wprowadzenia jest ograniczenie czasu, w którym możliwe jest wniesienie zarzutu po zakończeniu postępowania egzekucyjnego. W przypadku braku takiego ograniczenia zarzuty będą mogły być wnoszone nawet wiele lat po zakończeniu postępowania egzekucyjnego. W takim przypadku weryfikacja przeprowadzonego postępowania egzekucyjnego może być utrudniona (np. konieczność sprowadzania akt z archiwów). Mając na względzie, że celem zarzutu jest wyeliminowanie nieprawidłowości w – co do zasady – prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym, przyjęto, że po jego zakończeniu zarzutów nie będzie można wnieść później niż w terminie 30 dni od dnia wyegzekwowania należności

pieniężnej w całości, jeżeli postępowanie egzekucyjne zostało zakończone wyegzekwowaniem należności. W przypadku zakończenia postępowania egzekucyjnego w skutek zapłaty zobowiązanego bądź wykonania przez niego obowiązku (w przypadku egzekucji obowiązku o charakterze niepieniężnym) zarzut będzie można wnieść do momentu zapłaty bądź wykonania obowiązku. Natomiast, jeżeli postępowanie egzekucyjne zostało zakończone umorzeniem, zobowiązany będzie mógł wnieść zarzut w terminie 7 dni od dnia doręczenia mu postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego. Przyjęcie powyższych rozwiązań z jednej strony zagwarantuje zobowiązanemu prawo wniesienia zarzutu również po zakończeniu postępowania egzekucyjnego, z drugiej zaś strony zmobilizuje go do wniesienia środka zaskarżenia w możliwie szybkim terminie.

Art. 34 § 1

Przepis stanowi, że organ egzekucyjny przekazuje wierzycielowi zarzuty niezwłocznie. Celem wprowadzenia tego przepisu jest zdyscyplinowanie organu egzekucyjnego do niezwłocznego przekazania wierzycielowi zarzutów zobowiązanego. Mając na względzie, że zgłoszenie zarzutu może zawiesić postępowanie egzekucyjne, w interesie wierzyciela i zobowiązanego leży jak najszybsze jego rozstrzygnięcie, które może skutkować odpowiednio podjęciem zawieszonego postępowania egzekucyjnego lub jego umorzeniem.

Art. 34 § 2

Przepis reguluje kwestie formy i rodzaju rozstrzygnięć w sprawie złożonego zarzutu. Zgodnie z projektowanym przepisem w zakresie zarzutu wierzyciel orzeka w formie postanowienia. Zaproponowana forma rozstrzygnięcia zarzutu służy utrzymaniu jednolitości w zakresie rozpatrywania środków zaskarżenia wnoszonych w toku postępowania egzekucyjnego. Analogicznie rozwiązanie przewidziano dla sprzeciwu małżonka zobowiązanego oraz skargi na czynności egzekucyjne. W zależności od okoliczności sprawy wierzyciel może ten zarzut oddalić, uznać albo stwierdzić jego niedopuszczalność. W zakresie niedopuszczalności zarzutu projektowany przepis jest odzwierciedleniem obowiązującego art. 34 § 1a. Zgodnie z tym przepisem wierzyciel wydaje postanowienie o niedopuszczalności zarzutu w przypadku, gdy zarzut jest lub był przedmiotem rozpatrzenia w odrębnym postępowaniu administracyjnym, podatkowym lub sądowym. Wierzyciel wydaje postanowienie o

niedopuszczalności zarzutu również w przypadku, gdy zobowiązany kwestionuje w całości albo w części wymagalność należności pieniężnej z uwagi na jej wysokość ustaloną lub określoną w orzeczeniu, od którego przysługuje środek zaskarżenia. Celem wprowadzenia tego przepisu jest uregulowanie sytuacji, w których zarzut zgłoszony przez zobowiązanego był już rozpatrywany. W takim przypadku brak jest uzasadnienia dla ponownego przeprowadzenia postępowania w celu rozstrzygnięcia zarzutu opartego na tej samej podstawie. Należy przyjąć, że jeśli w sprawie zapadło już rozstrzygnięcie, kolejne jej rozpatrywanie jest jedynie działaniem niepotrzebnie przedłużającym postępowanie egzekucyjne. Natomiast w odniesieniu do przypadku, gdy zobowiązany kwestionuje wymagalność należności ze względu na jej wysokość ustaloną lub określoną w orzeczeniu, od którego przysługuje środek zaskarżenia lub wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy [np. w przypadku należności określonych w przepisach ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300, z późn. zm.)], zobowiązany powinien w pierwszej kolejności skorzystać z przysługującego mu środka zaskarżenia orzeczenia. Jeśli zobowiązany nie widzi podstaw do skarżenia orzeczenia ustalającego lub określającego wysokość dochodzonej należności pieniężnej, zgłaszanie przez niego zarzutów w toku postępowania egzekucyjnego należy uznać za nieuzasadnione.

Art. 34 § 3

Przepis ustanawia zasadę, że na postanowienie wierzyciela w sprawie zarzutu służy zażalenie. Celem projektowanego przepisu jest ochrona interesów zobowiązanego w przypadku wydania przez wierzyciela niekorzystnego dla niego rozstrzygnięcia w sprawie zarzutu.

Art. 34 § 4

Projektowany przepis reguluje sposób postępowania organu egzekucyjnego po otrzymaniu zawiadomienia o ostatecznym postanowieniu wierzyciela w sprawie zgłoszonych zarzutów. Mając na względzie, że zgłoszenie zarzutu może zawiesić postępowanie egzekucyjne, jego ostateczne oddalenie jest podstawą do podjęcia zawieszonego postępowania egzekucyjnego. Ostateczne oddalenie lub stwierdzenie niedopuszczalności zarzutu usuwa wątpliwości w zakresie podstawy prawnej prowadzenia postępowania egzekucyjnego należności pieniężnej. W takiej sytuacji konieczne jest jak najszybsze podjęcie postępowania egzekucyjnego w celu wyegzekwowania tej należności.

Natomiast w przypadku ostatecznego uznania zarzutów w całości albo w części za uzasadnione, organ egzekucyjny umorzy postępowanie egzekucyjne odpowiednio w całości albo w części. Umorzenie postępowania egzekucyjnego w części będzie dotyczyło przypadków, gdy zarzut zgłoszony przez zobowiązanego zostanie uznany w odniesieniu do jednej lub kilku należności pieniężnych objętych wielopozycyjnym tytułem wykonawczym, a oddalony w odniesieniu do pozostałych należności objętych tym tytułem (np. doręczono zobowiązanemu upomnienie dotyczące jedynie niektórych należności pieniężnych objętych wielopozycyjnym tytułem wykonawczym).

Wyjątkiem od zasady umorzenia postępowania egzekucyjnego w całości albo w części w przypadku uznania zarzutu jest uznanie zarzutu dotyczącego braku wymagalności należności w związku z jej rozłożeniem na raty lub odroczeniem terminu płatności, jeżeli nastąpiło to już po wszczęciu egzekucji. W takim przypadku organ egzekucyjny zawiesi postępowanie egzekucyjne odpowiednio w całości albo w części. W przypadku udzielenia ulg w spłacie należności pieniężnej postępowanie egzekucyjne może być jedynie odsunięte w czasie. W przypadku braku wykonania obowiązku w odroczonym terminie płatności lub braku zapłaty układu ratalnego postępowanie egzekucyjne w części niezapłaconej w terminie raty powinno być kontynuowane. Z tego względu brak jest uzasadnienia dla umarzania postępowania egzekucyjnego w tym przypadku.

Natomiast, jeżeli udzielenie ulgi w spłacie nastąpiło przed wszczęciem egzekucji, należy uznać, że to wszczęcie nie było zasadne, zatem postępowanie należy umorzyć. Trzeba zauważyć, że jeżeli przyczyna braku wymagalności ma charakter trwały, tj. niezmienny (np. uchylenie ostatecznej decyzji, uchylenie rygoru natychmiastowej wykonalności), bez znaczenia pozostaje, kiedy ta przyczyna nastąpiła, postępowanie egzekucyjne zawsze w takich przypadkach będzie podlegało umorzeniu.

Uznanie zarzutów za uzasadnione potwierdza, że postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte niezgodnie z prawem. Nie było bowiem podstaw do wszczęcia postępowania egzekucyjnego do określonej należności pieniężnej albo do należności we wskazanej w tytule wykonawczym wysokości, bądź do osoby wskazanej w tytule wykonawczym jako zobowiązany. W takim przypadku nie ma możliwości kontynuowania wadliwego postępowania egzekucyjnego w części, w której zarzuty zostały uznane za zasadne.

Art. 34a

Przepis reguluje kwestie dotyczące żądania wierzyciela umorzenia postępowania egzekucyjnego. W przepisie jednoznacznie wskazano, że przyczyną wniesienia takiego żądania mogą być okoliczności będące podstawą zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej. Należy mieć na względzie, że nie w każdym przypadku podstawy zarzutu określonej w art. 33 § 2 zobowiązany ten zarzut wniesie. W takich przypadkach wierzyciel po ujawnieniu przyczyny określonej w art. 33 § 2 pkt 1–5 będzie zobligowany do wniesienia o umorzenie postępowania egzekucyjnego. W odniesieniu do podstawy zarzutu określonej w art. 33 § 3 pkt 6 (brak wymagalności obowiązku) żądanie umorzenia postępowania egzekucyjnego będzie mogło być wnoszone w przypadku, gdy ta przyczyna wystąpiła jeszcze przed wszczęciem egzekucji administracyjnej albo gdy ma charakter trwały (niezmienny). W takim przypadku należy uznać, że wszczęcie postępowania egzekucyjnego nie było uprawnione, bowiem należność nie była wymagalna. Jeżeli natomiast wskazana przyczyna nastąpiła już po wszczęciu egzekucji, wierzyciel powinien wnieść o zawieszenie postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 56 § 1a, nie o jego umorzenie. Należy mieć na względzie, że zobowiązany może nie dotrzymać warunków udzielonej ulgi (np. nie dokonać spłaty należności pieniężnej w odroczonym terminie płatności lub udzielonych ratach). W takim przypadku konieczne będzie kontynuowanie egzekucji w części odpowiadającej niedotrzymanym przez zobowiązanego warunkom ulgi.

Art. 35 § 1

Zgodnie z projektowanym przepisem wniesienie zarzutu nie później niż w terminie 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego zawiesza postępowanie egzekucyjne, odpowiednio w całości albo w części, do czasu zawiadomienia organu egzekucyjnego o ostatecznym postanowieniu w sprawie zarzutu.

Mając na względzie zmieniony katalog przesłanek wniesienia zarzutu zdecydowano, że wniesienie zarzutu powinno być możliwe na każdym etapie postępowania, nie tak jak w obowiązującym stanie prawnym w ciągu 7 dni od dnia doręczenia odpisu tytułu wykonawczego. Jednocześnie, aby uniemożliwić zobowiązanemu celowe blokowanie postępowania egzekucyjnego na każdym jego etapie, podjęto decyzję, że wniesienie zarzutów po upływie 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego nie będzie już miało skutku w postaci zawieszenia postępowania egzekucyjnego.

W celu wyeliminowania wątpliwości w zakresie stosowania tego przepisu doprecyzowano termin początkowy zawieszenia postępowania egzekucyjnego, uznając, że tym dniem jest

dzień doręczenia zarzutu organowi egzekucyjnemu. Projektowany przepis przewiduje, że w sprawie zawieszenia postępowania egzekucyjnego na skutek wniesionego zarzutu wydaje się postanowienie, przy czym na postanowienie o odmowie zawieszenia służy zażalenie. Celem wprowadzenia przepisu jest ujednolicenie sposobu działania organów egzekucyjnych poprzez jednoznaczne wskazanie, że zawieszenie postępowania egzekucyjnego w przypadku wniesienia zarzutu następuje w formie postanowienia.

Art. 35 § 1a

Projektowany przepis stanowi częściowe odzwierciedlenie obowiązującego art. 35 § 1. Stanowi, że wierzyciel może wystąpić do organu egzekucyjnego z wnioskiem o podjęcie postępowania egzekucyjnego zawieszonego na skutek zgłoszenia zarzutu. Jednocześnie przepis został uzupełniony o przesłankę określającą, kiedy wierzyciel może wystąpić z takim wnioskiem. Dotychczas jedynym wskazaniem było uzasadnienie wniosku. Powyższe powodowało wątpliwości w zakresie przypadków, w których wierzyciel może wnosić o podjęcie postępowania egzekucyjnego zawieszonego w związku ze zgłoszeniem zarzutu. Biorąc pod uwagę powyższe, w przepisie dookreślono, że z wnioskiem można wystąpić, jeżeli zachodzi uzasadniony przypadek.

Art. 35 § 2

Zmiany zaproponowane w przepisie mają charakter doprecyzowujący. W celu wyeliminowania wątpliwości projektowany przepis przewiduje, że zabezpieczenia może dokonać organ egzekucyjny prowadzący zawieszone postępowanie egzekucyjne. Ponadto organ ten może dokonać zabezpieczenia wyłącznie poprzez zastosowanie sposobu zabezpieczenia odpowiadającego środkom egzekucyjnym, do których stosowania jest uprawniony. W pozostałym zakresie zabezpieczenia dokona naczelnik urzędu skarbowego, do którego organ egzekucyjny prowadzący postępowanie skieruje wniosek o zabezpieczenie wraz z dalszym tytułem wykonawczym wystawionym przez wierzyciela. Celem wprowadzenia omawianego przepisu jest uregulowanie sytuacji organów egzekucyjnych, które nie są uprawnione do stosowania wszystkich środków egzekucyjnych. Poza naczelnikiem urzędu skarbowego i marszałkiem województwa (w egzekucji opłat związanych z wyłączeniem gruntów z produkcji rolnej) organy egzekucyjne są uprawnione do stosowania jedynie niektórych środków egzekucyjnych. Dla przykładu dyrektor oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych stosuje egzekucję z wierzytelności z rachunku bankowego,

wynagrodzenia za pracę, świadczeń z ubezpieczenia społecznego, renty socjalnej oraz wierzytelności pieniężnych, natomiast właściwy organ gminy o statusie miasta nie może stosować egzekucji z nieruchomości. Mając to na uwadze, przewidziano, że organy egzekucyjne prowadzące zawieszone postępowanie egzekucyjne będą mogły stosować środki zabezpieczania odpowiadające środkom egzekucyjnym, do których stosowania są uprawnione. W pozostałym zakresie będą kierowały wnioskami o zabezpieczenie do naczelnika urzędu skarbowego. Proponowane rozwiązanie przyznaje kompetencję do samodzielnego stosowania środków zabezpieczających wszystkim organom prowadzącym zawieszone postępowanie egzekucyjne niezależnie od tego, czy zgodnie z art. 19 ustawy są uprawnione do prowadzenia postępowania zabezpieczającego. Konieczność kierowania wniosku do naczelnika urzędu skarbowego dotyczy jedynie stosowania środków zabezpieczenia odpowiadających środkom egzekucyjnym, do stosowania których organ nie jest uprawniony. Przyjmuje się, że liczba wniosków o dokonanie zabezpieczenia w tym wypadku będzie niewielka, bowiem organy będą preferowały dokonywanie zabezpieczenia we własnym zakresie w obrębie środków zabezpieczenia odpowiadających środkom egzekucyjnym, do stosowania których są uprawnione.

Art. 3 § 2 pkt 3 – ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (art. 7 projektu ustawy)

Nowe brzmienie przepisu jest konsekwencją zmiany trybu rozpatrywania zarzutów w sprawie egzekucji administracyjnej. Mając na względzie, że zarzuty będą rozpatrywane jedynie przez wierzyciela (rezygnacja z rozpatrywania zarzutów przez organ egzekucyjny na podstawie stanowiska wierzyciela – patrz uzasadnienie do art. 33 § 1 ustawy), postanowienie wierzyciela o niedopuszczalności zarzutu powinno zostać poddane kontroli sądu administracyjnego. Dotychczasowe wyłączenie badania przez sąd tego postanowienia było konsekwencją rozwiązania, w którym to organ egzekucyjny rozpatrywał zarzuty na podstawie stanowiska wierzyciela, a w konsekwencji to rozstrzygnięcie organu egzekucyjnego w tym zakresie było poddane kontroli sądu. Projektowane zmiany zakładają, że zarzuty będą w każdym przypadku rozstrzygane postanowieniem wierzyciela, bez konieczności przedstawiania stanowiska innemu organowi. Z tego względu w zmienianym przepisie rezygnuje się z pojęcia „stanowiska wierzyciela w sprawie zgłoszonego zarzutu”, a w konsekwencji z wyłączenia spod kontroli sądu postanowienia wierzyciela w sprawie niedopuszczalności zarzutu.

Nieznane miejsce zamieszkania zobowiązanego

Art. 36 § 3 i 3a

Zmiana przepisu ma na celu powiązanie istniejącego obowiązku zobowiązanego informowania wierzyciela oraz organu egzekucyjnego o zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby ze skutkami niedokonania tego powiadomienia. Regulacja wzorowana jest na przepisie art. 41 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego. Obecnie zobowiązany ma obowiązek informować organ egzekucyjny o zmianie miejsca swojego pobytu trwającej dłużej niż jeden miesiąc. Nie ponosi jednak żadnych konsekwencji, jeśli zaniedba wypełnienia tego obowiązku. Biorąc pod uwagę, że ustawa wiąże właściwość miejscową organu egzekucyjnego z miejscem zamieszkania lub siedziby zobowiązanego, projektowany przepis zakłada obowiązek zawiadomienia wierzyciela o zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby po doręczeniu temu zobowiązanemu upomnienia, w którym zawarte będzie pouczenie (patrz uzasadnienie art. 15 § 1a). Natomiast obowiązek zawiadomienia organu egzekucyjnego o tej zmianie powstaje w momencie doręczenia zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego, w którym również zawarte będzie stosowne pouczenie.

Jednocześnie w celu zapewnienia wykonania przez zobowiązanego obowiązku informowania organu egzekucyjnego o zmianach w zakresie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby wprowadza się regulację, zgodnie z którą skutki zaniechania tego obowiązku obciążają zobowiązanego. Zatem w przypadku, gdy zobowiązany nie dopełni omawianego obowiązku informacyjnego, doręczenie pism w dotychczasowym miejscu zamieszkania lub siedziby ma skutek prawny. Celem przyjęcia takiego rozwiązania jest uniemożliwienie zobowiązanemu unikania egzekucji poprzez częste zmiany adresu miejsca zamieszkania lub siedziby i konieczność wielokrotnego ustalania przez wierzyciela czy organ egzekucyjny tego adresu.

Rozporządzenie rzeczą lub prawem majątkowym

Art. 37c § 1

Projektowane zmiany mają na celu doprecyzowanie w jednoznaczny sposób skutków prawnych rozporządzenia rzeczą lub prawem majątkowym – po ich zajęciu. O zakazie rozporządzania zajętą rzeczą lub prawem majątkowym zobowiązany jest pouczany w

zawiadomieniu o zajęciu rzeczy lub prawa majątkowego. W proponowanym art. 37c § 1 wyraźnie wskazano, że w przypadku rozporządzenia zajętą rzeczą lub prawem majątkowym, możliwe jest kontynuowanie egzekucji z tej rzeczy lub prawa majątkowego, jakby do rozporządzenia w ogóle nie doszło. Przykładowo można wskazać, że rozporządzenie rzeczą może polegać na zbyciu nieruchomości (jej sprzedaży, zamianie, darowiźnie). Należy zauważyć, że takie rozporządzenie nieruchomością, po jej zajęciu, nie niweczy skutków umowy zawartej między zobowiązanym a nabywcą, jednakże egzekucję prowadzi się dalej, jakby do zwarcia umowy nie doszło, a więc na podstawie dotychczasowego tytułu wykonawczego. Nabywca rzeczy lub prawa majątkowego może uczestniczyć w egzekucji z tej rzeczy lub prawa majątkowego na prawach zobowiązanego, będą mu przysługiwały środki ochrony prawnej analogiczne jak zobowiązanemu. Czynności egzekucyjne podjęte w ramach tej egzekucji (po zajęciu rzeczy lub prawa majątkowego) są skuteczne zatem w odniesieniu do zobowiązanego i nabywcy.

Art. 37c § 2

Projektowany przepis wprowadza rozwiązanie prawne, które umożliwi egzekucję z rzeczy lub prawa majątkowego w sytuacji, gdy rozporządzenie przez zobowiązanego rzeczą lub prawem majątkowym wynika z czynności prawnej (np. umowy zobowiązująco-rozporządzającej) zawartej jeszcze przed zajęciem, ale pod warunkiem zawieszającym, a warunek ten ziści się dopiero po zajęciu ww. składnika majątkowego. W myśl proponowanego rozwiązania rozporządzenie polegające np. na zbyciu składnika majątkowego będzie wywierało skutek prawny między zbywcą a nabywcą. Nieważne będzie natomiast wobec organu egzekucyjnego, skoro projektowany przepis art. 37c § 1 stosuje się również do rozporządzenia rzeczą lub prawem majątkowym, którego skutek nastąpił po zajęciu tej rzeczy lub prawa majątkowego. Przyjęto, że przepis ten nie uchybia przepisom o ochronie nabywców w dobrej wierze. Przyjęcie takiego rozwiązania jest uzasadnione, biorąc pod uwagę chociażby projektowane brzmienie art. 98 § 1a. Przepis ten przewiduje, że jeżeli z ewidencji prowadzonej przez zobowiązanego, urzędowego rejestru ruchomości lub rejestru zastawów wynika, że zobowiązany jest jej właścicielem, organ egzekucyjny może zająć taką ruchomość. Odpis protokołu zajęcia takiej ruchomości będzie doręczany zobowiązanemu. Może się jednak zdarzyć, że zobowiązany poweźmie informację o zajęciu ruchomości po dłuższym czasie (np. dwukrotnie awizowane pismo bądź nieodebrane pismo), dokonując

wcześniej rozporządzenia, zatem wprowadzenie regulacji o ochronie nabywców w dobrej wierze jest uzasadnione.

Art. 37c § 3

W proponowanym § 3 uregulowano szczególny sposób rozporządzenia rzeczą lub prawem majątkowym, tj. obciążenie zastawem lub hipoteką. Skoro rozporządzenie rzeczą lub prawem majątkowym po ich zajęciu nie ma wpływu na dalszą egzekucję z tej rzeczy lub prawa majątkowego, tym samym wierzytelność zabezpieczona zastawem lub hipoteką nie może korzystać z pierwszeństwa zaspokojenia przewidzianego dla należności zabezpieczonych tych prawem zastawniczym. Z uwagi na wprowadzenie tych przepisów ogólnych do zajętych rzeczy i praw majątkowych, w tym również do nieruchomości, stosownych zmian dokonano w art. 110f ustawy.

Art. 37c § 4

W celu wyeliminowania wątpliwości w stosowaniu dodawanych § 1–3, przyjęto, że projektowane przepisy będą stosowane odpowiednio do udziału we współwłasności rzeczy lub prawa majątkowego.

Sprzedaż rzeczy, których przechowywanie powoduje wysokie koszty

Art. 41 § 3

Projektowana zmiana przepisów ma na celu ograniczenie wydatków organu egzekucyjnego związanych ze sprawą o wyłączenie spod egzekucji administracyjnej. Stosownie do art. 40 § 1 i 2 ustawy na postanowienie organu egzekucyjnego w sprawie odmowy wyłączenia spod egzekucji rzeczy lub prawa majątkowego przysługuje zażalenie. Na ostateczne postanowienie w sprawie odmowy osobie, której żądanie wyłączenia rzeczy lub prawa nie zostało uwzględnione, przysługuje natomiast prawo żądania zwolnienia ich od zabezpieczenia lub egzekucji administracyjnej w trybie przepisów Kpc (art. 841–842 Kpc). Żądanie przybiera postać pozwu, który rozpatrywany jest w dwuinstancyjnym, kontradyktoryjnym i często długotrwałym postępowaniu sądowym. Stosownie do treści art. 41 ustawy do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia żądania w sprawie wyłączenia spod egzekucji rzeczy lub prawa majątkowego i w okresie 14 dni po tym rozstrzygnięciu oraz w okresie od dnia skierowania do organu egzekucyjnego pozwu, o którym mowa w art. 40 § 2, do dnia uprawomocnienia się

orzeczenia sądu w sprawie wyłączenia spod egzekucji, objęte żądaniem wyłączenia rzeczy nie mogą być sprzedane, a prawa majątkowe wykonywane (art. 41 § 1 ustawy). Jeżeli rzecz objęta żądaniem wyłączenia ulega szybkiemu zepsuciu, może ona być sprzedana w trybie przewidzianym dla sprzedaży ruchomości w przepisach o egzekucji należności pieniężnych przed rozstrzygnięciem żądania wyłączenia, a osiągniętą ze sprzedaży kwotę składa się do depozytu organu egzekucyjnego. W przypadku nieuwzględnienia żądania wyłączenia egzekucję prowadzi się do kwoty złożonej do depozytu (art. 41 § 2 ustawy).

Powyższy przepis wprowadza zatem zasadę, zgodnie z którą po wszczęciu postępowania o wyłączenie spod egzekucji administracyjnej rzeczy objęte żądaniem wyłączenia nie mogą być sprzedane, co ma stanowić zabezpieczenie dla osoby trzeciej na wypadek, gdyby jej roszczenie okazało się uzasadnione, a jednocześnie chroni Skarb Państwa przed ewentualną odpowiedzialnością odszkodowawczą (por. Z. Leoński, W. Sawczyn [w:] R. Hauser, „Postępowanie egzekucyjne w administracji. Komentarz”, Warszawa 2016, Legalis, kom. do art. 41 ustawy, Nb 1). W konsekwencji, powyższa regulacja stanowi *lex specialis* w stosunku do art. 161 ustawy, przewidującego – w ramach postępowania zabezpieczającego – m.in. sprzedaż ruchomości, których przechowywanie generuje nadmierne koszty. Zauważyć jednak należy, iż art. 41 § 2 ustawy uniemożliwia sprzedaż, w toku postępowania o wyłączenie spod egzekucji, wszelkiego rodzaju rzeczy, nawet rzeczy oznaczonych co do gatunku, o charakterze zastępowalnym. Przechowywanie tych rzeczy (np. paliw silnikowych) wiąże się przy tym ze znacznymi kosztami (liczonymi częstokroć w milionach złotych), które organ egzekucji administracyjnej, a w istocie Skarb Państwa, zmuszony jest ponosić przez czas trwania postępowania sądowego. Sprzedaż rzeczy zastępowalnych, których przechowywanie wiąże się z istotnymi wydatkami, nie rodzi przy tym poważnego ryzyka odpowiedzialności odszkodowawczej, albowiem w przypadku wyłączenia rzeczy spod egzekucji, istnieje możliwość nabycia tego samego rodzaju rzeczy i ich wydania podmiotowi uprawnionemu.

Z powyższych względów dodaje się przepis art. 41 § 3. Przepis ten umożliwi dokonanie sprzedaży rzeczy oznaczonych co do gatunku jeszcze przed wydaniem ostatecznego rozstrzygnięcia w sprawie żądania wyłączenia rzeczy spod egzekucji albo przed uprawomocnieniem się orzeczenia sądu w sprawie wyłączenia spod egzekucji. Przesłankami zastosowania tego przepisu są bowiem niewspółmierność kosztów przechowywania do wartości rzeczy albo możliwość znacznego obniżenia wartości rzeczy na skutek jej przechowywania.

Skarga na czynności egzekucyjne

Zaproponowane zmiany w zakresie przepisów dotyczących skargi na czynności egzekucyjne wiążą się ze zmianami wprowadzanymi w zakresie zarzutów na postępowanie egzekucyjne (patrz uzasadnienie zarzuty). Regulacje dotyczące skargi zgodnie z projektem odnoszą się bezpośrednio do nieprawidłowości w zakresie postępowania egzekucyjnego. W projektowanych przepisach, odmiennie do obowiązujących, skatalogowano konkretne podstawy prawne skargi.

Art. 54 § 1

Projektowany przepis stanowi, że zobowiązanemu przysługuje skarga na czynność egzekucyjną organu egzekucyjnego. Zgodnie z obowiązującym przepisem zobowiązany może złożyć skargę na czynności organu egzekucyjnego lub egzekutora. Mając na względzie, że egzekutor czy też inny pracownik organu egzekucyjnego działa w imieniu i z upoważnienia organu egzekucyjnego, wymienianie w projektowanym przepisie obok organu egzekucyjnego również jego pracownika jest niecelowe.

W projektowanym przepisie określono również podstawy skargi, którymi mogą być:

- 1) dokonanie czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy;
- 2) zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego.

Podstawa wymieniona w punkcie 2 stanowi doprecyzowanie obowiązującego przepisu mówiącego o skardze na czynność dokonaną przez organ egzekucyjny. Przepis ten nie wskazuje jednak wady czynności egzekucyjnej, która jest podstawą skargi, co powoduje, że przesłanki do jej złożenia nie są jasne i budzą wątpliwości w zakresie ich stosowania. Z powyższego względu jednoznacznie określono, że skarga może zostać złożona w przypadku dokonania czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy. Ponieważ przepisy rozporządzeń wydanych na podstawie delegacji ustawowych służą wykonaniu ustawy, naruszenie tych przepisów stanowi również naruszenie przepisów, na podstawie których zostały wydane.

Należy wskazać, że podstawa skargi ujęta w pkt 1 stanowi przeniesienie obowiązującego przepisu art. 33 § 1 pkt 8. Z uwagi na to, że projekt ustawy rozdziela środki zaskarżenia na te, które bezpośrednio dotyczą egzekwowanej należności pieniężnej (zarzuty) i takie, które

dotyczą postępowania egzekucyjnego, podstawa zarzutu ujęta obecnie w przepisie 33 § 1 pkt 8 została przeniesiona do katalogu podstaw skargi.

Zrezygnowano z przesłanki, o której mowa w art. 33 § 1 pkt 6, dotyczącej niedopuszczalności egzekucji lub niedopuszczalności środka egzekucyjnego. Niedopuszczalność egzekucji jest badana przez organ egzekucyjny na etapie wszczęcia postępowania egzekucyjnego (art. 29 § 1) i stanowi również podstawę do umorzenia postępowania egzekucyjnego (patrz uzasadnienie do art. 59 § 1). W odniesieniu do niedopuszczalności środka egzekucyjnego na gruncie egzekucji pieniężnej przepis ten nie znajduje zastosowania. Z powyższego względu zrezygnowano z niedopuszczalności zastosowanego środka egzekucyjnego jako podstawy skargi na czynność egzekucyjną.

W projektowanym przepisie zrezygnowano również z przesłanki, o której mowa w art. 33 § 1 pkt 9, dotyczącej prowadzenia postępowania egzekucyjnego przez niewłaściwy organ egzekucyjny. Organy administracji z urzędu są zobowiązane do przestrzegania swojej właściwości, zatem zgodnie z przepisami ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego w przypadku zaistnienia zdarzenia powodującego zmianę właściwości miejscowej organu egzekucyjnego organ prowadzący postępowanie powinien niezwłocznie przekazać sprawę do organu właściwego. Podkreślić należy, że zgodnie z projektowanym art. 22 § 3b ustawy, w przypadku zmiany właściwości miejscowej organu egzekucyjnego skuteczne pozostają jedynie czynności podjęte przez organ egzekucyjny przed uzyskaniem informacji o zmianie. W konsekwencji, jeżeli organ egzekucyjny pomimo posiadania informacji o zdarzeniu powodującym zmianę właściwości miejscowej nie przekaze postępowania organowi właściwemu miejscowo, czynności tego organu podjęte po powzięciu informacji nie będą skuteczne.

Art. 54 § 2

Zgodnie z przepisem w skardze na czynność egzekucyjną należy określić zaskarżoną czynność egzekucyjną, zakres żądania i jego uzasadnienie. Celem wprowadzenia omawianej regulacji jest doprecyzowanie treści, którą należy ująć w skardze, tj. określenie konkretnej skarżonej czynności. Określenie tej czynności pozwoli organowi egzekucyjnemu na szybkie zidentyfikowanie czynności, zbadanie okoliczności sprawy, a co za tym idzie niezwłoczne rozstrzygnięcie skargi.

Art. 54 § 3

Projektowany przepis określa organ, do którego wnosi się skargę, oraz termin jej wniesienia. Mając na względzie, że skarga dotyczy czynności egzekucyjnej dokonanej przez organ egzekucyjny, skargę wnosi się bezpośrednio do tego organu. Dzięki takiemu rozwiązaniu nie ma konieczności przekazywania skargi pomiędzy organami czy uzyskiwania od innego organu informacji niezbędnych do jej rozpatrzenia.

Dla wniesienia skargi przewidziano 7-dniowy termin liczony od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu dokumentu stanowiącego podstawę dokonania zaskarżonej czynności egzekucyjnej. Skrócenie terminu na wniesienie skargi nie narusza praw zobowiązanych, bowiem termin ten jest wystarczający dla wniesienia wskazanego środka zaskarżenia.

Art. 54 § 4 i 5

Zgodnie z przepisem, analogicznie jak dla rozpatrzenia sprzeciwu małżonka czy zarzutów, w sprawie skargi na czynność egzekucyjną będzie wydawane postanowienie, na które służy zażalenie.

Art. 54 § 6

Przepis reguluje obowiązki organu egzekucyjnego wynikające z uwzględnienia skargi na czynność egzekucyjną. W przypadku uwzględnienia skargi organ egzekucyjny uchyli zaskarżoną czynność w całości albo w części albo usunie jej stwierdzone wady. Przepis jest odpowiednikiem obowiązującego art. 54 § 5a. Mając na względzie jednak, że kwestionowana czynność egzekucyjna może być wadliwa jedynie w określonej części, nie zaś w całości, projektowane brzmienie przepisu zostało uzupełnione o możliwość uchylecia skarżonej czynności egzekucyjnej także w części, a nie tylko w całości.

Art. 54 § 7

Podobnie jak w obowiązujących przepisach wniesienie skargi na czynność egzekucyjną nie wstrzymuje czynności egzekucyjnych, jednak organ egzekucyjny może, do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia skargi, wstrzymać dalszą realizację środka egzekucyjnego, w ramach którego dokonano zaskarżonej czynności. Dotychczasowe brzmienie omawianego przepisu odwołuje się do wstrzymania postępowania egzekucyjnego, nie zaś wstrzymania czynności egzekucyjnej. Należy mieć jednak na względzie, że skarga dotyczy konkretnej czynności egzekucyjnej (dokonanej z naruszeniem ustawy bądź zaniechanej), zatem nie ma podstawy, aby konsekwencją wniesienia skargi było wstrzymanie całego postępowania

egzekucyjnego. Skutki wniesienia skargi powinny dotyczyć jedynie konkretnej skarżonej czynności egzekucyjnej, bez wpływu na pozostałe czynności podejmowane w postępowaniu. Działanie organu egzekucyjnego, w przypadku wniesienia skargi, powinno więc ograniczać się jedynie do wstrzymania dalszej realizacji środka egzekucyjnego, w ramach którego dokonano zaskarżonej czynności. Wstrzymanie całego postępowania egzekucyjnego w sytuacji, gdy zobowiązany nie kwestionuje go w całości, mogłoby prowadzić do naruszenia zarówno interesów wierzyciela zainteresowanego jak najszybszym wyegzekwowaniem należności pieniężnej, jak i zobowiązanego, poprzez dalsze naliczanie odsetek od dochodzonej należności pieniężnej.

W omawianym przepisie zrezygnowano z określania uprawnienia organu nadzoru do wstrzymania postępowania egzekucyjnego w toku rozpatrywania skargi na czynność egzekucyjną. Należy zauważyć, że organ nadzoru jest w szczególnie uzasadnionych przypadkach uprawniony do wstrzymania czynności egzekucyjnych lub postępowania egzekucyjnego na podstawie przepisu art. 23 ustawy. Nie ma zatem potrzeby powtarzania uprawnienia organu nadzoru do wstrzymania postępowania egzekucyjnego czy czynności egzekucyjnych odrębnie dla przypadku wniesienia przez zobowiązanego skargi.

Art. 54a

Dodawany przepis w sposób kompleksowy reguluje kwestie dotyczące skargi na przewlekłość postępowania egzekucyjnego. Skarga na przewlekłość postępowania egzekucyjnego, podobnie jak to ma miejsce obecnie, będzie przysługiwała zobowiązanemu, wierzycielowi niebędącemu jednocześnie organem egzekucyjnym, podmiotowi, którego interes prawny lub faktyczny został naruszony w wyniku niewykonania obowiązku, oraz organowi zainteresowanemu w wykonaniu obowiązku. Do skargi na przewlekłość odpowiednio stosowane będą przepisy dotyczące sposobu rozpatrzenia skargi na czynność egzekucyjną oraz możliwości zaskarżenia rozstrzygnięć w tym zakresie. Projektowane zmiany w zakresie skargi na przewlekłość postępowania egzekucyjnego mają zatem jedynie charakter porządkujący.

Uchylenie czynności egzekucyjnej z urzędu

Art. 54b § 1

Dodawany przepis obliguje organ egzekucyjny do uchylenia z urzędu – w całości albo w części, czynności egzekucyjnej w przypadku, gdy została dokonana z naruszeniem przepisów ustawy. Mając na względzie, że przepisy rozporządzeń wydanych na podstawie delegacji ustawowych służą wykonaniu ustawy, naruszenie tych przepisów stanowi również naruszenie przepisów, na podstawie których zostały wydane. Uznano, że w sytuacji naruszenia prawa organ egzekucyjny powinien mieć możliwość uchylenia czynności z urzędu bez oczekiwania na podjęcie działania przez zobowiązanego. Brak wniosku zobowiązanego nie powinien bowiem mieć wpływu na uchylenie wadliwej czynności.

Art. 54b § 2

Przepis określa przypadki, w których organ egzekucyjny może uchylić czynność egzekucyjną, w całości albo w części, ale jednocześnie do tego uchylenia nie jest zobligowany. Celem projektowanego przepisu jest stworzenie organowi egzekucyjnemu uprawnienia do uchylenia czynności egzekucyjnej. Należy wziąć pod uwagę, że organ egzekucyjny może uzyskać informacje, na podstawie których uzna, że dalsza realizacja zastosowanego środka egzekucyjnego, w ramach której dokonano czynności, będzie niecelowa, nie doprowadzi bezpośrednio do wyegzekwowania obowiązku, czy też dalsza realizacja środka powoduje niewspółmierne trudności lub wydatki egzekucyjne w stosunku do kwoty, która może być uzyskana z tego środka, albo wyegzekwowanie należności pieniężnej jest możliwe w wyniku realizacji innego środka mniej uciążliwego dla zobowiązanego, albo umożliwiające szybsze wyegzekwowanie należności pieniężnej. Uznano, że w takim wypadku organ egzekucyjny powinien mieć możliwość uchylenia czynności bez oczekiwania na podjęcie działania przez zobowiązanego.

Art. 54b § 3

Projektowany przepis przewiduje, że uchylenie czynności egzekucyjnej w przypadkach przewidzianych w § 2 tego artykułu nie niweczy skutków zastosowania środka egzekucyjnego. Należy mieć na względzie, że przesłanki wymienione w § 2 nie powodują obowiązku uchylenia czynności egzekucyjnej, jak w przypadku gdy czynność egzekucyjna została dokonana z naruszeniem ustawy (§ 1). W konsekwencji brak jest uzasadnienia, aby podjęcie przez organ egzekucyjny decyzji o uchyleniu czynności egzekucyjnej niweczyło

automatycznie skutki zastosowanego środka egzekucyjnego. Celem wprowadzenia tej regulacji jest jednoznaczne rozstrzygnięcie, że podjęcie przez organ egzekucyjny decyzji o uchyleniu czynności egzekucyjnej, np. w przypadku decyzji o realizacji innego niż dotychczas, bardziej efektywnego, środka egzekucyjnego pozostaje bez wpływu na np. przerwanie biegu terminu przedawnienia, które nastąpiło w wyniku zastosowania uchylonego środka egzekucyjnego.

Art. 54b § 4

Projektowany przepis wprowadza zasadę niezwłocznego zawiadamiania zobowiązanego i dłużnika zajętej wierzytelności o uchyleniu czynności egzekucyjnej. Uzyskanie przez dłużnika zajętej wierzytelności informacji o uchyleniu czynności egzekucyjnej jest warunkiem koniecznym do zaprzestania przez niego realizacji środka egzekucyjnego. Natomiast w odniesieniu do zobowiązanego należy mieć na względzie, że powinien on posiadać wszystkie informacje dotyczące postępowania egzekucyjnego prowadzonego z jego majątku.

Zawieszenie postępowania egzekucyjnego w przypadku śmierci zobowiązanego

Art. 56 § 1 pkt 2

Zgodnie z projektowanym przepisem w przypadku śmierci zobowiązanego, jeżeli obowiązek nie był z nim ściśle związany, a w postępowaniu egzekucyjnym prowadzi się egzekucję z zajętej rzeczy lub prawa majątkowego, które nie wygasło wskutek śmierci zobowiązanego, postępowanie egzekucyjne będzie podlegało zawieszeniu. Zmiana w zakresie pkt 2 jest konsekwencją nowelizacji obowiązującego przepisu art. 59 § 1 pkt 6 (projektowany pkt 4).

Obowiązujące przepisy nakazują zawiesić postępowanie egzekucyjne w każdym przypadku śmierci zobowiązanego, jeżeli obowiązek nie jest ściśle związany z jego osobą. To działanie jest niecelowe w sytuacji, gdy w toku postępowania nie zastosowano środków egzekucyjnych, które będą mogły być dalej realizowane. Zbędne jest więc utrzymywanie zawieszonego postępowania egzekucyjnego, które nie będzie prowadziło do zaspokojenia egzekwowanej należności. Z powyższego względu projektowany przepis ogranicza zasadę zawieszenia postępowania egzekucyjnego w przypadku śmierci zobowiązanego do sytuacji, gdy zastosowano już środki egzekucyjne, które przypuszczalnie doprowadzą do wykonania obowiązku.

Art. 56 § 1c

Dodawany przepis stanowi uzupełnienie obowiązującej regulacji § 1 pkt 2. Należy zauważyć, że wierzyciel jest organem, który posiada największą wiedzę w zakresie tego, jakiemu reżimowi prawnemu podlega dana należność pieniężna. W konsekwencji, to wierzyciel jest organem, który wie, czy obowiązek, o którego wyegzekwowanie wystąpił do organu egzekucyjnego, jest ściśle związany z osobą zobowiązanego, czy też nie. Mając powyższe na względzie, umożliwia się organowi egzekucyjnemu zwrócenie się do wierzyciela o stanowisko, czy dochodzony obowiązek jest ściśle związany z osobą zobowiązanego. Wprowadzenie regulacji uniemożliwi również wierzycielom odmowę lub zwłokę w zajęciu stanowiska w tej sprawie.

Art. 56 § 5

Dodawany przepis umożliwia podejmowanie rozstrzygnięć dotyczących skarg, wniosków lub podań zobowiązanego w okresie, kiedy postępowanie egzekucyjne jest zawieszone z przyczyny innej niż określona w art. 56 § 1 pkt 2 i 3 oraz § 1b. Wprowadzenie przepisu jest odpowiedzią na tezy obecne w orzecznictwie sądów administracyjnych, zgodnie z którymi zawieszenie postępowania egzekucyjnego uniemożliwia podejmowanie rozstrzygnięć dotyczących tego postępowania. Jednocześnie orzecznictwo nie neguje możliwości rozstrzygania zarzutów wniesionych przez zobowiązanego w okresie zawieszenia postępowania egzekucyjnego. Powyższe powoduje, że w zakresie rozstrzygnięcia, np. skargi na czynność egzekucyjną w sprawie, w której wniesiono zarzuty, z rozstrzygnięciem w zakresie tej skargi organ egzekucyjny musi czekać do momentu ostatecznego orzeczenia w sprawie zarzutów. Takie rozwiązanie nie jest korzystne dla zobowiązanego, ponieważ odacza w czasie wydawanie również korzystnych dla niego rozstrzygnięć. Z powyższego względu proponuje się dodanie projektowanego przepisu, który umożliwia podejmowanie rozstrzygnięć w toku zawieszonego postępowania egzekucyjnego.

Jednocześnie mając na względzie, że podejmowanie rozstrzygnięć możliwe jest jedynie w przypadku, gdy w zawieszonym postępowaniu egzekucyjnym mamy do czynienia ze stroną, do której mogą być one kierowane, zrezygnowano z podejmowania rozstrzygnięć w postępowaniach zawieszonych na podstawie art. 56 § 1 pkt 2 i 3 oraz § 1b.

Umorzenie postępowania egzekucyjnego

Art. 59 § 1

W przepisie określono katalog podstaw prawnych umorzenia postępowania egzekucyjnego. Wymienione w tym przepisie podstawy prawne co do zasady pokrywają się z obowiązującymi dotychczas. Przesłanka umorzenia postępowania egzekucyjnego ujęta w pkt 1 – dotycząca niedopuszczalności egzekucji, w części stanowi odpowiednik obowiązującego przepisu art. 59 § 1 pkt 7. Jednocześnie przy projektowaniu przepisu uwzględniono pogląd, że o niedopuszczalności egzekucji decydują przesłanki podmiotowe (dotyczące konkretnego zobowiązanego) i przesłanki przedmiotowe (dotyczące dochodzonego obowiązku). W odniesieniu do przedmiotowych przyczyn niedopuszczalności egzekucji są to przyczyny, które dotyczą egzekwowanego obowiązku, np. nie podlega on egzekucji administracyjnej bądź też podlega tej egzekucji, jednak w konkretnym przypadku nie zostały spełnione warunki umożliwiające jej prowadzenie. Przykładami takich sytuacji są m.in.: nieostateczność decyzji, z której wynika obowiązek, brak doręczenia zobowiązanemu upomnienia, w sytuacjach gdy upomnienie jest wymagane (obecnie art. 59 § 1 pkt 7), wykonanie obowiązku przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego (obecnie art. 59 § 1 pkt 1), brak wymagalności obowiązku, jego wygaśnięcie lub nieistnienie (obecnie art. 59 § 1 pkt 2), określenie egzekwowanego obowiązku niezgodnie z treścią tego obowiązku wynikającą z decyzji organu administracyjnego, orzeczenia sądowego czy bezpośrednio przepisu prawa (obecnie art. 59 § 1 pkt 3).

Projektowany pkt:

- 2 (obowiązek o charakterze niepieniężnym jest niewykonalny) jest powtórzeniem obowiązującego przepisu art. 59 § 1 pkt 5,
- 3 (niespełnienie wymogów dotyczących tytułu wykonawczego) jest odpowiednikiem obowiązującego przepisu art. 33 § 1 pkt 10,
- 4 (śmierć zobowiązanego, gdy obowiązek jest ściśle związany z jego osobą) jest odpowiednikiem obowiązującego przepisu art. 59 § 1 pkt 6,
- 5 (upływ 12 m-cy od zawieszenia postępowania na żądanie wierzyciela) jest powtórzeniem obowiązującego przepisu art. 59 § 1 pkt 8,
- 6 (wniosek wierzyciela) jest odzwierciedleniem obowiązującego przepisu art. 59 § 1 pkt 9,
- 7 (inne przypadki przewidziane w ustawach) jest powtórzeniem obowiązującego przepisu art. 59 § 1 pkt 10.

W zakresie obowiązującego pkt 4 dotychczas podstawą umorzenia postępowania egzekucyjnego był błąd co do osoby zobowiązanego bądź brak możliwości prowadzenia egzekucji ze względu na osobę zobowiązanego. Błąd co do osoby zobowiązanego stanowi podstawę zarzutu, natomiast brak możliwości prowadzenia postępowania egzekucyjnego ze względu na osobę zobowiązanego należy oceniać pod kątem podmiotowych przyczyn niedopuszczalności egzekucji. Z taką sytuacją mamy do czynienia, gdy egzekucja jest prowadzona w stosunku do podmiotu, wobec którego przepisy wyłączają możliwość jej prowadzenia (np. osoby korzystającej z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych). Z tych względów w katalogu przesłanek umorzenia postępowania egzekucyjnego nie zawarto odrębnej przyczyny dotyczącej osoby zobowiązanego.

Jednocześnie katalog przesłanek umorzenia postępowania egzekucyjnego został uzupełniony o projektowany przepis art. 59 § 1 pkt 3. Regulacja określa jako podstawę do umorzenia postępowania egzekucyjnego niespełnienie przez tytuł wykonawczy wymogów art. 27. Celem dodania przepisu jest umożliwienie organowi egzekucyjnemu umorzenia postępowania egzekucyjnego w przypadku, gdy tytuł wykonawczy jest wystawiony niezgodnie z przepisami ustawy. Należy mieć bowiem na względzie, że organ egzekucyjny jest uprawniony do badania prawidłowości wystawienia przez wierzyciela tytułu wykonawczego.

Przesłanka dotycząca umorzenia postępowania egzekucyjnego z powodu śmierci zobowiązanego została uzupełniona. Projektowany przepis dopuszcza umorzenie postępowania egzekucyjnego również w przypadku, gdy dochodzony obowiązek nie jest ściśle związany z osobą zmarłego zobowiązanego, ale nie toczy się egzekucja z rzeczy lub prawa majątkowego, albo prawo, które zajęto, wygasło z chwilą śmierci zobowiązanego. W przypadku gdy nie zastosowano środków egzekucyjnych rokujących wyegzekwowaniem obowiązku, utrzymywanie zawieszonego postępowania egzekucyjnego nie ma uzasadnienia. Celowe jest zatem jego umorzenie.

Jednocześnie zrezygnowano z podstawy umorzenia postępowania egzekucyjnego z powodu zastosowania niedopuszczalnego środka egzekucyjnego. Podkreślenia wymaga, że w przypadku, gdy zastosowany środek egzekucyjny był niedopuszczalny, powinien on podlegać uchyleniu i nie mieć wpływu na rezygnację z prowadzenia całego postępowania egzekucyjnego.

Art. 59 § 2a

Zgodnie z przepisem wprowadza się katalog przesłanek do umorzenia postępowania egzekucyjnego w przypadku należności pieniężnych państw członkowskich UE lub państw trzecich. Zakres przewidywanych podstaw umorzenia postępowania egzekucyjnego, mimo odmiennego – pozytywnego – brzmienia jest analogiczny do obowiązującego obecnie na podstawie przepisu art. 59 § 2a, z uwzględnieniem zmian katalogu podstaw prawnych umorzenia postępowania egzekucyjnego wprowadzonych w § 1 tego artykułu. Postępowanie egzekucyjne w przypadku „zagranicznych” należności będzie mogło zostać umorzone w przypadku określonym w art. 59 § 1 pkt 1, 4, 6 i 7, niespełnienia w zagranicznym tytule wykonawczym wymogów określonych w art. 102 ustawy o wzajemnej pomocy oraz gdy zachodzi błąd co do osoby zobowiązanego. Wyłączenie zastosowania przesłanki umorzenia postępowania egzekucyjnego określonej w art. 59 § 1 pkt 2 nie wymaga uzasadnienia, bowiem odnosi się do egzekucji niepieniężnej. W odniesieniu do przesłanki określonej w pkt 5 (umorzenie z powodu zawieszenia postępowania egzekucyjnego na żądanie wierzyciela przez okres powyżej 12 miesięcy) należy zauważyć, że w przypadku należności pieniężnych państw członkowskich Unii Europejskiej czy państw trzecich do zawieszenia postępowania egzekucyjnego dochodzi w określonych przypadkach kwestionowania należności w państwie wnioskującym lub wszczęcia procedury wzajemnego porozumiewania się. Zatem w przypadku „zagranicznych” należności pieniężnych brak jest podstawy do występowania z żądaniem wierzyciela o zawieszenie postępowania egzekucyjnego na jego żądanie. W przypadku tych należności wnioski wierzyciela o zawieszenie postępowania egzekucyjnego wiąże się z kwestionowaniem dochodzonej należności pieniężnej.

Art. 59 § 3

Uchylenie przepisu jest konsekwencją zmiany wprowadzonej w art. 59 § 4, która ustanawia kompleksową regulację w zakresie postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego.

Art. 59 § 4

Projektowany przepis stanowi odzwierciedlenie obowiązującego art. 59 § 3 z uwzględnieniem regulacji wprowadzanych w odniesieniu do umorzenia postępowania egzekucyjnego w przypadku uznania zarzutów zobowiązanego. Zgodnie z tym przepisem w każdym przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 59 konieczne będzie

wydanie postanowienia. Przyjęcie takiego rozwiązania zapewni, że w każdym przypadku zobowiązany otrzyma postanowienie o umorzeniu, a w konsekwencji pełną informację o podstawie prawnej i faktycznej umorzenia postępowania egzekucyjnego.

Projektowany przepis przewiduje również, że w postanowieniu o umorzeniu zawarta zostanie informacja o uchyleniu czynności egzekucyjnych (zgodnie z art. 60 § 1). Celem przepisu jest jednoznaczne wskazanie w postanowieniu o umorzeniu skutków, jakie to umorzenie ma dla zastosowanych środków egzekucyjnych. Dzięki takiemu rozwiązaniu zobowiązany już z postanowienia o umorzeniu dowie się o uchyleniu zastosowanych w toku egzekucji środków egzekucyjnych.

Art. 59 § 6

Dodawany przepis stanowi, że w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego: z powodu śmierci zobowiązanego (gdy obowiązek nie jest z ściśle z nim związany), z powodu niepodjęcia postępowania egzekucyjnego w ciągu 12 miesięcy od zawieszenia go na żądanie wierzyciela, na żądanie wierzyciela oraz z innych powodów przewidzianych w odrębnych przepisach – pozostają skutki zastosowania środka egzekucyjnego. Celem wprowadzenia tego przepisu jest utrzymanie skutków związanych z zastosowaniem środka egzekucyjnego w przypadku umorzenia postępowania egzekucyjnego z przyczyn, które nie wynikają z wadliwości samego postępowania egzekucyjnego.

Art. 60 § 1

Zmieniane zdanie pierwsze przepisu stanowi, że umorzenie postępowania egzekucyjnego będzie w każdym przypadku powodowało uchylenie czynności egzekucyjnych. Obecnie umorzenie postępowania egzekucyjnego powoduje co do zasady uchylenie dokonanych czynności egzekucyjnych, z wyjątkiem umorzenia postępowania egzekucyjnego na żądanie wierzyciela. Ponieważ brak jest uzasadnienia dla odmiennego traktowania umorzenia postępowania egzekucyjnego na żądanie wierzyciela, projektowany przepis rezygnuje z wyjątków w zakresie wpływu umorzenia postępowania egzekucyjnego na uchylenie czynności egzekucyjnych.

Art. 60 § 2 i 3

Uchylenie przepisów związane jest z regulacją wprowadzoną w art. 59 § 4. Zgodnie z tym przepisem informacja o uchyleniu czynności egzekucyjnych będzie zawarta w postanowieniu

o umorzeniu postępowania egzekucyjnego. Zatem nie będzie konieczności i uzasadnienia do wydawania kolejnego postanowienia dotyczącego uchylenia czynności egzekucyjnych.

Zbiegi egzekucji

W celu usprawnienia egzekucji zdecydowano o objęciu zakresem projektu ustawy również przepisów o zbiegach egzekucji sądowej i administracyjnej. Wprowadzono znaczące usprawnienia w procesie obsługi tych zbiegów przez organy egzekucyjne poprzez eliminację zbędnych działań utrudniających sprawne dochodzenie należności pieniężnych.

Art. 62 § 3

Projektowany przepis przewiduje, że w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i egzekucji sądowej świadczeń alimentacyjnych, rentowych lub innych świadczeń powtarzających się albo świadczenia pieniężnego w walucie obcej, egzekucję do rzeczy albo prawa majątkowego, do którego nastąpił zbieg egzekucji, przejmuje sądowy organ egzekucyjny, który prowadzi postępowanie egzekucyjne jednej z wymienionych należności. Należy zauważyć, że należności alimentacyjne korzystają z pierwszeństwa zaspokojenia zarówno na gruncie przepisów regulujących egzekucję sądową, jak i egzekucję administracyjną, podczas gdy organem właściwym do egzekucji tych należności jest sądowy organ egzekucyjny. Zatem w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej z egzekucją sądową prowadzoną w celu wyegzekwowania należności alimentacyjnych, do momentu ich wyegzekwowania, inne należności nie będą zaspokajane. Z tego względu racjonalne jest przejście egzekucji w takich przypadkach przez sądowy organ egzekucyjny prowadzący egzekucję należności alimentacyjnych.

Kolejnym argumentem przemawiającym za projektowaną zmianą jest brak możliwości egzekwowania przez administracyjny organ egzekucyjny świadczeń powtarzających się. Ustawa nie przewiduje uregulowań dotyczących egzekucji świadczeń powtarzających się, takie bowiem nie istnieją na gruncie prawa administracyjnego. Obowiązek o charakterze administracyjnym musi być skonkretyzowany i wymagalny, aby podlegał egzekucji.

Projektowany sposób rozstrzygania zbiegów w przypadku egzekucji świadczenia pieniężnego w walucie obcej jest natomiast uzasadniony tym, że administracyjne organy egzekucyjne prowadzą postępowanie egzekucyjne należności pieniężnej wyłącznie w polskich złotych. Ustawa nie reguluje egzekucji w walucie obcej.

Z powyższych względów w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej z egzekucją sądową należności alimentacyjnych, innych świadczeń powtarzających się, czy też świadczenia

pieniężnego w walucie obcej, egzekucję z rzeczy lub prawa majątkowego, do którego nastąpił zbieg, powinien przejąć sądowy organ egzekucyjny prowadzący egzekucję tych należności.

Art. 62 § 4

Wprowadzany przepis reguluje kwestie związane z wystąpieniem zbiegu egzekucji administracyjnej i egzekucji sądowej należności określonych w art. 62 § 2 i 3.

Przewiduje on, że jeśli wystąpi zbieg egzekucji sądowej świadczeń alimentacyjnych, rentowych lub innych świadczeń powtarzających się albo świadczenia pieniężnego w walucie obcej z egzekucją administracyjną prowadzoną na podstawie jednolitego albo zagranicznego tytułu wykonawczego, egzekucję do tej rzeczy albo prawa majątkowego, do którego nastąpił zbieg egzekucji, prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny.

Zgodnie z projektowanym przepisem w takim przypadku prawa i obowiązki wierzyciela wykonywał będzie administracyjny organ egzekucyjny. Rozwiązanie ma na celu utrzymanie prawidłowej realizacji współpracy w zakresie dochodzenia należności z administracjami państw wnioskujących. Należy mieć na względzie, że w toku postępowania egzekucyjnego prowadzonego na podstawie jednolitego albo zagranicznego tytułu wykonawczego organ egzekucyjny stale współpracuje z organami państw członkowskich czy państw trzecich wnioskującymi o pomoc w dochodzeniu należności za pośrednictwem centralnego biura łącznikowego, bądź bezpośrednio z państwami członkowskimi i państwami trzecimi, w sposób zgodny z przepisami ustawy o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych. Z tych względów zdecydowano, że najtrafniejszym rozwiązaniem będzie realizowanie praw i obowiązków wierzyciela – w egzekucji przejętej przez komornika sądowego – przez administracyjny organ egzekucyjny prowadzący postępowanie na podstawie jednolitego lub zagranicznego tytułu wykonawczego. W konsekwencji komornik sądowy w egzekucji należności państw członkowskich czy państw trzecich nie będzie współpracował z organem państwa członkowskiego czy państwa trzeciego, ale z polskim organem egzekucyjnym.

Art. 62 § 5

Wprowadzana regulacja rozstrzyga kwestie związane z pokryciem kosztów komorniczych powstałych w związku z przejęciem przez sądowy organ egzekucyjny łącznego prowadzenia egzekucji należności dochodzonych na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego, zagranicznego tytułu wykonawczego oraz należności, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. g ustawy, tj. administracyjnych kar pieniężnych lub grzywien administracyjnych nałożonych

na pracodawcę delegującego pracownika z terytorium RP w związku z naruszeniem przepisów dotyczących delegowania pracowników w ramach świadczenia usług.

Koszty egzekucyjne w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym co do zasady obciążają zobowiązanego. Wierzyciel pokrywa je, jeżeli nie mogą być ściągnięte od zobowiązanego (art. 64c § 1 i 4 ustawy).

W przypadku administracyjnej egzekucji należności dochodzonych na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego, zagranicznego tytułu wykonawczego albo należności pieniężnych, o których mowa w art. 2 § 1 pkt 8 lit. g, nieściągnięte od zobowiązanego wydatki egzekucyjne organ egzekucyjny lub rekwizycyjny pokrywa bezpośrednio z budżetu państwa (art. 64c § 4b ustawy), natomiast opłaty za czynności egzekucyjne i opłatę manipulacyjną naliczone w związku z egzekucją przedmiotowych należności są umarzane z urzędu przez organ egzekucyjny (art. 64e § 4a). Dochodzenie tych należności jest zatem co do zasady bezkosztowe dla wierzyciela (państwa członkowskiego, państwa trzeciego lub Państwowej Inspekcji Pracy).

Zgodnie z proponowanym przepisem koszty komornicze, obejmujące wydatki komornika sądowego oraz opłaty komornicze, w przypadku gdy obciążony jest nimi wierzyciel, pokryje na żądanie komornika sądowego administracyjny organ egzekucyjny – z budżetu państwa. Zasada bezkosztowej – dla wierzyciela będącego obcym państwem albo Państwową Inspekcją Pracy – egzekucji przedmiotowych należności zostanie tym samym zachowana w przypadku przejścia tej egzekucji do łącznego prowadzenia przez komornika sądowego.

Art. 62b § 1 pkt 1, § 1a i § 1b

Zaproponowane zmiany przepisu mają na celu rezygnację z konieczności przekazywania odpisów tytułów wykonawczych, odpisów dokumentu zajęcia i innych dokumentów organowi egzekucyjnemu przejmującemu łączne prowadzenie egzekucji z rzeczy albo prawa majątkowego, do którego nastąpił zbieg. Obowiązek przekazywania odpisów tytułów wykonawczych i innych dokumentów w praktyce nastręcza wiele trudności i powoduje nadmierne nakłady pracy. Dokumenty muszą zostać odwzorowane cyfrowo (zeskanowane), a następnie przekazane zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 5 września 2016 r. w sprawie sposobu sporządzania i dokonywania doręczeń z użyciem środków komunikacji elektronicznej odpisów dokumentów w przypadku wystąpienia zbiegu egzekucji (Dz. U. poz. 1416), tj. za pośrednictwem elektronicznej platformy usług administracji publicznej (ePUAP). Za rezygnacją z przekazywania odpisów tytułów wykonawczych przemawia również okoliczność, że wprawdzie jest to dokument

upoważniający do wszczęcia i prowadzenia egzekucji administracyjnej i sądowej, to jednak w chwili zbiegu tych egzekucji tytuł wykonawczy może zawierać nieaktualne dane wynikające np. z częściowego wcześniejszego wyegzekwowania należności pieniężnych. Analogiczna argumentacja przemawia również za tym, by dokumenty zajęcia również nie były przekazywane.

Zamiast przesyłania odpisów tych dokumentów proponuje się przesyłanie organowi przejmującemu łączne prowadzenie egzekucji adnotacji w sprawie zbiegu, w której będą zawarte wszystkie informacje – niezbędne i aktualne – do prowadzenia tej egzekucji. Adnotacja w sprawie zbiegu będzie ustrukturyzowanym dokumentem, którego treść zostanie uregulowana przepisami ustawy i rozporządzenia wydanego na podstawie art. 63a § 2 ustawy. Będzie ona przekazywana w określonym formacie i według ustalonej struktury logicznej, co pozwoli na automatyczne jej pozyskanie z systemu teleinformatycznego organu egzekucyjnego, który ją wyśle, oraz na automatyczne zaciągnięcie do systemu teleinformatycznego organu, do którego adnotacja będzie kierowana. Tak określony jednolity sposób sporządzania adnotacji w sprawie zbiegu jest warunkiem jej zautomatyzowania (generowania bezpośrednio z systemu teleinformatycznego organu egzekucyjnego i zaciągania do tego systemu). Mając na względzie, że w adnotacji tej zawarte będą wszystkie niezbędne informacje dotyczące: dochodzonej należności pieniężnej (rodzaj, wysokość należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia należności pieniężnej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych), wierzyciela (nazwa, adres, rachunek bankowy itd.) oraz zobowiązanego, brak jest uzasadnienia, aby obok adnotacji przekazywane były również odpisy dokumentów. Dalsze istnienie obowiązku przekazywania odpisów dokumentów niepotrzebnie obciąża pracowników organów egzekucyjnych, przedłuża przekazanie danych organowi egzekucyjnemu, który przejął zbieg, a w konsekwencji – wpływa na wydłużenie samego postępowania egzekucyjnego.

Biorąc pod uwagę doniosłość informacji zawartych w adnotacji w sprawie zbiegu, przyjęto, że powinna być ona podpisana. Takie rozwiązanie pozwoli na weryfikację, czy adnotacja ta została sporządzona przez uprawnionego pracownika organu egzekucyjnego. Ponieważ będzie ona sporządzana i przekazywana elektronicznie, podpis, którym będzie opatrywana, musi również mieć postać elektroniczną. Z tego względu adnotacja w sprawie zbiegu będzie podpisywana kwalifikowanym podpisem elektronicznym.

Art. 62b § 1 pkt 3

Zmiany zaproponowane w przepisie są konsekwencją zmian ujętych w art. 62b § 1 pkt 1, tzn. rezygnacji z przekazywania odpisów tytułów wykonawczych oraz innych dokumentów i „zastąpienia” ich adnotacją w sprawie zbiegu. Omawiany przepis odwołuje się zatem do przekazania wyłącznie tej adnotacji, nie zaś odpisów tytułów wykonawczych i innych dokumentów.

Art. 62b uchylenie § 2

Biorąc pod uwagę rezygnację z przekazywania odpisów tytułów wykonawczych organowi egzekucyjnemu, który przejął łączną egzekucję, przepis dotyczący opatrywania odpisów adnotacją podlega uchyleniu.

Art. 62d § 2a–2d

Przepisy regulują sytuację, gdy – w przypadku przejęcia zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej do rzeczy lub prawa majątkowego przez administracyjny organ egzekucyjny – sądowy organ egzekucyjny nie przekaze adnotacji w sprawie zbiegu albo przekaze tę adnotację w niewłaściwej postaci. Przewidują one, że administracyjny organ egzekucyjny wzywa sądowy organ egzekucyjny do przekazania adnotacji w sprawie zbiegu w wymaganej postaci w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania. Przy czym wezwanie to zostanie doręczone komornikowi elektronicznie, zgodnie z art. 63a § 1. Należy zauważyć, że nie ma przeszkód, by sądowy organ egzekucyjny przekazał adnotację w sprawie zbiegu bez wezwania, tym bardziej, że każdy z organów egzekucyjnych jest zawiadamiany przez dłużnika zajętej wierzytelności o zachodzącym zbiegu egzekucji. Nieprzesłanie przez sądowy organ egzekucyjny przedmiotowej adnotacji lub przekazanie jej w innej niż wymagana postaci rodzi po stronie organu egzekucyjnego obowiązek wezwania sądowego organu egzekucyjnego do nadesłania jej w wymaganej postaci. Adnotację w sprawie zbiegu będzie się bowiem sporządzać według struktury logicznej udostępnionej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Izby Administracji Skarbowej w Szczecinie, zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Finansów wydawanego na podstawie art. 63a § 2 ustawy. Pozwoli to na automatyczne pozyskanie adnotacji w sprawie zbiegu z systemu teleinformatycznego organu egzekucyjnego, który ją wyśle, oraz na automatyczne zaciągnięcie do systemu teleinformatycznego organu, do którego będzie kierowana.

Niezastosowanie się do wezwania skutkować będzie nieprzystąpieniem do prowadzenia łącznie egzekucji z rzeczy albo prawa majątkowego, o czym komornik sądowy zostanie zawiadomiony, i pominięciem w podziale kwoty uzyskanej z egzekucji. Nieuzasadnione

byłoby kontynuowanie przez administracyjny organ egzekucyjny egzekucji należności cywilnoprawnych, w sytuacji gdy nie została mu przekazana adnotacja w sprawie zbiegu stanowiąca podstawę działań dla organu, który przejął w wyniku zbiegu łączne prowadzenie egzekucji. Podkreślić należy przy tym, że nieprzystąpienie do prowadzenia łącznej egzekucji nie oznacza zakończenia egzekucji sądowej, która będzie dalej prowadzona przez komornika. Przyjmuje się, że wezwanie będzie wysyłane, gdy organ egzekucyjny zostanie poinformowany przez dłużnika zajętej wierzytelności o zachodzącym zbiegu, sądowy organ egzekucyjny nie prześle adnotacji w sprawie zbiegu, a organ egzekucyjny uzyska z egzekucji z rzeczy albo prawa majątkowego, do którego nastąpił zbieg, środki pieniężne podlegające podziałowi. Może się bowiem zdarzyć taka sytuacja, że mimo istnienia wierzytelności i zachodzącego zbiegu przed właściwym sądem będzie się toczyło postępowanie dotyczące sporu co do istnienia lub wysokości wierzytelności pieniężnej. Taka sytuacja będzie stanowiła przeszkodę w realizacji zajęcia przez dłużnika zajętej wierzytelności. Zdarzają się również sytuacje, gdy mimo istnienia i uznania zajętej wierzytelności oraz zachodzącego zbiegu dłużnik zajętej wierzytelności bezpodstawnie uchyla się od przekazania zajętej wierzytelności organowi egzekucyjnemu, który przejął zbieg. W przykładowo wskazanych sytuacjach nie zachodzi konieczność wzywania sądowego organu egzekucyjnego do przekazania adnotacji w sprawie zbiegu, skoro dłużnik zajętej wierzytelności nie przekazał jeszcze zajętej wierzytelności organowi egzekucyjnemu i nie jest możliwe dokonanie podziału kwoty uzyskanej z egzekucji prawa majątkowego, do którego wystąpił zbieg. Mając na względzie powyższe, proponowana regulacja przewiduje wzywanie sądowego organu egzekucyjnego do przekazania adnotacji w sprawie egzekucji w wymaganej postaci dopiero przed dokonaniem podziału kwoty uzyskanej z egzekucji z rzeczy albo prawa majątkowego, do którego wystąpił zbieg. W wyniku wezwania adnotacja w sprawie zbiegu powinna być przekazana w terminie 14 dni od dnia doręczenia tego wezwania. Długość terminu uwzględnia, z jednej strony czas potrzebny sądowemu organowi egzekucyjnemu na sporządzenie i elektroniczne przekazanie adnotacji, z drugiej zaś strony powoduje, że organ egzekucyjny, który przejął zbieg, może w krótkim czasie od uzyskania należności pieniężnej od dłużnika zajętej wierzytelności dokonać podziału kwoty uzyskanej z egzekucji z rzeczy albo prawa majątkowego, do którego wystąpił zbieg. Proponowane rozwiązanie powinno zmienić dotychczasową praktykę długotrwałego zwlekania w przekazywaniu adnotacji, o której mowa w obowiązującym art. 62 § 2 ustawy, przez organy uczestniczące w zbiegu i w konsekwencji zminimalizuje opóźnienia w rozliczaniu kwot uzyskanych z egzekucji z rzeczy albo prawa majątkowego, do których wystąpił zbieg.

Zawiadomienie o nieprzystąpieniu do prowadzenia łącznie egzekucji z rzeczy albo prawa majątkowego doręcza się sądowemu organowi egzekucyjnemu. Organ egzekucyjny na żądanie sądowego organu egzekucyjnego zawiadomi ten organ o sposobie rozliczenia środków pieniężnych uzyskanych wskutek zajęcia rzeczy albo prawa majątkowego, do których nastąpił zbieg.

Środki uzyskane od dłużnika zajętej wierzytelności w pierwszej kolejności zostaną przeznaczone na zaspokojenie dochodzonej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych. Jeżeli po całkowitym ich zaspokojeniu pozostaną jeszcze środki, to zostaną one zaliczone na poczet innej objętej tytułem wykonawczym należności pieniężnej zobowiązanego, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych zgodnie z projektowanym art. 115 § 7 i 8 ustawy. Zaliczenie takie nie oznacza wyegzekwowania kwoty przez organ egzekucyjny i nie stanowi również dobrowolnej wpłaty przez zobowiązanego. Jest to odrębna instytucja. W przypadku braku podstawy zaliczenia środki pieniężne zostaną przekazane zobowiązanemu.

Jednocześnie w celu zapewnienia, by dłużnik zajętej wierzytelności miał pełną wiedzę co do sposobu postępowania w sytuacji nieprzystąpienia przez sądowy organ egzekucyjny do prowadzenia łącznie egzekucji z rzeczy albo prawa majątkowego, w § 2d wprowadzono uregulowanie, zgodnie z którym w przypadku zaspokojenia w całości dochodzonej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych, organ egzekucyjny niezwłocznie uchyla czynność egzekucyjną, która doprowadziła do zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej, oraz zawiadamia dłużnika zajętej wierzytelności o sposobie rozliczenia środków pieniężnych. W tej sytuacji dłużnik zajętej wierzytelności uzyska informacje, że przekazane przez niego środki nie zostały rozliczone na zajęcie organu egzekucyjnego, który do zbiegu nie przystąpił, i jeżeli organ ten swego zajęcia nie uchylił ani nie zmodyfikował, będzie ono podlegało realizacji.

Art. 62e

Zmiana przepisu ma na celu wyłączenie zasady przejmowania kolejnych zbiegów przez organ, który prowadzi łącznie egzekucje w wyniku pierwszego zbiegu, jeżeli kolejny zbieg dotyczy egzekucji należności objętej jednolitym albo zagranicznym tytułem wykonawczym, należności alimentacyjnych lub innych świadczeń powtarzających się, czy też świadczenia pieniężnego podlegającego spełnieniu w walucie obcej. Może się bowiem wydarzyć, że rozstrzygnięcie pierwszego zbiegu skutkuje łącznym prowadzeniem egzekucji przez

administracyjny organ egzekucyjny, natomiast kolejny zbieg dotyczył będzie należności, do egzekucji której właściwy jest wyłącznie sądowy organ egzekucyjny. W takiej sytuacji łączne prowadzenie egzekucji powinien przejąć sądowy organ egzekucyjny.

Uregulowano również sposób postępowania w sytuacji, gdy w wyniku kolejnego zbiegu egzekucji nastąpiła zmiana organu egzekucyjnego prowadzącego łączną egzekucję z rzeczy lub prawa majątkowego. Organ egzekucyjny, który przejął łączne prowadzenie egzekucji w wyniku pierwszego zbiegu, będzie w takim przypadku zobowiązany do przekazania adnotacji w sprawie zbiegu organowi, który przejął prowadzenie łącznej egzekucji w wyniku kolejnego zbiegu. Organ ten będzie bowiem posiadał adnotację w sprawie zbiegu przekazaną mu przez organ egzekucyjny po pierwszym zbiegu i będzie miał aktualne informacje co do realizacji zajęcia. Będzie zatem w posiadaniu danych niezbędnych do przekazania adnotacji obejmującej wszystkie należności i wierzycieli, których dotyczył pierwotny zbieg. Jednocześnie organ ten zawiadomi o przekazaniu łącznego prowadzenia egzekucji organ egzekucyjny, który przekazał mu adnotację w sprawie zbiegu w wyniku pierwszego zbiegu.

Dodano również możliwość odpowiedniego stosowania w przypadku kolejnego zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej przepisu art. 62g, który dotyczy nieobciążania kosztami egzekucyjnymi przez administracyjny organ egzekucyjny, który przejął egzekucję sądową w wyniku zbiegu, wierzyciela zwolnionego ustawowo z kosztów egzekucyjnych w egzekucji sądowej.

Art. 62g

Projektowany przepis zwalnia z obowiązku uiszczenia kosztów egzekucyjnych wierzyciela, którego należność przejął do egzekucji w wyniku zbiegu administracyjny organ egzekucyjny, jeżeli wierzyciel ten był zwolniony z mocy ustawy z kosztów egzekucyjnych w sądowym postępowaniu egzekucyjnym.

Ustawa z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 785, z późn. zm.) w art. 96 reguluje podmiotowe zwolnienia od kosztów sądowych. I tak nie mają obowiązku uiszczenia kosztów sądowych m.in.: strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych oraz strona pozwana w sprawie o obniżenie alimentów, pracownik wnoszący powództwo lub strona wnosząca odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem art. 35 i art. 36, kurator wyznaczony przez sąd orzekający lub sąd opiekuńczy dla danej sprawy, prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka, Rzecznik Praw Pacjenta i Rzecznik Finansowy, strona, która została zwolniona od kosztów sądowych przez sąd – w zakresie przyznanego jej zwolnienia, strona dochodząca naprawienia

szkód spowodowanych ruchem zakładu górniczego, osoba ubiegająca się o uzyskanie kompensaty na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o państwowej kompensacie przysługującej ofiarom niektórych czynów zabronionych (Dz. U. z 2016 r. poz. 325).

Z kolei ustawa z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1433, z późn. zm.) w art. 23 ust. 2 stanowi, że przy dochodzeniu zwrotu wypłaconych świadczeń roszczenia na rzecz Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych korzystają z takiej samej ochrony prawnej, jaką odrębne przepisy przewidują dla należności za pracę. *Takimi odrębnymi przepisami będącymi źródłem ochrony prawnej dla należności za pracę są niewątpliwie także i przepisy ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, które przy dochodzeniu należności za pracę liberalizują generalne zasady uiszczania kosztów sądowych. Zatem z przewidzianej w art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ochrony prawnej przy dochodzeniu m.in. należności za pracę korzystają więc w tym samym zakresie roszczenia Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych dochodzącego zwrotu wypłaconych świadczeń, a to z mocy art. 23 ust. 2 powołanej wcześniej ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (patrz postanowienie Sądu Najwyższego – Izby Cywilnej z dnia 15.01.2010 r., sygn. akt I CZ 97/09, opubl. Legalis).*

Zgodnie z art. 771 Kpc zwolnienie od kosztów sądowych, przyznane stronie przez sąd w postępowaniu rozpoznawczym lub z którego strona korzysta z mocy ustawy, rozciąga się także na postępowanie egzekucyjne.

Jeżeli zatem Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych jest jako wierzyciel zwolniony z kosztów egzekucyjnych w związku z postępowaniem egzekucyjnym prowadzonym przez komornika, to brak jest podstaw, by obciążyć tego wierzyciela kosztami egzekucji administracyjnej, w przypadku gdy wystąpił zbieg sądowej egzekucji roszczeń Funduszu z egzekucją administracyjną i łączne prowadzenie egzekucji przejął administracyjny organ egzekucyjny. Zmiana organu egzekucyjnego będąca skutkiem zbiegu egzekucji nie może skutkować utratą przez stronę postępowania przyznanego jej prawa (patrz wyrok z dnia 13.11.2013 r. Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku, sygn. akt I SA/Bk 323/13, opubl. Legalis).

Art. 63 § 1

Proponowana zmiana stanowi konsekwencję zmian w przepisach regulujących zbieg egzekucji administracyjnej i egzekucji sądowej (do art. 62 dodania § 3–5, nie mających

zastosowania do egzekucji administracyjnej; do art. 62d dodania przepisów § 2a–2d dotyczących trybu postępowania organu egzekucyjnego w sytuacji, gdy mimo zaistnienia zbiegu, nie przekazano mu adnotacji w sprawie zbiegu.)

Jednocześnie w przypadku nieprzystąpienia do egzekucji przez administracyjny organ egzekucyjny organ właściwy do prowadzenia łącznie egzekucji wyda postanowienie, na które służyć będzie zażalenie organowi, który nie przekazał adnotacji w sprawie zbiegu w terminie bądź przekazał ją w niewłaściwej postaci. Wynika to z odmiennego charakteru egzekucji administracyjnej i sądowej. W egzekucji sądowej jej dysponentem jest wierzyciel należności, w administracyjnej egzekwowane są należności publicznoprawne stanowiące dochód budżetu państwa bądź jednostki samorządu terytorialnego i ich dochodzenie stanowi obowiązek wierzyciela i organu egzekucyjnego, a nie jego prawo.

Art. 63 § 2

Zmiana przepisu ma na celu eliminację wewnętrznej jego sprzeczności. W obecnym brzmieniu przepis wskazuje, że organem właściwym do rozstrzygnięcia sporu o właściwość między administracyjnymi organami egzekucyjnymi jest dyrektor izby administracji skarbowej właściwy ze względu na siedzibę organu egzekucyjnego, który pierwszy dokonał zajęcia, a w razie niemożności ustalenia tego pierwszeństwa – dyrektor izby administracji skarbowej właściwy ze względu na siedzibę organu egzekucyjnego, który dokonał zajęcia na poczet należności pieniężnej w wyższej kwocie. Skoro powstaje spór co do tego, który organ dokonał zajęcia jako pierwszy, to również sporne jest, który dyrektor izby administracji skarbowej będzie właściwy ze względu na siedzibę organu egzekucyjnego, który pierwszy dokonał zajęcia. Przesłanka ustalenia organu właściwego do rozstrzygnięcia sporu musi mieć zatem oczywisty, obiektywny charakter. Wysokość należności objętych zajęciem spełnia te kryteria.

W przepisie dodano również zapis, że w przypadku sporu o właściwość – do czasu jego ostatecznego rozstrzygnięcia – nie stosuje się przepisów dotyczących sposobu postępowania w przypadku nieprzekazania adnotacji w sprawie zbiegu. Przepisy te mogą mieć odpowiednie zastosowanie dopiero po ustaleniu organu właściwego do łącznego prowadzenia egzekucji.

Art. 63a § 2

Zmiana delegacji ustawowej zawartej w tym przepisie jest wynikiem rezygnacji z przekazywania w przypadku zbiegu egzekucji odpisów tytułów wykonawczych oraz innych dokumentów niezbędnych do prawidłowego przeprowadzenia egzekucji (odpisów zajęć,

zwrotnych potwierdzeń odbioru) organowi, który przejął łączną egzekucję, i zastąpieniem odpisów dokumentów adnotacją w sprawie zbiegu. W celu wyeliminowania wątpliwości dotyczących zakresu danych zawartych w tym dokumencie zostanie on określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie omawianego przepisu.

W rozporządzeniu zostanie określony również sposób sporządzania (format) adnotacji w sprawie zbiegu oraz sposób dokonywania doręczeń pomiędzy organami egzekucyjnymi oraz pomiędzy organem egzekucyjnym a komornikiem sądowym.

Art. 69a § 1

Projektowana zmiana ma na celu doprecyzowanie momentu oceny, czy zajęte kwoty nie wystarczają na pokrycie egzekwowanych należności pieniężnych. Ocena tego faktu jest kluczowa dla decyzji dłużnika zajętej wierzytelności, czy powinien zastosować przepis art. 69a. W praktyce często dochodzi do sytuacji, gdy w momencie dokonania zajęcia wierzytelności środków nie wystarcza na realizację wszystkich zajęć, ale w momencie realizacji okazuje się, że środków wystarczy. W takim przypadku przekazywanie przez dłużnika zajętej wierzytelności środków pieniężnych do organu, który byłby właściwy do łącznego prowadzenia egzekucji, tylko w celu, aby je rozliczył i przekazał organom egzekucyjnym uczestniczącym w zbiegu, nie znajduje uzasadnienia. Jeżeli zajętych kwot wystarcza na realizację wszystkich dokonanych zajęć, dłużnik zajętej wierzytelności powinien te zajęcia zrealizować „do rąk” organów egzekucyjnych, które dokonały zajęcia.

Art. 69a § 1 pkt 1

Projektowany przepis dostosowuje zasady dotyczące przekazywania należności przez dłużnika zajętej wierzytelności organowi egzekucyjnemu w razie zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo egzekucji administracyjnych do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego, gdy zajęte kwoty nie wystarczają na pokrycie egzekwowanych należności pieniężnych, do zasad dotyczących ustalania organów właściwych do łącznego prowadzenia egzekucji w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnych i zbiegów egzekucji sądowej i administracyjnej do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i egzekucji sądowej obejmującej należności alimentacyjne, inne świadczenia powtarzające się czy też świadczenia pieniężne w walucie obcej dłużnik zajętej wierzytelności będzie miał zatem obowiązek przekazać zajętą wierzytelność komornikowi sądowemu, nawet jeśli organ administracyjny dokonał zajęcia jako pierwszy.

Art. 81 § 8

Zmiana przepisu ma charakter dostosowawczy i jest konsekwencją zmian w art. 62 § 3 i 4 ustawy, zgodnie z którymi administracyjny organ egzekucyjny nie przejmie – w wyniku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej – egzekucji zasądzonych alimentów, renty o charakterze alimentacyjnym tytułem odszkodowania oraz wynagrodzenia ze stosunku pracy. Jeżeli prowadzenie łącznej egzekucji należności alimentacyjnych będzie w każdym przypadku należało do sądowego organu egzekucyjnego, brak jest powodu dla utrzymywania w zmienianym przepisie szczególnych regulacji w zakresie realizacji zajęć wierzytelności z rachunku bankowego objętego blokadą na poczet tych należności.

Art. 162 § 1

Zmiana ma na celu doprecyzowanie, że w przypadku zbiegu postępowania zabezpieczającego prowadzonego przez organ egzekucji administracyjnej i organ egzekucji sądowej, nie stosuje się nie tylko przepisów art. 62 ustawy, ale również pozostałych przepisów regulujących zbieg postępowań egzekucyjnych – administracyjnego i sądowego (chyba że w myśl przepisów Kpc rzecz stanowiąca przedmiot zabezpieczenia podlega sprzedaży).

Art. 162 § 2

Zmiana przepisu pozwoli na odpowiednie stosowanie w przypadku zbiegu postępowania zabezpieczającego prowadzonego przez dwa lub więcej organów egzekucji administracyjnej przepisu art. 63a ustawy (dotyczącego doręczeń między organami egzekucyjnymi) i wydanych na jego podstawie przepisów wykonawczych (określających zakres danych zawartych w adnotacji w sprawie zbiegu oraz sposób sporządzania i dokonywania doręczeń tej adnotacji, a także innych dokumentów w przypadku prowadzenia egzekucji łącznie).

Art. 759² Kpc

Zmiana przepisu ma na celu zobowiązanie komorników do dokonywania doręczeń za pośrednictwem systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej, w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 63a § 2 ustawy, również wierzycielom należności pieniężnych, których egzekucja została przekazana sądowemu organowi egzekucyjnemu w wyniku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej, będącym podmiotami publicznymi obowiązany do udostępniania i obsługi elektronicznej skrzynki podawczej na podstawie art. 16 ust. 1a ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne. Obecne brzmienie

przepisu dotyczy doręczeń wyłącznie administracyjnym organom egzekucyjnym i organom podatkowym, tymczasem nie ma żadnych podstaw, by doręczeń elektronicznych, a więc również bezkosztowych, nie stosować wobec wierzycieli, którzy są z mocy przepisów zobowiązani do korzystania z elektronicznej skrzynki podawczej i których należności zostały przekazane komornikowi do egzekucji w wyniku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej.

Art. 763⁴ i 773¹ § 4

Wprowadzona zmiana ma na celu doprecyzowanie rozwiązań dotyczących kwestii przekazywania, w wyniku zbiegu, akt egzekucyjnych między komornikami sądowymi. W celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych treść dotychczasowego przepisu art. 773¹ § 4 została przeniesiona do dodawanego art. 763⁴ z uwagi na niewłaściwe umiejscowienie dotychczasowych przepisów. Jednocześnie przepis art. 773¹ podlega uchyleniu.

Art. 773 i 773² Kpc

Zmiany przepisów art. 773 i 773² Kpc są odpowiednikami zmian dotyczących zbiegów egzekucji wprowadzanych do ustawy. Przewidują zatem takie same zasady dotyczące przejęcia zbiegu egzekucji w przypadku zbiegu egzekucji należności alimentacyjnych i innych świadczeń powtarzających się (773 § 2¹ pkt 1 Kpc), należności pieniężnych w walucie obcej (773 § 2¹ pkt 2 Kpc) oraz należności objętych jednolitym albo zagranicznym tytułem wykonawczym (773 § 2² Kpc).

Przepis art. 773 § 2² Kpc jest odpowiednikiem proponowanego w ustawie przepisu art. 62 § 4 i reguluje kwestie związane z wystąpieniem zbiegu egzekucji administracyjnej i egzekucji sądowej należności określonych w art. 773 § 2 i 2¹. W przypadku przejęcia przez sądowy organ egzekucyjny egzekucji prowadzonej na podstawie jednolitego lub zagranicznego tytułu wykonawczego prawa i obowiązki wierzyciela wykonywać będzie administracyjny organ egzekucyjny (art. 773 § 2³ Kpc).

W projektowanym art. 773 § 5¹ przewidziano, że sądowy organ egzekucyjny, któremu przekazano adnotację w sprawie zbiegu, będzie miał obowiązek zawiadomić administracyjny organ egzekucyjny o przekazaniu sprawy innemu sądowemu organowi egzekucyjnemu.

W art. 773 Kpc dodano § 7 i 8 na wzór zmian dokonanych w art. 62e ustawy, tj. w zakresie właściwości organów w przypadku wystąpienia kolejnych zbiegów egzekucji administracyjnej i sądowej do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego. Jeżeli zatem kolejny zbieg egzekucji dotyczyć będzie egzekucji administracyjnej, o której mowa w art. 773 § 2,

prorowadzenie łącznie egzekucji przejmie administracyjny organ egzekucyjny, z wyjątkiem przypadku określonego w art. 773 § 2² Kpc. W sytuacji wystąpienia kolejnego zbiegu stosowane będą zatem ogólne zasady rozstrzygania w zakresie organu prowadzącego egzekucję łączną, wyrażone w art. 773 § 2–2² Kpc.

Jeżeli w wyniku kolejnego zbiegu egzekucji nastąpi zmiana organu egzekucyjnego prowadzącego łączną egzekucję z rzeczy lub prawa majątkowego, organ egzekucyjny, który przejął łączne prowadzenie egzekucji w wyniku pierwszego zbiegu, przekaze adnotację w sprawie zbiegu organowi, który przejął łączne prowadzenie egzekucji w wyniku kolejnego zbiegu, zawiadamiając przy tym o przekazaniu łącznego prowadzenia egzekucji organ egzekucyjny, który przekazał mu adnotację w sprawie zbiegu.

Projektowane przepisy przewidują również rezygnację z przekazywania odpisów tytułów wykonawczych i zastąpienie tych dokumentów adnotacją określoną w art. 62b § 1 pkt 1 ustawy (773² § 2 Kpc). Z uwagi na rezygnację z przekazywania odpisów dokumentów zaproponowano uchylenie § 3 w art. 773² Kpc. Zrezygnowano jednocześnie z procedury uprawomocniania się zawiadomienia o zachodzącej podstawie przekazania egzekucji sądowej administracyjnemu organowi egzekucyjnemu kierowanego przez komornika do stron, uczestników postępowania i administracyjnego organu egzekucyjnego. Procedura ta jest zbędna i niepotrzebnie przedłuża postępowanie egzekucyjne. Zawiadomienie powinno mieć jedynie charakter informacyjny, ponieważ wystąpienie zbiegu oraz zasady przejęcia łącznej egzekucji do danego składnika majątkowego reguluje ustawa. Z uwagi na odstąpienie od tej procedury wprowadzono zasadę, że sądowy organ egzekucyjny – w przypadku zachodzącej podstawy przekazania egzekucji sądowej administracyjnemu organowi egzekucyjnemu – sporządza i przekazuje adnotację w sprawie zbiegu organowi egzekucyjnemu niezwłocznie.

Art. 835¹

Potrzeba dodania przepisu art. 835¹ K.p.c. jest powiązana z treścią art. 31 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 771, z późn. zm.). Rozstrzygnięcie, czy środki pieniężne uzyskane w postępowaniu egzekucyjnym pochodzą ze źródeł (sum lub świadczeń) niepodlegających egzekucji wymaga nieraz podjęcia dodatkowych czynności (np. pozyskania informacji od poddłużnika albo osób trzecich). Z drugiej strony, komornik ma obowiązek przekazania środków wierzycielowi w terminach przewidzianych w art. 31 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych, a w przypadku niedopełnienia tych terminów jest zobowiązany do uiszczenia odsetek za opóźnienie. Zachodzi zatem potrzeba wprowadzenia ustawowej podstawy wstrzymania się z

przekazaniem środków wierzycielowi w razie wątpliwości, czy uzyskane na skutek egzekucji środki pieniężne pochodzą z sum lub świadczeń podlegających egzekucji. Wstrzymanie to powinno trwać do wyjaśnienia tych wątpliwości.

Art. 881 § 2¹, 882¹§ 2, 889 § 1¹, 891 § 2, 896 § 1 pkt 1¹ i pkt 3, 910 § 1 pkt 1¹ i 3 oraz 911⁸ § 1 pkt 1¹, § 5² i 6 Kpc

Projektowane przepisy dostosowują zasady dotyczące przekazywania należności organowi egzekucyjnemu przez dłużnika zajętej wierzytelności (wynagrodzenia, wierzytelności z rachunku bankowego, innych wierzytelności, innych praw majątkowych, z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku) do zasad dotyczących ustalania organów właściwych do łącznego prowadzenia egzekucji w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnych i zbiegów egzekucji sądowej i administracyjnej do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i egzekucji sądowej obejmującej należności alimentacyjne, inne świadczenia powtarzające się czy też świadczenia pieniężne w walucie obcej dłużnik zajętej wierzytelności będzie miał zatem obowiązek przekazać zajętą wierzytelność komornikowi sądowemu, nawet jeśli organ administracyjny dokonał zajęcia jako pierwszy.

Art. 31 ustawy o komornikach sądowych (art. 10 projektu ustawy)

Nowelizacja art. 31 ustawy o komornikach sądowych zmierza do zapewnienia dłużnikowi należytej ochrony w zakresie możliwości zaskarżenia czynności komornika albo skorzystania z innych środków prawnych przysługujących dłużnikowi (np. powództwo przeciwegzekucyjne z wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia przez zawieszenie postępowania egzekucyjnego). Po elektronizacji egzekucji z rachunków bankowych zdarza się, że zajęte środki trafiają na rachunek komornika w tym samym dniu, w którym dokonano zajęcia. Natychmiastowe przekazanie ich wierzycielowi może potencjalnie powodować szkodę po stronie dłużnika w sytuacjach, gdy nie miał on wiedzy o powstaniu tytułu wykonawczego oraz w przypadkach, gdy zajęte środki pochodziły ze źródeł niepodlegających zajęciu (np. świadczenie wychowawcze i inne świadczenia z art. 833 § 6 Kpc).

W celu ograniczenia ryzyk związanych z egzekucją z rachunku bankowego w art. 31 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych (w dotychczasowym brzmieniu) przewidziano, że należności wyegzekwowane z rachunku bankowego komornik przekazuje wierzycielowi w terminie 14 dni od dnia ich otrzymania. Termin 14 dni przewidziany w art. 31 ust. 1 ustawy o komornikach sądowych ma jednak charakter *ad quem* (termin końcowy), co oznacza, że jest

on zachowany zarówno w razie przekazania środków wierzycielowi w pierwszym dniu tego terminu, jak i w ostatnim dniu. W rezultacie termin ten nie gwarantuje należytej ochrony dłużnika. Z tego względu proponuje się wprowadzenie regulacji, według której przekazanie środków wierzycielowi powinno nastąpić pomiędzy 7 a 14 dniem od dnia uzyskania tych środków.

Z punktu widzenia zabezpieczenia interesów dłużnika opóźnienie wypłaty środków pieniężnych jest celowe przy pierwszym przekazaniu zajętych środków po dokonaniu zajęcia. Wtedy bowiem może istnieć potrzeba podjęcia obrony przez dłużnika. Na dalszym etapie realizacji zajęcia (zajęcie rachunku bankowego ma charakter ciągły) problem ten ma marginalne znaczenie, a potrzeba ochrony dłużnika wiązać się już będzie z indywidualnymi przypadkami zajęcia na rachunku bankowym środków ze źródeł niepodlegających egzekucji. Regulacje te powinny dotyczyć nie tylko egzekucji z rachunków bankowych, ale też rachunków w SKOK-ach i rachunków maklerskich. Według projektowanej ustawy, egzekucja z tych rachunków ma przebiegać tak samo jak z rachunków bankowych (zajęcie elektroniczne). Konieczne jest więc zapewnienie takiej samej ochrony praw dłużników. Z uwagi na to, że wstrzymanie wypłaty środków przez komornika ma trwać stosunkowo krótko (7–14 dni) projektowany przepis wyłącza stosowanie art. 808 § 1 Kpc. Komornik nie będzie zatem przekazywał tych środków pieniężnych na rachunek depozytowy Ministra Finansów. Powyższy tryb czynności nie znajdzie zastosowania w razie egzekucji świadczeń alimentacyjnych i rentowych. Z uwagi na to, że są to świadczenia przeznaczone na bieżące utrzymanie wierzyciela, komornik będzie je przekazywał wierzycielowi niezwłocznie, niezależnie od sposobu ich wyegzekwowania (por. też art. 889² Kpc). W konsekwencji powyższych zmian w art. 31 ust. 2 ustawy o komornikach sądowych należy rozszerzyć katalog sytuacji, w których komornik nie płaci odsetek za opóźnienie w przekazaniu środków. Przepis ten powinien odnosić się do wszystkich sytuacji, w których ustawa przewiduje konieczność powstrzymania się z czynnościami w postępowaniu egzekucyjnym (np. zawieszenie tego postępowania).

Regulacje dotyczące kosztów egzekucyjnych

Art. 66 § 1

Zmiana regulacji jest konsekwencją przepisów unijnych w zakresie ponoszenia opłat z tytułu zapłaty za pomocą środków komunikacji elektronicznej. W dniu 10 maja 2018 r. uchwalono ustawę o usługach płatniczych i niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1075). Ustawa ta

wdraża przepisy Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2366, a w szczególności art. 62 ust. 4 tej dyrektywy mówiący o ustanowieniu przepisów zapewniających, aby „odbiorca nie żądał opłat za korzystanie z instrumentów płatniczych, w przypadku których opłaty interchange są regulowane na mocy rozdziału II rozporządzenia (UE) 2015/751, ani za te usługi płatnicze, do których zastosowanie ma rozporządzenie (UE) nr 260/2012”. Z tego względu zmieniono art. 66 § 1 pkt 1 jednoznacznie wskazując, że wierzyciel ponosi wydatki związane z przekazaniem mu egzekwowanej należności lub przedmiotu oraz wydatki związane z wyegzekwowaniem lub uzyskaniem należności pieniężnej przy użyciu terminala płatniczego. Wyegzekwowana należność pieniężna zawsze zostanie przekazana wierzycielowi.

Druki stosowane w egzekucji

Art. 67 § 1

Zmiana przepisu ma charakter porządkowy wynikający z uchylecia przepisu art. 68 oraz ujęcia regulacji dotyczących egzekucji z pieniędzy w art. 71d i art. 71e.

Art. 67 § 2 pkt 4

Zmiana przepisu wynika z konieczności określania w druku zawiadomienia o zajęciu informacji o rodzaju tytułu wykonawczego obejmującego egzekwowaną należność pieniężną, w przypadku gdy zajęcie dotyczy jednolitego albo zagranicznego tytułu wykonawczego. Informacja ta jest niezbędna z uwagi na treść art. 62 § 2 ustawy, rodzaj tytułu przesądza bowiem o właściwości organu egzekucyjnego w sytuacji zbiegu egzekucji.

Art. 67 § 2a pkt 2

Zmiana ma na celu dostosowanie wymogów dotyczących identyfikacji zobowiązanego w zakresie posiadanych przez niego numerów w rejestrach lub ewidencjach do regulacji zawartych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 listopada 2018 r. w sprawie czynności Krajowej Rady Komorniczej umożliwiających komornikom prowadzenie egzekucji na podstawie elektronicznego tytułu wykonawczego oraz czynności komornika dokonywanych za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. z 2018 r. poz. 2372). Rozwiązanie to umożliwi ujednolicenie sposobu dokonywania zajęć wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatków u naczelników urzędów skarbowych przez administracyjny i sądowy organ egzekucyjny. Zajęcia te będą

przekazywane za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w sposób określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 67 § 2c ustawy (patrz uzasadnienie do art. art. 902² § 3 Kpc).

Art. 67 § 2d

Zmiana przepisu wynika z konieczności określania w druku zawiadomienia o zajęciu również informacji o rodzaju należności pieniężnej [dostosowanie do przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 62, z późn. zm.)]. Wskazanie tej informacji jest niezbędne w celu prawidłowej realizacji zajęć wierzytelności z rachunku bankowego będącego rachunkiem VAT, o którym mowa w tej ustawie. Jednocześnie ujęcie informacji rodzaju należności pieniężnej będzie konieczne jedynie w wypadku gdy należność może być dochodzona z rachunku VAT. Jeżeli należność pieniężna nie może być dochodzona z tego rachunku nie będzie konieczności aby rodzaj należności pieniężnej był ujmowany w zawiadomieniu o zajęciu.

Art. 67 § 4 pkt 3

Zmiana ma charakter porządkowy. Brak jest uzasadnienia dla utrzymywania pouczenia o prawie wniesienia zarzutu w protokole zajęcia i odbioru ruchomości. Należy mieć na względzie, że o takim uprawnieniu zobowiązany pouczany jest otrzymując odpis tytułu wykonawczego. Brak jest zatem przesłanek, aby powyższe pouczenie ujmować również w protokole zajęcia i odbioru ruchomości.

Art. 70 § 2a i 2b

Projektowana regulacja zobowiązuje dłużnika zajętej wierzytelności, by wraz z przekazaniem środków pieniężnych przekazał organowi egzekucyjnemu także informacje niezbędne do ich prawidłowego rozliczenia. Zakres tych informacji zostanie określony w rozporządzeniu wydawanym na podstawie § 2b ustawy. Wskazany zakres informacji umożliwi prawidłowe rozliczenie uzyskanych w egzekucji środków pieniężnych. Przykładem takiej informacji jest np. informacja o zbiegu egzekucji. Przy czym nie chodzi tu o dodatkowe, odrębne obowiązki informacyjne, lecz o przekazywanie niezbędnych informacji w opisie przelewu – np. poprzez dopisek „ZBIEG”.

Egzekucja z pieniędzy, terminale płatnicze

Proponowane zmiany mają na celu umożliwienie zapłaty dochodzonych w egzekucji należności pieniężnych w sposób dobrowolny bądź w ramach egzekucji z pieniędzy bezgotówkowo. Zgodnie z obowiązującymi przepisami egzekucja z pieniędzy dokonuje się jedynie poprzez uregulowanie należności w gotówce. Mając na względzie, iż obecnie korzystanie z gotówki, a co za tym idzie jej posiadanie, jest coraz mniej powszechne, w celu zapewnienia sprawnej i efektywnej egzekucji w ramach egzekucji z pieniędzy należy umożliwić regulowanie należności bezgotówkowo.

Wprowadzenie powyższego rozwiązania jest korzystne dla zobowiązanych. Umożliwienie uregulowania należności pieniężnych bezgotówkowo w ramach dobrowolnej zapłaty czy też egzekucji z pieniędzy w wielu przypadkach zapobiegnie stosowaniu przez organ egzekucyjny dolegliwych i kosztownych dla zobowiązanego środków egzekucyjnych w postaci np. zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego, którego realizacja mogłaby dotkliwie wpłynąć na sytuację majątkową zobowiązanego.

Dobrowolna zapłata zobowiązanego

Dobrowolna zapłata to pojęcie, którego dotychczas nie było w ustawie. Dotychczasowe przepisy ustawy regulowały tę kwestię wyłącznie w sposób pośredni. Przepis art. 64 § 8 przewiduje bowiem, że zapłata egzekwowanej należności po dokonaniu czynności egzekucyjnych nie zwalnia z obowiązku uiszczenia opłaty manipulacyjnej oraz opłat za czynności egzekucyjne i wydatków egzekucyjnych. Nie oznacza to jednak, że po wszczęciu postępowania administracyjnego nie jest możliwe dobrowolne wykonanie ciążącego na zobowiązanym obowiązku, którego wcześniej nie wykonał. Zobowiązany może w egzekucji administracyjnej dobrowolnie zapłacić egzekwowaną należność pieniężną, odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie, koszty upomnienia i koszty egzekucyjne. Możliwość dobrowolnej zapłaty chroni zobowiązanego przed negatywnym skutkiem stosowania przez organ egzekucyjny środków egzekucyjnych (środków przymusu). Na każdym etapie postępowania zobowiązany powinien być motywowany do dobrowolnego regulowania ciążących na nim zobowiązań.

Warto zauważyć, że Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 28 czerwca 2016 r. sygn. akt SK 31/14 używał kilkakrotnie sformułowań odnoszących się do dobrowolnej zapłaty czy dobrowolnego spełnienia świadczenia przez zobowiązanego w toku postępowania egzekucyjnego, jak i w toku samej egzekucji administracyjnej. „(...) Trybunał uznał, że art.

64 § 1 pkt 4 ustawy w zakresie, w jakim nie określa maksymalnej wysokości opłaty za czynności egzekucyjne, art. 64 § 6 ustawy w zakresie, w jakim nie określa maksymalnej wysokości opłaty manipulacyjnej, oraz art. 64 § 8 ustawy w zakresie, w jakim nie przewiduje możliwości obniżenia opłaty wymienionej w art. 64 § 1 pkt 4 ustawy i opłaty manipulacyjnej w razie umorzenia postępowania z uwagi na dobrowolną zapłatę egzekwowanej należności po dokonaniu czynności egzekucyjnych, są niezgodne z wynikającą z art. 2 Konstytucji zasadą zakazu nadmiernej ingerencji.” TK wskazał, że: „Za sprzeczne z zasadniczym celem postępowania egzekucyjnego należy uznać także normę prawną, zgodnie z którą dłużnik zostaje obciążony pełną wysokością opłaty w wypadku dobrowolnego zaspokojenia wierzyciela. Norma ta nie tylko nie motywuje do dobrowolnego spełnienia świadczeń dochodzonych w egzekucji, ale wykazuje wręcz cechy swoistej kary finansowej, nakładanej za zachowanie pożądane i zgodne z prawem. Skoro w każdym wypadku istnieje obowiązek uiszczenia kosztów egzekucyjnych w pełnej wysokości, to zobowiązani mogą nie być zainteresowani wywiązywaniem się ze swoich zobowiązań dobrowolnie.” „Trybunał uznał, że regulacje zawarte w zaskarżonych normach prawnych są nieadekwatne do podstawowego celu postępowania egzekucyjnego. Ze względu na brak określenia maksymalnych wysokości opłaty wymienionej w art. 64 § 1 pkt 4 ustawy oraz opłaty manipulacyjnej, opłaty te realizują w nadmiernym stopniu funkcję represyjną. Ponadto mogą zniechęcać dłużników do dobrowolnego, choć spóźnionego – skoro sprawa dojrzała do egzekucji – regulowania zobowiązań. Opłata egzekucyjna oraz opłata manipulacyjna zostaną bowiem pobrane bez względu na spełnienie świadczenia i umorzenie postępowania. Stają się tym samym dla osoby, która spełniła dobrowolnie świadczenie, swoistą karą finansową, co musi zostać uznane za sprzeczne z zasadą zakazu nadmiernej ingerencji.”

Podstawowym celem egzekucji jest doprowadzenie do wykonania przez zobowiązanego ciążącego na nim obowiązku. Organ egzekucyjny w tym celu stosuje środki egzekucyjne (środki przymusu). Nie można jednak zakazać zobowiązanemu dobrowolnej zapłaty w toku postępowania egzekucyjnego, niezależnie od podjętych bądź nie, czynności egzekucyjnych.

Uwzględniając wytyczne Trybunału Konstytucyjnego, w projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3379) zmieniono przepisy regulujące koszty egzekucyjne w sposób kompleksowy, ustalając nowe zasady naliczania i ich poboru, w tym premiujące pozytywne zachowanie zobowiązanego, polegające na dobrowolnej zapłacie.

Wprowadzono zatem przepisy regulujące w sposób wyraźny możliwość dobrowolnej zapłaty organowi egzekucyjnemu przez zobowiązanego dochodzonej należności pieniężnej.

Art. 67e § 1

Zobowiązany powinien mieć możliwość dobrowolnej zapłaty należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych organowi egzekucyjnemu, gotówką lub bezgotówkowo. Przyjęte rozwiązanie umożliwia zapłatę bezgotówkowo również w siedzibie organu egzekucyjnego, o ile po stronie tego organu istnieją warunki techniczne, np. pracownik obsługujący organ egzekucyjny będzie miał terminal płatniczy, przy użyciu którego będzie możliwe dokonanie zapłaty. Jeżeli zobowiązany będzie chciał dobrowolnie dokonać zapłaty w siedzibie organu egzekucyjnego, organ egzekucyjny będzie mógł go wezwać do tej zapłaty, jednakże zgodnie z projektowanym § 2 zapłata taka nie będzie stanowiła egzekucji z pieniędzy. Wezwanie do zapłaty egzekwowanej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych, jest warunkiem stosowania egzekucji z pieniędzy, która de facto odbywa się poza siedzibą organu egzekucyjnego, a nie w siedzibie.

Projektując przepis, uznano, że nie ma potrzeby wskazywania, kto może dokonać zapłaty, zatem zapłata – gotówką lub bezgotówkowo – należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych może być dokonana przez zobowiązanego, ale także przez inne podmioty. Takiej zapłaty może dokonać małżonek zobowiązanego, aktualny właściciel rzeczy lub prawa majątkowego obciążonych hipoteką przymusową lub zastawem skarbowym albo inny podmiot działający na rzecz zobowiązanego. Dotychczasowe przepisy ustawy nie regulują tej kwestii. Można zauważyć, że jedynie art. 64c § 4e daje możliwość zapłaty kosztów egzekucyjnych zabezpieczonych zastawem skarbowym lub hipoteką, przez aktualnego właściciela przedmiotu zastawu skarbowego lub hipoteki przymusowej, niebędącego zobowiązanym. Brak zaś przepisów umożliwiających dokonanie w toku egzekucji zapłaty należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych przez inne podmioty niż zobowiązany. Stosowana w tym zakresie regulacja zawarta jest w art. 71d projektu ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (druk 3379). Możliwość zapłaty podatku przez inne podmioty niż zobowiązany przewidują również przepisy ustawy – Ordynacja podatkowa od stycznia 2016 r. w art. 62b.

Celem wprowadzonej regulacji jest dążenie do szybkiego i efektywnego zakończenia postępowania egzekucyjnego, jak również zapobieżenie podejmowaniu dalszych czynności egzekucyjnych zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych, wiążących się z dolegliwością czy uciążliwością, tak dla zobowiązanego, jak i dłużnika rzeczowego. Zmiana jest zatem korzystna dla zobowiązanego, dłużników rzeczowych, jak i dla wierzyciela.

Art. 67e § 2

W odniesieniu do dobrowolnej zapłaty przez zobowiązanego – w gotówce lub bezgotówkowo – doprecyzowano w art. 67e § 2, że nie stanowi ona realizacji środka egzekucyjnego, tj. egzekucji z pieniędzy. Konieczne będzie w takim przypadku wystawienie pokwitowania pobrania, które wywiera ten sam skutek prawny co pokwitowanie wierzyciela. Za pokwitowaną należność pieniężną organ egzekucyjny ponosi odpowiedzialność wobec wierzyciela. Szczegółowy zakres informacyjny pokwitowania pobrania zarówno w ramach egzekucji z pieniędzy, jak również przy dobrowolnej zapłacie przez zobowiązanego, został określony w art. 71e § 2.

W razie dobrowolnej zapłaty przez zobowiązanego organ egzekucyjny zastosuje zasady podziału kwoty uzyskanej z egzekucji określone w art. 115 ustawy (art. 115aa). Należy zauważyć, że art. 115aa nakazuje stosować art. 115 do każdej kwoty zapłaconej organowi egzekucyjnemu, nie tylko kwoty wyegzekwowanej czy też zapłaconej przez zobowiązanego.

Art. 67f § 1

W art. 67f § 1 wyraźnie uregulowano odpowiednie stosowanie przepisów dotyczących wystawiania pokwitowania pobrania w przypadku, gdy zapłata dokonywana jest gotówką lub bezgotówkowo przy użyciu terminala płatniczego. Brak jest uzasadnienia do wprowadzania obowiązku wystawienia pokwitowania pobrania w sytuacji, gdy zapłata dokonywana jest bezgotówkowo, jednakże nie przy użyciu terminala płatniczego organowi egzekucyjnemu lub wierzycielowi, np. przelew z rachunku bankowego na rachunek bankowy czy wpłata gotówki w placówce pocztowej. W takiej sytuacji podmiot dokonujący zapłaty otrzymuje inny dokument potwierdzający dokonanie przelewu, zapłaty. Dokumentu tego nie sporządza organ egzekucyjny ani wierzyciel.

Projektowany przepis art. 67f § 1 pkt 1 wprowadza w zakresie zapłaty gotówką odpowiednie stosowanie przepisów dotyczących egzekucji z pieniędzy – art. 71e § 1, 2 i 5, natomiast przy

zapłacie bezgotówkowo przy użyciu terminala płatniczego – odpowiednie stosowanie art. 71e § 1, 2 pkt 1–3, 5, 6 i 8 oraz § 5.

Zrezygnowano ze wskazywania w pokwitowaniu pobrania: imienia i nazwiska, stanowiska służbowego pracownika obsługującego organ egzekucyjny lub wierzyciela, wystawiającego pokwitowanie pobrania – w przypadku zapłaty organowi egzekucyjnemu lub wierzycielowi, dokonywanej bezgotówkowo przy użyciu terminala płatniczego. Przy zapłacie bezgotówkowej nie będą wskazywane seria i numer pokwitowania pobrania. Nie będzie również podpisu zobowiązanego. Jest to podyktowane ograniczonym miejscem na wydruku z terminala, dlatego pokwitowanie pobrania będzie zawierało tylko niezbędne dane.

Art. 67f § 2

W przypadku gdy zapłata będzie dokonywana przez podmiot inny niż zobowiązany, pokwitowanie pobrania będzie zawierało również imię i nazwisko albo nazwę podmiotu dokonującego zapłaty. Pokwitowanie pobrania nie może budzić wątpliwości co do tego, kto dokonuje zapłaty, np. małżonek zobowiązanego, dłużnik rzeczowy. Dobrowolna zapłata przez inną osobę niż wymieniona w projektowanym rozwiązaniu (art. 71d § 1–3 – druk sejmowy nr 3379) mogłaby być uznana za świadczenie nienależne. Poza tym jest to niezmiernie istotne, z uwagi na konieczność prawidłowego rozliczenia przez organ egzekucyjny uzyskanej w ten sposób należności pieniężnej. Na pokwitowaniu pobrania w przypadku, o którym mowa w projektowanym przepisie, nie będzie wymagany podpis zobowiązanego.

Art. 67g

Przepis ma na celu usunięcie wątpliwości, jaki dzień należy przyjąć za dzień zapłaty egzekwowanej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych, w zależności od różnych form zapłaty. Ma to szczególne znaczenie w kontekście ustalenia dnia zapłaty egzekwowanej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych zarówno bezgotówkowo, jak i przy zapłacie gotówką na rachunek organu egzekucyjnego.

Art. 67h

W projektowanym art. 67h przyjęto zasadę, zgodnie z którą nabywca rzeczy lub prawa majątkowego dokonuje zapłaty organowi egzekucyjnemu, ceny nabycia tej rzeczy lub prawa

majątkowego, gotówką lub bezgotówkowo. Rozwiązanie, na mocy odesłania do odpowiedniego stosowania art. 67e § 1, umożliwia zapłatę bezgotówkowo w siedzibie organu egzekucyjnego, o ile po stronie tego organu istnieją warunki techniczne, np. pracownik obsługujący organ egzekucyjny będzie miał terminal płatniczy, przy użyciu którego będzie możliwe dokonanie zapłaty ceny nabycia. Wprowadzana regulacja dotyczy również zapłaty organowi egzekucyjnemu wadium.

Wprowadzane rozwiązanie na mocy odesłania do odpowiedniego stosowania art. 67e § 1 oznacza, że zapłaty należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie oraz kosztów upomnienia można dokonać nie tylko organowi egzekucyjnemu, ale także wierzycielowi. Zapłata może być dokonana gotówką lub bezgotówkowo, przy czym zapłata bezgotówkowa w siedzibie wierzyciela jest możliwa, o ile po stronie wierzyciela istnieją ku temu warunki techniczne. Projektowana zmiana jest korzystna dla podmiotów dokonujących zapłaty, jak i dla wierzyciela.

Należy zauważyć, że w przypadku zapłaty organowi egzekucyjnemu oraz wierzycielowi będą oni zobligowani do wystawienia pokwitowania pobrania, zgodnie z projektowanym art. 67f § 1 i 2, na mocy odesłania z art. 67h. Przepis art. 67g stosuje się odpowiednio, a zatem nie powinno być wątpliwości, jaki dzień należy przyjąć za dzień zapłaty należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych, w zależności od różnych form zapłaty.

Nie powinno budzić żadnych wątpliwości, że zapłata, o której mowa w projektowanym art. 67h, nie stanowi egzekucji z pieniędzy, która odbywa się poza siedzibą organu egzekucyjnego poprzez ustne wezwanie zobowiązanego do zapłaty egzekwowanej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych oraz pobranie od zobowiązanego tych należności.

Egzekucja z pieniędzy

Uwzględniając potrzebę wprowadzenia przepisów umożliwiających regulowanie przez zobowiązanego egzekwowanych należności pieniężnych bezgotówkowo, dokonano w ustawie zmiany przepisów regulujących egzekucję z pieniędzy (dotychczas w art. 68). Rozwiązania te w znaczący sposób usprawnią pracę w terenie pracownika obsługującego organ egzekucyjny. Z uwagi jednak na to, że przepisy art. 68 ustawy w obowiązującym brzmieniu wywołują szereg wątpliwości co do stosowania egzekucji z pieniędzy, w projekcie

ustawy zaproponowano uregulowanie tego środka egzekucyjnego w sposób kompleksowy. Ograniczenie projektowanych zmian jedynie do kwestii dotyczących sposobu regulowania należności pieniężnych w ramach egzekucji z pieniędzy mogłoby powodować wątpliwości interpretacyjne co do skutków tak dokonanej wpłaty np. w zakresie przerwania biegu terminu przedawnienia czy też terminu, w jakim to przerwanie nastąpiło.

Art. 68

Uchylenie przepisu wynika z wprowadzenia kompleksowych regulacji w zakresie egzekucji z pieniędzy w rozdziale „Egzekucja z pieniędzy”.

Art. 71d

Przepis wprowadza uregulowanie, że organ egzekucyjny stosuje egzekucję z pieniędzy poza siedzibą organu, poprzez ustne wezwanie organu egzekucyjnego do zapłaty egzekwowanej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych oraz pobranie tych należności przez zobowiązanego. Aby uniknąć wątpliwości, która z wpłat zobowiązanego jest zapłatą dobrowolną, a która stanowi egzekucję z pieniędzy, przepis art. 67e § 2 jednoznacznie wskazuje, że w przypadku zapłaty należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych, o której mowa w art. 67e § 1, nie może być mowy o egzekucji z pieniędzy. Przepis art. 71d § 2 dopuszcza przeprowadzenie egzekucji z pieniędzy zarówno gotówkowo, jak dotychczas, ale również bezgotówkowo (przy użyciu terminala płatniczego).

Art. 71e

Przepis art. 71e ustawy reguluje termin zastosowania egzekucji z pieniędzy, zasady wystawiania oraz zakres informacyjny pokwitowania pobrania pieniędzy. Rozwiązania te mają nie tylko umożliwić egzekucję z pieniędzy przy użyciu innego niż polecenie przelewu i polecenie zapłaty bezgotówkowego instrumentu płatniczego, lecz również sporządzenie pokwitowania pobrania pieniędzy w sposób zautomatyzowany.

Art. 71f

Konieczność dodania art. 71e wynika z nowych regulacji w zakresie egzekucji z pieniędzy. Przepis wskazuje regulacje dotyczące egzekucji z pieniędzy, które będą miały odpowiednie

stosowanie do pieniędzy odebranych w wyniku przeszukania pomieszczeń, schowków, urządzeń, maszyn, środków transportu oraz odzieży, teczek, waliz i podobnych przedmiotów.

Zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego

Art. 80 § 1

Dotychczasowa regulacja powoduje liczne problemy w toku postępowania egzekucyjnego i budzi istotne wątpliwości interpretacyjne. Uzasadnione jest, aby organ egzekucyjny jak najszybciej otrzymał informację o przeszkodzie w realizacji zajęcia, w tym o nieprowadzeniu rachunku bankowego zobowiązanego - a nie po upływie 7 dni od dnia dokonania zajęcia, w związku z czym została zaproponowana zmiana brzmienia tego przepisu.

Art. 80 § 2

Celem zmiany przepisu jest umożliwienie realizacji zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego również z rachunku, który został otworzony dopiero po dokonaniu zajęcia. Zgodnie z obowiązującymi przepisami, w przypadku gdy w banku, który realizuje zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego, zostanie otworzony nowy rachunek (już po dokonaniu zajęcia), organ egzekucyjny powinien dokonać kolejnego zajęcia w tym banku. Skierowanie kolejnego zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego do banku i zobowiązanego łączy się m.in. z koniecznością naliczenia kolejnych wydatków związanych z doręczeniem tych zajęć. Wydatki te ponosi zobowiązany. Naliczanie kolejnych wydatków egzekucyjnych w sytuacji, gdy bank realizuje już zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego, jest rozwiązaniem niekorzystnym dla zobowiązanego.

Art. 80 § 2a

Projektowany przepis stanowi przeniesienie na grunt egzekucji administracyjnej zasad dotyczących egzekucji z wierzytelności z rachunku bankowego w zakresie przekazywanych na ten rachunek świadczeń alimentacyjnych, świadczeń z Funduszu Alimentacyjnego, dodatków rodzinnych, pielęgnacyjnych, porodowych, dla sierot zupełnych, zasiłków dla opiekunów, świadczeń z pomocy społecznej i innych świadczeń socjalnych. Omawiany przepis jest odpowiednikiem art. 890 § 1¹ ustawy – Kpc, odwołującego się do art. 833 § 6 tej ustawy. Celem jego wprowadzenia jest wyłączenie z zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego kwot pochodzących z wymienionych świadczeń socjalnych, w tym świadczeń

alimentacyjnych, świadczeń „500+”, świadczeń określonych w ustawie z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. z 2019 r. poz. 473) czy świadczeń dobry start. W obowiązujących przepisach regulacje w zakresie wyłączenia kwot pochodzących ze świadczeń socjalnych z zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego obowiązują jedynie na gruncie egzekucji sądowej, co nie jest rozwiązaniem właściwym. Mając na względzie charakter tych świadczeń, objęcie bądź nieobjęcie kwot z nich pochodzących zajęciem wierzytelności z rachunku bankowego nie powinno być zależne od rodzaju prowadzonej egzekucji, sądowej czy administracyjnej.

Art. 81 § 3a

Wprowadzany przepis reguluje sytuacje dotyczące realizacji zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego prowadzonego w walucie obcej. Dotychczas nie było regulacji w tym zakresie, co powodowało liczne wątpliwości. Nie było jasne, w jakiej walucie bank powinien zrealizować zajęcie, czy w walucie obcej, czy też po przeliczeniu na złote, a jeśli tak, to według jakiego kursu. Celem wprowadzenia przepisu jest ujednolicenie sposobu postępowania banków w tym zakresie poprzez wskazanie, że realizacja zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego zawsze nastąpi w złotych, a przeliczenie na złote zostanie przeprowadzone według kursu kupna waluty obcej, w której prowadzony jest rachunek, ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu przekazania należności organowi egzekucyjnemu. Podobne rozwiązania obowiązują na gruncie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.

Art. 86b

Zmiana przepisu ma na celu wyeliminowanie wątpliwości w zakresie, które z pism w egzekucji z rachunku bankowego przekazywane są za pośrednictwem systemu teleinformatycznego obsługującego zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego. Mając na względzie, że już w świetle obowiązujących przepisów za pośrednictwem tego systemu przekazywane są wszystkie pisma w wymienionej egzekucji, redakcja przepisu została zmieniona.

Art. 87

Przepis wprowadza elektroniczną zajęcia wierzytelności z rachunków prowadzonych przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe. Elektroniczna zajęcia wierzytelności z

rachunku bankowego przeprowadzona w 2016 r. znacznie usprawniła stosowanie tego środka. W ostatnim czasie SKOK zgłosiła gotowość techniczną do elektronizacji zajęć wierzytelności z rachunków prowadzonych przez kasy. Na podstawie tych informacji zdecydowano o rozszerzeniu regulacji dotyczących elektronicznego przekazywania zajęć wierzytelności z rachunków bankowych również na rachunki prowadzone przez kasy. Zakłada się, że wprowadzenie projektowanej regulacji, wzorem egzekucji z rachunków bankowych, usprawni egzekucję z rachunków prowadzonych przez kasy.

Art. 94e

Przepis wprowadza elektronizację zajęć wierzytelności z praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunkach papierów wartościowych lub innych rachunkach oraz wierzytelności z rachunków pieniężnych, w przypadkach gdy dłużnik zajętej wierzytelności korzysta z tego systemu. Zakłada się, że wprowadzenie projektowanej regulacji, wzorem egzekucji z rachunków bankowych, usprawni egzekucję ze wskazanych praw zapisanych na rachunkach bankowych. Jednocześnie mając na względzie konieczność dostosowania systemów teleinformatycznych podmiotów prowadzących działalność maklerską do korzystania z projektowanego rozwiązania, zakłada się, że podmioty te będą indywidualnie podejmować decyzje o korzystaniu z systemu obsługującego zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego.

Art. 890, art. 893⁴, art. 911⁸ § 1¹ Kpc

Projektowane przepisy wprowadzają, w zakresie zajęć wierzytelności z rachunku bankowego, rachunku prowadzonego przez skok oraz z wierzytelności z praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunkach papierów wartościowych lub innych rachunkach, analogiczne usprawnienia jak w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym. Jednocześnie wprowadza się jednolite zasady w zakresie realizacji zajęć wierzytelności na gruncie egzekucji administracyjnej i sądowej (patrz uzasadnienie do art. 80, art. 81, art. 87 i art. 94e).

Art. 54a – Prawo bankowe (art. 4 projektu ustawy)

Zmiana przepisu stanowi dostosowanie do regulacji wprowadzanej w art. 80 § 2a ustawy, dotyczącej egzekucji z wierzytelności z rachunku bankowego w zakresie przekazywanych na ten rachunek świadczeń alimentacyjnych, świadczeń z Funduszu Alimentacyjnego,

dodatków rodzinnych, pielęgnacyjnych, porodowych, dla sierot zupełnych, zasiłków dla opiekunów, świadczeń z pomocy społecznej i innych świadczeń socjalnych.

Art. 28 ust. 2, 5 i 6 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (art. 9 projektu ustawy)

Dodawane przepisy mają charakter dostosowawczy do przepisów przewidujących zmiany w zakresie zasad dotyczących realizacji zajęć wierzytelności z rachunków bankowych i prowadzonych przez kasy (patrz art. 80 § 2a ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji) oraz elektronizację zajęć rachunków prowadzonych przez SKOK. Przepisy te wzorowane są na przepisach art. 112d ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, z późn. zm.).

Zajęcie wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku

Przyjęto rozwiązania, które pozwolą na automatyczną i sprawną obsługę zajęć wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku dokonywanych przez komorników sądowych i inne organy egzekucyjne.

Art. 89a § 1–2a

Przepis art. 89a reguluje zajęcie wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa. Zgodnie z projektowaną zmianą, w celu usprawnienia obsługi zajęcia tej wierzytelności, zredukowano ciążące na dłużniku zajętej wierzytelności – będącym organem podatkowym – obowiązki informacyjne. Obowiązek zawiadamiania będzie dotyczył tylko przypadku braku właściwości, tj. gdy organ podatkowy nie jest dłużnikiem zajętej wierzytelności.

W przypadku wystąpienia zbiegu do wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku (§ 2a) dłużnik zajętej wierzytelności – organ podatkowy – jednocześnie z przekazaniem środków pieniężnych na pokrycie egzekwowanej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych, zawiadomi właściwe organy egzekucyjne o zbiegu egzekucji, co uruchomi procedurę przekazania adnotacji w sprawie zbiegu i umożliwi rozliczenie środków uzyskanych w wyniku egzekucji z przedmiotowej wierzytelności.

Art. 89a § 2b

Z uwagi na częste dokonywanie zajęć wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku w niewielkiej wysokości zaproponowano zmianę, która powinna wpłynąć na poprawę ekonomiki realizowanych przez organy egzekucyjne i dłużników zajętej wierzytelności czynności. Przyjęto, że w przypadku zajęcia wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku w wysokości do 100 zł, przepisów art. 62–63a i art. 69a § 1 ustawy nie stosuje się. Wierzytelność z tytułu nadpłaty podatku ma bowiem charakter jednorazowy. Dłużnik wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku przekaze wówczas kwotę z zajętej wierzytelności organowi egzekucyjnemu, który jako pierwszy dokonał zajęcia, a w razie niemożności ustalenia tego pierwszeństwa – organowi egzekucyjnemu, który dokonał zajęcia na poczet należności w wyższej kwocie. Rozwiązanie to zapobiegnie powstaniu zbiegu egzekucji i w konsekwencji przekazywaniu adnotacji w sprawie zbiegu pomiędzy organami egzekucyjnymi. Tym samym organy egzekucyjne, które dokonały zajęcia nadpłaty lub zwrotu podatku, zostaną odciążone od obowiązku wykonywania dodatkowych czynności, które prowadziłyby do wyegzekwowania kwot w niskiej wysokości.

Art. 89a § 2c

Przepis umożliwia całkowite rozdisponowanie zajętej wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku w wysokości do 100 zł, jeżeli dochodzona przez organ egzekucyjny, który dokonał zajęcia jako pierwszy, jest niższa aniżeli kwota nadpłaty lub zwrotu podatku.

Art. 902² § 1, 2 i 2¹ Kpc

Przepisy art. 902² § 1, 2 i § 2¹ Kpc stanowią odpowiedniki zmian zaproponowanych w art. 89a § 1, 2 i 2a ustawy. Zgodnie z projektowaną w art. 902² § 2 Kpc zmianą dłużnik wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku będzie zawiadamiał sądowy organ egzekucyjny o braku swojej właściwości, jeżeli nie jest dłużnikiem zajętej wierzytelności. Jeżeli natomiast wystąpi zbieg do wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku (§ 2¹), dłużnik zajętej wierzytelności – organ podatkowy - jednocześnie z przekazaniem środków pieniężnych na pokrycie dochodzonych należności, zawiadomi właściwe organy egzekucyjne o zbiegu egzekucji, co uruchomi procedurę przekazania adnotacji w sprawie zbiegu i umożliwi rozliczenie środków uzyskanych w wyniku egzekucji z przedmiotowej wierzytelności. Rozwiązanie uprości i usprawni egzekucję z wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku.

Art. 902² § 2² i 2³ Kpc

Projektowane przepisy stanowią odpowiedniki art. 89a § 2b i 2c ustawy.

W przypadku zbiegu egzekucji sądowych ustalenie właściwego organu do prowadzenia dalszej egzekucji przy zbiegu egzekucji z wieloma komornikami sądowymi wywołuje sporo problemów interpretacyjnych, zarówno po stronie komorników sądowych, jak i dłużników zajętej wierzytelności. Celem uniknięcia zbędnej korespondencji i usprawnienia czynności organu podatkowego przyjęto regulację prawną w tym zakresie analogiczną, jak w zakresie rozstrzygania zbiegów egzekucji sądowej z administracyjną. Wprowadzono zatem rozwiązanie, zgodnie z którym w przypadku zbiegu egzekucji sądowych do wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku w kwocie do 100 zł dłużnik wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku przekazuje kwotę z zajętej wierzytelności organowi egzekucyjnemu, który jako pierwszy dokonał zajęcia, a w razie niemożności ustalenia tego pierwszeństwa – organowi egzekucyjnemu, który dokonał zajęcia na poczet należności w wyższej kwocie.

Art. 902² § 3 Kpc

W związku z uregulowaniem współpracy między komornikami sądowymi a administracyjnymi organami egzekucyjnymi w przypadku wystąpienia zbiegu egzekucji konsekwentnie uregulowano współpracę komorników sądowych z organami podatkowymi poprzez umożliwienie sprawnego przeprowadzenia przez komorników sądowych egzekucji z nadpłaty podatku lub zwrotu podatku, co wpłynie pozytywnie również na realizację przez naczelników urzędów skarbowych jako dłużników wierzytelności zajęć nadpłat i zwrotów podatku.

Wprowadzone ustawą z dnia 10 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1311, z późn. zm.) zmiany przepisów dotyczących egzekucji z wierzytelności, które weszły w życie z dniem 8 września 2016 r., spowodowały konieczność opracowania nowych standardów w zakresie przepływu informacji pomiędzy sądowymi organami egzekucyjnymi i dłużnikami zajętych wierzytelności.

Po zmianach, zgodnie ze znowelizowanym art. 902² Kpc, zawiadomienie o zajęciu wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku obejmuje również wierzytelności przyszłe powstałe w ciągu roku od dnia jego dokonania. Komornicy sądowi nie muszą w tym czasie składać kolejnych wniosków. Aktualnie komornicy sądowi składają zawiadomienia o zajęciu wierzytelności za pośrednictwem platformy ePUAP w formacie pdf, następnie w urzędach skarbowych zawiadomienia są drukowane i ręcznie wprowadzane do systemu

informatycznego POLTAX, co generuje wysokie koszty, jest nadmiernie pracochłonne i czasochłonne.

Projektowany przepis art. 902² § 3 Kpc reguluje sposób doręczania przez komornika sądowego naczelnikowi urzędu skarbowego zawiadomień o zajęciu wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku oraz sposób doręczania przez komornika oraz organ podatkowy dokumentów związanych z realizacją tych zajęć – będą one doręczane za pośrednictwem systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej, w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 67 § 2c ustawy, co pozwoli na automatyczną i sprawną obsługę tych zajęć. Dokumenty będą zatem doręczane drogą elektroniczną w postaci ustrukturyzowanej, tak aby dane w nich zawarte migrowały się do właściwych baz danych automatycznie i nie wymagały ręcznego wprowadzania przez pracowników urzędów skarbowych. Proponowane rozwiązanie pozwoli na automatyczne zaciągnięcie informacji z zawiadomienia o zajęciu wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku do systemu teleinformatycznego naczelnika urzędu skarbowego, co usprawni i przyspieszy obsługę tych zajęć.

Pozostałe zmiany w zakresie egzekucji z innych wierzytelności

Art. 90 § 1

Zmiana przepisu wynika ze zmian dodawanych w art. 26ca wprowadzających instytucję kolejnego tytułu wykonawczego. Kolejny tytuł wykonawczy będzie tytułem przewidzianym dla zabezpieczenia należności pieniężnej hipoteką przymusową, w tym hipoteką morską bądź prowadzenia egzekucji z nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka, w przypadku gdy zobowiązany ponosi odpowiedzialność za należność również z majątku wspólnego lub będącej własnością dłużnika rzeczowego.

Egzekucja z ruchomości

Art. 67d § 2

Przepis wprowadza termin, w którym zobowiązany może kwestionować oszacowanie zajętej ruchomości lub prawa majątkowego, dokonane przez biegłego skarbowego. Przyjęto, że zobowiązany może wnieść do organu egzekucyjnego wniosek o dokonanie oszacowania przez biegłego sądowego, w terminie 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu protokołu oszacowania, o którym mowa w art. 67d § 1. Projektowana zmiana usprawni

egzekucję z ruchomości, a w szczególności zapobiegnie przewlekłości postępowania. Należy bowiem zauważyć, że dotychczasowy brak precyzyjnego terminu dla możliwości skorzystania z tego prawa pozwala zobowiązanemu na skorzystanie z niego tuż przed terminem licytacji, a nawet w dniu licytacji ruchomości czy prawa majątkowego. Wniesienie wniosku skutkuje wstrzymaniem sprzedaży zajętej ruchomości, zgodnie z art. 67d § 4. Taka sytuacja jest niekorzystna nie tylko przez pryzmat wydłużania postępowania, ale również przez pryzmat licytantów, którzy pomimo poniesionych nakładów, choćby z tytułu dojazdu na miejsce licytacji, nie mogą w niej uczestniczyć, skoro sprzedaż jest wstrzymywana. Przyjęte rozwiązanie stanowi zatem, z jednej strony gwarancję ochrony praw zobowiązanego, gdy nie zgadza się z oszacowaniem dokonany przez biegłego skarbowego, a z drugiej strony gwarancję szybkiej egzekucji z zajętego składnika majątkowego, uniemożliwiając wstrzymanie sprzedaży zajętej ruchomości czy prawa majątkowego na końcowym etapie egzekucji, tj. sprzedaży.

Art. 97 § 1

Zmiana w § 1 ma na celu usunięcie niezgodności tego przepisu z definicją czynności egzekucyjnej zawartą w art. 1a pkt 2 ustawy, zgodnie z którą czynność egzekucyjna, a więc także zajęcie, jest dokonywana przez organ egzekucyjny, podczas gdy zgodnie z dotychczasowym brzmieniem tego przepisu czynności tej dokonywał poborca skarbowy. Środki egzekucyjne stosuje organ egzekucyjny.

Art. 97 § 4 i 4a

Projektowane § 4 i 4a pozostawiają możliwość prowadzenia egzekucji z ruchomości stanowiącej współwłasność w częściach ułamkowych. Dotychczasowe przepisy budzą wiele wątpliwości interpretacyjnych, sugerując w § 4a, że możliwe jest zajęcie udziału we współwłasności łącznej, podczas gdy jest to współwłasność bezudziałowa. W przypadku egzekucji z ruchomości stanowiącej majątek spółki cywilnej zajęcie tej ruchomości jest możliwe na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego na tę spółkę ze wskazaniem jej wspólników, bez konieczności uzyskiwania jakiegokolwiek zgody wspólnika tej spółki. Zbędne jest więc stosowanie w tej egzekucji § 4 i 4a w dotychczasowym brzmieniu.

Zmieniono dotychczasowe § 4 i 4a w zakresie uregulowania trybu egzekucji z udziału zobowiązanego we współwłasności w częściach ułamkowych, uznając, że zasadne jest

dokonanie zajęcia tego udziału bez zgody współwłaścicieli. Sprzedaży podlegać będzie więc zgodnie z § 4 wyłącznie udział zobowiązanego w tej współwłasności.

Organ egzekucyjny będzie miał jednak uprawnienie do sprzedaży całej ruchomości stanowiącej współwłasność w częściach ułamkowych w przypadku, gdy pozostali współwłaściciele wyrażą zgodę na tę sprzedaż zgodnie z proponowanym § 4a.

Zmiany usprawnią i uproszą egzekucję z ruchomości stanowiącej przedmiot współwłasności w częściach ułamkowych.

Art. 98 § 1

Zastąpiono pojęcie poborcy skarbowego pojęciem pracownika obsługującego organ egzekucyjny, które jest pojęciem szerszym znaczeniowo, mieszcząc w sobie zarówno pojęcie egzekutora, jak i pojęcie poborcy skarbowego.

Projektowana zmiana wyraźnie reguluje, że zobowiązany podpisuje protokół zajęcia ruchomości, jeżeli jest obecny przy zajęciu. Nieobecność zobowiązanego nie ma wpływu na ważność zajęcia ruchomości. Nie ma również potrzeby uzyskiwania podpisu zobowiązanego, gdy nie był obecny przy zajęciu. Protokół zajęcia ruchomości podpisują świadkowie (o ile byli obecni przy zajęciu), co jest zgodne z art. 51 § 1 i § 2 oraz art. 53 § 1 pkt 5 ustawy. Odpis protokołu zajęcia ruchomości zostanie doręczony zobowiązanemu zgodnie z art. 98 § 2 ustawy.

Art. 98 § 1a

W aktualnym stanie prawnym zasadą jest, że zajęciu podlegają tylko te ruchomości, o których wiadomo, że istnieją, gdzie się znajdują, można dokonać ich oględzin, by opisać wg cech im właściwych. W praktyce oznacza to możliwość zajęcia ruchomości, która fizycznie znajduje się w miejscu jej zajęcia. Nie jest możliwe zajęcie ruchomości, której pracownik obsługujący organ egzekucyjny nie widzi, gdyż nie może jej skutecznie opisać ani oddać pod dozór.

Zaproponowane zmiany wiążą się z możliwością zajęcia ruchomości, która fizycznie nie znajduje się w miejscu zajęcia w chwili dokonywania jej zajęcia. Dotychczas często zdarzała się sytuacja, że pracownik obsługujący organ egzekucyjny po udaniu się do zobowiązanego w celu zajęcia np. środka transportu zobowiązanego stwierdzał brak ruchomości, mimo faktycznego jego posiadania przez zobowiązanego. Projektowana zmiana usprawni egzekucję z ruchomości i zwiększy jej efektywność, skoro możliwe będzie

dokonanie zajęcia ruchomości, jeżeli z ewidencji prowadzonej przez zobowiązanego, urzędowego rejestru ruchomości czy rejestru zastawów wynika, że zobowiązany jest jej właścicielem.

Warto zauważyć, że projektowana w art. 98 § 1a zmiana ma charakter fakultatywny. Jeżeli więc organ egzekucyjny będzie miał wątpliwości co do tego, czy ruchomość fizycznie istnieje, mimo wpisania jej np. w urzędowym rejestrze, to nie dokona takiego zajęcia. Warto też zauważyć, że na czynność zajęcia ruchomości zobowiązanemu przysługuje skarga na podstawie projektowanego art. 54 § 1 pkt 1 ustawy, w której możliwe jest kwestionowanie tej czynności (dokonanie czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy). Również prawa osób trzecich w przypadku zajęcia, o którym mowa w art. 98 § 1a, nie zostaną naruszone. Jeżeli doszłoby do zajęcia ruchomości, która w dniu zajęcia nie stanowiła własności zobowiązanego, osoba trzecia będzie mogła wystąpić do organu egzekucyjnego w trybie art. 38 ustawy z żądaniem wyłączenia zajętej ruchomości spod egzekucji.

W celu uniknięcia wątpliwości, w jaki sposób następuje zajęcie ruchomości w trybie projektowanego § 1a, przyjęto, że do zajęcia takiej ruchomości nie stosuje się art. 98 § 1 zdanie drugie, § 3 oraz art. 99 § 1 zdanie drugie. Oznacza to, że zajęcie ruchomości w trybie projektowanego § 1a następuje przez wpisanie jej do protokołu zajęcia i podpisanie protokołu przez pracownika obsługującego organ egzekucyjny. W protokole zajęcia ruchomości pracownik obsługujący organ egzekucyjny będzie zamieszczał opis zajętej ruchomości według cech jej właściwych, a ponadto, jeżeli jest to możliwe, oznaczał wartość szacunkową. Warto zauważyć, że projektowany art. 99 § 1a przewiduje możliwość sporządzenia protokołu uzupełniającego protokół zajęcia ruchomości (patrz uzasadnienie do art. 99 § 1a). Odpis protokołu zajęcia ruchomości będzie doręczany zobowiązanemu. Jeżeli zajęta ruchomość stanowi środek transportu podlegający rejestracji na podstawie odrębnych przepisów, organ egzekucyjny będzie niezwłocznie zawiadamiał właściwy organ prowadzący rejestrację o dokonanym zajęciu.

Art. 98 § 1b

Opis zajętej ruchomości dokonywany będzie w oparciu o dane zawarte w ewidencji prowadzonej przez zobowiązanego bądź ww. rejestrach. Z tych względów przewidziano możliwość wezwania zobowiązanego do okazania zajętej ruchomości albo wskazania miejsca jej przechowywania. Termin do realizacji tego obowiązku będzie wyznaczany zależnie od indywidualnego przypadku. Przykładowo w przypadku zajęcia środka transportu, który

często może znajdować się w trasie, termin ten będzie odpowiednio długi, by umożliwić zobowiązanemu realizację obowiązku, o którym mowa w § 1b. Należy jednakże zauważyć, że dłuższa nieobecność zobowiązanego związana ze zwykłym używaniem zajętej ruchomości nie może niweczyć czy uniemożliwiać prowadzenia egzekucji. W celu gwarancji ochrony praw zobowiązanego przyjęto, że termin nie może być krótszy niż 3 dni od dnia doręczenia wezwania. Jeżeli po okazaniu zajętej ruchomości okaże się, że zajęta ruchomość powinna być opisana w inny sposób, odzwierciedlający jest rzeczywisty stan, organ egzekucyjny może skorzystać z nowej regulacji, o której mowa w art. 99 § 1a, i sporządzić protokół uzupełniający (patrz uzasadnienie do art. 99 § 1a).

W konsekwencji, w przepisach o odpowiedzialności porządkowej w zmienianym brzmieniu w art. 168d § 3 pkt 1 lit. b, przewidziano sankcję w postaci możliwości nałożenia kary pieniężnej na zobowiązanego, który nie okazał zajętej ruchomości lub nie wskazał miejsca jej przechowywania na wezwanie, o którym mowa w projektowanym art. 98 § 1b. O rygorze nałożenia kary pieniężnej zobowiązany będzie informowany w wezwaniu, o którym mowa w projektowanym § 1b.

Art. 98 § 3

Projektując zmianę brzmienia § 3, określono warunki odstąpienia od obowiązku zamieszczania znaku na zajętej ruchomości. Zasadą zatem pozostaje obowiązek umieszczania na zajętej ruchomości znaku ujawniającego na zewnątrz zajęcia ruchomości, ale tylko wówczas, jeżeli jest to możliwe lub nie powoduje nieproporcjonalnych trudności. Projektowana zmiana nie jest oparta na swobodnym uznaniu pracownika obsługującego organ egzekucyjny. Podyktowana jest względami praktycznymi. W wielu przypadkach umieszczenie tego znaku jest fizycznie niemożliwe, np. na zwierzętach, papierach wartościowych, środkach transportu. Nie będzie również możliwe w sytuacji zajęcia ruchomości w trybie projektowanego art. 98 § 1a. W niektórych przypadkach umieszczenie znaku jest nadmiernie utrudnione, a zatem powoduje trudności nieproporcjonalne do podejmowanej czynności, np. zajęcie kilku tysięcy par butów, rolet itp. Dotychczasowe rozwiązanie jako obligatoryjne jest niepraktyczne i niecelowe, a w niektórych przypadkach, jak wyżej wykazano, nie jest możliwe do wykonania. Znak ujawniający na zewnątrz zajęcia ruchomości, na skutek działania warunków atmosferycznych, ulega zniszczeniu (np. umieszczenie takiego znaku na zajęтым samochodzie). Ustawa nie przewiduje żadnych sankcji za usunięcie czy zniszczenie znaku ani za jego nieumieszczenie, mimo ustawowego

obowiązku zamieszczania znaku. Ponadto należy zauważyć, że umieszczenie znaku ujawniającego na zewnątrz zajęcie ruchomości ma jedynie charakter deklaratoryjny, a nie konstytutywny. Brak tego znaku, choćby poprzez jego usunięcie czy zniszczenie, nie narusza skutków prawnych zajęcia ruchomości. Jednakże całkowita rezygnacja z umieszczenia znaku ujawniającego na zewnątrz zajęcie ruchomości pozbawiłaby możliwości psychologicznego oddziaływania na zobowiązanych, w szczególności będących osobą prawną. Niektórzy zobowiązani nie chcą, by ich kontrahenci dowiedzieli się o tym, że prowadzona jest egzekucja. Znak ujawniający na zewnątrz zajęcie ruchomości może zatem w niektórych sytuacjach przyczynić się do zapłaty przez zobowiązanych należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych, bez konieczności podejmowania dalszych czynności egzekucyjnych. Pozostawienie zasady obligatoryjności zamieszczania znaku ujawniającego na zewnątrz zajęcia ruchomości, z zastrzeżeniem, o którym mowa w projektowanym przepisie, jest rozwiązaniem praktycznym i adekwatnym do rzeczywistych sytuacji, jakie mają miejsce w praktyce.

Wprowadzona regulacja, zgodnie z którą usunięcie, zniszczenie lub brak znaku, nie narusza zajęcia ruchomości, uświadomi zobowiązanym, że niezależnie od znaku bądź jego braku zajęcie ruchomości wywiera skutki prawne od momentu podpisania protokołu zajęcia ruchomości przez pracownika obsługującego organ egzekucyjny.

Art. 98a

Ustawa nie zawiera przepisów regulujących egzekucję ze zwierząt. W związku z tym dodano art. 98a odsyłający w takim przypadku do przepisów regulujących egzekucję z ruchomości, o ile nie będą sprzeczne z przepisami dotyczącymi ochrony zwierząt. Zgodnie bowiem z art. 1 ust. 1 ustawy z 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2019 r. poz. 122, z późn. zm.) zwierzę nie jest rzeczą, tylko istotą żyjącą, zdolną do odczuwania cierpienia, która przez człowieka powinna mieć zapewnioną ochronę i opiekę oraz być traktowana z poszanowaniem.

Art. 99 § 1

Zmiana brzmienia zdania pierwszego w art. 99 § 1 polega na zastąpieniu pojęcia poborcy skarbowego pojęciem pracownika obsługującego organ egzekucyjny, które jest pojęciem szerszym znaczeniowo, mieszcząc w sobie zarówno pojęcie egzekutora, jak i pojęcie poborcy

skarbowego. Ponadto zmiana brzmienia stanowi konsekwencję zmian wprowadzonych w dodawanym art. 99 § 1a. Przyjęto, że pracownik obsługujący organ egzekucyjny zamieszcza w protokole zajęcia opis każdej zajętej ruchomości według cech jej właściwych, a ponadto oznacza wartość szacunkową. Oznaczenie wartości szacunkowej zajętej ruchomości nastąpi w momencie dokonywania zajęcia ruchomości, o ile będzie to możliwe, a oszacowanie nie zostało zastrzeżone do wyłącznej kompetencji biegłego skarbowego (art. 99 § 3). Jeżeli dokonując zajęcia ruchomości, pracownik obsługujący organ egzekucyjny uzna, że w tym momencie nie jest w stanie określić wartości szacunkowej, gdyż konieczna jest np. analiza wartości rynkowej podobnej ruchomości, faktur, rachunków, innych dokumentów, choćby przedstawionych przez zobowiązanego, wówczas oszacowanie zajętej ruchomości nastąpi w protokole uzupełniającym (patrz uzasadnienie do art. 99 § 1a).

Zmiana polegająca na rezygnacji z obligatoryjności na rzecz fakultatywności szacowania zajmowanej ruchomości przez pracownika obsługującego organ egzekucyjny w momencie jej zajmowania jest podyktowana względami praktycznymi, jak i nową regulacją, o której mowa w art. 99 § 1a. Stanowi również konsekwencję zmian dokonanych w przepisie szczególnym (art. 99 § 3) w zakresie uprawnienia pracownika obsługującego organ egzekucyjny do oszacowania wartości zajętego środka transportu, maszyny i urządzenia produkcyjnego. Dotychczas takie szacowanie zastrzeżone było dla biegłego skarbowego.

Art. 99 § 1a

Przyjęte rozwiązanie jest fakultatywne. W projektowanym art. 99 § 1a wprowadzono możliwość sporządzenia protokołu uzupełniającego protokół zajęcia ruchomości, w terminie 30 dni od dnia zajęcia ruchomości. Wprowadzana regulacja umożliwia uzupełnienie lub zmianę protokołu zajęcia ruchomości w zakresie opisu zajętej ruchomości wg cech jej właściwych, gdy zachodzi niezgodność opisu zajętej ruchomości z jej rzeczywistym stanem bądź konieczność oznaczenia wartości szacunkowej zajętej ruchomości. Zasadą pozostaje oznaczanie wartości szacunkowej zajętej ruchomości, przez pracownika obsługującego organ egzekucyjny, w protokole zajęcia ruchomości, jeżeli będzie to możliwe (patrz uzasadnienie do art. 99 § 1). W przypadku gdy oszacowanie nie jest możliwe w momencie zajmowania ruchomości, projektowane rozwiązanie umożliwia oznaczenie wartości szacunkowej zajętej ruchomości przez pracownika obsługującego organ egzekucyjny, w terminie późniejszym. Przyjęto, że wartość szacunkowa zajętej ruchomości będzie wówczas wskazywana w protokole uzupełniającym. Uznano, że nie zawsze w momencie dokonywania zajęcia

ruchomości pracownik obsługujący organ egzekucyjny ma możliwość oszacowania zajętej ruchomości. Przykładowo można wskazać, że przy zajęciu środka transportu oszacowanie przez pracownika obsługującego organ egzekucyjny wymaga dokonania np. analizy znajdujących się w mediach ogłoszeń o sprzedaży środków transportu i wartości rynkowej podobnych ruchomości. Projektowana zmiana podyktowana jest względami praktycznymi. Przykładowo w przypadku zajęcia ruchomości, w sposób, o którym mowa w art. 98 § 1a, oznaczenie wartości szacunkowej może wymagać np. analizy wartości rynkowej podobnej ruchomości, faktur, rachunków, innych dokumentów, choćby przedstawionych przez zobowiązanego, a wówczas niezbędny może być czas do doręczenia zobowiązanemu wezwania, o którym mowa w art. 98 § 1b. Ewidencje prowadzone przez zobowiązanego nie wskazują wartości rynkowej ruchomości. W wykazie środków trwałych wykazywana jest wartość tego środka z uwzględnieniem amortyzacji. Możliwość oznaczania wartości szacunkowej zajętej ruchomości w protokole uzupełniającym jest rozwiązaniem praktycznym i celowym. Pozwala trafnie ustalić potencjalną wartość rynkową, a tym samym wartość szacunkową zajętej ruchomości, jednakże wymaga czasu, zatem możliwość oznaczenia wartości szacunkowej w terminie 30 dni od dnia zajęcia ruchomości jest rozwiązaniem korzystnym i gwarantującym zobowiązanemu ochronę jego praw. Należy bowiem zauważyć, że zobowiązanemu zgodnie z projektowanym art. 99 § 2 przysługuje skarga na oszacowanie dokonane przez pracownika obsługującego organ egzekucyjny.

Projektując maksymalny termin na sporządzenie protokołu uzupełniającego protokół zajęcia ruchomości, przyjęto, że termin 30 dni jest wystarczająco długi, by organ egzekucyjny miał możliwość sporządzenia protokołu uzupełniającego, uwzględniając różne przesłanki, jakie mogą zaistnieć do jego sporządzenia. Jest to również czas wystarczający, jak wyżej wskazano, na sporządzenie, wysłanie i doręczenie wezwania, o którym mowa w art. 98 § 1b, jeżeli taka konieczność zaistnieje. Należy zauważyć, że protokół uzupełniający nie jest protokołem zajęcia ruchomości i nie służy do zajęcia ruchomości. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 98 § 1, zajęcie ruchomości następuje z chwilą podpisania protokołu zajęcia przez pracownika obsługującego organ egzekucyjny, a nie z chwilą podpisania protokołu uzupełniającego.

Protokół uzupełniający protokół zajęcia ruchomości może być sporządzony w zakresie, o którym mowa w projektowanym § 1a. Może zaistnieć konieczność szczegółowszego opisu zajętej ruchomości wg cech jej właściwych, w szczególności gdy zajęto ruchomość w trybie

art. 98 § 1a. W przypadku gdy opis ruchomości jest niedokładny bądź błędny, dotychczas brak jest możliwości usunięcia niezgodności zawartych w protokole.

Proponowana zmiana polegająca na wprowadzeniu możliwości sporządzania protokołu uzupełniającego jest zatem korzystna tak dla zobowiązanego, jak i organu egzekucyjnego. W każdym przypadku sporządzenia protokołu uzupełniającego jego odpis będzie doręczany zobowiązanemu, zgodnie z art. 98 § 2, na mocy odesłania z art. 99 § 1c ustawy.

Art. 99 § 1b

Ze względu na znaczenie prawne protokołu zajęcia ruchomości jednoznacznie wskazano w projektowanym art. 99 § 1b elementy, jakie ma zawierać protokół uzupełniający protokół zajęcia ruchomości, oprócz treści, o których mowa w art. 99 § 1a. Ponadto przepis odsyła do odpowiedniego stosowania przepisu art. 98 § 2. Stanowi zatem podstawę materialnoprawną do obowiązku doręczenia zobowiązanemu odpisu protokołu uzupełniającego.

Art. 99 § 2

Zmiana brzmienia § 2 ma charakter ujednolicający terminy w ustawie. Zamiast 5 dni proponuje się termin 7 dni na wniesienie przez zobowiązanego do organu egzekucyjnego skargi na oszacowanie dokonane przez pracownika obsługującego organ egzekucyjny. Jednocześnie z uwagi na wprowadzenie w art. 99 § 1a możliwości oznaczenia w protokole uzupełniającym protokół zajęcia ruchomości wartości szacunkowej zajętej ruchomości przyjęto, że termin 7 dni na wniesienie skargi będzie liczony od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu protokołu zajęcia ruchomości lub odpisu protokołu uzupełniającego protokół zajęcia ruchomości. Wniesienie skargi zobliguje organ egzekucyjny do wezwania biegłego skarbowego do oszacowania zajętej ruchomości.

Art. 99 § 3

W celu zwiększenia przejrzystości i czytelności przepisu wprowadzono zmianę brzmienia § 3, polegającą na ujęciu w punktach katalogu ruchomości, których oszacowanie zastrzeżono do kompetencji biegłego skarbowego. Zastąpiono sformułowania: „zajęte wyroby użytkowe ze złota, platyny i srebra” oraz „innej kosztowności” zwrotem „kosztowności”. Powyższe doprecyzowanie jest szersze i właściwsze oraz podyktowane względami praktycznymi. Nie ma uzasadnienia do wymienienia wprost tylko kilku kosztowności, jako wyrobów

użytkowych ze złota, platyny i srebra. Dotychczasowy katalog nie uwzględniał np. ruchomości z koralu, bursztynu, perły, kamienia szlachetnego. Uznano zatem, że racjonalniejsze jest określenie „kosztowność,” bez odwoływania się do materiału czy kruszcu, z którego została wytworzona zajmowana ruchomość.

Jednocześnie ograniczono katalog ruchomości, których oszacowanie zostało zastrzeżone do wyłącznej kompetencji biegłego skarbowego. Zrezygnowano z obowiązku szacowania przez biegłego skarbowego: maszyny, urządzenia produkcyjnego i środka transportu. Przyznanie pracownikowi obsługującemu organ egzekucyjny uprawnienia do takiego szacowania niewątpliwie usprawni i przyspieszy egzekucję z ruchomości i będzie korzystne dla zobowiązanego z uwagi na to, że nie poniesie on wydatków związanych z oszacowaniem wartości ruchomości przez biegłego skarbowego. Analiza znajdujących się w mediach ogłoszeń o sprzedaży maszyny, urządzenia produkcyjnego i środka transportu pozwala trafnie ustalić potencjalną wartość rynkową, a tym samym wartość szacunkową zajętej ruchomości, bez potrzeby zlecania wyceny biegłemu skarbowemu.

Warto zauważyć, że niezależnie od tej zmiany organ egzekucyjny zgodnie z art. 99 § 4 ustawy może wezwać biegłego skarbowego do oszacowania wartości innej (niż wymieniona w art. 99 § 3) zajętej ruchomości, jeżeli uzna to za niezbędne. Rezygnacja z obowiązku szacowania maszyny, urządzenia produkcyjnego i środka transportu, przez biegłego skarbowego, nie narusza prawa zobowiązanego do wniesienia skargi na oszacowanie dokonane przez pracownika obsługującego organ egzekucyjny. Skargę zobowiązany może wnieść na podstawie projektowanego art. 99 § 2.

Ponadto dokonano też zmiany polegającej na jednoznacznym wskazaniu w § 3 ruchomości o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej, w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2067, z późn. zm.), której oszacowanie jest zastrzeżone do wyłącznej kompetencji biegłego skarbowego. Dotychczas zapis taki wynikał z art. 105 § 2, stanowiąc, że oszacowanie zabytków następuje w trybie przewidzianym w art. 99 § 3. Zmiana ma charakter porządkujący, zasadnym jest bowiem umiejscowienie katalogu ruchomości, której oszacowanie zastrzeżone jest do kompetencji biegłego skarbowego, w przepisie art. 99 § 3, dotyczącym szacowania ruchomości, a nie w przepisie art. 105 § 2, dot. sprzedaży ruchomości.

Art. 99 § 3a

W przepisie tym wskazano, że kosztowność nie może być oszacowana poniżej wartości kruszcu lub materiału, z którego została wytworzona. Dotychczas zapis taki zamieszczony był w art. 99 § 3 w zdaniu pierwszym. Zmiana w § 3a zapewnia czytelność i przejrzystość przepisu art. 99 § 3 oraz stanowi konsekwencję zmiany sformułowań, dokonanej w art. 99 § 3.

Art. 100 § 3

Sformułowanie „zajęta ruchomość stanowiąca zabytek” zastąpiono sformułowaniem „zajęta ruchomość o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej” w rozumieniu przepisów ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Zmiana ma charakter dostosowawczy do przepisów tej ustawy.

Doprecyzowano tryb dozoru. Wprowadzono rozwiązanie, które powinno wyeliminować w praktyce trudności związane ze stosowaniem art. 100 § 3, w sytuacji gdy w chwili zajęcia ruchomości pracownik obsługujący organ egzekucyjny nie wie bądź ma wątpliwości co do tego, czy zajęta ruchomość stanowi zabytek, tj. czy stanowi ruchomość o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej. Należy zauważyć, że zajęta ruchomość nie może być pozostawiona bez dozoru, jak i istnieją też przypadki, gdy zajęta ruchomość nie może być pozostawiona pod dozorem zobowiązanego (art. 100 § 1 i § 3).

W projektowanym art. 100 § 3 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wprowadzono ogólną zasadę, zgodnie z którą państwowa lub samorządowa instytucja kultury jest właściwa do sprawowania dozoru nad zajęta ruchomością o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej lub co do której istnieje przypuszczenie, że ma wartość historyczną, naukową lub artystyczną. W związku z powyższym oddanie pod dozór takiej ruchomości uzależnione będzie od możliwości magazynowych i technicznych państwowej lub samorządowej instytucji kultury. W przypadku braku takiej możliwości zajęta ruchomość zostanie oddana pod dozór podmiotowi wskazanemu przez tę instytucję.

Projektowana zmiana ma praktyczne znaczenie dla organu egzekucyjnego. Przyspieszy i usprawni egzekucję z ruchomości o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej oraz zapewni należyty dozór nad zajęta ruchomością.

Art. 100 § 3a

Przyjęto, że organ egzekucyjny jednocześnie wraz z oddaniem zajętej ruchomości, o której mowa w § 3, pod dozór państwowej lub samorządowej instytucji kultury będzie zawiadamiał o tym wojewódzkiego konserwatora zabytków właściwego ze względu na miejsce

przechowywania zajętej ruchomości, a w przypadku materiału bibliotecznego – Dyrektora Biblioteki Narodowej w Warszawie. Projektując rozwiązanie, uznano, że organ w momencie zajęcia ruchomości może nie wiedzieć, czy zajęta ruchomość stanowi zabytek. Organ egzekucyjny będzie występował do wojewódzkiego konserwatora zabytków właściwego ze względu na miejsce przechowywania ruchomości o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej, a w przypadku materiału bibliotecznego – do Dyrektora Biblioteki Narodowej w Warszawie – z wnioskiem o wskazanie, czy zajęta ruchomość ma wartość historyczną, naukową lub artystyczną. Projektowane rozwiązanie ma na celu ustalenie, czy zajęta ruchomość stanowi zabytek. Jeżeli zajęta ruchomość ma wartość historyczną, naukową lub artystyczną, wojewódzki konserwator zabytków lub Dyrektor Biblioteki Narodowej w Warszawie (w przypadku materiału bibliotecznego), będzie wskazywał, w terminie 7 dni od dnia doręczenia wniosku, państwową lub samorządową instytucję kultury właściwą do sprawowania dozoru oraz nabycia takiej ruchomości.

Art. 100 § 3b

Zmiana stanowi konsekwencję zmian dokonanych w art. 99 § 3 i w art. 100 § 3. Przyjęto, że dozór nad kosztownością niemającą wartości historycznej, naukowej lub artystycznej sprawuje organ egzekucyjny. Ponadto wprowadzono możliwość oddania takiej ruchomości pod dozór bankowi, co ma zapewnić bezpieczeństwo i ochronę tego rodzaju ruchomości. Oddanie takiej ruchomości pod dozór bankowi będzie się odbywało na podstawie umowy cywilnoprawnej między organem egzekucyjnym a bankiem.

Art. 100 § 3c

Projektowany przepis wprowadza zasadę, zgodnie z którą w przypadku zajęcia ruchomości w trybie art. 98 § 1a dozór nad zajęta ruchomością sprawuje zobowiązany, chyba że organ egzekucyjny postanowi inaczej. Warto zauważyć, że o dozorze, jak i o samym zajęciu ruchomości, zobowiązany dowie się z protokołu zajęcia ruchomości, doręzonego zgodnie z art. 98 § 2 i art. 100 § 4.

Art. 102 § 1

Przepis art. 102 § 1 obowiązującej ustawy stanowi m.in., że dozorca obowiązany jest przechowywać zajęta ruchomość z taką starannością, aby nie straciła na wartości. Staranność dozorca nie powinna jednak zmierzać jedynie do utrzymania wartości zajętej ruchomości.

W proponowanej zmianie w art. 102 § 1 dookreślono, że dozorca ma obowiązek ochrony zajętej ruchomości przed jej uszkodzeniem, zniszczeniem czy zaginięciem. W orzecznictwie wskazuje się, że przechowywanie ruchomości ze starannością zapobiegającą utracie jej wartości polegać powinna na tym, aby rzecz nie uległa uszkodzeniu, zniszczeniu, zaginięciu. Czynności dozoru muszą być dostosowane do właściwości ruchomości przechowywanej. Dalsze obowiązki dozorca wynikają z umowy przechowania: art. 835–845 KC, które znajdują odpowiednie zastosowanie (np. zawiadomienie organu egzekucyjnego o zmianie miejsca przechowywania zajętej ruchomości czy też zmiana przez organ egzekucyjny miejsca przechowywania zajętej ruchomości, by ta np. nie uległa zaginięciu).

Art. 102 § 2

W celu eliminacji istniejących w praktyce rozbieżności dotyczących terminu, w jakim dozorca może wystąpić z żądaniem zwrotu koniecznych wydatków związanych z wykonywaniem dozoru oraz wynagrodzenia za dozór, wprowadzono miesięczny termin od dnia ustania dozoru. Zmiana ma charakter porządkujący.

Art. 102 § 5

Zgodnie z proponowanym art. 102 § 5, przepisów dotyczących dozoru: art. 102 § 2–4 nie stosuje się, jeżeli z dozorcą zawarto umowę na podstawie przepisów prawa cywilnego. Umowa będzie określała m.in. wysokość wynagrodzenia za dozór oraz zwrot koniecznych dodatków. Zmiana ma znaczenie praktyczne. Organy egzekucyjne często powierzają dozór nad zajęta ruchomością wyspecjalizowanym podmiotom (np. prowadzącym parking czy przechowującym jachty w okresie zimowym), zawierając z nimi umowę cywilnoprawną na podstawie art. 835 KC. Należy podkreślić, że nie chodzi tu tylko o umowę przechowania. Może to być również umowa nienazwana, która będzie określała istotne warunki umowy dot. dozoru, wynagrodzenia za dozór oraz zwrot koniecznych wydatków. W takiej sytuacji wydawanie przez organ egzekucyjny postanowienia, o którym mowa w art. 100 § 4 ustawy, nie wydaje się celowe.

Art. 103 § 1

Doprecyzowano treść art. 103 § 1 do zmian zaproponowanych w art. 102 § 1 projektowanej ustawy. Zmiana ma charakter porządkujący.

Odpowiedzialność dozorca za uszkodzenie, zniszczenie lub zaginięcie zajętej ruchomości wyłącza jak dotychczas przypadek lub siła wyższa. Ponadto przyjęto, że kryterium odpowiedzialności dozorca stanowić będzie dochowanie staranności, do jakiej był obowiązany zgodnie z art. 102 § 1. Brak staranności przy sprawowaniu dozoru skutkuje odpowiedzialnością cywilnoprawną dozorca.

Sprzedaż ruchomości przez zobowiązanego za zgodą organu egzekucyjnego

Art. 104a § 1

W obowiązującym stanie prawnym ustawa nie zawiera regulacji prawnych umożliwiających sprzedaż zajętej ruchomości przez zobowiązanego, za zgodą organu egzekucyjnego. Kierując się ogólnymi zasadami postępowania egzekucyjnego, w tym zasadą celowości, ekonomiki i szybkości postępowania, wychodząc naprzeciw oczekiwaniom zobowiązanych, zaproponowano zmianę, która usprawni egzekucję i zwiększy jej efektywność poprzez uzyskanie najkorzystniejszej ceny. Zobowiązany może wystąpić do organu egzekucyjnego z wnioskiem o wyrażenie zgody na sprzedaż zajętej ruchomości. Wniosek może być złożony dopiero po oszacowaniu wartości ruchomości. Należy zauważyć, że zobowiązany jest informowany o oszacowaniu, odpowiednio na podstawie art. 99 § 2 – w przypadku oznaczania wartości szacunkowej przez pracownika obsługującego organ egzekucyjny w protokole zajęcia ruchomości lub w protokole uzupełniającym protokół zajęcia ruchomości albo na podstawie art. 67d § 1 – w przypadku oszacowania dokonanego przez biegłego skarbowego. Projektowane w § 1 rozwiązanie umożliwi zobowiązanemu precyzyjne określenie terminu początkowego na złożenie wniosku, skoro zostaną mu doręczone odpowiednio odpis protokołu zajęcia ruchomości lub odpis protokołu uzupełniającego protokół zajęcia ruchomości albo odpis protokołu oszacowania.

Wniosek będzie mógł być złożony, uwzględniając termin początkowy, na każdym etapie egzekucji z ruchomości, a zatem od dnia oznaczenia wartości szacunkowej zajętej ruchomości do dnia jej sprzedaży przez organ egzekucyjny. Sprzedaż ruchomości przez organ egzekucyjny w trybie art. 105 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji czyni bowiem bezprzedmiotowym wniosek zobowiązanego w tym zakresie. Uznano również, że sprzedaż ruchomości przez zobowiązanego za zgodą organu egzekucyjnego nie może dotyczyć z uwagi na szczególny tryb sprzedaży ruchomości, o której mowa w art. 105 § 5 i 6, a której sprzedaż wymaga zezwolenia, koncesji albo spełnienia warunków wymaganych

prawem do wykonywania działalności regulowanej, albo której posiadanie jest uzależnione od spełnienia warunku określonego odrębnymi przepisami.

Zajęcie ruchomości nie pozbawia zobowiązanego prawa własności tej ruchomości, zatem sprzedaż przez zobowiązanego ruchomości stanowiącej jego własność i to za zgodą organu egzekucyjnego nie wymaga zachowania transparentności w zakresie podawania takiej informacji do publicznej wiadomości. W takim przypadku dochodzi bowiem do zawarcia, pomiędzy zobowiązanym a nabywcą, umowy cywilnoprawnej kupna–sprzedaży ruchomości. Organ egzekucyjny jedynie wyraża zgodę na taką sprzedaż. Należy zauważyć, że sprzedaż ta nie stanowi sprzedaży egzekucyjnej, a zatem nie ma potrzeby stosowania mechanizmów analogicznych jak przy licytacji publicznej czy przetargu ofert.

Intencją projektowanych przepisów jest dążenie do realizacji celu egzekucji, tj. zaspokojenia wierzyciela w jak największym zakresie, w możliwie najszybszy, najbardziej skuteczny i najmniej uciążliwy dla zobowiązanego sposób. Podawanie do publicznej wiadomości zamiaru sprzedaży ruchomości przez zobowiązanego spowodowałoby zwłokę w sprzedaży tej ruchomości, a ponadto byłoby nieuzasadnione z uwagi na cywilnoprawny charakter tej czynności. Dodatkowo należy zauważyć, że uzyskanie przez zobowiązanego jak najwyższej ceny jest w jego interesie, albowiem sprzedaż ta prowadzi do zaspokojenia w całości albo w części dochodzonych należności pieniężnych.

Art. 104a § 2

Wprowadzenie obowiązku wpłaty na rachunek organu egzekucyjnego zaliczki ma na celu ograniczenie możliwości składania oświadczenia, o którym mowa w § 4 pkt 1, przez nierzetelny podmiot, który zamierza nabyć zajętą ruchomość, tylko potencjalnie, a nie faktycznie. Zdarzyć się mogą bowiem takie przypadki, gdy oświadczenie będzie składane przed podmiot, który nie zamierza nabyć zajętej ruchomości lub nie posiada środków pozwalających na zapłatę ceny nabycia. Projektowane rozwiązanie pozwoli na ograniczenie ewentualnych nadużyć zmierzających do przedłużenia postępowania egzekucyjnego. Dodatkowo ewentualnym nadużyciom powinna przeciwdziałać regulacja w art. 104d § 2, stanowiąca w pewnym sensie zabezpieczenie w przypadku niezapłacenia w całości ceny nabycia ruchomości w sposób i w terminie, o którym mowa w art. 104b § 2 pkt 1 (utrata prawa do zwrotu zaliczki).

Uznano, że obowiązek zapłaty zaliczki powstanie w przypadku, gdy wartość szacunkowa zajętej ruchomości przekracza 5000 zł. Zaliczka będzie wówczas wynosiła 1/10 wartości szacunkowej. Utracona zaliczka będzie stanowiła dochód odpowiednio budżetu państwa lub

jednostki samorządu terytorialnego. Wprowadzane rozwiązanie zaprojektowano na wzór mechanizmu dotyczącego wadium i utraconego wadium. Warto zauważyć, że zaliczka będzie jednak zwracana podmiotowi, o którym mowa w art. 104a § 2, w sytuacji, gdy spełni on wszystkie wymogi formalne, a organ egzekucyjny nie wyrazi zgody na sprzedaż. Taka sytuacja może się zdarzyć np. w przypadku dużego zainteresowania potencjalnych nabywców zakupem zajętej ruchomości (art. 104b § 3 pkt 2).

Art. 104a § 3

Projektowana zmiana w § 3 określa obligatoryjne elementy wniosku zobowiązanego o zgodę na sprzedaż zajętej ruchomości. Przyjęto, że wniosek powinien zawierać dane podmiotu, który zamierza nabyć zajęłą ruchomość. Uznano, że we wniosku będzie wskazywany również telefon i adres elektroniczny tego podmiotu oraz numer rachunku bankowego, w razie konieczności zwrotu zaliczki. Wniosek będzie też zawierał oznaczenie ruchomości, która ma być sprzedana, a także termin i sposób zapłaty organowi egzekucyjnemu proponowanej ceny nabycia. Wniosek będzie zawierał ponadto proponowaną cenę nabycia ruchomości. Przyjęto, że proponowana cena nabycia ruchomości powinna odpowiadać co najmniej wartości szacunkowej zajętej ruchomości, gdyż uzyskanie jak najkorzystniejszej ceny nabycia ruchomości leży w interesie zobowiązanego, jak i wierzyciela.

Jeżeli ruchomość nie została sprzedana w trybie przetargu ofert bądź przetargu ofert nie ogłoszono i ruchomość nie została sprzedana w pierwszym terminie licytacyjnym, proponowana cena nabycia ruchomości powinna odpowiadać co najmniej połowie wartości szacunkowej ruchomości. Z kolei złożenie wniosku przez zobowiązanego po drugiej bezskutecznej licytacji będzie skutkowało ewentualną sprzedażą za cenę nie niższą niż 1/3 wartości szacunkowej zajętej ruchomości. Wprowadzenie minimalnej ceny (proponowanej ceny nabycia), za którą możliwa jest sprzedaż zajętej ruchomości przez zobowiązanego za zgodą organu egzekucyjnego, ma na celu ochronę interesów zobowiązanego i wierzyciela, a tym samym uzyskanie jak najkorzystniejszej ceny nabycia w możliwie szybki sposób, bez uciążliwości dla zobowiązanego, związanej ze stosowaniem środków egzekucyjnych.

Wskazane obligatoryjne elementy wniosku usprawnią sprzedaż.

Art. 104a § 4

Mając na celu przyspieszenie egzekucji z ruchomości, w projektowanym § 4 wskazano, jakie dokumenty zobowiązany ma obowiązek dołączyć do wniosku o wyrażenie zgody na sprzedaż zajętej ruchomości.

Art. 104a § 5

Uznano, że do wniosku, o którym mowa w § 1, nie będzie miał zastosowania przepis art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w zakresie wezwania do usunięcia braków formalnych tego wniosku. Celem wprowadzanego rozwiązania jest usprawnienie egzekucji z ruchomości. Skoro sprzedaż dokonywana jest przez zobowiązanego (na jego wniosek), za zgodą organu egzekucyjnego, nie ma uzasadnienia, by stosować ogólną zasadę z art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. Zgodnie z art. 64 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, jeżeli podanie nie spełnia innych wymagań ustalonych w przepisach prawa, należy wezwać wnoszącego do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż siedem dni, z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania.

Wniosek o wyrażenie zgody musi spełniać wymogi formalne ustalone przepisami ustawy (art. 104a § 3 i 4), aby organ egzekucyjny mógł wyrazić zgodę na sprzedaż zajętej ruchomości przez zobowiązanego. W przypadku niespełnienia któregoś wymogu formalnego wniosku, o którym mowa w § 1, organ egzekucyjny nie będzie wzywał do uzupełnienia braków formalnych. Wezwanie niepotrzebnie wydłużyłoby egzekucję z ruchomości. W przypadku ewentualnego wezwania należałoby mieć na uwadze czas niezbędny do sporządzenia wezwania przesłania i doręczenia wezwania pocztą za zwrotnym potwierdzeniem odbioru. W przypadku ewentualnego dwukrotnego awizowania wezwania należałoby jeszcze uwzględnić czas na zwrot zwrotnego potwierdzenia odbioru organowi egzekucyjnemu, co w praktyce zwykle trwa około 21 dni. Uznano zatem, że w przypadku niespełnienia wymogów formalnych wniosku, ustalonych przepisami ustawy (art. 104a § 3 i 4), organ egzekucyjny będzie pozostawiał taki wniosek bez rozpoznania.

Art. 104b § 1

Projektując rozwiązanie, przyjęto, że organ będzie wydawał postanowienie w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż przez zobowiązanego zajętej ruchomości. Może to być rozstrzygnięcie pozytywne, jak i negatywne. Wprowadzano termin na rozpatrzenie wniosku zobowiązanego i wydanie postanowienia w sprawie. Uznano, że termin 14 dni od dnia

złożenia wniosku jest wystarczający na załatwienie sprawy. Analogiczny termin przewiduje art. 38 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Wprowadzenie terminu powinno przeciwdziałać ewentualnej opieszałości organu egzekucyjnego.

Postanowienie, o którym mowa w art. 104b § 4 (o niewyrażeniu zgody), będzie doręczane zobowiązanemu i podmiotowi, który zamierza nabyć zajęłą ruchomość, i będzie podlegało kontroli instancyjnej, w przypadku wniesienia zażalenia na to postanowienie.

Art. 104b § 2

W art. 104b § 2 wprowadzono ustawowe granice działania organu egzekucyjnego, określając obligatoryjne elementy postanowienia o wyrażeniu zgody. Organ egzekucyjny będzie określał w postanowieniu warunki sprzedaży przez zobowiązanego zajętej ruchomości, wskazując cenę nabycia ruchomości, termin i sposób zapłaty ceny nabycia ruchomości organowi egzekucyjnemu. Aby zapobiec ewentualnym nadużyciom, przyjęto, że cena nabycia ruchomości nie może być niższa niż proponowana cena nabycia, o której mowa w art. 104a § 3 pkt 3. Cena nabycia ma być zapłacona w terminie i w sposób wskazany przez organ egzekucyjny w postanowieniu, o którym mowa w projektowanym art. 104b § 2 pkt 1. Sposób zapłaty ceny nabycia to możliwość zapłaty organowi egzekucyjnemu ceny nabycia zajętej ruchomości gotówką lub bezgotówkowo. Postanowienie będzie również zawierało pouczenie o skutkach niezapłacenia w terminie całości ceny nabycia ruchomości. Powyższe warunki mają zapobiegać ewentualnym nadużyciom i wydłużaniu egzekucji z ruchomości, z drugiej zaś strony ograniczają w tym zakresie swobodne działanie organu egzekucyjnego.

Art. 104b § 3

Uwzględniając postulaty transparentności działania każdego organu egzekucyjnego, w art. 104b § 3 określono przesłanki podjęcia negatywnej decyzji w zakresie odmowy wyrażenia zgody na sprzedaż przez zobowiązanego zajętej ruchomości.

Ocena organu egzekucyjnego w zakresie zaistnienia przesłanek, o których mowa w projektowanym przepisie, będzie odbywała się w ramach uznania administracyjnego. W konsekwencji niezbędne zatem stało się dodanie przepisu o zaskarżalności postanowienia o niewyrażeniu zgody na sprzedaż zajętej ruchomości przez zobowiązanego (art. 104b § 4).

Uznano, że organ egzekucyjny odmówi wyrażenia zgody w przypadku, gdy podmiot, który zamierza nabyć zajęłą ruchomość, nie daje rękojmi zapłaty w całości ceny nabycia

ruchomości w terminie i w sposób wyznaczony przez organ egzekucyjny. Rękojmia zapłaty choć jest pojęciem niedookreślonym, tak jak np. rękojmia należytego przechowania zajętej ruchomości, to jednak takie pojęcie funkcjonuje w obrocie prawnym (art. 100 § 2 ustawy). W przypadku przesłanki niedookreślonej organ egzekucyjny może posiłkować się swoim doświadczeniem i orzecznictwem, i w sposób wyczerpujący uzasadnić odmowę wyrażenia zgody na sprzedaż przez zobowiązanego zajętej ruchomości. Przykładowo można wskazać, że rękojmia zapłaty w całości ceny nabycia ruchomości w terminie i w sposób wyznaczony przez organ egzekucyjny nie daje podmiot, wobec którego organ egzekucyjny prowadzi postępowanie egzekucyjne. Rękojmia zapłaty ceny nabycia nie daje również podmiot, który znany jest organowi egzekucyjnemu jako licytant, który nie wykonywał warunków licytacji zajętej ruchomości.

Niezależną przesłanką negatywną jest przypuszczenie organu egzekucyjnego, że w sprzedaży dokonanej przez organ egzekucyjny (a nie przez zobowiązanego) uzyska się cenę nabycia ruchomości, przewyższającą proponowaną cenę nabycia, a więc wyższą niż ustalona we wniosku, o którym mowa w art. 104a § 2. Organ egzekucyjny odmówi wówczas wyrażenia zgody na sprzedaż. Może się bowiem zdarzyć taka sytuacja, że proponowana cena nabycia, mimo że zgodna z art. 104a § 3 pkt 3, to jednak będzie mniej korzystna niż cena nabycia, jaką organ egzekucyjny może uzyskać, przeprowadzając np. przetarg ofert. Organ egzekucyjny odmówi wówczas wyrażenia zgody na sprzedaż. Podejmując decyzję, organ powinien kierować się swoim doświadczeniem w sprzedaży ruchomości, jak i celem egzekucji.

Ponadto należy zauważyć, że na mocy art. 18 ustawy, w zakresie nieuregulowanym inaczej, odpowiednie zastosowanie do odmowy wyrażenia zgody będą miały przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, w tym art. 64 § 2. Tym samym, w przypadku niespełnienia wymogów formalnych wniosku, o którym mowa w § 3 i 4, organ egzekucyjny nie będzie wzywał do uzupełnienia braków formalnych, lecz pozostawi taki wniosek bez rozpoznania.

Art. 104b § 4

Z uwagi na to, że ocena organu egzekucyjnego w zakresie zaistnienia przesłanek, o których mowa w art. 104b § 3, będzie odbywała się w ramach uznania administracyjnego, w konsekwencji niezbędne stało się dodanie przepisu o zaskarżalności postanowienia o odmowie wyrażenia zgody na sprzedaż zajętej ruchomości przez zobowiązanego. Takie rozwiązanie zapewnia należyłą ochronę praw zobowiązanego i podmiotu, który zamierza

nabyć zajęłą ruchomość, skoro postanowienie o odmowie będzie zaskarżalne, a więc poddane kontroli instancyjnej.

Art. 104c

Zgodnie z art. 104c sprzedaż ruchomości dokonana przez zobowiązanego, zgodnie z postanowieniem, o którym mowa w art. 104b § 2, nie stanowi sprzedaży egzekucyjnej. Należy bowiem zauważyć, że sprzedaż dokonuje zobowiązany. W takim przypadku dochodzi do zawarcia, pomiędzy zobowiązanym a nabywcą, umowy cywilnoprawnej kupna–sprzedaży ruchomości. Organ egzekucyjny jedynie wyraża zgodę na taką sprzedaż. Organ egzekucyjny nie będzie zatem wydawał deklaratoryjnego postanowienia, o którym mowa w art. 68b ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, w sprawie stwierdzenia nabycia w postępowaniu egzekucyjnym prawa własności ruchomości. Jeżeli powstanie obowiązek zapłaty podatku od towarów i usług, podatku od czynności cywilnoprawnych czy wystawienia faktury VAT, obowiązek ten obciążać będzie zobowiązanego. Skoro sprzedaż przez zobowiązanego nie stanowi sprzedaży egzekucyjnej, nie powstanie obowiązek zapłaty opłaty za czynność egzekucyjną, o której mowa w art. 64 § 9 pkt 8 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, za przeprowadzenie licytacji lub dokonanie sprzedaży egzekucyjnej w inny sposób. Projektowane rozwiązanie ma na celu usprawnienie egzekucji z ruchomości, zwiększenie jej efektywności przy jednoczesnym zachowaniu równowagi między interesem państwa a ochroną zobowiązanego przed nadmiernym fiskalizmem państwa. Ruchomość nabyta na podstawie ww. przepisów, stosownie do treści art. 68d ustawy, będzie wolna od obciążeń. Przyjęcie odmiennego rozwiązania znacząco mogłoby ograniczyć, a nawet doprowadzić do rezygnacji potencjalnych nabywców z zakupu ruchomości w tym trybie. Wprowadzana regulacja jest zatem korzystna dla nabywców, wierzycieli i zobowiązanego.

Do sprzedaży ruchomości, zgodnie z postanowieniem, o którym mowa w art. 104b § 2, stosuje się odpowiednio art. 107 § 4. Przepis ten poprzez odpowiednie jego stosowanie wyłącza możliwość nabycia zajętej ruchomości, w trybie art. 104a § 1 przez enumeratywnie wskazany w nim krąg podmiotów. Celem wprowadzenia tej regulacji jest ochrona interesu wierzyciela, a także skuteczności i rzetelności postępowania egzekucyjnego, poprzez wyeliminowanie ewentualnej zmywy między zobowiązanym a podmiotem, który zamierza nabyć zajęłą ruchomość.

Ponadto do sprzedaży ruchomości, zgodnie z postanowieniem, o którym mowa w art. 104b § 2, stosuje się odpowiednio art. 115 dotyczący podziału kwoty uzyskanej z egzekucji. Takie rozwiązanie wyeliminuje ewentualne wątpliwości organu egzekucyjnego co do kolejności zaspokojenia w egzekucji uzyskanej ceny nabycia.

Art. 104d § 1

Jeżeli dojdzie do sprzedaży zajętej ruchomości przez zobowiązanego niezgodnie z treścią postanowienia, o którym mowa w art. 104b § 2 pkt 1 (np. zobowiązany sprzeda zajętą ruchomość za niższą cenę), albo nabywca nie dopełni warunku określonego w postanowieniu co do terminu i zapłaty organowi egzekucyjnemu proponowanej ceny nabycia zajętej ruchomości, wówczas wygasają skutki (w całości albo w części) postanowienia w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż zajętej ruchomości przez zobowiązanego.

Organ egzekucyjny będzie zatem stwierdzał w formie postanowienia wygaśnięcie postanowienia o wyrażeniu zgody na sprzedaż zajętej ruchomości przez zobowiązanego. Mając na względzie prawo do ochrony interesów podmiotu, o którym mowa w art. 104a § 2, przyznano mu prawo do wniesienia zażalenia na postanowienie. Jeżeli postanowienie o wygaśnięciu w całości albo w części postanowienia w sprawie wyrażenia zgody na sprzedaż zajętej ruchomości stanie się ostateczne, organ egzekucyjny przystąpi do dalszej realizacji egzekucji z ruchomości, zatem ruchomość będzie mogła być sprzedana w jednej z form, o której mowa w art. 105 § 1 ustawy.

Art. 104d § 2

Aby zapobiec ewentualnym nadużyciom zmierzającym choćby do przedłużania postępowania, uznano, że podmiot, o którym mowa w art. 104a § 2, będzie tracił prawo do zwrotu zaliczki, w sytuacji gdy nie zapłaci całej ceny nabycia zajętej ruchomości w sposób i w terminie określonym przez organ egzekucyjny w postanowieniu, o którym mowa w art. 104b § 2 pkt 1. Utracona zaliczka będzie stanowiła dochód odpowiednio budżetu państwa lub jednostki samorządu terytorialnego. Wprowadzane rozwiązanie zaprojektowano na wzór mechanizmu zbliżonego do utraconego wadium. Warto zauważyć, że zaliczka będzie jednak zwracana podmiotowi, o którym mowa w art. 104a § 2, w sytuacji, gdy spełni on wszystkie wymogi formalne, a organ egzekucyjny nie wyrazi zgody na sprzedaż.

Celem projektowanego art. 104d § 2 w zakresie utraty prawa do zwrotu zaliczki jest, jak wyżej wskazano, zapobieżenie ewentualnym nadużyciom zmierzającym do przedłużania

egzekucji z ruchomości. W przypadku bowiem złożenia wniosku o wyrażenie zgody na sprzedaż zajętej ruchomości przez zobowiązanego niezbędne jest dołączenie oświadczenia potencjalnego nabywcy tej ruchomości. Oświadczenie takie powinno być złożone w przypadku, gdy nabywca dysponuje całością proponowanej ceny nabycia ruchomości. Przewidywany bowiem tryb wyrażenia zgody na taką sprzedaż ma gwarantować doprowadzenie do sprzedaży w możliwie najkrótszym okresie.

Art. 104e

Projektowany przepis wprowadza obowiązek organu egzekucyjnego podania do publicznej wiadomości informacji o sprzedanych (w trybie art. 104a § 1) przez zobowiązanego zajętych ruchomościach. Rozwiązanie ma na celu zapewnienie transparentności w zakresie sprzedaży zajętej ruchomości przez zobowiązanego za zgodą organu egzekucyjnego, jak i zapewnienie nadzoru organu wyższego stopnia wobec organu egzekucyjnego nad taką sprzedażą.

Przyjęto, że informacje będą publikowane na stronie podmiotowej w Biuletynie Informacji Publicznej urzędu obsługującego organ egzekucyjny, raz w roku w terminie do końca miesiąca następującego po zakończeniu roku kalendarzowego. Publikacji będzie podlegał wykaz zajętych ruchomości, które zostały sprzedane przez zobowiązanego za zgodą organu egzekucyjnego, wraz z uzyskaną ceną ze sprzedaży.

Art. 105 § 1a

Mając na celu uniknięcie wątpliwości interpretacyjnych oraz usprawnienie egzekucji z ruchomości, z uwagi na możliwe dwie formy licytacji publicznej (art. 105 § 1 pkt 1 i art. 107e § 1 ustawy), wprowadzono zasadę, zgodnie z którą w myśl projektowanego § 1a organ egzekucyjny wybiera formę przeprowadzenia licytacji publicznej odrębnie dla każdego z dwóch terminów licytacyjnych. Oznacza to, że niezależnie od tego, jaki tryb licytacji publicznej organ egzekucyjny wybierze po pierwszej licytacji, w której cena wywołania zawsze wynosi $\frac{3}{4}$ wartości szacunkowej, organ przeprowadza drugą licytację, w której cena wywołania wynosi połowę wartości szacunkowej ruchomości. Możliwe więc są: pierwsza licytacja, o której mowa w art. 105 § 1 pkt 1, a następnie druga licytacja elektroniczna (art. 107e § 1); pierwsza licytacja elektroniczna, a druga licytacja, o której mowa w art. 105 § 1 pkt; pierwsza i druga licytacja elektroniczna, bądź pierwsza i druga licytacja, o której mowa w art. 105 § 1 pkt 1. Zatem wybór jednej z form licytacji publicznej dla pierwszej czy dla drugiej licytacji i to niezależnie od formy poprzedniej licytacji zależy od uznania organu egzekucyjnego.

Art. 105 § 2

Zmieniono brzmienie art. 105 § 2 ustawy. Pojęcie zabytku dostosowano do definicji legalnej zabytku zawartej w art. 3 ust. 1 ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. Zastąpiono również pojęcie „przedmiot” pojęciem „ruchomość”, co jest zgodne z terminologią zawartą w ustawie. Zmiany mają charakter porządkujący.

Przy sprzedaży zajętej ruchomości o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej zasadą wynikającą z projektowanego art. 105 § 2 w zw. z art. 100 § 3a jest podejmowanie przez organ egzekucyjny działań, po wskazaniu państwowej lub samorządowej instytucji kultury właściwej do sprawowania dozoru oraz nabycia takiej ruchomości. Sprzedaż dokonywana jest zatem państwowej lub samorządowej instytucji kultury, wskazanej odpowiednio przez wojewódzkiego konserwatora zabytków albo Dyrektora Biblioteki Narodowej w Warszawie. Przyjęto zasadę, że sprzedaż następuje po cenie odpowiadającej co najmniej wartości szacunkowej zajętej ruchomości.

Przyjęto, że gdy sprzedaż zajętej ruchomości wskazanej państwowej lub samorządowej instytucji kultury nie dojdzie do skutku, ruchomość będzie sprzedawana lub przekazywana do sprzedaży w trybie określonym w art. 105 § 1. Należy zauważyć, że jeżeli sprzedaż zajętej ruchomości o wartości historycznej, naukowej lub artystycznej będzie wymagała zezwolenia, koncesji albo jest działalnością regulowaną, organ egzekucyjny przekazuje ją do sprzedaży podmiotowi posiadającemu takie zezwolenie, koncesję albo spełniającemu warunki wymagane prawem do wykonywania działalności regulowanej albo sprzeda ją temu podmiotowi, o czym stanowi projektowany art. 105 § 5.

Art. 105 § 3

Przyjęto, że przekazanie do sprzedaży komisowej zajętej ruchomości następuje po cenie odpowiadającej co najmniej wartości szacunkowej ruchomości. Zaproponowana zmiana jest korzystna dla zobowiązanego i wierzyciela. Dotychczas przekazanie do sprzedaży następowało jedynie po cenie oszacowania. Po wprowadzonej zmianie możliwe będzie oddanie do sprzedaży komisowej po wyższej cenie niż wartość szacunkowa ruchomości. Pozwoli to uzyskać korzystniejszą cenę. Zmiana stanowi realizację zasady gospodarnego prowadzenia egzekucji.

Projektowany przepis art. 105 § 3 stanowi doprecyzowanie regulacji wyrażonej w art. 105 § 1 pkt 3 i § 3, dotyczącej trybu postępowania organu egzekucyjnego w przypadku sprzedaży

zajętej ruchomości podmiotom prowadzącym sprzedaż komisową tego rodzaju ruchomości. W aktualnym stanie prawnym ustawa nie przewiduje możliwości obniżenia ceny mimo braku chętnych, nie precyzuje zasad uiszczania prowizji w rozumieniu art. 765 i art. 772 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145). Zgodnie art. 765 KC przez umowę komisu przyjmujący zlecenie (komisant) zobowiązuje się za wynagrodzeniem (prowizja) w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa do kupna lub sprzedaży rzeczy ruchomych na rachunek dającego zlecenie (komitenta), lecz w imieniu własnym. Z powyższego jednoznacznie wynika, że skoro organ egzekucyjny przekazuje ruchomość do sprzedaży komisantowi, to ma obowiązek uiszczenia prowizji. W projektowanym przepisie jednoznacznie wskazano, że prowizję potrąca się z uzyskanej ceny. Aby usprawnić sprzedaż komisową, przyjęto, że jeżeli ruchomość nie zostanie sprzedana w terminie miesiąca, cenę można obniżyć do $\frac{3}{4}$ wartości szacunkowej ruchomości. Zmiana jest korzystna dla zobowiązanego i wierzyciela. Pozwala uzyskać korzystną cenę. Projektowany przepis będzie miał również zastosowanie do przekazania do sprzedaży zajętej ruchomości, której sprzedaż wymaga zezwolenia, koncesji albo jest działalnością regulowaną, podmiotowi posiadającemu takie zezwolenie, koncesję albo spełniającemu warunki wymagane prawem do wykonywania działalności regulowanej (art. 105 § 5). W takim przypadku przekazanie do sprzedaży następuje po cenie odpowiadającej co najmniej wartości szacunkowej ruchomości. Jeżeli ruchomość nie zostanie sprzedana w terminie miesiąca, cenę można obniżyć do $\frac{3}{4}$ wartości szacunkowej ruchomości. Podmiotowi, który dokona sprzedaży, należna będzie prowizja określona w umowie z tym podmiotem, potrącana z uzyskanej ceny.

Art. 105 § 5

Wprowadzono procedurę sprzedaży zajętej ruchomości, której sprzedaż doznaje prawnych ograniczeń w zakresie obrotu ruchomościami, a wynikających z przepisów reglamentujących działalność gospodarczą. Należy tu przede wszystkim wskazać na art. 37 ustawy – Prawo przedsiębiorców z dnia 6 marca 2018 r. (Dz. U. z 2019 r. poz. 1292), dalej zwanej „PrPrzed”. Zgodnie ze wskazanym artykułem: „wykonywanie działalności gospodarczej w dziedzinach mających szczególne znaczenie ze względu na bezpieczeństwo państwa lub obywateli albo inny ważny interes publiczny wymaga uzyskania koncesji wyłącznie, gdy działalność ta nie może być wykonywana jako wolna albo po uzyskaniu wpisu do rejestru działalności regulowanej albo zezwolenia.”

Przepisy reglamentujące działalność gospodarczą zawierają zatem nw. formy ograniczenia działalności gospodarczej:

- 1) uzyskanie zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej zgodnie z art. 41 PrPrzed;
- 2) uzyskanie koncesji na wykonywanie działalności gospodarczej zgodnie z art. 37–40 PrPrzed;
- 3) spełnienie szczególnych warunków prowadzenia regulowanej działalności gospodarczej oraz uzyskanie wpisu w rejestrze działalności regulowanej zgodnie z art. 43 PrPrzed.

Mając na uwadze powyższe ograniczenia, przyjęto, że zajęta ruchomość organ egzekucyjny przekazuje do sprzedaży podmiotowi posiadającemu zezwolenie, koncesję albo spełniającemu warunki wymagane prawem do wykonywania działalności regulowanej albo sprzedaje ją temu podmiotowi. Zmiana ma znaczenie praktyczne. Eliminuje wątpliwości organu egzekucyjnego co do trybu postępowania z zajęta ruchomością, której obrót jest reglamentowany.

Przekazanie do sprzedaży, stosownie do art. 105 § 3, następuje po cenie odpowiadającej co najmniej wartości szacunkowej zajętej ruchomości, z możliwością obniżenia ceny do $\frac{3}{4}$ wartości szacunkowej, jeżeli ruchomość nie zostanie sprzedana przez okres jednego miesiąca. Jeżeli sprzedaży będzie dokonywał podmiot, o którym mowa w projektowanym przepisie, z uzyskanej ceny potrąci sobie należną mu prowizję za sprzedaż.

Uznano, że z kolei sprzedaż zajętej ruchomości, o której mowa w § 5, podmiotowi posiadającemu zezwolenie, koncesję albo spełniającemu warunki wymagane prawem do wykonywania działalności regulowanej odbywać się będzie na zasadach ogólnych, w trybie art. 105 § 1.

Art. 105 § 6

Uregulowano szczególny tryb postępowania przy sprzedaży zajętej ruchomości, której posiadanie jest uzależnione od spełnienia warunku określonego odrębnymi przepisami. Przepisy odrębnych ustaw wprowadzają obostrzenia prawne co do rodzaju podmiotów uprawnionych do posiadania niektórych ruchomości, np. automatów do gier i czerpania z nich korzyści. Jeżeli odrębne przepisy wprowadzają warunek, od którego spełnienia uzależnione jest posiadanie ruchomości, sprzedaż zajętej ruchomości możliwa jest wyłącznie podmiotowi spełniającemu ten warunek. Jednoznaczna regulacja prawna w powyższym zakresie w ustawie o postępowaniu egzekucyjnym jest celowa i korzystna zarówno z punktu widzenia

organu egzekucyjnego, jak i potencjalnych nabywców, eliminując wątpliwości co do sposobu postępowania. Tym samym może przyczynić się do usprawnienia egzekucji z ruchomości.

Art. 105a § 2 pkt 2

Mając na celu ujednolicenie terminologii w ustawie w art. 105a § 2 pkt 2, sformułowanie „kwoty oszacowania” zastąpiono sformułowaniem „wartości szacunkowej”. Zmiana ma charakter porządkujący.

Art. 105a § 2 pkt 2a

Rozszerzono katalog obligatoryjnych elementów obwieszczenia o licytacji o cenę wywołania. Zmiana jest uzasadniona tym, że inna jest cena wywołania w pierwszym terminie licytacyjnym, a inna w drugim jej terminie. Stąd informacja w obwieszczeniu o wysokości ceny wywołania jest ważna dla potencjalnych nabywców zajętej ruchomości.

Art. 105a § 3a

W aktualnym stanie prawnym organ egzekucyjny, co do zasady, umieszcza obwieszczenie o licytacji w miejscu, w którym ma odbyć się licytacja, na tablicy ogłoszeń organu egzekucyjnego i w innych miejscach, gdzie umieszczenie takiego obwieszczenia uzna za celowe. W celu usunięcia barier administracyjnych, upowszechnienia informacji o licytacji, zwiększenia kręgu potencjalnych nabywców, a tym samym możliwości uzyskania jak najkorzystniejszej ceny nabycia wprowadzono obowiązek zamieszczania obwieszczenia o licytacji, w terminie, o którym mowa w § 3, także na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego organ egzekucyjny oraz odpowiednio ministra właściwego do spraw finansów publicznych albo urzędu obsługującego organ jednostki samorządu terytorialnego.

Wprowadzona zmiana stanowi realizację ogólnych zasad postępowania egzekucyjnego, w tym zasady gospodarnego prowadzenia egzekucji, przejawiającej się w tym przypadku podejmowaniem działań, które umożliwią uzyskanie jak najkorzystniejszej ceny sprzedaży.

Art. 105a § 5

Zrezygnowano z obligatoryjnego obowiązku zamieszczania w prasie obwieszczenia o licytacji przy spełnieniu kryterium kwotowego, na rzecz fakultatywnego zamieszczania w prasie wyłącznie ogłoszenia (a nie obwieszczenia) o licytacji lub w inny sposób (np.

na portalu OLX). Brak jest uzasadnienia ekonomicznego do zamieszczania w prasie całego obwieszczenia o licytacji, które jako ogłoszenie modułowe jest droższe niż ogłoszenie drobne. Tym samym, jeżeli organ egzekucyjny uzna za celowe zarządzenie np. w prasie ogłoszenia o licytacji, wystarczającym będzie podanie do publicznej wiadomości informacji o licytacji lub sprzedaży w inny sposób, wraz ze wskazaniem miejsca publikacji obwieszczenia o licytacji zajętej ruchomości, o którym mowa w § 3a.

Proponowana zmiana jest korzystna dla zobowiązanego, wierzyciela i organu egzekucyjnego. Usprawnia egzekucję z ruchomości. Nie prowadzi do generowania wydatków egzekucyjnych za obligatoryjne ogłoszenia w prasie czy dzienniku poczytnym w danej miejscowości. Jest dostosowana do potrzeb zmieniającej się rzeczywistości, w szczególności upowszechnienia się Internetu.

Art. 105b § 1

Zwiększono próg kwotowy dotyczący wartości szacunkowej sprzedawanej ruchomości, przy którym wadium jest obligatoryjne: z 4500 na kwotę przekraczającą 10 000 zł. Zmiana progu kwotowego, przy którym wymagane jest wadium, stanowi urealnienie kwoty. Ponadto wpłynie na usprawnienie egzekucji z ruchomości. Brak jest uzasadnienia, by wadium pobierane było przy sprzedaży ruchomości o niskiej wartości szacunkowej.

W celu ograniczenia obrotu gotówkowego, jak i usprawnienia egzekucji z ruchomości, wprowadzono zasadę wpłaty wadium na rachunek organu egzekucyjnego. W celu uniknięcia wątpliwości co do terminowości złożenia wadium przyjęto, że wadium uznaje się za złożone, jeżeli wpłata wadium zostanie uznana na rachunku organu egzekucyjnego najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień, w którym ma się odbyć licytacja publiczna. Wprowadzana regulacja jest korzystna dla organów egzekucyjnych, jak i potencjalnych nabywców. Usprawnia egzekucję z ruchomości, jak i niweluje chaos organizacyjny związany z przyjmowaniem wadium w gotówce tuż przed licytacją, zwłaszcza gdy do złożenia wadium jest wielu chętnych.

Dotychczasowe rozwiązanie takiej możliwości nie przewiduje.

Art. 105b § 2

W projektowanym rozwiązaniu przyjęto odstępstwo od zasady wpłaty wadium na rachunek organu egzekucyjnego w terminie, o którym mowa w § 1, a więc uznania wadium na rachunku organu egzekucyjnego najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień, w którym ma się

odbyć licytacja publiczna. Uznano bowiem, że należy również umożliwić zapłatę wadium w dniu licytacji, jednakże nie później niż na 1 godzinę przed terminem oznaczonym w obwieszczeniu o licytacji. W takim przypadku wadium może być złożone bezgotówkowo przy użyciu terminala płatniczego, o ile po stronie organu egzekucyjnego istnieją warunki techniczne do zapłaty bezgotówkowej przy użyciu terminala płatniczego, np. pracownik obsługujący organ egzekucyjny będzie miał terminal płatniczy, przy użyciu którego będzie możliwe przyjęcie wadium. Projektowane rozwiązanie jest zgodne z nowymi regulacjami dotyczącymi zapłaty należności. Niewątpliwie wprowadzana regulacja wychodzi naprzeciw nowym możliwościom funkcjonującym w obrocie form płatności.

Potencjalnym nabywcom zajętej ruchomości umożliwiono w dalszym ciągu uiszczanie wadium w gotówce. Z uwagi jednak na ograniczanie obrotu gotówkowego przyjęto, że wadium w gotówce może być złożone wyłącznie wówczas, gdy nie przekracza kwoty 5000 zł. Należy zauważyć, że wskazana kwota 5000 zł dotyczy konkretnej zajętej ruchomości, a nie kilku zajętych ruchomości czy łącznej kwoty wadium złożonej przez jednego licytanta, na cenę nabycia różnych zajętych ruchomości.

Art. 105b § 3

Doprecyzowano tryb postępowania z wniesionym wadium poprzez jasne określenie, że zatrzymanie i zaliczenie na cenę sprzedaży dotyczy wadium licytanta, któremu udzielono przybicia. Ustawowo dookreślono termin, kiedy następuje zwrot wadium pozostałym licytantom. Rozwiązanie wyeliminuje wątpliwości organu egzekucyjnego, jak i wpłacających wadium, co do terminu zwrotu wadium.

Art. 105b § 4

Przepis ma na celu usunięcie wątpliwości, jaki dzień należy przyjąć za dzień zwrotu wadium, w przypadku gdy zostało ono złożone bezgotówkowo.

Art. 105c § 1

Zmiana brzmienia § 1 ma charakter porządkujący terminologię w ustawie o postępowaniu egzekucyjnym. Poborca skarbowy to pracownik obsługujący organ egzekucyjny. Nie ma również przeszkód natury prawnej, by czynności egzekucyjnych dokonywał egzekutor, stąd zmiana brzmienia § 1 i wprowadzenie jednolitego nazewnictwa, tj. określenia „pracownik obsługujący organ egzekucyjny”. Jednocześnie przyjęto, że pracownik

obsługujący organ egzekucyjny dokonuje jedynie przybicia, a nie przyznania własności sprzedawanej ruchomości, stąd zmiana brzmienia § 1. Należy bowiem zauważyć, że nabycie prawa własności uzależnione jest od spełnienia jeszcze dodatkowych warunków, o których mowa w art. 107 ustawy, zatem przybicie nie może być tożsame z przyznaniem własności.

Art. 105c § 2

Nowe brzmienie § 2 ma znaczenie praktyczne. Jest korzystne zarówno dla zobowiązanego, jak i organu egzekucyjnego, usprawni egzekucję z ruchomości. Przyjęto, że licytacja dochodzi do skutku, jeżeli weźmie w niej udział przynajmniej jeden uczestnik, który zaoferuje co najmniej cenę wywołania. Analogiczne rozwiązanie prawne jest zawarte w art. 111d § 2 ustawy, dotyczącym egzekucji z nieruchomości.

Art. 105d § 1

Po wprowadzeniu przepisu umożliwiającego zapłatę organowi egzekucyjnemu ceny nabycia ruchomości bezgotówkowo, w tym bezgotówkowo w siedzibie organu egzekucyjnego, jeżeli po stronie tego organu istnieją warunki techniczne (art. 67h), w art. 105d dokonano szeregu zmian, porządkując systematykę tego artykułu. W dalszym ciągu możliwa będzie zapłata ceny nabycia gotówką, o ile po stronie organu egzekucyjnego nie istnieją warunki techniczne do zapłaty bezgotówkowej przy użyciu terminala płatniczego. Zrezygnowano z czeku potwierdzonego, który w praktyce nie był stosowany. Zaproponowana zmiana ma na celu zwiększenie zainteresowania udziałem w licytacji oraz propagowanie obrotu bezgotówkowego w egzekucji. Możliwość zapłaty ceny nabycia ruchomości bezgotówkowo jest korzystna dla nabywców. Zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, podatnicy nie mogą zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów kosztu w tej części, w jakiej płatność dotycząca transakcji została dokonana bez pośrednictwa rachunku płatniczego. Projektowane rozwiązanie wprowadza zatem zasadę, że nabywca, niezwłocznie po udzieleniu mu przybicia, ma obowiązek zapłaty ceny nabycia, w całości albo w części wynoszącej co najmniej cenę wywołania.

W przypadku niezapłacenia przez nabywcę niezwłocznie po udzieleniu mu przybicia ceny nabycia w części wynoszącej co najmniej cenę wywołania nabywca nie będzie mógł uczestniczyć w dalszej licytacji tej samej ruchomości. Nabywca traci również prawo do zwrotu wadium (art. 105d § 3). W takim przypadku, tak jak dotychczas, wznawiana będzie

niezwłocznie licytacja tej samej ruchomości. Wznawiana licytacja rozpoczynana będzie od ceny wywołania (art. 105d § 5 pkt 1).

Art. 105d § 2

Przepis dotyczy sytuacji, gdy w toku licytacji nabywca zapłacił jedynie część ceny nabycia wynoszącą co najmniej cenę wywołania. Przyjęto, że w takim przypadku nabywca ma obowiązek zapłaty reszty ceny na rachunek organu egzekucyjnego. Takie rozwiązanie może korzystnie wpływać na przeciwdziałanie „praniu brudnych pieniędzy”. Zmiana jest korzystna dla nabywców, gdyż jak wyżej wskazano, zgodnie z przepisami ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, podatnicy nie mogą zaliczyć do kosztów uzyskania przychodów kosztu w tej części, w jakiej płatność dotycząca transakcji została dokonana bez pośrednictwa rachunku płatniczego.

W celu uniknięcia wątpliwości co do terminu zapłaty reszty ceny wskazano, że zapłaty dokonuje się niezwłocznie nie później niż w dniu następującym po dniu licytacji. Jeżeli dzień ten przypada w sobotę lub w dzień ustawowo wolny od pracy, zapłaty różnicy ceny dokonuje się wówczas nie później niż w dniu następującym po dniu lub dniach wolnych od pracy. Takie rozwiązanie pozwoli organowi ustalić, czy zapłata reszty ceny nastąpiła w ustawowym terminie. Uznano, że do zapłaty reszty ceny stosuje się odpowiednio art. 67g pkt 1 lit. b i pkt 2, który określa terminy zapłaty dla różnych form płatności.

Art. 105d § 3

W przypadku niezapłacenia ceny nabycia w terminie, o którym mowa w § 1 i 2, nabywca traci prawo wynikłe z przybicia i do zwrotu wadium i kwoty zapłaconej w czasie licytacji. Analogiczne zasady obowiązują dotychczas. Ponadto taki nabywca nie będzie mógł uczestniczyć w licytacji tej samej ruchomości. Rozwiązanie to zapobiegne ewentualnym nadużyciom zmierzającym do wydłużenia postępowania egzekucyjnego przez licytanta, który nie wykonał warunków licytacji tej samej ruchomości.

Art. 105d § 4

W przepisach regulujących egzekucję z ruchomości brak jest aktualnie przepisu dotyczącego utraconego wadium i kwoty zapłaconej w czasie licytacji. Wprowadzono zatem zasadę, zgodnie z którą utracone wadium i kwota zapłacona w czasie licytacji stanowi dochód

odpowiednio budżetu państwa lub jednostki samorządu terytorialnego. Zmiana ma znaczenie praktyczne. Ujednolici postępowanie organów egzekucyjnych w powyższej sytuacji.

Art. 105d § 5

Niezapłacenie niezwłocznie po udzieleniu przybicia części ceny nabycia wynoszącej co najmniej cenę wywołania zgodnie z § 1 skutkuje niezwłocznym wznowieniem licytacji tej samej ruchomości. Wznawiana licytacja rozpoczynana będzie od ceny wywołania. Z kolei w przypadku niezapłacenia reszty ceny zgodnie z § 2 wyznaczana będzie ponowna licytacja tej samej ruchomości, odpowiednio na warunkach pierwszej albo drugiej licytacji, w której nabywca nie zapłacił reszty ceny. W przypadku pierwszej licytacji, gdy licytant nie zapłacił reszty ceny w terminie, o którym mowa w § 2, wyznaczana będzie ponowna pierwsza licytacja, w przypadku drugiej licytacji, gdy licytant nie zapłacił reszty ceny w terminie, o którym mowa w § 2, wyznaczana będzie ponowna druga licytacja. Ponowna licytacja może być wyznaczona po podaniu o tym do publicznej wiadomości, w terminie i w sposób określony w art. 105a § 3–5. Nie może się rozpocząć później niż dwie godziny po terminie oznaczonym w obwieszczeniu o licytacji, stosownie do art. 105a § 7. Rozpoczyna się ona od ceny wywołania, właściwej dla danego terminu licytacyjnego.

Należy zauważyć, że w przypadku, o którym mowa w projektowanym § 5 pkt 2, nie jest możliwe wznowienie licytacji, gdyż licytacja została już zakończona, a zapłata reszty ceny następuje już po licytacji. W takim przypadku możliwe jest zatem wyznaczenie ponownej licytacji tej samej ruchomości, odpowiednio na warunkach pierwszej albo drugiej licytacji, w której nabywca nie zapłacił reszty ceny.

Takie rozwiązanie jest korzystne z punktu widzenia zobowiązanego, jak i wierzyciela, gdyż w ramach ponownej licytacji na warunkach dotychczasowej umożliwia uzyskanie wyższej ceny nabycia, skoro cena wywołania jest wyższa.

Art. 107 § 2

Uchylenie § 2 podyktowane jest zmianami wprowadzonymi w projektowanym art. 108b, dotyczącymi odbioru ruchomości przez nabywcę, kosztów przechowywania sprzedanej ruchomości i dalszego trybu postępowania z ruchomością, która nie została odebrana, bądź gdy opłata za przechowywanie nie została uregulowana.

Art. 107 § 4

Zmieniono katalog podmiotów wyłączonych od udziału w licytacji ruchomości, poprzez zastąpienie pojęcia poborcy skarbowego w pkt 2 pojęciem pracownika obsługującego organ egzekucyjny, gdyż to on prowadzi licytację. Pozostawiono zasadę, zgodnie z którą w licytacji nie mogą uczestniczyć małżonek i dzieci pracownika obsługującego organ egzekucyjny (dotychczas poborcy skarbowego). Odmienne rozwiązanie byłoby nieetyczne, a ponadto mogłoby rodzić konflikt interesów. Uchylono pkt 3, gdyż po zmianie punktu 2 punkt 3 stanowiłby jego powielenie, zwłaszcza że zrezygnowano z wyłączenia od udziału w licytacji pracowników innych organów egzekucyjnych. Takie rozwiązanie było niepraktyczne. W przypadku dużych miejscowości ustalenie, czy licytant jest pracownikiem innego organu egzekucyjnego w tej samej miejscowości, jest w zasadzie niewykonalne. Dodano punkt 4a, wprowadzając zasadę, że w licytacji nie może uczestniczyć licytant, który nie wykonał warunków poprzedniej licytacji tej samej ruchomości, na wzór rozwiązania przyjętego w egzekucji z nieruchomości w art. 111d § 1 pkt 5. Zmiana zapobiega ewentualnym nadużyciom, zmierzającym do wydłużenia postępowania.

Art. 107a § 1

Projektowana zmiana wprowadza rezygnację z obowiązku uzyskania zgody wierzyciela i zobowiązanego na sprzedaż zajętej ruchomości w trybie przetargu ofert. Uzyskiwanie zgody na sprzedaż zajętej ruchomości w trybie przetargu ofert nie znajduje uzasadnienia, tym bardziej, że dla żadnego z innych trybów sprzedaży taka zgoda nie jest wymagana. Dotychczasowa procedura nadmiernie wydłuża egzekucję z ruchomości. W egzekucji należności pieniężnej to organ egzekucyjny decyduje o wyborze środka egzekucyjnego, kierując się ogólnymi zasadami postępowania egzekucyjnego, wyrażonymi w art. 7 ustawy. Tym samym projektowana zmiana usprawni egzekucję z ruchomości.

Art. 107b § 1

W celu usunięcia barier administracyjnych, upowszechnienia informacji o przetargu ofert, zwiększenia kręgu potencjalnych nabywców, a tym samym możliwości uzyskania jak najkorzystniejszej ceny nabycia zaproponowano zmianę brzmienia § 1, wprowadzając odpowiednie stosowanie do ogłoszenia o przetargu ofert art. 105 § 3, 3a i 5. Wprowadzona zmiana stanowi realizację ogólnej zasady postępowania egzekucyjnego – zasady gospodarności, poprzez podejmowanie przez organ egzekucyjny takich działań, które pozwolą uzyskać możliwie najwyższą cenę ze sprzedaży ruchomości.

Art. 107b § 2

Dokonano zmian porządkujących w § 2. W ogłoszeniu o przetargu ofert zrezygnowano ze wskazywania jako obligatoryjnego elementu ogłoszenia nazwy i adresu organu egzekucyjnego. Warto zauważyć, że art. 105a § 2 określający obligatoryjne elementy obwieszczenia o licytacji publicznej również nie zawiera nazwy i adresu organu egzekucyjnego. Odstąpiono także od podawania w ogłoszeniu o przetargu ofert danych podlegających ochronie w myśl RODO, a dotyczących zobowiązanego i umożliwiających jego identyfikację (dotychczasowy art. 107b § 2 pkt 6).

W art. 107b § 2 zmieniono również sposób wyliczenia obligatoryjnych elementów ogłoszenia o przetargu ofert. Zmiana powoduje większą przejrzystość i czytelność przepisu.

Art. 107b § 5

Projektowana regulacja wprowadza, na wzór obowiązującego art. 105a § 4, obowiązek doręczenia zobowiązanemu odpisu ogłoszenia o przetargu ofert. Projektowane rozwiązanie uwzględnia zasady transparentności działania organu egzekucyjnego. Informacja o przetargu ofert umożliwi zobowiązanemu bycie obecnym przy otwieraniu ofert.

Art. 107d § 1

Z uwagi na uchylenie art. 107 § 2 wprowadzono zmianę porządkującą w zakresie odpowiedniego stosowania art. 107 § 1, § 2a i 3. Uznano również, że tak jak w licytacji nie mogą uczestniczyć podmioty wymienione w art. 107 § 4, tak samo i w sprzedaży w trybie przetargu ofert nie mogą uczestniczyć podmioty wymienione w tym przepisie. Doprecyzowano więc przepis art. 107d § 1 poprzez dodanie do odpowiedniego stosowania do sprzedaży zajętej ruchomości w trybie przetargu ofert przepisu art. 107 § 4.

Licytacja elektroniczna

Z uwagi na kompleksową zmianę dotyczącą licytacji elektronicznej, która ma się odbywać wyłącznie za pośrednictwem systemu teleinformatycznego prowadzonego przez podmiot wybrany przez organ egzekucyjny, który zajął ruchomość, zmieniono brzmienie całego artykułu 107e. Zmiana brzmienia całego artykułu 107e zapewni czytelność przepisu. Zaproponowane rozwiązanie prowadzić powinno do usprawnienia sprzedaży zajętej ruchomości w trybie licytacji elektronicznej.

Art. 107e § 1

Należy zauważyć, że licytacja elektroniczna jest licytacją publiczną. Uznano, że sprzedaż w trybie licytacji elektronicznej nie będzie podlegała ruchomości, o której mowa w art. 105 § 5 i 6, a której sprzedaż wymaga zezwolenia, koncesji albo spełnienia warunków wymaganych prawem do wykonywania działalności regulowanej albo której posiadanie jest uzależnione od spełnienia warunku określonego odrębnymi przepisami. Projektowane rozwiązanie ma zapobiec sprzedaży ruchomości osobie, która nie posiada zezwolenia, koncesji albo nie spełnia warunków wymaganych prawem do wykonywania działalności regulowanej bądź nie jest uprawniona do posiadania sprzedawanej ruchomości.

Art. 107e § 2

Przyjęcie opisanego rozwiązania, tj. prowadzenia licytacji elektronicznej za pośrednictwem systemu teleinformatycznego prowadzonego przez podmiot (np. Allegro, OLX) wybrany przez organ egzekucyjny, powinno pozwolić na sprawną, efektywną i skuteczną sprzedaż w trybie licytacji elektronicznej.

Zgodnie z art. 44 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869), jednostki sektora finansów publicznych zawierają umowy, których przedmiotem są usługi, dostawy lub roboty budowlane, na zasadach określonych w przepisach o zamówieniach publicznych, o ile odrębne przepisy nie stanowią inaczej. Jednakże art. 4 pkt 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1986, z późn. zm.) stanowi, że ustawy nie stosuje się do zamówień i konkursów, których wartość nie przekracza kwoty wyrażonej w złotych równowartości kwoty 30.000 euro. Zważywszy na to, że wyboru podmiotu będzie dokonywał każdorazowo organ egzekucyjny, a nie odpowiednio minister właściwy do spraw finansów publicznych lub właściwy organ jednostki samorządu terytorialnego (dotychczasowy art. 107e § 2 pkt 1 i 2 ustawy), zatem próg 30.000 euro raczej nie będzie przekroczony. Nie należy jednakże wykluczyć sytuacji, gdy wartość zamówienia będzie co najmniej równa równowartości 30.000 euro, wówczas do wyboru podmiotu, za pośrednictwem którego będzie przeprowadzana licytacja elektroniczna, ustawa – Prawo zamówień publicznych będzie miała zastosowanie.

Z uwagi na to, że sprzedaż w trybie licytacji elektronicznej ma być dokonywana za pośrednictwem systemu teleinformatycznego prowadzonego przez podmiot wybrany

przez organ egzekucyjny, uznano również, że do licytacji elektronicznej będą miały odpowiednie zastosowanie przepisy regulaminu tego podmiotu. Trudno bowiem sobie wyobrazić sytuację, by portal, za pośrednictwem którego ma być przeprowadzona licytacja elektroniczna (za każdym razem może to być inny portal), zmieniał swój regulamin i system teleinformatyczny, by dostosować go do przepisów ustawy. Wobec powyższego w art. 107e nie wskazano odesłań do licytacji elektronicznej w zakresie odpowiedniego stosowania przepisów u.p.e.a, z wyłączeniem art. 106 § 1, który będzie miał zastosowanie.

Art. 107e § 3

Przyjęto, że organ egzekucyjny będzie zawiadamiał zobowiązanego o zamiarze sprzedaży ruchomości, w trybie licytacji elektronicznej. Na wzór regulacji zawartej w art. 106 § 2 przyjęto, że organ egzekucyjny będzie zawiadamiał zobowiązanego o miejscu licytacji, zatem w zawiadomieniu będzie wskazywany podmiot, o którym mowa w § 2 (portal, za pośrednictwem którego będzie przeprowadzana licytacja elektroniczna). Przyjęto również, że podjęcie przez organ egzekucyjny czynności zmierzających do sprzedaży ruchomości w trybie licytacji elektronicznej (wystawienie ruchomości do sprzedaży na portalu) następuje nie wcześniej niż w terminie 3 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu zawiadomienia. Przyjęte rozwiązanie jest korzystne dla zobowiązanego, gdyż umożliwia mu dobrowolną zapłatę przed licytacją, a zatem bez konieczności sprzedaży zajętej ruchomości w trybie egzekucji administracyjnej.

Art. 107e § 4

Do licytacji elektronicznej odpowiednie zastosowanie będzie miał przepis art. 106 § 1, dotyczący ceny wywołania w pierwszym i drugim terminie licytacyjnym. Brak jest bowiem uzasadnienia, aby w licytacji elektronicznej cena wywołania była inna niż w tradycyjnej licytacji publicznej. Tym samym organ egzekucyjny, wystawiając ruchomość na sprzedaż w systemie teleinformatycznym podmiotu, o którym mowa w § 2, będzie wskazywał cenę, od której licytacja elektroniczna będzie się rozpoczynać. Ceną tą będzie cena wywołania, o której mowa w art. 106 § 1.

Art. 107e § 5

Przyjęto, że licytacja elektroniczna będzie trwała nie krócej niż 7 dni od dnia jej rozpoczęcia. Projektowana zmiana ma na celu dotarcie do jak najszerszego grona potencjalnych odbiorców

oraz uzyskanie jak najkorzystniejszej ceny nabycia. Jest zatem korzystna dla zobowiązanego, jak i wierzyciela.

Art. 108 § 1

Przyjęto, że przy sprzedaży z wolnej ręki ruchomość będzie sprzedawana po cenie nie niższej od 1/10 wartości szacunkowej zajętej ruchomości. W praktyce zdarzały się przypadki, gdy zajęta ruchomość nie znajdowała nabywców za 1/3 wartości szacunkowej. Ustawa nie przewiduje instytucji ponownego oszacowania i obniżenia ceny zajętej ruchomości. Obniżenie najniższej wartości, po jakiej możliwa jest sprzedaż z wolnej ręki z 1/3 do 1/10, powinno w większym zakresie umożliwić sprzedaż ruchomości, która dotychczas nie została sprzedana. Warto zauważyć, że jest to minimalna wartość, gdyż to organ egzekucyjny ustala cenę sprzedaży z wolnej ręki. Cena powinna być atrakcyjna dla potencjalnych nabywców, jak i stwarzać możliwość uzyskania jak najkorzystniejszej ceny tak w interesie zobowiązanego, jak i wierzyciela.

Art. 108a

Projektowana zmiana reguluje zasady postępowania z ruchomością, która nie została sprzedana w trybie określonym w art. 108. W takim przypadku organ egzekucyjny zwalnia zajęta ruchomość spod zajęcia, o ile zobowiązany spełnia warunki określone odrębnymi przepisami do posiadanej tej ruchomości. Przykładowo sprzedaż automatów do gier obwarowana jest szczególnymi przepisami ustawy o grach hazardowych. Zmiana ujednolici postępowanie egzekucyjne organów egzekucyjnych w powyższym zakresie, a także zapobiegnie sytuacji wydania ruchomości zobowiązanemu, który nie spełnia warunków określonych odrębnymi przepisami do posiadania ruchomości, np. nie posiada stosownego zezwolenia czy koncesji. Wprowadzono również zasadę, zgodnie z którą do niesprzedanej w trybie art. 108 ruchomości stosuje się odpowiednio przepisy art. 108b.

Art. 108b § 1

Zmieniono systematykę przepisów dotyczących odbioru ruchomości przez nabywcę. Doprecyzowano tryb postępowania organu egzekucyjnego w sytuacji, gdy nabywca nie odbierze ruchomości bądź nie zapłaci kosztów jej przechowywania. Aktualne uregulowania prawne są niewystarczające. Prowadzą do rozbieżności w postępowaniu organów egzekucyjnych.

Treść art. 108b § 1 odpowiada zasadzie wyrażonej w uchylanym art. 107 § 2, że nabywca, który stał się właścicielem nabytej ruchomości, odbiera ruchomość z zastrzeżeniem art. 107 § 2c. Zwrot „natychmiast” zastąpiono zwrotem „niezwłocznie”.

Art. 108b § 2

W przypadku gdy nabywca ruchomości nie odbierze jej w dniu zapłaty ceny nabycia, przyjęto, że organ egzekucyjny wzywa nabywcę ruchomości do jej odbioru w wyznaczonym terminie i poucza o skutkach niezastosowania się do tego wezwania. Proponowany przepis umożliwia nabywcy odbiór ruchomości, w terminie nie dłuższym niż miesiąc od dnia doręczenia wezwania. Skutkiem niezastosowania się do wezwania będzie wystąpienie organu egzekucyjnego do sądu o stwierdzenie likwidacji niepodjętego depozytu, zgodnie z projektowanym § 4. Koszty przechowywania ruchomości oraz koszty wezwania obciążają nabywcę, który nie odebrał ruchomości w terminie wskazanym w wezwaniu.

Art. 108b § 3

Wydanie ruchomości nabywcy uzależniono od zapłaty kosztów przechowywania ruchomości oraz kosztów wezwania.

Art. 108b § 4

Projektowany przepis reguluje skutki niezastosowania się do wezwania, o którym mowa w art. 108b § 2. Po bezskutecznym upływie terminu wyznaczonego przez organ egzekucyjny w wezwaniu do odbioru ruchomości (art. 108b § 2) organ egzekucyjny występuje do sądu z wnioskiem o stwierdzenie likwidacji niepodjętego depozytu w trybie przepisów ustawy z dnia 18 października 2006 r. o likwidacji niepodjętych depozytów (Dz. U. poz. 1537, z późn. zm.). Przyjęto, że przepisu art. 6 tej ustawy nie stosuje się. Za termin do odbioru depozytu uznaje się natomiast dzień, w którym upłynął miesiąc od dnia doręczenia wezwania, o którym mowa w § 2.

Art. 108b § 5

Do nieodebranej ruchomości o statusie celnym nieunijnym nie mają zastosowania przepisy ustawy o likwidacji niepodjętych depozytów, bowiem w stosunku do takiej ruchomości zastosowanie mają przepisy prawa celnego.

Art. 109 § 1

Wprowadzana zmiana ma charakter dostosowawczy do zmian zaprojektowanych w art. 99 § 3 pkt 1, § 3a, art. 100 § 3b ustawy. Sformułowanie „ruchomości ze szlachetnych metali, kamieni szlachetnych lub półszlachetnych, pereł naturalnych i hodowlanych oraz koralu i bursztynów” zastąpiono sformułowaniem „kosztowności”.

Egzekucja z nieruchomości

Art. 110c § 2a i 2b

Projektowane zmiany mają na celu zapewnienie małżonkowi zobowiązanego odpowiadającego z nieruchomości należącej do majątku wspólnego, a także dłużnikowi rzeczowemu odpowiadającemu z nieruchomości obciążonej, uzyskania informacji o wszczęciu egzekucji z nieruchomości już z momentem zajęcia tej nieruchomości. Podkreślenia wymaga, że jedynie w przypadku egzekucji z nieruchomości organ egzekucyjny od początku jest w posiadaniu jednoznacznej informacji, że nieruchomość należy do majątku wspólnego bądź dłużnika rzeczowego. Taką informację organ egzekucyjny może uzyskać z Centralnej Ewidencji Ksiąg Wieczystych. Zatem w przypadku tego środka egzekucyjnego możliwe jest poinformowanie małżonka zobowiązanego, jak i dłużnika rzeczowego o zastosowaniu środka jednocześnie z powiadomieniem zobowiązanego.

Art. 110c § 3

Zmiana przepisu ma charakter dostosowawczy do przepisów projektowanych w art. 110c § 2a i 2b.

Art. 110c § 4

Zmiana przepisu ma charakter dostosowawczy do przepisów projektowanych w art. 110c § 2a i 2b i jest konsekwencją zmiany art. 110c § 3.

Uchylenie w art. 110f § 1 i zmiana brzmienia § 3

Zmiany w art. 110f podyktowane są nową systematyką przepisów dotyczących rozporządzenia rzeczą lub prawem majątkowym po ich zajęciu, a uregulowanych w proponowanym art. 37c § 1–4. Przepisy dotyczące rozporządzenia opróżnionym miejscem hipotecznym, jak i rozporządzenia przedmiotami podlegającymi zajęciu wraz z nieruchomością pozostawiono w art. 110f, gdyż są to przepisy szczególne dotyczące wyłącznie egzekucji z nieruchomości.

Art. 111 § 4

Projektowane przepisy przenoszą na grunt egzekucji z nieruchomości nowe zasady dotyczące płatności wadium, poprzez odpowiednie stosowanie art. 105b § 1 zdanie drugie i trzecie. Wprowadzono zasadę wpłaty wadium wyłącznie na rachunek organu egzekucyjnego, z uwagi na szczególny charakter stosowanego środka egzekucyjnego (wkraczający najbardziej w sferę prawa własności), jak i zważywszy na to, że niejednokrotnie wadium to wysokie kwoty (1/10 wartości szacunkowej nieruchomości).

W celu uniknięcia wątpliwości co do terminowości złożenia wadium przyjęto, że wadium uznaje się za złożone, jeżeli wpłata wadium zostanie uznana na rachunku organu egzekucyjnego najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień, w którym ma się odbyć licytacja publiczna. Wprowadzana regulacja jest korzystna dla organów egzekucyjnych, jak i potencjalnych nabywców. Usprawnia egzekucję z nieruchomości, jak i niweluje chaos organizacyjny związany z przyjmowaniem wadium w gotówce tuż przed licytacją, zwłaszcza gdy do złożenia wadium jest wielu chętnych. Dotychczasowe rozwiązanie takiej możliwości nie przewiduje.

Jednocześnie zrezygnowano z przyjmowania wadium w postaci czeku potwierdzonego wystawionego na organ egzekucyjny. Takie rozwiązanie w praktyce nie było stosowane.

Art. 111a

Projektowany przepis przenosi na grunt egzekucji z nieruchomości nowe zasady dotyczące zwrotu wadium. Z uwagi na to, że wadium w egzekucji z nieruchomości wpłacane jest na rachunek organu egzekucyjnego, przyjęto, że jego zwrot następuje niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni roboczych od dnia licytacji. Zwrot natychmiastowy nie jest możliwy, gdy wadium nie jest składane w gotówce. Jednocześnie w celu uniknięcia wątpliwości co do terminowości zwrotu wadium przyjęto za datę zwrotu wadium – dzień obciążenia rachunku organu egzekucyjnego. Rozwiązanie ujednolici postępowanie organów

egzekucyjnych w powyższym zakresie. Zapewnia też transparentność działania organów egzekucyjnych, a nabywcom pozwala uzyskać informację, kiedy wadium zostanie zwrócone.

Zasady dotyczące rozliczenia kwoty uzyskanej z egzekucji

Należności celne

Potrzeba zmiany ustawy jest podyktowana kwestionowaniem przez Komisję Europejską obowiązującego podziału kwoty uzyskanej z egzekucji administracyjnej jako sprzecznego z przepisami unijnymi. Przepisy ustawy nie przyznają bowiem pierwszeństwa zaspokojenia należnościom celnym, stanowiącym środki własne Unii Europejskiej, przed kosztami egzekucyjnymi i kosztami upomnienia powstałymi w związku z dochodzeniem tych należności. W konsekwencji rozwiązania te prowadzą do uszczuplenia środków własnych Unii Europejskiej.

Z uwagi na to, że w wyniku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej egzekucję należności celnych prowadzić może także komornik sądowy, w celu zapewnienia prawidłowego podziału kwot uzyskanych w egzekucji należności celnych, konieczna jest - analogiczna do zaproponowanych zmian w ustawie - nowelizacja ustawy Kpc.

Art. 1a pkt 4d

Przepis uzupełniono o definicję pojęcia należności celnej w celu ograniczenia tego pojęcia na potrzeby stosowania ustawy. Będzie to zatem należność, o której mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającym unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.), objęta „krajowym” tytułem wykonawczym.

Art. 3a § 1

Z uwagi na wskazanie publikatora rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny w projektowanym art. 1a pkt 4d ustawy, należało wykreślić je w tym przepisie.

Art. 115 § 1 pkt 4 i pkt 4a

Ustawa w art. 115 reguluje kolejność zaspokojenia należności z kwoty uzyskanej z egzekucji. Z kwoty tej – zgodnie z obecnym stanem prawnym – w pierwszej kolejności zaspokajają się

koszty egzekucyjne i koszty upomnienia. Należności celne podlegają zaspokojeniu po należnościach określonych w art. 115 § 1 pkt 1–4 ustawy.

Płatność składki członkowskiej do budżetu UE jest zobowiązaniem traktatowym. Zgodnie z art. 311 TFUE budżet UE jest finansowany z zasobów własnych. Do grupy tej należą m.in. tradycyjne zasoby własne (TZW), tj. opłaty celne. Należności te pobierane są przez państwa członkowskie zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi lub administracyjnymi, które podlegają dostosowaniu, tak aby spełniały wymagania określone w przepisach UE (art. 8 ust. 1 decyzji Rady z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej nr 2014/335/UE – Dz. Urz. UE L 168 z 07.06.2014, str. 105).

Zgodnie z art. 2 ust. 3 decyzji Rady z dnia 26 maja 2014 r. w sprawie systemu zasobów własnych UE państwa członkowskie zatrzymują – na poczet kosztów poboru – 20% kwot, o których mowa w ust. 1 lit. a (w tym ceł pobieranych na podstawie Wspólnej Taryfy Celnej i innych ceł). Decyzja Rady nie określa kolejności zaspokojenia należności, jak czyni to ustawa. W art. 2 decyzji Rady przyjęto natomiast proporcjonalny podział kwot na te, które zatrzymują państwa członkowskie na poczet kosztów poboru i te odprowadzane do budżetu Unii Europejskiej. Państwa członkowskie przekazują Komisji Europejskiej (KE) 80% kwot pobranych z tytułu należności celnych, natomiast 20% zatrzymują w budżecie krajowym jako tzw. „koszty poboru”. Zasada ta dotyczy kwot zapłaconych (lub ewentualnie niezapłaconych, ale zabezpieczonych). W innych wypadkach kwoty należności celnych nie wpłaca się do budżetu UE aż do momentu ich odzyskania. Należy przy tym zaznaczyć, że nieprzekazanie opłat celnych w wymaganym terminie pociąga za sobą naliczenie odsetek karnych za opóźnienia w przekazaniu do budżetu UE składki. Dodatkowo KE w wewnętrznych procedurach wyraża również stanowisko, że z kwot odzyskanych od dłużnika należy wyodrębnić kwoty TZW, zanim nastąpi odliczenie kosztów proceduralnych. Należności celne uzyskane w wyniku egzekucji powinny zatem zajmować wyższą pozycję w kolejności zaspokojenia.

W prawie Unii Europejskiej decyzje, obok rozporządzeń i dyrektyw, należą do wiążących aktów prawa pochodnego. Decyzje wiążą w całości, a ich wykonanie nie może być ograniczone aktami prawa krajowego. W konsekwencji, jeżeli przepis prawa krajowego uniemożliwia stosowanie decyzji, należy go uchylić lub zmienić.

W związku ze stanowiskiem Komisji Europejskiej, wyrażonym w sprawozdaniu z posiedzenia Komitetu Doradczego ds. Środków Własnych (ACOR TOR) w dniu 6 lipca 2017 r., nie jest właściwy podział kwoty odzyskanej w ten sposób, że w pierwszej kolejności zaspokajane są koszty egzekucyjne i koszty upomnienia, a dopiero po ich całkowitym

zaspokojeniu należność celna. Komisja Europejska zakwestionowała stosowaną w Polsce praktykę podziału odzyskanej kwoty, wskazując na potrzebę zaspokojenia należności celnych przed kosztami egzekucyjnymi. Komisja Europejska nie wyrażała zastrzeżeń co do proporcjonalnego rozliczania wpłat na poczet należności celnych i podatków z tytułu importu towarów.

Mając powyższe na względzie, dokonano stosownych zmian w zakresie kolejności zaspokojenia należności celnych. Zgodnie z projektowanym brzmieniem przepisu należności celne będą zaspokajane w kolejności przewidzianej dla należności, do których stosuje się przepisy działu III Ordynacji podatkowej, oraz należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, natomiast koszty egzekucyjne i koszty upomnienia naliczone w związku z egzekucją należności celnych zaspokajane będą w następnej kolejności. Odsetki od należności celnych zaspokajane będą po zaspokojeniu kosztów egzekucyjnych i kosztów upomnienia powstałych w egzekucji należności celnych.

Art. 115 § 2

Zmiana przepisu ma na celu dostosowanie jego brzmienia do proponowanej treści § 1. Należności wskazane w obecnie obowiązującym przepisie będą zaspokajane po kosztach egzekucyjnych i kosztach upomnienia naliczonych w egzekucji należności innych niż celne. Będą zatem zaspokajane – tak jak dotychczas - przed należnościami określonymi w § 1 pkt 4-6. Dodatkowo przepis dostosowano do wprowadzanych do ustawy zmian dotyczących właściwości sądowego organu egzekucyjnego do prowadzenia łącznej egzekucji w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej z egzekucją sądową obejmującą świadczenia alimentacyjne, świadczenia rentowe lub inne świadczenia powtarzające się.

Art. 1025 § 3¹ Kpc

Projektowany przepis stanowi odpowiednik propozycji brzmienia art. 115 § 1 pkt 4 i 4a ustawy. Z uwagi na możliwość przejęcia – w wyniku zbiegu egzekucji do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego – egzekucji należności celnych przez komornika sądowego niezbędne jest uregulowanie kolejności zaspokojenia z kwot uzyskanych w egzekucji w sposób analogiczny w obu procedurach egzekucyjnych – administracyjnej i sądowej.

Zgodnie z projektowanym brzmieniem przepisu należności celne będą zaspokajane w kolejności przewidzianej dla należności, do których stosuje się przepisy działu III Ordynacji podatkowej. Koszty egzekucyjne i koszty upomnienia naliczone w egzekucji

należności celnych zaspokajane będą w następnej kolejności, a dopiero po ich zaspokojeniu zaspokajane będą odsetki od należności celnych.

Zaliczenie

Art. 115 § 7

Dodawany przepis wprowadza możliwość zaliczenia przez organ egzekucyjny środków pozostałych po podziale kwot uzyskanych z egzekucji. W praktyce zdarza się, że organowi egzekucyjnemu pozostają środki pieniężne po zaspokojeniu należności w wyniku zastosowania środka egzekucyjnego. Do takich sytuacji może dojść przy jednoczesnej realizacji kilku środków egzekucyjnych bądź przy przekazaniu przez wierzyciela informacji o zmniejszeniu wysokości egzekwowanej należności już po realizacji zajęcia przez dłużnika zajętej wierzytelności. Obecnie w takim przypadku organ egzekucyjny nie ma możliwości zaliczenia pozostałych po podziale kwot na inne egzekwowane należności i jest zmuszony do dokonywania zajęcia wierzytelności obejmującego takie kwoty. Powyższe rozwiązanie wiąże się z niepotrzebnym nakładem pracy organu egzekucyjnego oraz dodatkowymi kosztami dla zobowiązanego. Z powyższych względów wprowadza się możliwość zaliczenia środków pieniężnych pozostałych po podziale kwot uzyskanych z egzekucji na inne należności pieniężne zobowiązanego. Do zaliczenia stosowane będą przepisy regulujące kolejność zaspokojenia kwot uzyskanych z egzekucji.

Art. 115 § 8

O zaliczeniu organ egzekucyjny powiadomi zobowiązanego w postanowieniu. Zatem zobowiązany będzie posiadał pełną informację o sposobie rozliczenia pobranych od niego kwot. Umożliwienie organowi egzekucyjnemu zaliczenia kwot jest korzystne dla zobowiązanego, ponieważ organ egzekucyjny nie zastosuje kolejnych środków egzekucyjnych w zakresie należności pieniężnej, na którą zaliczy uzyskaną wcześniej kwotę, w części odpowiadającej temu zaliczeniu.

Na to postanowienie w sprawie zaliczenia będzie służyło zażalenie. Celem dodania regulacji jest zapewnienie należytej ochrony interesów zobowiązanego w sytuacji, gdy nie zgadza się on ze sposobem zaliczenia przez organ egzekucyjny kwot pozostałych po podziale kwoty uzyskanej z egzekucji.

Rozliczenie dobrowolnej wpłaty

Art. 115aa

Projektowany przepis wprowadza zasady dotyczące rozliczenia przez organ egzekucyjny dobrowolnych wpłat zobowiązanego. Będą one rozliczane przez organ egzekucyjny z uwzględnieniem kolejności zaspokojenia ustanowionej dla kwot uzyskanych z egzekucji. Dotychczas nie było regulacji w zakresie sposobu rozliczenia dobrowolnych wpłat zobowiązanego. Wobec braku regulacji większość organów egzekucyjnych rozliczała te wpłaty zgodnie z dyspozycją zobowiązanego, a w przypadku braku takiej dyspozycji (np. brak szczegółowego opisu przelewu) zgodnie z kolejnością zaspokojenia określoną w art. 115 § 1. Nie można jednak jednoznacznie stwierdzić, że praktyka organów egzekucyjnych w tym zakresie była jednolita. Wprowadzenie projektowanego przepisu ujednolici praktykę organów egzekucyjnych w zakresie sposobu rozliczenia dobrowolnych wpłat zobowiązanych, a w konsekwencji umożliwi zobowiązanemu jednoznaczną identyfikację sposobu rozliczenia jego wpłaty.

Zmiany w zakresie zabezpieczeń

Art. 155a § 1 pkt 2

Zmiana ma charakter dostosowawczy do przepisów regulujących stosowanie zabezpieczenia w przypadku zawieszenia postępowania egzekucyjnego (patrz uzasadnienie do art. 32a § 3 i art. 35 § 2).

Art. 156 § 1 pkt 2, 3, 8, 8a, 8b

Zmiany danych zawartych w zarządzeniu zabezpieczenia i stosownych pouczeń są konsekwencją analogicznych zmian w odniesieniu do tytułu wykonawczego (art. 27) wynikających ze zmian m.in. w zakresie zarzutów, obowiązków w zakresie informowania przez zobowiązanego o zmianie adresu miejsca zamieszkania oraz prowadzenia egzekucji z majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka.

Art. 156 § 1a

Zmiana przepisu stanowi dostosowanie do zasad określania w tytule wykonawczym adresu zobowiązanego przez wierzyciela. Mając na względzie, że egzekucja może być prowadzona na skutek przekształcenia się postępowania zabezpieczającego w egzekucyjne, zasady

dotyczące sposobu ujmowania adresu miejsca zamieszkania zobowiązanego w zarządzeniu zabezpieczenia i tytule wykonawczym powinny być jednolite.

Art. 156 § 2

Zmiana przepisu wynika ze zmian wprowadzonych w zakresie dokumentu przekazywanego do sądu wieczystoksięgowego wraz z wnioskiem o wpis. W tym zakresie wprowadzony został kolejny tytuł wykonawczy oraz w konsekwencji kolejne zarządzenie zabezpieczenia. W celu umożliwienia określenia wzoru kolejnego zarządzenia zabezpieczenia zmienione zostało brzmienie delegacji ustawowej.

Art. 156a

Zmiany są konsekwencją wprowadzenia przepisów zawartych w art. 26aa regulujących podstawę zabezpieczania na nieruchomości i egzekucji z nieruchomości stanowiącej majątek wspólny małżonków (gdy zobowiązanym jest jeden z tych małżonków). Zaistniała więc konieczność wprowadzenia analogicznego przepisu umożliwiającego dokonywanie zabezpieczenia na tym majątku w ramach postępowania zabezpieczającego na podstawie kolejnego zarządzenia zabezpieczenia.

Art. 165 § 5

Zmiana przepisu ma na celu ujednolicenie sposobu działania dłużników zajętej wierzytelności w przypadku zajęć zabezpieczających. Zgodnie z art. 165 § 4 dłużnicy zajętej wierzytelności, po upływie terminu płatności, przekazują zajętą wierzytelność na wydzielony oprocentowany rachunek bankowy organu egzekucyjnego. Mając na względzie, że w przypadku zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego nie ma określonego terminu płatności, wskazany przepis nie dotyczy tego środka zabezpieczającego. Należy zauważyć, że brak jest uzasadnienia, aby zajęcie zabezpieczające dotyczące wierzytelności z rachunku bankowego traktować odmiennie od pozostałych środków zabezpieczających. Z powyższego względu do tego środka wprowadzono normę analogiczną jak dla pozostałych zajęć zabezpieczających.

Zabezpieczenie na wniosek prokuratury

Dodanie w dziale IV rozdziału 2a

W związku ze specyfiką wykonywania przez naczelników urzędów skarbowych (organy egzekucyjne) postanowień o zabezpieczeniu majątkowym wydanych w postępowaniu karnym

wprowadza się do działu IV rozdział 2a „Wykonywanie postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym”. Celem wprowadzenia tych przepisów jest zapewnienie stosowania przez organy egzekucyjne w pierwszej kolejności przepisów o charakterze szczególnym, a następnie przepisów działu IV mających charakter ogólny w zakresie uzupełniającym.

Kompetencja naczelnika urzędu skarbowego do wykonywania postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym została określona w zmienianym, w art. 2 projektu ustawy, art. 195a § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2019 r. poz. 676, z późn. zm.), zgodnie z którym jeżeli jednym postanowieniem zabezpieczono grożący przepadek oraz grzywnę, obowiązek naprawienia szkody lub zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, świadczenie pieniężne, nawiązkę lub wykonanie orzeczenia o kosztach sądowych w postępowaniu karnym, sąd lub prokurator, który wydał to postanowienie, może zlecić jego wykonanie w całości organowi określonemu w art. 22 § 2 ustawy.

Z uwagi na to, że postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym są wydawane w postępowaniu karnym lub karnym skarbowym, wprowadzono w rozdziale 2a przepisy szczególne wyłączające niektóre uprawnienia organu egzekucyjnego, organu nadzoru nad tym organem egzekucyjnym czy też jurysdykcję sądu administracyjnego, uznając że w zakresie oceny zasadności dokonywania zabezpieczeń na majątku podejrzanego lub oskarżonego właściwy jest prokurator i sąd powszechny.

Art. 166d

Podstawą do wykonywania, zgodnie z art. 195a Kkw, postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym będzie postanowienie, w którym prokurator, sąd lub finansowy organ postępowania przygotowawczego określi kwotowo zakres i sposób zabezpieczenia, uwzględniając rozmiar możliwej do orzeczenia w okolicznościach danej sprawy grzywny, środków karnych, przepadku lub środków kompensacyjnych, stosownie do art. 293 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1987, z późn. zm.). Sposób (sposoby) zabezpieczenia określi w tym postanowieniu prokurator lub sąd, kierując się art. 292 § 2 Kpk, zgodnie z którym zabezpieczenie grożącego przepadku następuje przez zajęcie ruchomości, wierzytelności i innych praw majątkowych oraz przez ustanowienie zakazu zbywania i obciążania nieruchomości. Zrezygnowano więc z obowiązku sporządzania przez prokuratora, sąd lub finansowy organ postępowania przygotowawczego zarządzenia zabezpieczenia, które uprawnia do podejmowania środków zabezpieczenia określonych w art. 164 ustawy, przyjmując, że wiążące dla organu egzekucyjnego jest

rozstrzygnięcie zawarte w postanowieniu o zabezpieczeniu majątkowym. W zakresie wykonywania postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym przyjęto zatem zasadę, że organ egzekucyjny przystępuje do czynności zabezpieczających na podstawie postanowienia o zabezpieczeniu prokuratura lub sądu, doręczając zobowiązanemu odpis tego postanowienia na wniosek odpowiednio prokuratora, sądu lub finansowego organu postępowania przygotowawczego. Doręczenie to następuje zgodnie z przepisami ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego. Należy pamiętać, że administracyjne organy egzekucyjne w zakresie nieuregulowanym w ustawie o postępowaniu egzekucyjnym w administracji stosują procedurę określoną w Kodeksie postępowania administracyjnego.

Wprowadzając obowiązek organu egzekucyjnego doręczenia tego postanowienia, kierowano się treścią § 205 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 7 kwietnia 2016 r. – Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. z 2017 r. poz. 1206, z późn. zm.), zwanego dalej „Regulaminem”, zgodnie z którym podejrzanemu, wobec którego zastosowano tymczasowe aresztowanie, odpis postanowienia doręcza się podczas przesłuchania lub za pośrednictwem administracji aresztu śledczego, natomiast podejrzanemu przebywającemu na wolności - za pośrednictwem organu egzekucyjnego.

Art. 166e

Projektowany przepis określa kurs, po którym przelicza się należność pieniężną określoną w postanowieniu o zabezpieczeniu wydanym przez prokuratora, sąd lub finansowy organ postępowania przygotowawczego, jeżeli ta należność jest wskazana w walucie obcej. Administracyjny organ egzekucyjny prowadzi postępowanie w polskich złotych, zatem nie ma możliwości dokonania zabezpieczenia bezpośrednio w walucie obcej. Z tego względu konieczne jest jednoznaczne określenie kursu, po którym ta waluta zostanie przeliczona. Przyjęto, że przeliczenie będzie się odbywało według kursu średniego waluty obcej, ujętej w postanowieniu o zabezpieczeniu, ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu wydania postanowienia.

Art. 166f

Przepis art. 166e ma charakter przepisu szczególnego w stosunku do art. 100 w związku z art. 164 § 4 ustawy regulującego dozór nad zajętą ruchomością. Przyjęto, że zajęte ruchomości, z wyjątkiem kosztowności, książeczek oszczędnościowych, kart płatniczych, pieniędzy

i innych papierów wartościowych, pozostawia się na przechowanie osobie dającej rękojmię należytego przechowywania, albowiem stroną postępowania zabezpieczającego w tym przypadku jest podejrzany lub oskarżony w postępowaniu karnym. Jedynie w przypadku braku możliwości ustalenia osoby dającej rękojmię należytego przechowywania dozorcą może być zobowiązany lub członkowie jego rodziny.

Art. 166g

Proponowany art. 166f projektu ustawy jest konsekwencją obowiązującego § 210 Regulaminu, zgodnie z którym nadesłany przez organ egzekucyjny protokół dokonanego zajęcia mienia składa się do akt postępowania przygotowawczego, a jego kopię - do akt podręcznych; jeżeli akta sprawy znajdują się już w sądzie, protokół należy przesłać sądowi w celu dołączenia do właściwych akt. W związku z powyższym wprowadzono w art. 166f obowiązek organu egzekucyjnego przesłania prokuratorowi, sądowi lub finansowemu organowi postępowania przygotowawczego protokołu zajęcia ruchomości lub prawa majątkowego bądź zawiadomienia o zajęciu wierzytelności lub innego prawa majątkowego.

Art. 166h

Przepisy art. 166g projektu ustawy mają na celu wyłączenie stosowania art. 161 ustawy, który uprawnia organ egzekucyjny do „szybkiej” sprzedaży ruchomości ulegających łatwemu zepsuciu albo ruchomości, nad którymi sprawowanie dozoru lub ich przechowywanie powodowałoby koszty niewspółmierne do ich wartości, czy też żywego inwentarza. W proponowanym art. 166g wprowadzono uprawnienie organu egzekucyjnego do „szybkiej” sprzedaży wyłącznie zajętych w celu zabezpieczenia ruchomości ulegających szybkiemu zniszczeniu, w tym zepsuciu. O sprzedaży innych zajętych ruchomości decyduje prokurator, sąd lub finansowy organ postępowania przygotowawczego, wydając na podstawie art. 232 § 1 Kpk postanowienie o zarządzeniu sprzedaży ruchomości. Projektowany przepis zawiera terminologię spójną z przepisem art. 232 § 1 Kpk. Mając na względzie, że administracyjny organ egzekucyjny w zakresie zabezpieczenia, o którym mowa w przepisie, będzie działał na podstawie postanowienia sądu, prokuratora lub finansowego organu postępowania przygotowawczego, określenia użyte w przepisach ustawy muszą być w tym spójne z użytymi w przepisach Kpk.

Art. 166i

W ramach prowadzonego postępowania zabezpieczającego organ egzekucyjny może ujawnić rzecz, wierzytelność lub inne prawo majątkowe zobowiązanego, które nie jest objęte postanowieniem o zabezpieczeniu majątkowym. Przyjęto więc, że w takim przypadku organ egzekucyjny powiadomi prokuratora, sąd lub finansowy organ postępowania przygotowawczego, który wydał postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym, celem rozważenia możliwości dokonania zabezpieczenia również na tym majątku.

Art. 166j

Jeżeli kwota należności pieniężnej podlegającej zabezpieczeniu jest wyższa niż wartość zabezpieczonego majątku zobowiązanego, wprowadzono przepis art. 166i, który uprawnia organ egzekucyjny do dokonania zajęcia tej rzeczy lub prawa majątkowego na poczet należności wymienionych w art. 195a Kkw i art. 131 ustawy z dnia 10 września 1999 r. - Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1958, z późn. zm.) grożącego przepadku równowartości przedmiotów albo równowartości korzyści majątkowej, grożącej grzywny, grożącego obowiązku naprawienia szkody, grożącego zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, grożącego świadczenia pieniężnego, grożącej nawiazki, grożącego środka kompensacyjnego, wykonania orzeczenia o kosztach sądowych, grożącego obowiązku uiszczenia należności publicznoprawnej uszczuplonej czynem zabronionym albo grożącego zwrotu korzyści majątkowej. Dokonanie zajęcia zabezpieczającego ruchomości, wierzytelności lub innego prawa majątkowego będzie możliwe wyłącznie w razie potrzeby, np. kwota należności pieniężnych podlegająca zabezpieczeniu jest wyższa od wartości zabezpieczonego mienia podejrzanego lub oskarżonego. W okresie 7 dni od dnia dokonania zabezpieczenia tego mienia prokurator, sąd lub finansowy organ postępowania przygotowawczego wyda postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym zajętej uprzednio ruchomości, wierzytelności lub innego prawa majątkowego. Jeżeli termin ten nie zostanie zachowany lub prokurator, sąd lub finansowy organ postępowania przygotowawczego odstąpi od wydania tego postanowienia, zajęcie zabezpieczające, mające charakter wyłącznie tymczasowy, będzie podlegało uchyleniu, stosownie do § 2 omawianego artykułu.

Art. 166k

Proponowany art. 166k ma na celu wprowadzenie instytucji przekształcenia zajęcia zabezpieczającego w zajęcie egzekucyjne ruchomości, wierzytelności lub innego prawa majątkowego dokonanego na poczet należności wymienionych w art. 195a Kkw i art. 131

Kks na wzór rozwiązań ogólnych zawartych w art. 154 § 4 ustawy. Warunkiem tego przekształcenia będzie wystawienie tytułu wykonawczego nie później niż przed upływem 3 miesięcy od dnia doręczenia wierzycielowi prawomocnego orzeczenia odpowiednio: o przypadku oraz orzeczonej jednocześnie grzywnie, obowiązku naprawienia szkody, zadośćuczynieniu za doznaną krzywdę, przyznanym świadczeniu pieniężnym, środka kompensacyjnym, nawiazce, zasądzonych od skazanego kosztach sądowych oraz obowiązku uiszczenia należności publicznoprawnej uszczuplonej czynem zabronionym lub zwrotu korzyści majątkowej. Rozwiązanie to ma na celu usprawnienie działań organu egzekucyjnego względem majątku podlegającego egzekucji na podstawie prawomocnego wyroku sądu.

Art. 166l

Celem proponowanego art. 166l ustawy jest nałożenie na organ egzekucyjny obowiązku zawiadamiania prokuratora, sąd lub finansowy organ postępowania przygotowawczego o wydatkach poniesionych przy wykonywaniu postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym, w szczególności z tytułu sporządzania i doręczania pism, przechowywania lub sprzedaży zajętych ruchomości, wierzytelności lub innych praw majątkowych, należności świadków, biegłych i rzeczoznawców, oględzin lub badań. Zgodnie bowiem z art. 626 § 1 Kpk, sąd określa w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, kto, w jakiej części i w jakim zakresie ponosi koszty procesu obejmujące wydatki Skarbu Państwa, w tym wypłaty dokonane z tytułu wykonywania orzeczenia o zabezpieczeniu grożących kar majątkowych, o których mowa w art. 618 § 1 pkt 6 Kpk, jeżeli kary te zostały orzeczone.

Art. 166m

Z uwagi na szczególny charakter postępowania zabezpieczającego, w ramach którego rola organu egzekucyjnego ograniczona jest, zgodnie z art. 195a Kkw, wyłącznie do wykonywania postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym, a nie rozstrzygania środków zaskarżenia dotyczących tego postępowania, wprowadzono stosowne wyłączenia w tym zakresie. Na postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym służy bowiem zażalenie, stosownie do art. 293 § 3 Kpk. Podejrzany lub oskarżony może również wystąpić o zmianę lub uchylenie tego postanowienia w trybie przewidzianym przepisami Kpk.

Z tych względów wyłączono stosowanie przepisów o zwolnieniu z egzekucji określonych składników majątkowych zobowiązanego (art. 13 w związku z art. 166b ustawy), zarzutach w sprawie egzekucji administracyjnej (art. 33-35 w związku z art. 166b ustawy), wyłączeniu

spod egzekucji rzeczy lub prawa majątkowego (art. 38-45), zawieszeniu postępowania egzekucyjnego (art. 56 § 1 pkt 1-3, art. 57 § 1a-3 oraz art. 58 w związku z art. 166b ustawy) i umorzeniu postępowania zabezpieczającego (art. 59-61 w związku z art. 166b ustawy).

Wyłączono również stosowanie niektórych przepisów działu IV mających charakter ogólny w stosunku do wprowadzonych przepisów o charakterze szczególnym zawartych w rozdziale 2a, co ma na celu usunięcie wątpliwości co do odpowiedniego stosowania przepisów działu IV ustawy.

Art. 166n

Przepis określa zakres odpowiedniego stosowania przepisów regulujących postępowanie egzekucyjne oraz wyłączenia ich stosowania w toku zabezpieczenia dokonywanego na wniosek prokuratora, sądu lub finansowego organu postępowania przygotowawczego. Wyłączenia uwzględniają specyfikę postępowania zabezpieczającego prowadzonego na wniosek prokuratora, sądu lub finansowego organu postępowania przygotowawczego. Mając na względzie, że wnioskodawcą i inicjatorem tego postępowania jest sąd, prokurator lub finansowy organ postępowania przygotowawczego, wyłączono stosowanie m.in. przepisów regulujących środki zaskarżenia składane w trybie administracyjnym (zarzuty), a także zasady dotyczące umorzenia postępowania i ponownego jego wszczęcia postępowania.

Art. 187 § 1a ustawy – Kodeks karny wykonawczy (art. 3 projektu ustawy)

Dodanie przepisu wynika z konieczności dostosowania art. 187 do zmienionego przepisu art. 195a § 1.

Art. 195a § 1 ustawy – Kodeks karny wykonawczy (art. 3 projektu ustawy)

Zmiana przepisu wynika z konieczności wprowadzenia zmian porządkujących właściwość miejscową organów egzekucyjnych prowadzących postępowanie zabezpieczające na wniosek sądu lub prokuratora. Brak jest uzasadnienia dla utrzymywania w tym zakresie rozwiązań odmiennych niż określone w art. 22 § 2 ustawy. Wskazany przepis określa właściwość miejscową organu egzekucyjnego według miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego.

Odpowiedzialność za naruszenie przepisów ustawy

Art. 168d § 1

Zmiana przepisu ma na celu dyscyplinowanie zobowiązanych do wywiązywania się z obowiązków w zakresie udzielania informacji wierzycielowi bądź organowi egzekucyjnemu. Dotychczas zobowiązany mógł być ukarany jedynie za odmowę udzielenia informacji lub wyjaśnień organowi egzekucyjnemu albo za udzielanie fałszywych informacji lub wyjaśnień temu organowi. Mając na względzie dodawany art. 37b uprawniający wierzyciela i organ egzekucyjny do żądania od zobowiązanego informacji o posiadanym przez niego majątku, konieczne było wprowadzenie przepisu sankcjonującego niewykonanie obowiązku przez zobowiązanego również wobec wierzyciela.

Art. 168d § 1a

Celem dodania przepisu jest uniemożliwienie podwójnego karania zobowiązanego za złożenie fałszywego oświadczenia. Mając na względzie, że nie można karać dwa razy za to samo przewinienie, w przypadku gdy zobowiązany poniesie odpowiedzialność karną za złożenie fałszywego oświadczenia, nie zostanie na niego nałożona kara określona w art. 168d § 1.

Art. 168d § 2

Uchylenie przepisu jest konsekwencją dodania ogólnej regulacji dotyczącej sposobu nakładania kar w art. 168ea.

Art. 168d § 3

Zmiana brzmienia § 3 stanowi m.in. konsekwencję zmian w zakresie obowiązków zobowiązanego dotyczących informowania organu egzekucyjnego o zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby (patrz uzasadnienie art. 36 § 3). O takim obowiązku zobowiązany zostanie pouczone w tytule wykonawczym. Możliwość nałożenia na zobowiązanego kary za brak realizacji obowiązku informowania o zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby gwarantuje, że obowiązek ten będzie przestrzegany.

Kolejna zmiana w zakresie przepisu wynika z wprowadzenia w art. 98 § 1b nowej regulacji umożliwiającej zajęcie ruchomości na podstawie danych zawartych w ewidencji prowadzonej przez zobowiązanego, urzędowego rejestru lub rejestru zastawów. Organowi egzekucyjnemu przysługuje wówczas uprawnienie wezwania zobowiązanego do okazania zajętej ruchomości lub wskazania miejsca jej przechowywania w wyznaczonym przez ten organ terminie. Warunkiem odpowiedzialności porządkowej polegającej na nałożeniu kary pieniężnej jest niezastosowanie się przez zobowiązanego do wezwania organu egzekucyjnego, zawierającego

pouczenie o skutkach bezczynności czy też zaniechania zobowiązanego w powyższym zakresie. Ewentualna sankcja w postaci kary pieniężnej ma na celu nie tyle ukaranie zobowiązanego przedmiotową karą pieniężną, ile zagwarantowanie sprawnego, skutecznego i gospodarnego prowadzenia egzekucji. Jej celem jest również zapobieżenie utrudnianiu czy udaremnianiu egzekucji z zajętej ruchomości.

Art. 168e uchylenie § 3-7

Uchylane przepisy, regulujące sposób nakładania kary, przenoszone są do odrębnego art. 168ea i art. 168eb, aby miały zastosowanie do wszystkich kar pieniężnych przewidzianych w rozdziale 2 Odpowiedzialność porządkowa, a nie tylko do kar wymierzanych na podstawie art. 168e.

Art. 168ea

Wprowadzane przepisy stanowią odpowiednik przepisów uchylanych w art. 168d § 2 i art. 168e § 4. Celem przeniesienia tych przepisów jest uogólnienie norm dotyczących sposobu nałożenia kar do wszystkich kar przewidzianych w rozdziale 2 Odpowiedzialność porządkowa.

Art. 168eb

Wprowadzane przepisy stanowią odpowiednik przepisów uchylanych w art. 168e § 4 i 6 ustawy. Ponadto przyjęto, że postanowienie w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 168d i art. 168e, będzie wydawał organ egzekucyjny, który stwierdzi niedopełnienie obowiązków określonych w ustawie przez uczestników postępowania egzekucyjnego i zabezpieczającego. Nie znajduje bowiem uzasadnienia, by postanowienie to rozpatrywał naczelnik urzędu skarbowego stosownie do obowiązującego art. 168e § 5 ustawy.

Zmiany innych ustaw

Art. 8 Ustawa – Prawo celne

Art. 65 ust. 6c i 6d

W art. 65 Prawa celnego projektuje się nadanie nowego brzmienia ust. 6c i dodanie nowego ust. 6d. Zmiany zaproponowane w tych przepisach są spowodowane stanowiskiem Komisji

Europejskiej zawartym w Kompendium „Wewnętrzna procedura zarządzania przypadkami odpisania należności dotyczącymi tradycyjnych zasobów własnych”, zgodnie z którym należności celne jako środek własny UE mają pierwszeństwo w zaspokojeniu m.in. przed odsetkami pobieranymi z tytułu nieterminowego uiszczenia należności (odsetkami za zwłokę). Dlatego też zachodzi konieczność zmiany dotychczasowego, proporcjonalnego sposobu rozliczania wpłat dokonywanych z tytułu uiszczenia należności celnych na należność główną i odsetki. Odsetki od należności celnych stanowiące dochód krajowy mogą być pokrywane z wpłat dopiero po całkowitym zaspokojeniu należności celnej. W związku z powyższym istnieje konieczność wprowadzenia zmiany w art. 65 ust. 6c Prawa celnego, na podstawie której do odsetek za zwłokę, o których mowa w art. 114 UKC, nie byłaby stosowana określona w art. 55 § 2 Ordynacji podatkowej zasada zaliczania wpłat proporcjonalnie na poczet zaległości głównej oraz kwoty odsetek za zwłokę. Zgodnie z zapisem, proponowanym jako art. 65 ust. 6d Prawa celnego, wpłaty z tytułu należności celnych będą zaliczane w pierwszej kolejności na poczet kwoty należności celnej.

Art. 5 Ustawa o systemie ubezpieczeń społecznych

Art. 79b

Zmiana przepisu ma na celu dostosowanie zasad nakładania kar pieniężnych przewidzianych w art. 168d i art. 168e ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji na pracownika odpowiedzialnego za realizację zajęcia, udzielenie informacji czy wyjaśnień do zasad przewidzianych w obowiązującym art. 79b ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Wymieniony przepis ustanawia ochronę pracowników Zakładu Ubezpieczeń Społecznych przed konsekwencjami finansowymi i przenosi odpowiedzialność na Zakład. Pominięcie proponowanej zmiany spowodowałoby zróżnicowanie w zakresie podmiotów, na które nakładane są sankcje, w zależności od tego, jaki organ egzekucyjny – sądowy czy administracyjny prowadzi egzekucję. W przypadku nałożenia grzywny przez komornika sądowego odpowiedzialność ponosiłby ZUS, a w przypadku kary pieniężnej nałożonej przez administracyjny organ egzekucyjny pracownik Zakładu.

Art. 83c ust. 1a

Propozycja dodania w art. 83c ust. 1a jest związana z kierunkiem zmian zaproponowanych w projekcie zmian do ustawy, tj. rozszerzeniem uprawnień wierzyciela w zakresie m.in.

wydawania postanowień, na które przysługiwać będzie zażalenie. Przepisy nie przewidują trybu rozpatrywania środków zaskarżenia wnoszonych od postanowień wydanych na podstawie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, który jest wierzycielem należności z tytułu składek. W związku z tym proponuje się, aby w takich przypadkach miał zastosowanie przepis art. 83 ust. 4, zgodnie z którym na postanowienie wierzyciela będzie przysługiwać prawo do wniesienia do Prezesa ZUS wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy. Propozycja ma na celu doprecyzowanie trybu rozpatrywania zażaleń, a tym samym uniknięcie rozbieżności interpretacyjnych.

Jednocześnie, aby wyeliminować wątpliwości w zakresie terminu, w jakim może zostać wniesione zażalenie na postanowienie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jako wierzyciela, wprowadza się termin 7-dniowy. Zaproponowana długość terminu jest analogiczna do ujętej w art. 17 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Art. 6 Ustawa o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych

Art. 139 ust. 1 pkt 3

Celem zaproponowanej zmiany jest dostosowanie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych do przepisów ustawy z dnia 6 grudnia o zmianie niektórych ustaw w celu poprawy skuteczności egzekucji świadczeń alimentacyjnych (Dz. U. poz. 2432).

Art. 139 ust. 1 pkt 4a i 5, 140, 141

Zaproponowane zmiany stanowią dostosowanie do przepisów regulujących kolejność zaspokojenia należności celnych. Mając na względzie, że ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1270, z późn. zm.) zawiera regulacje dotyczące kolejności dokonywania potrąceń z zajętych świadczeń, również w przypadku zbiegu egzekucji, konieczne było dostosowanie przepisów tej ustawy do wprowadzanych zmian w zakresie kolejności zaspokojenia należności celnych.

Art. 141a

Sposób realizacji przekazywania części świadczenia emerytalno-rentowego do masy upadłości w ramach postępowania upadłościowego nie jest uregulowany wprost w przepisach obowiązującego prawa, a syndyk masy upadłości nie został wymieniony w przepisach

ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, dalej „ustawy emerytalnej”, jako podmiot, na rzecz którego mogą być dokonywane potrącenia ze świadczenia emerytalno-rentowego. Wobec braku wyraźnych regulacji prawnych w zakresie przekazywania kwot z tytułu świadczeń emerytalno-rentowych do masy upadłości organy rentowe Zakładu, w przypadku wystąpienia syndyka masy upadłości z żądaniem przekazywania kwot z tytułu świadczenia emerytalnego lub rentowego do masy upadłości, przekazują te kwoty zgodnie z tym żądaniem, przy uwzględnieniu kwoty wolnej od potrąceń i egzekucji wynikającej z art. 141 ust. 1 pkt 2 ustawy emerytalnej. Podkreślić należy, że przepis ten określa kwotę wolną od egzekucji i potrąceń dla konkretnego rodzaju należności (należności inne niż alimentacyjne), niemniej organ rentowy nie dysponuje danymi pozwalającymi na ustalenie rodzaju należności objętych masą upadłości, stąd uzasadnione jest odniesienie się do kwoty wolnej właściwej dla egzekucji innych należności niż alimentacyjne, dodatkowo mając na względzie fakt, iż kwota ta w największym stopniu chroni majątek upadłego. Z uwagi na to, że syndycy masy upadłości w praktyce niekiedy określają zakres swojego żądania poniżej maksymalnej kwoty, która może zostać przekazana do masy upadłości (przy uwzględnieniu kwoty wolnej od potrąceń i egzekucji), a niekiedy takiej kwoty w ogóle nie określają - organy rentowe Zakładu, w zależności od zakresu żądania syndyka, przekazują do masy upadłości odpowiednio kwotę wynikającą z żądania syndyka masy upadłości lub maksymalną kwotę świadczenia, która może zostać przekazana. Powyższe naraża organy rentowe Zakładu na zarzuty stosowania niejednolitych zasad postępowania z wnioskami syndyków o przekazywanie części świadczenia do masy upadłości oraz skargi świadczeniobiorców będących w stanie upadłości na wysokość potrąceń ze świadczenia do masy upadłości, jednakże Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie posiada jakichkolwiek możliwości prawnych, aby zobligować syndyków masy upadłości do ujednolicenia trybu postępowania w tym zakresie.

Wątpliwości odnośnie do wysokości dokonywanych potrąceń na rzecz syndyka dodatkowo pogłębia niejednorodne stanowisko judykatury. W orzecznictwie sądowym można spotkać się ze stanowiskiem, że organ rentowy może na poczet należności dla syndyka masy upadłości potrącać wyłącznie 25% świadczenia emerytalno-rentowego. Mając powyższe na uwadze oraz fakt, że bardzo często wnioski syndyków nie są jednoznacznie sformułowane, a syndycy odmawiają ich skonkretyzowania, przerzucając na organ rentowy Zakładu konieczność ustalenia wysokości potrąceń, wprowadzenie regulacji w tym zakresie jest niezbędne, gdyż pozwoli na wyeliminowanie wątpliwości interpretacyjnych.

Przepisy przejściowe

Art. 11

Przepis reguluje kwestie intertemporalne w odniesieniu do będących w toku administracyjnych postępowań egzekucyjnych i zabezpieczających. Przyjęto, że do tych postępowań zastosowanie będą miały przepisy dotychczasowe. Takie rozwiązanie ułatwi organom egzekucyjnym dokonanie prowadzonych postępowań. W odniesieniu do zobowiązanych przyjęta regulacja sprawi, że nie będą oni zaskakiwani zmianą przepisów w trakcie prowadzonych wobec nich egzekucji. Zgodnie z tym przepisem postępowania administracyjne wszczęte w związku z prowadzonymi postępowaniami egzekucyjnymi zarzutami, skargą na czynności egzekucyjne itd. również będą prowadzone zgodnie z dotychczasowymi przepisami.

Wyjątki od tej zasady zostały przewidziane w ust. 2. Nakazuje się stosowanie nowych przepisów do wszczętej po wejściu w życie projektowanej ustawy egzekucji z:

- pieniędzy,
- rachunku bankowego, wkładu oszczędnościowego albo rachunku prowadzonego przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową,
- wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku,
- praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunkach papierów wartościowych lub innych rachunkach,
- ruchomości.

Projektowany przepis stanowi zatem, że dotychczasowe regulacje mają zastosowanie do ww. egzekucji tylko, jeżeli zostały one wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy.

Tym samym omawiany przepis stanowi wyjątek do ust. 1, który nakazuje stosować przepisy dotychczasowe we wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy postępowaniach egzekucyjnych w pełnym zakresie. W konsekwencji, jeżeli postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy, ale przed tym dniem nie wszczęto jeszcze egzekucji z pieniędzy, ruchomości lub ww. praw majątkowych, do tych egzekucji zastosowanie będą miały nowe przepisy.

W takim przypadku do skargi na czynność egzekucyjną również będą miały zastosowanie projektowane przepisy.

Projektowany przepis nakazuje również stosowanie nowych regulacji art. 27e i art. 27f ustawy we wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy egzekucjach z majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka, prowadzonych na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego tylko na zobowiązanego. Prowadzenie egzekucji z majątku wspólnego zgodnie z ww. nowymi przepisami będzie korzystne dla małżonka zobowiązanego, bowiem umożliwi mu skorzystanie z prawa wniesienia sprzeciwu. Omawiany przepis będzie miał odpowiednie zastosowanie w postępowaniu zabezpieczającym.

Zakłada się także stosowanie nowych regulacji art. 27i i art. 27j ustawy we wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy egzekucjach z przedmiotu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego. Prowadzenie egzekucji z rzeczy obciążonej zgodnie z ww. nowymi przepisami będzie korzystne dla dłużnika rzeczowego, bowiem umożliwi mu skorzystanie z prawa wniesienia sprzeciwu.

Art. 12

Przepis reguluje kwestie intertemporalne w odniesieniu do będących w toku sądowych postępowań egzekucyjnych. Analogicznie jak w przypadku administracyjnych postępowań egzekucyjnych przyjęto, że do sądowych postępowań egzekucyjnych zastosowanie będą miały przepisy dotychczasowe. Takie rozwiązanie ułatwi organom egzekucyjnym dokończenie prowadzonych postępowań. Podobnie jak w przypadku egzekucji administracyjnej, w przypadku sposobów egzekucji, co do których projektowana ustawa wprowadza zmiany (egzekucja z rachunku bankowego, rachunku prowadzonego przez skok, nadpłaty czy zwrotu podatku, praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku papierów wartościowych) stosowane będą przepisy nowe, jeżeli te środki zostały zastosowane po wejściu w życie ustawy.

Art. 13

Przepisy regulują zasady przejmowania przez naczelników urzędów skarbowych postępowań egzekucyjnych prowadzonych dotychczas przez przewodniczących komisji orzekających w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Określony został termin na przekazanie spraw egzekucyjnych naczelnikom urzędów skarbowych. Przepisy przewidują przejęcie przez naczelników urzędów skarbowych również postępowań związanych z postępowaniami egzekucyjnymi prowadzonymi przez wskazanych przewodniczących m.in. postępowań wszczętych zarzutami, skargami czy wnioskami zobowiązanego, kontroli

przeprowadzanych u dłużników zajętej wierzytelności czy postępowań w sprawie ulg w spłacie kosztów egzekucyjnych.

Ponadto projektowane przepisy regulują obowiązki dotyczące poinformowania zobowiązanego oraz dłużnika zajętej wierzytelności o zmianie organu egzekucyjnego, w tym o zmianie rachunku bankowego tego organu. Zasadą jest, że taka informacja będzie przekazywana przy pierwszej czynności podjętej do zobowiązanego nie później jednak niż w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy.

Art. 14

Zgodnie z projektowanym przepisem w przypadku postępowań zabezpieczających wszczętych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, do wniosków o wpis hipoteki przymusowej złożonych po wejściu w życie ustawy stosowane będą nowe przepisy. Przyjęcie takiego rozwiązania spowoduje, że do sądów wieczystoksięgowych po dniu wejścia w życie ustawy, wraz z wnioskiem o wpis hipoteki zawsze będą przekazywane dokumenty tego samego rodzaju.

Art. 15

Projektowany przepis przewiduje umorzenie postępowań sądowych wszczętych w celu orzeczenia o odpowiedzialności, określonej w art. 319 ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, podmiotu innego niż zobowiązany z przedmiotu:

- hipoteki przymusowej, określonej w ustawie – Ordynacja podatkowa lub ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych,
- hipoteki ustawowej, określonej w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1172),
- zastawu skarbowego,

którego prawo własności lub inne prawo majątkowe zostało przeniesione na inny podmiot niż zobowiązany. Mając na względzie wprowadzane regulacje w zakresie sposobu dochodzenia należności z przedmiotu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, brak jest uzasadnienia dla dalszego prowadzenia postępowań sądowych dotyczących orzeczenia odpowiedzialności z tych przedmiotów.

Jednocześnie wprowadza się zasadę, że w przypadku umorzenia omawianych postępowań sądowych koszty procesu znosi się wzajemnie. Celem wprowadzenia regulacji jest uniknięcie konieczności podejmowania rozstrzygnięć co do kosztów postępowania.

Art. 16

Przepis przewiduje, że do zbiegów egzekucji, które nastąpiły po wejściu w życie projektowanej ustawy będą miały zastosowanie nowe przepisy. Mając na względzie liczne usprawnienia, które wprowadza się w zakresie zbiegów egzekucji wskazane jest, aby te przepisy miały zastosowanie do zbiegów, które nastąpiły po dniu wejścia w życie ustawy, mimo że postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte przed dniem wejścia w życie ustawy. Nowe przepisy będą stosowane również do kolejnego zbiegu egzekucji, nawet jeśli „pierwotny” zbieg nastąpił przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 17

Przepis reguluje kwestie dotyczące zbiegów, w tym kolejnych zbiegów, które nastąpiły przed dniem wejścia w życie ustawy. Do tych zbiegów będą miały zastosowanie projektowane przepisy, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy organowi właściwemu do prowadzenia łącznej egzekucji nie zostały przesłane odpisy tytułów wykonawczych i innych wymaganych dokumentów. Biorąc pod uwagę, że projektowa ustawa przewiduje w zakresie zbiegów szereg usprawnień, wskazane jest, aby projektowane przepisy miały zastosowanie również do „starych” zbiegów, jeżeli organ zobowiązany do przekazania wymaganych dokumentów organowi właściwemu do prowadzenia łącznej egzekucji jeszcze tego nie uczynił

Art. 18

Projektowany przepis przewiduje również stosowanie projektowanych przepisów do wszystkich zbiegów, do których doszło przed dniem wejścia w życie ustawy, jeżeli wśród dochodzonych należności są należności alimentacyjne, powtarzające się lub dochodzone w walucie obcej. W takich przypadkach po dniu wejścia w życie ustawy może dojść do zmiany organu prowadzącego łączną egzekucję. Z tego względu wprowadza się procedurę dotyczącą uzyskiwania informacji o organie przejmującym łączne prowadzenie egzekucji oraz termin przekazania dokumentów. Jednocześnie utrzymuje się w mocy czynności organu egzekucyjnego prowadzącego łączną egzekucję przed dniem wejścia w życie ustawy.

Art. 19

Przepis wskazuje zakres zastosowania przepisów przejściowych w odniesieniu do zbiegów egzekucji administracyjnych.

Art. 20

Zgodnie z proponowanym przepisem niezapłacone przed dniem wejścia w życie ustawy koszty egzekucyjne obciążające wierzyciela, na wniosek którego została wszczęta egzekucja sądowa, powstałe w egzekucji prowadzonej przez administracyjny organ egzekucyjny na skutek przejęcia przez ten organ łącznej egzekucji w wyniku zbiegu, będą podlegać umorzeniu, jeżeli wierzyciel ten korzysta z ustawowego zwolnienia z kosztów egzekucyjnych w przejętej egzekucji sądowej. Zatem wierzyciel w takiej sytuacji nie będzie obciążony przedmiotowymi kosztami. Jeżeli w egzekucji sądowej wierzyciel korzysta ze zwolnienia z kosztów egzekucyjnych, brak jest uzasadnienia, aby płacił je tylko z tego tytułu, że nastąpił zbieg egzekucji, a egzekucję łączną prowadzi administracyjny organ egzekucyjny.

Art. 21

Projektowany przepis wprowadza zasadę, że do podziału kwoty uzyskanej z egzekucji po dniu wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy wprowadzane projektowaną ustawą. Przepis ma na celu przyjęcie jednolitych zasad rozliczenia w zakresie wszystkich kwot uzyskanych po dniu wejścia w życie ustawy, niezależnie od tego, czy postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte przed czy po wejściu w życie ustawy. Projektowany przepis ułatwi dostosowanie rozwiązań informatycznych do nowych regulacji.

Art. 22

Przyjęto, że postępowania administracyjne w sprawie nałożenia kary pieniężnej, o której mowa w art. 168d i art. 168e, wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy prowadzone będą według przepisów dotychczasowych. Takie rozwiązanie ułatwi organom egzekucyjnym dokończenie prowadzonych postępowań. W odniesieniu do zobowiązanych przyjęta regulacja sprawi, że nie będą oni zaskakiwani zmianą przepisów w trakcie prowadzonych wobec nich egzekucji.

Art. 23

Projektowany przepis nakazuje stosowanie dotychczasowych regulacji w zakresie wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy postępowań sądowych. Mając na względzie, że w zakresie postępowań wszczętych zarzutami w sprawie

egzekucji administracyjnej i niezakończonych do dnia wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, sądowa kontrola rozstrzygnięć zapadłych w tych postępowaniach również powinna się odbywać na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów.

Art. 24

W związku z art. 26ca przewidującym zmianę w zakresie dokonywania zabezpieczeń na nieruchomości i prowadzenia egzekucji z nieruchomości stanowiących majątek wspólny małżonków, przewiduje się, że dalsze tytuły wykonawcze, na podstawie których wpisano hipotekę przymusową pozostaną w mocy.

Art. 25

Projektowany przepis utrzymuje w mocy przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 6 § 2, art. 26 § 2, art. 63a § 2, art. 109 § 1 i art. 156 § 2 ustawy do czasu wejścia w życie rozporządzeń wydanych na podstawie tych przepisów, po wejściu w życie nowych regulacji, nie dłużej jednak niż w ciągu 12 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanej ustawy. Celem przepisu jest zagwarantowanie, że do czasu opracowania i wydania nowych rozporządzeń będą obowiązywały akty wykonawcze regulujące działanie organu egzekucyjnego i innych uczestników postępowania egzekucyjnego.

Art. 26

Wskazany przepis reguluje kwestie dotyczące korzystania z systemu teleinformatycznego określonego w art. 26aa § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Zgodnie z tym przepisem minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłosi w drodze obwieszczenia oraz na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu informację o terminie uruchomienia tego systemu. Przepis wprowadza także zasady dotyczące sposobu przekazywania wniosków egzekucyjnych i tytułów wykonawczych do organu egzekucyjnego do czasu uruchomienia systemu.

Przyjęcie takiego rozwiązania powinno zapewnić niezakłócone korzystanie z omawianego systemu teleinformatycznego w zakresie przekazywania tytułów wykonawczych i innych dokumentów. Ponadto projektowane rozwiązania umożliwią wierzycielom odpowiednio wczesne uzyskanie dostępu do wspomnianego systemu.

Przepisy końcowe

Art. 27

Zakłada się, że projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyłączeniem przepisów wymienionych w art. 27 pkt 1–4. Wdrożenie bowiem zmian w zakresie wzorów tytułów wykonawczych (zarządzeń zabezpieczenia), sposób ich przekazywania do organu egzekucyjnego, zbiegów egzekucji, egzekucji z nadpłaty lub zwrotu podatku oraz podziału kwoty uzyskanej z egzekucji w zakresie należności celnych, wymaga przygotowania uczestników postępowania egzekucyjnego do wprowadzanych zmian w systemach informatycznych organów egzekucyjnych. Ponadto niezbędne jest dokonanie szeregu zmian w rozporządzeniach wydawanych na podstawie ustawy.

Z kolei przepisy regulujące egzekucję z rachunku prowadzonego przez SKOKi i wierzytelności z praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunkach bankowych (pkt 2 i 4) wejdą w życie po upływie odpowiednio roku i dwóch lat od dnia ogłoszenia z uwagi na konieczność wdrożenia nowych rozwiązań informatycznych w systemie OGNIVO obsługującym obecnie wyłącznie egzekucje z rachunków bankowych.

W związku z regulacjami dotyczącymi wystawiania dalszych i kolejnych tytułów wykonawczych w postaci elektronicznej i ich przekazywania za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w ramach elektronicznego postępowania wieczystoksięgowego przewidziano 18-miesięczny *vacatio legis* (pkt 3). System teleinformatyczny – aplikacja branżowa obecnie przyjmuje wnioski oraz załączniki w postaci elektronicznej w odpowiednim formacie i wielkości (dopuszczalne formaty: fet, rtf, pdf, doc, docx, xls, xlsx, jpg, png, xml, xades, p7, sig, signpro). Waga załączonego pliku nie może przekraczać 10 MB. Ponadto system nie weryfikuje, czy załączniki/dokumenty elektroniczne są podpisane elektronicznie. W związku z powyższym przewidziano, że czas na wdrożenie niezbędnych zmian w księgach wieczystych wynosić będzie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Z uwagi na konieczność dostosowania systemu finansowo-księgowego do zmian polegających na odejściu od dotychczasowego, proporcjonalnego sposobu rozliczania wpłat dokonywanych z tytułu uiszczenia należności celnych przewiduje się, że zmiany wprowadzone w art. 65 ustawy – Prawo celne (pkt 1) wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z

dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

Projektowana ustawa dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego, zatem została przedstawiona do rozpatrzenia Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, która w dniu 27 marca 2019 r. uznała ją za uzgodnioną.

Projekt ustawy nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców ani małych i średnich przedsiębiorców.

Projekt ustawy został ujęty w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów pod numerem UD 326.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Tadeusz Kościński Podsekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jerzy Owczarek Zastępca Dyrektora Departamentu Systemu Podatkowego tel. 22 694 38 86 e-mail: jerzy.owczarek@mf.gov.pl	Data sporządzenia 11.07.2019 Źródło: Inne Nr w wykazie prac UD326

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą”, regulująca postępowanie wykonawcze prowadzone przez administracyjne organy egzekucyjne nie była zmieniana w odniesieniu do procedur administracyjnych obowiązujących w egzekucji administracyjnej. Obowiązujące przepisy w znacznym stopniu angażują wierzycieli i organy egzekucyjne w rozpatrywanie środków zaskarżenia zobowiązanego, prowadząc do dublowania czynności procesowych tych organów. Na podstawie obowiązujących przepisów dochodzi do częstych sporów pomiędzy organami egzekucyjnymi, co również przekłada się na efektywność egzekucji. Usprawnienia wymaga również proces wymiany dokumentów pomiędzy organami egzekucyjnymi pozostającymi w zbiegu, albowiem obowiązujące przepisy spowalniają ten proces i prowadzą do znacznych opóźnień w realizacji zastosowanych środków egzekucyjnych. Także przepisy o egzekucji z pieniędzy, ruchomości oraz rachunków bankowych wymagają modyfikacji z uwzględnieniem zmieniającej się rzeczywistości. Z uwagi na pracochłonną i czasochłonną obsługę zajęć nadpłaty lub zwrotu podatku dokonywanych przez komorników sądowych proponuje się zmianę przepisów regulujących egzekucję wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku.

Obowiązujące przepisy działu IV tej ustawy stosowane do wykonywania przez naczelników urzędów skarbowych postanowień o zabezpieczenia majątkowym wydanych w trybie Kodeksu postępowania karnego wydłużają tryb dokonywania zabezpieczeń na mieniu podejrzanego.

Potrzeba wprowadzenia zmian w art. 115 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (w zakresie podziału kwoty uzyskanej z egzekucji administracyjnej) wynika z konieczności dostosowania tych przepisów do wymogów prawa unijnego. Przepisy ustawy nie przyznają bowiem pierwszeństwa zaspokojenia należnościom celnym, stanowiącym środki własne Unii Europejskiej, przed kosztami egzekucyjnymi i kosztami upomnienia powstałymi w związku z dochodzeniem tych należności. W konsekwencji stosowanie obowiązujących regulacji prowadzi do uszczuplenia środków własnych Unii Europejskiej.

Rozwiązania zaproponowane w projekcie ustawy są wynikiem potrzeby uproszczenia i usprawnienia procedur administracyjnych obowiązujących w egzekucji administracyjnej, przy jednoczesnym zapewnieniu wzrostu efektywności egzekucji administracyjnej poprzez modyfikację niektórych środków egzekucyjnych stosowanych przy dochodzeniu należności pieniężnych.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowana regulacja przewiduje uproszczenie i usprawnienie postępowania egzekucyjnego w zakresie:

1. wszczęcia postępowania egzekucyjnego poprzez elektroniczne doręczanie organowi egzekucyjnemu tytułu wykonawczego i zapewnienie automatycznej rejestracji tego tytułu w systemie obsługującym organ egzekucyjny, w sposób eliminujący spory o właściwość miejscową organów egzekucyjnych;
2. procedur administracyjnych obowiązujących w egzekucji administracyjnej, w tym trybu rozpatrywania zarzutów i wniosków o umorzenie postępowania egzekucyjnego poprzez eliminację dublowania czynności procesowych wierzyciela i organu egzekucyjnego;
3. procedury dochodzenia z majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka, i dłużnika rzeczowego przy zapewnieniu środków ochrony prawnej tych osób oraz zmniejszeniu kosztów egzekucji obciążających małżonka zobowiązanego i dłużnika rzeczowego;

4. zbiegów egzekucji poprzez zmianę zasad rozstrzygania zbiegów co do należności alimentacyjnych oraz uproszczenie procedury przekazywania dokumentów pomiędzy organami egzekucyjnymi;
5. egzekucji z ruchomości poprzez wprowadzenie nowej formy sprzedaży ruchomości przez zobowiązanego za zgodą organu egzekucyjnego oraz innych usprawnień w ramach tej egzekucji;
6. egzekucji z nadpłaty lub zwrotu podatku, m.in. poprzez wprowadzenie elektronicznej dokonywanych przez komorników sądowych i niektóre administracyjne organy egzekucyjne zajęć wierzytelności z ww. tytułu;
7. egzekucji z pieniędzy poprzez wprowadzenie możliwości korzystania z terminali płatniczych;
8. egzekucji z rachunku bankowego prowadzonego przez spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową oraz z praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunkach papierów wartościowych lub innych rachunkach prowadzonych przez banki poprzez ich elektroniczność;
9. wykonywania przez naczelników urzędów skarbowych postanowień o zabezpieczeniu majątkowym wydanych na podstawie k.p.k. i ograniczenie rozpatrywania przez naczelników urzędów skarbowych środków zaskarżenia podejrzanego, które rozpatruje prokurator lub sąd w postępowaniu karnym;
10. kolejności zaspokojenia należności celnych w ten sposób, aby koszty egzekucyjne powstałe w egzekucji tych należności były zaspokajane po zaspokojeniu należności celnych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak informacji.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Administracyjne organy egzekucyjne	- 388 naczelników urzędów skarbowych, - 47 właściwych organów gminy o statusie miasta, - właściwe organy gminy prowadzące postępowanie egzekucyjne na podstawie porozumień, - Przewodniczący Międzyresortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Finansów, - 43 dyrektorów oddziału ZUS, - 10 dyrektorów oddziałów regionalnych Agencji Mienia Wojskowego, - 16 marszałków województw	- art. 19 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz: - rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych (Dz. U. poz. 393), - załącznik do ustawy z dnia 24 listopada 1995 r. o zmianie zakresu działania niektórych miast oraz miejskich strefach usług publicznych (Dz. U. poz. 692) oraz ustawa z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1817), - ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161) - ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości w gminach (Dz. U. z 2018 r. poz. 1454, z późn. zm.)	Uproszczenie procedur administracyjnych i środków egzekucyjnych wpłynie na efektywność organów egzekucyjnych.
Zobowiązani	ok. 2 mln zobowiązanych		1. Rezygnacja z kosztownych dla zobowiązanego procedur, 2. Umożliwienie sprzedaży zajętych ruchomości za zgodą organu egzekucyjnego.

Sądowe organy egzekucyjne	ponad 1711 komorników sądowych	https://www.komornik.pl ; dane na dzień 16.06.2019 r.	Uproszczenie procedur poprawi efektywność organów egzekucyjnych.
Wierzyciele należności pieniężnych podlegających egzekucji administracyjnej	Brak danych		Uproszczenie procedur, w ramach których wierzyciele rozpatrują środki zaskarżenia.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy nie był przedmiotem prekonsultacji. Projekt był przedmiotem konsultacji społecznych. Stosownie do treści art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

Konsultacje trwały 30 dni i były dostępne dla wszystkich podmiotów. Projekt ustawy pismem z dnia 22 lutego 2019 r. skierowano do konsultacji z Prokuraturą Krajową, Prokuratorią Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, Naczelnym Sądem Administracyjnym, Urzędem Komunikacji Elektronicznej, Urzędem Zamówień Publicznych, Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Komisją Nadzoru Finansowego, Narodowym Bankiem Polskim, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, Kasą Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Ubezpieczeniowym Funduszem Gwarancyjnym, Państwowym Funduszem Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, Związkiem Miast Polskich, Związkiem Gmin Wiejskich, Unią Metropolii Polskich, Związkiem Województw RP, Krajową Radą Komorniczą, Rzecznikiem Małych i Średnich Przedsiębiorców, Związkiem Przedsiębiorców i Pracodawców, Izbą Gospodarki Elektronicznej, Krajową Izbą Rozliczeniową S.A., Związkiem Banków Polskich, Krajowym Związkiem Banków Spółdzielczych, PKO BP S.A., Pekao S.A., Bankiem Millennium S.A., ING Bankiem Śląskim S.A., Alior Bankiem S.A., mBankiem S.A., BGŻ BNP Paribas S.A., Santander Bankiem Polska S.A., Izbą Domów Maklerskich, Bankiem Polskiej Spółdzielczości S.A., Kasą Krajową SKOK, Grupą Allegro Sp. z o.o., Grupą OLX Sp. z o.o., Poczta Polska S.A., Biblioteką Narodową.

Projekt ustawy pismem z dnia 22 lutego 2019 r. przekazano do opiniowania Radzie Dialogu Społecznego, Forum Związków Zawodowych, Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu „Solidarności”, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, Związkowi Zawodowemu Celnicy PL, Federacji Związków Zawodowych Służby Celnej RP, Zrzeszeniu Związków Zawodowych Służby Celnej RP, Ogólnopolskiemu Międzyzakładowemu Związkowi Zawodowemu Pracowników Egzekucji i Poboru, Ogólnopolskiemu Międzyzakładowemu Związkowi Zawodowemu Pracowników Egzekucji Administracyjnej, Ogólnopolskiej Federacji Związków Zawodowych Działających przy Wyspecjalizowanych Urzędach Skarbowych, Stowarzyszeniu Pracowników Skarbowych Rzeczypospolitej Polskiej, Ogólnopolskiemu Związkowi Zawodowemu Krajowej Administracji Skarbowej, Federacji Związków Zawodowych Pracowników Skarbowych.

Projekt ustawy dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego i został przedstawiony do rozpatrzenia Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, która w dniu 27 marca 2019 r. uznała go za uzgodniony.

Do projektu ustawy zostały zgłoszone uwagi przez Krajową Izbę Rozliczeniową S.A., Krajową Radę Komorniczą, Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, Komisję Nadzoru Finansowego, Naczelnego Sąd Administracyjny, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Narodowy Bank Polski, Urząd Zamówień Publicznych, Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, Poczta Polska S.A., Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, Bibliotekę Narodową, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Związek Banków Polskich, Krajowy Związek Banków Spółdzielczych, Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową, BGŻ BNP Paribas S.A., PKO BP S.A., Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego, Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego, Wojewodę Łódzkiego, Wojewodę Śląskiego, Urząd Miasta w Gliwicach, Urząd Miasta w Katowicach, Urząd Miasta Łodzi, Urząd Miasta Poznania, Urząd m.st. Warszawy, Urząd Miejski Wrocławia, Federację Związków Zawodowych Pracowników Skarbowych, Forum Związków Zawodowych, Związek Zawodowy Celnicy PL, Ogólnopolski Międzyzakładowy Związek Zawodowy Pracowników Egzekucji Administracyjnej oraz Krajową Sekcję Administracji Skarbowej NSZZ „Solidarność”.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem	196,1 3	490,32	686,44	980,63	980,63	980,6 3	980,6 3	980,63	980,6 3	980,63	980,63	9 217,93
budżet państwa	146,4 2	366,04	512,46	732,09	732,09	732,0 9	732,0 9	732,09	732,0 9	732,09	732,09	6 881,64
JST	0,53	1,32	1,85	2,65	2,65	2,65	2,65	2,65	2,65	2,65	2,65	24,88
pozostałe jednostki (oddzielnie)	49,18	122,95	172,13	245,90	245,90	245,9 0	245,9 0	245,90	245,9 0	245,90	245,90	2 311,41
Wydatki ogółem												
budżet państwa	0,85											- 0,85
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	195,2 8	490,32	686,44	980,63	980,63	980,6 3	980,6 3	980,63	980,6 3	980,63	980,63	9 127,08
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Wejście w życie projektowanych przepisów wpłynie na zwiększenie dochodów budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego. Projekt zakłada uproszczenie procedury w zakresie rozpatrywania środków zaskarżenia, zbiegów egzekucji, egzekucji z ruchomości czy zabezpieczeń. Obecnie czynności związane z rozpatrywaniem środków zaskarżenia i prowadzeniem egzekucji z ruchomości należą do najbardziej skomplikowanych, a w konsekwencji czasochłonnych elementów postępowania egzekucyjnego. Aktualnie zbiegi egzekucji dotyczą średnio ponad 165 tys. postępowań egzekucyjnych rocznie, egzekucja z ruchomości – to blisko 9,6 tys. postępowań, zarządzenia zabezpieczenia – blisko 33 tys. postępowań, a zarzuty to 12,2 tys. postępowań. Łącznie postępowań, których dotyczy uproszczenie procedur to blisko 219 tys. Zgodnie z danymi Krajowej Administracji Skarbowej (KAS) sporządzenie odpisu tytułu wykonawczego i innych dokumentów oraz przekazanie tych dokumentów do organu egzekucyjnego przejmującego łączne prowadzenie egzekucji w przypadku zbiegu egzekucji zajmuje pracownikowi organu egzekucyjnego średnio 110 min. Na każde 1000 tytułów wykonawczych zachodzi ok. 13 zbiegów egzekucji. Biorąc pod uwagę liczbę spraw egzekucyjnych prowadzonych przez naczelników urzędów skarbowych, można oszacować, że w sprawach prowadzonych przez te organy zachodzi średnio ponad 165 tys. zbiegów (patrz kalkulacja tabela 4). Szacując, że konieczność sporządzenia i przekazania odpisów tytułów do organu egzekucyjnego przejmującego łączne prowadzenie egzekucji zachodzi rocznie w około połowie zbiegów egzekucji, należy wskazać, że tej czynności pracownicy KAS poświęcają rocznie ponad 151 tys. godzin swojej pracy. Projektowane przepisy przewidują rezygnację ze sporządzenia i przekazywania odpisów tytułów wykonawczych i innych dokumentów do organu egzekucyjnego prowadzącego łączną egzekucję ze środka egzekucyjnego, do którego										

nastąpił zbieg. Powyższe oznacza, że wskazany czas będzie mógł zostać przeznaczony na inne czynności wykonywane przez pracowników organów egzekucyjnych, w tym na stosowanie środków egzekucyjnych.

Na podstawie informacji przekazanych przez KAS rozpatrzenie przez organ egzekucyjny zarzutów w sprawie egzekucji administracyjnej zajmuje pracownikowi organu egzekucyjnego średnio 480 min. Na każde 1000 tytułów wykonawczych wnoszony jest niespełna jeden raz. Należy mieć na względzie, że projektowane zmiany nie będą miały wpływu na rozpatrywanie zarzutów, w sytuacji gdy organ egzekucyjny jest jednocześnie wierzycielem, w przypadku organów KAS taka sytuacja ma miejsce w około 18% spraw egzekucyjnych. Podkreślenia wymaga, że organy administracji nie podejmują czynności same w stosunku do siebie. Co oznacza, że w przypadku gdy organ egzekucyjny jest jednocześnie wierzycielem, nie przedstawia stanowiska wierzyciela w sprawie wniesionego zarzutu, a jedynie podejmuje rozstrzygnięcie co do zgłoszonego zarzutu. Biorąc pod uwagę liczbę spraw egzekucyjnych prowadzonych przez naczelników urzędów skarbowych, można oszacować, że w sprawach prowadzonych przez te organy, jeżeli nie są one jednocześnie wierzycielami, średnio zarzuty wnoszone są ponad 11 tys. razy (patrz kalkulacja tabela 3). Powyższe oznacza, że w skali kraju naczelnicy urzędów skarbowych na rozpatrzenie zarzutów przez organ egzekucyjny przeznaczają ponad 88 tys. godzin (patrz kalkulacja tabela 4). Obecnie przepisy przewidują, że zarzuty rozpatrywane są w dwóch instancjach przez wierzyciela (stanowisko wierzyciela), a następnie w dwóch instancjach przez organ egzekucyjny. Projektowane przepisy przewidują rezygnację z rozpatrywania zarzutów przez organ egzekucyjny. Zarzuty będą rozpatrywane wyłącznie przez wierzyciela. Zatem „zaoszczędzony” czas będzie mógł zostać przeznaczony na inne czynności wykonywane przez pracowników organów egzekucyjnych, w tym na stosowanie środków egzekucyjnych.

Zgodnie z informacjami przekazanymi przez KAS do naczelników urzędów skarbowych będących organami egzekucyjnymi wpływa rocznie ponad 3,8 mln tytułów wykonawczych. W większości (60%) tytuły wykonawcze są przekazywane do naczelników urzędów skarbowych w postaci papierowej. Sprawdzenie i rejestracja w systemie EGAPOLTAX tytułu wykonawczego przekazanego w postaci papierowej zajmuje pracownikowi organu egzekucyjnego średnio 14 minut. Biorąc pod uwagę liczbę tytułów wykonawczych przekazywanych do naczelników urzędów skarbowych w postaci papierowej – ponad 2,2 mln (patrz kalkulacja tabela 2) – sprawdzenie i rejestracja tych tytułów w systemie EGAPOLTAX zajmuje organom KAS rocznie ponad 533 tys. godzin. Sprawdzenie i rejestracja w systemie EGAPLTAX tytułu wykonawczego przekazanego do organu egzekucyjnego w postaci elektronicznej zajmuje obecnie pracownikowi tego organu ok. 7 minut. Biorąc pod uwagę liczbę tytułów wykonawczych rocznie wpływających do naczelników urzędów skarbowych w postaci elektronicznej – ok. 1,5 mln (patrz kalkulacja tabela 2), ich sprawdzenie i rejestracja zajmuje organom KAS łącznie blisko 178 tys. godzin. Po wprowadzeniu projektowanych zmian co do zasady wszystkie tytuły wykonawcze będą przekazywane do naczelników urzędów skarbowych w postaci elektronicznej, drogą zapewniającą ich automatyczną weryfikację i rejestrację w systemie EGAPOLTAX. Wykonanie czynności związanych z tak przekazaniem tytułem wykonawczym zajmie pracownikowi organu egzekucyjnego niespełna minutę. Zakłada się, że ok 2% tytułów wpływających do naczelników urzędów skarbowych (ponad 80 tys. patrz kalkulacja tabela 5) będzie miało format lub zawierało dane zobowiązanego, wymagające weryfikacji i rejestracji „ręcznie” przez pracownika organu egzekucyjnego (np. zobowiązani nieujęci w rejestrze PESEL, dane z zagranicznych tytułów wykonawczych). Zakłada się, że sprawdzenie i rejestracja takiego tytułu wykonawczego w systemie EGAPOLTAX zajmie pracownikowi organu egzekucyjnego 14 minut. Mając na względzie liczbę tytułów wykonawczych wpływających rocznie do KAS, a także zakładany odsetek tytułów wykonawczych wymagających „ręcznej” rejestracji oraz czas potrzebny na sprawdzenie i rejestrację 1 tytułu wykonawczego, zakłada się, że po zmianie przepisów sprawdzenie i rejestracja tytułu wykonawczego zabierze pracownikom KAS niespełna 82 tys. godzin. Powyższe

oznacza, że projektowana zmiana w zakresie sposobu przekazywania tytułów wykonawczych pozwoli „zaoszczędzić”, a tym samym przeznaczyć na inne zadania, rocznie ok. 629 godzin czasu pracy pracowników organów egzekucyjnych.

Podsumowując obecnie na wskazane czynności, tj.:

- 1) sporządzanie i przekazywanie odpisów tytułów wykonawczych i innych dokumentów do organu przejmującego łączną egzekucję ze środka egzekucyjnego, do którego nastąpił zbieg,
- 2) rozpatrywanie zarzutów przez organ egzekucyjny,
- 3) sprawdzanie i rejestrowanie w systemie teleinformatycznym tytułów wykonawczych przekazywanych do organu egzekucyjnego

– łącznie pracownicy organów egzekucyjnych KAS poświęcają ponad 960 tys. godzin (patrz kalkulacja tabela 4).

Zatem rezygnacja z konieczności przekazywania odpisów tytułów wykonawczych i innych dokumentów przy zbiegu egzekucji, a także z rozpatrywania zarzutów przez organ egzekucyjny oraz zmiana sposobu przekazywania tytułów wykonawczych, spowoduje, że pracownicy organów egzekucyjnych będą mogli przeznaczyć na realizację innych czynności, w tym stosowanie środków egzekucyjnych, łącznie blisko o 880 tys. godzin w roku więcej niż obecnie (patrz kalkulacja tabela 6).

Zgodnie z informacjami uzyskanymi od KAS pracownicy organów egzekucyjnych średnio przeznaczają 35% swojego czasu pracy na stosowanie trzech najbardziej powszechnych środków egzekucyjnych, tj. egzekucji z rachunku bankowego, z wynagrodzenia za pracę, świadczeń z ubezpieczenia społecznego, w tym zaopatrzenia emerytalnego. Zakłada się, że „zaoszczędzony” czas pracy pracowników organu egzekucyjnego zostanie przeznaczony w tej samej części na stosowanie ww. środków egzekucyjnych w takiej samej części jak pozostały czas pracy, tj. w 35%. Przy założeniu takiej samej jak obecnie powszechności stosowania ww. środków egzekucyjnych (patrz kalkulacja tabela 7), a także czasu pracy potrzebnego na ich zastosowanie oraz średnich kwot uzyskiwanych z poszczególnych zajęć, kwoty wyegzekwowane (w konsekwencji dochody budżetu państwa) z tytułu wprowadzonych zmian wzrosną rocznie o ponad 732 mln zł (patrz kalkulacja tabela 8).

Biorąc pod uwagę zakładaną wysokość wzrostu kwot wyegzekwowanych, a także wysokość kwot objętych postępowaniami egzekucyjnymi prowadzonymi przez naczelników urzędów skarbowych, należy przyjąć, że wskaźnik efektywności egzekucji wzrośnie o blisko 4% w porównaniu do poziomu obecnego (patrz kalkulacja tabela 10).

Przy szacowaniu wzrostu dochodów jednostek samorządu terytorialnego i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wzięto pod uwagę, że co do zasady organy egzekucyjne tych jednostek są jednocześnie wierzycielami. Powyższe oznacza, że zmiany w zakresie rezygnacji z rozpatrywania zarzutów w sprawie egzekucji przez organ egzekucyjny, a także w zakresie sposobu przekazywania tytułów wykonawczych do organu egzekucyjnego, jakim jest naczelnik urzędu skarbowego, nie będą miały bezpośredniego wpływu na zmianę wysokości dochodów budżetów jednostek samorządu terytorialnego oraz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Bezpośredni wpływ na dochody tych jednostek uzyskiwane w wyniku prowadzenia egzekucji administracyjnej w odniesieniu do jednostek samorządu terytorialnego i ZUS będą miały uregulowania w zakresie rezygnacji z przekazywania odpisów tytułów wykonawczych i innych dokumentów w przypadku wystąpienia zbiegu egzekucji. W odniesieniu do postępowań egzekucyjnych prowadzonych przez organy egzekucyjne gminy czy dyrektorów oddziałów ZUS przyjęto taką samą liczbę zbiegów egzekucji występujących na 1000 spraw egzekucyjnych, a także taki sam czas potrzebny na sporządzenie i przekazanie odpisów tytułów wykonawczych organowi egzekucyjnemu przejmującemu łączne prowadzenie egzekucji jak w przypadku organów KAS.

Mając na względzie liczbę spraw prowadzonych w skali kraju przez organy egzekucyjne będące organami gminy, należy wskazać, że rocznie u tych organów dochodzi do ok. 14 tys. zbiegów egzekucji (patrz kalkulacja tabela 12). Przyjmując, że analogicznie jak w

przypadku organów KAS obowiązek sporządzenia i przekazania organowi przejmującemu łączne prowadzenie egzekucji ze środka, do którego nastąpił zbieg, odpisów tytułów wykonawczych i innych dokumentów dotyczy ok. 50% zbiegów, należy oszacować, że sporządzenie i przekazanie ww. odpisów wymaga poświęcenia przez pracowników gminnych organów egzekucyjnych ponad 12,5 tys. godzin pracy. Zatem rezygnacja z konieczności sporządzania i przekazywania tych odpisów oznacza wprost, że wskazany czas zostanie „zaoszczędzony” i będzie mógł być wykorzystany przez pracowników gminnych organów egzekucyjnych na inne czynności. Należy założyć, że „zaoszczędzony” czas pracy zostanie przeznaczony na stosowanie egzekucji z rachunku bankowego, wynagrodzenia za pracę i świadczeń ubezpieczenia społecznego w takiej samej części jak w przypadku organów KAS, a także, że zastosowanie tych środków egzekucyjnych w przypadku organów samorządowych jest tak samo czasochłonne jak w przypadku organów KAS. Mając na względzie wysokość średnich kwot uzyskiwanych ze wskazanych zajęć przez jednostkę samorządu terytorialnego, należy oszacować, że wzrost dochodów jednostek samorządu terytorialnego będących organami egzekucyjnymi w skali kraju osiągnie wysokość 3 mln zł (patrz kalkulacja tabela 14). Biorąc pod uwagę zakładaną wysokość wzrostu kwot wyegzekwowanych, a także wysokość kwot objętych postępowaniami egzekucyjnymi prowadzonymi przez organy gminy, należy przyjąć, że wskaźnik efektywności egzekucji wzrośnie o 0,3% w porównaniu do poziomu obecnego (patrz kalkulacja tabela 16).

Zgodnie z informacjami przedstawionymi przez Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej organy ZUS w skali kraju prowadzą rocznie postępowania egzekucyjne na podstawie ponad 9 mln tytułów wykonawczych. Oznacza to, że przy przyjęciu analogicznych założeń jak w przypadku organów KAS i organów gminy w sprawach prowadzonych przez dyrektorów oddziałów ZUS rocznie dochodzi do blisko 117 tys. zbiegów egzekucji (patrz kalkulacja tabela 18). Zgodnie z danymi przekazanymi przez MRPiPS organy egzekucyjne ZUS przejmują łączne prowadzenie egzekucji ze środka, do którego nastąpił zbieg, w ok. 14% wszystkich zbiegów egzekucji (patrz kalkulacja tabela 18). Zatem należy wywnioskować, że ZUS sporządza i przekazuje organowi egzekucyjnemu przejmującemu łączne prowadzenie egzekucji ze środka, do którego nastąpił zbieg, w 86% zbiegów egzekucji, do których dochodzi w postępowaniach egzekucyjnych prowadzonych przez dyrektorów oddziałów ZUS. Na podstawie tego można oszacować, że rezygnacja z obowiązku przekazywania odpisów wpłynie na „zaoszczędzenie” przez ZUS ponad 184 tys. godzin pracy (patrz kalkulacja tabela 19). „Zaoszczędzony” czas pracy i będzie mógł być wykorzystany przez pracowników organów egzekucyjnych ZUS na inne czynności. Należy założyć, że „zaoszczędzony” czas pracy zostanie przeznaczony na stosowanie egzekucji z rachunku bankowego, wynagrodzenia za pracę i świadczeń ubezpieczenia społecznego w takiej samej części jak w przypadku organów KAS, a także, że zastosowanie tych środków egzekucyjnych w przypadku organów egzekucyjnych ZUS jest tak samo czasochłonne jak w przypadku organów KAS. Mając na względzie wysokość średnich kwot uzyskiwanych ze wskazanych zajęć przez organy egzekucyjne ZUS, należy oszacować, że wzrost dochodów Zakładu w skali kraju osiągnie wysokość 246 mln zł (patrz kalkulacja tabela 20). Biorąc pod uwagę zakładaną wysokość wzrostu kwot wyegzekwowanych, a także wysokość kwot objętych postępowaniami egzekucyjnymi prowadzonymi przez ZUS, należy przyjąć, że wskaźnik efektywności egzekucji wzrośnie o ok. 4,5% w porównaniu do poziomu obecnego (patrz kalkulacja tabela 22).

Mając na względzie średni czas trwania postępowania egzekucyjnego, tj. 555 dni (ok. 1,5 roku), należy przyjąć, iż pełna wysokość wzrostu dochodów jednostek sektora finansów publicznych i wzrostu efektywności egzekucji zostanie osiągnięta na przestrzeni kilku lat (patrz kalkulacja tabela 9,10, 15, 16, 21 i 22). Należy zauważyć, iż toczą się postępowania, w których procedury zmieniane projektowaną ustawą zostały wszczęte przed dniem wejścia w życie projektowanych przepisów. Biorąc pod uwagę powyższe,

zakłada się, że pełna wysokość wzrostu dochodów budżetu państwa z tytułu zmiany regulacji zostanie osiągnięta w trzecim roku obowiązywania ustawy.

W odniesieniu do zmian w zakresie kolejności zaspokojenia cła w związku z zaleceniem Dyrekcji Generalnej ds. Budżetu Komisji Europejskiej, zawartym w sprawozdaniu służb Komisji nr 17-22-1 w sprawie kontroli tradycyjnych zasobów własnych przeprowadzonej w Polsce w dniach od 10–13 października 2017 r., w wyniku przeprowadzenia krajowego postępowania obejmującego okres od 1 stycznia 2014 r. do 31 grudnia 2017 r. w celu sprawdzenia, czy we wszystkich przypadkach częściowego odzyskania należności celnych udostępniono właściwą kwotę tradycyjnych zasobów własnych Unii Europejskiej, uzyskano wstępne szacunkowe dane, z których wynika, że w ww. okresie we wszystkich przypadkach częściowego odzyskania należności celnych łączna kwota kosztów postępowania, jaka została pokryta z odzyskanych należności celnych, wynosiła ok. 1 100 000 zł.

Komisja Europejska ma zatem możliwość weryfikacji kwot należności celnych przekazanych i kwot faktycznie należnych przy uwzględnieniu pierwszeństwa ich zaspokajania przed krajowymi kosztami egzekucyjnymi. Komisja Europejska może również wystąpić do państwa członkowskiego o dokonanie korekty kwot tradycyjnych zasobów własnych przekazanych przez Polskę.

Wejście w życie projektowanych regulacji będzie jednak neutralne dla budżetu państwa i zapobieganie sytuacji, w której Polska będzie dokonywała zwrotu kwot, które zatrzymała, kosztem tradycyjnych zasobów własnych Unii Europejskiej. Projekt przewiduje bowiem uregulowanie kwestii kolejności zaspokojenia z kwot uzyskanych w egzekucji zgodne z przepisami Unii Europejskiej obowiązującymi państwo polskie obecnie.

Zmniejszenie wpływów do budżetu państwa z tytułu odsetek od należności celnych – w wysokości 4000 zł rocznie w skali całego budżetu państwa ma marginalne znaczenie. Kwota ta została wyliczona jako różnica pomiędzy faktyczną kwotą dochodu z tytułu odsetek za zwłokę od należności celnych za określony okres a hipotetyczną kwotą obliczoną przy pomocy systemu finansowo-księgowego z zastosowaniem proponowanego sposobu rozliczania wpłat na należność główną i odsetki.

Przekazywanie zajęć nadpłat i zwrotów podatku drogą elektroniczną do organów egzekucyjnych za pośrednictwem bramki będzie się odbywało za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, w sposób określony w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 67 § 2c ustawy, zatem nie będzie wymagało poniesienia nakładów na budowę specjalistycznych rozwiązań.

Również w odniesieniu do elektronizacji zajęć wierzytelności z rachunków prowadzonych przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe oraz praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunkach papierów wartościowych lub innych rachunkach prowadzonych przez banki zostanie wykorzystane dotychczasowe rozwiązanie funkcjonujące w zakresie zajęć wierzytelności z rachunków bankowych – system OGNIVO. Zatem elektronizacja zajęć ww. praw majątkowych również nie spowoduje konieczności poniesienia nakładów finansowych.

Wprowadzenie płatności bezgotówkowych nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, istnieje możliwość wynajęcia terminali płatniczych. Nie ma konieczności dokonywania ich zakupu. Ponadto projektowane przepisy przewidują, że organy egzekucyjne nie będą miały obowiązku wprowadzania terminali płatniczych, będą jedynie miały taką możliwość. Mając na względzie udogodnienia dla zobowiązanych, jakie niesie ze sobą możliwość regulowania należności bezgotówkowo, zakłada się, że organy egzekucyjne będą się decydowały na korzystanie z terminali płatniczych mimo braku obowiązku ich posiadania.

	Wprowadzenie obowiązku przekazywania tytułów wykonawczych w postaci elektronicznej do naczelników urzędów skarbowych będzie się wiązało z koniecznością przygotowania rozwiązań informatycznych w tym zakresie. Zakłada się stworzenie dedykowanego systemu teleinformatycznego, który będzie służył elektronicznemu przekazywaniu tytułów wykonawczych do naczelników urzędów skarbowych. Przygotowane rozwiązania informatyczne będą udostępnione wszystkim wierzycielom korzystającym z egzekucji administracyjnej. Oszacowano, że koszt przygotowania systemu teleinformatycznego do elektronicznego przekazywania tytułów wykonawczych oraz ich automatycznej rejestracji wyniesie 850 tys. zł. Środki te zostaną zabezpieczone w części 19 budżetu państwa – Budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe. Nie zakłada się wprowadzenia obowiązku ponoszenia przez wierzycieli kosztów za korzystanie z omawianego systemu teleinformatycznego. Przyjmuje się, że poszczególni wierzyciele podejmą decyzję o dostosowaniu swoich systemów teleinformatycznych do elektronicznego sposobu przekazywania tytułów wykonawczych. Zakłada się, że wydatki na to dostosowanie powinny zostać zrekompensowane oszczędnościami w wydatkach bieżących związanych ze sporządzaniem tytułów wykonawczych w postaci papierowej oraz przekazywaniem tych tytułów organowi egzekucyjnemu za pośrednictwem operatora pocztowego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	(dodaj/usuń)							
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane regulacje nie wprowadzają nowych obciążeń dla obywateli, rodziny, gospodarstw domowych oraz przedsiębiorców (w tym małych mikroprzedsiębiorców). Podkreślenia wymaga, że w postępowaniu egzekucyjnych dochodzi się należności pieniężnych nałożonych wcześniej z mocy decyzji lub postanowień właściwych organów administracji albo z mocy samego prawa, które nie zostały dobrowolnie i w terminie zapłacone. Obowiązek uregulowania należności pieniężnych nie wynika zatem z faktu prowadzenia postępowania egzekucyjnego, ale z ustaw, które kreują dane obowiązki publicznoprawne, np. ustaw podatkowych i innych ustaw regulujących opłaty, kary pieniężne bądź inne należności. Celem postępowania egzekucyjnego jest jedynie doprowadzenie do wykonania obowiązku poprzez jego wyegzekwowanie bądź						

	dobrowolną realizację. Postępowanie egzekucyjne nie kreuje nowych obowiązków dla zobowiązanego poza obowiązkiem uregulowania kosztów egzekucyjnych. Projektowana ustawa nie wprowadza jednak zmian w zakresie kosztów egzekucyjnych. Projektowane regulacje ze względu na usprawnienie i skrócenie postępowania egzekucyjnego, np. w zakresie trybu rozpatrywania zarzutów zgłoszonych w toku postępowania egzekucyjnego lub wniosków o umorzenie postępowania egzekucyjnego czy rezygnacji z kosztownych dla zobowiązanego procedur w zakresie dochodzenia z majątku wspólnego małżonków lub dłużnika rzeczowego, będą miały korzystny wpływ na obywateli, rodzinę, gospodarstwa domowe oraz przedsiębiorców. Projekt nie wpłynie na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych. Projektowane przepisy dotyczą sposobu rozliczenia kwot uzyskanych z egzekucji oraz współpracy organów egzekucyjnych w sytuacji wystąpienia zbiegu egzekucji administracyjnej i egzekucji sądowej do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego, zatem nie dotyczą bezpośrednio praw i obowiązków zobowiązanych.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz: Wejście w życie regulacji wpłynie na skrócenie czasu trwania postępowania egzekucyjnego, w tym czasu rozpatrywania środków zaskarżenia wnoszonych przez uczestników postępowania egzekucyjnego, przy jednoczesnym braku wprowadzania nowych obciążeń dla zobowiązanych.

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na wymienione obszary.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Ustawa wchodzi w życie po upływie 9 miesięcy od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 8, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.;
- 2) art. 1 pkt 48–51 i 87, art. 2 pkt 10 i 12, art. 4, art. 9, art. 11 ust. 2 pkt 2 i art. 12 ust. 2 pkt 1, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 3) art. 1 pkt 12 w zakresie art. 26c § 5 pkt 2 lit. b oraz pkt 13 w zakresie art. 26ca § 3 pkt 2 lit. b, które wchodzi w życie po upływie 18 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 4) art. 1 pkt 54, art. 2 pkt 16 lit. b, art. 11 ust. 2 pkt 4 oraz art. 12 ust. 2 pkt 3, które wchodzi w życie po upływie 24 miesięcy od dnia ogłoszenia.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja projektu zostanie przeprowadzona po upływie roku, 3 i 5 lat obowiązywania ustawy. Miernikiem będzie wskaźnik efektywności egzekucji administracyjnej przeprowadzanej przez organy egzekucyjne będące organami Krajowej Administracji Skarbowej wyliczany odrębnie dla każdego roku kalendarzowego.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Kalkulacja

**Kalkulacja wzrostu dochodów
jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i jst,
związanego z usprawnieniem procedur w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym
przewidzianym w projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych
innych ustaw (UD326)**

Budżet państwa

Oszacowanie oszczędności czasu pracy pracowników organów egzekucyjnych związanej z usprawnieniem procedur

tabela 1

średni czas poświęcany przez pracownika organu egzekucyjnego na:	w min.
przygotowanie i przekazanie odpisów dokumentów w związku ze zbiegiem egzekucji	110
rozpatrzenie zarzutów	480
sprawdzenie i wprowadzenie do systemu EGAPOLTAX tytułu wykonawczego przekazanego w postaci elektronicznej	7
sprawdzenie i wprowadzenie do systemu EGAPOLTAX tytułu wykonawczego przekazanego w postaci papierowej	14

tabela 2

	liczba wszystkich tytułów wykonawczych wpływających rocznie do KAS	odsetek tytułów w danej postaci ¹	liczba tytułów wpływających w danej postaci
liczba tytułów wykonawczych przekazywanych do KAS w postaci elektronicznej	3 808 935	40%	1 523 574
liczba tytułów wykonawczych przekazywanych do KAS w postaci papierowej		60%	2 285 361

¹ Oszacowano na podstawie danych z reprezentatywnych 35 urzędów skarbowych

tabela 3

	liczba wszystkich tytułów wykonawczych realizowanych rocznie w KAS	liczba zbiegów/ czynności na 1000 tytułów	liczba zbiegów ² / zarzutów
sporządzenie i przekazanie odpisów przy zbiegach ²	11 601 248	12,79	148 380
rozpatrzenie zarzutów przez organ egzekucyjny ³	9 493 545	0,95	11 021

² konieczność przekazania odpisów tytułów wykonawczych i innych dokumentów dotyczy jedynie zbiegów ok. 50% wszystkich zbiegów

³ uwzględniono sprawy, w których organ egzekucyjny nie jest jednocześnie wierzycielem tj. gdy w sprawie zgłoszonych przedstawiane jest stanowisko wierzyciela i rozstrzygnięcie organu egzekucyjnego, w przypadku organów KAS organ egzekucyjny jest jednocześnie wierzycielem w ok. 18% spraw egzekucyjnych

tabela 4

czas poświęcany w ramach całej KAS na obsługę zadań				
rodzaj czynności	liczba czynności	czas potrzebny na realizację 1 czynności w min.	czas na realizację wszystkich czynności w min.	czas na realizację wszystkich czynności w godz.
sporządzenie i przekazanie odpisów przy zbiegach ²	74 190	110	8 160 898	136 015
rozpatrzenie zarzutów przez organ egzekucyjny	11 021	480	5 290 169	88 169
tytuły wykonawcze wpływające w postaci elektronicznej	1 523 574	7	10 665 018	177 750
tytuły wykonawcze wpływające w postaci papierowej	2 285 361	14	31 995 054	533 251
Suma			56 111 139	935 186

tabela 5

	liczba tytułów wykonawczych przekazywanych do KAS w roku kalendarzowym	odsetek tytułów wykonawczych	liczba tytułów wykonawczych rocznie rejestrowanych automatycznie/ "ręcznie"	czas potrzebny na sprawdzenie i wprowadzenie do systemu EGAPOLTAX w min.	
				1 tytułu wykonawczego	tytułów wykonawczy przekazanych w roku do KAS
tytuły wykonawcze sprawdzenie i wprowadzenie do systemu EGAPOLTAX -automatycznie	3 808 935	99%	3 770 846	1	3 770 846
tytuły wykonawcze sprawdzenie i wprowadzenie do systemu EGAPOLTAX -"ręcznie"		2%	80 749	14	1 130 492
Suma w minutach					4 901 338
w godzinach					81 689

tabela 6

oszczędność czasu poświęcanego w ramach całej KAS na obsługę zadań

rodzaj czynności	czas poświęcany obecnie w min.	czas poświęcany po zmianie przepisów w min.	oszczędność czasu w min.
sporządzenie i przekazanie odpisów przy zbiegach	8 160 898	0	8 160 898
rozpatrzenie zarzutów przez organ egzekucyjny	5 290 169	0	5 290 169
tytuły wykonawcze wpływające w postaci elektronicznej	10 665 018	4 901 338	5 763 680
tytuły wykonawcze wpływające w postaci papierowej	31 995 054	0	31 995 054
Suma w min.			51 209 801
w godz.			853 497

tabela 7

rodzaj środka egzekucyjnego	liczba czynności wykonywanych rocznie przez organy KAS	udział procentowy danego środka egzekucyjnego w liczbie wszystkich wymienionych środków egzekucyjnych	czas potrzebny na dokonanie 1 zajęcia w min. ⁴	średnia kwota uzyskana z 1 zajęcia w zł
zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego	1 787 940	74%	28	1 426
zajęcie wynagrodzenia za pracę	423 500	17%	20	219
zajęcie świadczeń z ubezpieczenia społecznego	214 060	9%	21	331

⁴ Czas uwzględnia wszystkie czynności związane z zajęciem od sprawdzenia czy zobowiązany posiada rachunek bankowy, pracuje, bądź otrzymuje świadczenie z ubezpieczenia społecznego, poprzez wysyłkę zajęcia z wprowadzeniem odpowiedzi dłużnika zajętej wierzytelności łącznie

tabela 8

	zaoszczędzony czas pracy w min	udział procentowy wykorzystania czasu pracy na stosowanie środków egzekucyjnych w całym czasie pracy	udział procentowy wykorzystania czasu pracy na stosowanie wymienionych środków egzekucyjnych	przeznaczenie czasu pracy na poszczególne środki egzekucyjne w min	czas potrzebny na dokonanie 1 zajęcia w min. ⁴	liczba czynności egzekucyjnych dokonana w zaoszczędzonym w czasie	średnia kwota uzyskana z zajęcia w zł	wysokość wzrostu dochodów budżetu państwa w tys. zł
zajęcie wierzitelności z rachunku bankowego	51 209 801	35%	74%	13 212 129	28	471 862	1 426	672 852
zajęcie wynagrodzenia za pracę			17%	3 129 488	20	156 474	219	34 267
zajęcie świadczeń z ubezpieczenia społecznego			9%	1 581 814	21	75 324	331	24 970
Suma w mln zł								732

tabela 9

wzrost dochodów budżetu państwa w poszczególnych latach po wejściu w życie ustawy

rok po wejściu w życie ustawy	w mln zł
0 ⁵⁾	146,42
1 ⁶⁾	366,04
2 ⁷⁾	512,46
3 ⁸⁾	732,09
4	732,09
5	732,09
6	732,09
7	732,09
8	732,09
9	732,09
10	732,09
Razem	6 881,64

⁵⁾ biorąc pod uwagę średni czas trwania postępowania egzekucyjnego przyjmuje się, iż w roku wejścia w życie ustawy koszty egzekucyjne naliczane według nowych zasad będą dotyczyły jedynie 20% wszystkich postępowań egzekucyjnych

⁶⁾ biorąc pod uwagę średni czas trwania postępowania egzekucyjnego przyjmuje się, iż w pierwszym roku obowiązywania ustawy koszty egzekucyjne naliczane według nowych zasad będą dotyczyły ok. 50% wszystkich postępowań egzekucyjnych

⁷⁾ biorąc pod uwagę średni czas trwania postępowania egzekucyjnego przyjmuje się, iż w drugim roku obowiązywania ustawy koszty egzekucyjne naliczane według nowych zasad będą dotyczyły już ok. 70% wszystkich postępowań egzekucyjnych

⁸⁾ biorąc pod uwagę średni czas trwania postępowania egzekucyjnego przyjmuje się, iż począwszy od trzeciego roku obowiązywania ustawy koszty egzekucyjne naliczane według nowych zasad będą dotyczyły ok. 100% wszystkich postępowań egzekucyjnych

tabela 10

wzrost efektywności egzekucji					
	średnia kwota zaległości do wyegzekwowania w mld zł	zakładany wzrost kwoty wyegzekwowanej w mld zł	średnia kwota wyegzekwowana w mld zł	wskaźnik efektywności egzekucji w %	wzrost wskaźnika efektywności egzekucji w porównaniu do obecnej wysokości w pkt %
obecnie	18,85		5,35	28,38%	
0 ⁵⁾	18,85	0,15	5,50	29,16%	0,78%
1 ⁶⁾	18,85	0,37	5,72	30,32%	1,94%
0 ⁷⁾	18,85	0,51	5,86	31,10%	2,72%
0 ⁸⁾	18,85	0,73	6,08	32,27%	3,88%

Jednostki samorządu terytorialnego

tabela 11

średni czas poświęcany przez pracownika organu egzekucyjnego na:	w min.
przygotowanie i przekazanie odpisów dokumentów w związku ze zbiegiem egzekucji	110

tabela 12

	liczba wszystkich tytułów wykonawczych realizowanych rocznie w KAS	liczba zbiegów/ czynności na 1000 tytułów	liczba zbiegów ² / zarzutów
sporządzenie i przekazanie odpisów przy zbiegach ²	1 068 451	12,79	13 665

tabela 13

czas poświęcany przez samorządy na obsługę zadań				
rodzaj czynności	liczba czynności	czas potrzebny na realizację 1 czynności w min.	czas na realizację wszystkich czynności w min.	czas na realizację wszystkich czynności w godz.
sporządzenie i przekazanie odpisów przy zbiegach ²	6 833	110	751 602	12 527

tabela 14

	zaoszczędzony czas pracy w min	udział procentowy wykorzystania czasu pracy na stosowanie środków egzekucyjnych w całym czasie pracy	udział procentowy wykorzystania czasu pracy na stosowanie wymienionych środków egzekucyjnych	przeznaczenie czasu pracy na poszczególne środki egzekucyjne w min	czas potrzebny na dokonanie 1 zajęcia w min. ⁴	liczba czynności egzekucyjnych dokonana w zaoszczędzonym w czasie ⁹	średnia kwota uzyskana z zajęcia w zł	wysokość wzrostu dochodów budżetu państwa w tys. zł
zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego	751 602	35%	74%	193 913	28	6 925	278	1 925
zajęcie wynagrodzenia za pracę			17%	45 931	20	2 297	172	395
zajęcie świadczeń z ubezpieczenia społecznego			9%	23 216	21	1 106	295	326
Suma w mln zł								3

⁹ oszacowano na podstawie danych przekazanych przez prezydentów miast będących organami egzekucyjnymi w toku prac nad projektem ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw wprowadzającym wyrok Trybunału Konstytucyjnego w zakresie kosztów egzekucyjnych

tabela 15

wzrost dochodów budżetu państwa w poszczególnych latach po wejściu w życie ustawy

rok po wejściu w życie ustawy	w mln zł
0 ⁵⁾	0,53
1 ⁶⁾	1,32
2 ⁷⁾	1,85
3 ⁸⁾	2,65
4	2,65
5	2,65
6	2,65
7	2,65
8	2,65
9	2,65
10	2,65
Razem	24,88

tabela 16

wzrost efektywności egzekucji					
	średnia kwota zaległości do wyegzekwowania w mln zł	zakładany wzrost kwoty wyegzekwowanej w mln zł	średnia kwota wyegzekwowana w mln zł	wskaźnik efektywności egzekucji w %	wzrost wskaźnika efektywności egzekucji w porównaniu do obecnej wysokości w pkt %
obecnie	928,92		114,61	12,34%	
0 ⁵⁾	928,92	0,53	115,14	12,39%	0,06%
1 ⁶⁾	928,92	1,32	115,93	12,48%	0,14%
0 ⁷⁾	928,92	1,85	116,46	12,54%	0,20%
0 ⁸⁾	928,92	2,65	117,26	12,62%	0,28%

tabela 17

średni czas poświęcany przez pracownika organu egzekucyjnego na:	w min.
przygotowanie i przekazanie odpisów dokumentów w związku ze zbiegiem egzekucji	110

tabela 18

	liczba wszystkich tytułów wykonawczych realizowanych rocznie w KAS	liczba zbiegów/ czynności na 1000 tytułów	liczba zbiegów ¹⁰ / zarzutów
sporządzenie i przekazanie odpisów przy zbiegach ²	9 138 068	12,79	116 876

¹⁰ Jak wskazano w piśmie MRPIPS z dnia 26 stycznia 2018 r. DUS.III.5001.112.2017.MSz w 2017 r. ZUS przejął do łącznego prowadzenia ze środka, do którego nastąpił zbieg egzekucji w ok. 16 tys. spraw, czyli ok 14% zbiegów

tabela 19

czas poświęcany przez ZUS na obsługę zadań				
rodzaj czynności	liczba czynności	czas potrzebny na realizację 1 czynności w min.	czas na realizację wszystkich czynności w min.	czas na realizację wszystkich czynności w godz.
sporządzenie i przekazanie odpisów	100 513	110	11 056 459	184 274

tabela 20

Tabela 20								
	zaoszczędzony czas pracy w min	udział procentowy wykorzystania czasu pracy na stosowanie środków egzekucyjnych w całym czasie pracy	udział procentowy wykorzystania czasu pracy na stosowanie wymienionych środków egzekucyjnych	przeznaczenie czasu pracy na poszczególne środki egzekucyjne w min	czas potrzebny na dokonanie 1 zajęcia w min. ⁴	liczba czynności egzekucyjnych dokonana w zaoszczędzonym w czasie	średnia kwota uzyskana z zajęcia w zł	wysokość wzrostu dochodów budżetu państwa w tys. zł
zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego	11 056 459	35%	74%	2 852 566	28	101 877	2 093	213 229
zajęcie wynagrodzenia za pracę			17%	675 673	20	33 784	719	24 290
zajęcie świadczeń z ubezpieczenia społecznego			9%	341 522	21	16 263	515	8 375
Suma w mln zł								246

tabela 21

wzrost dochodów budżetu państwa w poszczególnych latach po wejściu w życie ustawy

rok po wejściu w życie ustawy	w mln zł
0 ⁵⁾	49,18
1 ⁶⁾	122,95
2 ⁷⁾	172,13
3 ⁸⁾	245,90
4	245,90
5	245,90
6	245,90
7	245,90
8	245,90
9	245,90
10	245,90
Razem	2 311,41

tabela 22

wzrost efektywności egzekucji					
	średnia kwota zaległości do wyegzekwowania w mln zł	zakładany wzrost kwoty wyegzekwowanej w mln zł	średnia kwota wyegzekwowana w mln zł	wskaźnik efektywności egzekucji w %	wzrost wskaźnika efektywności egzekucji w porównaniu do obecnej wysokości w pkt %
obecnie	5 435,09		873,88	16,08%	
0 ⁵⁾	5 435,09	49,18	923,06	16,98%	0,90%
1 ⁶⁾	5 435,09	122,95	996,83	18,34%	2,26%
0 ⁷⁾	5 435,09	172,13	1 046,01	19,25%	3,17%
0 ⁸⁾	5 435,09	245,90	1 119,78	20,60%	4,52%

Suma wzrostu dochodów jednostek samorządu terytorialnego

wzrost dochodów budżetu państwa w poszczególnych latach po wejściu w życie ustawy

rok po wejściu w życie ustawy	w mln zł
0 ⁵⁾	196,13
1 ⁶⁾	490,32
2 ⁷⁾	686,44
3 ⁸⁾	980,63
4	980,63
5	980,63
6	980,63
7	980,63
8	980,63
9	980,63
10	980,63
Razem	9 217,93

**RAPORT Z KONSULTACJI PUBLICZNYCH I OPINIOWANIA
PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O POSTĘPOWANIU
EGZEKUCYJNYM W ADMINISTRACJI ORAZ NIEKTÓRYCH INNYCH USTAW**

Projekt ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (UD326), dalej zwany w skrócie: „u.p.e.a.”, pismem z dnia 22 lutego 2019 r. skierowano do konsultacji z Prokuraturą Krajową, Prokuratorią Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, Naczelnym Sądem Administracyjnym, Urzędem Komunikacji Elektronicznej, Urzędem Zamówień Publicznych, Urzędem Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Komisją Nadzoru Finansowego, Narodowym Bankiem Polskim, Zakładem Ubezpieczeń Społecznych, Kasą Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Ubezpieczeniowym Funduszem Gwarancyjnym, Państwowym Funduszem Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, Związkiem Miast Polskich, Związkiem Gmin Wiejskich, Unią Metropolii Polskich, Związkiem Województw RP, Krajową Radą Komorniczą, Rzecznikiem Małych i Średnich Przedsiębiorców, Związkiem Przedsiębiorców i Pracodawców, Izbą Gospodarki Elektronicznej, Krajową Izbą Rozliczeniową S.A., Związkiem Banków Polskich, Krajowym Związkiem Banków Spółdzielczych, PKO BP S.A., Pekao S.A., Bankiem Millennium S.A., ING Bankiem Śląskim S.A., Alior Bankiem S.A., mBankiem S.A., BGŻ BNP Paribas S.A., Santander Bankiem Polska S.A., Izbą Domów Maklerskich, Bankiem Polskiej Spółdzielczości S.A., Kasą Krajową SKOK, Grupą Allegro Spółką z o.o., Grupą OLX Spółką z o.o., Poczta Polska S.A., Biblioteką Narodową.

Projekt ustawy pismem z dnia 22 lutego 2019 r. skierowano do opiniowania Radzie Dialogu Społecznego, Forum Związków Zawodowych, Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu „Solidarności”, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, Związkowi Zawodowemu Celnicy PL, Federacji Związków Zawodowych Służby Celnej RP, Zrzeszeniu Związków Zawodowych Służby celnej RP, Ogólnopolskiemu Międzyzakładowemu Związkowi Zawodowemu Pracowników Egzekucji i Poboru, Ogólnopolskiemu Międzyzakładowemu Związkowi Zawodowemu Pracowników Egzekucji Administracyjnej, Ogólnopolskiej Federacji Związków Zawodowych Działających przy Wyspecjalizowanych Urzędach Skarbowych, Stowarzyszeniu Pracowników Skarbowych Rzeczypospolitej Polskiej, Ogólnopolskiemu Związkowi Zawodowemu Krajowej Administracji Skarbowej, Federacji Związków Zawodowych Pracowników Skarbowych.

Projekt ustawy dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego i został przedstawiony do rozpatrzenia Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, która w dniu 27 marca 2019 r. uznała go za uzgodniony.

Do projektu ustawy zostały zgłoszone uwagi przez Krajową Izbę Rozliczeniową S.A., Krajową Radę Komorniczą, Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej, Komisję Nadzoru Finansowego, Naczelną Sąd Administracyjny, Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Narodowy Bank Polski, Urząd Zamówień Publicznych, Państwowy Fundusz Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, Poczta Polska S.A., Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny, Biblioteka Narodowa, Zakład Ubezpieczeń Społecznych, Kasę Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Związek Banków Polskich, Krajowy Związek Banków Spółdzielczych, Krajową Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo-Kredytową, BGŻ BNP Paribas S.A., PKO BP S.A., Urząd Marszałkowski Województwa Śląskiego, Urząd Marszałkowski Województwa Wielkopolskiego, Wojewodę Łódzkiego, Wojewodę Śląskiego, Urząd Miasta w Gliwicach, Urząd Miasta w Katowicach, Urząd Miasta Łodzi, Urząd Miasta Poznania, Urząd m.st. Warszawy, Urząd Miejski Wrocławia, Federację Związków Zawodowych

Pracowników Skarbowych, Forum Związków Zawodowych, Związek Zawodowy Celnicy PL, Ogólnopolski Międzyzakładowy Związek Zawodowy Pracowników Egzekucji Administracyjnej oraz Krajowa Sekcja Administracji Skarbowej NSZZ Solidarność.

Uwagi Krajowej Izby Rozliczeniowej S.A.

W dniu 3 kwietnia 2019 r. odbyło się spotkanie z przedstawicielami KIR i ZBP, celem wyjaśnienia i ustalenia wspólnego stanowiska co do wniesionych uwag do projektu ustawy.

Uwaga do art. 80 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.) – dalej zwanej u.p.e.a.

Wprowadzenie projektowanych regulacji również w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego, regulujących egzekucję z rachunków bankowych.

Uwaga uwzględniona.

Uwaga do art. 94e u.p.e.a.

Wprowadzenie projektowanych regulacji również w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego, regulujących egzekucję z praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunkach papierów wartościowych lub innych rachunkach oraz wierzytelności z rachunków pieniężnych.

Uwaga uwzględniona.

Uwaga do art. art. 28 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2386 z późn. zm.)

Rozporządzenie wydane na podstawie art. 28 ust. 5 ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych, będzie zawierało analogiczne zapisy do rozporządzenia wydanego na podstawie art. 112d ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, z późn. zm.). Zatem zamiast ustanawiania delegacji do wydania kolejnego rozporządzenia powinno być wprowadzone odesłanie do odpowiedniego stosowania przepisów rozporządzenia wydanego na podstawie art. 112d ustawy – Prawo bankowe.

Uwaga nieuwzględniona. Ustawa – Prawo bankowe nie reguluje działania SKOK, zatem nie ma możliwości stosowania do spółdzielczych kas oszczędnościowo-kredytowych przepisów aktów wykonawczych do tej ustawy.

Postulat ustawowego określenia chwili doręczenia zawiadomienia o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego

W praktyce występują wątpliwości interpretacyjne związane z ustaleniem chwili skutecznego doręczenia bankowi zawiadomienia o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego (art. 80 § 2 u.p.e.a. , § 2 pkt 2 i § 6 rozporządzenia MF z dnia 7 września 2016 r. w sprawie identyfikacji banku w systemie teleinformatycznym obsługującym zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego i analogicznie art. 890 § 1 k.p.c). W opinii KIR wprowadzenie zawiadomienia o zajęciu do skrzynki odbiorczej banku nie oznacza, że stało się ono dostępne dla adresata tak, aby ten miał możliwość zapoznania się z jego treścią. Część organów egzekucyjnych jako chwilę skutecznego doręczenia uznaje chwilę wprowadzenia przez system Ognivo komunikatu do skrzynki odbiorczej, a nie chwilę jego pobrania przez bank z tej skrzynki.

Uwaga nieuwzględniona, proponowana zmiana nie została objęta zakresem przedmiotowym projektu. Jej uwzględnienie wymagałoby ponownego przeprowadzenia szerokich konsultacji projektu.

Uwaga do terminu wejścia w życie ustawy

Wydłużenie vacatio legis zmian przepisów dotyczących egzekucji z wierzytelności z rachunków bankowych, w celu umożliwienia dokonania zmian w systemach teleinformatycznych.

Uwaga uwzględniona, vacatio legis wydłużono do 12-mcy.

Uwaga do terminu wejścia w życie projektu ustawy

Wydłużenie vacatio legis art. 94e u.p.e.a.

Uwaga uwzględniona, vacatio legis wydłużono do 12-mcy.

Uwagi Krajowej Rady Komorniczej**Uwaga do art. 87 u.p.e.a.**

Konieczne jest wprowadzenie analogicznego do art. 87 u.p.e.a. zapisu do k.p.c.

Uwaga uwzględniona

Uwaga do art. 94e w u.p.e.a.

W art. 94e wymienia się spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe. Brak analogicznego rozwiązania w k.p.c.

Uwaga uwzględniona

Uwaga do 165 § 5 u.p.e.a.

W art. 165 § 5 określa sposób postępowania w przypadku zabezpieczeń.

Uwaga nieuwzględniona. Zakres projektu nie dotyczy postępowań zabezpieczających prowadzonych przez sądowe organy egzekucyjne.

Uwaga do art. 773 § 1 k.p.c.

Błędne jest rozwiązanie polegające na wprowadzeniu do art. 773 § 1 k.p.c. zapisu, że w przypadku zbiegu egzekucji sądowej i administracyjnej nie stosuje się przepisu art. 773¹ k.p.c. Zbieg egzekucji sądowej i administracyjnej oraz zbieg egzekucji sądowych winien być rozstrzygany niezależnie. Zaistnienie przesłanek do rozstrzygnięcia zbiegu określonego w art. 773 k.p.c. nie eliminuje i nie może eliminować jednoczesnego zbiegu egzekucji sądowych, które rozstrzygane winny być w oparciu o normę określoną w art. 773¹ k.p.c.

Uwaga uwzględniona - zrezygnowano z regulacji.

Uwaga do art. 774 § 3 k.p.c.

Zapis proponowanego przepisu art. 774 § 3 k.p.c. pozostaje w sprzeczności z regulacjami k.p.c., które nie przewidują instytucji „zakończenia” postępowania egzekucyjnego. W sądowym postępowaniu egzekucyjnym, w przypadku niemożliwości, niecelowości dalszego prowadzenia egzekucji lub gdy oczywiste jest, że nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów tej egzekucji, postępowanie egzekucyjne umarza się.

Uwaga uwzględniona - zrezygnowano z regulacji.

Uwaga do art. 911⁸ k.p.c

O podmiocie prowadzącym działalność maklerską w k.p.c. mowa jest wyłącznie w treści wskazanego art. 911⁸ k.p.c., podczas gdy w u.p.e.a. podmiot prowadzący działalność maklerską uważany jest każdorazowo jako „dłużnik zajętej wierzytelności” (art. 1a pkt 3 tej ustawy), co skutkuje szerszą możliwością stosowania poszczególnych regulacji prawnych do tych instytucji finansowych. W k.p.c. podmiot prowadzący działalność maklerską, wobec braku analogicznej definicji, będzie mógł być traktowany jako uczestnik postępowania (trzeciodłużnik) wyłącznie w przypadku egzekucji z instrumentów finansowych zapisanych

na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku. W ocenie KRK konieczne jest wyraźne określenie w k.p.c. szerokiego pojęcia dłużnika zajętej wierzytelności, tak jak to uczyniono na gruncie egzekucji administracyjnej.

Uwaga uwzględniona

Uwaga do art. 889 §1¹ k.p.c i art. 31 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz. U. poz. 771, z późn. zm.)

Uspójnienie przepisów regulujących termin przekazania środków wyegzekwowanych przez komornika sądowego wierzycielowi, dostosowanie rozporządzeń przepisów regulujących działanie komorników do projektowanych rozwiązań.

Uwaga nieuwzględniona – kwestie nieobjęte zakresem przedmiotowym projektu.

Uwagi Prokuratorii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej

Uwaga do uchylecia art. 27c u.p.e.a.

Błąd redakcyjny oraz wątpliwości co do potrzeba uchylenia art. 27c u.p.e.a. w kontekście dodawanych przepisów regulujących egzekucję z majątku wspólnego zobowiązanych. Propozycja pozostawienia art. 27c u.p.e.a. dla sytuacji gdy małżonek zobowiązanego również jest zobowiązany.

Uwaga nieuwzględniona. W przypadku gdy zobowiązany i jego małżonek są dłużnikami solidarnymi oboje są wskazywani w tytule ponieważ są zobowiązanymi, a nie w oparciu o art. 27c u.p.e.a.

Uwaga do art. 27e § 3

Zmiana brzmienia przepisu art. 27e § 3 aby wprost stanowił o bezskuteczności skutkujących podziałem składników majątkowych należących uprzednio do majątku wspólnego.

Uwaga uwzględniona.

Uwaga do art. 27f § 1

Wprowadzenie możliwości żądania przez małżonka zobowiązanego informacji o egzekucji prowadzonej z majątku wspólnego.

Uwaga uwzględniona.

Uwaga do art. 37c

Doprecyzowanie skutków rozporządzenia rzeczą zajętą po jej zajęciu.

Uwaga uwzględniona.

Uwaga do art. 67e § 3

Uregulowanie szczegółowego katalogu podmiotów, które mogą dokonać zapłaty za zobowiązanego.

Uwaga nieuwzględniona. Art. 67e § 3 został wykreślony z projektu (w aktualnej wersji projektu – art. 67f § 2). Podniesione zagadnienie zostało uregulowane w całości w projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnych w administracji oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3379).

Uwaga do art. 81 § 4 u.p.e.a.

Konieczność doprecyzowania projektowanego przepisu dotyczącego procedury uruchamiania środków z zajętego rachunku bankowego.

Zrezygnowano z regulacji.

Uwaga Komisji Nadzoru Finansowego

Uwaga do art. 94e u.p.e.a.

Rozszerzenie katalogu podmiotów w odniesieniu do których przeprowadzona zostanie elektroniczna egzekucja z praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunkach papierów wartościowych lub innych rachunkach.

Uwaga uwzględniona.

Uwagi Naczelnego Sądu Administracyjnego**Uwaga do art. 6 § 1e i 1f**

Zapewnienie wierzycielowi dostępu do baz informacyjnych organów administracji publicznej (w tym administracji podatkowej), które pozwolą na szybkie i rzetelne ustalenie sytuacji materialnej zobowiązanego.

Uwaga nieuwzględniona, kwestie dostępu wierzycieli do baz danych regulowane są przepisami odrębnymi, których zmiana nie została przewidziana w zakresie przedmiotowym projektowanej ustawy.

Rezygnacja z projektowanego 15 § 1a u.p.e.a

Proponowana zmiana abstrahuje od art. 18 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, stosownie do którego w sprawach nieuregulowanych w tej ustawie odpowiednie zastosowanie znajdują przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, z późn. zm.), dalej k.p.a. Zatem art. 15 § 1a projektu ustawy wydaje się zbędne, ponieważ wprost nawiązuje do art. 40 § 5 k.p.a.

Uwaga nieuwzględniona. Przepisy obowiązujące w praktyce budzą liczne wątpliwości organów egzekucyjnych.

Uwaga do art. 17 u.p.e.a

Nieuzasadnionym jest dodanie do art. 17 nowego § 1c, ponieważ skutek procesowy wniesienia środka prawnego do organu egzekucyjnego po terminie wynika z art. 134 k.p.a. w związku z art. 18 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Uwaga nieuwzględniona. Przepisy obowiązujące w praktyce budzą liczne wątpliwości organów egzekucyjnych.

Uwaga do art. 27c

Z projektu ustawy nie wynika, że art. 27c ustawy traci moc obowiązującą. Wejście w życie nowych przepisów spowodowałoby istnienie dwóch reżimów prawnych dotyczących odpowiedzialności majątkowej małżonka.

Uwaga uwzględniona.

Uwaga do art. 33

Wątpliwe w ocenie NSA jest przyznanie zobowiązanemu prawa wnoszenia zarzutów bez ograniczeń czasowych.

Uwaga uwzględniona, dodano termin na wniesienie zarzutu. Termin ten będzie liczony od dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego (wyegzekwowania należności pieniężnej, dobrowolnej zapłaty albo umorzenia postępowania egzekucyjnego).

Uwaga do art. 54 u.p.e.a.

Negatywna ocena rezygnacji ze skargi na przewlekłość postępowania egzekucyjnego

Uwaga uwzględniona.

Uwaga dodatkowa

NSA zauważył, że zarówno zakres przedmiotowy proponowanych zmian, jak również ich głębokość, przemawiałyby za rozważeniem uchwalenia nowej ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, a nie nowelizacją.

Uwaga nieuwzględniona. Na obecnym etapie brak jest możliwości rozszerzenia zakresu przedmiotowego ustawy.

Uwagi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Uwaga do art. 6 § 1e i § 1f u.p.e.a

Z uprawnieniem wierzyciela do żądania od zobowiązanego podania do protokołu o stanie majątkowym danych niezbędnych do wszczęcia lub przeprowadzenia egzekucji administracyjnej i złożenia oświadczenia o prawdziwości i zupełności danych, pod rygorem odpowiedzialności karnej, nie są powiązane żadne konsekwencje wynikające z nieudzielenia przez zobowiązanego żądanych danych.

Uwaga uwzględniona.

Uwaga do art. 26 § 1e–1h u.p.e.a.

Projektowana regulacja przerzuca na wierzyciela obowiązek poszukiwania majątku zobowiązanego, nie dając mu jednocześnie żadnych narzędzi do czynienia takich poszukiwań. Uwaga uwzględniona – wierzyciel będzie miał obowiązek przekazania dodatkowej informacji w zakresie majątku zobowiązanego tylko w przypadku, gdy będzie takie informacje posiadał.

Uwaga do art. 37b u.p.e.a.

Z tożsamyh względów jak w przypadku regulacji z art. 6 § 1e i § 1f budzi wątpliwości skuteczność uprawnienia organu i jego przydatność dla skuteczności egzekucji należności.

Uwaga nieuwzględniona. Projektowany przepis umożliwia wierzycielowi i organowi egzekucyjnemu żądanie od zobowiązanego danych niezbędnych do sporządzenia protokołu o stanie majątkowym pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Wzywając zobowiązanego do złożenia takiego oświadczenia, wierzyciel i organ egzekucyjny będą zobligowani do pouczenia go o grożącej odpowiedzialności. Wprowadzenie przepisu umożliwi wierzycielowi pozyskiwanie informacji o majątku zobowiązanego przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego. Dotychczas sporządzenie protokołu o stanie majątkowym było wyłącznym uprawnieniem organu egzekucyjnego.

Uwaga do art. 54 u.p.e.a.

Wątpliwości budzi rezygnacja w nowelizowanym art. 54 u.p.e.a. ze skargi na przewlekłość postępowania egzekucyjnego.

Uwaga uwzględniona.

Uwaga ogólna

W związku z trwającym obecnie procesem implementacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1 z dnia 11 grudnia 2018 r. *mającej na celu nadanie organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w celu skuteczniejszego egzekwowania prawa i zapewnienia należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego* – dalej dyrektywa ECN+ (termin transpozycji – 4 lutego 2021 r.) wymagane będzie wprowadzenie określonych regulacji w zakresie współpracy pomiędzy krajowymi administracyjnymi organami ochrony konkurencji, w tym w szczególności w zakresie współpracy w ramach egzekucji kar pieniężnych (por. art. 26 i następne dyrektywy ECN+). Prezes UOKiK w zakresie egzekucji kar pieniężnych stosuje przepisy u.p.e.a., a zatem w ramach ww. przepisów dyrektyw ECN+ może okazać się konieczne uregulowanie m.in. instytucji tzw. wniosków o wyegzekwowanie decyzji o nałożeniu kar lub okresowych kar pieniężnych, które

mają zapewnić współpracę poszczególnych krajowych organów ochrony konkurencji w państwach członkowskich UE w ramach egzekwowania kar pieniężnych nałożonych w związku z naruszeniem unijnych reguł konkurencji.

Wyjaśnienie. W przypadku wystąpienia przez UOKiK z wnioskiem o zmianę przepisów taka zmiana zostanie rozważona w kolejnych projektach ustaw.

Uwagi Narodowego Banku Polskiego

Uwaga do art. 27c u.p.e.a.

Uchyła się art. 27d, podczas gdy z uzasadnienia wynika, że zamiarem było uchylenie art. 27c. Uwaga uwzględniona.

Uwaga do art. 36 § 3 u.p.e.a.

Uwaga redakcyjna – uwzględniona.

Uwaga do art. 70 § 2a u.p.e.a.

Ogólny zakres informacji, które dłużnik zajętej wierzytelności jest zobowiązany wskazać w poleceniu przelewu powinien zostać określony w ustawie.

Uwaga uwzględniona – ogólny przepis dotyczący informacji zawartych w poleceniu przelewu został ujęty w przepisach ustawy, szczegółowe informacje zostaną uregulowane w rozporządzeniu.

Uwaga do art. 100 u.p.e.a.

Uwaga redakcyjna – uwzględniona.

Uwaga do uzasadnienia projektu ustawy

Uwagi redakcyjne – uwzględnione.

Uwaga Urzędu Zamówień Publicznych

Uwaga do uzasadnienia do art. 107e § 2 projektu ustawy

Urząd Zamówień Publicznych proponuje wykreślenie z uzasadnienia projektu zdania wskazującego na wyłączenie stosowania przepisów ustawy PZp.

Uwaga uwzględniona – zmieniono uzasadnienie.

Uwagi Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych

Uwaga do art. 26 § 1g lit. c u.p.e.a.

Proponuje się wykreślenie wyrazów „i podstawę wierzyciela”. Podstawy prawne w słowniku nie są zmieniane lub dodawane zbyt często. Proponowane w projekcie brzmienie przepisu doprowadziłoby do sytuacji, że egzekucja byłaby niemożliwa, ponieważ pracownik IAS nie wprowadził podstawy do słownika.

Uwaga nieuwzględniona – słowniki referencyjne będą na bieżąco uzupełniane i aktualizowane.

Uwaga do art. 27 § 1a

Projektowany przepis zakłada wskazywanie przez wierzyciela w tytule wykonawczym ostatniego znanego mu adresu zamieszkania zobowiązanego, który może być niezgodny z danymi rejestru PESEL, CEIDG, bądź KRS. W takim wypadku nastąpi nie przyjęcie tytułu wykonawczego.

Uwaga wyjaśniona. Adres zobowiązanego nie będzie podlegał automatycznej weryfikacji, zatem nie będzie stanowił podstawy do nieprzyjęcia tytułu wykonawczego.

Uwaga do art. 100 § 1 i 2 u.p.e.a.

PFRON proponuje preredagowanie proponowanego przepisu. W art. 1 pkt 51 lit. a (propozycja zmiany brzmienia art. 97 ustawy) wyrazy „poborca skarbowy” zostały zamienione wyrazami „organ egzekucyjny”. Z uzasadnienia wynika, że zmiana ta ma na celu usunięcie niezgodności tego przepisu z definicją czynności egzekucyjnej zawartą w art. 1a pkt 2 ustawy. Ponadto w projekcie ustawy w art. 98 § 3 i w art. 99 § 1 zdanie pierwsze wyrazy „poborca skarbowy” zostały zastąpione wyrazami „pracownik obsługujący organ egzekucyjny”. Natomiast w art. 100 § 3, § 3a, § 3b i § 5 projektu ustawy wyrazy „poborca skarbowy” zostały zastąpione wyrazami „organ egzekucyjny”. W ocenie PFRON pozostawienie w art. 100 § 1 i 2 wyrazów „poborca skarbowy” nie odzwierciedlają wprowadzonych wyżej zmian.

Uwaga nieuwzględniona. Projekt ma na celu przede wszystkim wprowadzenie zmian usprawniających postępowanie egzekucyjne, a nie wprowadzanie zmian dostosowawczych czy ujednolicających terminologię w całej ustawie. Zmiany ujednolicające terminologię wprowadzone zostały jedynie w tych przypadkach, gdzie zmieniane są instytucje prawne.

Uwaga dodatkowa

PFRON wnosi o rozważenie nowelizacji art. 64 u.p.e.a. w zakresie wynikającym z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 28 czerwca 2016r. sygn.. akt SK 31/14.

Uwaga wyjaśniona. Zmiany w zakresie określonym wyrokiem TK wprowadza się ustawą o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw.

Uwaga Poczty Polskiej S.A.**Uwaga do art. 26 § 1c pkt 2 u.p.e.a. i art. 131 § 1 k.p.k.**

Błędnie wskazano metryczkę ustawy Prawo pocztowe.

Uwaga uwzględniona.

Uwagi Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego**Uwaga do art. 15 § 1a u.p.e.a.**

Brak regulacji dotyczącej skutków niewykonania obowiązku powiadomienia przez zobowiązanego o zmianie jego miejsca zamieszkania lub siedziby.

Uwaga uwzględniona.

Uwaga do art. 36 § 3 u.p.e.a.

Uwaga redakcyjna – nieuwzględniona. Zaproponowane brzmienie mogłoby budzić wątpliwości.

Uwaga do terminu wejścia w życie

Zbyt krótki okres vacatio legis dla zmian w zakresie sposobu przekazywania tytułów wykonawczych do organu egzekucyjnego.

Uwaga uwzględniona.

Uwagi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych**Uwaga do art. 26 pkt 2 u.p.e.a.**

ZUS podniósł, że nie określono w jaki sposób należy zwizualizować dokument (odpis), który będzie otrzymywał zobowiązany (art. 26 § 1d w zw. z art. 26 § 5b u.p.e.a.), a zasady doręczania dokumentów elektronicznych w formie przetworzonej na papierową powinny być uregulowane w pierwszej kolejności.

Uwaga uwzględniona w projektowanym art. 26f.

Uwaga do art. 26 § 1c u.p.e.a.

Zbyt krótki okres vacatio legis dla zmian w zakresie sposobu przekazywania tytułów wykonawczych do organu egzekucyjnego.

Uwaga uwzględniona.

Uwaga do art. 26aa u.p.e.a.

ZUS podniósł wątpliwość czy doręczenia elektroniczne dotyczyć będą również wierzyciela będącego jednocześnie organem egzekucyjnym.

Uwaga wyjaśniona – organ egzekucyjny będący jednocześnie wierzycielem nie może podejmować czynności wobec samego siebie, w konsekwencji projektowana regulacja nie dotyczy tych wierzycieli.

Uwaga art. 26c § 1a u.p.e.a.

Wejście w życie projektowanego art. 26c § 1a, na podstawie którego dalszy tytuł wykonawczy będzie podstawą do prowadzenia postępowania egzekucyjnego z majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka, może budzić wątpliwości w kontekście pierwotnego tytułu wykonawczego. Z założenia bowiem, wystawienie dalszego tytułu wykonawczego polega na wydaniu przez wierzyciela tytułu, który jest odzwierciedleniem pierwotnego tytułu, na podstawie którego będzie prowadzona egzekucja administracyjna. W związku z tym, w celu uniknięcia wątpliwości, w ocenie ZUS odpowiednim zmianom powinien ulec pierwotny tytuł wykonawczy, który był wystawiony wyłącznie na zobowiązanego.

Tym samym należałoby dodać przepis przejściowy, zgodnie z którym tytuły wystawione dotychczas wyłącznie na zobowiązanego, stanowią podstawę do wystawienia dalszego tytułu wykonawczego w brzmieniu nadanym nową ustawą.

Wyjaśnienie – zrezygnowano z regulacji w § 1a. Tytuł pierwotny nie ulega zmianom, nie licząc sytuacji wystawiania zmienionego tytułu wykonawczego. Dodany art. 26ca jest rezultatem wprowadzenia zasady w art. 27e § 1, że tytuł wykonawczy wystawiony na zobowiązanego stanowi podstawę do prowadzenia egzekucji również z majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka. Na potrzeby skierowania egzekucji do składników majątku wspólnego lub zabezpieczenia się na tym majątku wierzyciel będzie jednak, w razie potrzeby, miał możliwość wystawienia kolejnego tytułu wykonawczego na oboje małżonków. Dzięki takiemu rozwiązaniu odpowiedzialność małżonka zobowiązanego, odpowiadającego za należność pieniężną majątkiem wspólnym, zostanie w razie potrzeby uwidoczniła w tytule wykonawczym.

Uwaga do art. 27d u.p.e.a.

Wobec uchylecia art. 27 u.p.e.a. zasadne w ocenie ZUS jest pytanie o sposób prowadzenia postępowania przeciwko przedsiębiorcy w spadku.

Wyjaśnienie – omyłka redakcyjna, poprawiona. Uchyla się art. 27c, a nie art. 27d ustawy.

Uwaga do art. 1 pkt 15 projektu ustawy

W ocenie ZUS uzasadnione jest wyznaczenie terminu, w ciągu którego małżonek oraz podmiot będący w dniu zajęcia właścicielem rzeczy lub posiadaczem prawa majątkowego mógłby złożyć sprzeciw, np. w ciągu 14 dni od dnia doręczenia tytułu wykonawczego. Brak terminu wprowadza stan niepewności prowadzonego postępowania. Może również spowodować, że wierzyciel poniesie koszty postępowania, które będzie podlegało umorzeniu.

Uwaga uwzględniona – terminy zostały określone w projektowanych art. 27f § 2 i w art. 27j.

Uwaga do art. 32aa u.p.e.a.

ZUS proponuje uzupełnienie projektowanego art. 32aa u.p.e.a. o przyczynę wygaśnięcia należności na skutek umorzenia.

Uwaga nieuwzględniona. Należy zauważyć, że katalog przesłanek, obligujących wierzyciela do zawiadomienia organu egzekucyjnego o zmianie wysokości należności pieniężnej objętej tytułem wykonawczym, wynikającej z jej wygaśnięcia (w całości albo w części) stanowi katalog otwarty, o czym przesądza zwrot: „w szczególności”. Umorzenie należności stanowi przecież o wygaśnięciu należności. Nie ma potrzeby wprowadzania katalogu zamkniętego.

Uwaga do art. 33 u.p.e.a.

ZUS rekomenduje wprowadzenie ograniczenia do jednorazowego składania zarzutów, których podstawą są przyczyny wskazane w art. 33 § 2 pkt 2 a–c, pkt 3, pkt 4, pkt 6a zmienianej ustawy. W tych przypadkach wystarczające będzie jednorazowe zbadanie okoliczności wskazujących na nieprawidłowe wszczęcie i prowadzenie postępowania egzekucyjnego.

Uwaga nieuwzględniona. Uznano, że zarzuty w sprawie egzekucji administracyjnej mogą być wnoszone wielokrotnie. Różne mogą być okoliczności ich wnoszenia. Wprowadzono jednak ostateczny termin na wniesienie zarzutów (art. 33 § 5). Przyjęcie zaproponowanych rozwiązań z jednej strony zagwarantuje zobowiązanemu prawo wniesienia zarzutu również po zakończeniu postępowania egzekucyjnego, z drugiej zaś strony zmobilizuje go do wniesienia środka zaskarżenia w możliwie szybkim terminie.

Uwaga do art. 35 § 2 u.p.e.a.

Projektowany przepis budzi wątpliwości co do uprawnień dyrektora oddziału Zakładu do stosowania środków zabezpieczających w okresie zawieszenia postępowania egzekucyjnego, o którym mowa w art. 35 § 2 u.p.e.a.

Uwaga uwzględniona. Proponowane rozwiązanie uwzględnia możliwość samodzielnego stosowania środków zabezpieczających wszystkim organom prowadzącym zawieszone postępowanie egzekucyjne niezależnie od tego, czy zgodnie z art. 19 ustawy są uprawnione do prowadzenia postępowania zabezpieczającego. Konieczność kierowania wniosku do naczelnika urzędu skarbowego dotyczy jedynie stosowania środków zabezpieczenia odpowiadających środkom egzekucyjnym, do stosowania których organ nie jest uprawniony.

Uwaga do art. 62 § 3 i 4 i art. 69a § 1 pkt 1 u.p.e.a.

Z treści przepisów art. 62 § 1 i art. 69a u.p.e.a. wynika, że określone w nich zasady rozstrzygania zbiegu egzekucji, dokonywania potrąceń, dotyczą wszystkich należności niezależnie od ich charakteru. Zasady dokonywania potrąceń określone w ustawie emerytalnej pokrywają się z regułami określonymi w zmienianej ustawie w zakresie, w jakim dotyczą zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej, z których każda obejmuje należności alimentacyjne bądź należności o charakterze niealimentacyjnym.

Projektowane rozwiązania, o których mowa w art. 62 § 3 i 4 oraz w art. 69a § 1 pkt 1, nie korespondują z uregulowaniami ustawy emerytalnej, na podstawie których organ rentowy dokonuje potrąceń ze świadczeń emerytalno-rentowych, w tym na rzecz organów egzekucyjnych, a projekt ustawy nie przewiduje zmian w tym zakresie. Na gruncie ustawy emerytalnej świadczenia powtarzające się, które nie są należnościami alimentacyjnymi, traktuje się jako należności niealimentacyjne, o których mowa w art. 139 ust. 1 pkt 5 tej ustawy. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej, obejmujących takie należności, powstaną wątpliwości, które przepisy będą miały zastosowanie. Przepisy ustawy emerytalnej dotyczące potrąceń ze świadczenia emerytalno-rentowego mają co prawda pierwszeństwo zastosowania przed przepisami zmienianej ustawy, co wynika z art. 142 ustawy emerytalnej, tym niemniej rozbieżne regulacje tych przepisów spowodują trudności w

ich realizacji, a w przypadku zastosowania zasad wskazanych w ustawie emerytalnej – dodatkowo mogą narazić organ rentowy na zarzut niewłaściwego wypełniania obowiązków dłużnika zajętej wierzytelności i ewentualne sankcje w postaci kary pieniężnej.

Podobne wątpliwości dotyczą stosowania projektowanego art. 62e u.p.e.a. (kolejny zbieg).

Uwaga uwzględniona

Uwaga do art. 62d § 4–6 i art. 62f § 3–7 u.p.e.a.

Z projektowanych przepisów art. 62d § 4, art. 62f § 3 w zw. z art. 62f § 4 wynikają dwa terminy na przekazanie adnotacji przez sądowy organ egzekucyjny (7 dni lub 1 miesiąc). W projektowanym art. 62f § 3 ustawy mowa jest o doręczeniu wezwania, o którym mowa w § 4, podczas gdy § 4 mówi o zawiadomieniu o nieprzystąpieniu do prowadzenia łącznej egzekucji.

Dodatkowo w art. 62f § 4 zmienianej ustawy należałoby doprecyzować, czy postanowienie wydane w sprawie nieprzystąpienia do prowadzenia łącznej egzekucji doręcza się wyłącznie sądowemu organowi egzekucyjnemu, czy także zobowiązanemu i dłużnikowi zajętej wierzytelności oraz komu przysługuje zażalenie.

Uwzględniając treść projektowanego art. 62d § 4 zmienianej ustawy - zasadnym jest umieszczenie odesłania do tego przepisu w projektowanym art. 62f § 3 pkt 1.

W ocenie ZUS należałoby doprecyzować, w jakich przypadkach organ egzekucyjny przekazuje organowi sądowemu informacje. W przypadku, gdy wydano zawiadomienie o nieprzystąpieniu do egzekucji z uwagi na nieprzesłanie dokumentu adnotacji czy też uchylenie zajęć będących w zbiegu przez komornika, brak jest podstaw do udzielania informacji niezbędnych co do dalszego prowadzenia egzekucji komornikowi sądowemu.

Ponadto brak jest regulacji odnośnie skutków związanych z nieprzystąpieniem przez organ egzekucyjny do prowadzenia łącznej egzekucji, a w szczególności – dalszego trybu postępowania przez dłużnika zajętej wierzytelności w przypadku otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w projektowanym art. 62f § 4 zmienianej ustawy.

Uwaga uwzględniona – regulacje zostały zmodyfikowane.

Uwaga do art. 62h u.p.e.a.

Należałoby uzupełnić projektowany przepis o zapis, że komornik sądowy (w ustawie sądowy organ egzekucyjny) zobowiązany jest poinformować organ, który łącznie prowadzi egzekucję o złożeniu skargi na czynności komornika oraz o prawomocnym rozpatrzeniu skargi. Organ bez posiadania tych informacji nie będzie w stanie czuwać nad prawidłowym przebiegiem postępowania.

Uwaga nieuwzględniona. Zrezygnowano z procedury uprawomocniania się zawiadomienia o zachodzącej podstawie przekazania egzekucji sądowej administracyjnemu organowi egzekucyjnemu kierowanego przez komornika do stron, uczestników postępowania i administracyjnego organu egzekucyjnego. Zawiadomienie to będzie mieć jedynie charakter informacyjny.

Uwaga do art. 66 § 1 u.p.e.a.

W odniesieniu do projektowanej zmiany art. 66 u.p.e.a., ZUS poddaje pod rozagę zmianę brzmienia art. 64c § 4 u.p.e.a. ZUS zgodnie z art. 9 pkt 8 ustawy o finansach publicznych należy do sektora finansów publicznych, a środki na realizację zadań związanych z egzekwowaniem należności otrzymuje także z budżetu. Zatem pokrywanie wydatków ze środków, które pochodzą z tego samego źródła, do którego mają być przekazane, wydaje się zbędne. W 2017 roku koszty egzekucyjne na rzecz naczelników urzędów skarbowych wyniosły 2.576.782,74 zł.

Uwaga nieuwzględniona. Zmiany w zakresie kosztów egzekucyjnych przewiduje projekt

ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3379). W projekcie UD326 nie jest możliwe dokonanie zmian w powyższym zakresie, gdyż skutki finansowe takich zmian nie zostały przewidziane w OSR.

Uwaga do 81 § 4a i 4b u.p.e.a.

ZUS proponuje rezygnację z konieczności wydawania przez organ egzekucyjny postanowienia w sprawie zgody na wypłatę z tego rachunku na bieżące wynagrodzenia za pracę oraz na zasądzone alimenty i renty o charakterze alimentacyjnym.

Uwaga uwzględniona.

Uwaga do art. 89a u.p.e.a. i art. 902² § 2a-2c k.p.c.

Projektowany przepis art. 89a będzie wyjątkiem od zasady określonej w art. 64 § 9 u.p.e.a., bowiem konstrukcja przepisu nakazuje opłatę za zajęcie nadpłaty lub zwrotu podatku przypisywać dopiero z chwilą wpływu środków z tytułu zajęcia tychże wierzytelności, a do tej chwili przyjmować, że nie jest należna. Przepis należy uszczegółowić, gdyż problemy może powstać np. w przypadku ustalania kosztów egzekucyjnych do układu ratalnego czy przy zmianie środka egzekucyjnego, tym bardziej że organ egzekucyjny nie zna daty powstania wierzytelności.

W opinii ZUS zmianie powinno ulec brzmienie art. 89a § 4 zmienianej ustawy, bowiem nie wynika z niego, że kwota nadpłaty lub zwrotu podatku – jeżeli jest niższa niż 100 zł – powinna zostać rozliczona zgodnie ze zdaniem drugim analizowanego przepisu. Ponadto wprowadzanie wyjątku od ogólnej zasady dotyczącego konkretnego rodzaju należności stanowi o nierównym traktowaniu należności publicznoprawnych.

Uwaga uwzględniona. Zrezygnowano z modyfikowania momentu dokonania zajęcia wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku. W zakresie § 4 – skorygowano wadliwy zapis.

Uwaga do art. 105a § 2 pkt 4 u.p.e.a.

Projekt przewiduje uchylenie art. 105a § 2 pkt 4 u.p.e.a. Przyjęcie takiego rozwiązania, tj. odstąpienia od podawania w obwieszczeniu o licytacji ruchomości danych dotyczących zobowiązanego spowoduje, że ZUS nie będzie miał możliwości śledzenia postępowań egzekucyjnych z ruchomości (identyfikacji zobowiązanego). ZUS nie dysponuje bowiem rejestrami, które umożliwiłby wyszukiwanie zobowiązanego za pośrednictwem danych o ruchomościach. Dodatkowo należy zauważyć, że przepisy Rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (RODO) nie dotyczą osób prowadzących działalność gospodarczą.

Uwaga uwzględniona.

Uwaga do art. 115 u.p.e.a.

Ze względu na publicznoprawny charakter należności z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne oraz uwzględniając cele, na jakie są przeznaczane, należności te powinny korzystać z uprzywilejowanej względem należności podatkowych i celnych pozycji. Projektodawca nie zawarł w uzasadnieniu wyjaśnienia, dlaczego należnościom celnym proponuje się nadać ten sam priorytetowy charakter co składkom na ubezpieczenia społeczne. Dochodzone kwoty przeznaczone są bowiem nie na cele ogólne (fiskalne), ale służą realizacji obowiązku państwa zapewnienia stabilności systemu zabezpieczenia społecznego. Dochodzone należności zasilają nie tylko fundusz celowy w ogólności, ale przede wszystkim konta poszczególnych osób ubezpieczonych. Szczególny charakter tych należności

potwierdzony został np. w art. 342 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe, zgodnie z którym należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne są zaspokajane w toku egzekucji uniwersalnej m.in. w kategorii I czyli przed należnościami podatkowymi i celnymi.

Dodatkowo ZUS wskazuje na konieczność zmiany brzmienia rat. 115 § 1 pkt 4 u.p.e.a. – wyraz „ubezpieczenie” należy zastąpić wyrazem „ubezpieczenia”.

Uwaga nieuwzględniona. Brak podstaw, by należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne korzystały z uprzywilejowanej względem należności podatkowych i celnych pozycji, a więc były zaspokajane w pierwszej kolejności.

W akcie prawnym wyraz w liczbie pojedynczej obejmuje swym zakresem również liczbę mnogą danego pojęcia. Jeżeli zatem w przepisie mowa jest o ubezpieczeniu, to przepis ten ma zastosowanie również do ubezpieczeń.

Uwaga do art. 2 pkt 2–4 i 8 projektu ustawy 773, 773², 774 § 3 i 902² k.p.c.

Uwagi tożsame z uwagi zgłoszonymi do art. 1 pkt 30 i 43 projektu ustawy (art. 62 dodawane § 3 i 4 i art. 69a § 1 pkt 1 u.p.e.a. – art. 773 i 773² k.p.c – zasady rozstrzygania zbiegów egzekucji należności alimentacyjnych i innych świadczeń powtarzających się, należności egzekwowanych w walucie obcej oraz objętych jednolitym lub zagranicznym tytułem wykonawczym.

Uwaga uwzględniona

Uwaga do art. 2 pkt 7 projektu ustawy – art. 896 § 1 pkt lit. b k.p.c.

ZUS wskazuje, że organ rentowy, jako dłużnik zajętej wierzytelności, jest zobowiązany do dokonywania potrąceń ze świadczenia emerytalno-rentowego przede wszystkim na zasadach określonych w art. 139-141 ustawy emerytalnej, przy czym organ egzekucyjny, uczestniczący w zbiegu egzekucji obejmujących należności niealimentacyjne, na rzecz którego w takiej sytuacji przekazywane są kwoty potrąceń, wskazuje art. 140 ust. 2 w związku z art. 140 ust. 2a ustawy emerytalnej. Nie zawsze będzie to organ egzekucyjny, o którym mowa w projektowanym przepisie. Z kolei niezastosowanie się do tego przepisu może narazić organ rentowy na wymierzenie grzywny przez komornika sądowego.

Uwaga uwzględniona

Uwaga do art. 2 pkt 11 projektu ustawy – art. 1025 k.p.c.

Uwagi analogiczne, jak zgłoszone do art. 1 pkt 73. Propozycja nadania art. 1025 § 1 pkt 7 k.p.c. następującego brzmienia: „7) należności, do których stosuje się przepisy działu III Ordynacji podatkowej, oraz należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, o ile nie zostały zaspokojone w trzeciej kolejności;”.

Uwaga nieuwzględniona. Kwestia nie została objęta zakresem przedmiotowym projektowanej ustawy

Uwaga do art. 5 projektu ustawy – zmiany w ustawie o systemie zabezpieczeń społecznych

Zgłaszający uwagi zauważa konieczność dostosowania zgodnie z ustawą o systemie zabezpieczeń społecznych zastosowanych w ustawie zmieniającej jednostek redakcyjnych oraz zdefiniowanych skrótem „Zakład”.

Ponadto ZUS zauważył, że dodanie § 1a (właściwie ust. 1a) dotyczącego odpowiedniego stosowania art. 83 ust. 4 zmienianej ustawy, bez jednoczesnego uchylecia bądź zmiany ust. 2, spowoduje powstanie sprzecznego uregulowania. Tym samym wątpliwości budzi ratio legis pozostawienia ust. 2 w niezmienionym brzmieniu. W kontekście uzasadnienia do projektowanej zmiany powstaje pytanie, czy „postanowienie wydane przez Zakład

Ubezpieczeń Społecznych jako wierzyciela" jest „postanowieniem w sprawie stanowiska wierzyciela”? Jeżeli odpowiedź na powyższe pytanie będzie twierdząca, to proponowany przepis będzie przepisem martwym. Wskazać należy, że od żadnego postanowienia Zakładu w sprawie stanowiska wierzyciela zażalenie nie przysługuje. W konsekwencji nie będzie również przysługiwał wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Uwaga częściowo uwzględniona. Ujednolicono terminologię. Należy zauważyć, że Zakład jako wierzyciel co do zasady nie wydaje postanowień w sprawie stanowiska wierzyciela. Wyjątki dotyczą tylko egzekucji prowadzonych przez komorników sądowych.

Uwaga do art. 13 ust. 1 projektu ustawy – przepisy przejściowe

Zgodnie z analizowanym przepisem, do zbiegu, który nastąpił przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy będą miały zastosowanie przepisy art. 3 pkt 30 ustawy w brzmieniu projektowanym. Zgodnie ze stanowiskiem ZUS analogiczny przepis powinien dotyczyć zmienianego art. 773 ustawy k.p.c.

Uwaga uwzględniona.

Propozycje dodatkowych zmian do ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji

1) W celu wyeliminowania wątpliwości interpretacyjnych ZUS proponuje nadanie art. 1a pkt 11 ustawy zmienić brzmienie.

Uwaga uwzględniona.

2) ZUS proponuje zmianę brzmienia art. 19 § 4 w celu rozszerzenia uprawnień ZUS jako organu egzekucyjnego do stosowania egzekucji ze świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego w celu umożliwienia szybkiej i skutecznej reakcji w odniesieniu do zobowiązanych, którzy wygenerowali zadłużenie z tytułu składek. Umożliwi to również możliwość dokonywania potrąceń i egzekucji z rodzicielskiego świadczenia uzupełniającego. Świadczenie to ma charakter nieskładkowego (pozaubezpieczeniowego) świadczenia, które jedynie uzupełniająco lub zastępczo jest powiązane z ryzykiem starości. Wydaje się, że świadczenie to mieści w zakresie pojęciowym wierzytelności pieniężnej, z której może być prowadzona egzekucja.

Uwaga nieuwzględniona. Propozycja poza zakresem projektu.

3) ZUS proponuje zmienić brzmienie art. 72.

Uwaga nieuwzględniona. Propozycja poza zakresem projektu.

4) ZUS proponuje zmienić brzmienie art. 75 ustawy. Proponowana zmiana umożliwi egzekucję wszystkich świadczeń wypłacanych przez pracodawcę bez konieczności stosowania dwóch różnych zajęć. Zmiana przepisu wymagać będzie zmiany wzoru zawiadomienia o zajęciu wynagrodzenia za pracę określonego w rozporządzeniu w sprawie wzorów dokumentów stosowanych w egzekucji należności pieniężnych.

Uwaga nieuwzględniona. Propozycja poza zakresem projektu.

5) ZUS proponuje nadać art. 79 § 4 pkt 2 lit. a ustawy nowe brzmienie. Proponowana zmiana zmierza do ujednolicenia tryb postępowania Zakładu jako dłużnika zajętej wierzytelności w przypadku zajęć dokonywanych w trybie egzekucji administracyjnej oraz sądowej.

Uwaga nieuwzględniona. Propozycja poza zakresem projektu.

Propozycje dodatkowych zmian do ustawy Prawo bankowe

ZUS proponuje zmianę art. 105 ust. 1 pkt 2 lit. v ustawy - Prawo bankowe, poprzez dodanie

obok administracyjnego organu egzekucyjnego oraz centralnego biura łącznikowego również wierzyciela będącego jednocześnie administracyjnym organem egzekucyjnym, jako podmiotu uprawnionego do informacji stanowiących tajemnicę bankową wymienioną w tym przepisie. Uwaga nieuwzględniona. Propozycja poza zakresem projektu.

Uwagi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

Uwaga do art. 26 § 1e pkt 4 u.p.e.a.

Przyjęcie projektowanego zapisu wydaje się niezasadne, ponieważ KRUS przekazywałaby do urzędu skarbowego te same dane, które pozyska z tego urzędu.

Uwaga nieuwzględniona. Dane, o których mowa w projektowanym art.26 § 1e pkt 1 (poprzednio § 1 pkt 4), tj. informację o posiadanym przez zobowiązanego składniku majątkowym lub źródle jego dochodu, wierzyciel przekazuje, o ile są mu znane. Ponadto należy zauważyć, że np. informację o źródle dochodu zobowiązanego, wierzyciel może pozyskać nie tylko z urzędu skarbowego, ale np. z ZUS.

Uwaga do art. art. 54 u.p.e.a.

Projektowana zmiana przepisu art. 54 u.p.e.a. pozbawia wierzyciela niebędącego organem egzekucyjnym uprawnienia do składania skargi na przewlekłość prowadzonego postępowania egzekucyjnego i w związku z tym ogranicza jego uprawnienia. KRUS wnosi o pozostawienie dotychczasowego zapisu art. 54 § 2 u.p.e.a.

Uwaga uwzględniona – w art. 54a § 1.

Uwaga ogólna

KRUS wnioskuje o zmianę terminu wejścia w życie przedmiotowej ustawy oraz określenie okresu przejściowego, w którym organy będą miały możliwość przekazywania tytułów wykonawczych oraz załączników do nich, w formie papierowej.

Uwaga częściowo uwzględniona – zmieniono termin wejścia w życie ustawy.

Uwagi Związku Banków Polskich

Uwaga ogólna

Zdaniem Związku Banków Polskich sama inicjatywa zmian w egzekucji administracyjnej, mająca na celu uproszczenie procedury zasługuje na aprobatę, jednakże przyjęty kierunek zmian wymaga odpowiedniego przeorganizowania, w szczególności w zakresie przepisów normujących zbieg egzekucji z rachunku bankowego. Wątpliwości ZBP budzi częściowy brak zgodności projektowanych zmian z rozwiązaniami obowiązującymi w zakresie egzekucji sądowej, określonymi w k.p.c. Rozbieżność między przepisami regulującymi egzekucję administracyjną i sądową, nie znajduje żadnego uzasadnienia, a ponadto wymagałaby wdrożenia po stronie banków kolizyjnych procedur np. w zakresie terminu na przekazanie środków z zajętego rachunku.

ZBP wyraża zaniepokojenie, że przyjęty miesięczny termin vacatio legis odnoszący się do zmian legislacyjnych dotyczących zajęć nadpłat i zbiegów jest niewystarczający, w związku z czym proponuje jego wydłużenie do 12 miesięcy (czas niezbędny na dostosowanie systemu teleinformatycznego OGNIVO do projektowanych zmian).

Wyjaśnienie.

Projekt ustawy ujednolica procedury egzekucyjne – administracyjną i sądową, w szczególności w zakresie zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego.

Termin vacatio legis dotyczący zmiany przepisów w zakresie zajęcia wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku wydaje się być poza zakresem zainteresowania Związku Banków Polskich, ponieważ realizacja tego środka egzekucyjnego pozostaje w gestii organów podatkowych, a nie banków. Termin wejścia w życie ustawy został wydłużony – przepisy dotyczące zbiegów wejdą w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia ustawy.

Uwaga do art. 26 u.p.e.a.

Projektowane rozwiązania mają zagwarantować, że do organu egzekucyjnego będą wpływały jedynie prawidłowo wystawione tytuły wykonawcze. W tym zakresie pojawia się wątpliwość, czy w takim przypadku dłużnik zajętej wierzytelności (bank) powinien przyjąć zajęcie do obsługi, nie sprawdzając już po swojej stronie zgodności danych.

Uwaga wyjaśniona – tytuły wykonawcze przekazywane są przez wierzyciela do organu egzekucyjnego, a zatem rolą organu egzekucyjnego, a nie banku jako dłużnika zajętej wierzytelności jest ocena zgodności danych w tytule wykonawczym z danymi, o których mowa w projektowanym art. 26 § 1g. Tytuły zawierające niezgodne dane zostaną automatycznie odrzucone przez system.

Brak jest analogicznego rozwiązania w k.p.c. w zakresie egzekucji sądowej, dlatego należy rozważyć rozwałę ujednolicenie tych procedur.

Uwaga nieuwzględniona – poza zakresem projektu. Zmiany w kpc wprowadzane w projekcie ustawy mają na celu przede wszystkim usprawnienie egzekucji w zakresie zbiegu i dokonanie zmian w zakresie kolejności zaspokojenia należności celnych.

Uwaga do art. 54a § 4 (aktualnie art. 54b § 4) u.p.e.a.

Nie sprecyzowano w jakim terminie ani w jaki sposób bank jako dłużnik zajętej wierzytelności zostanie zawiadomiony o uchyleniu czynności egzekucyjnej (czy nastąpi to w formie elektronicznej, czy zostanie opracowany odpowiedni wzór tego zawiadomienia). Brak podobnego rozwiązania w przepisach k.p.c. w zakresie egzekucji sądowej.

Uwaga uwzględniona. Bank jako dłużnik zajętej wierzytelności zostanie niezwłocznie zawiadomiony o uchyleniu czynności egzekucyjnej. W systemie teleinformatycznym Ognivo funkcjonuje już zawiadomienie o uchyleniu zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego.

Uwaga do art. 62 § 3 i 4

Zdaniem ZBP zmiana utrudni proces egzekucji administracyjnej. W toku egzekucji z wierzytelności z rachunku bankowego będzie dochodziło do częstszych zmian organu egzekucyjnego niż ma to miejsce dotychczas. Po zmianie przepisów każde kolejne zajęcie będzie skutkowało koniecznością przeprowadzenia weryfikacji czy wystąpił zbieg. Po weryfikacji może się okazać, że prowadzenie łącznej egzekucji przejmie nowy organ egzekucyjny.

Ponadto ZBP podniósł, że w uzasadnieniu do zmian ustawy, wykazano, że zmiana wyznaczania organu egzekucyjnego do prowadzenia egzekucji łącznej, wynika z braku możliwości wystawienia przez Urząd Skarbowy zajęć cyklicznych. Wątpliwy w ocenie ZBP jest cel, w jakim dokonuje się wprowadzenia nowego komunikatu w systemie Ognivo, który umożliwia administracyjnemu organowi egzekucyjnemu aktualizację tytułu alimentacyjnego/cyklicznego, przejętego od sądowego organu egzekucyjnego.

Uwaga nieuwzględniona. Dłużnik zajętej wierzytelności będzie informowany o sposobie postępowania. Zmiany organu egzekucyjnego dotyczyły będą tylko kilku kategorii szczególnych należności, których egzekwowanie przez administracyjny organ egzekucyjny nie jest uzasadnione.

Uwaga do art. 62d § 4 u.p.e.a. i art. 62f § 4 i 7 u.p.e.a.

Nie sprecyzowano czy informacja o braku przekazania adnotacji w sprawie zbiegu będzie również przekazywana do dłużnika zajętej wierzytelności, a jeśli będzie przekazywana, to sprecyzowania wymaga termin, sposób jej przekazania z uwzględnieniem specyfiki obsługi zajęć za pośrednictwem systemu teleinformatycznego.

Wskazania w art. 62f § 4 wymaga w jaki sposób do dłużnika zajętej wierzytelności zostanie przekazana informacja o nieprzystąpieniu do prowadzenia łącznej egzekucji (brak stosownego komunikatu w systemie). Nie jest również jasne, który organ egzekucyjny bank powinien wyznaczyć do prowadzenia egzekucji łącznej w przypadku nieprzystąpienia do prowadzenia egzekucji łącznej przez organ egzekucyjny ustalony zgodnie z art. 62 § 1 i 2.

Ponadto, w art. 62f § 4 należałoby doprecyzować, czy postanowienie wydane w sprawie nieprzystąpienia do prowadzenia łącznej egzekucji doręcza się wyłącznie sądowemu organowi egzekucyjnemu, czy także zobowiązanemu i dłużnikowi zajętej wierzytelności oraz komu przysługuje zażalenie.

Wyjaśnienie – dłużnik zajętej wierzytelności nie będzie otrzymywał informacji o nieprzekazaniu adnotacji w sprawie zbiegu. Informacja ta jest dla niego nieistotna, ponieważ niezależnie od tego, czy adnotację przekazano czy nie, dłużnik zajętej wierzytelności będzie realizował zajęcie zgodnie z pouczeniem. Natomiast w przypadku nieprzystąpienia do prowadzenia łącznej egzekucji z rzeczy albo prawa organ egzekucyjny właściwy do łącznego prowadzenia egzekucji po zaspokojeniu w całości dochodzonej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych niezwłocznie uchyli czynność egzekucyjną, która doprowadziła do zbiegu egzekucji, i zawiadomi dłużnika zajętej wierzytelności o sposobie rozliczenia otrzymanych od niego środków pieniężnych. W tej sytuacji dłużnik zajętej wierzytelności uzyska informacje, że przekazane przez niego środki nie zostały rozliczone na zajęcie organu egzekucyjnego, który do zbiegu nie przystąpił, i jeżeli organ ten swego zajęcia nie uchylił ani nie zmodyfikował, będzie ono podlegało realizacji.

Uwaga do art. 67 § 2a u.p.e.a.

ZBP postuluje rozszerzenie danych identyfikacyjnych zamieszczonych w zawiadomieniu o numer REGON, co ułatwi obsługę zajęć egzekucyjnych w systemach bankowych. Dodatkowo w ocenie ZBP zamieszczenie wymienionych w przepisie danych (o ile dany podmiot posługuje się danym numerem identyfikacyjnym) powinno być obowiązkiem organu egzekucyjnego.

Uwaga uwzględniona – dodano REGON. Wyjaśnia się, że organ egzekucyjny może nie znać wymienionych w przepisie danych, a zatem ich obligatoryjne zamieszczenie na zawiadomieniu o zajęciu nie jest możliwe.

Uwaga do art. 69a § 1 pkt 1 u.p.e.a.

ZBP zwraca uwagę na możliwość wystąpienia sytuacji, określonej w art. 62f § 3, przekazanie środków może nastąpić zatem dopiero po przesłaniu przez organ do banku informacji o łącznym prowadzeniu egzekucji.

Uwaga wyjaśniona – dłużnik zajętej wierzytelności będzie realizował zajęcie zgodnie z pouczeniem – zawartym w zawiadomieniu o zajęciu.

Uwaga do art. 70 § 2a (obecnie § 2b) u.p.e.a.

Doprecyzowania wymaga, które konkretnie informacje zamieszczone we wzorach dokumentów wydanych na podstawie art. 67 § 1, dłużnik zajętej wierzytelności powinien podać organowi egzekucyjnemu – przekazując środki pieniężne. ZBP rekomenduje opracowanie wzorca polecenia przelewu, który mógłby być wykorzystywany w systemach teleinformatycznych banków.

Uwaga wyjaśniona – zakres informacji zostanie określony w rozporządzeniu wydawanym na podstawie § 2b ustawy. Wskazany zakres informacji umożliwi prawidłowe rozliczenie uzyskanych w egzekucji środków pieniężnych. Przykładem takiej informacji jest np. informacja o zbiegu egzekucji. Przy czym nie chodzi tu o dodatkowe, odrębne obowiązki

informacyjne, lecz o przekazywanie niezbędnych informacji w opisie przelewu – np. poprzez dopisek „ZBIEG”.

Uwaga do art. 80 § 1, 2a i 2b u.p.e.a.

W ocenie ZBP zmiana brzmienia art. 80 § 1 u.p.e.a. nie powinna pozostawać w sprzeczności z rozwiązaniami przyjętymi w odniesieniu do egzekucji sądowej w art. 889² k.p.c. Zdaniem ZBP rozwiązania przyjęte na gruncie projektowanych zmian w ramach egzekucji administracyjnej pozbawiają dłużnika możliwości reakcji w przypadku błędu organu egzekucyjnego (brak uzasadnienia dla różnicowania praw tej osoby).

Uwaga uwzględniona

Projektowany przepis 80 § 2a budzi wątpliwości ZBP, nie jest bowiem jasne czy zwrot „również” odnosi się tylko do sytuacji dokonanej, tzn. bank przyjął zajęcie do obsługi i obejmuje nimi również rachunki otwarte po dokonaniu zajęcia, czy także do sytuacji, gdy bank wysłał wcześniej informację o nieprowadzeniu rachunku bankowego zobowiązanego — czy wówczas bank powinien monitorować dla każdego otrzymanego już zajęcia, czy dłużnik w przyszłości założy rachunek? Analogiczny zapis powinien zostać wprowadzony również w k.p.c. Brak spójności w obu ustawach rodzi dla banku problemy np. w przypadku rozstrzygnięcia zbiegu.

Wyjaśnienie – zrezygnowano z tej regulacji.

Wątpliwości ZBP budzi w jaki sposób bank ma dokonać identyfikacji środków, o których mowa w projektowanym art. 80 § 2b, aktualnie art. 80 § 2a (nie istnieje żaden system, który mógłby pomóc bankom w identyfikacji świadczeń otrzymywanych przez zobowiązanych).

Wyjaśnienie.

Projektowany przepis nie stanowi novum dla banku, gdyż jest jedynie przeniesieniem na grunt egzekucji administracyjnej zasad dotyczących egzekucji z wierzytelności z rachunku bankowego w zakresie przekazywanych na ten rachunek świadczeń alimentacyjnych, świadczeń z Funduszu Alimentacyjnego, dodatków rodzinnych, pielęgnacyjnych, porodowych, dla sierot zupełnych, zasiłków dla opiekunów, świadczeń z pomocy społecznej i innych świadczeń socjalnych. Omawiany przepis jest odpowiednikiem art. 833 § 7 i 8 ustawy – Kpc. Celem jego wprowadzenia jest wyłączenie z zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego kwot pochodzących z wymienionych świadczeń socjalnych, w tym świadczeń alimentacyjnych, świadczeń „500+”, świadczeń określonych w ustawie z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. poz. 1860 z późn. zm.), czy świadczeń dobry start.

Uwaga do art. 81 § 3a i § 4b u.p.e.a.

ZBP zauważa, że przyjęte rozwiązanie w art. 81 § 3a u.p.e.a. jest odmienne od funkcjonującego w zakresie egzekucji sądowej z rachunku bankowego prowadzonego w walucie obcej, określonego w art. 889¹ k.p.c. ZBP postuluje ujednolicenie rozwiązań i przyjęcie w ramach egzekucji administracyjnej rozwiązań funkcjonujących w ramach egzekucji sądowej.

Uwaga uwzględniona.

Ponadto ZBP ma wątpliwość czy zostanie opracowany elektroniczny formularz postanowienia, o którym mowa w projektowanym art. 81 § 4b.

Uwaga wyjaśniona – zrezygnowano z regulacji art. 81 § 4b.

Uwaga do art. 94e u.p.e.a.

ZBP zwraca uwagę, że egzekucja z papierów wartościowych na gruncie procedury administracyjnej ma charakter marginalny, rodzi przy tym konieczność wprowadzenia kolejnych kosztownych zmian w systemie (rozbudowy systemu Ognivo, co wymaga akceptacji KIR). Brak analogicznego rozwiązania na gruncie egzekucji sądowej.

Uwaga wyjaśniona.

Przepis wprowadza elektronizację zajęć wierzytelności z praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunkach papierów wartościowych lub innych rachunkach oraz wierzytelności z rachunków pieniężnych, w przypadkach gdy dłużnik zajętej wierzytelności korzysta z tego systemu. Zakłada się, że wprowadzenie projektowanej regulacji, wzorem egzekucji z rachunków bankowych usprawni egzekucję ze wskazanych praw zapisanych na rachunkach bankowych. Jednocześnie mając na względzie konieczność dostosowania systemów teleinformatycznych podmiotów prowadzących działalność maklerską do korzystania z projektowanego rozwiązania zakłada się, że podmioty te będą indywidualnie podejmować decyzje o korzystaniu z systemu obsługującego zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego.

Ujednolicono przepis kpc w powyższym zakresie.

Uwaga do art. 13 pkt 1 projektu ustawy

Niejasne brzmienie przepisu z uwagi na zamieszczenie na końcu zdania po słowach „w brzmieniu dotychczasowym” następującego sformułowania „przepisy art. 1 pkt 30 oraz art. 2 pkt 5 niniejszej ustawy”.

Uwaga wyjaśniona – zmieniono treść przepisu przejściowego (poprzednio art. 13 pkt 1, aktualnie art. 15 projektu ustawy).

Uwaga do art. 19 projektu ustawy

ZBP proponuje wydłużenie vacatio legis z 1 miesiąca do 12 miesięcy z uwagi na konieczność wprowadzenia licznych czasochłonnych i kosztownych zmian w systemach bankowych.

Ponadto, w art. 19 punkt 2 wskazano odwołanie do art. 1 pkt 74 lit a i b, w sytuacji, gdy w tej jednostce redakcyjnej brak lit. a i b.

Uwaga częściowo uwzględniona.

Vacatio legis ustawy zostało wydłużone do 6 miesięcy.

Uwaga ogólna – ustawowe określenie chwili skutecznego doręczenia zawiadomienia o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego za pośrednictwem systemu teleinformatycznego

ZBP z poniższych względów postuluje doprecyzowanie w przepisach rangi ustawowej (w u.e.p.a. i w k.p.c.), jaką chwilę należy uznać za chwilę doręczenia zawiadomienia o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego, z uwagi na niejednorodną praktykę banków i organów egzekucyjnych w zakresie przyjęcia chwili skutecznego doręczenia ww. zawiadomienia o zajęciu (art. 80 § 2 u.p.e.a. i art. 890 § 1 k.p.c.).

Uwaga nieuwzględniona. Poza zakresem projektu.

Uwagi Krajowego Związku Banków Spółdzielczych

Uwaga do art. 6 § 1e i 37b u.p.e.a.

Wątpliwości budzi rozszerzenie odpowiedzialności karnej w przypadku składania oświadczeń na podstawie projektowanych przepisów art. 6 § 1e i art. 37b – należy rozważyć, czy przepisy te nie będą skutkować niepotrzebnym wzrostem przestępczości, przez penalizację zachowań związanych ze składaniem oświadczeń, szczególnie w fazie poprzedzającej wszczęcie postępowania egzekucyjnego i na skutek akcji wierzyciela.

Uwaga wyjaśniona – zrezygnowano z regulacji w art. 6 § 1e.

Projektowany przepis art. 37b umożliwia wierzycielowi i organowi egzekucyjnemu żądanie od zobowiązanego danych niezbędnych do sporządzenia protokołu o stanie majątkowym pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Wzywając zobowiązanego do złożenia takiego oświadczenia, wierzyciel i organ egzekucyjny będą zobligowani do pouczenia go o grożącej odpowiedzialności. Regulacje te powinny zdyscyplinować zobowiązanych do składania oświadczeń zgodnych ze stanem faktycznym i prawnym.

Uwaga do 81 § 4 u.p.e.a.

Nowe brzmienie § 4 zdejmuje z banku obowiązek rozstrzygania co do zasadności wypłat z zajętego rachunku bieżących wynagrodzeń za pracę, zasądzonych alimentów i rent o charakterze alimentacyjnym – zgodę w formie postanowienia na wypłaty tych świadczeń wydawać będzie organ egzekucyjny (§ 4a).

Wyjaśnienie – zrezygnowano z regulacji art. 81 § 4, 4a i 4b.

Uwaga do art. 99 § 1 u.p.e.a.

Zamiast proponowanego terminu „pracownik obsługujący organ egzekucyjny” należałoby wprowadzić termin bardziej adekwatny, a zarazem uwzględniający potrzebę szerszego niż dotychczas ujęcia desygnatu, a mianowicie, np. „pracownik organu egzekucyjnego” lub być może jeszcze właściwsze: „pracownik działający w imieniu organu egzekucyjnego”.

Uwaga nieuwzględniona. Projekt ma przede wszystkim na celu wprowadzenie zmian usprawniających postępowanie egzekucyjne, a nie zmiany o charakterze dostosowawczym czy ujednolicającym terminologię stosowaną w ustawie.

Uwaga do art. 100 § 3c u.p.e.a.

KZBS proponuje, aby wyrazy „lub bank” zastąpić wyrazami „lub bank za wynagrodzeniem ustalonym w umowie”, gdyż na bank zobowiązany do prowadzenia działalności z zyskiem nie można nakładać obowiązków bez odpowiedniego wynagrodzenia. Przemawia za takim podejściem przede wszystkim możliwość przyznawania wynagrodzenia dozorczy w trybie proponowanego 102 § 2, co implikuje konieczność stosowania równego traktowania względem prawa.

Uwaga nieuwzględniona. Projektowany przepis art. 102 § 2 nie będzie miał zastosowania do banków w związku z projektowanym art. 102 § 5. Przepisów dotyczących dozoru: art. 102 § 2–4 nie stosuje się, jeżeli z dozorcą zawarto umowę na podstawie przepisów prawa cywilnego. Zmiana ma znaczenie praktyczne. Organy egzekucyjne często powierzają dozór nad zajętą ruchomością wyspecjalizowanym podmiotom (np. prowadzącym parking czy przechowującym jachty w okresie zimowym), zawierając z nimi umowę cywilnoprawną na podstawie art. 835 KC. W takiej sytuacji wydawanie przez organ egzekucyjny postanowienia, o którym mowa w art. 100 § 4 ustawy, nie wydaje się celowe. W przypadku powierzenia bankowi dozoru w trybie art. 100 § 3c, dojdzie do zawarcia umowy cywilnoprawnej między organem egzekucyjnym a bankiem, np. umowy przechowania, a zatem co do wynagrodzenia należnego bankowi znajdą odpowiednie zastosowanie przepisy KC. Nie ma zatem potrzeby precyzowania tego w projektowanym art. 100 § 3c.

Uwaga do art. 110f § 3 u.p.e.a.

„Rozporządzenie opróżnionym miejscem hipotecznym jest nieważne” należy poprzedzić wyrazami „Po zajęciu nieruchomości”, bowiem proponowana treść przepisu nie opisuje w wystarczający sposób okoliczności, w jakich to czynność jest nieważna.

Uwaga uwzględniona.

Uwaga do art. 165 § 5 u.p.e.a.

Dodanie § 5 w art. 165 jest zbędne wobec treści § 4 zd. 1, w przeciwnym razie rodzić będzie wyłącznie wątpliwości co do terminu przekazania wierzytelności na rachunek określony w § 2.

Uwaga nieuwzględniona. Zmiana przepisu ma na celu ujednolicenie sposobu działania dłużników zajętej wierzytelności w przypadku zajęć zabezpieczających. Zgodnie z art. 165 § 4 dłużnicy zajętej wierzytelności, po upływie terminu płatności przekazują zajętą wierzytelność na wydzielony oprocentowany rachunek bankowy organu egzekucyjnego. Mając na względzie, że w przypadku zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego nie ma określonego terminu płatności wskazany przepis nie dotyczy tego środka zabezpieczającego. Należy zauważyć, że brak jest uzasadnienia aby zajęcie zabezpieczające dotyczące wierzytelności z rachunku bankowego traktować odmiennie od pozostałych środków zabezpieczających. Z powyższego względu do tego środka wprowadzono normę analogiczną jak dla pozostałych zajęć zabezpieczających.

Uwaga do art. 12 ust. 2 projektu ustawy

Zdaniem KZBS przepis art. 12 ust. 2 projektowanej ustawy powinien zostać usunięty lub w odpowiedni sposób przeredagowany tak, aby nie kolidował z prawami wierzycieli hipotecznych oraz z przepisami k.p.c. (art. 1025 § 1 pkt 5, art. 1026 § 1 i § 1¹, art. 1036 § 1 pkt 2, § 2 kpc).

Uwaga wyjaśniona.

Projektowany przepis przewiduje umorzenie postępowań sądowych wszczętych w celu orzeczenia o odpowiedzialności podmiotu inny niż zobowiązany z przedmiotu:

- hipoteki przymusowej, określonej w ustawie – Ordynacja podatkowa lub ustawie o systemie ubezpieczeń społecznych),
- hipoteki ustawowej, określonej w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 511, z późn. zm.)
- zastawu skarbowego,

którego prawo własności lub inne prawo majątkowe zostało przeniesione na inny podmiot niż zobowiązany. Mając na względzie wprowadzane regulacje w zakresie sposobu dochodzenia należności z przedmiotu hipoteki przymusowej lub zastawu skarbowego, brak jest uzasadnienia dla dalszego prowadzenia postępowań sądowych dotyczących orzeczenia odpowiedzialności z tych przedmiotów.

Uwagi Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej

Uwaga do art. 7 projektu ustawy

Regulacja ta dotyczy zarówno zajęć dokonywanych na podstawie u.p.e.a., jak również zajęć dokonywanych w trybie k.p.c.

Uwaga uwzględniona – zmian dokonano również w Kpc – art. 890, 893⁴, 911⁸ § 1¹.

Uwaga ogólna

Pomimo tego, że projekt ustawy przewiduje szereg zmian w k.p.c., zmiany te nie obejmują zniesienia regulacji wyłączającej stosowanie do kas przepisów k.p.c. dotyczących elektronicznych zajęć wierzytelności z rachunków. Wprowadzenie tej zmiany jest tymczasem niezbędne dla zapewnienia kompleksowego uregulowania problematyki elektronicznych zajęć wierzytelności z rachunków prowadzonych w spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych.

Wyjaśnienie.

Projektowane przepisy art. 890, 893⁴, 911⁸ § 1¹ Kpc wprowadzają, w zakresie zajęć wierzytelności z rachunku bankowego, rachunku prowadzonego przez skok oraz z wierzytelności z praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunkach papierów wartościowych lub innych rachunkach, analogiczne usprawnienia jak w administracyjnym postępowaniu egzekucyjnym. Wprowadzono jednolite zasady w zakresie realizacji zajęć wierzytelności na gruncie egzekucji administracyjnej i sądowej.

Uwagi BGŻ BNP Paribas S.A.

Uwaga do art. 19 u.p.e.a.

Projektowany przepis budzi wątpliwość czy w razie zajęć na rachunkach pochodzących od naczelnika US ogólnego i naczelnika US, wyznaczonym w trybie projektowanego przepisu, dochodzić będzie do zbiegu. Jeżeli nie ma to powodować zbiegu, to jak bank ma odróżnić tę sytuację od standardowego wpływu kliku zajęć dokonanych przez różnych naczelników US?

Uwaga wyjaśniona – zrezygnowano z regulacji art. 19 § 1a-1c.

Uwaga do 26aa u.p.e.a.

W art. 26aa wprowadzany jest system teleinformatyczny prowadzony przez Szefa Krajowej Administracji Sądowej. Przedmiotowa regulacja budzi wątpliwość czy na potrzeby administracyjnego postępowania egzekucyjnego stworzony ma być inny system teleinformatyczny niż system prowadzony przez KIR? Inny niż system za pomocą, którego prowadzona jest egzekucja sądowa z wierzytelności z rachunku bankowego?

Uwaga wyjaśniona.

Dodawane przepisy art. 26aa § 1 i 2, regulują kwestie dotyczące systemu teleinformatycznego, za pośrednictwem którego będą przekazywane tytuły wykonawcze do organu egzekucyjnego będącego naczelnikiem urzędu skarbowego. System ten będzie prowadzony przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej. System teleinformatyczny prowadzony przez KIR dotyczy obsługi co do zasady zajęć wierzytelności z rachunków bankowych, nie służy zaś do elektronicznego przekazywania tytułów wykonawczych.

Uwaga do art. 62 u.p.e.a.

Konsekwentnie do zmian w art. 62 (pierwszeństwo alimentów) należy zmienić art. 115 § 2 u.p.e.a., gdyż przepis ten ma zastosowanie do podziału środków uzyskanych z egzekucji przez administracyjny organ egzekucyjny i przewiduje zaspokojenie należności alimentacyjnych w razie jeżeli organ ten przejąłby egzekucję na zaspokojenia alimentów – co po zmianie nie będzie mogło mieć miejsca.

Uwaga uwzględniona.

Uwaga do art. 62b § 1a u.p.e.a.

Nowy przepis sankcjonuje dotychczasową praktykę administracyjnych organów egzekucyjnych – aby nie wchodzić do zbiegu sądowo administracyjnego, organy uchylają dokonane przez siebie zajęcia wierzytelności z rachunku. Działanie takie potencjalnie naraża Bank na odpowiedzialność odszkodowawczą np. w sytuacji gdy środki nie wystarczają na realizację zajęć (bank przekazuje środki po zbiegu egzekucji organowi, który pierwszy dokonał zajęcia, organ ten uchyla swoje zajęcie, zwraca środki do banku i uchyla swoje zajęcie by nie uczestniczyć w zbiegu, bank odblokowuje rachunek, bo przekazał właściwemu organowi całość środków również na rzecz organów uczestniczących w zbiegu, zobowiązany wypłaca środki z rachunku, pozostałe organy nie otrzymały środków).

Uwaga uwzględniona. Zrezygnowano z regulacji.

Uwaga do art. 62d § 4–6 i art. 67f § 3–7 u.p.e.a.

Zbieg sądowo-administracyjny rozstrzygany jest z mocy prawa z chwilą jego powstania. Późniejsza czynność czy zaniechanie w zakresie nieprzekazania adnotacji nie może tego ustawowego skutku zmieniać. Regulacja może narażać bank na odpowiedzialność odszkodowawczą. Sankcją dla sądowego organu egzekucyjnego powinna być wysoka grzywna, ale administracyjny organ egzekucyjny nie powinien móc uchylać się od przejęcia łącznego egzekucji. Administracyjny organ egzekucyjny powinien mieć prawo umarzania przejętej, a nie możliwej do operacyjnego przejęcia z powodu braków formalnych egzekucji sądowej. Jeżeli administracyjny organ egzekucyjny nie przejmie egzekucji do łącznego prowadzenia to jak będzie przebiegała realizacja kilku zajęć do tej samej wierzytelności z rachunku bankowego zajęć – wg kolejności wpływów, najpierw najstarsza potem kolejne?

Uwaga nieuwzględniona. Brak adnotacji w sprawie zbiegu (obecnie adnotacji) uniemożliwia rozliczenie środków uzyskanych w wyniku zajęcia wierzytelności. W sytuacji gdy sądowy organ egzekucyjny nie wyraża woli uczestniczenia w zbiegu, brak podstaw by oczekiwać na jego działanie i blokować możliwość zaspokojenia innych niż cywilny wierzycieli.

Dłużnik zajętej wierzytelności nie będzie otrzymywał informacji o nieprzekazaniu adnotacji w sprawie zbiegu. Informacja ta jest dla niego nieistotna, ponieważ niezależnie od tego, czy adnotację przekazano czy nie, dłużnik zajętej wierzytelności będzie realizował zajęcie zgodnie z pouczeniem. W celu zapewnienia, by dłużnik zajętej wierzytelności miał pełną wiedzę co do stanu faktycznego i sposobu postępowania - w przypadku nieprzystąpienia do prowadzenia łącznie egzekucji z rzeczy albo prawa organ egzekucyjny właściwy do łącznego prowadzenia egzekucji po zaspokojeniu w całości dochodzonej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych niezwłocznie uchyli czynność egzekucyjną, która doprowadziła do zbiegu egzekucji, i zawiadomi dłużnika zajętej wierzytelności o sposobie rozliczenia otrzymanych od niego środków pieniężnych. W tej sytuacji dłużnik zajętej wierzytelności uzyska informacje, że przekazane przez niego środki nie zostały rozliczone na zajęcie organu egzekucyjnego, który do zbiegu nie przystąpił, i jeżeli organ ten swego zajęcia nie uchylił ani nie zmodyfikował, będzie ono podlegało realizacji.

Uwaga do art. 70 § 2a u.p.e.a.

Dodawany przepis wprowadza obowiązek podawania w tytule przelewu np. środków z zajętego rachunku do organu egzekucyjnego. Przepisy wykonawcze do których przepis ten odsyła nie zawierają takich informacji. Bank ma wątpliwość czy będzie to tylko sygnatura zajęcia?

Uwaga wyjaśniona – Projektowana regulacja zobowiązuje dłużnika zajętej wierzytelności, by wraz z przekazaniem środków pieniężnych przekazał organowi egzekucyjnemu także informacje niezbędne do ich prawidłowego rozliczenia. Zakres tych informacji zostanie określony w rozporządzeniu wydawanym na podstawie § 2b ustawy. Wskazany zakres informacji umożliwi prawidłowe rozliczenie uzyskanych w egzekucji środków pieniężnych. Przykładem takiej informacji jest np. informacja o zbiegu egzekucji. Przy czym nie chodzi tu o dodatkowe, odrębne obowiązki informacyjne, lecz o przekazywanie niezbędnych informacji w opisie przelewu – np. poprzez dopisek „ZBIEG”.

Uwaga do art. 165 § 5 u.p.e.a.

Po zmianie każde zabezpieczenie będzie miało charakter nowacyjny tzn. środki z zajętego w trakcie zabezpieczenia rachunku przekazywane będą organowi egzekucyjnemu.

Uwaga wyjaśniona – Zmiana przepisu ma na celu ujednolicenie sposobu działania dłużników zajętej wierzytelności w przypadku zajęć zabezpieczających. Zgodnie z art. 165 § 4 dłużnicy zajętej wierzytelności, po upływie terminu płatności przekazują zajętą wierzytelność na wydzielony oprocentowany rachunek bankowy organu egzekucyjnego. Mając na względzie, że w przypadku zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego nie ma określonego terminu płatności wskazany przepis nie dotyczy tego środka zabezpieczającego. Należy zauważyć, że brak jest uzasadnienia aby zajęcie zabezpieczające dotyczące wierzytelności z rachunku bankowego traktować odmiennie od pozostałych środków zabezpieczających. Z powyższego względu do tego środka wprowadzono normę analogiczną jak dla pozostałych zajęć zabezpieczających.

Uwaga do art. 166c u.p.e.a.

Zmiana oceniona pozytywnie w zakresie wskazania wprost w przepisach zmienianej ustawy unormowano, że wykonanie postanowienia prokuratora lub sądu karnego o zabezpieczeniu majątkowym np. przypadku dokonywane jest za pomocą naczelnika urzędu skarbowego. Bank jednakże zwraca uwagę na to, że niektóre świadczenia będzie zabezpieczał komornik.

Uwaga wyjaśniona – zmiany miały na celu wprowadzenie w projekcie ustawy przepisów, które będą regulowały wykonywanie postanowienia o zabezpieczeniu majątkowym, w przypadkach o których mowa w art. 195a § 1 i 2 kkw.

Uwagi PKO BP S.A.

Uwaga do art. 26 § 1c u.p.e.a.

W związku z projektowanymi zmianami PKO BP S.A. zgłasza wątpliwości w poniższym zakresie. Przepis wskazuje na to, iż do banku trafiać będą zawiadomienia o zajęciu z aktualnymi danymi dłużnika. Powstaje pytanie czy na tej podstawie bank powinien przyjąć zawiadomienie, nie sprawdzając zgodności danych? Szczególnie, że niezgodność najczęściej wynika z braku aktualizacji danych przez klienta. Co w sytuacji, gdy tytuł wykonawczy będzie przekazany inną drogą niż elektroniczna?

W ocenie PKO BP SA stosowny zapis powinien znaleźć się również w k.p.c., gdyż rozbieżności w danych zobowiązanego znacznie wydłużają moment dokonania zajęcia w banku.

Uwaga wyjaśniona.

Zmieniany przepis art. 26 § 1c ustanawia zasadę elektronicznego przekazywania tytułów wykonawczych organowi egzekucyjnemu (za pośrednictwem systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej). Zasady elektronicznego przesyłania tytułów wykonawczych zostaną uszczegółowione w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 27 § 5 ustawy. Projektowany przepis zakłada również możliwość przekazywania tytułów wykonawczych w postaci papierowej. Jednak takie rozwiązanie będzie stosowane jedynie wyjątkowo w przypadku wystąpienia problemów technicznych. Wprowadzenie omawianego wyjątku od zasady elektronicznego przekazywania tytułów wykonawczych ma na celu zapewnienie płynnego przesyłania tytułów wykonawczych do organu egzekucyjnego w sytuacji, gdy wystąpią problemy techniczne.

Weryfikacja zgodności danych ma być dokonywana przez organ egzekucyjny, zgodnie z projektowanym art. 26 § 1g, a nie przez bank.

Wprowadzenie analogicznych rozwiązań (art. art. 26 § 1c i § 1g) w kpc jest poza zakresem projektu.

Uwaga do art. 26 § 1g u.p.e.a.

Wątpliwości budzi, w jaki sposób będzie następowała weryfikacja danych zobowiązanego w przypadku gdy wierzyciel jest jednocześnie organem egzekucyjnym, a szczególnie w sytuacji, gdy wszczęcie egzekucji może nastąpić z chwilą doręczenia zawiadomienia dłużnikowi wierzytelności. Brak weryfikacji w takiej sytuacji może spowodować skierowanie egzekucji do osoby (podmiotu) niebędącej zobowiązanym.

Uwaga wyjaśniona.

Przepis art. 26 § 1g reguluje kwestie dotyczące automatycznej weryfikacji danych zawartych w tytułach wykonawczych przekazywanych do organu egzekucyjnego drogą elektroniczną. Zakłada się, że dane zobowiązanego zawarte w tytule wykonawczym będą automatycznie weryfikowane z danymi zawartymi w rejestrze PESEL czy CEiDG w zakresie określonym w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 27 § 5. Weryfikowane będą m.in. imię i nazwisko, nazwa zobowiązanego, numer PESEL, NIP bądź REGON i zgodność tych numerów z imieniem i nazwiskiem, bądź nazwą zobowiązanego. Natomiast dane wierzyciela oraz podstawa prawna należności weryfikowane będą ze słownikami referencyjnymi zamieszczonymi na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych. W przypadku gdy dane określone przez wierzyciela w tytule wykonawczym będą niezgodnie ze wskazanymi rejestrami albo słownikami, tytuł wykonawczy nie zostanie przyjęty. Wierzyciel natomiast otrzyma informację o nieprzyjęciu tytułu wykonawczego wraz z podaniem przyczyny tego nieprzyjęcia. Rozwiązania projektowane w omawianym przepisie zagwarantują, że do organu egzekucyjnego będą wpływały jedynie prawidłowo wystawione tytuły wykonawcze. Tytuły zawierające niezgodne dane zostaną automatycznie odrzucone. Dzięki takiemu rozwiązaniu wierzyciel bez ingerencji organu egzekucyjnego otrzyma informację o błędnych danych, które będzie mógł skorygować jeszcze przed przekazaniem tytułu wykonawczego organowi egzekucyjnemu. Warto również zauważyć, że w przypadku tytułów wykonawczych przekazywanych drogą papierową, organ egzekucyjny zgodnie z ogólną zasadą wyrażoną w art. 29 bada z urzędu m. in. dopuszczalność egzekucji administracyjnej (zarówno pod względem przedmiotowym, jak i podmiotowym). Organ egzekucyjny nie przystępuje wówczas do egzekucji o czym zawiadamia wierzyciela.

Uwaga do art. 26 § 5 u.p.e.a.

Podejmowane czynności skutkujące wszczęciem postępowania mogą nie być znane zobowiązanemu (zajęcie ruchomości na podstawie ewidencji, wpis w dziale III księgi wieczystej), w związku z tym, określenia wymaga, jak liczony będzie czas do złożenia skargi na czynności organu egzekucyjnego.

Uwaga nieuwzględniona. Termin do wniesienia skargi na czynność organu egzekucyjnego, został wskazany w projektowanym art. 54 § 3 (nie później niż w terminie 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu dokumentu stanowiącego podstawę dokonania zaskarżonej czynności. Zgodnie z projektowaną zmianą, wszczęcie egzekucji administracyjnej następuje z chwilą zaistnienia jednego ze zdarzeń wymienionych w projektowanych 3 i 4. Zdarzenia wymienione są na zasadzie alternatywy. Wszczęcie egzekucji administracyjnej nastąpi z chwilą zaistnienia wcześniejszego zdarzenia. Wprowadzono zatem dwa nowe momenty wszczęcia egzekucji administracyjnej, związane ze stosowanymi środkami egzekucyjnymi, tj. egzekucją z ruchomości i nieruchomości. Zaprojektowane zmiany usuną wątpliwości co do możliwości podjęcia czynności egzekucyjnych zmierzających do zajęcia ruchomości lub nieruchomości przed doręczeniem zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego. Należy zauważyć, że niezwłocznie pod dokonaniu zajęcia ruchomości czy nieruchomości, zobowiązanemu zostanie doręczony, odpis

tytułu wykonawczego oraz odpowiednio odpis protokołu zajęcia ruchomości lub wezwania, o którym mowa w art. 110c § 2.

Uwaga do art. 27f § 1 u.p.e.a.

Powstaje wątpliwość czy małżonek będzie mógł kwestionować samą zasadność zobowiązania, np. czy będzie mógł podnosić zarzut przedawnienia wierzytelności, skoro sam zobowiązany nie będzie podejmował działań prawnych. Małżonek może nie wiedzieć, że prowadzone jest postępowanie, którego skutkiem jest wydanie tytułu wykonawczego przeciwko drugiemu współmałżonkowi. Ponadto w takim postępowaniu może brać udział w miejsce nieznanego z miejsca pobytu zobowiązanego małżonka kurator, który nie poinformuje drugiego małżonka o toczącym się postępowaniu skutkującym wydaniem tytułu wykonawczego.

Uwaga wyjaśniona.

Projektowany przepis, wprowadzający prawo wniesienia w egzekucji z majątku wspólnego sprzeciwu w sprawie odpowiedzialności tym majątkiem, ma zapewnić odpowiednią ochronę małżonkowi zobowiązanego w toku takiej egzekucji. Sprzeciw, aby mógł być rozpatrzony, powinien określać istotę i zakres żądania, wyłączenia lub ograniczenia odpowiedzialności całością lub częścią majątku wspólnego, a także wskazywać dowody go uzasadniające. Ponieważ, w omawianym przypadku małżonek zobowiązanego nie ponosi odpowiedzialności za należność pieniężną w tym samym stopniu co zobowiązany, brak jest uzasadnienia, aby sprzeciw małżonka mógł dotyczyć również prowadzenia egzekucji z majątku odrębnego zobowiązanego. W tym zakresie środki ochrony przysługują jedynie zobowiązanemu. Istotne jest to, że art. 27g § 1 przyznaje małżonkowi zobowiązanego prawa zobowiązanego w egzekucji z majątku wspólnego z chwilą wniesienia do organu egzekucyjnego sprzeciwu albo wniosku, o udzielenie informacji, o którym mowa w art. 27e § 4.

Celem wprowadzenia art. 27g § 1 jest zatem przyznanie małżonkowi zobowiązanego, w egzekucji z majątku wspólnego, środków ochrony, jakie przysługują zobowiązanemu. Małżonek zobowiązanego będzie więc uprawniony do wniesienia skargi na czynność egzekucyjną. Podkreślenia wymaga, że małżonek zobowiązanego będzie uprawniony do kwestionowania czynności egzekucyjnych podjętych w egzekucji z majątku wspólnego. Podkreślenia wymaga, że małżonek zobowiązanego będzie uczestniczył na prawach zobowiązanego jedynie w egzekucji z majątku wspólnego, nie zaś w całym postępowaniu egzekucyjnym. W konsekwencji nie będą mu jednak przysługiwały środki zaskarżenia dotyczące prowadzenia postępowania egzekucyjnego, czy też innych czynności egzekucyjnych podjętych do majątku odrębnego małżonka. Małżonek zobowiązanego nie będzie miał zatem prawa podnoszenia braku wymagalności należności pieniężnej, czy też błędu co do osoby zobowiązanego, nie będzie uprawniony do wnoszenia zarzutów, wnoszenia o umorzenie postępowania egzekucyjnego itd. Takie uprawnienia zarezerwowane są wyłącznie dla zobowiązanego, który odpowiada za należność pieniężną całym swoim majątkiem. Uczestniczenie przez małżonka zobowiązanego w egzekucji nie oznacza jednak, że staje się on zobowiązanym, zatem nie wszystkie środki ochrony prawnej powinny mu przysługiwać. Należy podkreślić, że jedynie zobowiązany podnosi pełną odpowiedzialność za zobowiązanie podatkowe czy inną należność. Natomiast małżonek zobowiązanego musi niejako znosić egzekucję skierowaną do majątku wspólnego, mimo że za zaległość nie odpowiada. W orzecznictwie negatywnie oceniano brak możliwości skorzystania przez małżonka zobowiązanego ze środków ochrony prawnej, zatem możliwość uczestniczenia w egzekucji z majątku wspólnego przez małżonka zobowiązanego, na prawach zobowiązanego, uwzględniając powyższe ograniczenia wynikające z zasad odpowiedzialności za zobowiązania, stanowi gwarancję ochrony praw małżonka zobowiązanego.

W odniesieniu do uwag dotyczących kuratora, należy zauważyć, że rolą kuratora jest ochrona praw osoby, która z powodu nieobecności nie może prowadzić swoich spraw, a przede wszystkim ustalenie miejsca pobytu tej osoby i poinformowanie jej o stanie spraw, co wynika wprost z przepisów art. 184 § 1 i 2 kodeksu rodzinnego i opiekuńczego.

Uwaga do art. art. 27f § 2 u.p.e.a.

PKO BP S.A. proponuje doprecyzować art. 27f § 2 (aktualnie § 3), że sprzeciw może być wniesiony tylko w stosunku do jednego przedmiotu wchodzącego w skład majątku wspólnego, z którego jest prowadzona egzekucja. W przypadku wskazania, że sprzeciw może być wniesiony tylko raz w toku postępowania, małżonek uprawniony do wniesienia sprzeciwu nie będzie wiedział czy wnosząc sprzeciw odnośnie egzekucji z jednego składnika majątku nie zamyka sobie drogi do możliwości wniesienia sprzeciwu w stosunku do kolejnego składnika majątkowego.

Uwaga wyjaśniona.

Projektowany przepis zakłada, że sprzeciw będzie wnoszony jeden raz w toku postępowania egzekucyjnego do wierzyciela za pośrednictwem organu egzekucyjnego. Przy konstruowaniu regulacji wzięto pod uwagę, że istota sprzeciwu dotyczy rozstrzygnięcia, czy zgodnie z odrębnymi przepisami odpowiedzialność za określoną należność pieniężną obejmuje również majątek wspólny zobowiązanego i jego małżonka. Ostateczne rozstrzygnięcie tej kwestii w toku postępowania wszczętego sprzeciwem powoduje odpadnięcie przesłanek dla oceny tej okoliczności w przyszłości. Trudno sobie bowiem wyobrazić, że wierzyciel na podstawie tych samych przepisów i okoliczności faktycznych podejmie różne rozstrzygnięcia. Należy pamiętać, że złożenie sprzeciwu do czasu jego rozstrzygnięcia uniemożliwia sprzedaż zajętej rzeczy należącej do majątku wspólnego oraz wykonanie zajętego prawa majątkowego należącego do tego majątku (patrz uzasadnienie do art. 27g § 2). Zatem umożliwienie złożenia kolejnych sprzeciwów, w przypadku ostatecznego rozstrzygnięcia sprzeciwu małżonka, prowadziłoby do paraliżu postępowania egzekucyjnego.

Uwaga do art. 27g § 2

Skoro wnoszący sprzeciw małżonek nabędzie praw w toku postępowania egzekucyjnego takich samych, jak zobowiązany to praktycznie powoduje, że przy pierwszej czynności dotyczącej egzekucji z majątku wspólnego małżonek nie zobowiązany będzie zainteresowany wniesieniem sprzeciwu aby uzyskać prawa takie jak małżonek zobowiązany. Brak regulacji czy samo wniesienie sprzeciwu uprawniać będzie małżonka do podejmowania czynności takich jak zobowiązany, czy też dopiero przyjęcie i uznanie sprzeciwu przez wierzyciela nada małżonkowi te uprawnienia.

Uwaga wyjaśniona.

Art. 27g § 1 przyznaje małżonkowi zobowiązanego prawa zobowiązanego w egzekucji z majątku wspólnego z chwilą wniesienia do organu egzekucyjnego sprzeciwu albo wniosku, o udzielenie informacji, o którym mowa w art. 27e § 4.

Uwaga do art. 36 § 3 u.p.e.a.

Przepis nie określa, co dzieje się w sytuacji, gdy adres zobowiązanego wskazany w tytule wykonawczym jest aktualny w dacie jego wystawienia, ale nieaktualny w dacie doręczenia zobowiązanemu. Trudno wówczas ocenić skutek prawny doręczenia oraz skutek prawny obowiązku informowania o zmianie adresu.

Uwaga wyjaśniona.

Zmiana przepisu ma na celu powiązanie istniejącego obowiązku zobowiązanego informowania wierzyciela oraz organu egzekucyjnego o zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby, ze skutkami niedokonania tego powiadomienia. Projektowany przepis art. 36 § 3

i 3a zakłada obowiązek zawiadomienia wierzyciela o zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby po doręczeniu temu zobowiązanemu upomnienia, w którym zawarte będzie pouczenie (art. 15 § 1a). Natomiast zawiadomienie organu egzekucyjnego o tej zmianie obowiązuje od momentu doręczenia zobowiązanemu odpisu tytułu wykonawczego, w którym również zawarte będzie stosowne pouczenie.

Uwaga do art. 54a u.p.e.a. – z treści wniesionej uwagi wynika, że faktycznie uwaga dotyczy art. 26 § 1c i 1g u.p.e.a.

W związku z elektronicznym przekazywaniem tytułów wykonawczych i ich automatyczną weryfikacją, do banku trafiać będą zawiadomienia o zajęciu z aktualnymi danymi dłużnika. W związku z powyższym bank ma wątpliwość czy na tej podstawie bank powinien przyjąć zajęcie do obsługi, nie sprawdzając zgodności danych (niezgodność najczęściej wynika z braku aktualizacji danych przez klienta). Ponadto bank ma wątpliwość jak będzie miał postąpić w sytuacji, gdy tytuł wykonawczy będzie przekazany inną drogą niż elektroniczna.

PKO BP S.A. poddaje pod rozagę czy stosowny zapis nie powinien znaleźć się również w k.p.c., zwłaszcza że rozbieżności w danych zobowiązanego znacznie wydłużają moment dokonania zajęcia w banku.

Uwagi wyjaśnione wyżej – w odniesieniu do uwag do art. 26 § 1c i § 1g u.p.e.a.

Uwaga do art. 56 § 1 pkt 2 u.p.e.a.

Projektowany przepis może naruszyć istotę zarządu sukcesyjnego przedsiębiorcy osoby fizycznej z uwagi na brak zawieszenia postępowania egzekucyjnego i prowadzenie egzekucji mimo śmierci przedsiębiorcy, niwecząc skutki zarządu sukcesyjnego.

Uwaga wyjaśniona.

Zgodnie z projektowanym przepisem w przypadku śmierci zobowiązanego, jeżeli obowiązek nie był z nim ściśle związany, a w postępowaniu egzekucyjnym prowadzi się egzekucję z zajętej rzeczy lub prawa majątkowego, które nie wygasło wskutek śmierci zobowiązanego postępowanie egzekucyjne będzie podlegało zawieszeniu. Zmiana w zakresie pkt 2 jest konsekwencją nowelizacji obowiązującego przepisu art. 59 § 1 pkt 6 (projektowany pkt 4).

Obowiązujące przepisy nakazują zawiesić postępowanie egzekucyjne w każdym przypadku śmierci zobowiązanego, jeżeli obowiązek nie jest ściśle związany z jego osobą. To działanie jest niecelowe w sytuacji, gdy w toku postępowania nie zastosowano środków egzekucyjnych, które będą mogły być dalej realizowane. Zbędne jest więc utrzymywanie zawieszonego postępowania egzekucyjnego, które nie będzie prowadziło do zaspokojenia egzekwowanej należności. Z powyższego względu projektowany przepis ogranicza zasadę zawieszenia postępowania egzekucyjnego w przypadku śmierci do sytuacji, gdy zastosowano już środki egzekucyjne, które przypuszczalnie doprowadzą do wykonania obowiązku. Istota zarządu sukcesyjnego nie zostanie naruszona.

Uwaga do art. 62 § 3 i 4

Przepis § 3 budzi wątpliwości. Nie wiadomo, co należy robić, gdy w zbiegu pozostaje zarówno komornik prowadzący egzekucję należności alimentacyjnych, jak i komornik prowadzący egzekucję świadczenia podlegającego spełnieniu w walucie obcej. Brak doprecyzowania będzie się z całą pewnością wiązał z występującym od lat problemem, czy w sytuacji rozstrzygnięcia zbiegu egzekucji sądowej i administracyjnej na rzecz organu sądowego należy po wpływie kolejnego zajęcia od kolejnego organu sądowego ponownie ustawiać nierozstrzygnięty zbieg i domagać się od organów sądowych, aby rozstrzygnęły go tym razem w trybie określonym przepisem o rozstrzygnięciu zbiegu egzekucji sądowych (art. 773¹ k.p.c.).

Uwaga nieuwzględniona.

Ustawa o postępowaniu egzekucyjnym w administracji nie reguluje zbiegu egzekucji sądowych. Ich rozstrzygnięcie pozostaje poza zakresem projektu ustawy.

Uwaga do art. 62f § 3–7 u.p.e.a.

Zdaniem PKO BP SA proponowane zapisy nie są dostosowane do realizacji zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego.

W ocenie banku zachodzi sprzeczność z wymaganym przez przepis np. 891 k.p.c. automatyzmem po stronie banku w realizacji zajęcia. Bank sam określa organ właściwy i niezwłocznie przekazuje środki. Tymczasem z § 3 i 4 projektu wynika, że organ egzekucyjny po upływie miesiąca powiadomi dłużnika zajętej wierzytelności o nieprzystąpieniu do prowadzenia łącznej egzekucji. Powstaje wątpliwość czy organ zwróci środki otrzymane i co ma zrobić bank po uzyskaniu takiej informacji.

Projekt w § 4 zawiera ścieżkę postępowania odwoławczego, z której może skorzystać sądowy organ egzekucyjny. Z projektu nie wynika, aby dłużnik zajętej wierzytelności miał być o tym zawiadamiany, co może doprowadzić do sytuacji udostępnienia środków zobowiązanemu.

Powstają też wątpliwości czy projektowane zapisy oznaczają, że bank nie powinien sam rozstrzygać zbiegu, tylko wstrzymać realizację do czasu otrzymania informacji od organu o łącznym prowadzeniu egzekucji. Projekt nie przewiduje tego. W banku zbieg będzie nierozstrzygnięty, a projekt nie reguluje procedury w tym zakresie.

W ocenie banku stosowne zapisy powinny się znaleźć również w k.p.c.

Wyjaśnienie - dłużnik zajętej wierzytelności nie będzie otrzymywał informacji o nieprzekazaniu adnotacji w sprawie zbiegu. Informacja ta jest dla niego nieistotna, ponieważ niezależnie od tego, czy adnotację przekazano czy nie, dłużnik zajętej wierzytelności będzie realizował zajęcie zgodnie z pouczeniem zawartym w samym zajęciu. W celu zapewnienia, by dłużnik zajętej wierzytelności miał pełną wiedzę co do stanu faktycznego i sposobu postępowania - w przypadku nieprzystąpienia do prowadzenia łącznej egzekucji z rzeczy albo prawa organ egzekucyjny właściwy do łącznego prowadzenia egzekucji po zaspokojeniu w całości dochodzonej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych niezwłocznie uchyli czynność egzekucyjną, która doprowadziła do zbiegu egzekucji, i zawiadomi dłużnika zajętej wierzytelności o sposobie rozliczenia otrzymanych od niego środków pieniężnych. W tej sytuacji dłużnik zajętej wierzytelności uzyska informacje, że przekazane przez niego środki nie zostały rozliczone na zajęcie organu egzekucyjnego, który do zbiegu nie przystąpił, i jeżeli organ ten swego zajęcia nie uchylił ani nie zmodyfikował, będzie ono podlegało realizacji.

Uwaga do art. 67 u.p.e.a.

Dla banku bardzo ważnym numerem identyfikacyjnym w przypadku firm jest REGON.

Uwaga uwzględniona.

Uwaga do art. 69a § 1 pkt 1 u.p.e.a.

W związku z możliwością zaistnienia sytuacji z np. 62f § 3, przekazanie środków może nastąpić dopiero po przesłaniu przez organ do banku informacji o łącznym prowadzeniu egzekucji.

Wyjaśnienie analogiczne do wyjaśnienia dotyczącego uwagi do art. 62f § 3–7 u.p.e.a.

Uwaga do art. 80 § 2 u.p.e.a.

Odpowiednikiem art. 80 u.p.e.a. jest art. 889 k.p.c., a jak wynika z redakcji projektu nie przewiduje on zmiany tego przepisu w k.p.c.

Wyjaśnienie – przepisy zostały ujednolicone.

Przepis art. 80 § 2 nie rozstrzyga (nie czyni tego też art. 56 § 1 pkt 2) czy bank zobligowany będzie do przesłania komornikowi środków z zajętego rachunku, gdy śmierć jego posiadacza nastąpiła po wpływie do banku zawiadomienia o zajęciu, a przed datą przekazania środków organowi egzekucyjnemu. Nie uregulowano również sprawy śmierci zobowiązanego, który był współposiadaczem rachunku wspólnego po dacie wpływu zajęcia do banku a przed datą wykonania przelewu przez bank na rachunek organu egzekucyjnego.

Wyjaśnienie.

Zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego jest dokonane z chwilą doręczenia bankowi zawiadomienia o zajęciu, śmierć zobowiązanego po dokonaniu zajęcia nie ma wpływu na jego realizację.

Uwaga do art. 80 § 2a i 2b u.p.e.a.

PKO BP S.A. zgłasza wątpliwości co do sposobu w jaki bank ma dokonać identyfikacji środków, o których mowa w projektowanych przepisach. Jeśli w tytule zawiadomienia będą wskazane należności alimentacyjne, to bank może zwolnić środki, niezależnie od nadawcy przelewu? Termin realizacji zajęcia (z odczekaniem 7 dni lub nie) powinien być spójny dla organów administracyjnych i sądowych.

Wyjaśnienie.

Projektowany przepis art. 80 § 2b nie stanowi novum dla banku, gdyż jest jedynie przeniesieniem na grunt egzekucji administracyjnej zasad dotyczących egzekucji z wierzytelności z rachunku bankowego w zakresie przekazywanych na ten rachunek świadczeń alimentacyjnych, świadczeń z Funduszu Alimentacyjnego, dodatków rodzinnych, pielęgnacyjnych, porodowych, dla sierot zupełnych, zasiłków dla opiekunów, świadczeń z pomocy społecznej i innych świadczeń socjalnych. Omawiany przepis jest odpowiednikiem art. 833 § 7 i 8 ustawy – Kpc. Celem jego wprowadzenia jest wyłączenie z zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego kwot pochodzących z wymienionych świadczeń socjalnych, w tym świadczeń alimentacyjnych, świadczeń „500+”, świadczeń określonych w ustawie z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin "Za życiem" (Dz. U. poz. 1860 z późn. zm.), czy świadczeń dobrego startu.

Czy w związku z tym, że jeśli zobowiązany nie jest klientem banku w czasie wpływu zawiadomienia o zajęciu, bank będzie zobowiązany do poinformowania organu o tym, że nie prowadzi takiego rachunku, a następnie gdy taka osoba otworzy w banku rachunek od razu objąć go zajęciem?

Wyjaśnienie.

Celem zmiany przepisu art. 80 § 2 jest umożliwienie realizacji zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego również z rachunku, który został otworzony dopiero po dokonaniu zajęcia.

Wątpliwości może budzić kwestia informowania o zajęciu – organ powinien poinformować zobowiązanego o wystawieniu zajęcia, ale tylko w chwili wysłania zawiadomienia, a zobowiązany może otworzyć pierwsze konto w banku długo po tym.

Wyjaśnienie.

Zgodnie z obowiązującym art. 80 § 3 jednocześnie z przesłaniem zawiadomienia, o którym mowa w § 1, organ egzekucyjny zawiadamia zobowiązanego o zajęciu jego wierzytelności z rachunku bankowego, doręczając mu odpis tytułu wykonawczego, o ile nie został wcześniej doręczony i odpis zawiadomienia skierowanego do banku o zakazie wypłaty zajętej kwoty z rachunku bankowego bez zgody organu egzekucyjnego. Skoro zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego, zgodnie z projektowanym art. 80 § 2 pkt 2 obejmuje również środki, które zostały wpłacone na rachunek otwarty po dokonaniu zajęcia, to nie ma potrzeby ponownego zawiadamiania zobowiązanego przez organ egzekucyjny o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego.

Uwaga do art. 81 § 4a i 4b u.p.e.a.

Dla jasności proceduralnej, skoro na postanowienie organu przysługuje zażalenie, to należałoby w § 4b ująć obowiązek organu doręczenia bankowi prawomocnego postanowienia tak, aby uniknąć wątpliwości, co do ustalenia momentu, w którym bank jest już zobligowany do wykonania postanowienia. Pojawia się także pytanie, czy ustawodawca wprowadzi elektroniczny formularz przekazywania zgody administracyjnego organu egzekucyjnego na wypłaty bieżących wynagrodzeń?

Wyjaśnienie – zrezygnowano z regulacji, o których mowa w art. 81 § 4a i 4b.

Uwaga do art. 2 pkt 2 lit. a projektu ustawy – art. 773 § 1 k.p.c.

W przypadku przyjęcia tej zmiany należałoby zmienić zapisy procedury (wytycznych) obowiązujących w zakresie obsługi zajęć egzekucyjnych.

Zrezygnowano z regulacji.

Uwaga do art. 2 pkt 2 lit. b projektu ustawy – art. 773 § 2 dodawane § 2a i 2b k.p.c.

Uwagi analogiczne jak te, które zostały omówione przy uwagach do art. 62f dodawanych § 3–7 u.p.e.a.

Wyjaśnienie analogiczne do wyjaśnienia do uwagi dotyczącej art. 62f § 3–7 u.p.e.a.

Uwaga do art. 2 pkt 6 projektu ustawy – art. 891 § 2 k.p.c.

PKO BP S.A. negatywnie ocenia propozycję redakcji dodanego przepisu. Przepisy § 1 i § 2 nie stanowią spójnej całości. Proponowany zapis § 2 jest taki jakby § 1 w ogóle nie zawierał dyrektyw dotyczących sposobu rozstrzygania zbiegu sądowo-administracyjnego, a przecież tak nie jest. W § 2 projekt odwołuje się do art. 773 § 2 k.p.c., a ten jest w swojej treści zgodny z redakcją dotychczasowego § 1. Z niewiadomych przyczyn, zakres obowiązków banku opisanych w § 1 jest znacznie szerszy niż w § 2, który mówi wyłącznie o zawiadomieniu organu o zbiegu. Bank proponuje przeformułowanie § 2.

Uwaga uwzględniona

Uwaga do art. 19 projektu ustawy

W ocenie PKO BP S.A. przewidziane w projekcie *vacatio legis* jest zbyt krótkie. Termin ten bank proponuje wydłużyć co najmniej do 12 miesięcy, żeby zapewnić możliwość dostosowania aplikacji informatycznych służących do obsługi procesu, przeprowadzenia testów oraz opracowania regulacji wewnętrznych banków.

Uwaga częściowo uwzględniona.

Termin *vacatio legis* został wydłużony do 6 miesięcy.

Uwagi Urzędu Marszałkowskiego Województwa Śląskiego**Uwaga do art. 15 § 1b u.p.e.a.**

Proponuje się usunięcie § 1 b. Upomnienie jako dokument warunkujący prawidłowe wszczęcie postępowania egzekucyjnego powinien posiadać podpis uprawnionej osoby. Ewentualnie, w celu uproszczenia proponuje się, żeby upomnienie mogło być podpisane przez pracownika "Upomnienie powinno być opatrzone podpisem pracownika organu".

Uwaga nie została uwzględniona. Upomnienie nie jest dokumentem, z którego wynika dochodzony obowiązek. Upomnienie stanowi jedynie przypomnienie o konieczności wykonania obowiązku. W ocenie projektodawcy, mając na względzie charakter upomnienia, informacja o tym, który pracownik wierzyciela to upomnienie wystosował, jest wystarczająca. Projektowany art. 15 § 1b stanowi, że upomnienie może nie zawierać podpisu osoby

działającej z upoważnienia wierzyciela, a zatem to wierzyciel będzie decydował czy upomnienie opatrywać podpisem czy nie.

Uwaga do art. 22 § 3b u.p.e.a.

Propozycja informowania wierzyciela o przekazaniu sprawy do innego organu egzekucyjnego z uwagi na zdarzenie powodujące zmianę właściwości miejscowej. Wierzyciel bowiem jest zainteresowany w uzyskiwaniu informacji o przebiegu postępowania egzekucyjnego, w tym w szczególności o organie prowadzącym egzekucję.

Wyjaśnienie.

Zmieniono brzmienie art. 22 § 3b. Należy zauważyć, że zgodnie z ogólnymi zasadami kpa, mającymi odpowiednie zastosowanie w postępowaniu egzekucyjnym, organ egzekucyjny z urzędu przestrzega swojej właściwości. W przypadku niewłaściwości, organ ma obowiązek przekazać sprawę do właściwego organu egzekucyjnego, o czym powinien powiadomić strony (wierzyciela, zobowiązanego, dłużnika zajętej wierzytelności).

Uwaga do art. 27 § 1 pkt 9 u.p.e.a.

Zaproponowany przepis jest sformułowany w sposób budzący wątpliwości. Nie jest jasne co robi organ egzekucyjny w przypadku złożenia zarzutów po upływie terminu 7 dni od dnia doręczenia odpisu tytułu wykonawczego, i jakie w tym czasie podejmuje czynności (w przypadku złożenia zarzutu w terminie 7 dni jest jasno wskazane, że organ egzekucyjny zawiesza postępowanie).

Uwaga nie została uwzględniona. Mając na uwadze, że przepis art. 35 § 1 przewiduje zawieszenie postępowania egzekucyjnego jedynie w wypadku, gdy zarzut zostanie złożony nie później niż w terminie 7 dni od dnia doręczenia odpisu tytułu wykonawczego. W przypadku wniesienia zarzutu po tym terminie, organ egzekucyjny powinien dalej prowadzić postępowanie egzekucyjne (nie ma podstawy do zawieszenia).

Uwaga do art. 34 § 2 pkt 3 lit. a u.p.e.a.

Budzi wątpliwości zakres regulacji dot. określenia „postępowanie sądowe”. Propozycja brzmienia: „a) zarzut jest albo był przedmiotem rozpatrzenia w odrębnym postępowaniu administracyjnym, podatkowym, sądowym lub sądownoadministracyjnym” Nie jest jasne czy pod pojęciem „postępowanie sądowe” należy również rozumieć postępowanie sądownoadministracyjne.

Uwaga nie została uwzględniona. Podniesiona wątpliwość nie była zgłaszana na tle obowiązujących przepisów. Wyjaśniono zatem ze zgłaszającym uwagi, że w pojęciu postępowanie sądowe mieści się również postępowanie sądownoadministracyjne. Projektowany przepis jest odzwierciedleniem obowiązującego art. 34 § 1a.

Uwaga do art. 34 § 2 pkt 3b u.p.e.a.

Zbędne jest wskazanie „wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy”. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy jest również środkiem zaskarżenia.

Uwaga uwzględniona.

Uwaga do art. 35 § 1 u.p.e.a.

Zasadnym jest zawieszanie postępowania egzekucyjnego po złożeniu zarzutów przez zobowiązanego w każdym czasie (w terminie 7 dni od dnia doręczenia odpisu tytułu wykonawczego oraz po upływie tego terminu) z urzędu. Uzasadnione jest zawieszenie postępowania egzekucyjnego po złożeniu zarzutu, ponieważ w przypadku gdy zarzut zostanie uwzględniony, wierzyciel nie poniesie kosztów związanych z zastosowanymi skutecznie przez organ egzekucyjny środkami egzekucyjnymi.

Uwaga nie została uwzględniona. Przyjęcie propozycji spowodowałoby możliwość całkowitego zablokowania postępowania egzekucyjnego na skutek podnoszenia przez zobowiązanego kolejnych zarzutów jedynie w celu uzyskania zawieszenia postępowania.

Uwaga do art. 35 § 2 u.p.e.a.

Zasadnym jest nadanie wierzycielowi uprawnienia do złożenia wniosku do organu egzekucyjnego o dokonanie zabezpieczenia w przypadku złożenia zarzutów przez zobowiązanego i zawieszenia postępowania egzekucyjnego. Proponowana zmiana zabezpieczy interes wierzyciela do momentu wydania ostatecznego postanowienia w przedmiocie złożonych przez zobowiązanego zarzutów.

Uwaga została uwzględniona.

Uwagi Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego

Uwaga do art. 26 § 1g u.p.e.a.

Zawiadomienie wierzyciela o nieprzyjęciu tytułu wykonawczego do egzekucji z przyczyny wskazanej w art. 26 § 1g u.p.e.a. stanowi narzędzie do nadużyć ze strony organu egzekucyjnego. Organ ten w sposób władczy i bez możliwości obronienia swojego stanowiska przez wierzyciela, będzie decydował o niepodejmowaniu postępowania egzekucyjnego. Wystarczające w tym zakresie jest rozwiązanie przyjęte w obecnie obowiązującym art. 29 u.p.e.a. tj. nieprzystąpienie organu egzekucyjnego do egzekucji, które podlega kontroli – wierzyciel ma prawo wniesienia zażalenia na postanowienie w tym przedmiocie. Niepokojący jest fakt, że wobec nieprzyjęcia tytułu wykonawczego do egzekucji wierzycielowi nie przysługuje jakikolwiek środek zaskarżenia. Wątpliwości budzi w szczególności przesłanka wskazana w art. 26 § 1g pkt 2, tj. podstawa prawna niezgodna ze słownikami referencyjnymi. Istnieje obawa, że słowniki te będą odnosiły się do należności stricte podatkowych, ale nie będą obejmowały opłat za korzystanie ze środowiska, opłat produktowych etc., które również podlegają egzekucji administracyjnej. Marszałek województwa, który w odniesieniu do ww. należności jest zarówno organem podatkowym jak i wierzycielem, nie powinien być ograniczany co do wskazania prawidłowej podstawy prawnej egzekwowania takich należności.

Uwaga nie została uwzględniona.

Zgodnie z założeniami - w trybie automatycznym badane będą nr PESEL/NIP zobowiązanego i jego zgodność z imieniem i nazwiskiem zobowiązanego bądź NIP/REGON i jego zgodność z nazwą zobowiązanego. Kontroli automatycznej nie będzie podlegał adres zobowiązanego. Jeśli chodzi o podstawę prawną należności, słownik będzie stanowił odzwierciedlenie podstaw obowiązujących w chwili obecnej i będzie na bieżąco aktualizowany w przypadku zmiany przepisów poddających kolejne rodzaje należności egzekucji administracyjnej.

Uwaga do art. 28b § 3 u.p.e.a.

Analogiczny przepis zawarty jest w § 18 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 2015 r. w sprawie postępowania wierzycieli należności pieniężnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1483). Wprowadzenie ww. regulacji do ustawy powinno skutkować uchyleniem ww. przepisu zawartego w akcie wykonawczym.

Uwaga została uwzględniona.

Uwaga do art. 32aa u.p.e.a.

Analogiczny przepis zawarty jest w § 15 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 2015 r. w sprawie postępowania wierzycieli należności pieniężnych (tekst jednolity: Dz. U.

z 2017 r. poz. 1483). Wprowadzenie ww. regulacji do ustawy powinno skutkować uchynieniem ww. przepisu zawartego w akcie wykonawczym.
Uwaga została uwzględniona.

Uwagi Wojewody Łódzkiego

Uwaga do art.15 § 1b u.p.e.a.

Projektowany przepis stanowi, że upomnienie nie wymaga podpisu. W uzasadnieniu do przedmiotowej zmiany wskazano, że „wprowadzenie obowiązku podpisywania upomnienia stanowiłoby niepotrzebne obciążenie pracą pracowników urzędu obsługującego wierzyciela”. W ocenie Wojewody Łódzkiego, podpisanie upomnienia nie powoduje znaczącego zwiększenia nakładu pracy i nie jest czasochłonne, gdyż jest jedynie formalną czynnością administracyjną, natomiast istotą podpisu jest potwierdzenie prawidłowości dochodzenia danej wierzytelności, a także pozwala na zidentyfikowanie osoby, która nadzoruje ze strony wierzyciela toczące się postępowanie egzekucyjne.

Uwaga nie została uwzględniona. Upomnienie nie jest dokumentem, z którego wynika dochodzony obowiązek. Upomnienie stanowi jedynie przypomnienie o konieczności wykonania obowiązku. W ocenie projektodawcy, mając na względzie charakter upomnienia, informacja o tym, który pracownik wierzyciela to upomnienie wystosował, jest wystarczająca. Projektowany art. 15 § 1b stanowi, że upomnienie może nie zawierać podpisu osoby działającej z upoważnienia wierzyciela, a zatem to wierzyciel będzie decydował czy upomnienie opatrywać podpisem czy nie.

Uwaga do art. 1 pkt 10 lit. e projektu ustawy

Nieprawidłowe oznaczenie w pkt 10: zamiast lit. e winna być lit. d.

Uwaga redakcyjna – uwzględniona.

Uwaga do art. 107e u.p.e.a.

Nie jest uregulowana kwestia weryfikacji portali przy pomocy procedur wynikających z ustawy Prawo zamówień publicznych, a pozwalających sprawdzić rzetelność wykonywanych przez nie usług, jak i ewentualnych kosztów, w kontekście zapotrzebowań jakie powinny zostać uprzednio zdefiniowane przez organ egzekucyjny. Projektodawca nie jest przekonany o braku konieczności zastosowania Prawa zamówień publicznych zapisując w uzasadnieniu, że próg 30 000 euro „raczej nie będzie przekroczony”.

Organ egzekucyjny stosownie do proponowanej zmiany będzie zobligowany do przyjęcia wszystkich unormowań wewnętrznych portalu wynikających z regulaminu danego podmiotu i nie będzie mógł wpływać na ich modyfikację. W ocenie Wojewody Łódzkiego alternatywnym rozwiązaniem jest możliwość stworzenia i propagowania przez wytypowaną jednostkę administracji rządowej, własnego portalu, na którym prowadzone byłyby licytacje elektroniczne w imieniu wszystkich organów egzekucyjnych działających na terenie całego kraju.

Uwaga nieuwzględniona.

Zmieniono uzasadnienie do projektowanej zmiany, przyjmując że w sytuacji, gdy wartość zamówienia będzie co najmniej równa równowartości 30.000 euro, wówczas do wyboru podmiotu, za pośrednictwem którego będzie przeprowadzana licytacja elektroniczna, ustawa Prawo zamówień publicznych, będzie miała zastosowanie.

Propozycja stworzenia własnego portalu, na którym byłyby prowadzone licytacje elektroniczne w imieniu wszystkich organów egzekucyjnych działających na terenie całego kraju, wymagałoby przeprowadzenia szerokich analiz, w tym finansowych co do stworzenia, funkcjonowania i utrzymywania takiego portalu. Na obecnym etapie prac takie analizy nie były prowadzone. Poza tym należy zauważyć, że liczba licytacji ruchomości w skali kraju nie

jest znacząca, a stworzenie portalu i jego utrzymywanie, wiąże się z kosztami, które nie zostały przewidziane w OSR.

Uwagi Wojewody Śląskiego

Uwaga do art. 6 § 1e

Projektowany przepis przewiduje odpowiedzialność karną za złożenie fałszywego oświadczenia przez zobowiązanego. Brak natomiast sankcji za zaniechanie zobowiązanego polegające na niepodaniu żądanych przez wierzyciela danych.

Dodatkowo należy wprowadzić zapis określający termin złożenia takiego oświadczenia (np. 14 dni od otrzymania wezwania wierzyciela). Dla wierzyciela większym problemem jest ustalenie miejsca pobytu dłużnika, tak żeby móc skutecznie doręczyć wezwanie. Wielu zobowiązanych figuruje w ewidencji, jako osoby bez meldunku a możliwości wierzyciela w ustaleniu aktualnego miejsca pobytu są ograniczone. Przekłada się to także na toczące się przed sądami postępowania o wyjawienie majątku zobowiązanego. Niemożność doręczenia wezwania przez sąd powoduje, że wyjawienie majątku dłużnika nie dochodzi do skutku.

Wyjaśnienie. Zrezygnowano z regulacji art. 6 § 1e.

Uwaga uwzględniona w projektowanych przepisach art. 37b i art. 168d § 1 pkt 1 i 2.

Uwaga do art. 36 § 1 u.p.e.a.

Oprócz projektowanego art. 6 § 1e projekt ustawy nie daje wierzycielowi żadnych nowych narzędzi, dzięki którym będzie mógł ustalić majątek zobowiązanego. Co prawda obecny art. 36 § 1 pozwala wierzycielowi zwracać się do organów administracji publicznej oraz jednostek organizacyjnych im podległych lub podporządkowanych, a także innych podmiotów jednak w praktyce niektóre organy odmawiają udzielenia informacji (naczelnicy urzędów skarbowych, dyrektorzy ZUS).

Wobec powyższego w ocenie Wojewody Śląskiego należy uwzględnić wierzyciela jako podmiot, któremu udzielane są informacje zgodnie z art. 298 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, art. 50 ust. 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, czy art. 80 c ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 1990, z późn. zm.) poprzez dokonanie odpowiednich zmian w tych ustawach.

Wyjaśnienie.

Obowiązujący art. 36 § 1 i projektowany art. 37b dają wierzycielowi prawo żądania wyjaśnień i informacji w celu ustalenia majątku zobowiązanego. Art. 168d przewiduje odpowiedzialność porządkową (karę pieniężną). Zmiany ustaw, o których wspomina Wojewoda, znajdują się obecnie poza zakresem projektu.

Uwaga do art. 29 u.p.e.a.

Należały rozważyć wskazanie w art. 29 maksymalnego terminu, w którym organ egzekucyjny może nie przystąpić do egzekucji.

Uwaga nieuwzględniona. Poza zakresem projektu. Należy jednakże zauważyć, że w zakresie nieuregulowanym inaczej w u.p.e.a., w postępowaniu egzekucyjnym na podstawie art. 18 u.p.e.a., odpowiednie zastosowanie mają przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, w tym przepisy dotyczące terminów.

Uwaga do art. 33 u.p.e.a.

Proponowana nowelizacja zakłada w art. 33 możliwość wnoszenia przez zobowiązanego zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej na każdym etapie postępowania, zamiast jak to było dotychczas, na etapie jego wszczęcia. Pomimo obowiązku przedstawienia dowodu uzasadniającego żądanie (§ 3) istnieje obawa, iż składanie dużej liczby zarzutów

(bezpodstawnych i nieuzasadnionych) może spowodować duże obciążenie wierzycieli (każdy wniosek musi być rozpatrzony). Ponadto trudno zgodzić się z propozycją możliwości wnoszenia zarzutu „błąd co do zobowiązanego” na każdym etapie postępowania zamiast tylko na etapie jego wszczęcia.

Uwaga nieuwzględniona.

Mając na względzie zmieniony katalog przesłanek wniesienia zarzutu zdecydowano, że wniesienie zarzutu powinno być możliwe na każdym etapie postępowania, nie tak jak w obowiązującym stanie prawnym w ciągu 7 dni od dnia doręczenia odpisu tytułu wykonawczego. Katalog podstaw zarzutów został ograniczony jedynie do zarzutów kwestionujących samą należność, za rozstrzygnięcie których odpowiada wierzyciel. Są to podstawy zarzutów, w przypadku których w obowiązującym stanie prawnym organ egzekucyjny jest związany stanowiskiem wierzyciela. Projektowany art. 33 § 5 wprowadza ostateczny termin na zgłoszenie zarzutu. Celem jego wprowadzenia jest ograniczenie czasu, w którym możliwe jest wniesienie zarzutu po zakończeniu postępowania egzekucyjnego. Mając na względzie, że zgłoszenie zarzutu może zawiesić postępowanie egzekucyjne, w interesie wierzyciela i zobowiązanego leży jak najszybsze ich rozstrzygnięcie, które może skutkować odpowiednio podjęciem zawieszonego postępowania egzekucyjnego lub jego umorzeniem. Trudno się zgodzić z ograniczeniem prawa zobowiązanego do wnoszenia zarzutu co do błędu zobowiązanego, jedynie na etapie wszczęcia egzekucji. Może się bowiem zdarzyć sytuacja, że zobowiązany dowie się o prowadzeniu egzekucji później niż z chwilą jej wszczęcia. Niezasadnym byłoby pozbawienie zobowiązanego prawa do wniesienia zarzutu błędu co do osoby zobowiązanego.

Uwaga art. 34 § 1 u.p.e.a.

Proponowana treść art. 34 § 1 stanowi, że organ egzekucyjny niezwłocznie przekazuje wierzycielowi zarzut w sprawie egzekucji administracyjnej. Należy rozważyć wprowadzenie zapisu bardziej precyzyjnego, ograniczającego czas na przekazanie zarzutu do np. 7 dni. Wyeliminuje to możliwość dowolnego traktowania terminu niezwłocznie, tym bardziej, że rola organu egzekucyjnego sprowadza się tylko do przekazania zarzutu, bez konieczności odnoszenia się do niego w jakikolwiek sposób (należy to traktować jako czynność techniczną).

Uwaga nieuwzględniona.

Przepis stanowi, że organ egzekucyjny przekazuje wierzycielowi zarzuty niezwłocznie. Celem wprowadzenia tego przepisu jest zdyscyplinowanie organu egzekucyjnego do niezwłocznego przekazania wierzycielowi zarzutów zobowiązanego. Mając na względzie, że zgłoszenie zarzutu może zawiesić postępowanie egzekucyjne, w interesie wierzyciela i zobowiązanego leży jak najszybsze ich rozstrzygnięcie, które może skutkować odpowiednio podjęciem zawieszonego postępowania egzekucyjnego lub jego umorzeniem. Organ egzekucyjny obowiązany jest przestrzegać przepisów, w tym dotyczących terminów. W orzecznictwie przyjęło się, że termin „niezwłocznie” oznacza bez zbędnej zwłoki.

Uwagi dot. zgodności projektu ustawy z zasadami techniki prawodawczej do art. 1 projektu ustawy

Uwagi uwzględnione.

Uwaga do art. 4 projektu ustawy

Błędnie został wskazany publikator ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe. Prawidłowy publikator to: Dz. U. z 2018 r. poz. 2188.

Uwaga uwzględniona.

Uwaga do art. 5 projektu ustawy

Błędnie został wskazany publikator ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Prawidłowy publikator to: Dz. U. z 2019 r. poz. 300, z późn. zm.

Uwaga uwzględniona.

Uwagi Urzędu Miejskiego w Gliwicach

Uwaga do art. 22 § 3 u.p.e.a

Propozycja, aby nie uchylać w art. 22 § 3 u.p.e.a. Wiedza bowiem na temat majątku oraz przepływ informacji na ten temat pomiędzy wierzycielem i organem egzekucyjnym (zwłaszcza w sytuacji tożsamości organu) dają rękojmię szybszego i skuteczniejszego przeprowadzenia egzekucji przez organ łączący funkcje wierzyciela i egzekutora. Ponadto – w świetle obecnych regulacji związanych z ponoszeniem dodatkowych kosztów związanych z dochodzeniem przez organy egzekucyjne obcych należności – szczególnie zasadne jest pozostawienie dotychczasowego rozwiązania.

Uwaga uwzględniona.

Uwaga do art. 71d § 1 u.p.e.a

W regulacji dotyczącej stosowania egzekucji z pieniędzy propozycja wykreślenia wyrazów „poza siedzibą tego organu” oraz pozostawienie w obecnej formie środka egzekucyjnego w postaci pobrania pieniędzy.

Dualizm pojęciowy dotyczący pobrania i zapłaty (w domyśle dobrowolnej) oparty o różnicowanie miejsca zastosowania, przy tożsamości podmiotu dokonującego pobrania wydaje się niewłaściwe. Ponadto bezpośredni kontakt ze zobowiązanym u niego na miejscu nie zawsze jest możliwy, pomimo wielokrotnego udawania się poborców skarbowych pod wskazany adres o różnych porach. W takich przypadkach poborcy pozostawiają informacje umożliwiające z jednej strony zobowiązanemu nawiązać kontakt z poborcą, a z drugiej załatwić sprawę poborcy choćby w siedzibie organu. Wariant takiego załatwienia sprawy często jest inicjowany przez zobowiązanego, który ma pewność, że w określonym miejscu i czasie załatwi sprawę. Ważnym argumentem przemawiającym za taką możliwością jest deklarowane przez zobowiązanych poczucie bezpieczeństwa związane z załatwianiem sprawy w siedzibie organu (UM). Istotna z punktu widzenia organu egzekucyjnego pozostaje w takich sprawach kwestia kosztów egzekucyjnych, które w egzekucji administracyjnej są od wielu lat ustalone i utrzymywane przez ustawodawcę na zupełnie nieadekwatnym - w stosunku do realiów społeczno-gospodarczych - poziomie.

Uwaga nieuwzględniona.

Zapłata przez zobowiązanego do organu egzekucyjnego dochodzonej należności nie stanowi realizacji wcześniej zastosowanego środka egzekucyjnego, u.p.e.a. bowiem reguluje sposób dokonywania poszczególnych środków egzekucyjnych, a środek egzekucyjny realizuje dłużnik zajętej wierzytelności (z wyjątkiem egzekucji z pieniędzy).

Zaproponowane przepisy są konsekwencją rozwiązań zawartych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3379) i mają na celu wyeliminowanie wątpliwości w zakresie stosowania przepisów o opłacie egzekucyjnej uregulowanej w tym projekcie (10% wyegzekwowanych należności pieniężnych lub 5% uzyskanych przez organ egzekucyjny należności pieniężnych w wyniku zapłaty przez zobowiązanego). Ponadto mają na celu usunięcie wątpliwości w zakresie przerwaniu biegu terminu przedawnienia z uwagi na zastosowany środek egzekucyjny, o którym podatnik został zawiadomiony.

Nie będzie miała negatywnego wpływ na bezpieczeństwo i komfort wykonywanej pracy przez egzekutorów, jak również na negatywne postrzeganie przez zobowiązanych. Po wejściu w życie projektowanej regulacji bowiem nie zostanie ograniczone prawo do dokonywania zapłaty dochodzonej należności przez zobowiązanego do organu egzekucyjnego w toku postępowania egzekucyjnego, a wręcz przeciwnie przyjmowanie tych wpłat zostanie usankcjonowane prawnie. Nie zostanie też ograniczone prawo do przyjmowania takich wpłat przez pracowników obsługujących organ egzekucyjny.

Projektowane przepisy nie będą miały negatywnego wpływu na przerwanie biegu terminu przedawnienia i możliwość zaspokojenia wierzycieli. Bieg terminu przedawnienia bowiem, stosownie, do art. 70 § 4 ustawy – Ordynacja Podatkowa, zostaje przerwany wskutek zastosowania środka egzekucyjnego, o którym podatnik został zawiadomiony.

Ponadto są spójne z brzmieniem projektowanych przepisów regulujących egzekucję z pieniędzy tj. art. 71d -71f u.p.e.a. (egzekucja z pieniędzy będzie odbywała się na wezwanie organu egzekucyjnego poza siedzibą organu egzekucyjnego). Natomiast nie ma przeszkód by organ wezwał zobowiązanego do zapłaty należności w siedzibie organu egzekucyjnego, nie będzie to jednak egzekucja z pieniędzy.

Uwaga do art. 8 oraz 15 projektu

Postulat wprowadzania jednego reżimu prawnego dla wszystkich spraw prowadzonych przez organ egzekucyjny w dniu wejścia w życie projektowanych zmian. Proponowany w tym zakresie dualizm – pomijając (trudne do rozwiązania, a przy tym kosztowne kwestie techniczne) – nie zapewni realizacji zakładanego projektem celu. Przeciwnie, może skomplikować, a przez to wydłużyć postępowania. Staną się one przez to mało transparentne nie tylko dla zobowiązanych, ale i samych organów egzekucyjnych zmuszonych do jednoczesnego funkcjonowania pod reżimem różnych norm prawa.

Uwaga częściowo uwzględniona.

Dodano regulację nakazującą stosowanie nowych przepisów w przypadku egzekucji z pieniędzy zastosowanej po dniu wejścia w życie ustawy. Wprowadzono również zasadę, że w odniesieniu do czynności egzekucyjnych podjętych w ramach środka egzekucyjnego zastosowanego po dniu wejścia w życie ustawy zgodnie z nowymi przepisami, skarga na czynność egzekucyjną będzie wnoszona na podstawie nowych przepisów.

W odniesieniu do zarzutów w postępowaniach egzekucyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy należy zauważyć, że tytuły wykonawcze skierowane do organu egzekucyjnego przed dniem wejścia w życie ustawy będą zawierały pouczenie o sposobie wniesienia zarzutów zgodnie z dotychczasowymi przepisami. Zatem podjęcie decyzji o stosowaniu nowych przepisów dotyczących zarzutów do postępowań egzekucyjnych będących w toku w dniu wejścia w życie ustawy wymagałoby zawiadomienia wszystkich zobowiązanych o zmienionych zasadach wnoszenia i rozpatrzenia zarzutów. Mając na względzie liczbę prowadzonych spraw egzekucyjnych oraz liczbę zobowiązanych, takie rozwiązanie byłoby niezwykle kosztowne i wymagałoby poświęcenia znacznego nakładu pracy pracowników organów egzekucyjnych, co miałoby negatywny wpływ na liczbę stosowanych przez tych pracowników środków egzekucyjnych.

Uwagi Urzędu Miasta Katowice

Uwaga do art. 15 § 1b u.p.e.a.

Propozycja, aby upomnienie zawierało dane i stanowisko osoby sporządzającej upomnienie. Upomnienie bowiem jest dokumentem urzędowym stanowiącym podstawę do wystawienia tytułu wykonawczego. W związku z powyższym dokument ten w przypadku braku podpisu - powinien przynajmniej posiadać chociaż nadrukowane dane osoby wraz ze stanowiskiem służbowym która sporządziła do dłużnika niniejsze upomnienie. Powyższe ułatwi też kontakt

zobowiązanego z osobą celem wyjaśnienia ewentualnych spornych kwestii co do wydanego upomnienia. Sporządzenie upomnienia bez podpisu i bez danych osoby sporządzającej upomnienie wprowadzi trudności w wyjaśnianiu spraw.

Uwaga nie została uwzględniona. Obecnie wnioskowane dane zawarte są w upomnieniu zgodnie z przepisem § 8 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie postępowania wierzycieli należności pieniężnych. Nie przewiduje się zmian w tym zakresie.

Upomnienie nie jest dokumentem, z którego wynika dochodzony obowiązek. Upomnienie stanowi jedynie przypomnienie o konieczności wykonania obowiązku. W ocenie projektodawcy, mając na względzie charakter upomnienia, informacja o tym, który pracownik wierzyciela to upomnienie wystosował, jest wystarczająca. Projektowany art. 15 § 1b stanowi, że upomnienie może nie zawierać podpisu osoby działającej z upoważnienia wierzyciela, a zatem to wierzyciel będzie decydował czy upomnienie opatrywać podpisem czy nie.

Uwaga do art. 26 § 1e u.p.e.a.

Propozycja, aby wierzyciel wraz z wnioskiem egzekucyjnym i tytułem wykonawczym przekazywał organowi egzekucyjnemu informacje niezbędne do wszczęcia lub prowadzenia egzekucji administracyjnej tylko w przypadku gdy posiada takie informacje. Zaproponowana bowiem treść § 1e sugeruje, że wierzyciel każdorazowo wraz z tytułem wykonawczym przekazuje informację dodatkową, natomiast w wielu przypadkach w momencie wystawienia tytułu wykonawczego wierzyciel nie posiada powyższych informacji lub nie są one zapisane w programach dziedzinowych, z których generowane są tytuły wykonawcze.

Uwaga została uwzględniona.

Uwaga do art. 67e § 3 pkt 1 (art. 67f § 2) u.p.e.a.

W regulacji dotyczącej zapłaty na rzecz zobowiązanego przez inne podmioty propozycja dodania wyrazów: „zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa”, brak jest bowiem limitu kwotowego wskazanego w przepisach art. 62b ustawy – Ordynacja Podatkowa.

Uwaga nie została uwzględniona. Przepisy dotyczące zapłaty przez inne podmioty niż zobowiązany, zawarte są w projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3379) - w projektowanym art. 71d § 1 pkt 1–4. Projekt ten został w dniu 2 kwietnia 2019 r. przyjęty przez Radę Ministrów. Przewiduje on, że inny podmiot niż wymieniony w pkt 1–3 będzie mógł dokonać zapłaty organowi egzekucyjnemu za zobowiązanego do kwoty 5 tys. zł (art. 71d § 1 pkt 4).

Uwagi Urzędu Miasta Łodzi

Uwaga do art. 22 § 3 u.p.e.a.

Propozycja, aby nie uchylać w art. 22 § 3 u.p.e.a. Obecnie bowiem na podstawie art. 22 § 3 u.p.e.a. jest możliwe prowadzenie postępowania egzekucyjnego przez prezydenta miasta w przypadku, gdy zobowiązany ma siedzibę albo miejsce zamieszkania poza Łodzią, a jego majątek znajduje się na terenie miasta Łodzi. Uchylenie tej regulacji spowoduje obowiązek przekazywania tytułu wykonawczego naczelnikowi urzędu skarbowego właściwemu według siedziby albo miejsca zamieszkania zobowiązanego. Będzie oznaczało to, że Miasto nie tylko utraci dochód z tytułu kosztów egzekucyjnych ale dodatkowo zostanie obciążone opłatą komorniczą przez naczelnika, odliczoną od przekazanych kwot (5% kwot przekazanych wierzycielowi). Ponadto Miastu jako „właścicielowi długu” bardziej zależy na wyegzekwowaniu własnej należności. Dla naczelników będzie to należność obca, a więc zapewne nie będzie jej przysługiwał priorytet, jaki ma przy tożsamości wierzyciela i organu egzekucyjnego.

Uwaga uwzględniona.

Propozycja zmiany art. 19 § 2 u.p.e.a.

Projekt nie uwzględnia przyznania oczekiwanego przez samorządowe organy egzekucyjne uprawnienia do prowadzenia egzekucji z nieruchomości i zabezpieczenia należności w przypadku zawieszenia postępowania z uwagi na zarzuty. W obu przypadkach należy wystąpić o właściwego naczelnika, co wydłuża podjęcie czynności.

Uwaga nieuwzględniona.

Zmiany w zakresie właściwości rzeczowej organów egzekucyjnych wymagają uzyskania szerokiej akceptacji ze strony jednostek samorządu terytorialnego oraz szczegółowej analizy, również pod względem finansowym, skutków ich wprowadzenia. Z powyższego względu możliwość wprowadzenia proponowanych zmian zostanie rozważona w ramach kolejnych zmian u.p.e.a.

Uwaga do art. 87 u.p.e.a.

Zmiana, która ma być wprowadzona w art. 87 w projektowanym brzmieniu jest niewystarczająca dla podniesienia skuteczności egzekucji. Obecnie system OGNIVO obsługuje zapytania o rachunki bankowe tylko dużych banków – automatycznie weryfikuje na podstawie nr PESEL, REGON, NIP czy zobowiązany jest klientem banku. Udział w OGNIVIE w tym zakresie jest dobrowolny. W automatycznej weryfikacji wniosku nie uczestniczą banki spółdzielcze ani skok-i. Wymaga to wysłania zapytania oddzielnie do każdego banku spółdzielczego i skok działającego w Polsce. Z uwagi na ich ilość jest to w zasadzie niemożliwe. Dodatkowo nie wszystkie banki i kasy je obsługują nawet w tym ograniczonym zakresie. Do takich podmiotów trzeba wysłać wniosek na piśmie. W tym stanie faktycznym zobowiązani uciekają przed egzekucją przenosząc swoje rachunki do banków i kas spółdzielczych.

Kolejnym rozwiązaniem, które mogłoby wpłynąć na skuteczność egzekucji byłby dostęp o Centralnego Rejestru Faktur – informację o kontrahentach zobowiązanych. Zgodnie z projektem z 30 listopada 2018 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz ustawy – Ordynacja podatkowa dostęp będzie przysługiwał m.in. naczelnikom urzędów skarbowych w zakresie niezbędnym do wykonywania ich obowiązków ustawowych, a więc również jako organ egzekucyjny. Samorządowych organów egzekucyjnych nie przewidziano w projekcie. Urząd będzie usiłował uzyskać dostęp za pośrednictwem art. 36 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wykazując, że stanowi ona *lex specialis*. Zapewne będzie to jednak wymagało wejścia w spór z Szefem KAS.

Uwaga nieuwzględniona.

Uwaga dotyczy funkcjonalności systemu OGNIVO prowadzonego przez KIR w zakresie sposobu udzielania informacji o rachunkach zobowiązanego. Kwestie te nie są regulowane w u.p.e.a. Odnośnie do postulatu o rozszerzeniu zakresu automatycznej weryfikacji zapytań o rachunki bankowe w OGNIVO, Ministerstwo Finansów informuje, że sposób obsługi zapytań w systemie OGNIVO jest taki sam w przypadku banków komercyjnych jak i banków spółdzielczych. W obu przypadkach system umożliwia wysłanie zapytania o rachunek zobowiązanego do wszystkich banków. Niezależnie od powyższego należy zauważyć, że w systemie OGNIVO funkcjonuje także Centralna Informacja. Kierowanie zapytania poprzez tę funkcjonalność powoduje, że odpowiedź dotycząca rachunku posiadanego przez zobowiązanego uwzględnia wszystkie banki włącznie ze spółdzielczymi.

Zapewnienie dostępu do Centralnego Rejestru Faktur – poza zakresem projektu.

Uwaga do art. 71d § 1 u.p.e.a

W regulacji dotyczącej stosowania egzekucji z pieniędzy propozycja wykreślenia wyrazów „poza siedzibą tego organu”. Jeżeli organ będzie mógł wezwać do zapłaty tylko poza siedzibą

urzędu, powstanie luka, gdy zobowiązany będąc w urzędzie sam dobrowolnie nie reguluje należności, a pracownik organu nie może go wezwać do zapłaty np. w przypadku pobrania pieniędzy w urzędzie w następstwie przeszukania odzieży, teczek, waliz itp., ale już za drzwiami urzędu działanie takie pozostanie zgodne z prawem. Warto również zaznaczyć, że procedowany jest obecnie inny projekt zmiany u.p.e.a. przewiduje zmniejszenie z 10% do 5% opłaty egzekucyjnej w przypadku dobrowolnego uregulowania należności po wszczęciu egzekucji. Będzie to niezależne od ilości i skomplikowania czynności podjętych przez organ przed zapłatą. Zapłata w Urzędzie będzie wiązała się z mniejszym wpływem do budżetu z tytułu kosztów.

Uwaga nieuwzględniona.

Zapłata przez zobowiązanego do organu egzekucyjnego dochodzonej należności nie stanowi realizacji wcześniej zastosowanego środka egzekucyjnego, u.p.e.a. bowiem reguluje sposób dokonywania poszczególnych środków egzekucyjnych, a środek egzekucyjny realizuje dłużnik zajętej wierzytelności (z wyjątkiem egzekucji z pieniędzy).

Zaproponowane przepisy są konsekwencją rozwiązań zawartych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3379) i mają na celu wyeliminowanie wątpliwości w zakresie stosowania przepisów o opłacie egzekucyjnej uregulowanej w tym projekcie (10% wyegzekwowanych należności pieniężnych lub 5% uzyskanych przez organ egzekucyjny należności pieniężnych w wyniku zapłaty przez zobowiązanego). Ponadto mają na celu usunięcie wątpliwości w zakresie przerwaniu biegu terminu przedawnienia z uwagi na zastosowany środek egzekucyjny, o którym podatnik został zawiadomiony.

Nie będzie miała negatywnego wpływ na bezpieczeństwo i komfort wykonywanej pracy przez egzekutorów, jak również na negatywne postrzeganie przez zobowiązanych. Po wejściu w życie projektowanej regulacji bowiem nie zostanie ograniczone prawo do dokonywania zapłaty dochodzonej należności przez zobowiązanego do organu egzekucyjnego w toku postępowania egzekucyjnego, a wręcz przeciwnie przyjmowanie tych wpłat zostanie usankcjonowane prawnie. Nie zostanie też ograniczone prawo do przyjmowania takich wpłat przez pracowników obsługujących organ egzekucyjny.

Projektowane przepisy nie będą miały negatywnego wpływu na przerwanie biegu terminu przedawnienia i możliwość zaspokojenia wierzycieli. Bieg terminu przedawnienia bowiem, stosownie, do art. 70 § 4 ustawy – Ordynacja Podatkowa, zostaje przerwany wskutek zastosowania środka egzekucyjnego, o którym podatnik został zawiadomiony.

Ponadto są spójne z brzmieniem projektowanych przepisów regulujących egzekucję z pieniędzy tj. art. 71d -71f u.p.e.a. (egzekucja z pieniędzy będzie odbywała się na wezwanie organu egzekucyjnego poza siedzibą organu egzekucyjnego). Natomiast nie ma przeszkód by organ wezwał zobowiązanego do zapłaty należności w siedzibie organu egzekucyjnego, nie będzie to jednak egzekucja z pieniędzy.

Uwaga do art. 8 i 15 projektu

Propozycja wprowadzenia bezpośredniego stosowania nowych rozwiązań do prowadzonych już postępowań, z ewentualnymi wyjątkami, jeżeli okażą się konieczne. Największe wątpliwości może budzić zarzut oraz skarga na czynność egzekucyjną, na wniesienie których termin zaczął biec przed wejściem w życie zmian, a zostały wniesione po wejściu w życie projektowanych przepisów. Wejście w życie zmiany przepisów nie będzie mogło skrócić zobowiązanemu terminu na podniesienie środków zaskarżenia, o którym został pouczone. Ponadto w związku z tym, że postępowania egzekucyjne mogą się toczyć niekiedy nawet paręnaście lat, przyjęcie zaproponowanych rozwiązań będzie oznaczało, że do czasu zakończenia ostatniego z postępowań wszczętych przed wejściem w życie nowych regulacji będą stosowane dwa stany prawne. Wyjaśnienie zobowiązanemu podstaw takiego działania

będzie karkołomnym zadaniem, o ile w ogóle możliwym. Skomplikuje pracę organów, będzie groziło pomyłkami, a dostosowanie 10 systemów teleinformatycznych może okazać się niemożliwe.

Uwaga częściowo uwzględniona.

Dodano regulację nakazującą stosowanie nowych przepisów w przypadku egzekucji z pieniędzy zastosowanej po dniu wejścia w życie ustawy. Wprowadzono również zasadę, że w odniesieniu do czynności egzekucyjnych podjętych w ramach środka egzekucyjnego zastosowanego po dniu wejścia w życie ustawy zgodnie z nowymi przepisami, skarga na czynność egzekucyjną będzie wnoszona na podstawie nowych przepisów. W odniesieniu do zarzutów w postępowaniach egzekucyjnych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy należy zauważyć, że tytuły wykonawcze skierowane do organu egzekucyjnego przed dniem wejścia w życie ustawy będą zawierały pouczenie o sposobie wniesienia zarzutów zgodnie z dotychczasowymi przepisami. Zatem podjęcie decyzji o stosowaniu nowych przepisów dotyczących zarzutów do postępowań egzekucyjnych będących w toku w dniu wejścia w życie ustawy wymagałoby zawiadomienia wszystkich zobowiązanych o zmienionych zasadach wnoszenia i rozpatrzenia zarzutów. Mając na względzie liczbę prowadzonych spraw egzekucyjnych oraz liczbę zobowiązanych, takie rozwiązanie byłoby niezwykle kosztowne i wymagałoby poświęcenia znacznego nakładu pracy pracowników organów egzekucyjnych, co miałoby negatywny wpływ na liczbę stosowanych przez tych pracowników środków egzekucyjnych.

Uwaga do art. 82 § 2 u.p.e.a.

Propozycja wykreślenia w zmienianym art. 80 § 2 u.p.e.a. wyrazów „a powstaną po jego dokonaniu”, bowiem zaproponowane brzmienie może rodzić wątpliwości w zakresie przerwania biegu przedawnienia.

Uwaga nieuwzględniona

Ministerstwo Finansów zauważyło, że w ostatnim czasie dynamicznie rozwija się linia orzecznictwa sądów administracyjnych przyjmująca, że w przypadku gdy zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego skierowane zostało do „pustego” rachunku bankowego, na którym po zajęciu nie powstały wierzytelności, to środek egzekucyjny nie został zastosowany (wyroki NSA z dnia 6 kwietnia 2017 r. sygn. akt II FSK 693/15 i z dnia 10 kwietnia 2018 r. sygn. akt II FSK 914/16).

Uwaga do art. art. 168ea u.p.e.a.

Propozycja uzupełnienia brzmienia art. 168ea u.p.e.a. poprzez możliwość nakładania kary pieniężnej również na pracownika bezpośrednio odpowiedzialnego za udzielenie informacji lub wyjaśnień.

Uwaga uwzględniona.

Uwagi Urzędu Miasta Poznania

Uwaga do art. 67e § 1 i 2 u.p.e.a.

Zapłata należności pieniężnej przez zobowiązanego bez wezwania organu egzekucyjnego w siedzibie organu gotówką lub bezgotówkowo nie będzie stanowiła egzekucji z pieniędzy. Oznacza to, że dokonanie takiej zapłaty w siedzibie organu nie będzie uznawane jako zastosowanie środka egzekucyjnego i nie będzie skutkowało przerwaniem biegu przedawnienia zobowiązania. Jest to zmiana niekorzystna dla wierzyciela oraz organu egzekucyjnego. Nie jest również jasne, jak interpretować zwrot „bez wezwania organu” – czy rozumieć pod tym określeniem również dobrowolną wpłatę po wezwaniu poborcy, które było pozostawione wcześniej w formie pisemnej np. w miejscu zamieszkania zobowiązanego.

Uwaga została częściowo uwzględniona. Wykreślono zwrot bez wezwania organu egzekucyjnego. Pozostawiono możliwość zapłaty organowi egzekucyjnemu w siedzibie organu egzekucyjnego, nie tylko przez zobowiązanego, ale i inne podmioty. Dobrowolna zapłata jest możliwa w egzekucji również w świetle obowiązujących przepisów, na co wskazuje wyrok TK w sprawie kosztów egzekucyjnych. Ponadto należy zauważyć, że dotychczasowe wpłaty należności przez zobowiązanego dokonywane w urzędzie również w obowiązującym stanie prawnym nie stanowią egzekucji z pieniędzy.

Uwaga do art. 67f § 1 pkt 2 lit. a u.p.e.a.

W punkcie tym wskazane jest odniesienie do art. 71e § 2 pkt 8, który nie istnieje.

Uwaga została uwzględniona. Obecnie projekt zawiera pkt 8 w art. 71e § 2.

Uwaga do art. 81 § 3a, § 4, § 4a i 4b u.p.e.a.

Propozycja pozostawiania bankom kompetencji do weryfikacji dokumentów niezbędnych do wypłaty z zajętego rachunku bankowego wynagrodzenia, alimentów i renty. Przejęcie bowiem tych kompetencji przez organ egzekucyjny, wydanie zgody lub jej odmowa formie postanowienia jest nieuzasadnione oraz wydłuża drogę do uzyskania zgody na wypłatę środków.

Uwaga została uwzględniona.

Uwaga ogólna

Postulat wprowadzenia zapisów, na podstawie których dłużnik zajętej wierzytelności przekazywałby środki tytułem realizacji zajęcia do poszczególnych organów egzekucyjnych (jeśli na dzień realizacji środki pokryją wszystkie dochodzone należności), pomimo że na dzień otrzymania zawiadomień o zajęciu wystąpił zbieg egzekucji. W praktyce dłużnik zajętej wierzytelności przekazuje środki tytułem całkowitej realizacji do organu, który przejął łączne prowadzenie egzekucji, ale jest to tzw. zbieg pozorny, bo na dzień realizacji środki pozwoliły zaspokoić wszystkie dochodzone należności. Organ egzekucyjny prowadzący łącznie egzekucję wzywa pozostałe organy egzekucyjne, co wydłuża rozliczenie wyegzekwowanych kwot i zaspokojenie wierzycieli, a jednocześnie jest niekorzystne na zobowiązanego. Możliwość przekazania środków przez dłużnika zajętej wierzytelności usprawniłaby dochodzenie należności.

Uwaga częściowo została uwzględniona.

Przepis art. 69a u.p.e.a. ma zastosowanie wyłącznie w przypadku zbiegu egzekucji, gdy zajęte kwoty nie wystarczają na pokrycie egzekwowanych należności pieniężnych. W takim przypadku dłużnik zajętej wierzytelności powinien postąpić zgodnie z dyspozycją wskazaną w art. 69a ustawy. A contrario, jeżeli środki wystarczają na zaspokojenie wszystkich egzekwowanych należności pieniężnych, powinny być przekazane przez dłużnika zajętej wierzytelności właściwym organom egzekucyjnym.

Zmieniono brzmienie art. 69a § 1. We wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazach „zajęte kwoty” dodano wyrazy „w dniu realizacji zajęcia”. Ponadto projektowany art. 69a § 1 dostosowuje zasady dotyczące przekazywania należności przez dłużnika zajętej wierzytelności organowi egzekucyjnemu w razie zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo egzekucji administracyjnych do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego, gdy zajęte kwoty nie wystarczają na pokrycie egzekwowanych należności pieniężnych, do zasad dotyczących ustalania organów właściwych do łącznego prowadzenia egzekucji w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnych i zbiegów egzekucji sądowej i administracyjnej do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i egzekucji sądowej obejmującej należności alimentacyjne, inne świadczenia powtarzające się czy też świadczenia pieniężne w walucie obcej dłużnik zajętej wierzytelności będzie miał

zatem obowiązek przekazać zajętą wierzytelność komornikowi sądowemu, nawet jeśli organ administracyjny dokonał zajęcia jako pierwszy.

Uwagi Urzędu m.st. Warszawy

Uwaga do art. 19 § 2 u.p.e.a

Propozycja dostosowania brzmienia art. 19 § 2 u.p.e.a w zakresie nazwy organu egzekucyjnego m. st. Warszawy do art. 31 ustawy z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy (Dz.U. z 2018 r. poz. 1817), zgodnie z którym ilekroć w odrębnych przepisach jest mowa o m.st. Warszawie – związku komunalnym, m.st. Warszawie – obligatoryjnym związku gmin lub powiecie warszawskim, należy przez to rozumieć m.st. Warszawę.

Uwaga nie została uwzględniona. Celem projektu jest usprawnienie postępowania egzekucyjnego. Propozycja zmiany redakcji zostanie uwzględniona w przypadku projektu nowelizacji zmieniającego art. 19 u.p.e.a.

Uwaga do art. 27d u.p.e.a.

Zapisano, że „uchyla się art. 27d”, a powinno być: „uchyla się art. 27c”

Uwaga została uwzględniona.

Uwaga do art. 27h u.p.e.a.

Zaproponowane brzmienie art. 27h u.p.e.a. oznacza, że gdy brak jest sprzeciwu małżonka organ egzekucyjny nie zawiadamia małżonka o zakazie rozporządzania uprzednio zajętą rzeczą lub prawem majątkowym wchodzących w skład majątku wspólnego oraz zakazie realizacji tego prawa majątkowego poza częścią wolną od zajęcia oraz aktualnej wysokości egzekwowanej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych. Przepis ten będzie nierówno taktował małżonków zobowiązanego.

Uwaga nie została uwzględniona. Każdy małżonek zobowiązanego może zgłosić sprzeciw, z tego względu ustawa traktuje małżonków zobowiązanego jednakowo. Jednocześnie należy zauważyć, że organ egzekucyjny nie zawsze posiada informacje, że zobowiązany pozostaje w związku małżeńskim i, że środek egzekucyjny zastosowano do majątku wspólnego. W takim przypadku bez uzyskiwania dodatkowych informacji nie jest możliwe przekazywanie informacji małżonkowi zobowiązanego.

Uwaga do art. 33 § 1 u.p.e.a.

Propozycja doprecyzowania, iż zarzuty przysługują w toku postępowania egzekucyjnego oraz określenie momentu zakończenia postępowania. Z uwagi na projektowaną zmianę umożliwiającą wnoszenie zarzutów bezterminowo, konieczne doprecyzowanie do kiedy mogą być wnoszone zarzuty, w przeciwnym przypadku zobowiązany będzie mógł wnieść zarzuty nawet kilka lat po wyegzekwowaniu zobowiązania. Zdarza się niejednokrotnie, że wyegzekwowanie zobowiązania nie kończy postępowania egzekucyjnego, ponieważ następuje ono przed doręczeniem odpisu tytułu wykonawczego zobowiązanemu albo przed upływem terminu do złożenia środka zaskarżenia.

Uwaga częściowo uwzględniona.

Nie należy ograniczać prawa zobowiązanego do wniesienia zarzutów jedynie w toku postępowania egzekucyjnego (również na tle obowiązujących przepisów nie ma takiego ograniczenia). W praktyce można przywołać sytuacje, gdy uzasadnione zarzuty zostaną złożone już po wyegzekwowaniu należności pieniężnej. W takim przypadku nie można ograniczać prawa zobowiązanego do dochodzenia swoich praw.

Projektowany art. 33 § 5 wprowadza ostateczny termin na zgłoszenie zarzutu. Celem jego wprowadzenia jest ograniczenie czasu, w którym możliwe jest wniesienie zarzutu po zakończeniu postępowania egzekucyjnego.

Uwaga do art. 33 i następnych u.p.e.a.

Propozycja uzupełnienia art. 33 § 3 u.p.e.a. o stwierdzenie: „Pismo zobowiązanego niespełniające wymagań ustalonych w ustawie oraz innych przepisach prawa nie jest traktowane jako zarzut i nie podlega rozpoznaniu”. Analogiczne rozwiązanie można by było zastosować w projektowanym art. 54 § 2 u.p.e.a. odnośnie skargi na czynność egzekucyjną: „Pismo zobowiązanego niespełniające wymagań ustalonych w ustawie oraz innych przepisach prawa nie jest traktowane jako skarga na czynność egzekucyjną i nie podlega rozpoznaniu”. W projektowanych przepisach bowiem brakuje zapisu w kwestii weryfikowania pisma zobowiązanego pod kątem spełnienia przesłanek z art. 33 § 3 w związku z art. 18 u.p.e.a. i art. 63 k.p.a. Warto zatem w art. 33 § 3 u.p.e.a. wskazać regulację dotyczącą uznania pisma zobowiązanego za zarzut. W związku z tym, że organ egzekucyjny na podstawie art. 18 u.p.e.a. i art. 64 § 2 k.p.a. zobowiązany jest do wezwania wnoszącego pismo do usunięcia braków w wyznaczonym terminie, przedmiotowe pismo, po uzupełnieniu braków, uznawane byłoby za zarzut lub pozostawiane bez rozpoznania.

Uwaga nieuwzględniona.

Celem regulacji jest jednoznaczne oddzielenie uprawnień wierzyciela i organu egzekucyjnego w zakresie środków zaskarżenia. Zatem zadaniem organu egzekucyjnego w przypadku zarzutów będzie jedynie ich przekazanie do wierzyciela oraz zawieszenie postępowania egzekucyjnego (jeżeli zarzut został złożony w terminie 7 dni od dnia doręczenia odpisu tytułu wykonawczego). To wierzyciel będzie badał zasadność wniesionych zarzutów. W celu doprecyzowania, co zarzuty powinny zawierać, wprowadza się art. 33 § 3 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji wskazujący, że zarzut określa istotę i zakres żądania oraz dowody uzasadniające to żądanie.

Uwaga do art. 34 § 4 pkt 1 u.p.e.a

Propozycja dodania w art. 34 § 4 pkt 1 u.p.e.a. zapisu dotyczącego wydawania postanowienia: „Organ egzekucyjny po otrzymaniu ostatecznego postanowienia o: 1) oddaleniu zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej – kontynuuje postępowanie egzekucyjne albo podejmuje zawieszone postępowanie egzekucyjne w trybie art. 57 § 1;”. Jednocześnie należałoby zmienić obowiązujący art. 57 § 1 u.p.e.a.: „Organ egzekucyjny podejmuje zawieszone postępowanie egzekucyjne po ustaniu przyczyny zawieszenia, zawiadamiając o tym zobowiązanego. Na postanowienie organu egzekucyjnego w sprawie podjęcia postępowania egzekucyjnego nie przysługuje zażalenie. Jednocześnie organ egzekucyjny przystępuje do czynności egzekucyjnych”. Aktualny przepis z art. 57 § 1 u.p.e.a., dotyczący podejmowania postępowania egzekucyjnego, jest niejasny w zakresie formy tej czynności. Z orzecnictwa sądowego wynika, że podjęcie to powinno mieć formę postanowienia, bez możliwości zażalenia. Aby wyeliminować problemy z interpretacją przepisu należałoby go doprecyzować poprzez wskazanie formy podjęcia i możliwości zaskarżenia. W przeciwnym razie podobne wątpliwości będą nasuwały się przy interpretacji projektowanego przepisu art. 34 § 4 pkt 1 u.p.e.a.

Uwaga nieuwzględniona.

W ocenie projektodawcy obecne brzmienie art. 57 § 1 ustawy nie budzi wątpliwości co do formy podjęcia zawieszonego postępowania, zawiadomienia o tym zobowiązanego i przystąpienia do czynności egzekucyjnych. Zgodnie z art. 17 ustawy „o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, rozstrzygnięcia i zajmowane przez organ egzekucyjny lub wierzyciela stanowisko w sprawach dotyczących postępowania egzekucyjnego następuje w formie

postanowienia. Na postanowienie służy zażalenie, jeżeli niniejsza ustawa lub Kodeks postępowania administracyjnego tak stanowi.” Zatem podjęcie zawieszonego postępowania egzekucyjnego może nastąpić poprzez wydanie niezaskarżalnego postanowienia, gdyż przepisy art. 57 ustawy o podjęciu zawieszonego postępowania nie przewidują możliwości wniesienia zażalenia w tym przypadku. Należy jednakże zauważyć, że o treści pisma nie przesądza jego tytuł „postanowienie” tylko treść. Celem regulacji art. 57 ustawy jest podjęcie zawieszonego postępowania egzekucyjnego po ustaniu przyczyny zawieszenia i zawiadomienie o tym zobowiązanego, bez przesądzania co do formy tego zawiadomienia.

Uwaga do art. 35 § 1 u.p.e.a.

Propozycja uzupełnienia art. 35 § 1 u.p.e.a. o odesłanie do odpowiedniego stosowania art. 56 § 3 i 4 u.p.e.a. w zakresie zawieszenia postępowania egzekucyjnego w przypadku wniesienia zarzutów (podobnie w art. 35 § 1a u.p.e.a.). oraz do art. 58 u.p.e.a.

Uwaga uwzględniona.

Propozycja zmiany art. 58 u.p.e.a.

Propozycja dodania w art. 58 u.p.e.a. § 1a w brzmieniu: „W przypadku zawieszenia postępowania egzekucyjnego dłużnik zajętej wierzytelności przechowuje zajęte kwoty w depozycie do czasu podjęcia przez organ egzekucyjny postępowania egzekucyjnego. Gdy postępowanie egzekucyjne nie zostanie podjęte zgodnie z art. 57, a zostanie umorzone, kwoty z depozytu przekazywane są do zobowiązanego”. W art. 58 u.p.e.a. dodanie § 2a w brzmieniu: „W przypadku, o którym mowa w § 2, pozostają w mocy skutki związane z zastosowaniem środka egzekucyjnego, w ramach którego dokonano uchylonej czynności egzekucyjnej”. W u.p.e.a. bowiem brak jest jednoznacznego zapisu czy dłużnik zajętej wierzytelności powinien w trakcie zawieszenia postępowania egzekucyjnego gromadzić zajęte środki pieniężne do całkowitego zaspokojenia zajęcia egzekucyjnego. Aktualnie zapis z § 1 jest nie wystarczający. W projektowanej zmianie do u.p.e.a. w art. 54a § 3 wprowadza się zapis dotyczący uchylania czynności egzekucyjnych z urzędu o treści: „W przypadku, o którym mowa w § 2, pozostają w mocy skutki związane z zastosowaniem środka egzekucyjnego, w ramach którego dokonano uchylonej czynności egzekucyjnej”. Takiej samej treści zapis powinien być zawarty w art. 58 u.p.e.a., aby ujednolicić skutki uchylenia czynności egzekucyjnej.

Uwaga nieuwzględniona.

Możliwość wprowadzenia projektowanego zapisu powinna zostać poprzedzona szerokimi konsultacjami z przedstawicielami organów egzekucyjnych, wierzycieli, dłużników zajętej wierzytelności, ponieważ może rodzić poważne skutki, w tym finansowe. Niektóre organy egzekucyjne, jak i dłużnicy zajętej wierzytelności, nie będą zainteresowani proponowanym rozwiązaniem, gdyż preferowali by zajęte środki były przechowywane na rachunku organu egzekucyjnego – podobnie jak w przypadku zabezpieczenia (art. 165).

Uwaga do art. 80 § 2b u.p.e.a.

Zaproponowany przepis art. 80 § 2b u.p.e.a. będzie powielał wyłączenia z egzekucji zawarte w art. 8 § 1 pkt 7 u.p.e.a.

Uwaga nie została uwzględniona.

Projektowane przepisy regulują egzekucję z rachunku bankowego i stanowią odzwierciedlenie przepisów KPC w tym zakresie 890 § 1¹.

Uwaga do art. 81 § 4 u.p.e.a.

Zmiana przepisu spowoduje wydłużenie terminu wypłaty środków z zajętego rachunku bankowego, które ustawowo są wolne z egzekucji – nie jest to decyzja uznaniowa.

Uwaga uwzględniona – zrezygnowano ze zmiany.

Uwagi Urzędu Miasta Wrocławia

Uwaga do art. 15 § 1a u.p.e.a.

Czy użyte w propozycji przepisu słowo „również” oznacza że zobowiązany powiadamia 2 organy tzn. wierzyciela i organ egzekucyjny? Czy wierzyciela musi powiadomić zawsze, zaś organ egzekucyjny dopiero od wszczęcia egzekucji?

Wyjaśnienie.

Jak wskazano w przepisie, pouczenie dotyczy obowiązków zobowiązanego i to on winien powiadamiać o zmianie adresu wierzyciela, a po wszczęciu egzekucji również organ egzekucyjny.

Uwaga do art. 22 § 3b u.p.e.a.

W kontekście projektowanych zmian nasuwają wątpliwości czy organ egzekucyjny przekazujący sprawę informuje zobowiązanego o przekazaniu sprawy do właściwego miejscowo organu egzekucyjnego, czy poinformować należy w formie postanowienia (na które przysługiwałoby zażalenie) lub poinformować zawiadomieniem oraz czy organ egzekucyjny musi informować dłużników zajętych wierzytelności o przekazaniu sprawy do właściwego miejscowo organu egzekucyjnego.

Wyjaśnienie.

Zmieniono brzmienie art. 22 § 3b. Należy zauważyć, że zgodnie z ogólnymi zasadami kpa, mającymi odpowiednie zastosowanie w postępowaniu egzekucyjnym, organ egzekucyjny z urzędu przestrzega swojej właściwości. W przypadku niewłaściwości, organ ma obowiązek przekazać sprawę do właściwego organu egzekucyjnego, o czym powinien powiadomić strony (wierzyciela, zobowiązanego, dłużnika zajętej wierzytelności).

Mając na względzie, że celem projektu co do zasady jest uproszczenie i usprawnienie postępowania egzekucyjnego, nie ma potrzeby, aby zawiadomienie dokonywane było w formie postanowienia.

Uwaga do art. 26 § 1d u.p.e.a.

Wątpliwości budzi czy należy sporządzić wydruk tytułu wykonawczego jako 1 szt., czy wydruk tytułu wykonawczego w 2 egzemplarzach i z tego 1 doręczyć zobowiązanemu, czy też wydruk tytułu wykonawczego wraz z odpisem tytułu wykonawczego. Czy odpis tytułu wykonawczego w ogóle będzie funkcjonował? W art. 26 § 5 pkt 1-4 u.p.e.a. dalej funkcjonuje pojęcie „odpis tytułu wykonawczego”, natomiast w art. 26 § 1 1d jest mowa tylko o wydruku tytułu wykonawczego, a nie zaś o odpisie tytułu wykonawczego.

Uwaga nieuwzględniona. Zrezygnowano ze zmiany obowiązującego brzmienia art. 26 § 1d. Zgodnie z obowiązującymi już przepisami w przypadku gdy tytuł wykonawczy przekazany jest do organu egzekucyjnego w postaci elektronicznej, zobowiązanemu doręczany jest jedynie wydruk tytułu, a nie odpis. Zgodnie z art. 26 § 5b u.p.e.a. doręczenie wydruku tytułu wykonawczego, o którym mowa w § 1d, uznaje się za doręczenie odpisu tytułu wykonawczego. Nie przewiduje się zmian w tym zakresie. Odpis tytułu wykonawczego nadal będzie miał zastosowanie w sytuacjach, gdy tytuł wykonawczy zostanie przekazany do organu egzekucyjnego w postaci papierowej.

Uwaga do art. 27 § 1a u.p.e.a.

Wprowadzenie przepisu, iż wierzyciel będzie wskazywał ostatni znany mu adres zobowiązanego może spowodować nadużycia ze strony organów wierzycielskich w postaci wskazywania ostatniego znanego wierzycielowi adresu, który jednocześnie nie byłby aktualny na dzień wystawienia tytułu wykonawczego. Podobna uwaga dotyczy „znanej

siedziby” – to znaczy czy jest to siedziba znana wierzycielowi według np. oświadczenia zobowiązanego, czy też na podstawie danych z KRS.

Uwaga nieuwzględniona.

Organy administracji publicznej działają na podstawie i w granicach prawa. Projektowany przepis nie zakazuje wierzycielowi ustalania aktualnego adresu zobowiązanego. Przepis ma za zadanie ułatwić działanie wierzycielowi i uniemożliwić zwrot tytułu wykonawczego przez organ egzekucyjny w przypadku zmiany adresu zobowiązanego w okresie między skierowaniem tytułu wykonawczego a jego otrzymaniem przez organ egzekucyjny. W ocenie projektodawcy zarzut ewentualnych nadużyć ze strony wierzyciela jest nieuzasadniony, tym bardziej, że to wierzyciel jest dysponentem prowadzonego postępowania egzekucyjnego i w jego interesie pozostaje podejmowanie działań zmierzających do wykonania ciężących na zobowiązanym obowiązków, w tym ustalanie adresu czy majątku. Obecnie obowiązujący art. 36 § 1 u.p.e.a. daje wierzycielowi taką możliwość.

Uwaga do art. 27f § 2 (aktualnie § 3) u.p.e.a.

Pojawiają się wątpliwości od kiedy należy liczyć termin do wniesienia sprzeciwu – czy od momentu powzięcia przez małżonka zobowiązanego informacji o zastosowaniu środka egzekucyjnego do majątku wspólnego (pod warunkiem, że toczyłaby się jeszcze egzekucja). Ponadto czy sprzeciw można wnieść tylko 1 raz w całym postępowaniu egzekucyjnym, czy też w egzekucji do konkretnego środka egzekucyjnego. Może wystąpić taka sytuacja, że zostanie zastosowany środek egzekucyjny wobec zobowiązanego i małżonek złoży sprzeciw w sprawie odpowiedzialności majątkiem wspólnym, który następnie zostanie oddalony, zaś kolejny zastosowany środek rzeczywiście będzie dotyczył majątku wspólnego, lecz sprzeciw nie będzie przysługiwał drugi raz.

Uwaga częściowo uwzględniona. W art. 27f § 2 wprowadzono termin na wniesienie sprzeciwu, w przypadku egzekucji z nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego. Mając na względzie, że przeprowadzenie egzekucji z nieruchomości wymaga dużego nakładu pracy i poniesienia wydatków (np. wycena biegłego, ogłoszenie w prasie) wskazane jest aby w przypadku tego środka ustanowiony został termin, po upływie którego wniesienie sprzeciwu nie będzie możliwe. Rozwiązanie takie ma uniemożliwić małżonkowi zobowiązanemu utrudnianie egzekucji z nieruchomości na ostatnim jej etapie. Przyjęto, że 14 dniowy termin od doręczenia małżonkowi zobowiązanego wezwania, o którym mowa w art. 110 c § 2a powinien być wystarczający na wniesienie tego środka zaskarżenia.

Sprzeciw dotyczy faktu odpowiedzialności majątkiem wspólnym, a nie konkretnymi składnikami tego majątku. Projektowany art. 27f § 3 wyraźnie stanowi, że sprzeciw wnosi się jeden raz w postępowaniu egzekucyjnym, nie raz w egzekucji. Postępowanie egzekucyjne jest pojęciem szerszym od pojęcia egzekucji.

Uwaga do 33 § 2 pkt 2 lit. a u.p.e.a.

W art. 33 § 2 pkt 2 lit. a – ustawodawca wskazał, że podstawą zarzutu w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej jest określenie egzekwowanego obowiązku niezgodnie z treścią obowiązku wynikającego z orzeczenia, o którym mowa w art. 3 i 3. Natomiast w art. 3 i 4 ustawy wyraźnie wskazano, że egzekucję administracyjną stosuje się do obowiązków, gdy wynikają one z decyzji lub postanowień albo bezpośrednio z przepisu prawa. W związku z tym w art. 33 § 2 pkt 2 lit. c nastąpi częściowe powtórzenie tego, co jest w pkt 2 lit. a

Uwaga nieuwzględniona.

Odesłanie w art. 33 § 2 pkt 2 lit. a do art. 3 i 4 dotyczy jedynie orzeczenia, a nie wszystkich wymienionych w tych przepisach okoliczności.

Uwaga do art. 33 § 3 (aktualnie § 4) u.p.e.a.

Czy w świetle projektowanych przepisów, jeśli zobowiązany nie wskaże któregoś z tych elementów, to należy wezwać zobowiązanego na podstawie art. 64 § 2 kpa w związku z art. 33 § 4 upea do usunięcia braków formalnych w terminie np. 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania.

Uwaga wyjaśniona.

Ministerstwo Finansów potwierdza prawidłowość postępowania wskazanego w uzasadnieniu do uwagi.

Uwaga do art. 34 § 2 pkt 3 lit. a u.p.e.a.

Czy projektowane przepisy dotyczą również zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej – to znaczy jeśli zobowiązany składa kilka razy w toku postępowania egzekucyjnego ten sam zarzut, to należy wydać postanowienie stwierdzające niedopuszczalność.

Uwaga wyjaśniona.

Ministerstwo Finansów wskazuje, że – analogicznie jak w obowiązującym przepisie – o niedopuszczalności zarzutu mówimy, w przypadku gdy był lub jest on przedmiotem rozpatrzenia w odrębnym postępowaniu administracyjnym, podatkowym lub sądowym.

Uwaga do art. 34 § 2 pkt 3 lit. b u.p.e.a.

Jeśli środek zaskarżenia przysługiwał zobowiązanemu w przeszłości, lecz z niego wtedy nie skorzystał, natomiast obecnie ten środek nie przysługuje – to można wydać postanowienie stwierdzające niedopuszczalność zarzutu? Czy orzeczenie na podstawie którego wystawiony został tytuł wykonawczy jest ostateczne?

Uwaga nieuwzględniona.

Projektowany przepis stanowi odzwierciedlenie przepisów obowiązujących. Jak wskazuje wykładnia językowa przepisu, zarzut można oddalić w sytuacji, gdy środek zaskarżenia nadal przysługuje.

Uwaga do art. 34 § 4 u.p.e.a.

W sytuacji gdy zarzut wpłynął po 7 dniach, to organ cały czas prowadzi postępowanie egzekucyjne, to w takim razie co ma kontynuować, skoro nie było zawieszenia wcześniej. Jeśli organ egzekucyjny podejmuje zawieszone postępowanie egzekucyjny, to w jakiej formie – czy postanowieniem i czy na takie postanowienie przysługiwałoby zażalenie.

Uwaga nieuwzględniona.

Dalsze prowadzenie postępowania egzekucyjnego także stanowi jego kontynuowanie. W ocenie projektodawcy obecne brzmienie art. 57 § 1 ustawy nie budzi wątpliwości co do formy podjęcia zawieszonego postępowania, zawiadomienia o tym zobowiązanego i przystąpienia do czynności egzekucyjnych. Zgodnie z art. 17 ustawy „o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, rozstrzygnięcia i zajmowane przez organ egzekucyjny lub wierzyciela stanowisko w sprawach dotyczących postępowania egzekucyjnego następuje w formie postanowienia. Na postanowienie służy zażalenie, jeżeli niniejsza ustawa lub Kodeks postępowania administracyjnego tak stanowi.” Zatem podjęcie zawieszonego postępowania egzekucyjnego może być wydane w formie niezaskarżalnego postanowienia, gdyż przepisy art. 57 ustawy, o podjęciu zawieszonego postępowania nie przewidują możliwości wniesienia zażalenia. Należy jednakże zauważyć, że o treści pisma nie przesądza jego tytuł „postanowienie” tylko treść. Celem regulacji art. 57 ustawy jest podjęcie zawieszonego postępowania egzekucyjnego po ustaniu przyczyny zawieszenia i zawiadomienie o tym zobowiązanego.

Uwaga do art. 35 § 2 u.p.e.a.

W okresie zawieszenia postępowania egzekucyjnego organ egzekucyjny prowadzący to postępowanie może dokonać zabezpieczenia. Zatem czy propozycja brzmienia art. 35 § 2 u.p.e.a. oznacza, że właściwy organ gminy o statusie miasta może dokonać zabezpieczania należności w trybie i na zasadach określonych w dziale IV, pomimo tego że na podstawie art. 19 u.p.e.a. nie jest uprawniony do prowadzenia postępowania zabezpieczającego.

Uwaga wyjaśniona.

Ministerstwo Finansów potwierdziło prawidłowość postępowania wskazanego w uzasadnieniu uwagi Projektowana regulacja stanowi *lex specialis* w stosunku do art. 19 § 2.

Uwaga do art. 54 § 2 u.p.e.a.

Czy w związku z koniecznością określenia zakresu skargi, jeśli zobowiązany nie wskaże któregoś z elementów, to należy wezwać zobowiązanego na podstawie art. 64 § 2 kpa w związku z art. 54 § 2 upea do usunięcia braków formalnych w terminie np. 7 dni z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania.

Uwaga została wyjaśniona.

Ministerstwo Finansów potwierdziło prawidłowość postępowania wskazanego w uzasadnieniu uwagi.

Uwaga do art. 54 § 6 u.p.e.a.

W uzasadnieniu projektu ustawy wskazano, że „w przypadku uwzględnienia skargi organ egzekucyjny uchyli zaskarżona czynność w całości albo w części albo usunie jej stwierdzone wady” – czy to oznacza, że można usunąć tylko wady czynności bez jej uchylania? Jednocześnie przepis w proponowanym brzmieniu nasuwa wątpliwości dotyczące zasadności uchylania czynności w całości i usuwania wad, które to usunięcie ma sens w przypadku uchylenia w części.

Uwaga nieuwzględniona.

Jeżeli czynność jest wadliwa w części, to należy ją w tej części uchylić i usunąć jej wadę. Nie można utrzymywać wadliwej czynności.

Uwaga do art. 54 § 7 u.p.e.a.

W świetle projektowanych przepisów pojawiają się wątpliwości, jaki sposób wstrzymać dalszą realizację środka egzekucyjnego - postanowieniem, pismem, czy zawiadomieniem. Jeśli postanowieniem to czy przysługiwałoby zażalenie.

Uwaga nieuwzględniona.

Celem projektowanej ustawy jest usprawnienie postępowania egzekucyjnego. Zatem nie jest celowe jego dalsze formalizowanie poprzez szczegółowe określenie formy działania organu. Niemniej jednak zgodnie z art. 17 ustawy „o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, rozstrzygnięcia i zajmowane przez organ egzekucyjny lub wierzyciela stanowisko w sprawach dotyczących postępowania egzekucyjnego następuje w formie postanowienia. Na postanowienie służy zażalenie, jeżeli niniejsza ustawa lub Kodeks postępowania administracyjnego tak stanowi.” Należy przy tym zauważyć, że o treści pisma nie przesądza jego tytuł „postanowienie” tylko treść.

Uwaga do art. 54a § 2 (aktualnie art. 54b) u.p.e.a.

Czy uchylene czynności egzekucyjnej oznacza, że może później zastosować na tym samym składniku majątkowym zobowiązanego czynność egzekucyjną tego samego rodzaju?

Zgłoszona uwaga nie jest zrozumiała.

Organ egzekucyjny może w każdym przypadku zastosować środek egzekucyjny tego samego rodzaju (np. zająć kolejny rachunek bankowy zobowiązanego bądź kolejną ruchomość).

Uwaga do art. 56 § 1 pkt 2 u.p.e.a.

Czy w przypadku śmierci zobowiązanego, jeśli dokonane zostało zajęcie rachunku bankowego, a obowiązek nie jest ściśle związany ze zobowiązanym to zawieszać postępowanie egzekucyjne Czy też od razu umorzyć, bo jest to środek nie rokujący wyegzekwowania?

Uwaga nieuwzględniona.

W przypadku gdy na rachunku bankowym znajduje się wierzytelność, trudno mówić o środku nierokującym wyegzekwowanie.

Uwaga do art. 56 § 1c u.p.e.a.

Czy zajęcie stanowiska ma być w formie postanowienia, czy też zwykłym pismem? Jeśli postanowieniem to czy przysługiwałoby zażalenie?

Uwaga nieuwzględniona.

Celem projektowanej ustawy jest usprawnienie postępowania egzekucyjnego. Zatem nie jest celowe jego dalsze formalizowanie poprzez szczegółowe określenie formy działania organu. Niemniej jednak zgodnie z art. 17 ustawy „o ile przepisy ustawy nie stanowią inaczej, rozstrzygnięcia i zajmowane przez organ egzekucyjny lub wierzyciela stanowisko w sprawach dotyczących postępowania egzekucyjnego następuje w formie postanowienia. Na postanowienie służy zażalenie, jeżeli niniejsza ustawa lub Kodeks postępowania administracyjnego tak stanowi.” Należy przy tym zauważyć, że o treści pisma nie przesądza jego tytuł „postanowienie” tylko treść.

Uwaga do art. 59 § 4 u.p.e.a.

Czy oprócz wydanego postanowienia w sprawie umorzenia postępowania egzekucyjnego trzeba zobowiązanego informować osobnym zawiadomieniem o uchyleniu czynności egzekucyjnej, które wysyłamy np. do dłużników zajętych wierzytelności? Z uzasadniania projektu niniejszej ustawy wynika, że nie jest to konieczne.

Uwaga nieuwzględniona.

Zobowiązany powinien mieć pełną informację o postępowaniu egzekucyjnym, które było w stosunku do niego prowadzone. Ponadto należy zauważyć, że zgodnie z projektowanym art. 59 § 4, postanowienie będzie zawierało informację o uchyleniu czynności. Postanowienie jest doręczane zobowiązanemu, zatem z treści postanowienia będzie wynikała informacja o uchyleniu czynności egzekucyjnych.

Uwaga do art. 62b § 1b pkt 2 u.p.e.a.

Co należy uznać za „dane niezbędne do prowadzenia egzekucji (...)”? Z uzasadnienia projektu ustawy wynika, że są to dane dot. należności pieniężnej wierzyciela i zobowiązanego? Czy informacja o składniku majątkowym na którym nastąpił zbieg jest niezbędna?

Uwaga wyjaśniona.

Treść adnotacji, którą organy egzekucyjne posługują się już w chwili obecnej, została ustalona w szerokich konsultacjach KAS, samorządowych organów i komorników sądowych. Elementy wskazane w treści adnotacji zostały na etapie tych uzgodnień uznane za niezbędne.

Uwaga do art. 62d u.p.e.a.

Jeśli w ciągu miesiąca od doręczenia wezwania nie przekazana została adnotacja, to należy wydać zawiadomienie o nieprzystąpieniu do prowadzenia łącznej egzekucji (art. 62f § 3 u.p.e.a.). Czemu służy ta regulacja, skoro sądowy organ egzekucyjny nie przekazując adnotacji na wezwanie, ma świadomość o tym, że administracyjny organ egzekucyjny nie będzie prowadził egzekucji łącznej? Jest to nałożenie dodatkowych obowiązków

informacyjnych na organy egzekucyjne, zaś sądowy organ egzekucyjny ma większe uprawnienie, bowiem nie przekazał adnotacji na wezwanie, a może wnioskować o wydanie postanowienia o nieprzystąpieniu do egzekucji i wnieść zażalenie.

Wyjaśnienie

Zmieniono brzmienie art. 62d. Dodano § 2a–2d. Organ egzekucyjny będzie zawiadamiał sądowy organ egzekucyjny o nieprzystąpieniu do prowadzenia łącznie egzekucji z rzeczy lub prawa majątkowego. Otrzymane od dłużnika zajętej wierzytelności środki pieniężne będzie rozliczał z pominięciem sądowego organu egzekucyjnego. Po zaspokojeniu wszystkich dochodzonych przez siebie należności pieniężnych organ egzekucyjny niezwłocznie uchyli czynność egzekucyjną, która doprowadziła do zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej, i zawiadomi dłużnika zajętej wierzytelności o sposobie rozliczenia środków pieniężnych. Sądowy organ egzekucyjny zostanie poinformowany o sposobie rozliczenia środków pieniężnych tylko, jeżeli tego zażąda.

Uwaga do art. 67 § 2 pkt 5 u.p.e.a.

Czy jeśli należność nie będzie podatkiem, to należy wskazać jej rodzaj ? Np. niepodatkowa należność budżetowa o charakterze publicznoprawnym. Czy celem wprowadzenia niniejszej zmiany jest wyłącznie rozróżnienie podatku VAT od innych podatków, czy też należy wskazywać każdorazowo, że nie jest VAT-em czy jaki rodzaj np. podatek od nieruchomości, rolny itp. ?

Wyjaśnienie.

Zrezygnowano ze zmiany brzmienia art. 67 § 2 pkt 5. Dodano art. 67d § 2.

Zmiana przepisu art. 67d § 2 wynika z konieczności określania w druku zawiadomienia o zajęciu również informacji o rodzaju należności pieniężnej [dostosowanie do przepisów ustawy z dnia 15 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 62, z późn. zm.)]. Wskazanie tej informacji jest niezbędne w celu prawidłowej realizacji zajęć wierzytelności z rachunku bankowego będącego rachunkiem VAT, o którym mowa w tej ustawie. Jednocześnie ujęcie informacji rodzaju należności pieniężnej będzie konieczne jedynie w wypadku gdy należność może być dochodzona z rachunku VAT. Jeżeli należność pieniężna nie może być dochodzona z tego rachunku nie będzie konieczności aby rodzaj należności pieniężnej był ujmowany w zawiadomieniu o zajęciu.

Uwaga do art. 67e § 1 u.p.e.a.

Czy dobrowolna zapłata może być dokonana również poza siedzibą organu egzekucyjnego? Czy wtedy to zawsze będzie egzekucja w pieniądzu?

Uwaga wyjaśniona.

Dobrowolna zapłata może być dokonana również poza siedzibą urzędu. O tym, czy mamy do czynienia z egzekucją z pieniędzy czy z dobrowolną zapłatą decyduje definicja egzekucji z pieniędzy.

Zapłata przez zobowiązanego do organu egzekucyjnego dochodzonej należności nie stanowi realizacji wcześniej zastosowanego środka egzekucyjnego, u.p.e.a. bowiem reguluje sposób dokonywania poszczególnych środków egzekucyjnych, a środek egzekucyjny realizuje dłużnik zajętej wierzytelności (z wyjątkiem egzekucji z pieniędzy).

Zaproponowane przepisy są konsekwencją rozwiązań zawartych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3379) i mają na celu wyeliminowanie wątpliwości w zakresie stosowania przepisów o opłacie egzekucyjnej uregulowanej w tym projekcie (10% wyegzekwowanych należności pieniężnych lub 5% uzyskanych przez organ egzekucyjny należności pieniężnych w wyniku zapłaty przez zobowiązanego). Ponadto mają na celu usunięcie wątpliwości

w zakresie przerwaniu biegu terminu przedawnienia z uwagi na zastosowany środek egzekucyjny, o którym podatnik został zawiadomiony.

Projektowana regulacja nie będzie miała negatywnego wpływ na bezpieczeństwo i komfort wykonywanej pracy przez egzekutorów, jak również na negatywne postrzeganie przez zobowiązanych. Po wejściu w życie projektowanej regulacji bowiem nie zostanie ograniczone prawo do dokonywania zapłaty dochodzonej należności przez zobowiązanego do organu egzekucyjnego w toku postępowania egzekucyjnego, a wręcz przeciwnie przyjmowanie tych wpłat zostanie usankcjonowane prawnie. Nie zostanie też ograniczone prawo do przyjmowania takich wpłat przez pracowników obsługujących organ egzekucyjny.

Projektowane przepisy nie będą miały negatywnego wpływu na przerwanie biegu terminu przedawnienia i możliwość zaspokojenia wierzycieli. Bieg terminu przedawnienia bowiem, stosownie, do art. 70 § 4 ustawy – Ordynacja Podatkowa, zostaje przerwany wskutek zastosowania środka egzekucyjnego, o którym podatnik został zawiadomiony.

Ponadto są spójne z brzmieniem projektowanych przepisów regulujących egzekucję z pieniędzy tj. art. 71d -71f u.p.e.a. (egzekucja z pieniędzy będzie odbywała się na wezwanie organu egzekucyjnego poza siedzibą organu egzekucyjnego).

Organ egzekucyjny może wezwać zobowiązanego do zapłaty również w siedzibie organu egzekucyjnego, ale nie będzie to wówczas egzekucja z pieniędzy.

Uwaga do uzasadnienia projektu str. 47 - art. 1 art. 67e § 2 u.p.e.a.

Czy zasady podziału kwoty z art. 115 ustawy stosuje się tylko do zobowiązanego, czy również do pozostałych osób i podmiotów z art. 67e § 3 pkt 1 i 2 ?

Uwaga wyjaśniona.

Art. 115aa nakazuje stosować art. 115 do każdej kwoty zapłaconej organowi egzekucyjnemu, nie tylko kwoty wyegzekwowanej czy też zapłaconej przez zobowiązanego.

Uwaga do art. 67e § 3 pkt 1 (aktualnie art. 67e § 1 i art. 67f § 2) u.p.e.a.

Kto jest innym podmiotem działający na rzecz zobowiązanego? Czy może to być np. pełnomocnik lub przedstawiciel ustawowy zobowiązanego ?

Uwaga wyjaśniona.

Zapłaty może dokonać dowolny podmiot. Stosowana w tym zakresie regulacja zawarta jest w art. 71d projektu ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3379). Projekt ten w dniu 15 marca został przyjęty przez Stały Komitet Rady Ministrów.

Uwaga do kosztów egzekucyjnych

Czy środki wyegzekwowane lub uzyskane przez organ egz. przy użyciu terminala płatniczego są przekazywane bezpośrednio do wierzyciela? Wierzyciel otrzymywałby kwotę pomniejszoną o wydatki związane z obsługą terminala? Jak organ egzekucyjny rozlicza w takim przypadku kwotę na tytułach wykonawczych? Czy wierzyciel potrzebuje od organu egzekucyjnego pokwitowania pobrania/ potwierdzenia autoryzacji z terminala?

Uwaga wyjaśniona.

Zgodnie z art. 115 u.p.e.a. rozliczenia środków dokonuje organ egzekucyjny. Zatem środki zapłacone za pośrednictwem terminala będą wpływać na rachunek organu egzekucyjnego, nie wierzyciela, i to ten organ dokona ich rozliczenia. Organ egzekucyjny rozliczy całą uzyskaną od zobowiązanego kwotę, natomiast na rachunek wierzyciela wpłynie kwota pomniejszona o opłatę za użycie terminala. Analogiczne działanie organu egzekucyjnego ma miejsce dotychczas w zakresie wydatków związanych z przekazaniem wierzycielowi egzekwowanej należności.

Uwaga do art. 67f § 1 u.p.e.a.

Czy wydruk z terminala płatniczego jest tożsamy z pokwitowaniem pobrania? Obecnie wpłaty przyjmowane są na kwitariuszu przychodowym, który jest drukiem ścisłego zarachowania zgodnie z § 31 rozporządzenia MF ws zasad rachunkowości oraz planów kont jst. W związku z tym, czy ww. kwitariusz przychodowy będzie dalej obowiązywał? Czy dowodem wpłaty będzie blankiet z kwitariusza, czy też wydruk z terminala płatniczego?

Uwaga wyjaśniona.

Wydruk z terminala będzie pokwitowaniem. Dotychczas kwestie dotyczące pokwitowań nie były regulowane przepisami u.p.e.a. Zatem stosowany obecnie przez organy egzekucyjne kwitariusz nie wynika z przepisów tej ustawy.

Uwaga do uzasadnienia projektu str. 48 - art. 67f § 1 u.p.e.a.

Jeśli zobowiązany płaci bezgotówkowo przy użyciu terminala, to pokwitowanie pobrania zawiera numer tytułu wykonawczego. Dopiero, gdy płaci inny podmiot to brak jest tego elementu.

Uwaga uwzględniona.

Uwaga do art. 67f § 1 pkt 2 lit. a u.p.e.a.

Art. 71e § 2 posiada pkt od 1 do 7, brak jest pkt 8 w tym paragrafie.

Uwaga uwzględniona. Obecnie projekt zawiera pkt 8 w art. 71e § 2.

Uwaga do art. 80 § 2b pkt 1–2 u.p.e.a.

Czy w ustawach, na podstawie których wypłacane są świadczenia wymienione w art. 80 § 2b pkt 1–2 u.p.e.a. wprowadzone zostaną obowiązki dokonywania opisu przelewu w sposób pozwalający na zidentyfikowanie informacji niezbędnych dla banku do prawidłowego zakwalifikowania kwot jako nieobjętych zajęciem wierzytelności?

Uwaga nieuwzględniona.

Analogiczne regulacje obowiązują w Kodeksie postępowania cywilnego w zakresie realizacji zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego (art. 890 § 1).

Uwaga do art. 81 § 4 u.p.e.a.

Czy zaproponowane brzmienie przepisu oznacza, że jeśli zobowiązany nie jest osobą obowiązana do płacenia alimentów, lecz je otrzymuje, to ten przepis nie ma zastosowania, tylko art. 80 § 2b u.p.e.a. tzn., że zajęcie nie obejmuje świadczeń alimentacyjnych? Czy świadczenia alimentacyjne a zasądzone alimenty to są dwa różne pojęcia?

Ponadto zaproponowana regulacja wydłuża zgodę na wypłaty z rachunku, w związku z tym bank w normalnym trybie realizuje zajęcie.

Uwaga uwzględniona – rezygnacja ze zmiany.

Uwaga do art. 89a § 2a u.p.e.a.

Z praktyki organu egzekucyjnego wynika, że przekazywanie środków pieniężnych i zawiadomienia o zbiegu egzekucji nie odbywa się jednocześnie, bowiem środki przekazywane są niezwłocznie zaś zawiadomienie z pewnym opóźnieniem. Prowadzi to do sytuacji, że środki są rozliczane przed zawiadomieniem o wystąpieniu zbiegu egzekucji.

Uwaga nieuwzględniona.

Celem wprowadzenia przepisu jest zdyscyplinowanie dłużnika zajętej wierzytelności do tego, by przekazanie środków i informacji o zbiegu odbywało się jednocześnie.

Uwaga do art. 98 § 1a u.p.e.a.

Z którego przepisu wynika, że organ egzekucyjny przesyła protokół zajęcia ruchomości zobowiązanemu? Skoro z art. 99 § 2 wynika, że przysługuje jemu skarga na oszacowanie ruchomości. W jakim terminie należy przesłać odpis protokołu zobowiązanemu?

Wyjaśnienie:

Odpis protokołu zajęcia ruchomości zostanie doręczony zobowiązanemu zgodnie z dotychczasowym art. 98 § 2 ustawy. Zobowiązanemu doręcza się odpis protokołu zajęcia, a także odpis tytułu wykonawczego, jeżeli uprzednio nie został doręczony, zatem przepis ten będzie miał zastosowanie przy zajęciu ruchomości, o którym mowa w art. 98 § 1 i § 1a. Odpis protokołu zajęcia powinien być doręczony niezwłocznie po dokonaniu zajęcia ruchomości. W aktualnym stanie prawnym, przykładowo gdy zobowiązany jest nieobecny przy czynności zajęcia ruchomości, mimo braku wskazanego terminu, odpis protokołu zajęcia ruchomości również należy doręczyć i uczynić to bez zbędnej zwłoki. W zakresie doręczeń na mocy art. 18 ustawy w zakresie nieuregulowanym inaczej odpowiednie zastosowanie mają przepisy kpa, w tym do doręczeń. Termin na wniesienie skargi na oszacowanie zajętej ruchomości zgodnie z projektowanym art. 99 § 2 będzie liczony nie jak obecnie od dnia zajęcia ruchomości, lecz od dnia doręczenia odpowiednio protokołu zajęcia ruchomości albo odpisu protokołu uzupełniającego.

Uwaga do art. 100 § 3b u.p.e.a.

Czy powierzenie bankowi dozoru nad ruchomością odbywa się na podstawie umowy cywilnoprawnej (na jakiej podstawie dokładnie) zawartej przez organ egz. z bankiem na dozór, czy też np. dozór powierza się na podstawie postanowienia i później bank wystawia fakturę organowi egzekucyjnemu, który obciąża tymi kosztami zobowiązanego? Czy takie postanowienie doręczamy zobowiązanemu, czy przysługuje na nie zażalenie?

Wyjaśnienie:

Powierzenie bankowi dozoru nad zajęętą ruchomością niemającą wartości historycznej, naukowej lub artystycznej odbywa się na podstawie umowy na podstawie przepisów kodeksu cywilnego, np. umowy przechowania. Nie wydaje się postanowienia, o czym stanowi projektowany art. 102 § 5 u.p.e.a. Koszty faktycznie poniesione przez organ egzekucyjny w związku z prowadzeniem egzekucji, w szczególności na opłaceniu dozoru czy przechowania zajętych ruchomości stanowią wydatek egzekucyjny (aktualny art. 64b ustawy) i obciążają one zobowiązanego.

Uwaga do art. art. 104a § 4 (aktualnie projektowany art. 104b § 1 i § 2u.p.e.a.)

Czy na postanowienie o wyrażeniu zgody na sprzedaż przez zobowiązanego zajętej ruchomości przysługuje zażalenie? Co się dzieje z kosztami egzekucyjnymi związanymi z zajęciem ruchomości, odebraniem zajętych ruchomości i ogłoszeniem sprzedaży oraz przeprowadzeniem sprzedaży w inny sposób, skoro nie pobiera się kosztów egzekucyjnych, z wyłączeniem wydatków egzekucyjnych?

Wyjaśnienie:

Przyjęto, że na postanowienie nie będzie przysługiwało zażalenie. Prawa zobowiązanego nie będą naruszone. Przyjęcie odmiennego założenia mogłoby prowadzić do nadmiernego wydłużania egzekucji z ruchomości. Uznano, że postanowienie nie narusza praw zobowiązanego ani nabywcy ani nie nakłada żadnych obowiązków, stąd rezygnacja z poddania go kontroli instancyjnej. Brak zaskarżalności postanowienia nie wyłącza wniesienia skargi do sądu administracyjnego. Zgodnie bowiem z art. 53 § 2 ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi, skargę na akty lub czynności, o których mowa w art. 3 § 2 pkt 4, wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się o wydaniu aktu lub podjęciu innej czynności. Przy projektowaniu przepisu art.

104b § 3 wzięto pod uwagę inicjatywę zobowiązanego związaną z wybraniem podmiotu, który nabędzie zajęta ruchomość.

Skoro sprzedaż przez zobowiązanego nie stanowi sprzedaży egzekucyjnej, nie powstanie obowiązek zapłaty opłaty za czynność egzekucyjną, o której mowa w art. 64 § 9 pkt 8 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, za przeprowadzenie licytacji lub dokonanie sprzedaży egzekucyjnej w inny sposób.

Uwagi Federacji Związków Zawodowych Pracowników Skarbowych

Uwaga do art. 6 § 1e u.p.e.a.

Zaproponowana regulacja budzi następujące wątpliwości:

Kto będzie weryfikował poprawność informacji podanych przez zobowiązanego do protokołu o stanie majątkowym i wyciągał ewentualne konsekwencje w przypadku podania fałszywych informacji?

Wyjaśnienie

Zrezygnowano z regulacji art. 6 § 1e. Regulacja została zaprojektowana w art. 37b i w art. 168d. Poprawność informacji podanych przez zobowiązanego będzie weryfikował organ odbierający oświadczenie, a w przypadku podania fałszywych informacji będzie groziła odpowiedzialność karna na zasadach ogólnych.

Jaki jest cel spisania protokołu, skoro organ egzekucyjny i tak we własnym zakresie poszukuje majątku?

Wyjaśnienie

Wierzyciel będzie miał możliwość sporządzenia protokołu o stanie majątkowym w celu wszczęcia lub prowadzenia egzekucji administracyjnej, przede wszystkim w związku z ponownym wszczęciem postępowania egzekucyjnego. W takim przypadku bowiem niezbędne jest ujawnienie majątku lub źródła dochodu zobowiązanego, z których jest możliwe wyegzekwowanie środków pieniężnych przewyższających koszty egzekucyjne.

Czy jeżeli zobowiązany poda do protokołu Wierzycielowi, że nie ma majątku, to będzie on mógł odstąpić od wystawiania tytułu?

Wyjaśnienie

Wierzyciel może odstąpić od wystawienia tytułu wykonawczego w przypadku braku majątku przez zobowiązanego jedynie na podstawie art. 6 § 1c u.p.e.a. (w tym zakresie nie przewiduje się zmian). Stosownie do tego przepisu wierzyciel może odstąpić od czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych, jeżeli nie upłynęło 12 miesięcy od dnia wydania postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego z przyczyny określonej w art. 59 § 2, wydanego w sprawie prowadzonej na wniosek tego wierzyciela, na podstawie tytułu wykonawczego obejmującego inne należności pieniężne zobowiązanego, chyba że ujawniony zostanie majątek lub źródło dochodu zobowiązanego przewyższające kwotę wydatków egzekucyjnych.

Brak majątku przez zobowiązanego, do którego może być skierowana egzekucja, co do zasady, nie stanowi przesłanki do odstąpienia od ww. obowiązku.

Czy taki zapis nie stworzy mylnego przekonania wśród Wierzycieli, że mogą decydować o tym jakie środki egzekucyjne będzie stosował organ?

Wyjaśnienie

Zgodnie z projektowanym art. 26 § 1e pkt 1, analogicznie do obowiązującego § 15 pkt 5 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 2015 r. w sprawie postępowania wierzycieli należności pieniężnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1483) wierzyciel ma obowiązek przekazywać organowi egzekucyjnemu informacje o posiadanych przez zobowiązanego

składnikach majątkowych i źródłach dochodu. Natomiast organ egzekucyjny z urzędu ma obowiązek podjąć środki egzekucyjne, które prowadzą bezpośrednio do wykonania obowiązku, a spośród kilku takich środków – środki najmniej uciążliwe dla zobowiązanego, stosownie do art. 7 § 2 u.p.e.a. Do organu egzekucyjnego należy decyzja w zakresie zastosowania środków egzekucyjnych.

Czy spisanie protokołu będzie obowiązkiem dla Wierzyciela przed wysłaniem tytułu wykonawczego do organu egzekucyjnego? Jeżeli, tak to Wierzyciel może dyktować organowi co ma robić i może chcieć go z tego rozliczać. Efekt – więcej zapytań o stan realizacji tytułów wykonawczych. Organ egzekucyjny zamiast prowadzić egzekucję będzie odpowiadać Wierzycielom na pisma.

Wyjaśnienie

Projektowana regulacja nie wprowadza obowiązku sporządzenia protokołu o stanie majątkowym przed skierowaniem tytułu wykonawczego do organu egzekucyjnego i nie przewiduje się zwiększenia liczby zapytań kierowanych przez wierzycieli do organu egzekucyjnego o przebieg postępowania egzekucyjnego. W obowiązującym stanie prawnym wierzyciel również może poszukiwać majątku i ma obowiązek przekazywać informację o majątku do organu egzekucyjnego.

Uwaga do art. 19 § 1a-c u.p.e.a.

Propozycja wyznaczenia naczelnika urzędu skarbowego do wykonywania niektórych czynności egzekucyjnych niezależnie od właściwości miejscowej wprowadzi chaos informacyjny, negatywnie wpłynie na wizerunek urzędów, wydłuży czas załatwienia sprawy. Ponadto budzi wątpliwości w zakresie organu właściwego do rozpatrzenia środków prawnych np. skargi na czynność egzekucyjną, zwolnienia spod egzekucji. Pracownicy prowadzący postępowanie egzekucyjne będą wykonywać szereg dodatkowych czynności np. wymieniać informację między urzędami dotyczącą aktualnego stanu zaległości. Organ prowadzący postępowanie nigdy nie będzie na bieżąco miał informacji o aktualnym stanie sprawy oraz nie będzie miał możliwości od razu udzielić informacji zobowiązanym. Tylko w sytuacji kiedy jeden urząd stosuje środki egzekucyjne jest możliwy płynny przepływ informacji oraz kompleksowe i szybkie załatwienie sprawy, które jest w interesie zobowiązanych, jak i samego urzędu biorąc pod uwagę ministerialne mierniki.

Uwaga uwzględniona – zrezygnowano z projektowanej regulacji.

Uwaga do art. 26 § 1c u.p.e.a.

Dotychczasowa elektronizacja niektórych czynności nie jest w pełni dopracowana np. odpowiedzi z banków na zawiadomienia o zajęciu rachunków przekazywane przez Ognivo pracownicy muszą wprowadzać ręcznie do systemu Egapoltax. Kolejna elektronizacja postępowania egzekucyjnego powinna być poprzedzona dopracowaniem obecnych systemów i narzędzi. Zaproponowana regulacja budzi wątpliwości w zakresie formy przekazywania dalszych tytułów wykonawczych do naczelników urzędów skarbowych o nadanie klauzuli wykonalności na tytułach wykonawczych w celu wpisu hipoteki oraz np. przez dyrektora oddziału ZUS w celu zastosowania środków egzekucyjnych, do których nie jest uprawniony

Wyjaśnienie

System teleinformatyczny zostanie dostosowany do elektronicznego przesyłania tytułów wykonawczych przez wierzycieli do organu egzekucyjnego. Natomiast dalsze tytuły wykonawcze będą przesyłane w dotychczasowy sposób.

Uwaga do art. 35 § 1a u.p.e.a.

W związku z tym, że wierzyciel wniesie o podjęcie zawieszonego postępowania tylko na podstawie przypuszczenia, to istnieje zagrożenie, że zobowiązani masowo będą składać skargi na czynności egzekucyjne, wnioski o zwrot pobranych kosztów egzekucyjnych oraz inne wnioski, gdyż wierzyciel będzie zmieniał zdanie co do podjęcia zawieszonego postępowania egzekucyjnego, podczas gdy organ będzie stosował skutecznie nowe środki egzekucyjne i przekazywał wyegzekwowane kwoty wierzycielowi. Analogiczne wątpliwości pojawiają się, w sytuacji kiedy zobowiązany wniesie zarzuty po 7 dniach od otrzymania odpisu wykonawczego i postępowanie tym samym nie będzie zawieszone. Co organ egzekucyjny do czasu rozpatrzenia zarzutów ma robić? Czy podejmować nowe czynności? Co z realizacją dotychczas zastosowanych środków egzekucyjnych?

Uwaga uwzględniona

Zaproponowano nowe brzmienie przepisu, zgodnie z którym wierzyciel po otrzymaniu zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej będzie mógł w uzasadnionych przypadkach wystąpić z wnioskiem o podjęcie w całości albo w części zawieszonego postępowania egzekucyjnego.

W przypadku wniesienia zarzutów upływie 7 dni od doręczenia odpisu tytułu wykonawczego postępowanie egzekucyjne będzie nadal prowadzone – organ egzekucyjny będzie kontynuował zastosowane środki egzekucyjne i podejmował nowe. Niemniej zauważyć należy, że na podstawie art. 56 § 1 pkt 4 u.p.e.a. wierzyciel, jeżeli uzna że postępowanie czasowo nie powinno być prowadzone, będzie mógł w każdym czasie wystąpić z żądaniem zawieszenia postępowania egzekucyjnego.

Uwaga do art. 62 u.p.e.a.

Obecne system informatyczny nie pozwala organowi egzekucyjnemu wysłać aktualizacji ani wycofania adnotacji skierowanej do organu, który przejął łączne prowadzenie egzekucji.

Wyjaśnienie.

Projektowane przepisy przewidują, że w adnotacji przekazuje się dane niezbędne do prawidłowego prowadzenia egzekucji. Zatem w przypadku gdy dane te ulegną zmianie konieczność ich aktualizacji wynika z przepisu dotyczącego przekazania adnotacji.

Uwaga do art. 67e § 1 u.p.e.a.

Dobrowolna zapłata należności przez zobowiązanego, zgodnie z projektem ustawy, nie stanowi realizacji środka egzekucyjnego. Należy podkreślić, że jednak jest ona efektem czynności podjętych przez pracowników egzekucji. Ponadto skoro sprzedaż ruchomości przez zobowiązanego pod nadzorem organu egzekucyjnego jest traktowana jako sprzedaż przez organ egzekucyjny, to należy zadać pytanie dlaczego taki sam schemat nie ma zastosowania przy wpłatach przez zobowiązanych? Przecież zapłatę dokonywaną już po wszczęciu egzekucji, trudno traktować jako dobrowolną.

Uwaga nieuwzględniona.

Zaproponowane przepisy regulujące dobrowolną zapłatę są konsekwencją rozwiązań zawartych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3379) i mają na celu wyeliminowanie wątpliwości w zakresie stosowania przepisów o opłacie egzekucyjnej uregulowanej w tym projekcie ustawy (10% wyegzekwowanych należności pieniężnych lub 5% uzyskanych przez organ egzekucyjny należności pieniężnych w wyniku zapłaty przez zobowiązanego). Ponadto mają na celu wyeliminowanie wątpliwości w zakresie przerwania biegu terminu przedawnienia. Należy również zauważyć, że w projektowanym art. 104b § 3 przyjęto, że sprzedaż ruchomości zgodnie z postanowieniem, o którym mowa w § 1 nie stanowi jednak sprzedaży egzekucyjnej.

Uwaga do art. 71e § 2 u.p.e.a.

Pokwitowanie pobrania wystawiane w obecnej formie jest małe i trudno będzie na nim znaleźć jeszcze miejsce na wpisanie stanowiska pracownika. Biorąc pod uwagę, że jest to druk ścisłego zarachowania, to wystarczyłby podpis pracownika. Kolejny problem pojawia się w sytuacji, kiedy wpłata zobowiązanego będzie pokrywać wiele tytułów wykonawczych. Wpisanie wszystkich numerów na tak małym dokumencie, żeby były czytelne może stanowić spore wyzwanie.

Wyjaśnienie

W przypadku egzekucji z pieniędzy nie przewiduje się wzoru pokwitowania pobrania analogicznie do obowiązującego stanu prawnego. Określanie wzoru pokwitowania jest niecelowe ze względu na to, że pokwitowanie pobrania będzie drukowane również z terminala płatniczego.

Uwagi Forum Związków Zawodowych

Uwaga do art. 67e-67g

W ocenie Związku:

- „dobrowolna zapłata” przez zobowiązanego należności po wszczęciu egzekucji jest związana z realizacją środka egzekucyjnego, gdyż następuje skutek jego zastosowania,
- propozycja regulacji dotycząca zapłaty przez zobowiązanego organowi egzekucyjnemu jest niczym nieuzasadnioną, daleko idącą zmianą, która nie znajduje argumentów w treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego SK 31/14 z 28 czerwca 2016 r.,
- jest ingerencją w prawa pracownicze i negatywnych skutków finansowych dla pracowników komórek egzekucyjnych urzędów skarbowych,
- będzie miała negatywny wpływ projektowanej regulacji na bezpieczeństwo i komfort wykonywanej pracy przez egzekutorów, jak również na negatywne postrzeganie przez zobowiązanych,
- będzie miała negatywny wpływ na przerwanie biegu terminu przedawnienia i możliwość zaspokojenia wierzycieli.

Uwaga nieuwzględniona.

Zapłata przez zobowiązanego do organu egzekucyjnego dochodzonej należności nie stanowi realizacji wcześniej zastosowanego środka egzekucyjnego, u.p.e.a. bowiem reguluje sposób dokonywania poszczególnych środków egzekucyjnych, a środek egzekucyjny realizuje dłużnik zajętej wierzytelności (z wyjątkiem egzekucji z pieniędzy).

Zaproponowane przepisy są konsekwencją rozwiązań zawartych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3379) i mają na celu wyeliminowanie wątpliwości w zakresie stosowania przepisów o opłacie egzekucyjnej uregulowanej w tym projekcie (10% wyegzekwowanych należności pieniężnych lub 5% uzyskanych przez organ egzekucyjny należności pieniężnych w wyniku zapłaty przez zobowiązanego). Ponadto mają na celu usunięcie wątpliwości w zakresie przerwania biegu terminu przedawnienia z uwagi na zastosowany środek egzekucyjny, o którym podatnik został zawiadomiony.

Projektowana regulacja nie wpłynie na dodatkowe wynagrodzenie otrzymywane przez pracowników i kierowników komórek egzekucyjnych urzędów skarbowych na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w dnia 15 grudnia 2014 r. w sprawie uprawnień szczególnych przysługujących niektórym kategoriom członków korpusu służby cywilnej (Dz. U. z 2015, poz. 30). Zgodnie bowiem z § 1 ust. 5 pkt 1 tego rozporządzenia przez kwotę uzyskaną rozumie się należności pieniężne objęte tytułem wykonawczym wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie, kosztami upomnienia oraz kosztami egzekucyjnymi uzyskane przez organ egzekucyjny albo organ rekwizycyjny po dokonaniu czynności egzekucyjnej podjętej w ramach środka egzekucyjnego.

Nie będzie miała negatywnego wpływ na bezpieczeństwo i komfort wykonywanej pracy przez egzekutorów, jak również na negatywne postrzeganie przez zobowiązanych. Po wejściu w życie projektowanej regulacji bowiem nie zostanie ograniczone prawo do dokonywania zapłaty dochodzonej należności przez zobowiązanego do organu egzekucyjnego w toku postępowania egzekucyjnego, a wręcz przeciwnie przyjmowanie tych wpłat zostanie usankcjonowane prawnie. Nie zostanie też ograniczone prawo do przyjmowania takich wpłat przez pracowników obsługujących organ egzekucyjny.

Projektowane przepisy nie będą miały negatywnego wpływu na przerwanie biegu terminu przedawnienia i możliwość zaspokojenia wierzycieli. Bieg terminu przedawnienia bowiem, stosownie, do art. 70 § 4 ustawy – Ordynacja Podatkowa, zostaje przerwany wskutek zastosowania środka egzekucyjnego, o którym podatnik został zawiadomiony.

Ponadto są spójne z brzmieniem projektowanych przepisów regulujących egzekucję z pieniędzy tj. art. 71d -71f u.p.e.a. (egzekucja z pieniędzy będzie odbywała się na wezwanie organu egzekucyjnego poza siedzibą organu egzekucyjnego).

Uwagi Związku Zawodowego Celnicy PL

Uwaga ogólna

Projekt ustawy został negatywnie oceniony przez Związek. Zdaniem Związku bowiem proponowane zmiany nie mają na celu zwiększenia efektywności egzekucji, uproszczenia procedur ani poprawy sytuacji zobowiązanych jak i bezpieczeństwa poboru gotówki, a jedynie zmierzają do pozbawienia pracowników należnego im wynagrodzenia prowizyjnego. Związek zwrócił uwagę na to, że praca w dziale egzekucji jest zajęciem bardzo niewdzięcznym, wymaga dużego nakładu sił, determinacji, oraz odwagi, żeby osiągnąć zamierzony cel. Dodatkowo z wieloletnich doświadczeń pracowników jednoznacznie wynika, że przy podejmowaniu czynności egzekucyjnych w miejscu zamieszkania/pobytu, zobowiązani często bywają bardziej agresywni oraz znacznie bardziej zagrażają zdrowiu i życiu pracowników.

Wyjaśnienie.

Ministerstwo Finansów nie podziela stanowiska Związku. W projekcie tym bowiem zaproponowano szereg zmian, które usprawniają egzekucję jak np. wyłączenie organu egzekucyjnego z rozpatrywania zarzutów w sprawie egzekucji administracyjnej dotyczących dochodzonej należności, elektroniczne przekazywanie tytułów wykonawczych przez wierzycieli do naczelnika urzędu skarbowego, w przypadku zbiegu egzekucji zrezygnowano z przekazywania odpisów tytułów wykonawczych i innych dokumentów (będzie przekazywana tylko adnotacja), usprawnienie egzekucji z ruchomości. Zaproponowano także usprawnianie najczęściej stosowanego środka egzekucyjnego tj. egzekucja z rachunku bankowego, a także zostanie wprowadzona elektronizacja egzekucji z rachunków w prowadzonych przez spółdzielcze kasy oszczędnościowo – kredytowe. Propozycje te zwiększą skuteczność środków egzekucyjnych, a tym samym zwiększą wysokość wyegzekwowanych kwot, co z kolei przełoży się na wzrost wysokości wynagrodzeń dodatkowych otrzymywanych przez pracowników komórek egzekucyjnych urzędów skarbowych.

Uwaga do art. 67e u.p.e.a.

Wpłatę, którą projektodawca określa jako "dobrowolną", zdaniem Związku, należy bezwzględnie traktować jako czynność egzekucyjną lub jej skutek. Skoro doszło do egzekucji to nie może być mowy o dobrowolności wpłaty. Zobowiązani przystępują do spłaty zaległości dopiero po dokonanych czynnościach egzekucyjnych, otrzymanym zawiadomieniu o prowadzonym postępowaniu egzekucyjnym. Wprowadzenie tzw. pobrania w urzędzie miało na celu zwiększenie bezpieczeństwa pracowników i całej operacji, w tym także lepszą

weryfikację przyjmowanych banknotów, co praktycznie jest niemożliwe do osiągnięcia w terenie. Wskazanie w art 67e § 1 projektu, że zapłata nie stanowi realizacji środka egzekucyjnego jest błędem. O ile zapłata sama w sobie nie stanowi środka egzekucyjnego, jednakże spłata zaległości jest bezwzględnie powiązana z realizacją środka lub jest bez wątpliwości skutkiem innych czynności egzekucyjnych zmierzających do zastosowania lub zrealizowania środka egzekucyjnego.

Uwaga nieuwzględniona

Zawarta w art. 67e u.p.e.a. regulacja nie wpłynie na wysokość dodatkowego wynagrodzenia pracowników komórek egzekucyjnych urzędów skarbowych. W obowiązującym stanie prawnym w przypadku zapłaty przez zobowiązanego organowi egzekucyjnemu dochodzonej należności wynagrodzenie prowizyjne przysługuje jedynie w przypadku, gdy zapłata ta nastąpiła po dokonaniu czynności egzekucyjnej podjętej w ramach środka egzekucyjnego, a więc w przypadku, gdy egzekucja została wszczęta, a zobowiązany zgłosi się do organu egzekucyjnego w celu wykonania obowiązku albo dokona zapłaty należności na rachunek tego organu. Zgodnie bowiem z § 1 ust. 5 pkt 1 rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 2014 r. w sprawie uprawnień szczególnych przysługujących niektórym kategoriom członków korpusu służby cywilnej (Dz.U. z 2015 r. poz. 30) przez kwotę uzyskaną rozumie się należności pieniężne objęte tytułem wykonawczym wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie, kosztami upomnienia oraz kosztami egzekucyjnymi uzyskane przez organ egzekucyjny albo organ rekwizycyjny po dokonaniu czynności egzekucyjnej podjętej w ramach środka egzekucyjnego.

Ponadto zaproponowane przepisy regulujące zapłatę dochodzonej należności przez zobowiązanego organowi egzekucyjnemu są konsekwencją rozwiązań zawartych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3379) i mają na celu wyeliminowanie wątpliwości w zakresie stosowania przepisów o opłacie egzekucyjnej uregulowanej w tym projekcie ustawy (10% wyegzekwowanych należności pieniężnych lub 5% uzyskanych przez organ egzekucyjny należności pieniężnych w wyniku zapłaty przez zobowiązanego). Mają na celu także wyeliminowanie wątpliwości w zakresie przerwania biegu terminu przedawnienia z uwagi na zastosowany środek egzekucyjny, o którym podatnik został zawiadomiony.

Uwagi Forum Związków Zawodowych, Ogólnopolski Międzyzakładowy Związek Zawodowy Pracowników Egzekucji Administracyjnej oraz Krajowej Sekcji Administracji Skarbowej NSZZ Solidarność

Uwaga do art. 67e u.p.e.a.

W ocenie Związków:

- „dobrowolna zapłata” przez zobowiązanego należności po wszczęciu egzekucji jest związana z realizacją środka egzekucyjnego, gdyż następuje skutek jego zastosowania,
- propozycja regulacji dotycząca zapłaty przez zobowiązanego organowi egzekucyjnemu jest niczym nieuzasadnioną, daleko idącą zmianą, która nie znajduje argumentów w treści wyroku Trybunału Konstytucyjnego SK 31/14 z 28 czerwca 2016 r.,
- jest ingerencją w prawa pracownicze i negatywnych skutków finansowych dla pracowników komórek egzekucyjnych urzędów skarbowych,
- będzie miała negatywny wpływ projektowanej regulacji na bezpieczeństwo i komfort wykonywanej pracy przez egzekutorów, jak również na negatywne postrzeganie przez zobowiązanych,
- będzie miała negatywny wpływ na przerwanie biegu terminu przedawnienia i możliwość zaspokojenia wierzycieli.

Uwaga nieuwzględniona.

Zapłata przez zobowiązanego do organu egzekucyjnego dochodzonej należności nie stanowi realizacji wcześniej zastosowanego środka egzekucyjnego, u.p.e.a. bowiem reguluje sposób dokonywania poszczególnych środków egzekucyjnych, a środek egzekucyjny realizuje dłużnik zajętej wierzytelności (z wyjątkiem egzekucji z pieniędzy).

Zaproponowane przepisy są konsekwencją rozwiązań zawartych w projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 3379) i mają na celu wyeliminowanie wątpliwości w zakresie stosowania przepisów o opłacie egzekucyjnej uregulowanej w tym projekcie (10% wyegzekwowanych należności pieniężnych lub 5% uzyskanych przez organ egzekucyjny należności pieniężnych w wyniku zapłaty przez zobowiązanego). Ponadto mają na celu usunięcie wątpliwości w zakresie przerwaniu biegu terminu przedawnienia z uwagi na zastosowany środek egzekucyjny, o którym podatnik został zawiadomiony.

Projektowana regulacja nie wpłynie na dodatkowe wynagrodzenie otrzymywane przez pracowników i kierowników komórek egzekucyjnych urzędów skarbowych na podstawie rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w dnia 15 grudnia 2014 r. w sprawie uprawnień szczególnych przysługujących niektórym kategoriom członków korpusu służby cywilnej (Dz. U. z 2015, poz. 30). Zgodnie bowiem z § 1 ust. 5 pkt 1 tego rozporządzenia przez kwotę uzyskaną rozumie się należności pieniężne objęte tytułem wykonawczym wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia należności w terminie, kosztami upomnienia oraz kosztami egzekucyjnymi uzyskane przez organ egzekucyjny albo organ rekwizycyjny po dokonaniu czynności egzekucyjnej podjętej w ramach środka egzekucyjnego.

Nie będzie miała negatywnego wpływ na bezpieczeństwo i komfort wykonywanej pracy przez egzekutorów, jak również na negatywne postrzeganie przez zobowiązanych. Po wejściu w życie projektowanej regulacji bowiem nie zostanie ograniczone prawo do dokonywania zapłaty dochodzonej należności przez zobowiązanego do organu egzekucyjnego w toku postępowania egzekucyjnego, a wręcz przeciwnie przyjmowanie tych wpłat zostanie usankcjonowane prawnie. Nie zostanie też ograniczone prawo do przyjmowania takich wpłat przez pracowników obsługujących organ egzekucyjny.

Projektowane przepisy nie będą miały negatywnego wpływu na przerwanie biegu terminu przedawnienia i możliwość zaspokojenia wierzycieli. Bieg terminu przedawnienia bowiem, stosownie, do art. 70 § 4 ustawy – Ordynacja Podatkowa, zostaje przerwany wskutek zastosowania środka egzekucyjnego, o którym podatnik został zawiadomiony.

Ponadto są spójne z brzmieniem projektowanych przepisów regulujących egzekucję z pieniędzy tj. art. 71d -71f u.p.e.a. (egzekucja z pieniędzy będzie odbywała się na wezwanie organu egzekucyjnego poza siedzibą organu egzekucyjnego).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt ustawy w dniu 25 lutego 2019 r. został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Rządowego Centrum Legislacji. Żadne podmioty nie wyraziły zainteresowania pracami nad projektem w trybie tej ustawy.

Projekt ustawy nie wymagał zasięgnięcia opinii i uzgodnienia z właściwymi organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie postępowania wierzycieli należności pieniężnych

Na podstawie art. 6 § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) formy działań informacyjnych podejmowanych wobec zobowiązanego zmierzających do dobrowolnego wykonania przez niego obowiązku, przypadki, w których mogą być te działania podejmowane oraz sposób ich ewidencjonowania;
- 2) tryb postępowania wierzycieli należności pieniężnych przy podejmowaniu czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych.

§ 2. Wierzyciel jest obowiązany do systematycznej kontroli terminowości zapłaty należności pieniężnych.

§ 3. 1. Jeżeli zachodzi uzasadnione okolicznościami przypuszczenie, że zobowiązany wykona dobrowolnie obowiązek bez konieczności wszczęcia egzekucji administracyjnej, wierzyciel może podejmować działania informacyjne wobec zobowiązanego zmierzające do dobrowolnego wykonania przez niego obowiązku, zwane dalej „działaniami informacyjnymi”, przed przesłaniem:

- 1) upomnienia;
- 2) tytułu wykonawczego, w przypadku gdy egzekucja administracyjna może być wszczęta bez uprzedniego doręczenia upomnienia.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli:

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz.1059).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1499, 1629, 2192, 2193 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 730 i ...

- 1) okres do upływu terminu przedawnienia należności pieniężnej jest krótszy niż 6 miesięcy;
- 2) zostanie ujawniony majątek lub źródła dochodu zobowiązanego przewyższające kwotę wydatków egzekucyjnych po uprzednim odstąpieniu od czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych – w przypadku, o którym mowa w art. 6 § 1c ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, zwanej dalej „ustawą”.

3. Działania informacyjne są podejmowane w formie pisemnej, dźwiękowej lub graficznej w szczególności przez: internetowy portal informacyjny, krótką wiadomość tekstową (sms), e-mail, telefon, faks.

4. Działania informacyjne są rejestrowane w postaci papierowej lub elektronicznej przez wskazanie, w szczególności:

- 1) formy działania informacyjnego;
- 2) daty podjęcia działania informacyjnego.

§ 4. 1. Wierzyciel przesyła zobowiązanemu upomnienie, o ile jest wymagane:

- 1) niezwłocznie, w szczególności jeżeli:
 - a) łączna wysokość należności pieniężnych wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia w terminie należności pieniężnych przekroczy dziesięciokrotność kosztów upomnienia i nie zostały podjęte działania informacyjne,
 - b) z podjętych działań informacyjnych w sprawie wynika, że obowiązek nie zostanie dobrowolnie wykonany;
- 2) nie później niż po upływie 21 dni od dnia, w którym po raz pierwszy podjęto działania informacyjne, jeżeli z tych działań wynika, że obowiązek zostanie dobrowolnie wykonany.

2. Przesłanie upomnienia w przypadku określonym w ust. 1 pkt 1 lit. a nie wyłącza podejmowania działań informacyjnych.

§ 5. 1. Upomnienie zawiera co najmniej:

- 1) nazwę wierzyciela i adres jego siedziby lub jednostki organizacyjnej;
- 2) imię i nazwisko lub nazwę zobowiązanego i jego adres, a także PESEL, NIP lub REGON, jeżeli zobowiązany taki numer posiada;
- 3) wskazanie:

- a) wysokości i rodzaju należności pieniężnej, którą należy uiścić, oraz okresu, którego dotyczy,
 - b) rodzaju i wysokości odsetek z tytułu niezapłacenia w terminie należności pieniężnej naliczonych na dzień wystawienia upomnienia, o ile są wymagane, oraz stawki tych odsetek obowiązującej na dzień wystawienia upomnienia, według której należy obliczyć dalsze odsetki,
 - c) sposobu zapłaty należności pieniężnej,
 - d) wysokości kosztów upomnienia;
- 4) wezwanie do wykonania obowiązku z zagrożeniem skierowania sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego po upływie 7 dni od dnia doręczenia upomnienia;
- 5) pouczenie zobowiązanego o:
- a) obowiązku uiszczenia kosztów egzekucyjnych, które zaspokajane są w pierwszej kolejności – w przypadku niewykonania obowiązku w terminie 7 dni od dnia doręczenia upomnienia i skierowania sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego,
 - b) prawie zapłaty wierzycielowi należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych gotówką lub bezgotówkowo,
 - c) obowiązku zawiadomienia o zmianie adresu zamieszkania lub siedziby:
 - wierzyciela – w przypadku niewykonania w całości obowiązku w terminie 7 dni od dnia doręczenia upomnienia,
 - organu egzekucyjnego – po doręczeniu mu odpisu tytułu wykonawczego;
 - d) skutkach niewykonania obowiązku, o którym mowa w lit. c;
- 6) datę wystawienia upomnienia.

2. Upomnienie może dotyczyć więcej niż jednej należności pieniężnej, jeżeli są one należne od tego samego zobowiązanego. W takim przypadku koszty upomnienia nalicza się jednorazowo.

§ 6. W przypadkach, w których egzekucja administracyjna może być wszczęta bez uprzedniego doręczenia upomnienia, wierzyciel wystawia tytuł wykonawczy:

- 1) niezwłocznie, w szczególności jeżeli:
 - a) łączna wysokość należności pieniężnych wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia w terminie należności pieniężnych przekroczy dziesięciokrotność kosztów upomnienia i nie zostały podjęte działania informacyjne,

- b) z podjętych działań informacyjnych w sprawie wynika, że obowiązek nie zostanie dobrowolnie wykonany;
- 2) nie później niż po upływie 21 dni od dnia, w którym po raz pierwszy podjęto działania informacyjne, jeżeli z tych działań wynika, że obowiązek zostanie dobrowolnie wykonany.

§ 7. Informacje, o których mowa w art. 26 § 1e ustawy, mogą dotyczyć więcej niż jednego tytułu wykonawczego w odniesieniu do tego samego zobowiązanego.

§ 8. Jeżeli wierzyciel będący jednocześnie organem egzekucyjnym, o którym mowa w art. 19 § 2 ustawy, nie jest właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę zobowiązanego, przekazuje tytuł wykonawczy do właściwego miejscowo naczelnika urzędu skarbowego celem prowadzenia postępowania egzekucyjnego.

§ 9. 1. W przypadku przekazania organowi egzekucyjnemu tytułu wykonawczego w sposób, o którym mowa w art. 26 § 1c pkt 2 ustawy, wierzyciel dołącza jego odpisy w liczbie po jednym egzemplarzu dla każdego zobowiązanego. Jeden egzemplarz tytułu wykonawczego wierzyciel może pozostawić w aktach sprawy.

2. W przypadku wystawienia tytułów wykonawczych obejmujących należności pieniężne objęte jednym upomnieniem, koszty upomnienia uwzględnia się w jednym z tych tytułów wykonawczych.

§ 10. W przypadku potrzeby wydania dalszego tytułu wykonawczego i kolejnego tytułu wykonawczego wierzyciel występuje do organu egzekucyjnego o podanie daty nadania klauzuli o skierowaniu tytułu do egzekucji administracyjnej.

§ 11. Do dalszego tytułu wykonawczego i kolejnego tytułu wykonawczego, o których mowa w art. 26 § 1c pkt 2 ustawy, przepis § 9 ust. 1 zdanie drugie stosuje się odpowiednio.

§ 12. 1. Wierzyciel przekazuje dalszy tytuł wykonawczy wraz z wnioskiem o zastosowanie środków egzekucyjnych, do organu egzekucyjnego właściwego do zastosowania środków egzekucyjnych, do których organ egzekucyjny prowadzący postępowanie egzekucyjne nie jest właściwy, oraz informację zawierającą:

- 1) oznaczenie organu egzekucyjnego prowadzącego postępowanie egzekucyjne;
- 2) dane dotyczące wierzyciela i zobowiązanego, jeżeli uległy zmianie po wystawieniu tytułu wykonawczego;

3) wysokość dochodzonej należności pieniężnej, w tym odsetek z tytułu niezapłacenia w terminie należności pieniężnej i kosztów upomnienia, należnych na dzień sporządzenia tej informacji.

2. Wierzyciel będący jednocześnie organem egzekucyjnym przekazuje organowi egzekucyjnemu właściwemu do zastosowania środków egzekucyjnych informację o wysokości:

- 1) naliczonej i wyegzekwowanej opłaty manipulacyjnej;
- 2) naliczonej i wyegzekwowanej opłaty za dokonane czynności egzekucyjne ze wskazaniem czynności;
- 3) naliczonych i wyegzekwowanych wydatków egzekucyjnych.

3. Wierzyciel informuje organ egzekucyjny prowadzący postępowanie egzekucyjne o skierowaniu dalszego tytułu wykonawczego do organu egzekucyjnego właściwego do zastosowania środków egzekucyjnych.

§ 13. Do zmienionego tytułu wykonawczego przepisy § 9 ust. 1 i § 10 stosuje się odpowiednio.

§ 14. 1. W razie utraty tytułu wykonawczego przed wszczęciem egzekucji administracyjnej wierzyciel ponownie wystawia tytuł wykonawczy i przekazuje go do organu egzekucyjnego.

2. W ponownie wystawionym tytule wykonawczym wierzyciel wpisuje numer utraconego tytułu wykonawczego oraz dzień, w którym ponownie wystawił tytuł wykonawczy.

§ 15. Przepis § 12 stosuje się odpowiednio w przypadku, w którym wierzyciel wystawił tytuł wykonawczy na podstawie którego zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne przed dniem 21 listopada 2013 r. i nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, z tym że zamiast dalszego tytułu wykonawczego wierzyciel przekazuje do właściwego miejscowo naczelnika urzędu skarbowego odpis tytułu wykonawczego.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ³⁾

MINISTER FINANSÓW

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 30 grudnia 2015 r. w sprawie postępowania wierzycieli należności pieniężnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1483), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 25 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), dalej zwana: „ustawą”, w art. 6 § 2 zawiera, zmienioną ustawą o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw zwana dalej „ustawą zmieniającą”, delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w formie rozporządzenia:

1) formy działań informacyjnych, o których mowa w § 1b, przypadki, w których mogą być te działania podejmowane, oraz sposób ich ewidencjonowania, mając na względzie zapewnienie efektywności tych działań;

2) trybu postępowania wierzycieli należności pieniężnych przy podejmowaniu czynności, o których mowa w § 1, mając na względzie zapewnienie terminowości i prawidłowości przesyłania zobowiązanemu upomnienia, o którym mowa w art. 15 § 1, a także kierowania do organu egzekucyjnego wniosków egzekucyjnych i tytułów wykonawczych.

Na podstawie ww. delegacji ustawowej dotychczas obowiązuje rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie postępowania wierzycieli należności pieniężnych z dnia 30 grudnia 2015 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 1483).

Ustawa o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw, wprowadza wiele zmian mających wpływ na regulację zawartą w akcie wykonawczym wydanym na podstawie art. 6 § 2 ustawy. Wynika to m.in. z dodania do art. 27 § 2b ustawy, zawierającego upoważnienie dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia m.in. szczegółowych regulacji w zakresie sposobu przekazywania wniosku egzekucyjnego i tytułu wykonawczego.

Ponadto należy mieć na uwadze, że projektowana ustawa przenosi część rozwiązań prawnych uregulowanych dotychczas w rozporządzeniu wydanym na podstawie art. 6 § 2 ustawy do ustawy. Przykładowo wyłączono spod zakresu zmienianego rozporządzenia obecnie obowiązujący § 10 regulujący przekazywanie przez wierzyciela organowi egzekucyjnemu innych danych niż wynikające z tytułu wykonawczego, przepisy dotyczące sporządzania tytułu wykonawczego i przekazywania w sposób, o którym mowa w art. 26 § 1c ustawy oraz regulacje dotyczące obowiązków wierzyciela w zakresie zawiadamiania organu egzekucyjnego o okolicznościach mających wpływ na postępowanie egzekucyjne. Poza zakresem rozporządzenia zawarto również część rozwiązań w kwestii zmienionego i dalszego tytułu wykonawczego. Zaś regulacje dotyczące elementów wezwania zobowiązanego do złożenia oświadczenia o posiadanym majątku i źródłach dochodu oraz samego oświadczenia o posiadanym majątku i źródłach dochodu mają być przedmiotem przepisów wykonawczych wydanych na podstawie nowych delegacji ustawowych.

Przepis § 3 projektu rozporządzenia określa formy działań informacyjnych podejmowanych przez wierzyciela wobec zobowiązanego, zmierzających do skłonienia go do dobrowolnego wykonania obowiązku w każdej sprawie, w której zachodzi przypuszczenie, uzasadnione okolicznościami, dobrowolnego wykonania przez zobowiązanego obowiązku bez konieczności wszczęcia postępowania egzekucyjnego i egzekucji administracyjnej. Działania informacyjne mogą być podejmowane przez wierzyciela przed przesłaniem upomnienia bądź tytułu wykonawczego, w przypadku gdy egzekucja administracyjna może być wszczęta bez uprzedniego doręczenia upomnienia. Należy zauważyć, że działania informacyjne są uprawnieniem wierzyciela, zaś podejmowanie czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych są jego obowiązkiem. Podejmowanie działań informacyjnych oparte jest co do zasady na uznaniu administracyjnym wierzyciela.

Projektowany § 3 ust. 3 zawiera otwarty katalog form kontaktów wierzyciela z zobowiązanymi tj. poprzez internetowy portal informacyjny, krótką wiadomość tekstową (sms), e-mail, telefon, faks.

Z uwagi na konieczność sprawowania nadzoru nad podejmowaniem działań informacyjnych, wierzyciele zobligowani zostali do prowadzenia ewidencji tych działań w formie papierowej bądź elektronicznej poprzez wskazanie daty i formy podjętego działania. Wybór formy ewidencjonowania pozostawiono wierzycielowi.

Zgodnie z projektowanym § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia, wierzyciel przesyła zobowiązanemu upomnienie, o ile jest wymagane, niezwłocznie jeżeli: łączna wysokość należności pieniężnych wraz z odsetkami z tytułu niezapłacenia w terminie należności pieniężnych przekroczy dziesięciokrotność kosztów upomnienia i nie zostały podjęte działania informacyjne, z podjętych działań informacyjnych w sprawie wynika, że obowiązek nie zostanie dobrowolnie wykonany, nie później niż po upływie 21 dni od dnia, w którym po raz pierwszy podjęto działania informacyjne, jeżeli z tych działań wynika, że obowiązek zostanie dobrowolnie wykonany.

Należy zauważyć, że działania informacyjne są uprawnieniem wierzyciela, zaś przesłanie zobowiązanemu pisemnego upomnienia, co do zasady, jest obowiązkiem wierzyciela. Obowiązek ten wynika wprost z art. 15 § 1 ustawy w zw. z art. 6 § 1 ustawy. Nie dotyczy przypadków, w których podjęto działania informacyjne zgodnie z § 3 ust. 1 rozporządzenia bądź przypadków określonych w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 30 października 2014 r. (Dz. U. z 2017 r. poz. 131) w sprawie określenia należności pieniężnych, których egzekucja może być wszczęta bez uprzedniego doręczenia upomnienia.

Projektowany przepis § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia w sprawie postępowania wierzycieli należności pieniężnych stanowi zatem dookreślenie szczególnych przypadków, w których niezwłoczne przesłanie upomnienia jest niezbędne.

Podobne rozwiązania przewiduje projektowany § 6 rozporządzenia w odniesieniu do czynności wierzyciela polegających na wystawieniu tytułu wykonawczego w tych przypadkach, w których egzekucja może być wszczęta bez uprzedniego doręczenia zobowiązanemu upomnienia. W takich przypadkach nie będzie bowiem stosowany projektowany § 3 rozporządzenia. Niezbędne jest więc określenie przypadków, w których tytuł wykonawczy zostanie wystawiony niezwłocznie, a kiedy w terminie późniejszym, w przypadku podjęcia działań informacyjnych. W § 6 projektowanego rozporządzenia nie wprowadzono jednak przepisu umożliwiającego podejmowanie przez wierzyciela działań informacyjnych po wystawieniu tytułu wykonawczego. Przyjęto, że w takim przypadku obowiązkiem wierzyciela jest niezwłoczne przesłanie tego tytułu do organu egzekucyjnego.

W odniesieniu natomiast do przypadków, w których upomnienie jest wymagane i zostanie doręczone zobowiązanemu, a zobowiązany nie wykona obowiązku, zasadą jest, że wierzyciel podejmuje czynności zmierzające do zastosowania środków egzekucyjnych, zgodnie z art. 6 § 1 ustawy. W projektowanym § 5 wyszczególniono obligatoryjne elementy upomnienia. Uzupełnienie upomnienia o informacje, o których mowa w projektowanym § 5 ust. 1 pkt 5 lit. c i d, związane z prawidłowym pouczeniem zobowiązanego o konsekwencjach niezastosowania się do obowiązku zawiadomienia wierzyciela o każdej zmianie adresu zamieszkania lub siedziby ma motywować zobowiązanych do przestrzegania nałożonych na nich obowiązków ustawowych. Zasygnalizowanie o ww. obowiązku i jego konsekwencjach, skutkujących uznaniem za doręczone pism wierzyciela pod dotychczasowy adres, uświadomi zobowiązanym doniosłość tej czynności. Niekorzystny będzie dla nich bowiem brak informacji o wszczynanym wobec nich postępowaniu egzekucyjnym, którego skutkiem

będzie m.in. obciążenie kosztami tego postępowania. W orzecznictwie podkreśla się, że upomnienie nie przypomina o obowiązku, lecz o powinności jego wykonania, pod rygorem stosowania środków przymusu państwowego, tj. środków egzekucyjnych. Upomnienie ma na celu doprowadzenie do dobrowolnego wykonania przez zobowiązanego obowiązku, poprzez uświadomienie negatywnych następstw niezrealizowania obowiązku wynikającego np. z ostatecznej decyzji. Powyższe jest również zgodne z zasadą ekonomiki postępowania egzekucyjnego, ponieważ dobrowolne wykonanie obowiązku po uprzednim doręczeniu zobowiązanemu upomnienia, z zagrożeniem skierowania sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego, nie doprowadza wówczas do wszczęcia postępowania egzekucyjnego i wszczęcia egzekucji administracyjnej. Należy zauważyć, że w przypadku bezskutecznej egzekucji koszty egzekucyjne obciążają wierzyciela, stąd realizacja zasady zagrożenia egzekucją leży w interesie wierzyciela. Koszty upomnienia obciążają zobowiązanego, a w przypadku ich wyegzekwowania czy uzyskania, przekazywane są wierzycielowi. Przyjęto, że upomnienie może dotyczyć więcej niż jednej należności pieniężnej, jeżeli są one należne od tego samego zobowiązanego.

W projektowanym § 7 rozporządzenia przyjęto, że informacja o której mowa w art. 26 § 1e ustawy, którą wierzyciel wraz z wnioskiem egzekucyjnym i tytułem wykonawczym przekazuje organowi egzekucyjnemu może dotyczyć więcej niż jednego tytułu wykonawczego w odniesieniu do tego samego zobowiązanego. Informacja ta, zgodnie z cytowanym wyżej przepisem, ma zawierać m.in. dane, na podstawie których ustalono właściwość miejscową tego organu zgodnie z art. 22 § 3 albo 3a ustawy, imię i nazwisko oraz adres miejsca zamieszkania przedstawiciela ustawowego, opiekuna albo kuratora zobowiązanego, imię i nazwisko oraz adres do korespondencji zarządcy przedsiębiorstwa w spadku, posiadane przez zobowiązanego składniki majątkowe i źródła dochodu oraz numer i datę postanowienia o umorzeniu postępowania egzekucyjnego wydanego na podstawie art. 59 § 2 ustawy oraz ujawnionych składników majątkowych lub źródeł dochodu zobowiązanego przewyższających kwotę wydatków egzekucyjnych. W przypadku wystąpienia o udzielenie pomocy, o której mowa w ustawie z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 425) wierzyciel zobligowany będzie wskazać w informacji datę wysłania przez centralne biuro łącznikowe wniosku o udzielenie informacji lub powiadomienie do państwa członkowskiego lub państwa trzeciego oraz numery wniosków organu wnioskującego i organu współpracującego zawarte w numerze referencyjnym tego wniosku o udzielenie informacji lub powiadomienie.

W § 8 projektowanego rozporządzenia przyjęto zasadę, zgodnie z którą jeżeli wierzyciel będący jednocześnie organem egzekucyjnym, o którym mowa w art. 19 § 2 ustawy, nie jest właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę zobowiązanego, przekazuje tytuł wykonawczy do właściwego miejscowo naczelnika urzędu skarbowego celem prowadzenia postępowania egzekucyjnego. Rozwiązanie to umożliwi przestrzeganie właściwości miejscowej organu egzekucyjnego w sprawach, w których obszar działania samorządowych organów egzekucyjnych, o których mowa w art. 19 § 2 ustawy, nie obejmuje miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego. Powyższa regulacja ma na celu usprawnienie postępowania egzekucyjnego.

W § 9 projektu rozporządzenia uregulowano kwestię dotyczącą liczby odpisów tytułów wykonawczych, które wierzyciele winni dołączyć do tytułu wykonawczego przekazywanego do organu egzekucyjnego w formie papierowej, analogicznie do dotychczasowych rozwiązań.

Zawarto także regulację umożliwiającą wierzycielowi pozostawienie w aktach sprawy jednego odpisu tytułu wykonawczego, który może być mu niezbędny np. w celu wystawienia ponownego tytułu wykonawczego w miejsce utraconego tytułu wykonawczego oraz dalszego tytułu wykonawczego. W celu zapewnienia jednolitej praktyki w projektowanym rozporządzeniu wskazano, że w przypadku wystawienia tytułów wykonawczych obejmujących należności pieniężne objęte jednym upomnieniem, koszty upomnienia uwzględnia się w jednym z tytułów wykonawczych. Odpowiednie zastosowanie § 9 ust. 1 zdanie drugie, dotyczącego pozostawienia przez wierzyciela egzemplarza tytułu wykonawczego w aktach sprawy, będzie dotyczyło dalszego tytułu wykonawczego, zmienionego oraz kolejnego tytułu wykonawczego.

W § 10 projektu rozporządzenia zobowiązano wierzyciela aby przed wydaniem dalszego tytułu wykonawczego i kolejnego tytułu wykonawczego wystąpił do organu egzekucyjnego o podanie daty nadania klauzuli o skierowaniu tytułu do egzekucji administracyjnej. Uzyskanie tej informacji umożliwi prawidłowe sporządzenie dalszego oraz kolejnego tytułu wykonawczego. Wierzyciel bowiem nie dysponuje wiedzą dotyczącą dokładnej daty nadania wydanemu przez siebie i kierowanemu do organu egzekucyjnego tytułowi wykonawczemu.

§ 11 projektu rozporządzenia reguluje odpowiednie stosowanie przepisów § 9 ust. 1 zdanie drugie w przypadku przekazania organowi egzekucyjnemu dalszego tytułu wykonawczego i kolejnego tytułu wykonawczego w sposób, o którym mowa w art. 26 § 1c pkt 2 ustawy.

Projektowany § 12 rozporządzenia reguluje procedurę postępowania wierzyciela będącego jednocześnie organem egzekucyjnym uprawnionym do stosowania środków egzekucyjnych w ograniczonym zakresie. Mając na uwadze treść art. 19 ustawy zaproponowano, że wierzyciel o ograniczonych uprawnieniach może skierować do właściwego organu egzekucyjnego dalszy tytuł wykonawczy wraz z wnioskiem o przeprowadzenie egzekucji wyłącznie w zakresie takich środków egzekucyjnych, do których stosowania nie jest on uprawniony. Jednakże z uwagi na zmianę w zakresie rezygnacji z nadawania klauzuli wykonalności dalszemu tytułowi wykonawczemu i w skutek tego zawarcie w nim adnotacji informującej o nadaniu tej klauzuli niezbędne stało się dostosowanie do tych zmian projektowanego rozporządzenia.

W projektowanym § 13 zawarto regulacje dotyczące odpowiedniego stosowania przepisów § 9 ust. 1 i § 10 do zmienionego tytułu wykonawczego. Uwzględniono konieczność sporządzenia przez wierzyciela i przekazania zobowiązanemu egzemplarza zmienionego tytułu wykonawczego oraz kwestie pozostawienia jednego egzemplarza tego tytułu w aktach sprawy w przypadku sporządzenia tego tytułu w formie papierowej.

W zakresie sposobu postępowania wierzycieli w przypadku, gdy dojdzie do utraty tytułu wykonawczego przed wszczęciem egzekucji administracyjnej w § 14 projektu rozporządzenia zaproponowano, analogiczny do obecnych regulacji, tryb postępowania wierzycieli. Mając na uwadze uregulowanie w ustawie trybu postępowania wierzycieli w razie utraty tytułu wykonawczego jedynie po wszczęciu egzekucji administracyjnej w projekcie rozporządzenia zawarto regulacje dotyczące przypadku utraty tytułu wykonawczego przed wszczęciem egzekucji administracyjnej. Wobec tego uznano, że w takim przypadku wierzyciel przesyła do tego organu ponownie wystawiony tytuł wykonawczy w miejsce utraconego. Tytuł ten winien być opatrzony numerem tytułu utraconego oraz datą, z którą wierzyciel ponownie wystawił tytuł wykonawczy.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 80 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) rozporządzenie zostanie udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Rozporządzenie dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego i zostanie przedstawione do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Rozporządzenie nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie postępowania wierzycieli należności pieniężnych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Tadeusz Kościński Podsekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jerzy Owczarek Zastępca Dyrektora Departamentu Systemu Podatkowego tel. 22 694 38 86, e-mail: jerzy.owczarek@mf.gov.pl	Data sporządzenia 09.07.2019 r. Źródło: Upoważnienie ustawowe – art. 6 § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.) Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów w zakresie działów: budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozporządzenie wykonuje delegację zawartą w art. 6 § 2 z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), który upoważnia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia:

- 1) formy działań informacyjnych, o których mowa w art. 6 § 1b ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, przypadki, w których mogą być te działania podejmowane oraz sposób ich ewidencjonowania, mając na względzie zapewnienie efektywności tych działań;
- 2) tryb postępowania wierzycieli należności pieniężnych przy podejmowaniu czynności, o których mowa w art. 6 § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, mając na względzie zapewnienie terminowości i prawidłowości przesyłania zobowiązanemu upomnienia, o którym mowa w art. 15 § 1, a także kierowania do organu egzekucyjnego wniosków egzekucyjnych i tytułów wykonawczych.

W związku z tym, że projekt ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (UD326) zawiera zmiany mające wpływ na regulacje przedmiotowego rozporządzenia zasadna stała się jego zmiana. Kluczowe, z punktu dokonywanych zmian, są zmiany regulacji w zakresie dalszego i zmienionego tytułu wykonawczego, wprowadzenie kolejnego tytułu wykonawczego oraz wyłączenie do odrębnego rozporządzenia regulacji w zakresie m.in. elementów wezwania do złożenia oświadczenia o posiadanym majątku i źródłach dochodu oraz samego oświadczenia o posiadanym majątku i źródłach dochodu zobowiązanego. Konsekwencją tych zmian jest zmiana rozporządzenia wydanego na podstawie art. 6 § 2 ustawy.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie:

- 1) określa formy działań informacyjnych podejmowanych przez wierzyciela wobec zobowiązanego, zmierzające do dobrowolnego wykonania obowiązku w każdej sprawie, w której zachodzi przypuszczenie, uzasadnione okolicznościami, dobrowolnego wykonania przez zobowiązanego obowiązku bez konieczności wszczęcia postępowania egzekucyjnego i egzekucji administracyjnej
- rozwiązanie to usprawni pracę wierzyciela i organu egzekucyjnego, a jednocześnie uchroni zobowiązanych od dodatkowych skutków finansowych związanych z niecelowym i przedwczesnym wszczęciem postępowania egzekucyjnego;
- 2) dookreśla szczególne przypadki, w których niezwłoczne przesłanie upomnienia jest niezbędne;
 - 3) wskazuje obligatoryjne elementy upomnienia
- uzupełnienie upomnienia o pouczenie zobowiązanego, o obowiązku zawiadomienia wierzyciela o każdej zmianie adresu zamieszkania lub siedziby i konsekwencjach niewykonania tego obowiązku. Pouczenie zobowiązanego, a tym samym uświadomienie mu skutków prawnych niedopełnienia ww. obowiązku ma

zmobilizować zobowiązanego do aktywnego uczestniczenia w prowadzonym wobec niego postępowaniu. Jednocześnie umożliwi to prawidłowe wszczęcie i prowadzenie postępowania egzekucyjnego, w przypadku gdy zobowiązany nie wykona nałożonego na niego obowiązku w terminie.

- 4) doprecyzowuje regulacje w zakresie tytułu wykonawczego, dalszego tytułu wykonawczego, zmienionego oraz kolejnego tytułu wykonawczego;
- 5) określa tryb postępowania wierzyciela w razie utraty tytułu wykonawczego przed wszczęciem egzekucji administracyjnej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wierzyciele należności pieniężnych podlegających egzekucji administracyjnej	Brak danych.		Pozytywne – możliwość podejmowania działań informacyjnych wobec zobowiązanego zmierzających do dobrowolnego wykonania obowiązku, – może wpłynąć na skuteczne zaspokojenie wierzyciela.
Zobowiązani	Brak danych.		Pozytywne – motywacja do dobrowolnego wykonania obowiązku przez podejmowane działania informacyjne, jak również przez uświadomienie obowiązków nałożonych na zobowiązanego i skutków ich niewykonania.
Administracyjne organy egzekucyjne	- 388 naczelników urzędów skarbowych, - 47 właściwych organów gminy o statusie miasta, - właściwe organy gminy prowadzące postępowanie egzekucyjne na podstawie porozumień, - Przewodniczący Międzyresortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Finansów, - 43 dyrektorów oddziału ZUS, - 10 dyrektorów oddziałów regionalnych Agencji Mienia Wojskowego,	- art. 19 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz: - rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych (Dz. U. poz. 393), - załącznik do ustawy z dnia 24 listopada 1995 r. o zmianie zakresu działania niektórych miast oraz miejskich strefach usług publicznych (Dz. U. poz. 692) oraz ustawa z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju	Pozytywne – zmniejszenie liczby spraw wpływających do komórek egzekucyjnych, – uzyskanie informacji o majątku lub źródłach dochodu zobowiązanego, z których jest możliwe przeprowadzenie w całości lub w części egzekucji należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie i kosztów upomnienia, – uzyskanie informacji zapewniającej prawidłowe wszczęcie i prowadzenie postępowania egzekucyjnego

	- 16 marszałków województw;	miasta stołecznego Warszawy (Dz. U. z 2015 r. poz. 1438, z późn. zm.), - ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161) - ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości w gminach (Dz. U. z 2018 r. poz. 1454)	

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji społecznych. Konsultacje będą trwały 30 dni i będą dostępne dla wszystkich zainteresowanych podmiotów.

Stosownie do treści art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego (Dz. U. 2018 r. poz. 2232). Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców

oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozporządzenie będzie miało neutralny wpływ na konkurencyjność i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli, gospodarstwa domowe, a także na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych. Brak danych w tym zakresie uniemożliwia przedstawienie wyników analizy wpływu projektowanego aktu normatywnego na ww. obszary oddziaływania.						
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu								
☒ nie dotyczy								
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:				
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.				☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy				
Komentarz:								
9. Wpływ na rynek pracy								
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.								
10. Wpływ na pozostałe obszary								
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:			☐ demografia ☐ mienie państwowe			☐ informatyzacja ☐ zdrowie		

Omówienie wpływu	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
I kwartał 2020 r.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie przewiduje się mechanizmów ewaluacji efektów projektu.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	
Brak.	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie wzorów tytułów wykonawczych stosowanych w egzekucji administracyjnej

Na podstawie art. 26 § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór:

- 1) tytułu wykonawczego stosowanego w egzekucji należności pieniężnych, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) tytułu wykonawczego stosowanego w egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) kolejnego tytułu wykonawczego, o którym mowa w art. 26ca ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia³⁾.

MINISTER FINANSÓW

w porozumieniu:

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1059).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1499, 1629, 2192, 2193 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 730 i....

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 8 sierpnia 2016 r. w sprawie wzorów tytułów wykonawczych stosowanych w egzekucji administracyjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 850), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 25 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Potrzeba wydania nowego rozporządzenia w sprawie wzorów tytułów wykonawczych stosowanych w egzekucji administracyjnej wynika z konieczności dostosowania wzorów tytułów wykonawczych do zmian ujętych w ustawie z dnia ... o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą zmieniającą”. Przepisy ustawy zmieniającej wprowadziły nowe brzmienie art. 27 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.). Polega ono na doprecyzowaniu, zawartych w tytule wykonawczym, katalogu pouczeń dla zobowiązanego. Zgodnie z wprowadzonymi zmianami zobowiązany zostanie pouczony o skutkach niezawiadomienia organu egzekucyjnego o zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby oraz o przysługującym mu prawie do wniesienia zarzutu a sprawie egzekucji administracyjnej oraz o skutkach wniesienia zarzutu w terminie nie później niż 7 dni od dnia doręczenia odpisu tytułu wykonawczego. Zmiana katalogu pouczeń jest konsekwencją zmian wprowadzonych ustawą nowelizującą w zakresie przepisów dotyczących trybu składania zarzutów (art. 33 i 35 ustawy) oraz nowelizacji przepisów związanych z konsekwencjami dla zobowiązanego w sytuacji nie zawiadomienia organu egzekucyjnego o zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby (art. 36 i 168d ustawy). W razie niewykonania tego obowiązku, doręczenie pisma organu egzekucyjnego pod dotychczasowym adresem będzie skuteczne.

Ponadto, w związku z wprowadzeniem przepisu art. 27e i 27f zobowiązany zostanie również pouczony o tym, że tytuł wykonawczy wystawiony na zobowiązanego jest podstawą do prowadzenia egzekucji z majątku osobistego zobowiązanego i majątku wspólnego, jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami odpowiedzialność zobowiązanego za należność pieniężną i odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie obejmuje majątek osobisty zobowiązanego i majątek wspólny. Ponadto pouczenie zobowiązanego zostanie poszerzone o informację o możliwości, zakresie i skutkach wniesienia przez małżonka zobowiązanego sprzeciwu w sprawie odpowiedzialności majątkiem wspólnym, jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami odpowiedzialność zobowiązanego za należność pieniężną i odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie obejmuje majątek osobisty zobowiązanego i majątek wspólny. Ponadto, w związku z wprowadzeniem przez ustawę zmieniającą art. 27 § 1a stanowiącego, iż w tytule wykonawczym wierzyciel wskazuje jako adres zobowiązanego ostatni znany mu adres miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego, zmiany wymagają również objaśnienia dotyczące sporządzania tytułu wykonawczego przez wierzyciela.

Jednocześnie, ustawodawca wprowadził art. 26ca, w którym uregulował sytuacje, w których wierzyciel wystawia kolejny tytuł wykonawczy. Tytuł taki wystawia się w razie potrzeby:

- 1) egzekucji z nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka, zwanego dalej „majątkiem wspólnym”, w przypadku gdy odpowiedzialność zobowiązanego za należność pieniężną i odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie obejmuje majątek osobisty zobowiązanego i majątek wspólny;
- 2) egzekucji z przedmiotu hipoteki przymusowej – w przypadku przeniesienia tego przedmiotu na inny podmiot niż zobowiązany.

Nowe rozporządzenie obejmuje również zmiany będące wynikiem wprowadzenia przez ustawę nowelizującą w art. 27 § 1b regulacji stanowiącej, że tytuł wykonawczy wystawiony przez wierzyciela będącego jednocześnie organem egzekucyjnym może nie zawierać podpisu osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela. Nadanie klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji uznaje się za podpisanie tego tytułu przez osobę upoważnioną do działania w imieniu wierzyciela.

Wobec powyższego, zmianie ulegną wzory tytułów wykonawczych przygotowane w oparciu o obecnie obowiązujące wzory stanowiące załącznik nr 1 i załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 sierpnia 2016 r. w sprawie wzorów dokumentów stosowanych w egzekucji należności pieniężnych.

W nowym wzorze tytułu wykonawczego stosowanego w egzekucji należności pieniężnych w wersji TW-1 (4) usunięto część B tytułu wykonawczego. Wobec powyższego zmianie uległa numeracja kolejnych części. Jednocześnie wprowadzono nową część o nazwie „Informacja wierzyciela o nadaniu przez organ egzekucyjny klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej”. Ponadto, w części „Oznaczenie i wniosek wierzyciela” dodano odnośniki dotyczące sposobu wypełniania rubryki dotyczącej wniosku o wszczęcie egzekucji administracyjnej. Jednocześnie z części tej wyodrębniono, przeredagowano i umieszczono przed pouczeniami informację o zgodności danych wydruku z danymi z tytułu wykonawczego. Przeredagowano pouczenia dla zobowiązanego. Ta część wzoru tytułu wykonawczego poszerzona została również o pouczenie dla małżonka zobowiązanego. W celu zapewnienia wierzycielowi możliwości prawidłowego i zgodnego z przepisami ustawy zmieniającej sporządzenia tytułów wykonawczych w części ogólnej objaśnień zmianie ulegnie treść instrukcji dla wierzyciela. Zmianie uległa również treść pouczeń do zawartych we wzorze TW-1 odnośników oraz objaśnienia do wypełniania poszczególnych części tytułu wykonawczego. Wprowadzone zmiany obejmują również zmiany porządkowe. W części ogólnej wzoru tytułu wykonawczego w poz. 5 doprecyzowano cel wydania dalszego tytułu wykonawczego do nazewnictwa stosowanego w ustawie o postępowaniu egzekucyjnym. W części B (poprzednio C) w poz. nr 13 usunięto zbędny odnośnik nr 4. Ponadto uaktualniono powołane we wzorze publikatory.

Nowy wzór tytułu wykonawczego stosowanego w egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym TW-2 (3) obejmuje podobny zakres zmian jak wzór TW-1. We wzorze prowadzono nową część wzoru o nazwie „Informacja wierzyciela o nadaniu przez organ egzekucyjny klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej”. Jednocześnie z części „Oznaczenie i wniosek wierzyciela” dodano odnośniki dotyczące sposobu wypełniania rubryki dotyczącej wniosku o wszczęcie egzekucji administracyjnej. Jednocześnie z części tej wyodrębniono, przeredagowano i umieszczono przed pouczeniami informację o zgodności danych wydruku z danymi z tytułu wykonawczego. Zmianie uległy pouczenia dla zobowiązanego. Ponadto, w celu zapewnienia wierzycielowi możliwości prawidłowego i zgodnego z przepisami ustawy zmieniającej sporządzenia tytułów wykonawczych, w części ogólnej objaśnień zmianie ulegnie treść instrukcji dla wierzyciela. Zmianie uległa również treść pouczeń do zawartych we wzorze TW-2 odnośników oraz objaśnienia do wypełniania poszczególnych części tytułu wykonawczego. Wprowadzone zmiany obejmują również zmiany porządkowe – w bloku A w poz. 16 dokonano zmian

dostosowujących zastosowane nazewnictwo oraz uaktualniono powołane we wzorze publikatory.

W związku z regulacjami dotyczącymi kolejnego tytułu wykonawczego wprowadzono w załączniku nr 3 nowy wzór tytułu wykonawczego (KTW w wersji 1). Wzór ten stworzono na podstawie wzoru TW-1 dokonując niezbędnych zmian dostosowujących. Załącznik otrzymał nazwę „Kolejny tytuł wykonawczy”. W stosunku do nowego wzoru TW-1 w części ogólnej wzoru KTW zmianie uległa podstawa prawna wystawienia tego tytułu. Dokonano doprecyzowania daty wystawienia tytułu wykonawczego (poz. 2), rodzaju dokumentu (poz. 3) oraz celu wystawienia kolejnego tytułu wykonawczego (poz. 6). Wprowadzono dwa nowe wiersze dotyczące numeru i daty wystawienia kolejnego tytułu wykonawczego (poz. 4 i 5). W bloku A zmianie uległa nazwa tego bloku oraz rodzaj odpowiedzialności zobowiązanego (poz. 2). Pozostawiono, w przeciwieństwie do wzoru TW-1, część B wzoru dotyczącą danych małżonka zobowiązanego odpowiedzialnego majątkiem wspólnym. Ponadto, po części D, dodano części DA-DD przeznaczone do wypełniania danych właściciela nieruchomości niebędącego zobowiązanym. W części E „Dane dotyczące należności pieniężnych” zrezygnowano z wskazywania daty doręczenia upomnienia lub podstawy prawnej braku obowiązku doręczenia upomnienia. Zrezygnowano z umieszczania w kolejnym tytule wykonawczym klauzuli organu egzekucyjnego o skierowaniu tytułu do egzekucji administracyjnej na rzecz informacji wierzyciela o nadaniu temu tytułowi takiej klauzuli (część F). Usunięto również blok dotyczący potwierdzenia odbioru tytułu wykonawczego. Wprowadzone zmiany skutkowały zmianą objaśnień do wypełniania wzoru tytułu. Zmianom uległ również zakres pouczenia dla zobowiązanego.

Przepisy projektowanego rozporządzenia dotyczą administracyjnych organów egzekucyjnych, wierzycieli oraz zobowiązanych. Projekt rozporządzenia nie narusza praw zobowiązanego ani nie nakłada na niego obowiązków, nie ma wpływu na poprawę jego sytuacji. Projektowane przepisy nie mają wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców (w tym mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców), jak również na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, w szczególności na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia podyktowane jest wejściem w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw. Projektuje się, że przepisy rozporządzenia wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Wzory tytułów wykonawczych nie powinny bowiem odbiegać od obowiązującego stanu prawnego.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej. Nie istniała również konieczność przedstawiania projektowanego rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, zgodnie z przepisami uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia

29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Stosownie do treści art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 Regulaminu pracy Rady Ministrów projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów zmieniające rozporządzenie w sprawie wzorów tytułów wykonawczych stosowanych w egzekucji administracyjnej Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów i Ministerstwo Sprawiedliwości Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Tadeusz Kościński, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jerzy Owczarek, Z-ca Dyrektora Departamentu Systemu Podatkowego tel. 22 694 38-86 e-mail: sekretariat.sp@mf.gov.pl	Data sporządzenia 9 lipca 2019 r. Źródło: Upoważnienie ustawowe – art. 26 § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.) Nr w wykazie prac:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Potrzeba wydania rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie wzorów tytułów wykonawczych stosowanych w egzekucji administracyjnej wynika z konieczności dostosowania wzorów tytułów wykonawczych do zmian ujętych w ustawie z dnia ... o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą zmieniającą”. Przepisy ustawy zmieniającej wprowadziły nowe brzmienie art. 27 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.). Polega ono na doprecyzowaniu, zawartych w tytule wykonawczym, katalogu pouczeń dla zobowiązanego. Zgodnie z wprowadzonymi zmianami zobowiązany zostanie pouczony o skutkach niezawiadomienia organu egzekucyjnego o zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby oraz o przysługującym mu prawie do wniesienia zarzutu a sprawie egzekucji administracyjnej oraz o skutkach wniesienia zarzutu w terminie nie później niż 7 dni od dnia doręczenia odpisu tytułu wykonawczego. Zmiana katalogu pouczeń jest konsekwencją zmian wprowadzonych ustawą nowelizującą w zakresie przepisów dotyczących trybu składania zarzutów (art. 33 i 35 ustawy) oraz nowelizacji przepisów związanych z konsekwencjami dla zobowiązanego w sytuacji nie zawiadomienia organu egzekucyjnego o zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby (art. 36 i 168d ustawy). W razie niewykonania tego obowiązku, doręczenie pisma organu egzekucyjnego pod dotychczasowym adresem będzie skuteczne.

Ponadto, w związku z wprowadzeniem przepisu art. 27e i 27f zobowiązany zostanie również pouczony o tym, że tytuł wykonawczy wystawiony na zobowiązanego jest podstawą do prowadzenia egzekucji z majątku osobistego zobowiązanego i majątku wspólnego, jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami odpowiedzialność zobowiązanego za należność pieniężną i odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie obejmuje majątek osobisty zobowiązanego i majątek wspólny. Ponadto pouczenie zobowiązanego zostanie poszerzone o informację o możliwości, zakresie i skutkach wniesienia przez małżonka zobowiązanego sprzeciwu w sprawie odpowiedzialności majątkiem wspólnym, jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami odpowiedzialność zobowiązanego za należność pieniężną i odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie obejmuje majątek osobisty zobowiązanego i majątek wspólny. Ponadto, w związku z wprowadzeniem przez ustawę zmieniającą art. 27 § 1a stanowiącego, iż w tytule wykonawczym wierzyciel wskazuje jako adres zobowiązanego ostatni znany mu adres miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego, zmiany wymagają również objaśnienia dotyczące sporządzania tytułu wykonawczego przez wierzyciela.

Jednocześnie, ustawodawca wprowadził art. 26ca, w którym uregulował sytuacje, w których wierzyciel wystawia kolejny tytuł wykonawczy. Tytuł taki wystawia się w razie potrzeby:

- 1) egzekucji z nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka, zwanego dalej „majątkiem wspólnym”, w przypadku gdy odpowiedzialność zobowiązanego za

należność pieniężną i odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie obejmuje majątek osobisty zobowiązanego i majątek wspólny;

- 2) egzekucji z przedmiotu hipoteki przymusowej – w przypadku przeniesienia tego przedmiotu na inny podmiot niż zobowiązany.

Rozporządzenie obejmuje również zmiany będące wynikiem wprowadzenia przez ustawę nowelizującą w art. 27 § 1b regulacji stanowiącej, że tytuł wykonawczy wystawiony przez wierzyciela będącego jednocześnie organem egzekucyjnym może nie zawierać podpisu osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela. Nadanie klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji uznaje się za podpisanie tego tytułu przez osobę upoważnioną do działania w imieniu wierzyciela.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wobec powyższego, zmianie ulegną wzory tytułów wykonawczych przygotowane w oparciu o obecnie obowiązujące wzory stanowiące załącznik nr 1 i załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 sierpnia 2016 r. w sprawie wzorów dokumentów stosowanych w egzekucji należności pieniężnych.

W nowym wzorze tytułu wykonawczego stosowanego w egzekucji należności pieniężnych w wersji TW-1 (4) usunięto część B tytułu wykonawczego. Wobec powyższego zmianie uległa numeracja kolejnych części. Jednocześnie wprowadzono nową część o nazwie „Informacja wierzyciela o nadaniu przez organ egzekucyjny klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej”. Ponadto, w części „Oznaczenie i wniosek wierzyciela” dodano odnośniki dotyczące sposobu wypełniania rubryki dotyczącej wniosku o wszczęcie egzekucji administracyjnej. Jednocześnie z części tej wyodrębniono, przeredagowano i umieszczono przed pouczeniami informację o zgodności danych wydruku z danymi z tytułu wykonawczego. Przeredagowano pouczenia dla zobowiązanego. Ta część wzoru tytułu wykonawczego poszerzona została również o pouczenie dla małżonka zobowiązanego. W celu zapewnienia wierzycielowi możliwości prawidłowego i zgodnego z przepisami ustawy zmieniającej sporządzenia tytułów wykonawczych w części ogólnej objaśnień zmianie ulegnie treść instrukcji dla wierzyciela. Zmianie uległa również treść pouczeń do zawartych we wzorze TW-1 odnośników oraz objaśnienia do wypełniania poszczególnych części tytułu wykonawczego. Wprowadzone zmiany obejmują również zmiany porządkowe. W części ogólnej wzoru tytułu wykonawczego w poz. 5 doprecyzowano cel wydania dalszego tytułu wykonawczego do nazewnictwa stosowanego w ustawie o postępowaniu egzekucyjnym. W części B (poprzednio C) w poz. nr 13 usunięto zbędny odnośnik nr 4. Ponadto uaktualniono powołane we wzorze publikatory.

Nowy wzór tytułu wykonawczego stosowanego w egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym TW-2 (3) obejmuje podobny zakres zmian jak wzór TW-1. We wzorze prowadzono nową część wzoru o nazwie „Informacja wierzyciela o nadaniu przez organ egzekucyjny klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej”. Jednocześnie z części „Oznaczenie i wniosek wierzyciela” dodano odnośniki dotyczące sposobu wypełniania rubryki dotyczącej wniosku o wszczęcie egzekucji administracyjnej. Jednocześnie z części tej wyodrębniono, przeredagowano i umieszczono przed pouczeniami informację o zgodności danych wydruku z danymi z tytułu wykonawczego. Zmianie uległy pouczenia dla zobowiązanego. Ponadto, w celu zapewnienia wierzycielowi możliwości prawidłowego i zgodnego z przepisami ustawy zmieniającej sporządzenia tytułów wykonawczych, w części ogólnej objaśnień zmianie ulegnie treść instrukcji dla wierzyciela. Zmianie uległa również treść pouczeń do zawartych we wzorze TW-2 odnośników oraz objaśnienia do wypełniania poszczególnych części tytułu wykonawczego. Wprowadzone zmiany obejmują również zmiany porządkowe – w bloku A w poz. 16 dokonano zmian dostosowujących zastosowane nazewnictwo oraz uaktualniono powołane we wzorze publikatory.

W związku z regulacjami dotyczącymi kolejnego tytułu wykonawczego wprowadzono w załączniku nr 3 nowy wzór tytułu wykonawczego (KTW w wersji 1). Wzór ten stworzono na podstawie wzoru TW-1 dokonując niezbędnych zmian dostosowujących. Załącznik otrzymał nazwę „Kolejny tytuł wykonawczy”. W

stosunku do nowego wzoru TW-1 w części ogólnej wzoru KTW zmianie uległa podstawa prawna wystawienia tego tytułu. Dokonano doprecyzowania daty wystawienia tytułu wykonawczego (poz. 2), rodzaju dokumentu (poz. 3) oraz celu wystawienia kolejnego tytułu wykonawczego (poz. 6). Wprowadzono dwa nowe wiersze dotyczące numeru i daty wystawienia kolejnego tytułu wykonawczego (poz. 4 i 5). W bloku A zmianie uległa nazwa tego bloku oraz rodzaj odpowiedzialności zobowiązanego (poz. 2). Pozostawiono, w przeciwieństwie do wzoru TW-1, część B wzoru dotyczącą danych małżonka zobowiązanego odpowiedzialnego majątkiem wspólnym. Ponadto, po części D, dodano części DA-DD przeznaczone do wypełniania danych właściciela nieruchomości niebędącego zobowiązanym. W części E „Dane dotyczące należności pieniężnych” zrezygnowano z wskazywania daty doręczenia upomnienia lub podstawy prawnej braku obowiązku doręczenia upomnienia. Zrezygnowano z umieszczania w kolejnym tytule wykonawczym klauzuli organu egzekucyjnego o skierowaniu tytułu do egzekucji administracyjnej na rzecz informacji wierzyciela o nadaniu temu tytułowi takiej klauzuli (część F). Usunięto również blok dotyczący potwierdzenia odbioru tytułu wykonawczego. Wprowadzone zmiany skutkowały zmianą objaśnień do wypełniania wzoru tytułu. Zmianom uległ również zakres pouczenia dla zobowiązanego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Administracyjne organy egzekucyjne	- 388 naczelników urzędów skarbowych, - 47 właściwych organów gminy o statusie miasta, - właściwe organy gminy prowadzące postępowanie egzekucyjne na podstawie porozumień, - Przewodniczący Międzyresortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Finansów, - 43 dyrektorów oddziału ZUS, - 10 dyrektorów oddziałów regionalnych Agencji Mienia Wojskowego, - 16 marszałków województw;	- art. 19 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz: - rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych (Dz. U. poz. 393), - załącznik do ustawy z dnia 24 listopada 1995 r. o zmianie zakresu działania niektórych miast oraz miejskich strefach usług publicznych (Dz. U. poz. 692) oraz ustawa z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1817), - rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 2 września 2016 r. w sprawie siedzib i właściwości rzeczowej oraz miejscowej dyrektorów oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wyznaczonych do działania jako organy egzekucyjne (Dz. U. poz. 1411), - ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz.	Pozytywne - zapewnienie stosowania właściwych druków

		1161); - ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości w gminach (Dz. U. z 2018 r. poz. 1454, z późn. zm.)	
Wierzyciele należności pieniężnych podlegających egzekucji administracyjnej; wierzyciele obowiązków o charakterze niepieniężnym podlegających egzekucji administracyjnej	Brak danych.		Pozytywne - zapewnienie stosowania właściwych druków
Zobowiązani	ok. 2 mln zobowiązanych		Pozytywne - zapewnienie informacji o przysługujących środkach zaskarżenia, - motywacja do dobrowolnego wykonania obowiązku przez podejmowane działania informacyjne

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji publicznych i opiniowania, w ramach których zostanie przedstawiony następującym podmiotom: Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Agencji Mienia Wojskowego, Poczcie Polskiej S.A., Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Związkowi Miast Polskich, Związkowi Gmin Wiejskich RP, Unii Metropolii Polskich, Związkowi Województw RP, Komisji Nadzoru Finansowego, Związkowi Przedsiębiorców i Pracodawców, Urzędowi Komunikacji Elektronicznej.

Stosownie do treści art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny w celu umożliwienia zgłaszania opinii na jego temat przez wszystkie zainteresowane podmioty.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.). Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców (w tym mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców), jak również na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, w szczególności na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia podyktowane jest wejściem w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o

postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw. Projektuje się, że przepisy rozporządzenia wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Wzory tytułów wykonawczych nie powinny bowiem odbiegać od obowiązującego stanu prawnego.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie przewiduje się mechanizmów ewaluacji efektów projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Wzór

TW-1 (4)	TYTUŁ WYKONAWCZY STOSOWANY W EGZEKUCJI NALEŻNOŚCI PIENIĘŻNYCH		Numer systemowy sprawy organu egzekucyjnego	
	Podstawa prawna: art. 26 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”			
1. Numer tytułu wykonawczego		2. Data wystawienia		3. Rodzaj dokumentu ¹⁾ ☐ 1. tytuł wykonawczy ☐ 2. zmieniony tytuł wykonawczy
4. Numer porządkowy dalszego tytułu wykonawczego ²⁾		5. Cel wydania dalszego tytułu wykonawczego ¹⁾²⁾ ☐ 1. prowadzenie egzekucji przez inny organ egzekucyjny ☐ 2. zabezpieczenie hipoteką przymusową, w tym hipoteką morską przymusową		
6. Adnotacja dotycząca ponownie wydanego tytułu wykonawczego/ zmienionego tytułu wykonawczego ²⁾				
A. DANE ZOBOWIĄZANEGO/ZOBOWIĄZANYCH (MAŁŻONKÓW ODPOWIEDZIALNYCH SOLIDARNIE)				
A.1.	1. Rodzaj zobowiązanego ¹⁾ ☐ 1. osoba fizyczna ☐ 2. podmiot niebędący osobą fizyczną		2. Rodzaj odpowiedzialności zobowiązanego ¹⁾ ☐ 1. podmiot, u którego powstał obowiązek ☐ 2. następca prawny ☐ 3. osoba trzecia	
	3. Imię ³⁾		4. Nazwisko/ Nazwa	
	5. Kraj		6. Województwo	
	7. Powiat			
	8. Gmina		9. Ulica	
	10. Numer domu		11. Numer lokalu	
	12. Miejscowość		13. Kod pocztowy	
	14. Poczta			
	15. NIP		16. Numer PESEL ³⁾	
17. REGON				
18. Data urodzenia ³⁾		19. Imię ojca ³⁾		
20. Imię matki ³⁾				
21. Numer telefonu		22. Adres e-mail		
B. DANE WSPÓLNIKÓW SPÓŁKI NIEPOSIADAJĄCEJ OSOBOWOŚCI PRAWNEJ²⁾				
B.1.	1. Imię ³⁾		2. Nazwisko/Nazwa	
	3. Kraj		4. Województwo	
	5. Powiat			
	6. Gmina		7. Ulica	
	8. Numer domu		9. Numer lokalu	
	10. Miejscowość		11. Kod pocztowy	
	12. Poczta			
	13. NIP		14. Numer PESEL ³⁾	
	15. REGON			
16. Numer telefonu		17. Adres e-mail		
C. DANE ZOBOWIĄZANEGO, U KTÓREGO POWSTAŁ OBOWIĄZEK²⁾				
1. Imię ³⁾		2. Nazwisko/Nazwa		
3. NIP		4. Numer PESEL ³⁾		
5. REGON				
D. DANE DOTYCZĄCE NALEŻNOŚCI PIENIĘŻNYCH				
1. Akt normatywny				
2. Rodzaj należności pieniężnej				
3. Podstawa prawna obowiązku ¹⁾ ☐ 1. z mocy prawa ☐ 2. dokument, o którym mowa w art. 3a § 1 ustawy ☐ 3. orzeczenie		4. Identyfikacja podstawy prawnej obowiązku		5. Data wydania orzeczenia
6. Rodzaj odsetek ¹⁾ ☐ 1. odsetki za zwłokę ☐ 2. połowa odsetek za zwłokę		☐ 3. podwyższona stawka odsetek za zwłokę ☐ 4. odsetki ustawowe ☐ 5. odsetki ustawowe za opóźnienie ☐ 6. odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych ☐ 7. nie pobiera się odsetek ☐ 8. odsetki za zwłokę od należności celnych		7. Stawka odsetek
8. Zabezpieczenie należności pieniężnej hipoteką przymusową lub zastawem i data powstania zabezpieczenia				
9. Podstawa prawna braku obowiązku doręczenia upomnienia/ data doręczenia upomnienia/ data doręczenia powiadomienia				10. Kwota kosztów upomnienia
Należności pieniężne są wymagalne i podlegają egzekucji administracyjnej na podstawie art. 2 ustawy oraz na podstawie				

	11. Inna podstawa prawna ²⁾			
D.1.				
	1. Kwota należności pieniężnej	2. Data, od której nalicza się odsetki	3. Kwota odsetek na dzień wystawienia tytułu wykonawczego	4. Data, do której należność pieniężna może być dochodzona
	Data powstania należności pieniężnej/okres, którego dotyczy należność pieniężna		7. Podstawa prawna pierwszeństwa zaspokojenia należności pieniężnej	
	5. data/od dnia:	6. do dnia:		
E. INFORMACJA WIERZycIELA O NADANIU PRZEZ ORGAN EGZEKUCYJNY KLAUZULI O SKIEROWANIU TYTUŁU WYKONAWCZEGO DO EGZEKUCJI ADMINISTRACYJNEJ²⁾				
	1. Nazwa organu egzekucyjnego, który nadał klauzulę o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej		2. Data nadania klauzuli	
F. OZNACZENIE I WNIOSEK WIERZycIELA				
	1. Nazwa wierzyciela		2. Adres siedziby wierzyciela	
	3. NIP wierzyciela		4. REGON wierzyciela	
	5. Nazwa i adres siedziby podmiotu, któremu należy przekazać wyegzekwowaną należność pieniężną			
	6. Numer rachunku bankowego			
	Na podstawie art. 26 ustawy wnoszę o wszczęcie egzekucji administracyjnej ²⁾⁴⁾		7. Imię, nazwisko, stanowisko służbowe i podpis osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela	
G. OZNACZENIE ORGANU LUB ORGANÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 17 UST. 1 PKT 1 LIT. D USTAWY Z DNIA 10 czerwca 2016 r. O DELEGOWANIU PRACOWNIKÓW W RAMACH ŚWIADCZENIA USŁUG (Dz. U. z 2018 r. poz. 2206)²⁾				
G.1.	Oznaczenie organu odpowiedzialnego za rozpatrzenie administracyjnej kary pieniężnej lub grzywny administracyjnej ²⁾			
	1. Nazwa organu	2. Adres organu		
	3. Inne dane kontaktowe			
G.2.	Oznaczenie organu, który może udzielić dodatkowych informacji dotyczących administracyjnej kary pieniężnej lub grzywny administracyjnej lub możliwości odwołania się od obowiązku zapłaty lub zaskarżenia decyzji w sprawie ich nałożenia ²⁾			
	1. Nazwa organu	2. Adres organu		
	3. Inne dane kontaktowe			
H. KWOTA KOSZTÓW EGZEKUCYJNYCH ²⁾				
	Kwota kosztów egzekucyjnych			
I. OZNACZENIE I KLAUZULA ORGANU EGZEKUCYJNEGO²⁾				
	Na podstawie art. 27 § 1 pkt 10 ustawy kieruję tytuł wykonawczy do egzekucji administracyjnej		2. Imię, nazwisko, stanowisko służbowe i podpis osoby upoważnionej do działania w imieniu organu egzekucyjnego	
	1. Nazwa i adres siedziby organu egzekucyjnego		3. Data nadania klauzuli	
J. POTWIERDZENIE ODBIORU TYTUŁU WYKONAWCZEGO²⁾				
	1. Data doręczenia odpisu/ wydruku tytułu wykonawczego	2. Czytelny podpis otrzymującego odpis/ wydruk tytułu wykonawczego	3. Podpis doręczającego odpis/ wydruk tytułu wykonawczego	
Dane zawarte w wydruku tytułu wykonawczego odpowiadają danym zawartym w tytule wykonawczym wystawionym przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej. ⁵⁾				

POUCZENIE

Środkami egzekucyjnymi stosowanymi w egzekucji należności pieniężnych są egzekucje: z pieniędzy, z wynagrodzenia za pracę, ze świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego oraz z ubezpieczenia społecznego, a także z renty socjalnej, z rachunków bankowych, z innych wierzytelności pieniężnych, z praw z instrumentów finansowych w rozumieniu przepisów o obrocie instrumentami finansowymi, zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku oraz wierzytelności z rachunku pieniężnego służącego do obsługi takich rachunków, z papierów wartościowych niezapisanych na rachunku papierów wartościowych, z weksla, z autorskich praw majątkowych i praw pokrewnych oraz z praw własności przemysłowej, z udziału w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, z pozostałych praw majątkowych, z ruchomości oraz z nieruchomości.

Jeżeli w części A tytułu wykonawczego wpisano jako zobowiązanych dane małżonków tytuł wykonawczy stanowi podstawę przeprowadzenia egzekucji administracyjnej z majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka, zwanego dalej „majątkiem wspólnym”, oraz z ich majątków osobistych.

Jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami odpowiedzialność zobowiązanego za należność pieniężną i odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie obejmuje majątek osobisty zobowiązanego i majątek wspólny, podstawą do prowadzenia egzekucji z majątku osobistego zobowiązanego i majątku wspólnego jest tytuł wykonawczy wystawiony na zobowiązanego.

Zgodnie z art. 27f ustawy małżonkowi zobowiązanego przysługuje prawo wniesienia do wierzyciela, za pośrednictwem organu egzekucyjnego, sprzeciwu w sprawie odpowiedzialności majątkiem wspólnym. Sprzeciw może być wniesiony jeden raz w postępowaniu egzekucyjnym. Podstawą sprzeciwu jest ograniczenie, zniesienie, wyłączenie lub ustanie odpowiedzialności całością albo częścią majątku wspólnego.

Zgodnie z art. 33 § 1 ustawy zobowiązanemu przysługuje prawo wniesienia do wierzyciela, za pośrednictwem organu egzekucyjnego, zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej.

Zgodnie z art. 35 ustawy wniesienie przez zobowiązanego zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej, nie później niż w terminie 7 dni od dnia doręczenia odpisu/ wydruku tytułu wykonawczego, zawiesza postępowanie egzekucyjne w całości albo w części z dniem doręczenia tego zarzutu organowi egzekucyjnemu do czasu zawiadomienia tego organu o wydaniu ostatecznego postanowienia w sprawie tego zarzutu.

Wniesienie zarzutu po upływie terminu 7 dni od dnia doręczenia odpisu tytułu wykonawczego nie zawiesza postępowania egzekucyjnego.

W przypadku zmienionego tytułu wykonawczego zobowiązanemu nie przysługuje prawo zgłoszenia zarzutów w sprawie egzekucji administracyjnej. Zgodnie z art. 36 § 3 i 3a ustawy zobowiązany, przeciwko któremu wszczęto postępowanie egzekucyjne, ma obowiązek niezwłocznie zawiadomić organ egzekucyjny o zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby po doręczeniu odpisu/ wydruku tytułu wykonawczego. W razie niewykonania tego obowiązku, doręczenie pisma organu egzekucyjnego pod dotychczasowym adresem jest skuteczne.

Na zobowiązanego, który nie zawiadomił organu egzekucyjnego o zmianie miejsca zamieszkania lub siedziby może być nałożona kara pieniężna na podstawie art.168d § 3 pkt 1 lit. a tiret pierwszy ustawy.

OBJAŚNIENIA DOTYCZĄCE SPORZĄDZANIA TYTUŁU WYKONAWCZEGO (TW-1)

Wierzyciel wypełnia pozycje niezaciemnione. Zgodnie z art. 27 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, obowiązkowe jest wypełnienie pozycji dotyczącej:

- oznaczenia wierzyciela;
- oznaczenia organu albo organów, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2206), zwanej dalej „ustawą o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług”;
- wskazania imienia i nazwiska lub nazwy zobowiązanego i jego adresu, przez który rozumie się ostatni znany wierzycielowi adres miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego;
- numer PESEL, NIP lub REGON zobowiązanego, jeżeli zobowiązany taki numer posiada;
- treści podlegającego egzekucji obowiązku, podstawy prawnej tego obowiązku, określenia wysokości należności pieniężnej, terminu, od którego nalicza się odsetki z tytułu niezapłacenia należności w terminie, oraz rodzaju i stawki tych odsetek;
- wskazania zabezpieczenia należności pieniężnej hipoteką przymusową albo przez ustanowienie zastawu skarbowego lub rejestrowego lub zastawu nieujawnionego w żadnym rejestrze, ze wskazaniem terminów powstania tych zabezpieczeń;
- wskazania podstawy prawnej pierwszeństwa zaspokojenia należności pieniężnej, jeżeli należność korzysta z tego prawa i prawo to nie wynika z zabezpieczenia należności pieniężnej;
- wskazania podstawy prawnej prowadzenia egzekucji administracyjnej;
- daty wystawienia tytułu, podpisu, imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela;
- w przypadku wystawiania tytułu wykonawczego: daty doręczenia upomnienia, a jeżeli doręczenie upomnienia nie było wymagane, podstawy prawnej braku tego obowiązku;
- w przypadku wystawienia dalszego tytułu wykonawczego: informacji o nadaniu przez organ egzekucyjny klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji;
- daty doręczenia zobowiązanemu powiadomienia o wniosku o egzekucję administracyjnej kary pieniężnej lub grzywny administracyjnej nałożonej na pracodawcę delegującego pracownika z terytorium RP w związku z naruszeniem przepisów dotyczących delegowania pracowników w ramach świadczenia usług;
- daty, do której można prowadzić egzekucję kary pieniężnej lub grzywny administracyjnej nałożonej na pracodawcę delegującego pracownika z terytorium RP w związku z naruszeniem przepisów dotyczących delegowania pracowników w ramach świadczenia usług;

- imion i nazwisk oraz adresów współników, jeżeli tytuł wykonawczy dotyczy należności spółki nieposiadającej osobowości prawnej.

W pozostałym zakresie wierzyciel podaje dane będące w jego posiadaniu.

Kwoty należności pieniężnych, w tym odsetek podaje się w złotych i pełnych dziesiątkach groszy zaokrąglonych zgodnie z art. 27a § 3 ustawy.

Organ egzekucyjny wypełnia pozycje zaciemnione.

Datę podaje się w formacie dd-mm-rrrr.

1) Zaznacza się właściwy kwadrat wstawiając znak „x”.

2) W przypadku niewypełniania pozycja (część) może zostać pominięta (niewydrukowana).

3) Pozycji nie wypełnia się w przypadku zobowiązanego niebędącego osobą fizyczną.

4) Pozycji nie wypełnia się w przypadku wystawienia dalszego tytułu wykonawczego.

5) Pole dodaje się w przypadku tytułu wykonawczego wystawionego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej.

Część ogólna

W przypadku wystawiania zmienionego tytułu wykonawczego w:

- poz. 1 – wpisuje się numer zmienianego (dotychczasowego) tytułu wykonawczego;
- poz. 2 – wpisuje się datę wystawienia zmienionego tytułu wykonawczego;
- poz. 3 – zaznacza się kwadrat 2.

W przypadku wystawiania dalszego tytułu wykonawczego/dalszego zmienionego tytułu wykonawczego w:

- poz. 1 – wpisuje się numer dotychczasowego tytułu wykonawczego;
- poz. 2 – wpisuje się datę wystawienia dotychczasowego tytułu wykonawczego;
- wypełnia się poz. 4 i 5.

W przypadku ponownego wydania tytułu wykonawczego/zmienionego tytułu wykonawczego w:

- poz. 1 – wpisuje się numer utraconego tytułu wykonawczego/zmienionego tytułu wykonawczego;
- poz. 2 – wpisuje się datę wystawienia ponownie wydanego tytułu wykonawczego/zmienionego tytułu wykonawczego;
- poz. 6 – umieszcza się adnotację: „Tytuł wykonawczy/zmieniony tytuł wykonawczy został ponownie wydany w związku z postanowieniem ...(należy wskazać wierzyciela) nr ... z dnia ... o utracie tytułu wykonawczego/zmienionego tytułu wykonawczego nr ... z dnia ...”.

Część A

Jeżeli tytuł wykonawczy obejmuje należność pieniężną, za którą odpowiedzialni są małżonkowie solidarnie, po bloku A.1. wierzyciel dodaje i wypełnia blok A.2.

W bloku A.2. pozycji 5–14 nie wypełnia się, jeżeli dane te są takie same jak w poz. 5–14 bloku A.1.

W przypadku gdy małżonkowie odpowiedzialni solidarnie podlegają różnej właściwości miejscowej organów egzekucyjnych, wierzyciel wystawia 2 tytuły wykonawcze wraz z odpisem tytułu wykonawczego przeznaczonym do doręczenia zobowiązanemu w następujący sposób:

- w pierwszym tytule wykonawczym w bloku A.1. wpisuje się zobowiązanego podlegającego właściwości miejscowej organu egzekucyjnego, do którego ten tytuł zostanie przekazany. W bloku A.2. wpisuje się drugiego małżonka odpowiedzialnego solidarnie;
- w drugim tytule wykonawczym w bloku A.1. wpisuje się zobowiązanego podlegającego właściwości miejscowej organu egzekucyjnego, do którego ten tytuł zostanie przekazany (wpisanego w pierwszym tytule wykonawczym w bloku A.2.).

W bloku A.2. wpisuje się drugiego małżonka odpowiedzialnego solidarnie (wpisanego w pierwszym tytule wykonawczym w bloku A.1.).

W przypadku zobowiązanych odpowiedzialnych solidarnie, innych niż małżonkowie, wierzyciel może wystawić odrębne tytuły wykonawcze wraz z odpisem tytułu wykonawczego przeznaczonym do doręczania zobowiązanemu, wypełniając wyłącznie blok A.1. w odniesieniu do jednego zobowiązanego odpowiedzialnego solidarnie.

Część B

Wypełnia się wyłącznie w przypadku, gdy zobowiązany wskazany w bloku A.1. jest spółką nieposiadającą osobowości prawnej.

Po bloku B.1. dodaje się bloki B.2., B.3. itd. w liczbie odpowiadającej liczbie współników spółki

nieposiadającej osobowości prawnej.

Część C

Wypełnia się w przypadku, gdy w bloku A.1. (A.2., jeżeli go dodano, itd.) w poz. 2 zaznaczono kwadrat 2 albo 3.

Część D

Informacje zawarte w poz. 1–11 poprzedzające blok D.1. dotyczą wszystkich należności pieniężnych wskazanych w części D.

W przypadku wystawienia tytułu wykonawczego w odniesieniu do więcej niż jednej należności pieniężnej po bloku D.1., dodaje się bloki D.2., D.3. itd. W każdym bloku wpisuje się odrębną należność pieniężną.

Poz. 1 – wpisuje się oznaczenie przepisu prawa wraz z jednostką redakcyjną, z którego wynika należność pieniężna wskazana w bloku D.1. i następnych blokach, jeżeli je dodano.

Poz. 2 – wpisuje się rodzaj należności pieniężnej wskazanej w bloku D.1. i następnych blokach, jeżeli je dodano.

Poz. 4 – wpisuje się identyfikację podstawy prawnej obowiązku wskazanej w poz. 3. W przypadku zakreslenia kwadratu:

1 – wpisuje się oznaczenie przepisu prawa, z którego wynika dochodzony obowiązek;

2 – wpisuje się rodzaj dokumentu, o którym mowa w art. 3a ustawy;

3 – wpisuje się rodzaj i numer orzeczenia.

Poz. 5 – wypełnia się w przypadku zaznaczenia w poz. 3 kwadratu 3.

Poz. 8 – wpisuje się rodzaj zabezpieczenia należności pieniężnej i datę jego powstania ze wskazaniem bloku (np. D.1.), którego dotyczy zabezpieczenie. Informacje mogą dotyczyć wielu należności pieniężnych.

Poz. 9 – jeżeli nie jest wymagane doręczenie upomnienia wpisuje się podstawę prawną braku obowiązku doręczenia upomnienia wraz z jednostką redakcyjną. Jeżeli wymagane jest doręczenie upomnienia, pozycja może zawierać wskazanie więcej niż jednej daty w przypadku doręczenia więcej niż jednego upomnienia. W przypadku dochodzenia administracyjnej kary pieniężnej lub grzywny administracyjnej w związku z naruszeniem przepisów ustawy o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług należy wpisać datę doręczenia powiadomienia o wniosku o egzekucję tej kary lub grzywny.

Pozycji nie wypełnia się w przypadku wystawiania dalszego tytułu wykonawczego/dalszego zmienionego tytułu wykonawczego.

Poz. 10 – wpisuje się sumę kosztów upomnienia.

Poz. 11 – wpisuje się podstawę prawną (inną niż art. 2 § 1 ustawy), z której wynika możliwość dochodzenia należności pieniężnej w trybie egzekucji administracyjnej.

D.1. i następne bloki

Poz. 2 – w przypadku odsetek określonych w art. 114 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.), wpisuje się datę przypadającą na dzień następujący po dniu, w którym upłynął termin określony w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2018 r. poz. 167, z późn. zm.).

Poz. 3 – wypełnia się w szczególności, gdy przed wystawieniem tytułu wykonawczego wystąpiły przerwy w naliczaniu odsetek. Dalsze odsetki będą pobierane zgodnie ze wskazaniem wynikającym z zakreslenia kwadratu w poz. 6 części D od dnia następnego po dniu wystawienia tytułu wykonawczego.

W przypadku odsetek, o których mowa w objaśnieniu do poz. 2, wpisuje się sumę odsetek naliczonych od dnia powstania długu celnego do dnia powiadomienia o tym długu oraz odsetek naliczonych zgodnie z objaśnieniem wskazanym w poz. 2.

Poz. 4 – wpisuje się datę przedawnienia należności pieniężnej, jeżeli przepisy prawa nie przewidują przerwania lub zawieszenia biegu terminu przedawnienia.

Poz. 5 – wpisuje się datę powstania należności pieniężnej lub datę początkową okresu, w którym powstała należność pieniężna.

Poz. 6 – wpisuje się datę końcową okresu, w którym powstała należność pieniężna.

W przypadku należności pieniężnej płatnej w ratach w poz. 5 i 6 należy podać okres, za który jest rata.

Poz. 7 – wpisuje się przepis prawa, jeżeli przyznaje on prawo pierwszeństwa zaspokojenia należności pieniężnej.

Część E

Wypełnia się w przypadku wystawienia dalszego tytułu wykonawczego.

Część F

Poz. 2 – wpisuje się adres siedziby wierzyciela lub jego jednostki organizacyjnej. Jeżeli wierzyciel posiada obsługujący go urząd wpisuje się adres tego urzędu.

Poz. 3 – wpisuje się NIP wierzyciela, a jeżeli wierzyciel go nie posiada – urzędu obsługującego wierzyciela lub jednostki samorządu terytorialnego, której organ jest wierzycielem.

Poz. 4 – wpisuje się REGON wierzyciela, a jeżeli wierzyciel go nie posiada – urzędu obsługującego wierzyciela lub jednostki samorządu terytorialnego, której organ jest wierzycielem.

Poz. 5 – wpisuje się nazwę i adres siedziby podmiotu, któremu należy przekazać wyegzekwowaną należność pieniężną.

Poz. 6 – wpisuje się numer rachunku bankowego podmiotu wymienionego w poz. 5.

Poz. 7 – wpisuje się imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela, która wystawiła tytuł wykonawczy.

Nie umieszcza się podpisu w przypadku przesyłania tytułu wykonawczego do organu egzekucyjnego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej. Tytuł wykonawczy przekazywany tą drogą zawiera podpis elektroniczny w rozumieniu art. 27 § 4,

W przypadku wierzyciela będącego jednocześnie organem egzekucyjnym:

- tytuł wykonawczy wystawiony przez tego wierzyciela, w tym w postaci elektronicznej, może nie zawierać podpisu osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela. Nadanie klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej uznaje się za podpisanie tego tytułu przez osobę upoważnioną do działania w imieniu wierzyciela,

- w dalszym tytule wykonawczym wystawionym przez tego wierzyciela, w tym w postaci elektronicznej, umieszcza się podpis osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela niezależnie od tego, czy tytuł wykonawczy na podstawie którego wystawiany jest dalszy tytuł wykonawczy, zawierał taki podpis, czy na podstawie art. 27 § 1b ustawy, takiego podpisu nie zawierał.

Część G

Wypełnia się wyłącznie w przypadku dochodzenia administracyjnej kary pieniężnej lub grzywny administracyjnej, o której mowa w ustawie o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług.

G.2.

Wypełnia się, jeżeli organ, który może udzielić dodatkowych informacji dotyczących administracyjnej kary pieniężnej lub grzywny administracyjnej lub możliwości odwołania się od obowiązku zapłaty lub zaskarżenia decyzji w sprawie ich nałożenia, jest inny niż organ wymieniony w bloku G.1.

Część H

Wypełnia się w przypadku wydania dalszego tytułu wykonawczego. Wpisuje się kwotę kosztów egzekucyjnych wskazanych przez organ egzekucyjny na żądanie wierzyciela złożone przed dniem wystawienia dalszego tytułu wykonawczego.

Część I.

Wypełnia się w przypadku wystawienia tytułu wykonawczego.

TW-2 (3)	TYTUŁ WYKONAWCZY STOSOWANY W EGZEKUCJI OBOWIĄZKÓW O CHARAKTERZE NIEPIENIĘŻNYM				Numer systemowy sprawy organu egzekucyjnego		
	Podstawa prawna: art. 26 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”						
1. Numer tytułu wykonawczego					2. Data wystawienia		
3. Numer porządkowy dalszego tytułu wykonawczego ¹⁾			4. Cel wydania dalszego tytułu wykonawczego ¹⁾				
5. Adnotacja dotycząca ponownie wydanego tytułu wykonawczego ¹⁾							
A. DANE ZOBOWIĄZANEGO							
	1. Rodzaj zobowiązanego ²⁾ ☐ 1. osoba fizyczna ☐ 2. podmiot niebędący osobą fizyczną						
	2. Imię ³⁾		3. Nazwisko/Nazwa				
	4. Kraj		5. Województwo		6. Powiat		
	7. Gmina		8. Ulica		9. Numer domu	10. Numer lokalu	
	11. Miejscowość		12. Kod pocztowy	13. Poczta			
	14. NIP		15. Numer PESEL ³⁾		16. REGON		
	17. Data urodzenia ³⁾		18. Imię ojca ³⁾		19. Imię matki ³⁾		
	20. Numer telefonu		21. Adres e-mail				
	B. DANE DOTYCZĄCE OBOWIĄZKU O CHARAKTERZE NIEPIENIĘŻNYM						
		1. Akt normatywny					
Podstawa prawna obowiązku							
2. Orzeczenie		3. Data wydania orzeczenia					
		4. Numer orzeczenia					
5. Treść obowiązku							

C. INFORMACJA WIERZycIELA O NADANIU PRZEZ ORGAN EGZEKUCYJNY KLAUZULI O SKIEROWANIU TYTUŁU WYKONAWCZEGO DO EGZEKUCJI ADMINISTRACYJNEJ ¹⁾		
1. Nazwa organu egzekucyjnego, który nadał klauzulę o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej		2. Data nadania klauzuli
D. OZNACZENIE I WNIOSEK WIERZycIELA		
1. Nazwa wierzyciela		2. Adres siedziby wierzyciela
3. NIP wierzyciela		4. REGON wierzyciela
Obowiązek wskazany w tytule wykonawczym jest wymagalny i podlega egzekucji administracyjnej na podstawie art. 2 § 1 pkt 10 ustawy oraz na podstawie		
5. Inna podstawa prawna ¹⁾		
6. Data doręczenia upomnienia ²⁾		7. Kwota kosztów upomnienia
8. Nazwa i adres siedziby posiadacza rachunku		
9. Numer rachunku bankowego		
10. Wniosek o zastosowanie następującego środka egzekucyjnego		
Na podstawie art. 26 ustawy wnoszę o wszczęcie egzekucji administracyjnej ²⁾⁴⁾		11. Imię, nazwisko, stanowisko służbowe i podpis osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela
E. KLAUZULA ORGANU EGZEKUCYJNEGO ¹⁾		
Na podstawie art. 27 § 1 pkt 10 ustawy kieruję tytuł wykonawczy do egzekucji administracyjnej		2. Imię, nazwisko, stanowisko służbowe i podpis osoby upoważnionej do działania w imieniu organu egzekucyjnego
1. Nazwa i adres siedziby organu egzekucyjnego		3. Data nadania klauzuli
F. POTWIERDZENIE ODBIORU TYTUŁU WYKONAWCZEGO ¹⁾		
1. Data doręczenia odpisu/ wydruku tytułu wykonawczego	2. Czytelny podpis otrzymującego odpis/ wydruk tytułu wykonawczego	3. Podpis doręczającego odpis/ wydruk tytułu wykonawczego
Dane zawarte w wydruku tytułu wykonawczego odpowiadają danym zawartym w tytule wykonawczym wystawionym przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej. ⁵⁾		
POUCZENIE		
Środkami egzekucyjnymi stosowanymi w egzekucji obowiązków o charakterze niepieniężnym są: grzywna w celu przymuszenia, wykonanie zastępcze, odebranie rzeczy ruchomej, odebranie nieruchomości, opróżnienie lokali i innych pomieszczeń, przymus bezpośredni. Zgodnie z art. 33 § 1 ustawy zobowiązanemu przysługuje prawo wniesienia do wierzyciela, za pośrednictwem organu egzekucyjnego, zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej. Zgodnie z art. 35 ustawy wniesienie przez zobowiązanego zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej, nie później niż w terminie 7 dni od dnia doręczenia odpisu/ wydruku tytułu wykonawczego, zawiesza postępowanie egzekucyjne w całości albo w części z dniem doręczenia tego zarzutu organowi egzekucyjnemu do czasu zawiadomienia tego organu o wydaniu ostatecznego postanowienia w sprawie tego zarzutu. Wniesienie zarzutu po upływie terminu 7 dni od dnia doręczenia odpisu tytułu wykonawczego nie zawiesza postępowania egzekucyjnego. Zgodnie z art. 36 § 3 i 3a zobowiązany, przeciwko któremu wszczęto postępowanie egzekucyjne, ma obowiązek niezwłocznie zawiadomić organ egzekucyjny o zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby po doręczeniu odpisu/ wydruku tytułu wykonawczego. W razie niewykonania tego obowiązku, doręczenie pisma organu egzekucyjnego pod dotychczasowym adresem jest skuteczne. Na zobowiązanego, który nie zawiadomił organu egzekucyjnego o zmianie miejsca zamieszkania lub siedziby może być nałożona kara pieniężna na podstawie art.168d § 3 pkt 1 lit. a tiret pierwszy ustawy.		

OBJAŚNIENIA DOTYCZĄCE SPORZĄDZANIA TYTUŁU WYKONAWCZEGO (TW-2)

Wierzyciel wypełnia pozycje niezaciemnione. Zgodnie z art. 27 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz.1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, obowiązkowe wypełnienie pozycji dotyczy:

- oznaczenia wierzyciela;
- wskazania imienia i nazwiska lub nazwy zobowiązanego i jego adresu, przez który rozumie się ostatni znany wierzycielowi adres miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego;
- numer PESEL, NIP lub REGON zobowiązanego, jeżeli zobowiązany taki numer posiada;
- treści podlegającego egzekucji obowiązku oraz podstawę prawną tego obowiązku;
- wskazania podstawy prawnej prowadzenia egzekucji administracyjnej;
- daty wystawienia tytułu, podpisu, imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela;
- w przypadku wystawiania tytułu wykonawczego: daty doręczenia upomnienia;
- w przypadku wystawienia dalszego tytułu wykonawczego: informacji o nadaniu przez organ egzekucyjny klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji;
- imion i nazwisk oraz adresów współników, jeżeli tytuł wykonawczy dotyczy należności spółki nieposiadającej osobowości prawnej.

W pozostałym zakresie wierzyciel podaje dane będące w jego posiadaniu.

Organ egzekucyjny wypełnia pozycje zaciemnione.

Datę podaje się w formacie dd-mm-rrrr.

- ¹⁾ W przypadku niewypełniania pozycja może zostać pominięta (niewydrukowana).
- ²⁾ Zaznacza się właściwy kwadrat, wstawiając znak „x”.
- ³⁾ Pozycji nie wypełnia się w przypadku zobowiązanego niebędącego osobą fizyczną.
- ⁴⁾ Pozycji nie wypełnia się w przypadku wystawienia dalszego tytułu wykonawczego.
- ⁵⁾ Pole dodaje się w przypadku tytułu wykonawczego przesłanego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej.

Część ogólna

W przypadku wystawiania dalszego tytułu wykonawczego w:

- poz. 1 – wpisuje się numer dotychczasowego tytułu wykonawczego;
- poz. 2 – wpisuje się datę wystawienia dotychczasowego tytułu wykonawczego;
- wypełnia się poz. 3 i 4.

W przypadku ponownego wydania tytułu wykonawczego w:

- poz. 1 – wpisuje się numer utraconego tytułu wykonawczego;
- poz. 2 – wpisuje się datę wystawienia ponownie wydanego tytułu wykonawczego;
- poz. 5 – umieszcza się adnotację: „Tytuł wykonawczy został ponownie wydany w związku z postanowieniem ...(należy wskazać wierzyciela) nr ... z dnia ... o utracie tytułu wykonawczego nr ... z dnia ...”.

Część B

Poz. 1 – podaje się przepis prawa wraz z jednostką redakcyjną stanowiący podstawę do wydania aktu administracyjnego ustalającego obowiązek.

W przypadku, gdy w poz. 5 ilość miejsca jest niewystarczająca do wpisania treści obowiązku, pole to może być powiększane w dół do niezbędnych rozmiarów.

Część C

Wypełnia się w przypadku wystawienia dalszego tytułu wykonawczego.

Część D

Poz. 2 – wpisuje się adres siedziby wierzyciela lub jego jednostki organizacyjnej. Jeżeli wierzyciel posiada obsługujący go urząd wpisuje się adres tego urzędu.

Poz. 3 – wpisuje się identyfikator podatkowy NIP wierzyciela, a jeżeli wierzyciel go nie posiada – urzędu obsługującego wierzyciela lub jednostki samorządu terytorialnego, której organ jest wierzycielem.

Poz. 6 – Pozycji nie wypełnia się w przypadku wystawiania dalszego tytułu wykonawczego.

Poz. 4 – wpisuje się numer REGON wierzyciela, a jeżeli wierzyciel go nie posiada – urzędu obsługującego wierzyciela lub jednostki samorządu terytorialnego, której organ jest wierzycielem.

Poz. 11 – nie umieszcza się podpisu w przypadku przesyłania tytułu wykonawczego do organu egzekucyjnego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej. Tytuł wykonawczy przekazywany tą drogą zawiera podpis elektroniczny w rozumieniu art. 27 § 4. Tytuł wykonawczy wystawiony przez wierzyciela będącego jednocześnie organem egzekucyjnym może nie zawierać podpisu osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela. Nadanie klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej uznaje się za podpisanie tego tytułu przez osobę upoważnioną do działania w imieniu wierzyciela.

Część E

Wypełnia się w przypadku wystawienia tytułu wykonawczego.

Wzór

KTW (1)	KOLEJNY TYTUŁ WYKONAWCZY		Numer systemowy sprawy organu egzekucyjnego	
Podstawa prawna: art. 26ca ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”				
1. Numer tytułu wykonawczego	2. Data wystawienia tytułu wykonawczego	3. Rodzaj dokumentu ¹⁾		
4. Numer porządkowy kolejnego tytułu wykonawczego	5. Data wystawienia kolejnego tytułu wykonawczego	☐ 1. kolejny tytuł wykonawczy ☐ 2. zmieniony kolejny tytuł wykonawczy		
6. Cel wydania kolejnego tytułu wykonawczego ¹⁾²⁾				
☐ 1. egzekucja z nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka ☐ 2. egzekucja z przedmiotu hipoteki przymusowej				
7. Adnotacja dotycząca ponownie wydanego kolejnego tytułu wykonawczego ²⁾				
A. DANE ZOBOWIĄZANEGO				
A.1.	1. Rodzaj zobowiązanego ¹⁾ ☐ 1. osoba fizyczna ☐ 2. podmiot niebędący osobą fizyczną		2. Rodzaj odpowiedzialności zobowiązanego ¹⁾ ☐ 1. podmiot, u którego powstał obowiązek ☐ 2. następca prawny ☐ 3. osoba trzecia	
	3. Imię ³⁾	4. Nazwisko/ Nazwa		
	5. Kraj	6. Województwo	7. Powiat	
	8. Gmina	9. Ulica	10. Numer domu	11. Numer lokalu
	12. Miejscowość		13. Kod pocztowy	
	14. Poczta			
	15. NIP	16. Numer PESEL ³⁾	17. REGON	
	18. Data urodzenia ³⁾	19. Imię ojca ³⁾	20. Imię matki ³⁾	
	21. Numer telefonu	22. Adres e-mail		
B. DANE MAŁŻONKA ZOBOWIĄZANEGO (ODPOWIEDZIALNEGO MAJĄTKIEM WSPÓLNYM)²⁾				
	1. Imię	2. Nazwisko		
	3. Kraj	4. Województwo	5. Powiat	
	6. Gmina	7. Ulica	8. Numer domu	9. Numer lokalu
	10. Miejscowość		11. Kod pocztowy	
	12. Poczta			
	13. NIP	14. Numer PESEL		
	15. Numer telefonu	16. Adres e-mail		
	17. Podstawa prawna prowadzenia egzekucji administracyjnej			
C. DANE WSPÓLNIKÓW SPÓŁKI NIEPOSIADAJĄCEJ OSOBOWOŚCI PRAWNEJ²⁾				
C.1.	1. Imię ³⁾	2. Nazwisko/Nazwa		
	3. Kraj	4. Województwo	5. Powiat	
	6. Gmina	7. Ulica	8. Numer domu	9. Numer lokalu
	10. Miejscowość		11. Kod pocztowy	
	12. Poczta			
	13. NIP	14. Numer PESEL ³⁾	15. REGON	
	16. Numer telefonu	17. Adres e-mail		
D. DANE ZOBOWIĄZANEGO, U KTÓREGO POWSTAŁ OBOWIĄZEK²⁾				
	1. Imię ³⁾	2. Nazwisko/Nazwa		
	3. NIP	4. Numer PESEL ³⁾	5. REGON	
DA. DANE WŁAŚCICIELA/WŁAŚCICIELI PRZEDMIOTU HIPOTEKI PRZYMUSOWEJ NIEBĘDĄCEGO/NIEBĘDĄCYCH ZOBOWIĄZANYM				

DA. 1.	1. Rodzaj właściciela niebędącego zobowiązanym ¹⁾ ☐ 1. osoba fizyczna ☐ 2. podmiot niebędący osobą fizyczną					
	3. Imię ³⁾		4. Nazwisko/ Nazwa			
	5. Kraj		6. Województwo		7. Powiat	
	8. Gmina		9. Ulica		10. Numer domu	
					11. Numer lokalu	
	12. Miejscowość		13. Kod pocztowy		14. Poczta	
	15. NIP		16. Numer PESEL ³⁾		17. REGON	
	18. Data urodzenia ³⁾		19. Imię ojca ³⁾		20. Imię matki ³⁾	
	21. Numer telefonu		22. Adres e-mail			
DB. DANE WSPÓLNIKÓW SPÓŁKI NIEPOSIADAJĄCEJ OSOBOWOŚCI PRAWNEJ ²⁾						
DB. 1.	1. Imię ³⁾		2. Nazwisko/Nazwa			
	3. Kraj		4. Województwo		5. Powiat	
	6. Gmina		7. Ulica		8. Numer domu	
					9. Numer lokalu	
	10. Miejscowość		11. Kod pocztowy		12. Poczta	
	13. NIP		14. Numer PESEL ³⁾		15. REGON	
16. Numer telefonu		17. Adres e-mail				
E. DANE DOTYCZĄCE NALEŻNOŚCI PIENIĘŻNYCH						
	1. Akt normatywny					
	2. Rodzaj należności pieniężnej					
	3. Podstawa prawna obowiązku ¹⁾ ☐ 1. z mocy prawa ☐ 2. dokument, o którym mowa w art. 3a § 1 ustawy ☐ 3. orzeczenie		4. Identyfikacja podstawy prawnej obowiązku		5. Data wydania orzeczenia	
	6. Rodzaj odsetek ¹⁾ ☐ 1. odsetki za zwłokę ☐ 2. połowa odsetek za zwłokę ☐ 3. podwyższona stawka odsetek za zwłokę ☐ 4. odsetki ustawowe		☐ 5. odsetki ustawowe za opóźnienie ☐ 6. odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych ☐ 7. nie pobiera się odsetek ☐ 8. odsetki za zwłokę od należności celnych		7. Stawka odsetek	
	8. Zabezpieczenie należności pieniężnej hipoteką przymusową lub zastawem i data powstania zabezpieczenia					
	9. Kwota kosztów upomnienia					
	Należności pieniężne są wymagalne i podlegają egzekucji administracyjnej na podstawie art. 2 ustawy oraz na podstawie					
	11. Inna podstawa prawna ²⁾					
	E.1.					
	1. Kwota należności pieniężnej		2. Data, od której nalicza się odsetki		3. Kwota odsetek na dzień wystawienia tytułu wykonawczego	
	4. Data, do której należność pieniężna może być dochodzona		7. Podstawa prawna pierwszeństwa zaspokojenia należności pieniężnej			
	Data powstania należności pieniężnej/okres, którego dotyczy należność pieniężna					
5. data/od dnia:		6. do dnia:				
F. INFORMACJA WIERZycIELA O NADANIU PRZEZ ORGAN EGZEKUCYJNY KLAUZULI O SKIEROWANIU TYTUŁU WYKONAWCZEGO DO EGZEKUCJI ADMINISTRACYJNEJ						
1. Nazwa organu egzekucyjnego, który nadał klauzulę o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej				2. Data nadania klauzuli		
G. OZNACZENIE WIERZycIELA						
	1. Nazwa wierzyciela			2. Adres siedziby wierzyciela		
	3. NIP wierzyciela			4. REGON wierzyciela		
	5. Nazwa i adres siedziby podmiotu, któremu należy przekazać wyegzekwowaną należność pieniężną					
	6. Numer rachunku bankowego					
	7. Imię, nazwisko, stanowisko służbowe i podpis osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela					

H. OZNACZENIE ORGANU LUB ORGANÓW, O KTÓRYCH MOWA W ART. 17 UST. 1 PKT 1 LIT. D USTAWY Z DNIA 10 czerwca 2016 r. O DELEGOWANIU PRACOWNIKÓW W RAMACH ŚWIADCZENIA USŁUG (Dz. U. z 2018 r. poz. 2206) ²⁾		
H.1.	Oznaczenie organu odpowiedzialnego za rozpatrzenie administracyjnej kary pieniężnej lub grzywny administracyjnej ²⁾	
	1. Nazwa organu	2. Adres organu
	3. Inne dane kontaktowe	
H.2.	Oznaczenie organu, który może udzielić dodatkowych informacji dotyczących administracyjnej kary pieniężnej lub grzywny administracyjnej lub możliwości odwołania się od obowiązku zapłaty lub zaskarżenia decyzji w sprawie ich nałożenia ²⁾	
	1. Nazwa organu	2. Adres organu
	3. Inne dane kontaktowe	
I. KWOTA KOSZTÓW EGZEKUCYJNYCH		
	Kwota kosztów egzekucyjnych	
Dane zawarte w wydruku tytułu wykonawczego odpowiadają danym zawartym w tytule wykonawczym wystawionym przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej. ⁴⁾		
POUCZENIE Jeżeli w części B wpisano dane małżonka zobowiązanego tytuł wykonawczy stanowi podstawę do przeprowadzenia egzekucji administracyjnej z majątku wspólnego małżonków i majątku osobistego zobowiązanego, z wyłączeniem majątku osobistego małżonka wskazanego w części B. Jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami odpowiedzialność zobowiązanego za należność pieniężną i odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie obejmuje majątek osobisty zobowiązanego i majątek wspólny, podstawą do prowadzenia egzekucji z majątku osobistego zobowiązanego i majątku wspólnego jest kolejny tytuł wykonawczy wystawiony w przypadku egzekucji z nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka. Zgodnie z art. 27f ustawy małżonkowi zobowiązanego przysługuje prawo wniesienia do wierzyciela, za pośrednictwem organu egzekucyjnego, sprzeciwu w sprawie odpowiedzialności majątkiem wspólnym. Sprzeciw może być wniesiony jeden raz w postępowaniu egzekucyjnym. Podstawą sprzeciwu jest ograniczenie, zniesienie, wyłączenie lub ustanie odpowiedzialności całością albo częścią majątku wspólnego. Zgodnie z art. 33 § 1 ustawy zobowiązanemu przysługuje prawo wniesienia do wierzyciela, za pośrednictwem organu egzekucyjnego, zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej. Zgodnie z art. 35 ustawy wniesienie przez zobowiązanego zarzutu w sprawie egzekucji administracyjnej, nie później niż w terminie 7 dni od dnia doręczenia odpisu/ wydruku tytułu wykonawczego, zawiesza postępowanie egzekucyjne w całości albo w części z dniem doręczenia tego zarzutu organowi egzekucyjnemu do czasu zawiadomienia tego organu o wydaniu ostatecznego postanowienia w sprawie tego zarzutu. Wniesienie zarzutu po upływie terminu 7 dni od dnia doręczenia odpisu/ wydruku tytułu wykonawczego nie zawiesza postępowania egzekucyjnego. W przypadku zmienionego tytułu wykonawczego zobowiązanemu nie przysługuje prawo zgłoszenia zarzutów w sprawie egzekucji administracyjnej. Zgodnie z art. 36 § 3 i 3a zobowiązany, przeciwko któremu wszczęto postępowanie egzekucyjne, ma obowiązek niezwłocznie zawiadomić organ egzekucyjny o zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby po doręczeniu odpisu/ wydruku tytułu wykonawczego. W razie niewykonania tego obowiązku, doręczenie pisma organu egzekucyjnego pod dotychczasowym adresem jest skuteczne. Na zobowiązanego, który nie zawiadomił organu egzekucyjnego o zmianie miejsca zamieszkania lub siedziby może być nałożona kara pieniężna na podstawie art.168d § 3 pkt 1 lit. a titek pierwszy ustawy.		

OBJAŚNIENIA DOTYCZĄCE SPORZĄDZANIA TYTUŁU WYKONAWCZEGO (KTW)

Wierzyciel wypełnia pozycje niezaciemnione. Zgodnie z art. 26ca oraz art. 27 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, obowiązkowe jest wypełnienie pozycji dotyczącej:

- oznaczenia wierzyciela;
- oznaczenia organu albo organów, o których mowa w art. 17 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług (Dz. U. z 2018 r. poz. 2206), zwanej dalej „ustawą o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług”;
- wskazania imienia i nazwiska lub nazwy zobowiązanego i jego adresu, przez który rozumie się ostatni znany wierzycielowi adres miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego;
- numer PESEL, NIP lub REGON zobowiązanego, jeżeli zobowiązany taki numer posiada;
- treści podlegającego egzekucji obowiązku, podstawy prawnej tego obowiązku, określenia wysokości należności pieniężnej, terminu, od którego nalicza się odsetki z tytułu niezapłacenia należności w terminie, oraz rodzaju i stawki tych odsetek;
- wskazania zabezpieczenia należności pieniężnej hipoteką przymusową albo przez ustanowienie zastawu skarbowego lub rejestrowego lub zastawu nieujawnionego w żadnym rejestrze, ze wskazaniem terminów powstania tych zabezpieczeń;

- wskazania podstawy prawnej pierwszeństwa zaspokojenia należności pieniężnej, jeżeli należność korzysta z tego prawa i prawo to nie wynika z zabezpieczenia należności pieniężnej;
- wskazania podstawy prawnej prowadzenia egzekucji administracyjnej;
- daty wystawienia tytułu, podpisu, imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela;
- informacji o nadaniu klauzuli organu egzekucyjnego o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej;
- daty doręczenia zobowiązanemu powiadomienia o wniosku o egzekucję administracyjnej kary pieniężnej lub grzywny administracyjnej nałożonej na pracodawcę delegującego pracownika z terytorium RP w związku z naruszeniem przepisów dotyczących delegowania pracowników w ramach świadczenia usług;
- daty, do której można prowadzić egzekucję kary pieniężnej lub grzywny administracyjnej nałożonej na pracodawcę delegującego pracownika z terytorium RP w związku z naruszeniem przepisów dotyczących delegowania pracowników w ramach świadczenia usług;
- imion i nazwisk oraz adresów współników, jeżeli tytuł wykonawczy dotyczy należności spółki nieposiadającej osobowości prawnej.

W pozostałym zakresie wierzyciel podaje dane będące w jego posiadaniu.

Kwoty należności pieniężnych, w tym odsetek podaje się w złotych i pełnych dziesiątkach groszy zaokrąglonych zgodnie z art. 27a § 3 ustawy.

Organ egzekucyjny wypełnia pozycje zaciemnione.

Datę podaje się w formacie dd-mm-rrrr.

¹⁾ Zaznacza się właściwy kwadrat wstawiając znak „x”.

²⁾ W przypadku niewypełniania pozycja (część) może zostać pominięta (niewydrukowana).

³⁾ Pozycji nie wypełnia się w przypadku zobowiązanego niebędącego osobą fizyczną.

⁴⁾ Pole dodaje się w przypadku kolejnego tytułu wykonawczego wystawionego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej.

Część ogólna

W przypadku wystawiania zmienionego kolejnego tytułu wykonawczego w:

- poz. 3 – zaznacza się kwadrat 2;
- poz. 4 – wpisuje się numer zmienianego (dotychczasowego) kolejnego tytułu wykonawczego;
- poz. 5 – wpisuje się datę wystawienia zmienionego kolejnego tytułu wykonawczego.

W przypadku ponownego wydania kolejnego tytułu wykonawczego/zmienionego kolejnego tytułu wykonawczego w:

- poz. 4 – wpisuje się numer utraconego kolejnego tytułu wykonawczego/zmienionego kolejnego tytułu wykonawczego;
- poz. 5 – wpisuje się datę wystawienia ponownie wydanego kolejnego tytułu wykonawczego/zmienionego kolejnego tytułu wykonawczego;
- poz. 7 – umieszcza się adnotację: „Kolejny tytuł wykonawczy/zmieniony kolejny tytuł wykonawczy został ponownie wydany w związku z postanowieniem ...(należy wskazać wierzyciela) nr ... z dnia ... o utracie kolejnego tytułu wykonawczego/zmienionego kolejnego tytułu wykonawczego nr ... z dnia ...”.

Część B

Wypełnia się wyłącznie w przypadku, gdy małżonek zobowiązanego ponosi odpowiedzialność (obejmującą majątek wspólny zobowiązanego i jego małżonka) za należność pieniężną.

Poz. 17 – podaje się art. 27c ustawy lub inny przepis prawa, z którego wynika możliwość dochodzenia należności pieniężnej w trybie egzekucji administracyjnej z majątku wspólnego osób wskazanych w blokach B i A.1.

Część C

Wypełnia się wyłącznie w przypadku, gdy zobowiązany wskazany w bloku A.1. jest spółką nieposiadającą osobowości prawnej.

Po bloku C.1. dodaje się bloki C.2., C.3. itd. w liczbie odpowiadającej liczbie współników spółki nieposiadającej osobowości prawnej.

Część D

Wypełnia się w przypadku, gdy w bloku A.1. (A.2., jeżeli go dodano, itd.) w poz. 2 zaznaczono kwadrat 2 albo 3.

Część DA

Jeżeli tytuł wykonawczy obejmuje należność pieniężną, za którą odpowiedzialny jest więcej niż jeden właściciel nieruchomości niebędący zobowiązanym, po bloku DA.1. wierzyciel dodaje i wypełnia kolejne bloki w części DA nadając im kolejne numery.

Część DB

Wypełnia się wyłącznie w przypadku, gdy właściciel nieruchomości niebędący zobowiązanym wskazany w bloku DA.1. jest spółką nieposiadającą osobowości prawnej.

Po bloku DB.1. dodaje się bloki DB.2., DB.3. itd. w liczbie odpowiadającej liczbie wspólników spółki nieposiadającej osobowości prawnej.

Część E

Informacje zawarte w poz. 1–11 poprzedzające blok E.1. dotyczą wszystkich należności pieniężnych wskazanych w części E.

W przypadku wystawienia tytułu wykonawczego w odniesieniu do więcej niż jednej należności pieniężnej po bloku E.1., dodaje się bloki E.2., E.3. itd. W każdym bloku wpisuje się odrębną należność pieniężną.

Poz. 1 – wpisuje się oznaczenie przepisu prawa wraz z jednostką redakcyjną, z którego wynika należność pieniężna wskazana w bloku E.1. i następnych blokach, jeżeli je dodano.

Poz. 2 – wpisuje się rodzaj należności pieniężnej wskazanej w bloku E.1. i następnych blokach, jeżeli je dodano.

Poz. 4 – wpisuje się identyfikację podstawy prawnej obowiązku wskazanej w poz. 3. W przypadku zakreslenia kwadratu:

1 – wpisuje się oznaczenie przepisu prawa, z którego wynika dochodzony obowiązek;

2 – wpisuje się rodzaj dokumentu, o którym mowa w art. 3a ustawy;

3 – wpisuje się rodzaj i numer orzeczenia.

Poz. 5 – wypełnia się w przypadku zaznaczenia w poz. 3 kwadratu 3.

Poz. 8 – wpisuje się rodzaj zabezpieczenia należności pieniężnej i datę jego powstania ze wskazaniem bloku (np. E.1.), którego dotyczy zabezpieczenie. Informacje mogą dotyczyć wielu należności pieniężnych.

Poz. 9 – wpisuje się sumę kosztów upomnienia.

Poz. 11 – wpisuje się podstawę prawną (inną niż art. 2 § 1 ustawy), z której wynika możliwość dochodzenia należności pieniężnej w trybie egzekucji administracyjnej.

E.1. i następne bloki

Poz. 2 – w przypadku odsetek określonych w art. 114 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.), wpisuje się datę przypadającą na dzień następujący po dniu, w którym upłynął termin określony w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2018 r. poz. 167, z późn. zm.).

Poz. 3 – wypełnia się w szczególności, gdy przed wystawieniem tytułu wykonawczego wystąpiły przerwy w naliczaniu odsetek. Dalsze odsetki będą pobierane zgodnie ze wskazaniem wynikającym z zakreslenia kwadratu w poz. 6 części E od dnia następnego po dniu wystawienia tytułu wykonawczego.

W przypadku odsetek, o których mowa w objaśnieniu do poz. 2, wpisuje się sumę odsetek naliczonych od dnia powstania długu celnego do dnia powiadomienia o tym długu oraz odsetek naliczonych zgodnie z objaśnieniem wskazanym w poz. 2.

Poz. 4 – wpisuje się datę przedawnienia należności pieniężnej, jeżeli przepisy prawa nie przewidują przerwania lub zawieszenia biegu terminu przedawnienia.

Poz. 5 – wpisuje się datę powstania należności pieniężnej lub datę początkową okresu, w którym powstała należność pieniężna.

Poz. 6 – wpisuje się datę końcową okresu, w którym powstała należność pieniężna.

W przypadku należności pieniężnej płatnej w ratach w poz. 5 i 6 należy podać okres, za który jest rata.

Poz. 7 – wpisuje się przepis prawa, jeżeli przyznaje on prawo pierwszeństwa zaspokojenia należności pieniężnej.

Część G

Poz. 2 – wpisuje się adres siedziby wierzyciela lub jego jednostki organizacyjnej. Jeżeli wierzyciel posiada obsługujący go urząd wpisuje się adres tego urzędu.

Poz. 3 – wpisuje się NIP wierzyciela, a jeżeli wierzyciel go nie posiada – urzędu obsługującego wierzyciela lub jednostki samorządu terytorialnego, której organ jest wierzycielem.

Poz. 4 – wpisuje się REGON wierzyciela, a jeżeli wierzyciel go nie posiada – urzędu obsługującego wierzyciela lub jednostki samorządu terytorialnego, której organ jest wierzycielem.

Poz. 5 – wpisuje się nazwę i adres siedziby podmiotu, któremu należy przekazać wyegzekwowaną należność pieniężną.

Poz. 6 – wpisuje się numer rachunku bankowego podmiotu wymienionego w poz. 5.

Poz. 7 – wpisuje się imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela, która wystawiła tytuł wykonawczy.

Nie umieszcza się podpisu w przypadku przesyłania kolejnego tytułu wykonawczego do organu egzekucyjnego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej. Kolejny tytuł wykonawczy przekazywany tą drogą zawiera podpis elektroniczny w rozumieniu art. 27 § 4 ustawy.

W przypadku wierzyciela będącego jednocześnie organem egzekucyjnym w kolejnym tytule wykonawczym wystawionym przez tego wierzyciela, w tym w postaci elektronicznej, umieszcza się podpis osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela niezależnie od tego, czy tytuł wykonawczy na podstawie którego wystawiany jest kolejny tytuł wykonawczy, zawierał taki podpis, czy na podstawie art. 27 § 1b ustawy, takiego podpisu nie zawierał.

Część H

Wypełnia się wyłącznie w przypadku dochodzenia administracyjnej kary pieniężnej lub grzywny administracyjnej, o której mowa w ustawie o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług.

Część H.2.

Wypełnia się, jeżeli organ, który może udzielić dodatkowych informacji dotyczących administracyjnej kary pieniężnej lub grzywny administracyjnej lub możliwości odwołania się od obowiązku zapłaty lub zaskarżenia decyzji w sprawie ich nałożenia, jest inny niż organ wymieniony w bloku G.1.

Część I

Wpisuje się kwotę kosztów egzekucyjnych wskazanych przez organ egzekucyjny na żądanie wierzyciela złożone przed dniem wystawienia kolejnego tytułu wykonawczego.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie przekazywania tytułu wykonawczego i innych dokumentów do organu
egzekucyjnego**

Na podstawie art. 27 § 2b ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) sposób nadawania wierzycielowi dostępu do systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 26aa § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) sposób sporządzenia, w tym format danych:
 - a) wniosku egzekucyjnego,
 - b) tytułu wykonawczego,
 - c) informacji, o której mowa w art. 26 § 1e ustawy, zwanej dalej „informacją”
– przekazywanych do organu egzekucyjnego;
- 3) szczegółowy sposób przekazywania wniosku egzekucyjnego i tytułu wykonawczego oraz informacji do organu egzekucyjnego będącego naczelnikiem urzędu skarbowego;
- 4) zakres danych zobowiązanego zawartych w tytule wykonawczym przekazany przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego, o którym art. 26aa § 1 ustawy, zwanego dalej „systemem”, weryfikowanych z danymi zawartymi w rejestrach, o których mowa w art. 26 § 1g pkt 1 ustawy;
- 5) sposób nadania klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej;
- 6) sposób posługiwania się tytułem wykonawczym przekazany drogą elektroniczną.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1059).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1499, 1629, 2192, 2193 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 730 i....

§ 2. 1. Organ prowadzący system nadaje wierzycielowi dostęp do tego systemu poprzez przydzielenie identyfikatora i hasła uprawniającego do korzystania z systemu.

2. Dostęp do systemu nadaje się:

- 1) wierzycielowi niebędącemu organem Krajowej Administracji Skarbowej – na jego wniosek zawierający nazwę wierzyciela oraz podstawę prawną jego działania, opatrzony kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, przesłany na elektroniczną skrzynkę podawczą organu prowadzącego system;
- 2) wierzycielowi będącemu organem Krajowej Administracji Skarbowej – z urzędu.

§ 3. 1. Wniosek egzekucyjny, tytuł wykonawczy oraz informacja przekazywane do organu egzekucyjnego będącego się w formacie XML w postaci odpowiadającej strukturze logicznej udostępnionej na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

2. Zagraniczny tytuł wykonawczy sporządza się w formacie PDF.

§ 4. Wniosek egzekucyjny, tytuł wykonawczy oraz informacja są przekazywane do organu egzekucyjnego niebędącego naczelnikiem urzędu skarbowego:

- 1) na elektroniczną skrzynkę podawczą tego organu – jeżeli te dokumenty zostały sporządzone w postaci elektronicznej;
- 2) przez pracownika organu wierzyciela, operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188) albo innego podmiotu świadczącego usługi w zakresie doręczania przesyłek – jeżeli te dokumenty zostały sporządzone w postaci papierowej.

§ 5. 1. Wniosek egzekucyjny, tytuł wykonawczy oraz informacja są przekazywane do organu egzekucyjnego będącego naczelnikiem urzędu skarbowego za pośrednictwem systemu.

2. W przypadku gdy wierzycielem jest naczelnik urzędu skarbowego, wniosek egzekucyjny, tytuł wykonawczy oraz informacja mogą być przekazane przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego używanego do obsługi Centralnego Rejestru Danych Podatkowych, o którym mowa w art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 768 i 730).

3. Wniosek egzekucyjny, zagraniczny tytuł wykonawczy oraz informacja są przekazywane na elektroniczną skrzynkę podawczą organu egzekucyjnego.

§ 6. Zawarte w tytule wykonawczym:

- 1) imię i nazwisko oraz numer Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) zobowiązanego weryfikowane są z danymi zawartymi w:
 - a) rejestrze PESEL,
 - b) Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej,
 - c) rejestrze przedsiębiorców;
- 2) imię i nazwisko oraz nazwa zobowiązanego oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP), numer identyfikacji w Krajowym Rejestrze Urzędowym Podmiotów Gospodarki Narodowej (REGON), są weryfikowane z danymi zawartymi w:
 - a) Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej,
 - b) rejestrze przedsiębiorców.

§ 7. Klauzula o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej jest nadawana poprzez opatrzenie tytułu wykonawczego:

- 1) kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, podpisem osobistym albo zaawansowaną lub kwalifikowaną pieczęcią elektroniczną – w przypadku tytułu wykonawczego wystawionego w postaci elektronicznej;
- 2) pieczęcią organu egzekucyjnego, podpisem własnoręcznym osoby upoważnionej do działania w imieniu organu egzekucyjnego, ze wskazaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego tej osoby – w przypadku tytułu wykonawczego wystawionego w postaci papierowej.

§ 8. Organ egzekucyjny zamieszcza w aktach sprawy wydruk tytułu wykonawczego przekazanego drogą elektroniczną.

§ 9. W przypadku konieczności przekazania tytułu wykonawczego wystawionego w postaci elektronicznej innemu organowi niż organ egzekucyjny sporządza się jego wydruk.

§ 10. 1. Do zmienionego tytułu wykonawczego przepisy § 3 ust 1 i 2, § 4, § 5 ust. 1 i 2 oraz § 6–9 stosuje się odpowiednio.

2. Do dalszego tytułu wykonawczego przepisy § 3 ust 1, § 5 ust. 1 i 2, § 6, 8 i 9 stosuje się odpowiednio.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2020 r.

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 27 § 2b ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”. Delegację tę wprowadza się projektem ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (UD326 nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów). Wspomniany projekt ustawy wprowadza nowe zasady w zakresie sposobu przekazywania przez wierzyciela tytułu wykonawczego do organu egzekucyjnego. Dotychczas istnieje możliwość przekazania tytułu wykonawczego do organu egzekucyjnego w postaci elektronicznej. Natomiast po wejściu w życie ww. ustawy przekazywanie wniosków egzekucyjnych i tytułów wykonawczych do organów egzekucyjnych, co do zasady, będzie się odbywało drogą elektroniczną. W przypadku organów egzekucyjnych, jakimi są naczelnicy urzędów skarbowych głównie za pośrednictwem dedykowanego systemu teleinformatycznego, określonego w art. 26aa § 1 ustawy. Mając powyższe na względzie zaistniała konieczność ustalenia zasad uzyskiwania przez wierzycieli dostępu do wymienionego systemu teleinformatycznego oraz szczegółowego sposobu przekazywania wniosku egzekucyjnego i tytułu wykonawczego do organu egzekucyjnego, w tym będącego naczelnikiem urzędu skarbowego. Ponadto mając na względzie elektronizację przekazywania tytułów wykonawczych do naczelnika urzędu skarbowego, a także automatyczną weryfikację i rejestrację tych tytułów w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie egzekucyjne konieczne jest również określenie formatu danych wniosku egzekucyjnego, tytułu wykonawczego oraz dodatkowej informacji, o której mowa w art. 26 § 1e ustawy, oraz zakresu danych weryfikowanych z danymi zawartymi w rejestrach publicznych (np. rejestr PESEL, CEiDG).

Projekt rozporządzenia określa sposób otrzymania przez wierzyciela dostępu do systemu teleinformatycznego służącego do przekazywania tytułów wykonawczych do naczelnika urzędu skarbowego będącego organem egzekucyjnym. Projektowany przepis przewiduje dwa odrębne sposoby uzyskiwania przez wierzyciela tego dostępu, uzależnione od tego czy wierzyciel jest organem działającym w strukturze Krajowej Administracji Skarbowej, czy też nie. W przypadku wierzycieli nie będących organami KAS dostęp do systemu będzie im udzielany na wniosek przesłany na elektroniczną skrzynkę podawczą organu prowadzącego system, opatrzony kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem osobistym lub podpisem zaufanym. Wierzyciel będzie zobligowany do podania we wniosku o udzielenie dostępu swojej nazwy oraz podstawy prawnej działania. Wierzycielom będącym organami KAS dostęp do systemu będzie nadawany z urzędu. Nadanie dostępu do systemu będzie polegało na przydzieleniu wierzycielowi identyfikatora i hasła uprawniającego do korzystania z systemu. Celem przyjęcia powyższego rozwiązania jest zapewnienie bezpieczeństwa korzystania z systemu i jego zabezpieczenie przed dostępem osób nieuprawnionych. Projektowany przepis zagwarantuje, że organ prowadzący system określony w art. 26aa § 1 będzie sprawował pełną kontrolę nad udzielaniem dostępu do tego systemu, co z kolei zagwarantuje, że żaden nieuprawniony podmiot nie wniesie tytułu wykonawczego do organu egzekucyjnego za pośrednictwem tego systemu.

W celu umożliwienia automatycznej weryfikacji i rejestracji w systemie organu egzekucyjnego tytułu wykonawczego wpływającego do organu egzekucyjnego w postaci elektronicznej wskazane jest aby ten tytuł sporządzony był w formacie i schemacie umożliwiającym automatyczne przetwarzanie danych. Z powyższego względu przewidziano, że tytuły wykonawcze, wnioski egzekucyjne oraz dodatkowe informacje, określone w art. 26 §1e ustawy będą przekazywane w formacie xml, w postaci odpowiadającej strukturze logicznej udostępnionej na stronie internetowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Mając na względzie, że obecnie nie jest opracowany i dostępny schemat xml zagranicznego tytułu wykonawczego, tytuł ten przekazywany będzie w formacie pdf.

Przepisy rozporządzenia przewidują, że wniosek egzekucyjny, tytuł wykonawczy oraz ww. informacja będą przekazywane do organu egzekucyjnego niebędącego naczelnikiem urzędu skarbowego w sposób uzależniony od tego, w jakiej postaci te dokumenty zostały sporządzone. W przypadku dokumentów sporządzonych w postaci elektronicznej - na elektroniczną skrzynkę podawczą organu egzekucyjnego. Jeżeli dokumenty zostały sporządzone w postaci papierowej to zostaną przekazane przez pracownika organu wierzyciela, operatora pocztowego, o którym mowa w ustawie z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2188) albo za pośrednictwem innego podmiotu świadczącego usługi w zakresie doręczania przesyłek. Należy podkreślić, że projektowane regulacje umożliwiają korzystanie przez wierzycieli z szerokiego wachlarza możliwych sposobów przekazania tytułów wykonawczych i innych dokumentów do organu egzekucyjnego. W przypadku dokumentów sporządzonych w postaci elektronicznej będą one przekazywane na elektroniczną skrzynkę podawczą organu egzekucyjnego. Zgodnie z odrębnymi przepisami każdy organ administracji jest zobowiązany do posiadania takiej skrzynki, a korzystanie z niej nie wymaga ponoszenia nakładów finansowych. W odniesieniu do dokumentów przekazywanych w postaci papierowej podkreślić należy, że wybór najbardziej korzystnego sposobu przekazania tych dokumentów, również pod kątem koniecznych do poniesienia nakładów finansowych, pozostawia się wierzycielowi.

W zakresie sposobu przekazywania tytułów wykonawczych i innych dokumentów do organu egzekucyjnego będącego naczelnikami urzędu skarbowego przewidują się, że tytuły te będą przekazywane, co do zasady, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego określonego w art. 26aa § 1 ustawy. Wskazany system zapewni automatyczną weryfikację danych zawartych w przekazywanych dokumentach, co pozwoli na szybką identyfikację błędnych danych. Poza tym system ten zostanie udostępniony wierzycielom nieodpłatnie. Powyższe argumenty powodują, że projektowane rozwiązanie będzie bardzo korzystne zarówno dla wierzyciela jak i organu egzekucyjnego jakim jest naczelnik urzędu skarbowego. W odniesieniu do tytułów wykonawczych przekazywanych do naczelnika urzędu skarbowego przez innych naczelników urzędów skarbowych przewidziano, że tytuły te analogicznie jak w obowiązującym stanie prawnym będą mogły być przekazywane przy pomocy systemu używanego do obsługi Centralnego Rejestru Danych Podatkowych, o którym mowa w art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2019 r. poz. 768). KAS dysponuje rozwiązaniami informatycznymi służącymi sprawnemu wymiarowi, poborowi i egzekucji należności pieniężnych, dla których organ KAS jest

wierzycielem. Z powyższego względu wskazane jest utrzymanie korzystania z tych rozwiązań w zakresie przekazywania tytułów wykonawczych do naczelników urzędów skarbowych.

Mając na względzie, że obecnie nie jest opracowany i dostępny schemat xml zagranicznego tytułu wykonawczego, tytuł ten będzie przekazywany do organu egzekucyjnego, tak jak obecnie, tj. na elektroniczną skrzynkę podawczą organu egzekucyjnego.

W celu umożliwienia automatycznej weryfikacji danych zawartych w tytułach wykonawczych przekazywanych do organu egzekucyjnego za pośrednictwem systemu określonego w art. 26aa § 1 ustawy w rozporządzeniu reguluje się kryteria tej weryfikacji. I tak, w celu odrzucenia tytułów wykonawczych sporządzonych nieprawidłowo przewiduje się, że imię i nazwisko oraz numer PESEL zobowiązanego będą weryfikowane z danymi zawartymi w rejestrach „źródłowych”, tj. rejestrze PESEL, bądź Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, czy rejestrze przedsiębiorców. Natomiast nazwa zobowiązanego i numer identyfikacji podatkowej zobowiązanego będą weryfikowane z danymi zawartymi w CEIDG oraz w rejestrze przedsiębiorców. Mając na względzie, że adres zobowiązanego ujęty we wskazanych powyżej rejestrach może okazać się nieaktualny, adres zobowiązanego wskazany przez wierzyciela w tytule wykonawczym nie będzie podlegał automatycznej weryfikacji.

W projektowanym § 7 rozporządzenia określa się sposoby nadania tytułowi wykonawczemu klauzuli o skierowaniu do egzekucji administracyjnej. Sposób nadania tej klauzuli uzależniony jest od postaci, w jakiej jest wystawiony tytuł wykonawczy. I tak, w przypadku tytułów wykonawczych sporządzonych w postaci elektronicznej klauzula będzie nadawana poprzez opatrzenie tytułu wykonawczego kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym, czy kwalifikowaną bądź zaawansowaną pieczęcią elektroniczną. Zatem projektowane rozwiązanie umożliwia organom egzekucyjnym korzystanie ze wszystkich dostępnych środków autoryzacji dokumentów elektronicznych. Takie rozwiązanie pozwoli na wybór najbardziej korzystnego dla danego organu. W przypadku tytułów wykonawczych sporządzonych w postaci papierowej klauzula będzie nadawana w sposób przewidziany w obecnie obowiązujących przepisach tj. poprzez opatrzenie tytułu wykonawczego pieczęcią organu egzekucyjnego oraz podpisem własnoręcznym osoby upoważnionej do działania w imieniu organu egzekucyjnego, ze wskazaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego tej osoby.

W projektowanym § 8 rozporządzenia wprowadza się zasadę, że w przypadku tytułu wykonawczego przekazanego do organu egzekucyjnego w postaci elektronicznej, w aktach sprawy zamieszczany będzie wydruk tego tytułu. Projektowany przepis uwzględnia, że akta postępowania egzekucyjnego w organach egzekucyjnych prowadzone są zasadniczo w postaci papierowej. Analogiczne rozwiązania przyjęto odnośnie potrzeby udostępnienia tytułu wykonawczego przekazanego do organu egzekucyjnego w postaci elektronicznej innemu organowi. W takim wypadku również sporządzony zostanie wydruk tytułu wykonawczego. Projektowana regulacja uwzględnia, że tytuły wykonawcze w postaci elektronicznej, co do zasady, sporządzane będą w formacie xml. Powyższe powoduje, że odczyt danych zawartych w tych tytułach możliwy jest jedynie dla organów dysponujących rozwiązaniami informatycznymi do przekazywania tytułów wykonawczych organowi egzekucyjnemu.

Należy zauważyć, że organy inne poza wierzycielami i organami egzekucyjnymi nie będą dysponowały takimi rozwiązaniami informatycznymi.

Przepisy § 10 decydują o odpowiednim stosowaniu przepisów rozporządzenia w odniesieniu do zmienionego i dalszego tytułu wykonawczego.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 80 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego i zostanie przedstawiony do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie przekazywania tytułu wykonawczego i innych dokumentów do organu egzekucyjnego Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Tadeusz Kościński Podsekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jerzy Owczarek, Z-ca Dyrektora Departamentu Systemu Podatkowego tel. 22 694 38 86; e-mail: jerzy.owczarek@mf.gov.pl	Data sporządzenia 09.07.2019 r. Źródło: Upoważnienie ustawowe – art. 27 § 2b ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.) Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów w zakresie działów: budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe-

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (UD326) wprowadza nowe zasady w zakresie sposobu przekazywania tytułów wykonawczych do organu egzekucyjnego. Wskazany projekt zakłada, że podstawowym sposobem przekazywania tytułów wykonawczych do organu egzekucyjnego będzie droga elektroniczna.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wspomniany projekt ustawy wprowadza nowe zasady w zakresie sposobu przekazywania przez wierzyciela tytułu wykonawczego do organu egzekucyjnego. Dotychczas istnieje możliwość przekazania tytułu wykonawczego do organu egzekucyjnego w postaci elektronicznej. Natomiast po wejściu w życie ww. ustawy przekazywanie wniosków egzekucyjnych i tytułów wykonawczych do organów egzekucyjnych, co do zasady, będzie się odbywało drogą elektroniczną, w przypadku organów egzekucyjnych, jakimi są naczelnicy urzędów skarbowych głównie za pośrednictwem dedykowanego systemu teleinformatycznego, określonego w art. 26aa § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Mając powyższe na względzie zaistniała konieczność ustalenia zasad uzyskiwania przez wierzyciela dostępu do wymienionego systemu teleinformatycznego oraz szczegółowego sposobu przekazywania wniosku egzekucyjnego i tytułu wykonawczego do organu egzekucyjnego, w tym będącego naczelnikiem urzędu skarbowego. Ponadto mając na względzie elektroniczną przekazywanie tytułów wykonawczych do naczelnika urzędu skarbowego, a także automatyczną weryfikację i rejestrację tych tytułów w systemie teleinformatycznym obsługującym postępowanie egzekucyjne konieczne jest również określenie formatu danych wniosku egzekucyjnego, tytułu wykonawczego oraz dodatkowej informacji, o której mowa w art. 26 § 1e ustawy, oraz zakresu danych weryfikowanych z danymi zawartymi w rejestrach publicznych (np. rejestr PESEL, CEiDG).

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Naczelnicy urzędów skarbowych	383	Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych oraz siedziby dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (Dz. U. poz. 393)	Wykonywanie obowiązków wierzyciela wynikających z decyzji lub postanowienia wydanego przez Szefa KAS
Naczelnik Trzeciego Urzędu Skarbowego w	1	rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 22	Wykonywanie obowiązków wierzyciela wynikających z

Szczecinie		lutego 2017 r. w sprawie określenia obowiązków pozostających we właściwości naczelnika urzędu skarbowego uprawnionego do żądania ich wykonania w drodze egzekucji administracyjnej oraz właściwości miejscowej tego naczelnika urzędu skarbowego (Dz. U. poz. 419)	decyzji naczelnika urzędu skarbowego o odpowiedzialności osoby trzeciej za zaległości z tytułu kar pieniężnych

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji społecznych. Stosownie do treści art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Rozwiązania przyjęte w projekcie nie spowodują zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego. Koszty budowy systemu, o którym mowa w art. 26aa § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji zostały przewidziane w Ocenie Skutków Regulacji projektu ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (UD326) w wysokości 850 tys. zł.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu	duże przedsiębiorstwa							

niepieniężnym	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana regulacja nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Nie wpłynie również na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych. Projektowane przepisy dotyczą pełnienia przez naczelników urzędów skarbowych funkcji wierzyciela obowiązków wynikających z wydanych przez Szefa KAS decyzji lub postanowień oraz przez Naczelnika Trzeciego Urzędu Skarbowego w Szczecinie funkcji wierzyciela należności wynikających z decyzji o odpowiedzialności osoby trzeciej za należności z tytułu kar pieniężnych.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na wymienione obszary.	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
1 grudnia 2020 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się mechanizmów ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie wezwania zobowiązanego do złożenia oświadczenia oraz oświadczenia o
posiadanych składnikach majątkowych i źródłach dochodu**

Na podstawie art. 37b § 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa elementy zawarte w:

- 1) wezwaniu zobowiązanego do złożenia oświadczenia o posiadanych składnikach majątkowych i źródłach dochodu oraz o prawdziwości i zupełności tego oświadczenia, o którym mowa w art. 6 § 1d i art. 37b § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, zwanym dalej „wezwaniem”;
- 2) oświadczeniu zobowiązanego o posiadanych składnikach majątkowych i źródłach dochodu, o których mowa w art. 6 § 1d i art. 37b § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, zwanym dalej „oświadczeniem”.

§ 2. Wezwanie zawiera:

- 1) podstawę prawną wezwania;
- 2) nazwę odpowiednio wierzyciela lub organu egzekucyjnego, adres jego siedziby lub jego jednostki organizacyjnej;
- 3) imię i nazwisko lub firmę zobowiązanego, adres miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP) lub numer Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności (PESEL) lub REGON albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, jeżeli zobowiązany taki numer posiada;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1059);

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1499, 1629, 2192, 2193 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 730 i

- 4) wysokość i rodzaj należności pieniężnej, której dotyczy wezwanie, okres, którego dotyczy należność pieniężna, wysokość odsetek z tytułu niezapłacenia w terminie należności pieniężnej naliczonych na dzień wystawienia wezwania;
- 5) wezwanie do złożenia oświadczenia ze wskazaniem informacji, o których mowa w § 3 pkt 3 i 4, które zobowiązany winien wykazać w tym oświadczeniu;
- 6) termin do złożenia oświadczenia;
- 7) datę wystawienia wezwania;
- 8) imię i nazwisko, stanowisko służbowe oraz podpis osoby działającej z upoważnienia odpowiednio wierzyciela lub organu egzekucyjnego.

§ 3. Oświadczenie zawiera:

- 1) datę oświadczenia;
- 2) dane dotyczące zobowiązanego, o których mowa w § 2 pkt 3;
- 3) informację o posiadanych:
 - a) nieruchomościach zawierającą: numer księgi wieczystej lub numer zbioru dokumentów, oznaczenie sądu właściwego do prowadzenia księgi wieczystej lub sądu, w którym znajduje się zbiór dokumentów, oznaczenie nieruchomości, tytuł prawny do nieruchomości (własność, współwłasność, w tym rodzaj współwłasności, wielkość udziału, dane współwłaścicieli, prawo użytkowania wieczystego, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu), miejsce położenia nieruchomości, w tym również mającej miejsce położenia na terytorium państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, powierzchnię nieruchomości, ograniczone prawa rzeczowe ciążące na nieruchomości, ograniczenia w rozporządzaniu nieruchomością lub prawem użytkowania wieczystego, inne prawa i roszczenia do nieruchomości oraz hipoteki,
 - b) ruchomościach, jeżeli przybliżona wartość ruchomości wynosi ponad 1000 zł, zawierającą: rodzaj i inne dane identyfikacyjne ruchomości, miejsce, w którym się znajduje, w tym również na terytorium państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, oznaczenie podmiotu, w którego władaniu się znajduje (imienia i nazwiska albo firmy oraz miejsca zamieszkania albo adresu siedziby, w tym również na terytorium państwa członkowskiego lub państwa trzeciego), tytuł prawny do ruchomości (własność, współwłasność, w tym rodzaj współwłasności,

wielkość udziału, dane współwłaścicieli), obciążenia tej ruchomości prawem zastawniczym,

- c) prawach majątkowych, w tym wierzytelnościach pieniężnych, zawierającą: oznaczenie prawa majątkowego, oznaczenie właściwego rejestru, w którym zostało ujawnione prawo, rodzaj współposiadania, wysokość udziału i dane współposiadaczy, jeżeli występują, a także numer księgi wieczystej oraz oznaczenie sądu właściwego do prowadzenia tej księgi, jeżeli wierzytelność została zabezpieczona hipoteką, obciążenia tego prawa, wskazanie podmiotu będącego dłużnikiem zobowiązanego (imienia i nazwiska albo firmy oraz miejsca zamieszkania albo adresu siedziby, w tym również na terytorium państwa członkowskiego lub państwa trzeciego),
 - d) środkach pieniężnych zawierającą: określenie wysokości i waluty, miejsce, w którym się znajdują, w tym również na terytorium państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, oznaczenie podmiotu, w którego władaniu się znajdują, rodzaj współwłasności, wysokość udziału oraz dane współwłaścicieli, jeżeli występują;
- 4) informację o źródłach dochodu zawierającą: oznaczenie źródła dochodów, wysokość dochodów, wskazanie podmiotu obowiązującego do świadczenia względem zobowiązanego (imienia i nazwiska albo firmy oraz miejsca zamieszkania albo adresu siedzib, w tym również na terytorium państwa członkowskiego lub państwa trzeciego);
- 5) podpis zobowiązanego.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), dalej zwana: „ustawą”, w art. 37b § 4 zawiera delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w formie rozporządzenia elementów zawartych w:

- 1) wezwaniu zobowiązanego do złożenia oświadczenia o posiadanych składnikach majątkowych i źródłach dochodu,
 - 2) oświadczeniu zobowiązanego o posiadanych składnikach majątkowych i źródłach dochodu, o których mowa w art. 6 § 1d i art. 37b § 1 ustawy
- mając na względzie zapewnienie prawdziwości i zupełności tych oświadczeń oraz prawidłowości pouczenia zobowiązanego o skutkach złożenia fałszywego oświadczenia.

Ustawa o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw, zwana dalej „ustawą zmieniającą”, wprowadza regulacje nadające wierzycielowi i organowi egzekucyjnemu uprawnienia w zakresie możliwości żądania od zobowiązanego złożenia oświadczenia o posiadanych składnikach majątkowych i źródłach dochodu. Uprawnienie to wierzyciel i organ egzekucyjny uzyskają jeżeli złożenie przez zobowiązanego oświadczenia jest niezbędne do wszczęcia lub przeprowadzenia egzekucji administracyjnej. Dotychczas, oświadczenie o posiadanym majątku lub źródłach dochodu jakie składał wierzycielowi zobowiązany na podstawie art. 6 § 1d ustawy, nie było obarczone odpowiedzialnością karna. Ustawa zmieniająca wprowadza w tym zakresie zmiany i zarówno w przypadku oświadczenia złożonego na mocy art. 6 § 1d ustawy jak i na podstawie projektowanego art. 37b § 1 ustawy przewiduje odpowiedzialność karną za złożenie fałszywego oświadczenia. Mając na uwadze doniosłość czynności zobowiązanego, jaką jest złożenie oświadczenia o posiadanych składnikach majątkowych i źródłach dochodu, dla wszczęcia lub przeprowadzenia postępowania egzekucyjnego zasadne stało się doprecyzowanie zakresu danych jakie powinno zawierać wezwanie zobowiązanego do złożenia oświadczenia o posiadanych składnikach majątkowych i źródłach dochodu jak i samo oświadczenie o posiadanych składnikach majątkowych i źródłach dochodu.

W § 2 projektowanego rozporządzenia wskazano elementy, jakie zawierać ma wezwanie zobowiązanego do złożenia oświadczenia o posiadanych składnikach majątkowych i źródłach dochodu. Wezwanie będzie zawierało: podstawę prawną wezwania; nazwę wierzyciela i adres siedziby lub jego jednostki organizacyjnej; imię i nazwisko lub firmę zobowiązanego, adres jego miejsca zamieszkania lub siedziby oraz numer NIP lub PESEL lub REGON albo numer w KRS zobowiązanego, jeżeli taki numer posiada; wskazanie wysokości i rodzaju należności pieniężnej, okresu którego ta należność dotyczy oraz wysokości odsetek z tytułu niezapłacenia w terminie należności pieniężnej naliczonych na dzień wystawienia wezwania, o ile są wymagane w zakresie której wierzyciel zamierza odstąpić od czynności zmierzających do zastosowania środków egzekucyjnych na podstawie art. 6 § 1c ustawy bądź zamierza wszcząć egzekucję administracyjną lub w przypadku gdy wierzyciel lub organ egzekucyjny zamierza przeprowadzić egzekucję administracyjną; wezwanie do złożenia oświadczenia o posiadanych składnikach majątkowych i źródłach dochodu ze wskazaniem o jakie składniki i źródła dochodu chodzi, termin do złożenia oświadczenia; datę wystawienia wezwania; stanowisko służbowe oraz podpis osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela.

W § 3 projektu rozporządzenia określono elementy oświadczenia o posiadanych składnikach majątkowych i źródłach dochodu. Oświadczenie takie winno zawierać dane formalne: datę oświadczenia, oznaczenie zobowiązanego, jego adres lub siedzibę, numeru NIP lub PESEL, REGON albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym (jeżeli taki numer posiada) oraz szczegółową informację o składnikach majątkowych lub źródłach dochodu, tj. nieruchomościach, ruchomościach, prawach majątkowych, posiadanych środkach pieniężnych, informację o źródłach dochodu ze wskazaniem oznaczenia źródła dochodu, wysokości dochodu oraz podmiotu obowiązującego do świadczenia względem zobowiązanego. Oświadczenie powinno być podpisane przez zobowiązanego.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 80 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) rozporządzenie zostanie udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Rozporządzenie dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego i zostanie przedstawione do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Rozporządzenie nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie wezwania zobowiązanego do złożenia oświadczenia oraz oświadczenia o posiadanych składnikach majątkowych i źródłach dochodu Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Tadeusz Kościński Podsekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jerzy Owczarek Zastępca Dyrektora Departamentu Systemu Podatkowego tel. 22 694 38 86, e-mail: jerzy.owczarek@mf.gov.pl	Data sporządzenia 09.07.2019 r. Źródło: Upoważnienie ustawowe – art. 37b § 4 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.) Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów w zakresie działów: budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozporządzenie wykonuje delegację zawartą w art. 37b § 4 z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), który upoważnia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia elementów zawartych w:

- 1) wezwaniu zobowiązanego do złożenia oświadczenia, o którym mowa w art. 6 § 1d i art. 37b § 1,
 - 2) oświadczeniu, o których mowa w art. 6 § 1d i art. 37b § 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji
- mając na względzie zapewnienie prawidłowości pouczenia zobowiązanego o skutkach złożenia fałszywego oświadczenia oraz prawdziwości i zupełności tych oświadczeń.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (UD326) zawiera regulacje na podstawie, których zarówno wierzyciel jak i organ egzekucyjny uzyskają uprawnienie do wezwania zobowiązanego do złożenia oświadczenia o posiadanych składnikach majątkowych i źródłach dochodu w zakresie w jakim będzie to niezbędne do wszczęcia lub prowadzenia egzekucji administracyjnej. Mając to na uwadze konieczne stało się określenie elementów wezwania do złożenia oświadczenia jak i samego oświadczenia o posiadanych składnikach majątkowych i źródłach dochodu. Kwestią kluczową jest również uświadomienie zobowiązanemu, już na etapie wezwania do złożenia oświadczenia, o pouczeniu go o skutkach złożenia fałszywego oświadczenia. Za złożenie oświadczenia zawierającego niekompletne bądź nieprawdziwe informacje zobowiązanemu grozić będzie odpowiedzialność karna. W związku z powyższym regulacje w zakresie szczegółowych elementów wezwania do złożenia oświadczenia o składnikach majątkowych i źródłach dochodu jak i samego oświadczenia zawarto w akcie wykonawczym.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie wskazuje elementy wezwania wierzyciela bądź organu egzekucyjnego skierowane do zobowiązanego celem złożenia przez niego oświadczenia o posiadanych składnikach majątkowych i źródłach dochodu. Nałożenie na zobowiązanego obowiązku udzielenia prawdziwych i zupełnych informacji o składnikach majątkowych pod groźbą odpowiedzialności karnej ma na celu uświadomienie mu skutków prawnych niedopełnienia obowiązku jak również zmobilizowanie go do aktywnego uczestniczenia w postępowaniu zmierzającym do wykonania nałożonego na niego obowiązku. Poza tym doprecyzowanie tych informacji w ww. wezwaniu i oświadczeniu przyczyni się do usprawnienia

pracy wierzyciela i organu egzekucyjnego. W konsekwencji tego zobowiązany zaś uzyska wyczerpującą wiedzę o tym jakie informacje winien zawrzeć w przekazywanym oświadczeniu o posiadanych składnikach majątkowych i źródłach dochodu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wierzyciele należności pieniężnych podlegających egzekucji administracyjnej	Brak danych.		Pozytywne – możliwość podejmowania działań mających na celu ustalenie majątku i wszczęcie egzekucji administracyjnej , – może wpłynąć na skuteczne zaspokojenie wierzyciela.
Zobowiązani	Brak danych.		Pozytywne – motywacja do dobrowolnego wykonania obowiązku przez pouczenie o odpowiedzialności o skutkach złożenia fałszywego oświadczenia .
Administracyjne organy egzekucyjne	- 388 naczelników urzędów skarbowych, - 47 właściwych organów gminy o statusie miasta, - właściwe organy gminy prowadzące postępowanie egzekucyjne na podstawie porozumień, - Przewodniczący Międzyresortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Finansów, - 43 dyrektorów oddziału ZUS, - 10 dyrektorów oddziałów regionalnych Agencji Mienia Wojskowego, - 16 marszałków województw;	- art. 19 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz: - rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych (Dz. U. poz. 393), - załącznik do ustawy z dnia 24 listopada 1995 r. o zmianie zakresu działania niektórych miast oraz miejskich strefach usług publicznych (Dz. U. poz. 692) oraz ustawa z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy (Dz. U. z 2015 r. poz. 1438, z późn. zm.), - ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161) - ustawa z dnia 13 września	Pozytywne – uzyskanie informacji o majątku lub źródłach dochodu zobowiązanego, z których jest możliwe przeprowadzenie egzekucji należności pieniężnej, – możliwość szybkiego przeprowadzenia skutecznej egzekucji.

		1996 r. o utrzymaniu czystości w gminach (Dz. U. z 2018 r. poz. 1454)	

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji społecznych. Konsultacje będą trwały 30 dni i będą dostępne dla wszystkich zainteresowanych podmiotów.

Stosownie do treści art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego (Dz. U. 2018 r. poz. 2232). Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-,							

(w mln zł, ceny stałe z r.)	małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężny m	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie będzie miało neutralny wpływ na konkurencyjność i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli, gospodarstwa domowe, a także na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych. Brak danych w tym zakresie uniemożliwia przedstawienie wyników analizy wpływu projektowanego aktu normatywnego na ww. obszary oddziaływania.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

I kwartał 2020 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie przewiduje się mechanizmów ewaluacji efektów projektu.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie adnotacji sporządzanej w przypadku przekazania egzekucji do rzeczy albo
prawa majątkowego**

Na podstawie art. 63a § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy zakres danych zawartych w adnotacji w sprawie przekazania egzekucji do rzeczy albo prawa majątkowego, zwanej dalej „adnotacją w sprawie zbiegu”;
- 2) sposób sporządzania adnotacji w sprawie zbiegu;
- 3) sposób dokonywania doręczeń pomiędzy organami egzekucyjnymi oraz pomiędzy organem egzekucyjnym a komornikiem sądowym.

§ 2. Adnotacja w sprawie zbiegu zawiera dane dotyczące:

- 1) organu egzekucyjnego przekazującego egzekucję do rzeczy albo prawa majątkowego, w tym jego nazwę, adres siedziby, numer rachunku bankowego oraz numer telefonu;
- 2) organu egzekucyjnego, do którego jest przekazywana egzekucja do rzeczy albo prawa majątkowego, w tym jego nazwę i adres siedziby;
- 3) zobowiązanego:
 - a) będącego osobą fizyczną:
 - imię i nazwisko oraz adres zamieszkania,
 - numer Powszechnego Elektronicznego Systemu Ewidencji Ludności, Numer Identyfikacji Podatkowej (NIP) lub numer identyfikacji w Krajowym Rejestrze Urzędowym Podmiotów Gospodarki Narodowej (REGON) albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, albo numer w innym rejestrze lub ewidencji, o ile są znane organowi egzekucyjnemu,

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1059);

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U z 2018 r. poz. 1356, 1499, 1629, 2192, 2193 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 730 i....

- b) niebędącego osobą fizyczną:
 - nazwę i adres siedziby,
 - NIP lub REGON albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, albo numer w innym rejestrze lub ewidencji, o ile są znane organowi egzekucyjnemu;
- 4) wierzyciela:
 - a) nazwę i adres siedziby,
 - b) NIP, REGON albo numer w innym rejestrze lub ewidencji, o ile są znane organowi egzekucyjnemu,
 - c) numer rachunku bankowego;
- 5) podstawy zajęcia rzeczy albo prawa majątkowego:
 - a) numer zawiadomienia o zajęciu wraz z oznaczeniem wierzytelności pieniężnej albo innego prawa majątkowego,
 - b) numer protokołu zajęcia wraz z oznaczeniem zajętej ruchomości albo prawa majątkowego,
 - c) numer wezwania do zapłaty, o którym mowa w art. 110c § 2 ustawy, wraz z oznaczeniem zajętej nieruchomości;
- 6) numeru tytułu wykonawczego stanowiącego podstawę zajęcia;
- 7) stawki odsetek z tytułu niezapłacenia należności pieniężnej w terminie;
- 8) wysokości kwoty uzyskanej wskutek zajęcia rzeczy albo prawa majątkowego, do których nastąpił zbieg egzekucji administracyjnej i sądowej, w przypadku gdy kwoty te nie zostały wypłacone wierzycielowi przed przekazaniem adnotacji w sprawie zbiegu;
- 9) daty sporządzenia adnotacji w sprawie zbiegu.

§ 3. Organ egzekucyjny sporządza adnotację w sprawie zbiegu w formacie XML według struktury logicznej udostępnionej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Szczecinie.

§ 4. 1. Organ egzekucyjny doręcza adnotację w sprawie zbiegu sądowemu organowi egzekucyjnemu na adres elektroniczny na elektronicznej platformie usług administracji publicznej, zwanej dalej „ePUAP”, powiązany z kontem tego komornika na ePUAP.

2. Sądowy organ egzekucyjny doręcza adnotację w sprawie zbiegu organowi egzekucyjnemu na elektroniczną skrzynkę podawczą organu egzekucyjnego, wykorzystując konto komornika na ePUAP.

3. Do danych innych niż objęte adnotacją w sprawie zbiegu, przekazywanych pomiędzy organami egzekucyjnymi, stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1 i 2.

§ 5. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnych adnotację w sprawie zbiegu i dane inne niż objęte adnotacją w sprawie zbiegu doręcza się na elektroniczną skrzynkę podawczą organu egzekucyjnego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ³⁾

MINISTER FINANSÓW

w porozumieniu:

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 5 września 2016 r. w sprawie sposobu sporządzania i dokonywania doręczeń z użyciem środków komunikacji elektronicznej odpisów dokumentów w przypadku wystąpienia zbiegu egzekucji (Dz. U. poz. 1416), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 25 ustawy z dnia o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.)

UZASADNIENIE

W związku ze zmianami zaproponowanymi w projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (UD326), w tym m. in. zmianą art. 63a § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zawierającego delegację ustawową do wydania rozporządzenia, konieczne jest wydanie przez Ministra Finansów – w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości – rozporządzenia określającego szczegółowy zakres danych zawartych w adnotacji w sprawie przekazania egzekucji do rzeczy albo prawa majątkowego, zwanej dalej „adnotacją w sprawie zbiegu”, sposób sporządzania oraz dokonywania doręczeń tej adnotacji oraz danych nieobjętych tą adnotacją w przypadku potrzeby prowadzenia łącznie egzekucji do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego.

W projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw, dalej „ustawy zmieniającej”, zaproponowano istotne zmiany w zakresie sposobu postępowania organów egzekucyjnych w przypadku wystąpienia zbiegu egzekucji do rzeczy albo prawa majątkowego. Organy te zamiast przysyłać odpisy dokumentów organowi przejmującemu łączne prowadzenie egzekucji będą przysyłać elektronicznie adnotację w sprawie zbiegu, w której będą zawarte wszystkie informacje – niezbędne i aktualne – do prowadzenia tej egzekucji. Adnotacja w sprawie zbiegu będzie ustrukturyzowanym dokumentem, którego treść będzie uregulowana przepisami ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (art. 62b § 1a) i rozporządzenia wydanego na podstawie art. 63a § 2 tej ustawy.

Projekt rozporządzenia przewiduje, że adnotacja w sprawie zbiegu będzie sporządzana w formacie XML, według ustalonej struktury logicznej udostępnionej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Szczecinie. Organ egzekucyjny będzie ją doręczał sądowemu organowi egzekucyjnemu na adres elektroniczny na elektronicznej platformie usług administracji publicznej, zwanej dalej „ePUAP”, powiązany z kontem tego komornika na ePUAP. Sądowy organ egzekucyjny będzie doręczał adnotację w sprawie zbiegu organowi egzekucyjnemu na jego elektroniczną skrzynkę podawczą, wykorzystując konto komornika na ePUAP.

Rozwiązanie pozwoli na automatyczne pozyskanie adnotacji w sprawie zbiegu z systemu teleinformatycznego organu egzekucyjnego, który ją wyśle, oraz na automatyczne zaciągnięcie do systemu teleinformatycznego organu, do którego adnotacja ta będzie kierowana. Tak określony jednolity sposób sporządzania adnotacji w sprawie zbiegu pozwoli na jej zautomatyzowanie (generowanie bezpośrednio z systemu teleinformatycznego organu egzekucyjnego i zaciągania do tego systemu).

Zgodnie z projektem rozporządzenia adnotacja w sprawie zbiegu zawierać będzie:

- dane dotyczące organu egzekucyjnego przekazującego i przejmującego egzekucję dorzeczy albo prawa majątkowego, zobowiązanego i wierzyciela (dane identyfikujące, adres, numer rachunku bankowego wierzyciela i organu przekazującego egzekucję do rzeczy albo prawa majątkowego),

- dane dotyczące podstawy zajęcia rzeczy albo prawa majątkowego (zawiadomienia o zajęciu wierzytelności, protokołu zajęcia ruchomości, wezwania do zapłaty stosowanego w egzekucji z nieruchomości),
- numer tytułu wykonawczego stanowiącego podstawę zajęcia,
- wskazanie stawki odsetek z tytułu niezapłacenia należności pieniężnej w terminie,
- wskazanie kwoty uzyskanej wskutek zajęcia rzeczy albo prawa majątkowego, do których nastąpił zbieg egzekucji administracyjnej i sądowej, w przypadku gdy kwoty te nie zostały wypłacone wierzycielowi przed przekazaniem adnotacji w sprawie zbiegu,
- datę sporządzenia adnotacji w sprawie zbiegu.

Zgodnie z projektowanym rozporządzeniem również inne dane niż te, które obejmuje adnotacja w sprawie zbiegu (np. wezwanie do przekazania adnotacji w sprawie zbiegu, o którym mowa w projektowanym art. 62d § 2a, zawiadomienie o nieprzystąpieniu do prowadzenia łącznie egzekucji z rzeczy albo prawa majątkowego czy informacja o sposobie rozliczenia środków pieniężnych, o których mowa w art. 62d § 2b) będą doręczane w sposób analogiczny jak adnotacja w sprawie zbiegu.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 80 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego i zostanie przedstawiony do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie adnotacji sporządzanej w przypadku przekazania egzekucji do rzeczy albo prawa majątkowego Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Tadeusz Kościński Podsekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jerzy Owczarek, Z-ca Dyrektora Departamentu Systemu Podatkowego tel. 22 694 38 86; e-mail: jerzy.owczarek@mf.gov.pl	Data sporządzenia 09.07.2019 r. Źródło: Upoważnienie ustawowe – art. 63a § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.) Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów w zakresie działów: budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe- ...

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia wynika z projektowanej zmiany art. 63a § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zawierającego delegację do wydania rozporządzenia w sprawie sposobu sporządzania i dokonywania doręczeń z użyciem środków komunikacji elektronicznej odpisów dokumentów w przypadku wystąpienia zbiegu egzekucji. Projekt ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (nr w Wykazie prac legislacyjnych i programowych Rady Ministrów UD326) przewiduje zmianę sposobu postępowania organów egzekucyjnych w przypadku wystąpienia zbiegu egzekucji do tej samej rzeczy albo prawa majątkowego. Ciążący na organach egzekucyjnych obowiązek przekazywania odpisów tytułów wykonawczych wraz z adnotacją, dokumentów zajęć oraz innych dokumentów niezbędnych do prowadzenia egzekucji zostanie zastąpiony obowiązkiem przekazywania adnotacji w sprawie przekazania egzekucji do rzeczy albo prawa majątkowego, zwanej dalej „adnotacją w sprawie zbiegu”, która zawierać będzie wszelkie informacje konieczne do łącznego prowadzenia egzekucji.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt rozporządzenia zobowiązuje organy egzekucyjne, by w sytuacji wystąpienia zbiegu egzekucji do określonego składnika majątku zobowiązanego przekazywały organowi właściwemu do łącznego prowadzenia egzekucji z tego składnika adnotację w sprawie zbiegu. Adnotacja w sprawie zbiegu będzie sporządzana w formacie XML, według ustalonej struktury logicznej udostępnionej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Szczecinie. Organ egzekucyjny będzie ją doręczał sądowemu organowi egzekucyjnemu na adres elektroniczny na elektronicznej platformie usług administracji publicznej, zwanej dalej „ePUAP”, powiązany z kontem tego komornika na ePUAP. Sądowy organ egzekucyjny będzie doręczał adnotację w sprawie zbiegu organowi egzekucyjnemu na jego elektroniczną skrzynkę podawczą, wykorzystując konto komornika na ePUAP.

Takie same zasady doręczania obowiązywać będą w przypadku konieczności doręczenia danych innych niż objęte adnotacją w sprawie zbiegu (np. wezwania do przekazania adnotacji w sprawie zbiegu, zawiadomienia o nieprzystąpieniu do prowadzenia łącznej egzekucji z rzeczy albo prawa majątkowego czy informacji o sposobie rozliczenia środków pieniężnych).

Taki sposób działania przyspieszy i uprości egzekucję w przypadku wystąpienia zbiegu.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wierzyciele należności pieniężnych	brak danych		Pozytywne – może wpłynąć na skuteczne zaspokojenie wierzyciela.

Zobowiązani	brak danych		Neutralne – rozwiązanie nie narusza praw zobowiązanego w toku postępowania egzekucyjnego.
Administracyjne organy egzekucyjne	- 388 naczelników urzędów skarbowych, - 47 właściwych organów gminy o statusie miasta, - właściwe organy gminy prowadzące postępowanie egzekucyjne na podstawie porozumień, - Przewodniczący Międzyresortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Finansów, - 43 dyrektorów oddziału ZUS, - 10 dyrektorów oddziałów regionalnych Agencji Mienia Wojskowego, - 16 marszałków województw;	- art. 19 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz: - rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych (Dz. U. poz. 393), - załącznik do ustawy o zmianie zakresu działania niektórych miast oraz miejskich strefach usług publicznych (Dz. U. poz. 692) oraz ustawa z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy (Dz. U. z 2015 r. poz. 1438), - ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161), - ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości w gminach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1289);	Pozytywne – uproszczenie i usprawnienie postępowania egzekucyjnego.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji społecznych.

Stosownie do treści art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Konsultacje będą trwały 30 dni i będą dostępne dla wszystkich zainteresowanych podmiotów.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania		Rozwiązania przyjęte w projekcie nie spowodują zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów sektora finansów publicznych.										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.										
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
Skutki												
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
Niemierzalne												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowana regulacja nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Nie wpłynie również na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych. Projektowane przepisy dotyczą sprawnego przekazywania informacji między organami egzekucyjnymi w przypadku wystąpienia zbiegu egzekucji.										
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
☒ nie dotyczy												
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).						☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy						
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.						☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy						
Komentarz:												

9. Wpływ na rynek pracy	
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.	
10. Wpływ na pozostałe obszary	
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na wymienione obszary.
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Po jego ogłoszeniu.	
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?	
Nie przewiduje się mechanizmów ewaluacji efektów projektu.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie wzorów dokumentów stosowanych w egzekucji należności pieniężnych

Na podstawie art. 67 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór:

- 1) zawiadomienia o zajęciu wynagrodzenia za pracę, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) zawiadomienia o zajęciu świadczeń z zaopatrzenia emerytalnego i ubezpieczenia społecznego oraz renty socjalnej, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia;
- 3) zawiadomienia o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego i wkładu oszczędnościowego, stanowiący załącznik nr 3 do rozporządzenia;
- 4) protokołu zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego związanego z dokumentem, stanowiący załącznik nr 4 do rozporządzenia;
- 5) zawiadomienia o zajęciu innej wierzytelności pieniężnej, stanowiący załącznik nr 5 do rozporządzenia;
- 6) zawiadomienia o zajęciu innej wierzytelności pieniężnej z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku, stanowiący załącznik nr 6 do rozporządzenia;
- 7) zawiadomienia o zajęciu praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku oraz z wierzytelności z rachunku pieniężnego, stanowiący załącznik nr 7 do rozporządzenia;
- 8) protokołu odbioru dokumentu, stanowiący załącznik nr 8 do rozporządzenia;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1059).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1499, 1629, 2192, 2193 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 730 i ...

- 9) protokołu zajęcia autorskiego prawa majątkowego i prawa pokrewnego lub prawa własności przemysłowej/ zawiadomienia o zajęciu prawa własności przemysłowej, stanowiący załącznik nr 9 do rozporządzenia;
- 10) zawiadomienia o zajęciu udziału w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, stanowiący załącznik nr 10 do rozporządzenia;
- 11) zawiadomienia o zajęciu pozostałych praw majątkowych, stanowiący załącznik nr 11 do rozporządzenia;
- 12) protokołu zajęcia i odbioru ruchomości, stanowiący załącznik nr 12 do rozporządzenia.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 12 września 2018 r. w sprawie wzorów dokumentów stosowanych w egzekucji należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1804).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ...

MINISTER FINANSÓW

UZASADNIENIE

Potrzeba wydania rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie wzorów dokumentów stosowanych w egzekucji należności pieniężnych wynika z konieczności dostosowania wzorów dokumentów stosowanych przez administracyjne organy egzekucyjne w egzekucji należności pieniężnych do zmian ujętych w ustawie z dnia o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.), zwanej dalej „ustawą zmieniającą”.

Przepisy ustawy zmieniającej wprowadziły szereg zmian w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.). Zmianie uległ zakres danych, które obligatoryjnie wskazywane są przez organ egzekucyjny w zawiadomieniu/protokole zajęcia (art. 67 ustawy zmienianej) oraz przepisy dotyczące przesłanek skargi na czynność egzekucyjną organu egzekucyjnego (art. 54 ustawy zmienianej). Skargę na dokonanie czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy oraz na zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego będzie można wnieść do organu egzekucyjnego w terminie nie później niż 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu dokumentu stanowiącego podstawę dokonania zaskarżonej czynności. Inne zmiany dotyczą regulacji związanych ze zbiegiem egzekucji administracyjnej i sądowej, co znalazło odzwierciedlenie w pouczeniach zawartych w drukach zarówno dla zobowiązanego, jak i dłużnika zajętej wierzytelności.

Kolejne zmiany dotyczą współpracy organu egzekucyjnego z bankiem, jako dłużnikiem zajętej wierzytelności. Nowelizacja art. 80 i 81 ustawy zmienianej dotyczy bowiem zakresu wezwania kierowanego do banku, enumeratywne wskazanie, jakich kwot nie obejmuje zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego (np. świadczenie dobry start) oraz doprecyzowanie kwestii przeliczania środków pieniężnych na złówki w przypadku zajęcia rachunku bankowego prowadzonego w walucie obcej. Najistotniejszą kwestią w zakresie zajęć wierzytelności z rachunku bankowego jest jednak uregulowanie, że zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego zobowiązanego obejmuje również kwoty, których nie było na rachunku bankowym w chwili zajęcia, a zostały wpłacone na ten rachunek po dokonaniu zajęcia oraz kwoty, które zostały wpłacone na rachunek otwarty po dokonaniu zajęcia.

Wpływ na zmianę wzoru zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego ma również zmiana przepisów związanych z blokadą rachunku bankowego dokonywaną przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja Podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.) oraz przepisów regulujących realizację zajęć wierzytelności z rachunku VAT w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, z późn. zm.).

Z kolei w zakresie zajęcia wierzytelności pieniężnej z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku istotne znaczenie ma określenie progu kwotowego 100 zł, do którego zajęcie wierzytelności nie będzie podlegało zbiegom egzekucji (art. 89a ustawy zmienianej). Ustawa zmieniająca wprowadziła również nowe regulacje w zakresie zajęcia ruchomości polegające na możliwości sporządzenia protokołu uzupełniającego w przypadku, gdy zaistnieją niezgodności w protokole zajęcia ruchomości opisu zajętej ruchomości z jej rzeczywistym stanem lub, gdy będzie to wynikać z potrzeby oznaczenia wartości szacunkowej zajętej ruchomości (art. 99 ustawy zmienianej). Wydłużony został również

termin na prawo do wniesienia przez zobowiązanego skargi na oszacowanie dokonane przez pracownika obsługującego organ egzekucyjny. Termin ten będzie wynosił 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu protokołu zajęcia i odbioru ruchomości, jak również od dnia doręczenia protokołu uzupełniającego.

Ponadto we wzorach dokumentów dokonano zmian w zakresie konieczności zawiadamiania przez zobowiązanego o zmianie adresu zamieszkania lub siedziby. W razie niewykonania tego obowiązku doręczenie pisma organu egzekucyjnego pod dotychczasowym adresem jest skuteczne a na zobowiązanego może zostać nałożona kara pieniężna (art. 168d ustawy zmienianej).

Pozostałe zmiany mają charakter doprecyzowujący i ujednolicający zastosowaną we wzorach dokumentów stosowanych w egzekucji należności pieniężnych terminologię.

Wzory dokumentów stosowanych w egzekucji należności pieniężnych przygotowano na wzór obowiązujących zawiadomień i protokołów (załączniki nr 1–12 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 września 2018 r. w sprawie wzorów dokumentów stosowanych w egzekucji należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1804).

W związku z rezygnacją ze wzoru zawiadomienia o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego i wkładu oszczędnościowego na poczet należności z tytułu podatku od towarów i usług lub innych należności pieniężnych (obecny załącznik nr 4) oraz wprowadzeniem wzoru zawiadomienia o zajęciu innej wierzytelności pieniężnej z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku niektóre załączniki otrzymały nową numerację. Bez zmian pozostały załączniki nr 1–3, 7–11, obecne załączniki nr 5–6 otrzymały odpowiednio nr 4–5, nowy wzór zawiadomienia otrzymał nr 6. Przeredagowano ponadto wzór protokołu zajęcia i odbioru ruchomości o dane niezbędne do sporządzenia protokołu uzupełniającego.

We wszystkich wzorach zaktualizowano publikatory powoływanych aktów prawnych. Jednocześnie ujednolicono zastosowaną terminologię zastępując wyrażenia „wypełnia się” i „wpisuje się” sformułowaniem „podaje się”. Wszystkie wzory zawierają zmiany w zakresie doprecyzowania identyfikatorów opisujących zobowiązanych. Zmianie uległy pouczenia dla dłużników zajętych wierzytelności i zobowiązanych w zakresie możliwości składania skargi oraz w zakresie dotyczącym zbiegów egzekucja administracyjnej z sądową. W załączniku nr 3, 5 i 6 dokonano zmian w zakresie wezwania kierowanego do dłużnika zajętej wierzytelności. Załącznik nr 3 zawiera również zmiany na wzór dotychczasowego załącznika nr 4 w zakresie wyszczególnienia w tabeli dotyczącej dochodzonych należności rodzaju należności głównej. Wynika to z połączenia dotychczasowych wzorów nr 3 i 4 oraz pozostawieniu tylko załącznika nr 3 (zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego i wkładu oszczędnościowego) do zajęć wierzytelności z rachunku bankowego. Wobec tego doprecyzowaniu uległy również wytyczne dla organów egzekucyjnych w kwestii wypełniania wzoru załącznika nr 3. Doprecyzowano również pouczenia dla dłużnika zajętej wierzytelności. Również we wzorze zajęcia innej wierzytelności pieniężnej z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku zmianie uległa treść wezwania i pouczenia dla dłużnika zajętej wierzytelności. Wprowadzone zmiany dotyczą również protokołu zajęcia i odbioru ruchomości. Zmianie uległy przede wszystkim wskazówki dla organu egzekucyjnego dotyczące wypełniania wzoru dokumentu, pouczenie dla zobowiązanego i dozorca.

Wyrażenia „poborca skarbowy” zastąpiono słowami „pracownik obsługujący organ egzekucyjny”.

Zmiany umożliwią zgodne z przepisami prawa wykonywanie czynności przez administracyjne organy egzekucyjne oraz ułatwią dłużnikom zajętych wierzytelności wywiązywanie się z ustawowych obowiązków. Wprowadzane rozwiązania w zakresie zbiegu egzekucji zapewnią również rozliczenie uzyskanych środków pieniężnych w sposób jednakowy, zarówno po stronie dłużnika zajętej wierzytelności, jak i po stronie organu egzekucyjnego.

Termin wejścia w życie rozporządzenia podyktowany jest terminem wejścia w życie ustawy zmieniającej.

Przepisy rozporządzenia dotyczą administracyjnych organów egzekucyjnych, zobowiązanych oraz dłużników zajętej wierzytelności. Zmiany mają charakter techniczny i doprecyzowujący, nie mają więc bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców (w tym mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców), jak również na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, w szczególności na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych. Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej. Nie istnieje również konieczność przedstawiania projektowanego rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, zgodnie z przepisami uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Stosownie do treści art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie wzorów dokumentów stosowanych w egzekucji należności pieniężnych Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Tadeusz Kościński, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Filip Majdowski, Z-ca Dyrektora Departamentu Systemu Podatkowego tel. 22 694 38-86 e-mail: sekretariat.sp@mf.gov.pl	Data sporządzenia 1 sierpnia 2019 r. Źródło: Upoważnienie ustawowe – art. 67 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.) Nr w wykazie prac:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Potrzeba wydania rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie wzorów dokumentów stosowanych w egzekucji należności pieniężnych wynika z konieczności dostosowania wzorów dokumentów stosowanych przez administracyjne organy egzekucyjne w egzekucji należności pieniężnych do zmian ujętych w ustawie z dnia o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz.), zwanej dalej „ustawą zmieniającą”.

Przepisy ustawy zmieniającej wprowadziły szereg zmian w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.). Zmianie uległ zakres danych, które obligatoryjnie wskazywane są przez organ egzekucyjny w zawiadomieniu/ protokole zajęcia (art. 67 ustawy zmienianej) oraz przepisy dotyczące przesłanek skargi na czynność egzekucyjną organu egzekucyjnego (art. 54 ustawy zmienianej). Skargę na dokonanie czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy oraz na zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego będzie można wnieść do organu egzekucyjnego w terminie nie później niż 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu dokumentu stanowiącego podstawę dokonania zaskarżonej czynności. Inne zmiany dotyczą regulacji związanych ze zbiegiem egzekucji administracyjnej i sądowej, co znalazło odzwierciedlenie w pouczeniach zawartych w drukach zarówno dla zobowiązanego, jak i dłużnika zajętej wierzytelności.

Kolejne zmiany dotyczą współpracy organu egzekucyjnego z bankiem, jako dłużnikiem zajętej wierzytelności. Nowelizacja art. 80 i 81 ustawy zmienianej dotyczy bowiem zakresu wezwania kierowanego do banku, enumeratywne wskazanie, jakich kwot nie obejmuje zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego (np. świadczenie dobry start) oraz doprecyzowanie kwestii przeliczania środków pieniężnych na złotówki w przypadku zajęcia rachunku bankowego prowadzonego w walucie obcej. Najistotniejszą kwestią w zakresie zajęć wierzytelności z rachunku bankowego jest jednak uregulowanie, że zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego zobowiązanego obejmuje również kwoty, których nie było na rachunku bankowym w chwili zajęcia, a zostały wpłacone na ten rachunek po dokonaniu zajęcia oraz kwoty, które zostały wpłacone na rachunek otwarty po dokonaniu zajęcia.

Wpływ na zmianę wzoru zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego ma również zmiana przepisów związanych z blokadą rachunku bankowego dokonywaną przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja Podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, z późn. zm.) oraz przepisów regulujących realizację zajęć wierzytelności z rachunku VAT w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, z późn. zm.).

Z kolei w zakresie zajęcia wierzytelności pieniężnej z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku istotne znaczenie ma określenie progu kwotowego 100 zł, do którego zajęcie wierzytelności nie będzie podlegało zbiegom egzekucji (art. 89a ustawy zmienianej). Ustawa zmieniająca wprowadziła również nowe regulacje w zakresie zajęcia ruchomości polegające na możliwości sporządzenia protokołu uzupełniającego w przypadku, gdy zaistnieją niezgodności w protokole zajęcia ruchomości opisu zajętej ruchomości z jej rzeczywistym stanem lub, gdy będzie to wynikać z potrzeby oznaczenia wartości szacunkowej zajętej ruchomości (art. 99 ustawy zmienianej). Wydłużony został również termin na prawo do wniesienia przez zobowiązanego skargi na oszacowanie dokonane przez pracownika obsługującego organ egzekucyjny. Termin ten

będzie wynosił 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu protokołu zajęcia i odbioru ruchomości, jak również od dnia doręczenia protokołu uzupełniającego.

Ponadto we wzorach dokumentów dokonano zmian w zakresie konieczności zawiadamiania przez zobowiązanego o zmianie adresu zamieszkania lub siedziby. W razie niewykonania tego obowiązku doręczenie pisma organu egzekucyjnego pod dotychczasowym adresem jest skuteczne a na zobowiązanego może zostać nałożona kara pieniężna (art. 168d ustawy zmienianej).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Wzory dokumentów stosowanych w egzekucji należności pieniężnych przygotowano na wzór obowiązujących zawiadomień i protokołów (załączniki nr 1-12 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 12 września 2018 r. w sprawie wzorów dokumentów stosowanych w egzekucji należności pieniężnych (Dz. U. poz. 1804).

W związku z rezygnacją ze wzoru zawiadomienia o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego i wkładu oszczędnościowego na poczet należności z tytułu podatku od towarów i usług lub innych należności pieniężnych (obecny załącznik nr 4) oraz wprowadzeniem wzoru zawiadomienia o zajęciu innej wierzytelności pieniężnej z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku niektóre załączniki otrzymały nową numerację. Bez zmian pozostały załączniki nr 1–3, 7–11, obecne załączniki nr 5–6 otrzymały odpowiednio nr 4–5, nowy wzór zawiadomienia otrzymał nr 6. Przeredagowano ponadto wzór protokołu zajęcia i odbioru ruchomości o dane niezbędne do sporządzenia protokołu uzupełniającego.

We wszystkich wzorach zaktualizowano publikatory powoływanych aktów prawnych. Jednocześnie ujednolicono zastosowaną terminologię zastępując wyrażenia „wypełnia się” i „wpisuje się” sformułowaniem „podaje się”. Wszystkie wzory zawierają zmiany w zakresie doprecyzowania identyfikatorów opisujących zobowiązanych. Zmianie uległy pouczenia dla dłużników zajętych wierzytelności i zobowiązanych w zakresie możliwości składania skargi oraz w zakresie dotyczącym zbiegów egzekucja administracyjnej z sądową. W załączniku nr 3, 5 i 6 dokonano zmian w zakresie wezwania kierowanego do dłużnika zajętej wierzytelności. Załącznik nr 3 zawiera również zmiany na wzór dotychczasowego załącznika nr 4 w zakresie wyszczególnienia w tabeli dotyczącej dochodzonych należności rodzaju należności głównej. Wynika to z połączenia dotychczasowych wzorów nr 3 i 4 oraz pozostawieniu tylko załącznika nr 3 (zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego i wkładu oszczędnościowego) do zajęć wierzytelności z rachunku bankowego. Wobec tego doprecyzowaniu uległy również wytyczne dla organów egzekucyjnych w kwestii wypełniania wzoru załącznika nr 3. Doprecyzowano również pouczenia dla dłużnika zajętej wierzytelności. Również we wzorze zajęcia innej wierzytelności pieniężnej z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku zmiana uległa treść wezwania i pouczenia dla dłużnika zajętej wierzytelności. Wprowadzone zmiany dotyczą również protokołu zajęcia i odbioru ruchomości. Zmianie uległy przede wszystkim wskazówki dla organu egzekucyjnego dotyczące wypełniania wzoru dokumentu, pouczenie dla zobowiązanego i dozorca. Wyrażenia „poborca skarbowy” zastąpiono słowami „pracownik obsługujący organ egzekucyjny”.

Zmiany umożliwią zgodne z przepisami prawa wykonywanie czynności przez administracyjne organy egzekucyjne oraz ułatwią dłużnikom zajętych wierzytelności wywiązywanie się z ustawowych obowiązków. Wprowadzane rozwiązania w zakresie zbiegu egzekucji zapewnią również rozliczenie uzyskanych środków pieniężnych w sposób jednakowy, zarówno po stronie dłużnika zajętej wierzytelności, jak i po stronie organu egzekucyjnego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Administracyjne organy egzekucyjne	- 388 naczelników urzędów skarbowych, - 47 właściwych organów gminy o statusie miasta, - właściwe organy gminy prowadzące postępowanie	- art. 19 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz: - rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej,	Pozytywne - zapewnienie stosowania właściwych druków

	egzekucyjne na podstawie porozumień, - Przewodniczący Międzyresortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Finansów, - 43 dyrektorów oddziału ZUS, - 10 dyrektorów oddziałów regionalnych Agencji Mienia Wojskowego, - 16 marszałków województw;	naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych (Dz. U. poz. 393), - załącznik do ustawy z dnia 24 listopada 1995 r. o zmianie zakresu działania niektórych miast oraz miejskich strefach usług publicznych (Dz. U. poz. 692) oraz ustawa z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1817), - rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 2 września 2016 r. w sprawie siedzib i właściwości rzeczowej oraz miejscowej dyrektorów oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wyznaczonych do działania jako organy egzekucyjne (Dz. U. poz. 1411), - ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161); - ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości w gminach (Dz. U. z 2018 r. poz. 1454, z późn. zm.)	
Dłużnicy zajętej wierzytelności	brak danych		Pozytywne - ułatwienie realizacji zajęć egzekucyjnych
Zobowiązani	ok. 2 mln zobowiązanych		Pozytywne - zapewnienie informacji o przysługujących prawach i obowiązkach, ułatwienie i zmniejszenie kosztów egzekucyjnych w zakresie sprzedaży zajętych ruchomości

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji publicznych i opiniowania, w ramach których zostanie przedstawiony następującym podmiotom: Krajowej Izbie Rozliczeniowej S.A., Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Agencji Mienia Wojskowego, Poczcie Polskiej S.A., Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Związkowi Miast Polskich, Związkowi Gmin Wiejskich RP, Unii Metropolii Polskich, Związkowi Województw RP, Związkowi Banków Polskich, Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej, Krajowemu Związkowi Banków Spółdzielczych, Komisji Nadzoru Finansowego, Związkowi Przedsiębiorców i Pracodawców, Urzędowi Komunikacji Elektronicznej oraz następującym bankom: PKO Bank Polski S.A., Bank Pekao S.A., Alior Bank S.A., Bank Pocztowy S.A., Idea Bank S.A., Bank Ochrony Środowiska S.A., Bank Zachodni WBK S.A., Bank Millennium S.A., ING Bank Śląski S.A., mBank S.A., Bank BGŻ BNP Paribas S.A., Bank Handlowy w Warszawie S.A.

Stosownie do treści art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny w celu umożliwienia zgłaszania opinii na jego temat przez wszystkie zainteresowane podmioty.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232). Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki zadań związków zawodowych, projekt

nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.													
6. Wpływ na sektor finansów publicznych													
(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
		Skutki											
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
Niemierzalne													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców (w tym mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców), jak również na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, w szczególności na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.											
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu													
☒ nie dotyczy													

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
Termin wejścia w życie rozporządzenia podyktowany jest terminem wejścia w życie ustawy zmieniającej.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się mechanizmów ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		

Wzór

ZAWIADOMIENIE O ZAJĘCIU WYNAGRODZENIA ZA PRACĘ

..... (oznaczenie organu egzekucyjnego)	 (nazwa i adres pracodawcy)	data wystawienia zawiadomienia ¹⁾

.....
(nr zawiadomienia)

Na podstawie art. 72 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r.
o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz.
1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, wzywa się ww. pracodawcę,
aby nie wypłacał zajętej części wynagrodzenia, lecz przekazał ją
organowi egzekucyjnemu aż do pełnego pokrycia egzekwowanych
należności pieniężnych

.....
(nazwa oraz adres siedziby pracodawcy
lub imię i nazwisko oraz adres zamieszkania zobowiązanego)

.....
(oznaczenie zobowiązanego²⁾)

objętych tytułami wykonawczymi wystawionymi przez

.....
(oznaczenie wierzyciela)

Poz.	Nr systemowy sprawy organu egzekucyjnego ³⁾	Nr tytułu wykonawczego ⁴⁾	Dane dotyczące dochodzonych należności		
			rok /okres /termin płatności	kwota należności głównej	odsetki
1					rodzaj ⁵⁾
					stopa
					podstawa ⁶⁾
					kwota
2					rodzaj ⁵⁾
					stopa
					podstawa ⁶⁾
					kwota
3					rodzaj ⁵⁾
					stopa
					podstawa ⁶⁾
					kwota
RAZEM	kwota kosztów egzekucyjnych	kwota kosztów upomnienia	kwota należności głównej	kwota odsetek	RAZEM DOCHODZONE NALEŻNOŚCI

Odsetki naliczono na dzień¹⁾

DODATKOWA INFORMACJA

Za każdy następny dzień należy naliczać odsetki wg poniższej informacji. W przypadku zmiany stopy odsetek pracodawca zostanie poinformowany o tej zmianie przez organ egzekucyjny.

Poz.	Suma kwot, od których nalicza się ten sam rodzaj odsetek	Rodzaj odsetek ⁵⁾	Stopa odsetek
1			

Kwoty uzyskane z zajęcia do wysokości wyżej określonej należy wpłacić, powołując się na numer niniejszego zawiadomienia, na rachunek bankowy:

.....
(nazwa banku i numer rachunku bankowego)

.....
(podpis z podaniem imienia,
nazwiska i stanowiska służbowego)

- 1) Datę podaje się w formacie dd-mm-rrrr.
- 2) Podaje się imię i nazwisko lub nazwę zobowiązanego, adres jego zamieszkania lub siedziby, numer PESEL, NIP lub REGON albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, albo numer w innym rejestrze lub ewidencji, o ile są znane organowi egzekucyjnemu.
- 3) Nie podaje się, jeżeli organ egzekucyjny nie nadaje numeru systemowego sprawie egzekucyjnej.
- 4) Podaje się również nazwę jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego, jeżeli był podstawą wystawienia zawiadomienia o zajęciu.
- 5) Podaje się odpowiednio: „za zwłokę”, „połowa odsetek za zwłokę”, „podwyższona stawka odsetek za zwłokę”, „za zwłokę od należności celnych”, „ustawowe”, „ustawowe za opóźnienie”, „ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych”, „nie pobiera się”.
- 6) Podaje się kwotę, od której nalicza się odsetki, jeżeli dochodzoną należnością jest ryczałt lub zaliczka na podatek.
- UWAGA!
- I) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie więcej niż trzech tytułów wykonawczych jednego wierzyciela, można w zawiadomieniu dodać wiersze w tabeli przeznaczonej na ujęcie tych tytułów wykonawczych, oznaczając je kolejnym numerem.
- II) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie tytułów wykonawczych różnych wierzycieli, można w zawiadomieniu dodać table przeznaczone na ujęcie tytułów wykonawczych tych wierzycieli, z tym że każdą tabelę poprzedza się wyrazami: „objętych tytułami wykonawczymi wystawionymi przez”, a także oznaczeniem wierzyciela.
- III) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie tytułów wykonawczych obejmujących należności pieniężne, od których nalicza się różne rodzaje odsetek, dodaje się wiersze:
- w tabeli przeznaczonej na ujęcie tytułów wykonawczych jednego wierzyciela, oznaczając je kolejnym numerem. W wierszach dotyczących tej samej należności pieniężnej, w kolumnie „kwota należności głównej” podaje się kwotę tej należności w rozbiu na kwoty, od których nalicza się różne rodzaje odsetek,
- w tabeli zawierającej informację dotyczącą naliczania dalszych odsetek, oznaczając je kolejnym numerem.

WEZWANIE PRACODAWCY

Wzywa się pracodawcę, aby w terminie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia:

1. złożył za okres 3 miesięcy poprzedzających zajęcie, za każdy miesiąc oddzielnie, zestawienie otrzymanego w tym czasie wynagrodzenia zobowiązanego, z wyszczególnieniem wszystkich jego składników;
2. w przypadku zaistnienia przeszkód do wypłacenia wynagrodzenia za pracę organowi egzekucyjnemu, złożył oświadczenie o rodzaju tych przeszkód, a w szczególności podał, czy inne osoby roszczą sobie prawa do zajętego wynagrodzenia, czy i w jakim sądzie toczy się sprawa o to wynagrodzenie oraz czy i o jakie roszczenia została skierowana do tego wynagrodzenia egzekucja przez innych wierzycieli.

POUCZENIE DLA PRACODAWCY

- Zajęcie jest dokonane z chwilą doręczenia niniejszego zawiadomienia. Zajęcie to zachowuje moc również w przypadku zmiany stosunku pracy lub zlecenia, nawiązania nowego stosunku pracy lub zlecenia z tym samym pracodawcą, a także w przypadku przejścia pracodawcy przez innego pracodawcę.
- W stosunku do egzekwowanej należności pieniężnej nieważne są rozporządzenia wynagrodzeniem przekraczające część wolną od zajęcia, dokonane po jego zajęciu, a także przed tym zajęciem, jeżeli są wymagalne po zajęciu.
- Wynagrodzenie ze stosunku pracy podlega egzekucji w zakresie określonym w przepisach Kodeksu pracy.
- Pracodawca nalicza odsetki z tytułu niezapłacenia należności w terminie, należne od następnego dnia po dniu wystawienia przez organ egzekucyjny zawiadomienia o zajęciu wynagrodzenia za pracę do dnia przekazania organowi egzekucyjnemu środków pieniężnych uzyskanych z zajęcia. Jeżeli pracodawca przekazuje organowi egzekucyjnemu środki pieniężne za pośrednictwem rachunku bankowego, nalicza odsetki do dnia obciążenia rachunku bankowego przekazywaną kwotą (art. 70 ustawy).
- Jeżeli w czasie prowadzenia egzekucji z wynagrodzenia za pracę zobowiązany przestał pracować u pracodawcy, u którego dokonano zajęcia wynagrodzenia, pracodawca ten niezwłocznie zawiadamia o tym organ egzekucyjny oraz we wzmanie o zajęciu wynagrodzenia w wydanym zobowiązanemu świadectwie pracy wskazuje organ egzekucyjny, numer sprawy egzekucyjnej i wysokość potrąconych już kwot. Jeżeli nowe miejsce pracy zobowiązanego jest znane dotychczasowemu pracodawcy, pracodawca ten przesyła niezwłocznie dokumenty dotyczące zajęcia wynagrodzenia zobowiązanego nowemu pracodawcy i zawiadamia o tym organ egzekucyjny. Doręczenie tych dokumentów nowemu pracodawcy ma skutki prawne zajęcia wynagrodzenia zobowiązanego u tego pracodawcy.
- Nowy pracodawca, któremu zobowiązany przedstawił świadectwo pracy ze wzmianką o zajęciu wynagrodzenia, zawiadamia niezwłocznie o zatrudnieniu dawnego pracodawcę oraz organ egzekucyjny.
- Jeżeli pracodawca bezpodstawnie uchylił się od przekazania zajętego wynagrodzenia albo części wynagrodzenia organowi egzekucyjnemu, zajęta wierzytelność albo część wierzytelności może być ściągnięta od pracodawcy w trybie egzekucji administracyjnej (art. 71b ustawy).
- Pracodawca, który nie wykonał lub nienależycie wykonał ciążące na nim obowiązki związane z realizacją egzekucyjnego zajęcia wynagrodzenia za pracę, odpowiada za szkody wyrządzone z tego powodu wierzycielowi na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego (art. 168c § 1 ustawy).
- Za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków związanych z egzekucją z wynagrodzenia za pracę, może zastać nałożona kara pieniężna do wysokości 3800 zł. Kara ta może być powtarzana (art. 168e ustawy).

POUCZENIE DLA PRACODAWCY W PRZYPADKU ZBIEGU EGZEKUCJI

- W razie zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do tego samego wynagrodzenia za pracę, gdy zajęte kwoty w dniu realizacji zajęcia nie wystarczają na pokrycie egzekwowanych należności pieniężnych, pracodawca przekazuje środki pieniężne:
 1. organowi egzekucyjnemu, który pierwszy dokonał zajęcia, a w razie niemożności ustalenia tego pierwszeństwa – organowi, który dokonał zajęcia na poczet należności pieniężnych w wyższej kwocie (art. 69a § 1 pkt 1 lit. a ustawy),
 2. administracyjnemu organowi egzekucyjnemu, który dokonał zajęcia w egzekucji prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo zagranicznego tytułu wykonawczego określonych w ustawie z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 425, z późn. zm.) i egzekucji sądowej bądź egzekucji administracyjnej do tego samego wynagrodzenia za pracę (art. 62 § 2, art. 63 § 1 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. b ustawy),
 3. sądowemu organowi egzekucyjnemu – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej do tego samego wynagrodzenia za pracę, gdy egzekucja sądowa dotyczy
 - 1) świadczeń alimentacyjnych, rentowych lub innych świadczeń powtarzających się w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego albo
 - 2) świadczenia pieniężnego w walucie obcej,(art. 62 § 3 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. c ustawy),
 4. sądowemu organowi egzekucyjnemu – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej, o której mowa w pkt 2 pouczenia, i egzekucji sądowej, o której mowa w pkt 3 pouczenia, do tego samego wynagrodzenia za pracę (art. 62 § 4 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. c ustawy),
- W tytule polecenia przelewu pracodawca wpisuje numer zawiadomienia o zajęciu (dot. egzekucji administracyjnej), numer sygnatury akt sprawy egzekucyjnej (dot. egzekucji sądowej) oraz informację, że realizacja zajęcia następuje w wyniku zbiegu egzekucji poprzez wpisanie skrótu: „ZBIEG” (art. 70 § 2a ustawy).
- W przypadku kolejnego zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do tego samego wynagrodzenia za pracę, egzekucję przejmuje organ egzekucyjny, który prowadzi łącznie egzekucje w wyniku pierwszego zbiegu egzekucji (art. 62e § 1 zdanie pierwsze i art. 63 § 1 ustawy).
- Jeżeli egzekucja, w której wystąpił kolejny zbieg egzekucji, dotyczy należności pieniężnych, o których mowa w pouczeniu:
 - 1) w pkt 2 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie administracyjny organ egzekucyjny,
 - 2) w pkt 3 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny,
 - 3) w pkt 4 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny(art. 62e § 1 zdanie drugie i art. 63 § 1 ustawy).
- Pod rygorem odpowiedzialności za szkodę, pracodawca niezwłocznie zawiadamia o zbiegu egzekucji właściwe organy egzekucyjne, wskazując datę doręczenia zawiadomień o zajęciach dokonanych przez te organy i wysokość należności, na poczet których zajęcia zostały dokonane (art. 69a § 1 pkt 2 ustawy).
- Pracodawca, który nie wykonał lub nienależycie wykonał ww. obowiązki, odpowiada za szkody wyrządzone z tego powodu wierzycielowi na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego (art. 168c § 1 ustawy).

POUCZENIE DLA ZOBOWIĄZANEGO

- Zobowiązanemu przysługuje skarga na zajęcie egzekucyjne. Skargę wnosi się do organu egzekucyjnego, który dokonał zajęcia egzekucyjnego, w terminie

nie później niż 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu dokumentu stanowiącego podstawę dokonania zaskarżonej czynności egzekucyjnej, tj. od dnia doręczenia niniejszego zawiadomienia. Podstawą skargi jest:

- 1) dokonanie czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy;
- 2) zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego (art. 54 ustawy).

Skarga nie zastępuje innych środków zaskarżenia przewidzianych w ustawie.

- Organ egzekucyjny może z mocy samego zajęcia wynagrodzenia za pracę wykonywać wszelkie prawa zobowiązanego w zakresie niezbędnym do prowadzenia egzekucji. Zobowiązany udziela organowi egzekucyjnemu wszelkich wyjaśnień potrzebnych do dochodzenia należności pieniężnej.
- Zobowiązany nie może odebrać wynagrodzenia poza częścią wolną od zajęcia, ani rozporządzać nim w żaden inny sposób.
- Zobowiązanemu, któremu uprzednio nie doręczono odpisów/ wydruków tytułów wykonawczych wymienionych w niniejszym zawiadomieniu, przesyła się, jako załączniki, odpisy/ wydruki tych tytułów.

ZAWIADOMIENIE O ZAJĘCIU ŚWIADCZEŃ Z ZAOPATRZENIA EMERYTALNEGO I UBEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO ORAZ RENTY SOCJALNEJ

..... (oznaczenie organu egzekucyjnego)	 (nazwa i adres organu rentowego)	data wystawienia zawiadomienia¹⁾

..... (nr zawiadomienia) (nr świadczenia²⁾) Na podstawie art. 79 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, wzywa się ww. organ rentowy, aby nie wypłacał zajętej części świadczenia zobowiązanemu, lecz przekazał ją organowi egzekucyjnemu aż do pełnego pokrycia egzekwowanych należności pieniężnych 	 (nazwa i adres organu rentowego lub imię i nazwisko oraz adres zamieszkania zobowiązanego)

.....
(oznaczenie zobowiązanego³⁾)

objętych tytułami wykonawczymi wystawionymi przez

.....
(oznaczenie wierzyciela)

Poz.	Nr systemowy sprawy organu egzekucyjnego ⁴⁾	Nr tytułu wykonawczego ⁵⁾	Dane dotyczące dochodzonych należności		
			rok /okres /termin płatności	kwota należności głównej	odsetki
1					rodzaj ⁶⁾
					stopa
					podstawa ⁷⁾
					kwota
2					rodzaj ⁶⁾
					stopa
					podstawa ⁷⁾
					kwota
3					rodzaj ⁶⁾
					stopa
					podstawa ⁷⁾
					kwota
RAZEM	kwota kosztów egzekucyjnych	kwota kosztów upomnienia	kwota należności głównej	kwota odsetek	RAZEM DOCHODZONE NALEŻNOŚCI
					

Odsetki naliczono na dzień¹⁾

DODATKOWA INFORMACJA

Za każdy następny dzień należy naliczać odsetki wg poniższej informacji. W przypadku zmiany stopy odsetek, organ rentowy zostanie poinformowany o tej zmianie przez organ egzekucyjny.

Poz.	Suma kwot, od których nalicza się ten sam rodzaj odsetek	Rodzaj odsetek ⁶⁾	Stopa odsetek
1			

Kwoty uzyskane z zajęcia do wysokości wyżej określonej należy wpłacić, powołując się na numer niniejszego zawiadomienia, na rachunek bankowy:

..... (nazwa banku i numer rachunku bankowego)	 (podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego)

1) Datę podaje się w formacie dd-mm-rrrr.

2) Podaje organ egzekucyjny, który posiada takie dane.

3) Podaje się imię i nazwisko lub nazwę zobowiązanego, adres jego zamieszkania lub siedziby, numer PESEL , NIP lub REGON albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, albo numer w innym rejestrze lub ewidencji, o ile są znane organowi egzekucyjnemu.

4) Nie podaje się, jeżeli organ egzekucyjny nie nadaje numeru systemowego sprawie egzekucyjnej.

5) Podaje się również nazwę jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego, jeżeli był podstawą wystawienia zawiadomienia o zajęciu.

6) Podaje się odpowiednio: „za zwłokę”, „połowa odsetek za zwłokę”, „podwyższona stawka odsetek za zwłokę”, „za zwłokę od należności celnych”, „ustawowe”, „ustawowe za opóźnienie”, „ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych”, „nie pobiera się”.

7) Podaje się kwotę, od której nalicza się odsetki, jeżeli dochodzoną należnością jest ryczałt lub zaliczka na podatek.

UWAGA!

I) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie więcej niż trzech tytułów wykonawczych jednego wierzyciela, można w zawiadomieniu dodać wiersze w tabeli przeznaczonej na ujęcie tych tytułów wykonawczych, oznaczając je kolejnym numerem.

II) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie tytułów wykonawczych różnych wierzycieli, można w zawiadomieniu dodać tabele przeznaczone na ujęcie tytułów wykonawczych tych wierzycieli, z tym że każdą tabelę poprzedza się wyrazami: „objętych tytułami wykonawczymi wystawionymi przez”, a także oznaczeniem wierzyciela.

III) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie tytułów wykonawczych obejmujących należności pieniężne, od których nalicza się różne rodzaje odsetek, dodaje się wiersze:

– w tabeli przeznaczonej na ujęcie tytułów wykonawczych jednego wierzyciela, oznaczając je kolejnym numerem. W wierszach dotyczących tej samej należności pieniężnej, w kolumnie „kwota należności głównej” podaje się kwotę tej należności w rozbięciu na kwoty, od których nalicza się różne rodzaje odsetek,

– w tabeli zawierającej informację dotyczącą naliczania dalszych odsetek, oznaczając je kolejnym numerem.

IV) Kwoty podaje się w złotych i dziesiątkach groszy.

WEZWANIE ORGANU RENTOWEGO

Wzywa się organ rentowy, aby w terminie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia:

1. podał wysokość przysługujących zobowiązanemu miesięcznych świadczeń i zawiadomił o każdej zmianie ich wysokości;
2. w przypadku zaistnienia przeszkód do wypłacenia świadczeń organowi egzekucyjnemu, złożył oświadczenie o rodzaju tych przeszkód, a w szczególności podał, czy inne osoby roszczą sobie prawa do zajętych świadczeń, czy i w jakim sądzie toczy się sprawa o te świadczenia oraz czy i o jakie roszczenia została skierowana do tych świadczeń egzekucja przez innych wierzycieli.

POUCZENIE DLA ORGANU RENTOWEGO

- Zajęcie świadczeń jest dokonane z chwilą doręczenia niniejszego zawiadomienia. Zajęcie to zachowuje moc również w przypadku zmiany organu rentowego właściwego do wypłaty świadczeń.
- W stosunku do egzekwowanej należności pieniężnej nieważne są rozporządzenia świadczeniami przekraczające część wolną od zajęcia, dokonane po ich zajęciu, a także przed tym zajęciem, jeżeli są wymagalne po zajęciu.
- Świadczenia pieniężne przewidziane w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym oraz ubezpieczeniu społecznym podlegają egzekucji w zakresie określonym w tych przepisach.
- Organ rentowy nalicza odsetki z tytułu niezapłacenia należności w terminie, należne od następnego dnia po dniu wystawienia przez organ egzekucyjny zawiadomienia o zajęciu świadczeń do dnia przekazania organowi egzekucyjnemu środków pieniężnych uzyskanych z zajęcia. Jeżeli organ rentowy przekazuje organowi egzekucyjnemu środki pieniężne za pośrednictwem rachunku bankowego, nalicza odsetki do dnia obciążenia rachunku bankowego przekazywaną kwotą (art. 70 ustawy).
- Jeżeli w czasie prowadzenia egzekucji ze świadczeń nastąpiła utrata prawa do świadczeń w organie rentowym, w którym dokonano zajęcia świadczeń, organ ten niezwłocznie zawiadamia o tym organ egzekucyjny. Jeżeli nastąpiła zmiana organu rentowego, dotychczasowy organ rentowy przesyła niezwłocznie dokumenty dotyczące zajęcia świadczeń zobowiązanego nowemu organowi rentowemu i zawiadamia o tym organ egzekucyjny. Doręczenie tych dokumentów nowemu organowi rentowemu ma skutki zajęcia świadczeń zobowiązanego w tym organie rentowym.
- Jeżeli organ rentowy bezpodstawnie uchyla się od przekazania zajętych świadczeń albo części świadczeń organowi egzekucyjnemu, zajęta wierzytelność albo część wierzytelności może być ściągnięta od organu rentowego w trybie egzekucji administracyjnej (art. 71b ustawy).
- Organ rentowy, który nie wykonał lub nienależycie wykonał ciążące na nim obowiązki związane z realizacją egzekucyjnego zajęcia świadczeń, odpowiada za szkody wyrządzone z tego powodu wierzycielowi na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego (art. 168c § 1 ustawy).
- Za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków związanych z egzekucją ze świadczeń, może zastać nałożona kara pieniężna do wysokości 3800 zł. Kara ta może być powtarzana (art. 168e ustawy).

POUCZENIE DLA ORGANU RENTOWEGO W PRZYPADKU ZBIEGU EGZEKUCJI

- W razie zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do tego samego świadczenia, gdy zajęte kwoty w dniu realizacji zajęcia nie wystarczają na pokrycie egzekwowanych należności pieniężnych, organ rentowy przekazuje środki pieniężne:
 1. organowi egzekucyjnemu, który pierwszy dokonał zajęcia, a w razie niemożności ustalenia tego pierwszeństwa – organowi, który dokonał zajęcia na poczet należności pieniężnych w wyższej kwocie (art. 69a § 1 pkt 1 lit. a ustawy),
 2. administracyjnemu organowi egzekucyjnemu, który dokonał zajęcia w egzekucji prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo zagranicznego tytułu wykonawczego określonych w ustawie z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 425, z późn. zm.) i egzekucji sądowej bądź egzekucji administracyjnej do tego samego świadczenia (art. 62 § 2, art. 63 § 1 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. b ustawy),
 3. sądowemu organowi egzekucyjnemu – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej do tego samego świadczenia, gdy egzekucja sądowa dotyczy:
 - 1) świadczeń alimentacyjnych, rentowych lub innych świadczeń powtarzających się w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego albo
 - 2) świadczenia pieniężnego w walucie obcej,(art. 62 § 3 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. c ustawy).
 4. sądowemu organowi egzekucyjnemu – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej, o której mowa w pkt 2 pouczenia, i egzekucji sądowej, o której mowa w pkt 3 pouczenia, do tego samego świadczenia (art. 62 § 4 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. c ustawy),
- W tytule polecenia przelewu organ rentowy wpisuje numer zawiadomienia o zajęciu (dot. egzekucji administracyjnej), numer sygnatury akt sprawy egzekucyjnej (dot. egzekucji sądowej) oraz informację, że realizacja zajęcia następuje w wyniku zbiegu egzekucji poprzez wpisanie skrótu: „ZBIEG” (art. 70 § 2a ustawy).
- W przypadku kolejnego zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do tego samego świadczenia, egzekucję przejmuje organ egzekucyjny, który prowadzi łącznie egzekucje w wyniku pierwszego zbiegu (art. 62e § 1 zdanie pierwsze i art. 63 § 1 ustawy).
- Jeżeli egzekucja, w której wystąpił kolejny zbieg egzekucji, dotyczy należności pieniężnych, o których mowa w pouczeniu:
 - 1) w pkt 2 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie administracyjny organ egzekucyjny,
 - 2) w pkt 3 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny,
 - 3) w pkt 4 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny(art. 62e § 1 zdanie drugie i art. 63 § 1 ustawy).
- Pod rygorem odpowiedzialności za szkodę, organ rentowy niezwłocznie zawiadamia o zbiegu egzekucji właściwe organy egzekucyjne, wskazując datę doręczenia zawiadomień o zajęciach dokonanych przez te organy i wysokość należności, na poczet których zajęcia zostały dokonane (art. 69a § 1 pkt 2 ustawy).
- Organ rentowy, który nie wykonał lub nienależycie wykonał ww. obowiązki, odpowiada za szkody wyrządzone z tego powodu wierzycielowi na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego (art. 168c § 1 ustawy).

POUCZENIE DLA ZOBOWIĄZANEGO

- Zobowiązanemu przysługuje skarga na zajęcie egzekucyjne. Skargę wnosi się do organu egzekucyjnego, który dokonał zajęcia egzekucyjnego, w terminie nie później niż 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu dokumentu stanowiącego podstawę dokonania zaskarżonej czynności egzekucyjnej, tj. od dnia doręczenia niniejszego zawiadomienia. Podstawą skargi jest:
 - 1) dokonanie czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy;
 - 2) zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego

(art. 54 ustawy).

Skarga nie zastępuje innych środków zaskarżenia przewidzianych w ustawie.

- Organ egzekucyjny może z mocy samego zajęcia świadczeń wykonywać wszelkie prawa zobowiązanego w zakresie niezbędnym do prowadzenia egzekucji. Zobowiązany udziela organowi egzekucyjnemu wszelkich wyjaśnień potrzebnych do dochodzenia należności pieniężnej.
- Zobowiązany nie może odebrać świadczeń, poza częścią wolną od zajęcia, ani nimi rozporządzać w żaden inny sposób.
- Zobowiązanemu, któremu uprzednio nie doręczono odpisów/ wydruków tytułów wykonawczych wymienionych w niniejszym zawiadomieniu, przesyła się, jako załączniki, odpisy/ wydruki tych tytułów.

Wzór

ZAWIADOMIENIE O ZAJĘCIU WIERZYTELNOŚCI Z RACHUNKU BANKOWEGO I WKŁADU OSZCZĘDNOŚCIOWEGO

(oznaczenie organu egzekucyjnego)	(nazwa i adres banku) ¹⁾	data wystawienia zawiadomienia ²⁾

.....
(nr zawiadomienia)

Na podstawie art. 80 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, wzywa się ww. bank, aby bez zgody organu egzekucyjnego nie dokonywał wypłat z rachunku bankowego

.....
(nazwa i adres siedziby banku lub imię i nazwisko lub nazwa oraz adres zamieszkania lub siedziby zobowiązanego)

.....
(oznaczenie zobowiązanego³⁾/ rachunków)

do wysokości zajętej wierzytelności, lecz niezwłocznie przekazał zajętą kwotę organowi egzekucyjnemu na pokrycie egzekwowanej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych

objętych tytułami wykonawczymi wystawionymi przez

.....
(oznaczenie wierzyciela)

Poz.	Nr systemowy sprawy organu egzekucyjnego ⁴⁾	Nr i data wystawienia tytułu wykonawczego ⁵⁾	Dane dotyczące dochodzonych należności			
			rok /okres /termin płatności	rodzaj należności głównej ⁶⁾	kwota należności ⁷⁾	odsetki
1				☐ 1. podatek od towarów i usług	G)	rodzaj ⁸⁾
				☐ 2. inne zobowiązanie podatkowe	E)	stopa
				☐ 3. inna należność pieniężna	U)	podstawa ⁹⁾
2				☐ 1. podatek od towarów i usług	G)	kwota
				☐ 2. inne zobowiązanie podatkowe	E)	rodzaj ⁸⁾
				☐ 3. inna należność pieniężna	U)	stopa
3				☐ 1. podatek od towarów i usług	G)	podstawa ⁹⁾
				☐ 2. inne zobowiązanie podatkowe	E)	rodzaj ⁸⁾
				☐ 3. inna należność pieniężna	U)	stopa

RAZEM	kwota kosztów egzekucyjnych	kwota kosztów upomnienia	kwota należności głównej	kwota odsetek	RAZEM DOCHODZONE NALEŻNOŚCI

Odsetki naliczono na dzień²⁾

DODATKOWA INFORMACJA

Za każdy następny dzień należy naliczać odsetki wg poniższej informacji. W przypadku zmiany stopy odsetek, bank zostanie poinformowany o tej zmianie przez organ egzekucyjny.

Poz.	Suma kwot, od których nalicza się ten sam rodzaj odsetek	Rodzaj odsetek ⁶⁾	Stopa odsetek
1			

Kwoty uzyskane z zajęcia do wysokości wyżej określonej należy wpłacić, powołując się na numer niniejszego zawiadomienia, na rachunek bankowy:

.....
(nazwa banku i numer rachunku bankowego)

.....
(podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego)

- 1) Ilekroć jest mowa o banku, rozumie się przez to również spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową.
- 2) Datę podaje się w formacie dd-mm-rrrr.
- 3) daje się imię i nazwisko lub nazwę zobowiązanego, adres jego zamieszkania lub siedziby, numer PESEL, NIP lub REGON albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, albo numer w innym rejestrze lub ewidencji, o ile są znane organowi egzekucyjnemu.
- 4) Nie podaje się, jeżeli organ egzekucyjny nie nadaje numeru systemowego sprawie egzekucyjnej.
- 5) Podaje się również nazwę jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego, jeżeli był podstawą wystawienia zawiadomienia o zajęciu.
- 6) Zaznacza się odpowiednio jeden z kwadratów:
– w wierszu nr 1: podatek od towarów i usług, w tym dochodzony na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego i zagranicznego tytułu wykonawczego,
– w wierszu nr 2: inne zobowiązanie podatkowe niż wskazane w wierszu nr 1, w tym dochodzone na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego i zagranicznego tytułu wykonawczego,
– w wierszu nr 3 inna należność pieniężna (przez inną należność pieniężną rozumie się należność pieniężną inną niż wskazana w wierszach nr 1-2, w tym dochodzoną na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego i zagranicznego tytułu wykonawczego).
- 7) Podaje się w pozycji: G) – kwotę należności głównej, E) – kwotę kosztów egzekucyjnych, U) – kwotę kosztów upomnienia.

- 8) Podaje się odpowiednio: „za zwłokę”, „połowa odsetek za zwłokę”, „podwyższona stawka odsetek za zwłokę”, „za zwłokę od należności celnych”, „ustawowe”, „ustawowe za opóźnienie”, „ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych”, „nie pobiera się”.
- 9) Podaje się kwotę, od której nalicza się odsetki, jeżeli dochodzoną należnością jest ryczałt lub zaliczka na podatek.
- UWAGA!
- I) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie więcej niż trzech tytułów wykonawczych jednego wierzyciela, można w zawiadomieniu dodać wiersze w tabeli przeznaczonej na ujęcie tych tytułów wykonawczych, oznaczając je kolejnym numerem.
- II) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie tytułów wykonawczych różnych wierzycieli, można w zawiadomieniu dodać tabele przeznaczone na ujęcie tytułów wykonawczych tych wierzycieli, z tym że każdą tabelę poprzedza się wyrazami: „objętych tytułami wykonawczymi wystawionymi przez”, a także oznaczeniem wierzyciela.
- III) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie tytułów wykonawczych obejmujących należności pieniężne, od których nalicza się różne rodzaje odsetek, dodaje się wiersze:
- w tabeli przeznaczonej na ujęcie tytułów wykonawczych jednego wierzyciela, oznaczając je kolejnym numerem. W wierszach dotyczących tej samej należności pieniężnej, w kolumnie „kwota należności” podaje się kwotę tej należności w rozbiu na kwoty, od których nalicza się różne rodzaje odsetek. Kwotę kosztów egzekucyjnych i kosztów upomnienia podaje się w pierwszym wierszu dotyczącym tej samej należności pieniężnej,
 - w tabeli zawierającej informację dotyczącą naliczania dalszych odsetek, oznaczając je kolejnym numerem.
- IV) Kwoty podaje się w złotych i dziesiątkach groszy.

WEZWANIE DLA BANKU

Wzywa się bank, aby niezwłocznie, nie później niż w terminie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia zawiadomił organ egzekucyjny o przeszkodzie w dokonaniu wpłaty, w tym również o nieprowadzeniu rachunku bankowego zobowiązanego.

Wzywa się bank, aby zawiadomił o zbiegu egzekucji niezwłocznie po powstaniu wierzytelności, jeżeli jej wysokość przekracza kwotę wolną od egzekucji, a zajęta kwota nie wystarcza na zaspokojenie egzekwowanych należności pieniężnych.

POUCZENIE DLA BANKU

- Zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego zobowiązanego jest dokonane z chwilą doręczenia niniejszego zawiadomienia i obejmuje również środki pieniężne:
 - których nie było na rachunku bankowym w chwili zajęcia, a zostały wpłacone na ten rachunek po dokonaniu zajęcia;
 - które zostały wpłacone na rachunek otwarty po dokonaniu zajęcia.
- Zajęcie wierzytelności jest skuteczne w odniesieniu do rachunków bankowych zobowiązanego prowadzonych przez bank, niezależnie od tego, czy organ egzekucyjny wskazał w zawiadomieniu numery tych rachunków.
- Zajęcie wierzytelności jest skuteczne w odniesieniu do rachunku bankowego prowadzonego dla kilku osób fizycznych, którego współposiadaczem jest zobowiązany.
- Jeżeli zobowiązanym jest jednostka budżetowa, zajęciu podlega wyłącznie rachunek wydatków.
- Jeżeli wierzytelności z innych rodzajów rachunków bankowych zobowiązanego niż lokata terminowa nie pokrywają dochodzonej należności, bank realizuje zajęcie wierzytelności z rachunku tej lokaty w ostatniej kolejności.
- Jeżeli zajęto wierzytelność z rachunku bankowego prowadzonego w walucie obcej, bank przekazuje organowi egzekucyjnemu środki pieniężne w złotych przeliczone według kursu kupna tej waluty, ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu przekazania organowi egzekucyjnemu.
- Zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego nie obejmuje kwot pochodzących ze:
 - 1) świadczeń alimentacyjnych, świadczeń pieniężnych wypłacanych w przypadku bezskuteczności egzekucji alimentów, świadczeń rodzinnych, dodatków rodzinnych, pielęgnacyjnych, porodowych, dla sierot zupełnych, zasiłków dla opiekunów, świadczeń z pomocy społecznej, świadczeń wychowawczych, jednorazowych świadczeń, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem” (Dz. U. z 2019 r. poz. 473) oraz świadczeń dobry start;
 - 2) świadczeń, dodatków i innych kwot, o których mowa w art. 31 ust. 1, art. 80 ust. 1 i 1a, art. 81, art. 83 ust. 1 i 4, art. 84 pkt 2 i 3 i art. 140 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2019 r. poz. 1111 i 924) oraz środków finansowych na utrzymanie lokalu mieszkalnego w budynku wielorodzinnym lub domu jednorodzinnego, o których mowa w art. 83 ust. 2 i art. 84 pkt 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, w części przysługującej na umieszczone w rodzinie zastępczej lub rodzinnym domu dziecka dzieci i osoby, które osiągnęły pełnoletność przebywając w pieczy zastępczej.”
- Wynikający z zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego zakaz wypłat z tego rachunku bez zgody organu egzekucyjnego nie dotyczy wypłat na bieżące wynagrodzenia za pracę oraz na zasądzone alimenty i renty o charakterze alimentacyjnym zasądzone tytułem odszkodowania. Wypłata na wynagrodzenia za pracę może nastąpić po złożeniu bankowi odpisu listy płac lub innego wiarygodnego dowodu, a wypłata alimentów lub renty o charakterze alimentacyjnym - tytułu stwierdzającego obowiązek zobowiązanego do płacenia alimentów lub renty. Bank dokonuje wypłaty alimentów lub renty do rąk osoby uprawnionej do tych świadczeń. Zakaz wypłat z tego rachunku bez zgody organu egzekucyjnego nie dotyczy również wypłat na podatek dochodowy od osób fizycznych oraz składek na ubezpieczenie społeczne, należnych od dokonywanych wypłat na bieżące wynagrodzenia.
- Bank nalicza odsetki z tytułu niezapłacenia należności w terminie, należne od następnego dnia po dniu wystawienia przez organ egzekucyjny zawiadomienia o zajęciu rachunku bankowego do dnia przekazania organowi egzekucyjnemu środków pieniężnych uzyskanych z zajęcia. Jeżeli bank przekazuje organowi egzekucyjnemu środki pieniężne za pośrednictwem rachunku bankowego, nalicza odsetki do dnia obciążenia rachunku bankowego zobowiązanego przekazywaną kwotą (art. 70 ustawy).
- Jeżeli bank bezpodstawnie uchyla się od przekazania zajętej wierzytelności albo części wierzytelności organowi egzekucyjnemu, zajęta wierzytelność albo części wierzytelności może być ściągana od banku w trybie egzekucji administracyjnej (art. 71b ustawy).
- Bank, który nie wykonał lub nienależycie wykonał ciążące na nim obowiązki związane z realizacją egzekucyjnego zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego, odpowiada za szkody wyrządzone z tego powodu wierzycielowi na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego (art. 168c § 1 ustawy).
- Za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków związanych z egzekucją wierzytelności z rachunku bankowego, może zastać nałożona kara pieniężna do wysokości 3800 zł. Kara ta może być powtarzana (art. 168e ustawy).

POUCZENIE DLA BANKU W PRZYPADKU ZBIEGU EGZEKUCJI

- W razie zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do tej samej wierzytelności z rachunku bankowego, gdy zajęte kwoty w dniu realizacji zajęcia nie wystarczają na pokrycie egzekwowanych należności pieniężnych, bank przekazuje środki pieniężne:
 1. organowi egzekucyjnemu, który pierwszy dokonał zajęcia, a w razie niemożności ustalenia tego pierwszeństwa – organowi, który dokonał zajęcia na poczet należności pieniężnych w wyższej kwocie (art. 69a § 1 pkt 1 lit. a ustawy),
 2. administracyjnemu organowi egzekucyjnemu, który dokonał zajęcia w egzekucji prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo zagranicznego tytułu wykonawczego określonych w ustawie z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 425, z późn. zm.) i egzekucji sądowej bądź egzekucji administracyjnej do tej samej wierzytelności z rachunku bankowego (art. 62 § 2, art. 63 § 1 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. b ustawy),
 3. sądowemu organowi egzekucyjnemu – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej do tej samej wierzytelności z rachunku bankowego, gdy egzekucja sądowa dotyczy:
 - 1) świadczeń alimentacyjnych, rentowych lub innych świadczeń powtarzających się w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego albo
 - 2) świadczenia pieniężnego w walucie obcej
 4. (art. 62 § 3 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. c ustawy), sądowemu organowi egzekucyjnemu – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej, o której mowa w pkt 2 pouczenia, i egzekucji sądowej, o której mowa w pkt 3 pouczenia, do tej samej wierzytelności z rachunku bankowego (art. 62 § 4 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. c ustawy),
- W tytule polecenia przelewu bank wpisuje numer zawiadomienia o zajęciu (dot. egzekucji administracyjnej), numer sygnatury akt sprawy egzekucyjnej (dot. egzekucji sądowej) oraz informację, że realizacja zajęcia następuje w wyniku zbiegu egzekucji poprzez wpisanie skrótu: „ZBIEG” (art. 70 § 2a ustawy).
- W przypadku kolejnego zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do tej samej wierzytelności z rachunku bankowego, egzekucję przejmuje organ egzekucyjny, który prowadzi łącznie egzekucje w wyniku pierwszego zbiegu (art. 62e § 1 zdanie pierwsze i art. 63 § 1 ustawy).

5. Jeżeli egzekucja, w której wystąpił kolejny zbieg egzekucji, dotyczy należności pieniężnych, o których mowa w pouczeniu:
- 1) w pkt 2 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie administracyjny organ egzekucyjny,
 - 2) w pkt 3 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny,
 - 3) w pkt 4 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny
- (art. 62e § 1 zdanie drugie i art. 63 § 1 ustawy).
- Pod rygorem odpowiedzialności za szkodę, bank niezwłocznie zawiadamia o zbiegu egzekucji właściwe organy egzekucyjne, wskazując datę doręczenia zawiadomień o zajęciach dokonanych przez te organy i wysokość należności, na poczet których zajęcia zostały dokonane (art. 69a § 1 pkt 2 ustawy).
 - Bank, który nie wykonał lub nienależycie wykonał ww. obowiązki, odpowiada za szkody wyrządzone z tego powodu wierzycielowi na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego (art. 168c § 1 ustawy).

POUCZENIE DLA BANKU W PRZYPADKU BLOKADY RACHUNKU, O KTÓREJ MOWA W ART. 119zg PKT 2 USTAWY Z DNIA 29 SIERPNIA 1997 r. - ORDYNACJA PODATKOWA (Dz. U. z 2019 r. poz. 900 i 924), ZWANEJ DALEJ „BLOKADĄ”

- Zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego nie podlega realizacji w okresie blokady.
- Bank informuje organ egzekucyjny, który doręczył bankowi zawiadomienie o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego, o przeszkodzie w realizacji tego zajęcia w przypadku blokady rachunku, o której mowa w art. 119zw § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

POUCZENIE DLA BANKU W PRZYPADKU REALIZACJI ZAJĘCIA Z RACHUNKU, O KTÓRYM MOWA W ART. 62a USTAWY Z DNIA 29 SIERPNIA 1997 r. – PRAWO BANKOWE (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, z późn. zm.)

- Środki pieniężne zgromadzone:
 - 1) na rachunku VAT,
 - 2) na rachunku rozliczeniowym w wysokości odpowiadającej kwocie podatku od towarów i usług wskazanej w komunikacie przelewu- są wolne od zajęcia na podstawie sądowego lub administracyjnego tytułu wykonawczego dotyczącego egzekucji innych należności niż podatek od towarów i usług (art. 62d ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe).
- Rachunek VAT może być obciążony w celu realizacji zajęcia na podstawie administracyjnego tytułu wykonawczego, dotyczącego egzekucji należności z tytułu podatku od towarów i usług (art. 62b ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe).
- Realizacja przez bank zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego obejmuje należność pieniężną i odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie, koszty upomnienia oraz koszty egzekucyjne powstałe w egzekucji należności z tytułu podatku od towarów i usług.
- W tytule polecenia przelewu bank wpisuje numer zawiadomienia o zajęciu oraz podaje informację, że realizacja zajęcia następuje z rachunku VAT lub rachunku rozliczeniowego w wysokości odpowiadającej kwocie podatku od towarów i usług wskazanej w komunikacie przelewu poprzez wpisanie skrótu: „rVAT”.

POUCZENIE DLA ZOBOWIĄZANEGO

- Zobowiązanemu przysługuje skarga na zajęcie egzekucyjne. Skargę wnosi się do organu egzekucyjnego, który dokonał zajęcia egzekucyjnego, w terminie nie później niż 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu dokumentu stanowiącego podstawę dokonania zaskarżonej czynności egzekucyjnej, tj. od dnia doręczenia niniejszego zawiadomienia. Podstawą skargi jest:
 - 1) dokonanie czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy;
 - 2) zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego(art. 54 ustawy). Skarga nie zastępuje innych środków zaskarżenia przewidzianych w ustawie.
- Organ egzekucyjny może z mocy samego zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego wykonywać wszelkie prawa zobowiązanego w zakresie niezbędnym do prowadzenia egzekucji. Zobowiązany udziela organowi egzekucyjnemu wszelkich wyjaśnień potrzebnych do dochodzenia należności pieniężnej.
- Zobowiązanemu nie wolno dokonywać wypłat zajętej kwoty z rachunku bankowego bez zgody organu egzekucyjnego.
- Zobowiązanemu, któremu uprzednio nie doręczono odpisów/ wydruków tytułów wykonawczych wymienionych w niniejszym zawiadomieniu, przesyła się, jako załączniki, odpisy/ wydruki tych tytułów.

PROTOKÓŁ ZAJECIA WIERZYTELNOŚCI Z RACHUNKU BANKOWEGO ZWIĄZANEGO Z DOKUMENTEM

(oznaczenie organu egzekucyjnego)		(oznaczenie lub opis dokumentu)	
Na podstawie art. 84 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, zawiadamia się o zajęciu wierzytelności z rachunku bankowego związanego z wyżej określonym dokumentem			
na pokrycie zobowiązań			
(oznaczenie zobowiązanego ¹⁾)			
I.	z tytułu.....za okres.....z terminem płatności w dniu.....		
w kwocie.....zł.....gr, z tego należność główna.....zł.....gr, odsetki za zwłokę/ połowa odsetek za zwłokę/ podwyższona stawka odsetek za zwłokę/ za zwłokę od należności celnych/ ustawowe/ ustawowe za opóźnienie/ ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych/ nie pobiera się ²⁾ naliczone do dnia sporządzenia protokołu zł.....gr. Dalsze odsetki nalicza się od kwoty.....zł.....gr wg stopy%.			
Należność pieniężna jest objęta tytułem wykonawczym ³⁾, ..., ...			
II.	z tytułu.....za okres.....z terminem płatności w dniu.....		
w kwocie.....zł.....gr, z tego należność główna.....zł.....gr, odsetki za zwłokę/ połowa odsetek za zwłokę/ podwyższona stawka odsetek za zwłokę/ za zwłokę od należności celnych/ ustawowe/ ustawowe za opóźnienie/ ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych/ nie pobiera się ²⁾ naliczone do dnia sporządzenia protokołu zł.....gr. Dalsze odsetki nalicza się od kwoty.....zł.....gr wg stopy%.			
Należność pieniężna jest objęta tytułem wykonawczym ³⁾, ..., ...			
III.	z tytułu.....za okres.....z terminem płatności w dniu.....		
w kwocie.....zł.....gr, z tego należność główna.....zł.....gr, odsetki za zwłokę/ połowa odsetek za zwłokę/ podwyższona stawka odsetek za zwłokę/ za zwłokę od należności celnych/ ustawowe/ ustawowe za opóźnienie/ ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych/ nie pobiera się ²⁾ naliczone do dnia sporządzenia protokołu zł.....gr. Dalsze odsetki nalicza się od kwoty.....zł.....gr wg stopy%.			
Należność pieniężna jest objęta tytułem wykonawczym ³⁾, ..., ...			
kwota kosztów egzekucyjnych		kwota kosztów upomnienia	RAZEM DOCHODZONE NALEŻNOŚCI
.....			zł gr
Zgłoszone przez obecnych wnioski i oświadczenia:		Wzmianka o przyczynie braku podpisów:	
Osoby uczestniczące przy sporządzaniu protokołu:		Podpis i pieczęć poborcy skarbowego	
(imię i nazwisko)	(podpis)	Protokół sporządzono.....	
(imię i nazwisko)	(podpis)	(oznaczenie miejsca, daty i godziny)	
(imię i nazwisko)	(podpis)	Potwierdzam otrzymanie odpisu protokołu	
(imię i nazwisko)	(podpis)	(podpis zobowiązanego)	

- 1) Podaje się imię i nazwisko lub nazwę zobowiązanego, adres jego zamieszkania lub siedziby, numer PESEL, NIP lub REGON albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, albo numer w innym rejestrze lub ewidencji, o ile są znane organowi egzekucyjnemu.
- 2) Niepotrzebne skreślić.
- 3) Podaje się: numer tytułu wykonawczego oraz oznaczenie wierzyciela, który wystawił ten tytuł wykonawczy. Jeżeli podstawą sporządzenia protokołu zajęcia jest jednolity tytuł wykonawczy albo zagraniczny tytuł wykonawczy, podaje się również nazwę tego tytułu wykonawczego.

UWAGA!

- I) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie więcej niż trzech tytułów wykonawczych, można w protokole dodać części przeznaczone na ujęcie tych tytułów wykonawczych, oznaczając je kolejnym numerem.
- II) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie tytułów wykonawczych obejmujących należności pieniężne, od których nalicza się różne rodzaje odsetek, dla każdego rodzaju odsetek dodaje się kolejny blok zajęcia oznaczony cyfrą rzymską, oznaczając go kolejnym numerem. W blokach dotyczących tej samej należności pieniężnej podaje się kwotę tej należności w rozbiu na kwoty, od których nalicza się różne rodzaje odsetek.

POUCZENIE DLA ZOBOWIĄZANEGO

- Zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego związanego z niniejszym dokumentem jest skuteczne z chwilą podpisania protokołu przez poborcę skarbowego.
- Organ egzekucyjny może z mocy samego zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego związanego z dokumentem wykonywać wszelkie prawa zobowiązanego w zakresie niezbędnym do prowadzenia egzekucji. Zobowiązany udziela organowi egzekucyjnemu wszelkich wyjaśnień potrzebnych do dochodzenia należności pieniężnej.
- Zobowiązanemu przysługuje skarga na zajęcie egzekucyjne. Skargę wnosi się do organu egzekucyjnego, który dokonał zajęcia egzekucyjnego, w terminie nie później niż 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu dokumentu stanowiącego podstawę dokonania zaskarżonej czynności egzekucyjnej, tj. od dnia doręczenia niniejszego protokołu. Podstawą skargi jest:
 - 1) dokonanie czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy;
 - 2) zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego (art. 54 ustawy).Skarga nie zastępuje innych środków zaskarżenia przewidzianych w ustawie.
- Zobowiązany nie może realizować zajętej wierzytelności poza częścią wolną od egzekucji ani rozporządzać nią w żaden inny sposób.
- Zobowiązanemu doręcza się odpisy/ wydruki tytułów wykonawczych wymienionych w niniejszym protokole, o ile nie zostały wcześniej doręczone.

POUCZENIE DLA ZOBOWIĄZANEGO W PRZYPADKU ZBIEGU EGZEKUCJI

1. W razie zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do wierzytelności z rachunku bankowego związanej z dokumentem wymienionym w niniejszym protokole zajęcia zobowiązany, pod rygorem odpowiedzialności za szkodę, niezwłocznie zawiadamia o zbiegu egzekucji właściwe organy egzekucyjne, wskazując datę sporządzenia protokołu zajęcia (dokumentu zajęcia) wierzytelności z rachunku bankowego związanej z dokumentem przez te organy i wysokość należności, na poczet których zajęcia zostały dokonane (art. 69a § 2 ustawy).
 2. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo zagranicznego tytułu wykonawczego określonych w ustawie z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 425, z późn. zm.) i egzekucji sądowej bądź egzekucji administracyjnej do wierzytelności z rachunku bankowego związanego z dokumentem wymienionym w niniejszym protokole – egzekucję prowadzi łącznie administracyjny organ egzekucyjny, który dokonał zajęcia w egzekucji prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego (art. 62 § 2 i art. 63 § 1 ustawy).
 3. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej do tej samej wierzytelności z rachunku bankowego związanego z dokumentem wymienionym w niniejszym protokole, gdy egzekucja sądowa dotyczy:
 - 1) świadczeń alimentacyjnych, rentowych lub innych świadczeń powtarzających się w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego albo
 - 2) świadczenia pieniężnego w walucie obcej– egzekucję prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny (art. 62 § 3 ustawy).
 4. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej, o której mowa w pkt 2 pouczenia, i egzekucji sądowej, o której mowa w pkt 3 pouczenia, do tej samej wierzytelności z rachunku bankowego związanego z dokumentem wymienionym w niniejszym protokole – egzekucję prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny (art. 62 § 4 ustawy).
 5. W przypadku kolejnego zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do tej samej wierzytelności z rachunku bankowego związanej z dokumentem wymienionym w niniejszym protokole, egzekucję przejmuje organ egzekucyjny, który prowadzi łącznie egzekucje w wyniku pierwszego zbiegu egzekucji (art. 62e § 1 zdanie pierwsze i art. 63 § 1 ustawy).
 6. Jeżeli egzekucja, w której wystąpił kolejny zbieg egzekucji, dotyczy należności pieniężnych, o których mowa w pouczeniu:
 - 1) w pkt 2 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie administracyjny organ egzekucyjny,
 - 2) w pkt 3 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny,
 - 3) w pkt 4 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny(art. 62e § 1 zdanie drugie i art. 63 § 1 ustawy).
- Wierzyciel może dochodzić odszkodowania od zobowiązanego na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego za szkody wyrządzone wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązku, o którym mowa powyżej (art. 168c § 2 ustawy).
 - Na zobowiązanego, który nie powiadomi organu egzekucyjnego o zajęciu przez inny organ egzekucyjny tej samej wierzytelności z rachunku bankowego związanej z dokumentem, organ egzekucyjny może nałożyć karę pieniężną do wysokości 3800 zł (art. 168d § 3 ustawy).

ZAWIADOMIENIE O ZAJĘCIU INNEJ WIERZYTELNOŚCI PIENIĘŻNEJ

..... (oznaczenie organu egzekucyjnego)	 (imię i nazwisko lub nazwa i adres zamieszkania lub siedziby dłużnika zajętej wierzytelności)	data wystawienia zawiadomienia ¹⁾

.....
(nr zawiadomienia)

Na podstawie art. 89 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r.
o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U.
z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, wzywa
się ww. dłużnika, aby należnej od niego kwoty

z tytułu

.....

.....

bez zgody organu egzekucyjnego nie uiszczał zobowiązanemu

.....
(oznaczenie zobowiązanego²⁾)

lecz należną kwotę przekazał organowi egzekucyjnemu na pokrycie należności objętych tytułami wykonawczymi wystawionymi przez

.....
(oznaczenie wierzyciela)

Poz.	Nr systemowy sprawy organu egzekucyjnego ³⁾	Nr tytułu wykonawczego ⁴⁾	Dane dotyczące dochodzonych należności		
			rok /okres/ termin płatności	kwota należności głównej	odsetki
1					rodzaj ⁵⁾
					stopa
					podstawa ⁶⁾
					kwota
2					rodzaj ⁵⁾
					stopa
					podstawa ⁶⁾
					kwota
3					rodzaj ⁵⁾
					stopa
					podstawa ⁶⁾
					kwota
RAZEM	kwota kosztów egzekucyjnych	kwota kosztów upomnienia	kwota należności głównej	kwota odsetek	RAZEM DOCHODZONE NALEŻNOŚCI
					

Odsetki naliczono na dzień¹⁾

DODATKOWA INFORMACJA

Za każdy następny dzień należy naliczać odsetki wg poniższej informacji. W przypadku zmiany stopy odsetek, dłużnik zajętej wierzytelności zostanie poinformowany o tej zmianie przez organ egzekucyjny.

Poz.	Suma kwot, od których nalicza się ten sam rodzaj odsetek	Rodzaj odsetek ⁵⁾	Stopa odsetek
1			

Kwoty uzyskane z zajęcia do wysokości wyżej określonej należy wpłacić, powołując się na numer niniejszego zawiadomienia, na rachunek bankowy:

.....
(nazwa banku i numer rachunku bankowego)

.....
(podpis z podaniem imienia,
nazwiska i stanowiska służbowego)

1) Datę podaje się w formacie dd-mm-rrrr.
2) Podaje się imię i nazwisko lub nazwę zobowiązanego, adres jego zamieszkania lub siedziby, numer PESEL, NIP lub REGON albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, albo numer w innym rejestrze lub ewidencji, o ile są znane organowi egzekucyjnemu.
3) Nie podaje się, jeżeli organ egzekucyjny nie nadaje numeru systemowego sprawie egzekucyjnej.
4) Podaje się również nazwę jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego, jeżeli był podstawą wystawienia zawiadomienia o zajęciu.
5) Podaje się odpowiednio: „za zwłokę”, „połowa odsetek za zwłokę”, „podwyższona stawka odsetek za zwłokę”, „za zwłokę od należności celnych”, „ustawowe”, „ustawowe za opóźnienie”, „ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych”, „nie pobiera się”.
6) Podaje się kwotę, od której nalicza się odsetki, jeżeli dochodzoną należnością jest ryczałt lub zaliczka na podatek.
UWAGA!
I) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie więcej niż trzech tytułów wykonawczych jednego wierzyciela, można w zawiadomieniu dodać wiersze w tabeli przeznaczonej na ujęcie tych tytułów wykonawczych, oznaczając je kolejnym numerem.
II) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie tytułów wykonawczych różnych wierzycieli, można w zawiadomieniu dodać tabele przeznaczone na ujęcie tytułów wykonawczych tych wierzycieli, z tym że każdą tabelę poprzedza się wyrazami: „objętych tytułami wykonawczymi wystawionymi przez”, a także oznaczeniem wierzyciela.
III) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie tytułów wykonawczych obejmujących należności pieniężne, od których nalicza się różne rodzaje odsetek, dodaje się wiersze:
– w tabeli przeznaczonej na ujęcie tytułów wykonawczych jednego wierzyciela, oznaczając je kolejnym numerem. W wierszach dotyczących tej samej należności pieniężnej, w kolumnie „kwota należności głównej” podaje się kwotę tej należności w rozbiu na kwoty, od których nalicza się różne rodzaje odsetek,
– w tabeli zawierającej informację dotyczącą naliczania dalszych odsetek, oznaczając je kolejnym numerem.

IV) Kwoty podaje się w złotych i dziesiątkach groszy.

WEZWANIE DŁUŻNIKA ZAJĘTEJ WIERZYTELNOŚCI

Wzywa się dłużnika zajętej wierzytelności, aby w terminie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia złożył organowi egzekucyjnemu oświadczenie:

1. o uznaniu zajętej wierzytelności zobowiązanego;
2. o przekazaniu organowi egzekucyjnemu z zajętej wierzytelności kwoty na pokrycie należności lub o odmowie przekazania organowi egzekucyjnemu z zajętej wierzytelności kwoty na pokrycie należności oraz jej przyczynie;
3. w jakim sądzie lub przed jakim organem toczy się albo toczyła się sprawa o zajętą wierzytelność.

POUCZENIE DLA DŁUŻNIKA ZAJĘTEJ WIERZYTELNOŚCI

- Zajęcie jest dokonane z chwilą doręczenia niniejszego zawiadomienia.
- Zajęcie wierzytelności z tytułu dostaw, robót i usług dotyczy również wierzytelności, które nie istniały w chwili zajęcia, a powstaną po dokonaniu zajęcia z tytułu tych dostaw, robót i usług.
- Jeżeli zajęta wierzytelność należy się zobowiązanemu od organów będących jednocześnie jednostkami budżetowymi lub samorządowymi zakładami budżetowymi albo od funduszy, których są dysponentami, za dłużnika zajętej wierzytelności uważa się organ właściwy do wydania polecenia wypłaty.
- Dłużnik zajętej wierzytelności nalicza odsetki z tytułu niezapłacenia należności w terminie, należne od następnego dnia po dniu wystawienia przez organ egzekucyjny zawiadomienia o zajęciu wierzytelności do dnia przekazania organowi egzekucyjnemu środków pieniężnych uzyskanych z zajęcia. Jeżeli dłużnik zajętej wierzytelności przekazuje organowi egzekucyjnemu środki pieniężne za pośrednictwem rachunku bankowego, nalicza odsetki do dnia obciążenia rachunku bankowego przekazywaną kwotą (art. 70 ustawy).
- Jeżeli dłużnik zajętej wierzytelności bezpodstawnie uchyla się od przekazania zajętej wierzytelności albo części wierzytelności organowi egzekucyjnemu, mimo że wierzytelność została przez niego uznana i jest wymagalna, zajęta wierzytelność albo część wierzytelności może być ściągana od dłużnika zajętej wierzytelności w trybie egzekucji administracyjnej (art. 71b ustawy).
- Dłużnik zajętej wierzytelności, który nie wykonał lub nienależycie wykonał ciążące na nim obowiązki związane z realizacją egzekucyjnego zajęcia wierzytelności pieniężnej, odpowiada za szkody wyrządzone z tego powodu wierzycielowi na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego (art. 168c § 1 ustawy).
- Za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków związanych z egzekucją wierzytelności pieniężnej, może zastać nałożona kara pieniężna do wysokości 3800 zł. Kara ta może być powtarzana (art. 168e ustawy).

POUCZENIE DLA DŁUŻNIKA ZAJĘTEJ WIERZYTELNOŚCI W PRZYPADKU ZBIEGU EGZEKUCJI

- W razie zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do tej samej wierzytelności pieniężnej, gdy zajęte kwoty w dniu realizacji zajęcia nie wystarczają na pokrycie egzekwowanych należności pieniężnych, dłużnik zajętej wierzytelności przekazuje środki pieniężne:

1. organowi egzekucyjnemu, który pierwszy dokonał zajęcia, a w razie niemożności ustalenia tego pierwszeństwa – organowi, który dokonał zajęcia na poczet należności pieniężnych w wyższej kwocie (art. 69a § 1 pkt 1 lit. a ustawy),
2. administracyjnemu organowi egzekucyjnemu, który dokonał zajęcia w egzekucji prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo zagranicznego tytułu wykonawczego określonych w ustawie z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. 2018 r. poz. 425, z późn. zm.) i egzekucji sądowej bądź egzekucji administracyjnej do tej samej wierzytelności pieniężnej (art. 62 § 2, art. 63 § 1, art. 69a § 1 pkt 1 lit. b ustawy),
3. sądowemu organowi egzekucyjnemu – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej do tej samej wierzytelności pieniężnej, gdy egzekucja sądowa dotyczy:
 - a. świadczeń alimentacyjnych, rentowych lub innych świadczeń powtarzających się w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego albo
 - b. świadczenia pieniężnego w walucie obcej(art. 62 § 3 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. c ustawy),
4. sądowemu organowi egzekucyjnemu – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej, o której mowa w pkt 2 pouczenia, i egzekucji sądowej, o której mowa w pkt 3 pouczenia, do tej samej wierzytelności pieniężnej (art. 62 § 4 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. c ustawy).

- W przypadku kolejnego zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do tej samej wierzytelności pieniężnej, egzekucję przejmuje organ egzekucyjny, który prowadzi łącznie egzekucje w wyniku pierwszego zbiegu (art. 62e § 1 zdanie pierwsze i art. 63 § 1 ustawy).

Jeżeli egzekucja, w której wystąpił kolejny zbieg egzekucji, dotyczy należności pieniężnych, o których mowa w pouczeniu:

- 1) w pkt 2 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie administracyjny organ egzekucyjny,
 - 2) w pkt 3 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny,
 - 3) w pkt 4 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny
- (art. 62e § 1 zdanie drugie i art. 63 § 1 ustawy).

- W tytule polecenia przelewu dłużnik zajętej wierzytelności wpisuje numer zawiadomienia o zajęciu (dot. egzekucji administracyjnej), numer sygnatury akt sprawy egzekucyjnej (dot. egzekucji sądowej) oraz informację, że realizacja zajęcia następuje w wyniku zbiegu egzekucji poprzez wpisanie skrótu: „ZBIEG” (art. 70 § 2a ustawy).
- Pod rygorem odpowiedzialności za szkodę, dłużnik zajętej wierzytelności niezwłocznie zawiadamia o zbiegu egzekucji właściwe organy egzekucyjne, wskazując datę doręczenia zawiadomień o zajęciach dokonanych przez te organy i wysokość należności, na poczet których zajęcia zostały dokonane (art. 69a § 1 pkt 2 ustawy).
- Dłużnik zajętej wierzytelności, który nie wykonał lub nienależycie wykonał ww. obowiązki, odpowiada za szkody wyrządzone z tego powodu wierzycielowi na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego (art. 168c § 1 ustawy).

POUCZENIE DLA ZOBOWIĄZANEGO

- Zobowiązanemu przysługuje skarga na zajęcie egzekucyjne. Skargę wnosi się do organu egzekucyjnego który dokonał zajęcia egzekucyjnego, w terminie nie później niż 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu dokumentu stanowiącego podstawę dokonania zaskarżonej czynności egzekucyjnej, tj. od dnia doręczenia niniejszego zawiadomienia. Podstawą skargi jest:
 - 1) dokonanie czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy;
 - 2) zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego(art. 54 ustawy).

Skarga nie zastępuje innych środków zaskarżenia przewidzianych w ustawie.

- Organ egzekucyjny może z mocy samego zajęcia wierzytelności pieniężnej wykonywać wszelkie prawa zobowiązanego w zakresie niezbędnym do prowadzenia egzekucji. Zobowiązany udziela organowi egzekucyjnemu wszelkich wyjaśnień potrzebnych do dochodzenia należności pieniężnej.
- Zobowiązanemu nie wolno zajętej kwoty odebrać ani też rozporządzać nią lub ustanowionym dla niej zabezpieczeniem.
- Zobowiązanemu, któremu uprzednio nie doręczono odpisów/ wydruków tytułów wykonawczych wymienionych w niniejszym zawiadomieniu, przesyła się, jako załączniki, odpisy/ wydruki tych tytułów.

Wzór

ZAWIADOMIENIE O ZAJĘCIU INNEJ WIERZYTELNOŚCI PIENIĘŻNEJ
Z TYTUŁU NADPŁATY LUB ZWROTU PODATKU

..... (oznaczenie organu egzekucyjnego)	 (imię i nazwisko lub nazwa i adres zamieszkania lub siedziby dłużnika zajętej wierzytelności)	data wystawienia zawiadomienia ¹⁾

.....
(nr zawiadomienia)

Na podstawie art. 89 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r.
o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U.
z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, wzywa
się ww. dłużnika, aby należnej od niego kwoty

(imię i nazwisko lub nazwa oraz adres zamieszkania lub siedziby dłużnika zajętej wierzytelności lub
zobowiązanego)

bez zgody organu egzekucyjnego nie uiszczał zobowiązaniem

.....
(oznaczenie zobowiązanego²⁾)

lecz należną kwotę przekazał organowi egzekucyjnemu na pokrycie należności objętych tytułami wykonawczymi wystawionymi przez

.....
(oznaczenie wierzyciela)

Poz.	Nr systemowy sprawy organu egzekucyjnego ³⁾	Nr tytułu wykonawczego ⁴⁾	Dane dotyczące dochodzonych należności		
			rok /okres/ termin płatności	kwota należności głównej	odsetki
1					rodzaj ⁵⁾
					stopa
					podstawa ⁶⁾
					kwota
2					rodzaj ⁵⁾
					stopa
					podstawa ⁶⁾
					kwota
3					rodzaj ⁵⁾
					stopa
					podstawa ⁶⁾
					kwota

RAZEM	kwota kosztów egzekucyjnych	kwota kosztów upomnienia	kwota należności głównej	kwota odsetek	RAZEM DOCHODZONE NALEŻNOŚCI
					

Odsetki naliczono na dzień¹⁾

DODATKOWA INFORMACJA

Za każdy następny dzień należy naliczać odsetki wg poniższej informacji. W przypadku zmiany stopy odsetek, dłużnik zajętej wierzytelności zostanie poinformowany o tej zmianie przez organ egzekucyjny.

Poz.	Suma kwot, od których nalicza się ten sam rodzaj odsetek	Rodzaj odsetek ⁵⁾	Stopa odsetek
1			

Kwoty uzyskane z zajęcia do wysokości wyżej określonej należy wpłacić, powołując się na numer niniejszego zawiadomienia, na rachunek bankowy:

.....
(nazwa banku i numer rachunku bankowego)

.....
(podpis z podaniem imienia,
nazwiska i stanowiska służbowego)

1) Datę podaje się w formacie dd-mm-rrrr.
2) Podaje się imię i nazwisko lub nazwę zobowiązanego, adres jego zamieszkania lub siedziby, numer PESEL, NIP lub REGON albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, albo numer w innym rejestrze lub ewidencji, o ile są znane organowi egzekucyjnemu.
3) Nie podaje się, jeżeli organ egzekucyjny nie nadaje numeru systemowego sprawie egzekucyjnej.
4) Podaje się również nazwę jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego, jeżeli był podstawą wystawienia zawiadomienia o zajęciu.
5) Podaje się odpowiednio: „za zwłokę”, „połowa odsetek za zwłokę”, „podwyższona stawka odsetek za zwłokę”, „za zwłokę od należności celnych”, „ustawowe”, „ustawowe za opóźnienie”, „ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych”, „nie pobiera się”.
6) Podaje się kwotę, od której nalicza się odsetki, jeżeli dochodzoną należnością jest ryczałt lub zaliczka na podatek.
UWAGA!
I) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie więcej niż trzech tytułów wykonawczych jednego wierzyciela, można w zawiadomieniu dodać wiersze w tabeli przeznaczonej na ujęcie tych tytułów wykonawczych, oznaczając je kolejnym numerem.
II) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie tytułów wykonawczych różnych wierzycieli, można w zawiadomieniu dodać tablele przeznaczone na ujęcie tytułów wykonawczych tych wierzycieli, z tym że każdą tabelę poprzedza się wyrazami: „objętych tytułami wykonawczymi wystawionymi przez”, a także oznaczeniem wierzyciela.
III) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie tytułów wykonawczych obejmujących należności pieniężne, od których nalicza się różne rodzaje odsetek, dodaje się wiersze:
– w tabeli przeznaczonej na ujęcie tytułów wykonawczych jednego wierzyciela, oznaczając je kolejnym numerem. W wierszach dotyczących tej samej należności pieniężnej, w kolumnie

„kwota należności głównej” podaje się kwotę tej należności w rozbiciu na kwoty, od których nalicza się różne rodzaje odsetek,
– w tabeli zawierającej informację dotyczącą naliczania dalszych odsetek, oznaczając je kolejnym numerem.

IV) Kwoty podaje się w złotych i dziesiątkach groszy.

WEZWANIE DŁUŻNIKA ZAJĘTEJ WIERZYTELNOŚCI

- Dłużnik zajętej wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku zawiadamia organ egzekucyjny o braku swojej właściwości, jeżeli nie jest dłużnikiem wierzytelności.

POUCZENIE DLA DŁUŻNIKA ZAJĘTEJ WIERZYTELNOŚCI

- Zajęcie jest dokonane z chwilą doręczenia niniejszego zawiadomienia.
-
- Zajęcie wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019 r. poz. 900, 924 i 1018) obejmuje także wierzytelności przyszłe, wynikające z nadpłaty lub zwrotu podatku powstałych w ciągu roku od dnia doręczenia dłużnikowi zajętej wierzytelności zawiadomienia o zajęciu.
- Jeżeli zajęta wierzytelność należy się zobowiązanemu od organów będących jednocześnie jednostkami budżetowymi lub samorządowymi zakładami budżetowymi albo od funduszy, których są dysponentami, za dłużnika zajętej wierzytelności uważa się organ właściwy do wydania polecenia wypłaty.
- Dłużnik zajętej wierzytelności nalicza odsetki z tytułu niezapłacenia należności w terminie, należne od następnego dnia po dniu wystawienia przez organ egzekucyjny zawiadomienia o zajęciu wierzytelności do dnia przekazania organowi egzekucyjnemu środków pieniężnych uzyskanych z zajęcia. Jeżeli dłużnik zajętej wierzytelności przekazuje organowi egzekucyjnemu środki pieniężne za pośrednictwem rachunku bankowego, nalicza odsetki do dnia obciążenia rachunku bankowego przekazywaną kwotą (art. 70 ustawy).
- Jeżeli dłużnik zajętej wierzytelności bezpodstawnie uchyla się od przekazania zajętej wierzytelności albo części wierzytelności organowi egzekucyjnemu, mimo że wierzytelność została przez niego uznana i jest wymagalna, zajęta wierzytelność albo część wierzytelności może być ściągnięta od dłużnika zajętej wierzytelności w trybie egzekucji administracyjnej (art. 71b ustawy).
- Dłużnik zajętej wierzytelności, który nie wykonał lub nienależycie wykonał ciążące na nim obowiązki związane z realizacją egzekucyjnego zajęcia wierzytelności pieniężnej, odpowiada za szkody wyrządzone z tego powodu wierzycielowi na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego (art. 168c § 1 ustawy).
- Za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków związanych z egzekucją wierzytelności pieniężnej, może zastać nałożona kara pieniężna do wysokości 3800 zł. Kara ta może być powtarzana (art. 168e ustawy).

POUCZENIE DLA DŁUŻNIKA ZAJĘTEJ WIERZYTELNOŚCI W PRZYPADKU, GDY DOKONANO WIERZYTELNOŚCI Z TYTUŁU NADPŁATY LUB ZWROTU PODATKU W WYSOKOŚCI NIE WYŻSZEJ NIŻ KWOTA, O KTÓREJ MOWA W ART. 89a § 4 USTAWY

- Jeśli dokonano zajęcia wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku w wysokości nie wyższej niż 100 zł przepisy dotyczące zbiegu egzekucji nie znajdują zastosowania (art. 89a § 4 ustawy).
- Dłużnik zajętej wierzytelności przekazuje środki pieniężne na pokrycie egzekwowanej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych organowi egzekucyjnemu, który jako pierwszy dokonał zajęcia, a w razie niemożności ustalenia tego pierwszeństwa – organowi egzekucyjnemu, który dokonał zajęcia na poczet należności w wyższej kwocie (art. 89a § 4 ustawy).
- Pozostałe po przekazaniu, o którym mowa w pkt b, środki pieniężne, dłużnik zajętej wierzytelności przekazuje organowi egzekucyjnemu, który jako kolejny dokonał zajęcia nadpłaty lub zwrotu podatku, a w razie niemożności ustalenia kolejności – organowi, który dokonał zajęcia na poczet należności w wyższej kwocie, aż do całkowitego rozliczenia wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku (art. 89a § 5 ustawy).

POUCZENIE DLA DŁUŻNIKA ZAJĘTEJ WIERZYTELNOŚCI W PRZYPADKU ZBIEGU EGZEKUCJI

- W przypadku zbiegu egzekucji do wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku dłużnika zajętej wierzytelności zawiadamia właściwe organy egzekucyjne o zbiegu egzekucji jednocześnie z przekazaniem środków pieniężnych na pokrycie egzekwowanej należności pieniężnej, odsetek z tytułu niezapłacenia jej w terminie, kosztów upomnienia i kosztów egzekucyjnych.
- W razie zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do tej samej wierzytelności pieniężnej, gdy zajęte kwoty w dniu realizacji zajęcia nie wystarczają na pokrycie egzekwowanych należności pieniężnych, dłużnik zajętej wierzytelności przekazuje środki pieniężne:
 1. organowi egzekucyjnemu, który pierwszy dokonał zajęcia, a w razie niemożności ustalenia tego pierwszeństwa – organowi, który dokonał zajęcia na poczet należności pieniężnych w wyższej kwocie (art. 69a § 1 pkt 1 lit. a ustawy).
 2. administracyjnemu organowi egzekucyjnemu, który dokonał zajęcia w egzekucji prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo zagranicznego tytułu wykonawczego określonych w ustawie z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. 2018 r. poz. 425, z późn. zm.) i egzekucji sądowej bądź egzekucji administracyjnej do tej samej wierzytelności pieniężnej (art. 62 § 2, art. 63 § 1, art. 69a § 1 pkt 1 lit. b ustawy).
 3. sądowemu organowi egzekucyjnemu – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej do tej samej wierzytelności pieniężnej, gdy egzekucja sądowa dotyczy:
 - 1) świadczeń alimentacyjnych, rentowych lub innych świadczeń powtarzających się w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego albo
 - 2) świadczenia pieniężnego w walucie obcej(art. 62 § 3 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. c ustawy),
 4. sądowemu organowi egzekucyjnemu – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej, o której mowa w pkt 2 pouczenia, i egzekucji sądowej, o której mowa w pkt 3 pouczenia, do tej samej wierzytelności pieniężnej (art. 62 § 4 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. c ustawy),

W przypadku kolejnego zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do tej samej wierzytelności pieniężnej, egzekucję przejmuje organ egzekucyjny, który prowadzi łącznie egzekucje w wyniku pierwszego zbiegu (art. 62e § 1 zdanie pierwsze i art. 63 § 1 ustawy).

Jeżeli egzekucja, w której wystąpił kolejny zbieg egzekucji, dotyczy należności pieniężnych, o których mowa w pouczeniu:

- 1) w pkt 2 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie administracyjny organ egzekucyjny,
 - 2) w pkt 3 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny,
 - 3) w pkt 4 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny
- (art. 62e § 1 zdanie drugie i art. 63 § 1 ustawy).

- W tytule polecenia przelewu dłużnik zajętej wierzytelności wpisuje numer zawiadomienia o zajęciu (dot. egzekucji administracyjnej), numer sygnatury

akt sprawy egzekucyjnej (dot. egzekucji sądowej) oraz informację, że realizacja zajęcia następuje w wyniku zbiegu egzekucji poprzez wpisanie skrótu: „ZBIEG” (art. 70 § 2a ustawy).

- Pod rygorem odpowiedzialności za szkodę, dłużnik zajętej wierzytelności niezwłocznie zawiadamia o zbiegu egzekucji właściwe organy egzekucyjne, wskazując datę doręczenia zawiadomień o zajęciach dokonanych przez te organy i wysokość należności, na poczet których zajęcia zostały dokonane (art. 69a § 1 pkt 2 ustawy).
- Dłużnik zajętej wierzytelności, który nie wykonał lub nienależycie wykonał ww. obowiązki, odpowiada za szkody wyrządzone z tego powodu wierzycielowi na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego (art. 168c § 1 ustawy).

POUCZENIE DLA ZOBOWIĄZANEGO

- Zobowiązanemu przysługuje skarga na zajęcie egzekucyjne. Skargę wnosi się do organu egzekucyjnego który dokonał zajęcia egzekucyjnego, w terminie nie później niż 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu dokumentu stanowiącego podstawę dokonania zaskarżonej czynności egzekucyjnej, tj. od dnia doręczenia niniejszego zawiadomienia. Podstawą skargi jest:
 - 1) dokonanie czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy;
 - 2) zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego(art. 54 ustawy).
Skarga nie zastępuje innych środków zaskarżenia przewidzianych w ustawie.
- Organ egzekucyjny może z mocy samego zajęcia wierzytelności pieniężnej wykonywać wszelkie prawa zobowiązanego w zakresie niezbędnym do prowadzenia egzekucji. Zobowiązany udziela organowi egzekucyjnemu wszelkich wyjaśnień potrzebnych do dochodzenia należności pieniężnej.
- Zobowiązanemu nie wolno zajętej kwoty odebrać ani też rozporządzać nią lub ustanowionym dla niej zabezpieczeniem.
- Zobowiązanemu, któremu uprzednio nie doręczono odpisów/ wydruków tytułów wykonawczych wymienionych w niniejszym zawiadomieniu, przesyła się, jako załączniki, odpisy/ wydruki tych tytułów.

Wzór

ZAWIADOMIENIE O ZAJĘCIU PRAW Z INSTRUMENTÓW FINANSOWYCH ZAPISANYCH NA RACHUNKU PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH LUB INNYM RACHUNKU ORAZ Z WIERZYTELNOŚCI Z RACHUNKU PIENIĘŻNEGO

..... (oznaczenie organu egzekucyjnego)	 (nazwa i adres podmiotu prowadzącego rachunki papierów wartościowych)	data wystawienia zawiadomienia ¹⁾

(nr zawiadomienia)

Na podstawie art. 93 § 1/ art. 94 § 1²⁾ ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, zawiadamia się ww. podmiot prowadzący rachunek papierów wartościowych o zajęciu praw z instrumentów finansowych w rozumieniu przepisów o obrocie instrumentami finansowymi zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku, oraz wierzytelności z rachunku pieniężnego

(nazwa i adres siedziby prowadzącego rachunki papierów wartościowych lub imię i nazwisko lub nazwa oraz adres zamieszkania lub siedziby zobowiązanego)

(oznaczenie zobowiązanego³⁾/ rachunku)

i wzywa się do przekazania z rachunku pieniężnego zobowiązanego środków do wysokości egzekwowanej należności/ przesłania organowi egzekucyjnemu wyciągu z rachunku papierów wartościowych lub innego rachunku, na którym zapisane są instrumenty finansowe niebędące przedmiotem obrotu zorganizowanego⁴⁾ objętych tytułami wykonawczymi wystawionymi przez

(oznaczenie wierzyciela)

Poz.	Nr systemowy sprawy organu egzekucyjnego ⁵⁾	Nr tytułu wykonawczego ⁶⁾	Dane dotyczące dochodzonych należności		
			rok / okres / termin płatności	kwota należności głównej	odsetki
1					rodzaj ⁷⁾
					stopa
					podstawa ⁸⁾
					kwota
2					rodzaj ⁷⁾
					stopa
					podstawa ⁸⁾
					kwota
3					rodzaj ⁷⁾
					stopa
					podstawa ⁸⁾
					kwota
RAZEM	kwota kosztów egzekucyjnych	kwota kosztów upomnienia	kwota należności głównej	kwota odsetek	RAZEM DOCHODZONE NALEŻNOŚCI

Odsetki naliczono na dzień¹⁾

DODATKOWA INFORMACJA

Za każdy następny dzień należy naliczać odsetki wg poniższej informacji. W przypadku zmiany stopy odsetek, prowadzący rachunki papierów wartościowych zostanie poinformowany o tej zmianie przez organ egzekucyjny.

Poz.	Suma kwot, od których nalicza się ten sam rodzaj odsetek	Rodzaj odsetek ⁷⁾	Stopa odsetek
1			

Kwoty uzyskane z zajęcia do wysokości wyżej określonej należy wpłacić, powołując się na numer niniejszego zawiadomienia, na rachunek bankowy:

(nazwa banku i numer rachunku bankowego)

(podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego)

1) Datę podaje się w formacie dd-mm-rrrr.

2) Niepotrzebne skreślić.

3) Podaje się imię i nazwisko lub nazwę zobowiązanego, adres jego zamieszkania lub siedziby, numer PESEL, NIP lub REGON albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, albo numer w innym rejestrze lub ewidencji, o ile są znane organowi egzekucyjnemu..

4) Obowiązek przekazania wyciągu nie dotyczy, jeżeli następuje przekazanie środków pieniężnych do wysokości dochodzonych należności.

5) Nie podaje się, jeżeli organ egzekucyjny nie nadaje numeru systemowego sprawie egzekucyjnej.

6) Podaje się również nazwę jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego, jeżeli był podstawą wystawienia zawiadomienia o zajęciu.

7) Podaje się odpowiednio: „za zwłokę”, „połowa odsetek za zwłokę”, „podwyższona stawka odsetek za zwłokę”, „za zwłokę od należności celnych”, „ustawowe”, „ustawowe za opóźnienie”, „ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych”, „nie pobiera się”.

8) Podaje się kwotę, od której nalicza się odsetki, jeżeli dochodzoną należnością jest ryczałt lub zaliczka na podatek.

UWAGA!

I) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie więcej niż trzech tytułów wykonawczych jednego wierzyciela, można w zawiadomieniu dodać wiersze w tabeli przeznaczonej na tych tytułów wykonawczych, oznaczając je kolejnym numerem.

II) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie tytułów wykonawczych różnych wierzycieli, można w zawiadomieniu dodać tabelę przeznaczonej na ujęcie tytułów wykonawczych tych wierzycieli, z tym że każdą tabelę poprzedza się wyrazami: „objętych tytułami wykonawczymi wystawionymi przez”, a także oznaczeniem wierzyciela.

III) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie tytułów wykonawczych obejmujących należności pieniężne, od których nalicza się różne rodzaje odsetek, dodaje się wiersze:

– w tabeli przeznaczonej na ujęcie tytułów wykonawczych jednego wierzyciela, oznaczając je kolejnym numerem. W wierszach dotyczących tej samej należności pieniężnej, w kolumnie

„kwota należności głównej” podaje się kwotę tej należności w rozbiu na kwoty, od których nalicza się różne rodzaje odsetek,

– w tabeli zawierającej informację dotyczącą naliczania dalszych odsetek, oznaczając je kolejnym numerem.

WEZWANIE PROWADZĄCEGO RACHUNKI PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH

Jeżeli środki na rachunku pieniężnym nie są wystarczające do pokrycia egzekwowanych kwot, prowadzący rachunki papierów wartościowych, zwany dalej „prowadzącym rachunki”, na żądanie organu egzekucyjnego dokonuje sprzedaży zajętych instrumentów finansowych i uzyskaną ze sprzedaży kwotę wpłaca organowi egzekucyjnemu albo zawiadamia ten organ w terminie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia o przeszkodzie w dokonaniu realizacji zajęcia, w tym również o nieprowadzeniu rachunku pieniężnego, rachunku papierów wartościowych lub innego rachunku zobowiązanego.

WEZWANIE ZOBOWIĄZANEGO

W przypadku zajęcia praw z instrumentów finansowych w rozumieniu przepisów o obrocie instrumentami finansowymi wzywa się zobowiązanego, aby w terminie 7 dni od dnia doręczenia odpisu niniejszego zawiadomienia poinformował organ egzekucyjny, na podstawie art. 93 § 1 ustawy, w jakiej kolejności i po jakiej cenie instrumenty finansowe mają być zbywane. Jeżeli zobowiązany w wyznaczonym terminie nie wskaże ceny lub kolejności zbycia instrumentów finansowych lub jeżeli w terminie 5 kolejnych dni transakcyjnych sprzedaż instrumentów finansowych zgodnie z dyspozycją zobowiązanego nie dojdzie do skutku, organ egzekucyjny wystawi zlecenie sprzedaży instrumentów finansowych po cenie umożliwiającej realizację zlecenia w obrocie zorganizowanym.

POUCZENIE DLA PROWADZĄCEGO RACHUNKI PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH

- Zajęcie praw z instrumentów finansowych oraz wierzytelności z rachunku pieniężnego jest dokonane z chwilą doręczenia niniejszego zawiadomienia i obejmuje również prawa i wierzytelności, które nie zostały zapisane lub nie znajdowały się na rachunku zobowiązanego w chwili zajęcia. Zajęcie jest skuteczne także wtedy, gdy zawiadomienie zawiera tylko imię i nazwisko lub firmę oraz adres zobowiązanego.
- Prowadzący rachunki nalicza odsetki z tytułu niezapłacenia należności w terminie, należne od następnego dnia po dniu wystawienia zawiadomienia o zajęciu praw z instrumentów finansowych oraz wierzytelności z rachunku pieniężnego do dnia przekazania organowi egzekucyjnemu środków pieniężnych uzyskanych z zajęcia. Jeżeli prowadzący rachunki przekazuje organowi egzekucyjnemu środki pieniężne za pośrednictwem rachunku bankowego, nalicza odsetki do dnia obciążenia rachunku bankowego przekazywaną kwotą (art. 70 ustawy).
- Jeżeli prowadzący rachunki bezpodstawnie uchyla się od przekazania zajętej wierzytelności lub kwoty uzyskanej ze sprzedaży zajętych praw z instrumentów finansowych albo części wierzytelności lub części kwoty uzyskanej ze sprzedaży zajętych praw z instrumentów finansowych, mogą być one ściągnięte od prowadzącego rachunki w trybie egzekucji administracyjnej (art. 71b ustawy).
- Prowadzący rachunki, który nie wykonał lub nienależycie wykonał ciężące na nim obowiązki związane z realizacją egzekucyjnego zajęcia praw, odpowiada za szkody wyrządzone z tego powodu wierzycielowi na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego (art. 168c § 1 ustawy).
- Za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków związanych z realizacją egzekucyjnego zajęcia praw, może zastać nałożona kara pieniężna do wysokości 3800 zł. Kara ta może być powtarzana (art. 168e ustawy).

POUCZENIE DLA PROWADZĄCEGO RACHUNKI PAPIERÓW WARTOŚCIOWYCH W PRZYPADKU ZBIEGU EGZEKUCJI

- W razie zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do tych samych praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku oraz z wierzytelności z rachunku pieniężnego, gdy zajęte kwoty nie wystarczają na pokrycie egzekwowanych należności pieniężnych, prowadzący rachunki przekazuje środki pieniężne:
 1. organowi egzekucyjnemu, który pierwszy dokonał zajęcia, a w razie niemożności ustalenia tego pierwszeństwa – organowi, który dokonał zajęcia na poczet należności pieniężnych w wyższej kwocie (art. 69a § 1 pkt 1 lit. a ustawy),
 2. administracyjnemu organowi egzekucyjnemu, który dokonał zajęcia w egzekucji prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo zagranicznego tytułu wykonawczego określonych w ustawie z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 425, z późn. zm.) i egzekucji sądowej bądź egzekucji administracyjnej do tych samych praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku oraz z wierzytelności z rachunku pieniężnego (art. 62 § 2, art. 63 § 1 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. b ustawy),
 3. sądowemu organowi egzekucyjnemu – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej do tych samych praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku oraz z wierzytelności z rachunku pieniężnego, gdy egzekucja sądowa dotyczy:
 - 1) świadczeń alimentacyjnych, rentowych lub innych świadczeń powtarzających się w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego albo
 - 2) świadczenia pieniężnego w walucie obcej(art. 62 § 3 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. c ustawy),
 4. sądowemu organowi egzekucyjnemu – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej, o której mowa w pkt 2 pouczenia, i egzekucji sądowej, o której mowa w pkt 3 pouczenia, do tych samych praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku oraz z wierzytelności z rachunku pieniężnego (art. 62 § 4 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. c ustawy),

W tytule polecenia przelewu prowadzący rachunki wpisuje numer zawiadomienia o zajęciu (dot. egzekucji administracyjnej), numer sygnatury akt sprawy egzekucyjnej (dot. egzekucji sądowej) oraz informację, że realizacja zajęcia następuje w wyniku zbiegu egzekucji poprzez wpisanie skrótu: „ZBIEG” (art. 70 § 2a ustawy).

- W przypadku kolejnego zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do tych samych praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku oraz z wierzytelności z rachunku pieniężnego, egzekucję przejmuje organ egzekucyjny, który prowadzi łącznie egzekucje w wyniku pierwszego zbiegu (art. 62e § 1 zdanie pierwsze i art. 63 § 1 ustawy).
- Jeżeli egzekucja, w której wystąpił kolejny zbieg egzekucji, dotyczy należności pieniężnych, o których mowa w pouczeniu:
 - 1) w pkt 2 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie administracyjny organ egzekucyjny,
 - 2) w pkt 3 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny,
 - 3) w pkt 4 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny(art. 62e § 1 zdanie drugie i art. 63 § 1 ustawy).
- Pod rygorem odpowiedzialności za szkodę, prowadzący rachunki niezwłocznie zawiadamia o zbiegu egzekucji właściwe organy egzekucyjne, wskazując datę doręczenia zawiadomień o zajęciach dokonanych przez te organy i wysokość należności, na poczet których zajęcia zostały dokonane (art. 69a § 1 pkt 2 ustawy).
- Prowadzący rachunki, który nie wykonał lub nienależycie wykonał ww. obowiązki, odpowiada za szkody wyrządzone z tego powodu wierzycielowi na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego (art. 168c § 1 ustawy).

POUCZENIE DLA ZOBOWIĄZANEGO

- Zobowiązanemu przysługuje skarga na zajęcie egzekucyjne. Skargę wnosi się do organu egzekucyjnego, który dokonał zajęcia egzekucyjnego, w terminie nie później niż 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu dokumentu stanowiącego podstawę dokonania zaskarżonej czynności egzekucyjnej, tj. od

dnia doręczenia niniejszego zawiadomienia. Podstawą skargi jest:

- 1) dokonanie czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy;
 - 2) zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego
- (art. 54 ustawy).

Skarga nie zastępuje innych środków zaskarżenia przewidzianych w ustawie.

- Organ egzekucyjny może z mocy samego zajęcia praw z instrumentów finansowych zapisanych na rachunku papierów wartościowych lub innym rachunku oraz z wierzytelności z rachunku pieniężnego wykonywać wszelkie prawa zobowiązanego w zakresie niezbędnym do prowadzenia egzekucji. Zobowiązany udziela organowi egzekucyjnemu wszelkich wyjaśnień potrzebnych do dochodzenia należności pieniężnej.
- Zobowiązanemu nie wolno rozporządzać zajęтыми prawami.
- Zobowiązanemu, któremu uprzednio nie doręczono odpisów/ wydruków tytułów wykonawczych wymienionych w niniejszym zawiadomieniu, przesyła się, jako załączniki, odpisy/ wydruki tych tytułów.

Wzór

PROTOKÓŁ ODBIORU DOKUMENTU

		Wartość szacunkowa prawa majątkowego związanego z odebrany dokumentem	
.....			
.....			
(oznaczenie organu egzekucyjnego)		(oznaczenie lub opis odbieranego dokumentu)	
		 zł	
Na podstawie art. 85 § 1/ art. 95 § 1/ art. 96/ art. 96l pkt 1¹⁾ ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, dokonuje się zajęcia praw majątkowych związanych z wyżej określonym dokumentem przez jego odbiór na pokrycie należności pieniężnych (oznaczenie zobowiązanego²⁾)			
I.	z tytułu.....za okres.....z terminem płatności w dniu..... w kwocie zł gr, z tego należność główna zł.....gr, odsetki za zwłokę/ połowa odsetek za zwłokę/ podwyższona stawka odsetek za zwłokę/ za zwłokę od należności celnych/ ustawowe/ ustawowe za opóźnienie/ ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych/ nie pobiera się ¹⁾ naliczone do dnia sporządzenia protokołu zł.....gr. Dalsze odsetki nalicza się od kwoty.....zł.....gr wg stopy.....%. Należność pieniężna jest objęta tytułem wykonawczym ³⁾,		
II.	z tytułu.....za okres.....z terminem płatności w dniu..... w kwocie zł gr, z tego należność główna zł.....gr, odsetki za zwłokę/ połowa odsetek za zwłokę/ podwyższona stawka odsetek za zwłokę/ za zwłokę od należności celnych/ ustawowe/ ustawowe za opóźnienie/ ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych/ nie pobiera się ¹⁾ naliczone do dnia sporządzenia protokołu zł.....gr. Dalsze odsetki nalicza się od kwoty.....zł.....gr wg stopy.....%. Należność pieniężna jest objęta tytułem wykonawczym ³⁾,		
III.	z tytułu.....za okres.....z terminem płatności w dniu..... w kwocie zł gr, z tego należność główna zł.....gr, odsetki za zwłokę/ połowa odsetek za zwłokę/ podwyższona stawka odsetek za zwłokę/ za zwłokę od należności celnych/ ustawowe/ ustawowe za opóźnienie/ ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych/ nie pobiera się ¹⁾ naliczone do dnia sporządzenia protokołu zł.....gr. Dalsze odsetki nalicza się od kwoty.....zł.....gr wg stopy.....%. Należność pieniężna jest objęta tytułem wykonawczym ³⁾,		
Kwota kosztów egzekucyjnych		kwota kosztów upomnienia	
.....			zł gr
Zgłoszone przez obecnych wnioski i oświadczenia:		Wzmianka o przyczynie braku podpisów:	
.....			
.....			
.....			
Osoby uczestniczące przy sporządzaniu protokołu:		Podpis i pieczęć poborcy skarbowego	
.....			
(imię i nazwisko)	(podpis)		
.....		Protokół sporządzono.....	
(imię i nazwisko)	(podpis)		
.....		(oznaczenie miejsca, daty i godziny)	
(imię i nazwisko)	(podpis)	Potwierdzam otrzymanie odpisu protokołu	
.....			
(imię i nazwisko)	(podpis)	(podpis zobowiązanego)	

- 1) Niepotrzebne skreślić.
- 2) Podaje się imię i nazwisko lub nazwę zobowiązanego, adres jego zamieszkania lub siedziby, numer PESEL, NIP albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, albo numer w innym rejestrze lub ewidencji, o ile są znane organowi egzekucyjnemu.
- 3) Podaje się: numer tytułu wykonawczego oraz oznaczenie wierzyciela, który wystawił ten tytuł wykonawczy. Jeżeli podstawą sporządzenia protokołu jest jednolity tytuł wykonawczy albo zagraniczny tytuł wykonawczy, podaje się również nazwę tego tytułu wykonawczego.

UWAGA!

- I) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie więcej niż trzech tytułów wykonawczych, można w protokole dodać części przeznaczone na ujęcie tych tytułów wykonawczych, oznaczając je kolejnym numerem.
- II) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie tytułów wykonawczych obejmujących należności pieniężne, od których nalicza się różne rodzaje odsetek, dla każdego rodzaju odsetek dodaje się kolejny blok zajęcia oznaczony cyfrą rzymską, oznaczając go kolejnym numerem. W blokach dotyczących tej samej należności pieniężnej podaje się kwotę tej należności w rozbiciu na kwoty, od których nalicza się różne rodzaje odsetek.
- III) Kwoty podaje się w złotych i dziesiątkach groszy.

POUCZENIE DLA ZOBOWIĄZANEGO

- Zajęcie praw majątkowych związanych z odbieraniem dokumentu jest skuteczne z chwilą podpisania niniejszego protokołu przez poborcę skarbowego.
- Organ egzekucyjny może z mocy samego zajęcia praw majątkowych związanych z dokumentem wykonywać wszelkie prawa zobowiązanego w zakresie niezbędnym do prowadzenia egzekucji. Zobowiązany udziela organowi egzekucyjnemu wszelkich wyjaśnień potrzebnych do dochodzenia należności pieniężnej.
- Zobowiązanemu przysługuje skarga na zajęcie egzekucyjne. Skargę wnosi się do organu egzekucyjnego, który dokonał zajęcia egzekucyjnego, w terminie nie później niż 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu dokumentu stanowiącego podstawę dokonania zaskarżonej czynności egzekucyjnej, tj. od dnia doręczenia niniejszego protokołu. Podstawą skargi jest:
 - 1) dokonanie czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy;
 - 2) zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego (art. 54 ustawy).Skarga nie zastępuje innych środków zaskarżenia przewidzianych w ustawie.
- Zobowiązany nie może realizować zajętych praw majątkowych związanych z dokumentem poza częścią wolną od egzekucji, ani rozporządzać zajętymi prawami w żaden inny sposób.
- Zobowiązanemu doręcza się odpisy/ wydruki tytułów wykonawczych wymienionych w niniejszym protokole, o ile nie zostały wcześniej doręczone.

POUCZENIE DLA ZOBOWIĄZANEGO W PRZYPADKU ZBIEGU EGZEKUCJI

1. W razie zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do prawa majątkowego związanego z dokumentem wymienionym w niniejszym protokole zobowiązany, pod rygorem odpowiedzialności za szkodę, niezwłocznie zawiadamia o zbiegu egzekucji właściwe organy egzekucyjne, wskazując datę sporządzenia protokołu - dokumentu zajęcia prawa majątkowego związanego z dokumentem przez te organy i wysokość należności, na poczet których zajęcia zostały dokonane (art. 69a § 2 ustawy).
 2. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo zagranicznego tytułu wykonawczego określonych w ustawie z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 425, z późn. zm.) i egzekucji sądowej bądź egzekucji administracyjnej do prawa majątkowego związanego z dokumentem wymienionym w niniejszym protokole – egzekucję prowadzi łącznie administracyjny organ egzekucyjny, który dokonał zajęcia w egzekucji prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego (art. 62 § 2 i art. 63 § 1 ustawy).
 3. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej do tego samego prawa majątkowego związanego z dokumentem wymienionym w niniejszym protokole, gdy egzekucja sądowa dotyczy:
 - 1) świadczeń alimentacyjnych, rentowych lub innych świadczeń powtarzających się w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego,
 - 2) świadczenia pieniężnego w walucie obcej– egzekucję prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny (art. 62 § 3 ustawy).
 4. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej, o której mowa w pkt 2 pouczenia, i egzekucji sądowej, o której mowa w pkt 3 pouczenia, do tego samego prawa majątkowego związanego z dokumentem wymienionym w niniejszym protokole – egzekucję prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny (art. 62 § 4 ustawy).
 5. W przypadku kolejnego zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do tego samego prawa majątkowego związanego z dokumentem, egzekucję przejmuje organ egzekucyjny, który prowadzi łącznie egzekucje w wyniku pierwszego zbiegu egzekucji (art. 62e § 1 zdanie pierwsze i art. 63 § 1 ustawy).
 6. Jeżeli egzekucja, w której wystąpił kolejny zbieg egzekucji, dotyczy należności pieniężnych, o których mowa w pouczeniu:
 - 1) w pkt 2 – egzekucję do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie administracyjny organ egzekucyjny,
 - 2) w pkt 3 – egzekucję do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny,
 - 3) w pkt 4 – egzekucję do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny(art. 62e § 1 zdanie drugie i art. 63 § 1 ustawy).
- Wierzyciel może dochodzić odszkodowania od zobowiązanego na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego za szkody wyrządzone wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązku, o którym mowa powyżej (art. 168c § 2 ustawy).
 - Na zobowiązanego, który nie powiadomi organu egzekucyjnego o zajęciu przez inny organ egzekucyjny tych samych praw majątkowych związanych z dokumentem, organ egzekucyjny może nałożyć karę pieniężną do wysokości 3800 zł (168d § 3 ustawy).

Wzór

PROTOKÓŁ ZAJĘCIA AUTORSKIEGO PRAWA MAJĄTKOWEGO I PRAWA POKREWNEGO LUB PRAWA WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ/ ZAWIADOMIENIE O ZAJĘCIU PRAWA WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ¹⁾

(oznaczenie organu egzekucyjnego)	(rodzaj i opis zajętego prawa)	Wartość szacunkowa zajętego prawa zł								
Na podstawie art. 96g § 1/ § 2¹⁾ ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, dokonuje się zajęcia/ zawiadamia się o zajęciu¹⁾ ww. prawa majątkowego oraz korzyści z tego prawa na pokrycie należności pieniężnych (oznaczenie zobowiązanego²⁾)										
I. z tytułu.....za okres.....z terminem płatności w dniu..... w kwocie.....zł.....gr, z tego należność główna.....zł.....gr, odsetki za zwłokę/ połowa odsetek za zwłokę/ podwyższona stawka odsetek za zwłokę/ za zwłokę od należności celnych/ ustawowe/ ustawowe za opóźnienie/ ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych/ nie pobiera się¹⁾ naliczone do dnia sporządzenia protokołu zł.....gr. Dalsze odsetki nalicza się od kwoty.....zł.....gr wg stopy%. Należność pieniężna jest objęta tytułem wykonawczym³⁾.....										
II. z tytułu.....za okres.....z terminem płatności w dniu..... w kwocie.....zł.....gr, z tego należność główna zł.....gr, odsetki za zwłokę/ połowa odsetek za zwłokę/ podwyższona stawka odsetek za zwłokę/ za zwłokę od należności celnych ustawowe/ ustawowe za opóźnienie/ ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych/ nie pobiera się¹⁾ naliczone do dnia sporządzenia protokołu zł.....gr. Dalsze odsetki nalicza się od kwoty.....zł.....gr wg stopy%. Należność pieniężna jest objęta tytułem wykonawczym³⁾.....										
III. z tytułu.....za okres.....z terminem płatności w dniu..... w kwocie.....zł.....gr, z tego należność główna zł.....gr, odsetki za zwłokę/ połowa odsetek za zwłokę/ podwyższona stawka odsetek za zwłokę/ za zwłokę od należności celnych/ ustawowe/ ustawowe za opóźnienie/ ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych/ nie pobiera się¹⁾ naliczone do dnia sporządzenia protokołu zł.....gr. Dalsze odsetki nalicza się od kwoty.....zł.....gr wg stopy%. Należność pieniężna jest objęta tytułem wykonawczym³⁾.....										
kwota kosztów egzekucyjnych	kwota kosztów upomnienia	RAZEM DOCHODZONE NALEŻNOŚCI zł gr								
WNIOSEK Na podstawie art. 96g § 5 pkt 4 ustawy wnioskuję się o dokonanie we właściwym rejestrze Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej wpisu o zajęciu prawa objętego protokołem/ zawiadomieniem¹⁾.		(podpis z podaniem imienia, nazwiska i stanowiska służbowego)								
Osoby uczestniczące przy sporządzaniu protokołu: <table border="0" style="width:100%;"> <tr> <td style="width:50%;">..... (imię i nazwisko)</td> <td style="width:50%;">..... (podpis)</td> </tr> <tr> <td>..... (imię i nazwisko)</td> <td>..... (podpis)</td> </tr> <tr> <td>..... (imię i nazwisko)</td> <td>..... (podpis)</td> </tr> <tr> <td>..... (imię i nazwisko)</td> <td>..... (podpis)</td> </tr> </table>		 (imię i nazwisko)	 (podpis)	 (imię i nazwisko)	 (podpis)	 (imię i nazwisko)	 (podpis)	 (imię i nazwisko)	 (podpis)	Data (dzień-miesiąc-rok) Wzmianka o przyczynie braku podpisów: Podpis i pieczęć poborcy skarbowego
..... (imię i nazwisko)	 (podpis)									
..... (imię i nazwisko)	 (podpis)									
..... (imię i nazwisko)	 (podpis)									
..... (imię i nazwisko)	 (podpis)									
Protokół sporządzono (oznaczenie miejsca, daty i godziny)		Potwierdzam otrzymanie odpisu protokołu (podpis zobowiązanego)								

- 1) Niepotrzebne skreślić.
- 2) Podaje się imię i nazwisko lub nazwę zobowiązanego, adres jego zamieszkania lub siedziby, numer PESEL, NIP lub REGON albo numer w Krajowym rejestrze Sądowym, albo numer w innym rejestrze lub ewidencji, o ile są znane organowi egzekucyjnemu..
- 3) Podaje się: numer tytułu wykonawczego oraz oznaczenie wierzyciela, który wystawił ten tytuł wykonawczy. Jeżeli podstawą sporządzenia protokołu zajęcia jest jednolity tytuł wykonawczy albo zagraniczny tytuł wykonawczy, podaje się również nazwę tego tytułu wykonawczego.

UWAGA!

- I) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie więcej niż trzech tytułów wykonawczych, można w protokole dodać części przeznaczone na ujęcie tych tytułów wykonawczych, oznaczając je kolejnym numerem.
- II) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie tytułów wykonawczych obejmujących należności pieniężne, od których nalicza się różne rodzaje odsetek, dla każdego rodzaju odsetek dodaje się kolejny blok zajęcia oznaczony cyfrą rzymską, oznaczając go kolejnym numerem. W blokach dotyczących tej samej należności pieniężnej podaje się kwotę tej należności w rozbiciu na kwoty, od których nalicza się różne rodzaje odsetek.
- III) Kwoty podaje się w złotych i dziesiątkach groszy.

POUCZENIE DLA ZOBOWIĄZANEGO

- Zajęcie prawa majątkowego oraz korzyści z tego prawa jest skuteczne z chwilą podpisania niniejszego protokołu przez poborcę skarbowego oraz zobowiązanego lub świadków albo w przypadku praw, o których mowa w art. 96g § 1 pkt 2-5, 7 i 8 ustawy, również doręczenia Urzędowi Patentowemu Rzeczypospolitej Polskiej zawiadomienia o zajęciu, jeżeli było wcześniejsze.
- Organ egzekucyjny może z mocy samego zajęcia autorskiego prawa majątkowego i prawa pokrewnego lub prawa własności przemysłowej wykonywać wszelkie prawa zobowiązanego w zakresie niezbędnym do prowadzenia egzekucji. Zobowiązany udziela organowi egzekucyjnemu wszelkich wyjaśnień potrzebnych do dochodzenia należności pieniężnej.
- Zobowiązanemu przysługuje skarga na zajęcie egzekucyjne. Skargę wnosi się do organu egzekucyjnego, który dokonał zajęcia egzekucyjnego, w terminie nie później niż 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu dokumentu stanowiącego podstawę dokonania zaskarżonej czynności egzekucyjnej, tj. od dnia doręczenia niniejszego protokołu/ zawiadomienia. Podstawą skargi jest:
 - 1) dokonanie czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy;
 - 2) zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego (art. 54 ustawy).Skarga nie zastępuje innych środków zaskarżenia przewidzianych w ustawie.
- Zobowiązanemu przysługuje w terminie 7 dni od dnia zajęcia prawo wniesienia do organu egzekucyjnego zarzutu na oszacowanie dokonane przez poborcę skarbowego. W przypadku nieuwzględnienia zarzutu zobowiązanego organ egzekucyjny zwraca się do biegłego skarbowego o oznaczenie wartości zajętych praw. Koszty oszacowania przez biegłego skarbowego ponosi zobowiązany (art. 96h § 3 ustawy).
- Zobowiązany nie może rozporządzać zajętymi prawami.
- Zobowiązanemu doręcza się odpisy/ wydruki tytułów wykonawczych wymienionych w niniejszym protokole/ zawiadomieniu, o ile nie zostały wcześniej doręczone.

POUCZENIE DLA ZOBOWIĄZANEGO W PRZYPADKU ZBIEGU EGZEKUCJI

1. W razie zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do autorskiego prawa majątkowego i prawa pokrewnego lub prawa własności przemysłowej zobowiązany, pod rygorem odpowiedzialności za szkodę, niezwłocznie zawiadamia o zbiegu egzekucji właściwe organy egzekucyjne, wskazując datę sporządzenia protokołu zajęcia (dokumentu zajęcia) autorskiego prawa majątkowego i prawa pokrewnego oraz prawa własności przemysłowej przez te organy i wysokość należności, na poczet których zajęcia zostały dokonane (art. 69a § 2 ustawy).
 2. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo zagranicznego tytułu wykonawczego określonych w ustawie z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 425, z późn. zm.) i egzekucji sądowej bądź egzekucji administracyjnej do autorskiego prawa majątkowego i prawa pokrewnego lub prawa własności przemysłowej wymienionego w niniejszym protokole – egzekucję prowadzi łącznie administracyjny organ egzekucyjny, który dokonał zajęcia w egzekucji prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego (art. 62 § 2 i art. 63 § 1 ustawy).
 3. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej do tych samych autorskich praw majątkowych i praw pokrewnych lub praw własności przemysłowej wymienionych w niniejszym protokole, gdy egzekucja sądowa dotyczy:
 - 1) świadczeń alimentacyjnych, rentowych lub innych świadczeń powtarzających się w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego albo
 - 2) świadczenia pieniężnego podlegającego spełnieniu w walucie obcej– egzekucję prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny (art. 62 § 3 ustawy).
 4. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej, o której mowa w pkt 2 pouczenia, i egzekucji sądowej, o której mowa w pkt 3 pouczenia, do tych samych autorskich praw majątkowych i praw pokrewnych lub praw własności przemysłowej wymienionych w niniejszym protokole – egzekucję prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny (art. 62 § 4 ustawy).
 5. W przypadku kolejnego zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do tych samych autorskich praw majątkowych i praw pokrewnych lub praw własności przemysłowej wymienionych w niniejszym protokole, egzekucję przejmuje organ egzekucyjny, który prowadzi łącznie egzekucję w wyniku pierwszego zbiegu egzekucji (art. 62e § 1 zdanie pierwsze i art. 63 § 1 ustawy).
 6. Jeżeli egzekucja, w której wystąpił kolejny zbieg egzekucji, dotyczy należności pieniężnych, o których mowa w pouczeniu:
 - 1) w pkt 2 – egzekucję do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie administracyjny organ egzekucyjny,
 - 2) w pkt 3 – egzekucję do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny,
 - 3) w pkt 4 – egzekucję do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny(art. 62e § 1 zdanie drugie i art. 63 § 1 ustawy).
- Wierzyciel może dochodzić odszkodowania od zobowiązanego na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego za szkody wyrządzone wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązku, o którym mowa powyżej (art. 168c § 2 ustawy).
 - Na zobowiązanego, który nie powiadomi organu egzekucyjnego o zajęciu przez inny organ tych samych autorskich praw majątkowych i praw pokrewnych lub praw własności przemysłowej, organ egzekucyjny może nałożyć karę pieniężną do wysokości 3800 zł (168d § 3 ustawy).

ZAWIADOMIENIE O ZAJĘCIU UDZIAŁU W SPÓŁCE Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ

..... (oznaczenie organu egzekucyjnego)	 (nazwa i siedziba spółki)	data wystawienia zawiadomienia ¹⁾

.....
(nr zawiadomienia)

Na podstawie art. 96j § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r.
o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U.
z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”,
zawiadamia się ww. spółkę o zajęciu udziału

.....
(nazwa i adres siedziby spółki
lub imię i nazwisko lub nazwa oraz adres zamieszkania lub siedziby zobowiązanego)

.....
(oznaczenie zobowiązanego²⁾)

i wzywa się spółkę, aby żadnych należności przypadających zobowiązanemu z tytułu zajętego udziału nie uiszczala zobowiązanemu, lecz należne
kwoty przekazała organowi egzekucyjnemu na pokrycie należności

objętych tytułami wykonawczymi wystawionymi przez

.....
(oznaczenie wierzyciela)

Poz.	Nr systemowy sprawy organu egzekucyjnego ⁴⁾	Nr tytułu wykonawczego ⁴⁾	Dane dotyczące dochodzonych należności pieniężnych		
			rok / okres / termin płatności	kwota należności głównej	odsetki
1					rodzaj ⁵⁾
					stopa
					podstawa ⁶⁾
					kwota
2					rodzaj ⁵⁾
					stopa
					podstawa ⁶⁾
					kwota
3					rodzaj ⁵⁾
					stopa
					podstawa ⁶⁾
					kwota
RAZEM	kwota kosztów egzekucyjnych	kwota kosztów upomnienia	kwota należności głównej	kwota odsetek	RAZEM DOCHODZONE NALEŻNOŚCI
					

Odsetki naliczono na dzień¹⁾

DODATKOWA INFORMACJA

Za każdy następny dzień należy naliczać odsetki wg poniższej informacji. W przypadku zmiany stopy odsetek, spółka zostanie poinformowana o tej zmianie przez organ egzekucyjny.

Poz.	Suma kwot, od których nalicza się ten sam rodzaj odsetek	Rodzaj odsetek ⁵⁾	Stopa odsetek
1			

Kwoty uzyskane z zajęcia do wysokości wyżej określonej należy wpłacić, powołując się na numer niniejszego zawiadomienia, na rachunek bankowy:

.....
(nazwa banku i numer rachunku bankowego)

.....
(podpis z podaniem imienia,
nazwiska i stanowiska służbowego)

1) Datę podaje się w formacie dd-mm-rrrr.
2) Podaje się imię i nazwisko lub nazwę zobowiązanego, adres jego zamieszkania lub siedziby, numer PESEL, NIP lub REGON albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, albo numer w innym rejestrze lub ewidencji, o ile są znane organowi egzekucyjnemu.
3) Nie podaje się, jeżeli organ egzekucyjny nie nadaje numeru systemowego sprawie egzekucyjnej.
4) Podaje się również nazwę jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego, jeżeli był podstawą wystawienia zawiadomienia o zajęciu.
5) Podaje się odpowiednio: „za zwłokę”, „połowa odsetek za zwłokę”, „podwyższona stawka odsetek za zwłokę”, „za zwłokę od należności celnych”, „ustawowe”, „ustawowe za opóźnienie”, „ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych”, „nie pobiera się”.
6) Podaje się kwotę, od której nalicza się odsetki, jeżeli dochodzoną należnością jest ryczałt lub zaliczka na podatek.
UWAGA!
I) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie więcej niż trzech tytułów wykonawczych jednego wierzyciela, można w zawiadomieniu dodać wiersze w tabeli przeznaczonej na ujęcie tych tytułów wykonawczych, oznaczając je kolejnym numerem.
II) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie tytułów wykonawczych różnych wierzycieli, można w zawiadomieniu dodać tabele przeznaczone na ujęcie tytułów wykonawczych tych wierzycieli, z tym że każdą tabelę poprzedza się wyrazami: „objętych tytułami wykonawczymi wystawionymi przez”, a także oznaczeniem wierzyciela.
III) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie tytułów wykonawczych obejmujących należności pieniężne, od których nalicza się różne rodzaje odsetek, dodaje się wiersze:
– w tabeli przeznaczonej na ujęcie tytułów wykonawczych jednego wierzyciela, oznaczając je kolejnym numerem. W wierszach dotyczących tej samej należności pieniężnej, w kolumnie „kwota należności głównej” podaje się kwotę tej należności w rozbiu na kwoty, od których nalicza się różne rodzaje odsetek,
– w tabeli zawierającej informację dotyczącą naliczania dalszych odsetek, oznaczając je kolejnym numerem.

POUCZENIE DLA SPÓŁKI

- Zajęcie udziału oraz wierzytelności z tego prawa jest dokonane z chwilą doręczenia spółce niniejszego zawiadomienia.
- Spółka nalicza odsetki z tytułu niezapłacenia należności w terminie, należne od następnego dnia po dniu wystawienia zawiadomienia o zajęciu udziału w spółce do dnia przekazania organowi egzekucyjnemu środków pieniężnych uzyskanych z zajęcia. Jeżeli spółka przekazuje organowi egzekucyjnemu środki pieniężne za pośrednictwem rachunku bankowego, nalicza odsetki do dnia obciążenia rachunku bankowego przekazywaną kwotą (art. 70 ustawy).
- Jeżeli spółka bezpodstawnie uchyla się od przekazania zajętej wierzytelności albo części wierzytelności organowi egzekucyjnemu, zajęta wierzytelność albo część wierzytelności może być ściągnięta od spółki w trybie egzekucji administracyjnej (art. 71b ustawy).
- Spółka, która nie wykonała lub nienależycie wykonała ciężące na niej obowiązki związane z realizacją egzekucyjnego zajęcia udziału w spółce, odpowiada za szkody wyrządzone z tego powodu wierzycielowi na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego (art. 168c § 1 ustawy).
- Za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków związanych z egzekucją z udziału w spółce, może zastać nałożona kara pieniężna do wysokości 3800 zł. Kara ta może być powtarzana (art. 168e ustawy).

POUCZENIE DLA SPÓŁKI W PRZYPADKU ZBIEGU EGZEKUCJI

- W razie zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do tego samego udziału oraz wierzytelności z tego prawa, gdy zajęte kwoty w dniu realizacji zajęcia nie wystarczają na pokrycie egzekwowanych należności pieniężnych, spółka przekazuje środki pieniężne:
 1. organowi egzekucyjnemu, który pierwszy dokonał zajęcia, a w razie niemożności ustalenia tego pierwszeństwa – organowi, który dokonał zajęcia na poczet należności pieniężnych w wyższej kwocie (art. 69a § 1 pkt 1 lit. a ustawy),
 2. administracyjnemu organowi egzekucyjnemu, który dokonał zajęcia w egzekucji prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo zagranicznego tytułu wykonawczego określonych w ustawie z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 425, z późn. zm.) i egzekucji sądowej bądź egzekucji administracyjnej do tego samego udziału oraz wierzytelności z tego prawa (art. 62 § 2, art. 63 § 1 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. b ustawy),
 3. sądowemu organowi egzekucyjnemu – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej do tego samego udziału oraz wierzytelności z tego prawa, gdy egzekucja sądowa dotyczy:
 - 1) świadczeń alimentacyjnych, rentowych lub innych świadczeń powtarzających się w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego albo
 - 2) świadczenia pieniężnego w walucie obcej(art. 62 § 3 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. c ustawy),
 4. sądowemu organowi egzekucyjnemu – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej, o której mowa w pkt 2 pouczenia, i egzekucji sądowej, o której mowa w pkt 3 pouczenia, do tego samego udziału oraz wierzytelności z tego prawa (art. 62 § 4 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. c ustawy).
- W tytule polecenia przelewu spółka wpisuje numer zawiadomienia o zajęciu (dot. egzekucji administracyjnej), numer sygnatury akt sprawy egzekucyjnej (dot. egzekucji sądowej) oraz informację, że realizacja zajęcia następuje w wyniku zbiegu egzekucji poprzez wpisanie skrótu: „ZBIEG” (art. 70 § 2a ustawy).
- W przypadku kolejnego zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do tego samego udziału oraz wierzytelności z tego prawa, egzekucję przejmuje organ egzekucyjny, który prowadzi łącznie egzekucje w wyniku pierwszego zbiegu egzekucji (art. 62e § 1 zdanie pierwsze i art. 63 § 1 ustawy).
- Jeżeli egzekucja, w której wystąpił kolejny zbieg egzekucji, dotyczy należności pieniężnych, o których mowa w pouczeniu:
 - 1) w pkt 2 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie administracyjny organ egzekucyjny,
 - 2) w pkt 3 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny,
 - 3) w pkt 4 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny(art. 62e § 1 zdanie drugie i art. 63 § 1 ustawy).
- Pod rygorem odpowiedzialności za szkodę, spółka niezwłocznie zawiadamia o zbiegu egzekucji właściwe organy egzekucyjne, wskazując datę doręczenia zawiadomień o zajęciach dokonanych przez te organy i wysokość należności, na poczet których zajęcia zostały dokonane (art. 69a § 1 pkt 2 ustawy).
- Spółka, która nie wykonała lub nienależycie wykonała ww. obowiązki, odpowiada za szkody wyrządzone z tego powodu wierzycielowi na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego (art. 168c § 1 ustawy).

POUCZENIE DLA ZOBOWIĄZANEGO

- Zobowiązanemu przysługuje skarga na zajęcie egzekucyjne. Skargę wnosi się do organu egzekucyjnego, który dokonał zajęcia egzekucyjnego, w terminie nie później niż 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu dokumentu stanowiącego podstawę dokonania zaskarżonej czynności egzekucyjnej, tj. od dnia doręczenia niniejszego zawiadomienia. Podstawą skargi jest:
 - 1) dokonanie czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy;
 - 2) zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego(art. 54 ustawy).
Skarga nie zastępuje innych środków zaskarżenia przewidzianych w ustawie.
- Organ egzekucyjny może z mocy samego zajęcia udziału w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością wykonywać wszelkie prawa zobowiązanego w zakresie niezbędnym do prowadzenia egzekucji. Zobowiązany udziela organowi egzekucyjnemu wszelkich wyjaśnień potrzebnych do dochodzenia należności pieniężnej.
- Zobowiązanemu nie wolno odebrać należności przypadających z tytułu zajętego udziału, ani rozporządzać zajętym udziałem.
- Zobowiązanemu, któremu uprzednio nie doręczono odpisów/ wydruków tytułów wykonawczych wymienionych w niniejszym zawiadomieniu, przesyła się, jako załączniki, odpisy/ wydruki tych tytułów.

Wzór

ZAWIADOMIENIE O ZAJĘCIU POZOSTAŁYCH PRAW MAJĄTKOWYCH

..... (oznaczenie organu egzekucyjnego)	 (nazwa i adres dłużnika zajętej wierzytelności)	data wystawienia zawiadomienia ¹⁾

.....
(nr zawiadomienia)

Na podstawie art. 96l pkt 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, wzywa się ww. dłużnika, aby należnej od niego kwoty

z tytułu

.....

(imię i nazwisko lub nazwa oraz adres zamieszkania lub siedziby dłużnika zajętej wierzytelności lub zobowiązanego)

bez zgody organu egzekucyjnego nie uiszczał zobowiązanemu

.....
(oznaczenie zobowiązanego²⁾)

oraz wzywa się do przekazania organowi egzekucyjnemu środków pieniężnych uzyskanych wskutek wykonania prawa majątkowego oraz wierzytelności z tego prawa do wysokości egzekwowanej należności objętej tytułami wykonawczymi wystawionymi przez

(oznaczenie wierzyciela)

Poz.	Nr systemowy sprawy organu egzekucyjnego ³⁾	Nr tytułu wykonawczego ⁴⁾	Dane dotyczące dochodzonych należności pieniężnych		
			rok / okres / termin płatności	kwota należności głównej	odsetki
1					rodzaj ⁵⁾
					stopa
					podstawa ⁶⁾
					kwota
2					rodzaj ⁵⁾
					stopa
					podstawa ⁶⁾
					kwota
3					rodzaj ⁵⁾
					stopa
					podstawa ⁶⁾
					kwota
RAZEM	kwota kosztów egzekucyjnych	kwota kosztów upomnienia	kwota należności głównej	kwota odsetek	RAZEM DOCHODZONE NALEŻNOŚCI
					

Odsetki naliczono na dzień¹⁾

DODATKOWA INFORMACJA

Za każdy następny dzień należy naliczać odsetki wg poniższej informacji. W przypadku zmiany stopy odsetek, dłużnik zajętej wierzytelności zostanie poinformowany o tej zmianie przez organ egzekucyjny.

Poz.	Suma kwot, od których nalicza się ten sam rodzaj odsetek	Rodzaj odsetek ⁵⁾	Stopa odsetek
1			

Kwoty uzyskane z zajęcia do wysokości wyżej określonej należy wpłacić, powołując się na numer niniejszego zawiadomienia, na rachunek bankowy:

.....
(nazwa banku i numer rachunku bankowego)

.....
(podpis z podaniem imienia,
nazwiska i stanowiska służbowego)

1) Datę podaje się w formacie dd-mm-rrrr.

2) Podaje się imię i nazwisko lub nazwę zobowiązanego, adres jego zamieszkania lub siedziby, numer PESEL, NIP lub REGON albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, albo numer w innym rejestrze lub ewidencji, o ile są znane organowi egzekucyjnemu.

3) Nie podaje się, jeżeli organ egzekucyjny nie nadaje numeru systemowego sprawie egzekucyjnej.

4) Podaje się również nazwę jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego, jeżeli był podstawą wystawiania zawiadomienia o zajęciu.

5) Podaje się odpowiednio: „za zwłokę”, „połowa odsetek za zwłokę”, „podwyższona stawka odsetek za zwłokę”, „za zwłokę od należności celnych”, „ustawowe”, „ustawowe za opóźnienie”, „ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych”, „nie pobiera się”.

6) Podaje się kwotę, od której nalicza się odsetki, jeżeli dochodzoną należnością jest ryczałt lub zaliczka na podatek.

UWAGA!

I) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie więcej niż trzech tytułów wykonawczych jednego wierzyciela, można w zawiadomieniu dodać wiersze w tabeli przeznaczonej na ujęcie tych tytułów wykonawczych, oznaczając je kolejnym numerem.

II) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie tytułów wykonawczych różnych wierzycieli, można w zawiadomieniu dodać tabele przeznaczone na ujęcie tytułów wykonawczych tych wierzycieli, z tym że każdą tabelę poprzedza się wyrazami: „objętych tytułami wykonawczymi wystawionymi przez”, a także oznaczeniem wierzyciela.

III) Jeżeli dokonuje się zajęcia na podstawie tytułów wykonawczych obejmujących należności pieniężne, od których nalicza się różne rodzaje odsetek, dodaje się wiersze:

– w tabeli przeznaczonej na ujęcie tytułów wykonawczych jednego wierzyciela, oznaczając je kolejnym numerem. W wierszach dotyczących tej samej należności pieniężnej, w kolumnie „kwota należności głównej” podaje się kwotę tej należności w rozbiu na kwoty, od których nalicza się różne rodzaje odsetek,

– w tabeli zawierającej informację dotyczącą naliczania dalszych odsetek, oznaczając je kolejnym numerem.

IV) Kwoty podaje się w złotych i dziesiątkach groszy.

WEZWANIE DŁUŻNIKA ZAJĘTEJ WIERZYTELNOŚCI

Wzywa się dłużnika zajętej wierzytelności, aby w terminie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia złożył organowi egzekucyjnemu oświadczenie:

1. o uznaniu zajętego prawa majątkowego zobowiązanego;
2. o przekazaniu organowi egzekucyjnemu z zajętego prawa kwoty na pokrycie należności lub o odmowie przekazania organowi egzekucyjnemu z zajętego prawa kwoty na pokrycie należności oraz jej przyczynie;
3. w jakim sądzie lub przed jakim organem toczy się albo toczyła się sprawa o zajęte prawo.

POUCZENIE DLA DŁUŻNIKA ZAJĘTEJ WIERZYTELNOŚCI

- Zajęcie jest dokonane z chwilą doręczenia niniejszego zawiadomienia.
- Dłużnik zajętej wierzytelności nalicza odsetki z tytułu niezapłacenia należności w terminie, należne od następnego dnia po dniu wystawienia zawiadomienia o zajęciu pozostałych praw majątkowych do dnia przekazania organowi egzekucyjnemu środków pieniężnych uzyskanych z zajęcia. Jeżeli dłużnik zajętej wierzytelności przekazuje organowi egzekucyjnemu środki pieniężne za pośrednictwem rachunku bankowego, nalicza odsetki do dnia obciążenia rachunku bankowego przekazywaną kwotą (art. 70 ustawy).
- Jeżeli dłużnik zajętej wierzytelności bezpodstawnie uchyli się od przekazania środków pieniężnych uzyskanych wskutek wykonania prawa majątkowego oraz wierzytelności z tego prawa albo części środków pieniężnych uzyskanych wskutek wykonania prawa majątkowego oraz części wierzytelności z tego prawa organowi egzekucyjnemu, mimo że prawo majątkowe zostało przez niego uznane i jest wymagalne, zajęta wierzytelność albo część wierzytelności może być ściągnięta od dłużnika zajętej wierzytelności w trybie egzekucji administracyjnej (art. 71b ustawy).
- Dłużnik zajętej wierzytelności, który nie wykonał lub nienależycie wykonał ciążące na nim obowiązki związane z realizacją egzekucyjnego zajęcia prawa majątkowego, odpowiada za szkody wyrządzone z tego powodu wierzycielowi na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego (art. 168c § 1 ustawy).
- Za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków związanych z egzekucją z praw, może zastać nałożona kara pieniężna do wysokości 3800 zł. Kara ta może być powtarzana (art. 168e ustawy).

POUCZENIE DLA DŁUŻNIKA ZAJĘTEJ WIERZYTELNOŚCI W PRZYPADKU ZBIEGU EGZEKUCJI

- W razie zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do tego samego prawa majątkowego, gdy zajęte kwoty w dniu realizacji zajęcia nie wystarczają na pokrycie egzekwowanych należności pieniężnych, dłużnik zajętej wierzytelności przekazuje środki pieniężne:
 1. organowi egzekucyjnemu, który pierwszy dokonał zajęcia, a w razie niemożności ustalenia tego pierwszeństwa – organowi, który dokonał zajęcia na poczet należności pieniężnych w wyższej kwocie (art. 69a § 1 pkt 1 lit. a ustawy),
 2. administracyjnemu organowi egzekucyjnemu, który dokonał zajęcia w egzekucji prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo zagranicznego tytułu wykonawczego określonych w ustawie z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 425, z późn. zm.) i egzekucji sądowej bądź egzekucji administracyjnej do tego samego prawa majątkowego (art. 62 § 2, art. 63 § 1 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. b ustawy),
 3. sądowemu organowi egzekucyjnemu – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej do tego samego prawa majątkowego, gdy egzekucja sądowa dotyczy:
 - 1) świadczeń alimentacyjnych, rentowych lub innych świadczeń powtarzających się w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego albo
 - 2) świadczenia pieniężnego w walucie obcej(art. 62 § 3 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. c ustawy),
 4. sądowemu organowi egzekucyjnemu – w przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej, o której mowa w pkt 2 pouczenia, i egzekucji sądowej, o której mowa w pkt 3 pouczenia, do tego samego prawa majątkowego (art. 62 § 4 i art. 69a § 1 pkt 1 lit. c ustawy).
- W tytule polecenia przelewu dłużnik zajętej wierzytelności wpisuje numer zawiadomienia o zajęciu (dot. egzekucji administracyjnej), numer sygnatury akt sprawy egzekucyjnej (dot. egzekucji sądowej) oraz informację, że realizacja zajęcia następuje w wyniku zbiegu egzekucji poprzez wpisanie skrótu: „ZBIEG” (art. 70 § 2a ustawy).
- W przypadku kolejnego zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do tego samego prawa majątkowego, egzekucję przejmuje organ egzekucyjny, który prowadzi łącznie egzekucje w wyniku pierwszego zbiegu egzekucji (art. 62e § 1 zdanie pierwsze i art. 63 § 1 ustawy).
- Jeżeli egzekucja, w której wystąpił kolejny zbieg egzekucji, dotyczy należności pieniężnych, o których mowa w pouczeniu:
 - 1) w pkt 2 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie administracyjny organ egzekucyjny,
 - 2) w pkt 3 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny,
 - 3) w pkt 4 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny(art. 62e § 1 zdanie drugie i art. 63 § 1 ustawy).
- Pod rygorem odpowiedzialności za szkodę, dłużnik zajętej wierzytelności niezwłocznie zawiadamia o zbiegu egzekucji właściwe organy egzekucyjne, wskazując datę doręczenia zawiadomień o zajęciach dokonanych przez te organy i wysokość należności, na poczet których zajęcia zostały dokonane (art. 69a § 1 pkt 2 ustawy).
- Dłużnik zajętej wierzytelności, który nie wykonał lub nienależycie wykonał ww. obowiązki, odpowiada za szkody wyrządzone z tego powodu wierzycielowi na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego (art. 168c § 1 ustawy).

POUCZENIE DLA ZOBOWIĄZANEGO

- Zobowiązanemu przysługuje skarga na zajęcie egzekucyjne. Skargę wnosi się do organu egzekucyjnego, który dokonał zajęcia egzekucyjnego, w terminie nie później niż 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu dokumentu stanowiącego podstawę dokonania zaskarżonej czynności egzekucyjnej, tj. od dnia doręczenia niniejszego zawiadomienia. Podstawą skargi jest:
 - 1) dokonanie czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy;
 - 2) zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego(art. 54 ustawy). Skarga nie zastępuje innych środków zaskarżenia przewidzianych w ustawie.
- Organ egzekucyjny może z mocy samego zajęcia praw majątkowych wykonywać wszelkie prawa zobowiązanego w zakresie niezbędnym do prowadzenia egzekucji. Zobowiązany udziela organowi egzekucyjnemu wszelkich wyjaśnień potrzebnych do dochodzenia należności pieniężnej.
- Zobowiązanemu nie wolno odebrać należności przypadających z tytułu zajętego prawa ani rozporządzać zajętym prawem lub ustanowionym dla niego zabezpieczeniem.
- Zobowiązanemu, któremu uprzednio nie doręczono odpisów/ wydruków tytułów wykonawczych wymienionych w niniejszym zawiadomieniu, przesyła się, jako załączniki, odpisy/ wydruki tych tytułów.

PROTOKÓŁ ZAJĘCIA I ODBIORU RUCHOMOŚCI

☐ PROTOKÓŁ ZAJĘCIA RUCHOMOŚCI¹⁾

☐ PROTOKÓŁ UZUPEŁNIAJĄCY DO PROTOKOŁU ZAJĘCIA RUCHOMOŚCI¹⁾

(oznaczenie organu egzekucyjnego)

☐ Na podstawie art. 97 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, dokonuje się zajęcia ruchomości na pokrycie egzekwowanych należności pieniężnych¹⁾

☐ Na podstawie art. 99 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, uzupełnia się protokół zajęcia ruchomości numer sporządzony w dniu na pokrycie egzekwowanych należności pieniężnych¹⁾

(oznaczenie zobowiązanego²⁾)

objętych tytułami wykonawczymi wystawionymi przez

(oznaczenie wierzyciela)

Poz.	Nr systemowy sprawy organu egzekucyjnego ³⁾	Nr tytułu wykonawczego ⁴⁾	Dane dotyczące dochodzonych należności		
			Rok/ okres/ termin płatności	Kwota należności głównej	Odsetki
1					rodzaj ⁵⁾ stopa podstawa ⁶⁾ kwota
2					rodzaj ⁵⁾ stopa podstawa ⁶⁾ kwota
3					rodzaj ⁵⁾ stopa podstawa ⁶⁾ kwota
4					rodzaj ⁵⁾ stopa podstawa ⁶⁾ kwota
5					rodzaj ⁵⁾ stopa podstawa ⁶⁾ kwota
6					rodzaj ⁵⁾ stopa podstawa ⁶⁾ kwota
7					rodzaj ⁵⁾ stopa podstawa ⁶⁾ kwota
8					rodzaj ⁵⁾ stopa podstawa ⁶⁾ kwota
9					rodzaj ⁵⁾ stopa podstawa ⁶⁾ kwota
10					rodzaj ⁵⁾ stopa podstawa ⁶⁾ kwota
kwota kosztów egzekucyjnych		kwota kosztów upomnienia	RAZEM DOCHODZONE NALEŻNOŚCI		zł..... gr

Lp.	Wyszczególnienie zajętych ruchomości	Lp. zajętych ruchomości ⁷⁾	Opis zajętych ruchomości ⁸⁾	Ilość	Jednostka miary	Wartość szacunkowa w zł ⁸⁾	Uwagi

1							
2							
3							
4							
5							

Zgłoszone przez obecnych wnioski i oświadczenia: Osoby uczestniczące przy sporządzaniu protokołu: (imię i nazwisko) (podpis) (imię i nazwisko) (podpis) (imię i nazwisko) (podpis) (imię i nazwisko) (podpis)	Wzmianka o przyczynie braku podpisów: 		
	Protokół sporządzono..... (oznaczenie miejsca, daty i godziny)		
	<table border="1"> <tr> <td> (imię, nazwisko, stanowisko służbowe i podpis pracownika obsługującego organ egzekucyjny) </td> <td> (pieczęć organu egzekucyjnego) </td> </tr> </table>	(imię, nazwisko, stanowisko służbowe i podpis pracownika obsługującego organ egzekucyjny)	(pieczęć organu egzekucyjnego)
	(imię, nazwisko, stanowisko służbowe i podpis pracownika obsługującego organ egzekucyjny)	(pieczęć organu egzekucyjnego)	
Potwierdzam otrzymanie odpisu protokołu⁹⁾ (podpis zobowiązanego)			

Ruchomości wymienione w poz. protokołu mogą być sprzedane bezpośrednio po zajęciu, ponieważ (art. 104 § 2 ustawy).

ADNOTACJA O POZOSTAWIENIU ZAJĘTYCH RUCHOMOŚCI POD DOZOREM	
Na zajętej ruchomości wyszczególnionej w poz. umieszczono znak, ujawniający na zewnątrz jej zajęcie. Zajęte ruchomości wyszczególnione w poz., pozostawiono pod dozorem zobowiązanego/ oddano pod dozór¹⁰⁾¹¹⁾: (imię i nazwisko oraz miejsce przechowywania) (podpis dozorczy⁹⁾)	

ADNOTACJE ORGANU EGZEKUCYJNEGO

POUCZENIE DLA ZOBOWIĄZANEGO

- Jeżeli egzekwowane należności nie zostaną zapłacone w terminie 7 dni od daty sporządzenia niniejszego protokołu, zajęte ruchomości zostaną sprzedane w trybie egzekucyjnym.
- Organ egzekucyjny może z mocy samego zajęcia ruchomości wykonywać wszelkie prawa zobowiązanego w zakresie niezbędnym do prowadzenia egzekucji. Zobowiązany udziela organowi egzekucyjnemu wszelkich wyjaśnień potrzebnych do dochodzenia należności pieniężnej.
- Organ egzekucyjny może wezwać zobowiązanego aby w terminie wyznaczonym przez ten organ, nie krótszym niż 3 dni od dnia doręczenia wezwania, okazał ruchomość lub wskazał miejsce jej przechowywania, jeśli jej zajęcie na podstawie ewidencji prowadzonej przez zobowiązanego, urzędowego rejestru ruchomości lub rejestru zastawów.
- Odebranie zajętych ruchomości może nastąpić w każdej chwili.
- Zajęta ruchomość – z wyłączeniem ruchomości, której sprzedaż wymaga zezwolenia, koncesji albo jest działalnością regulowaną, oraz której posiadanie jest uzależnione od spełnienia warunku określonego odrębnymi przepisami – może być na wniosek zobowiązanego sprzedana przez zobowiązanego za zgodą organu egzekucyjnego wyrażoną w postanowieniu.
- W przypadku niedopełnienia warunków określonych przez organ egzekucyjny organ ten stwierdza, w drodze postanowienia, wygaśnięcie w całości albo w części postanowienia w sprawie zgody na sprzedaż zajętej ruchomości przez zobowiązanego. Na postanowienie o wygaśnięciu zobowiązanemu przysługuje zażalenie. Jeżeli postanowienie o wygaśnięciu stanie się ostateczne, organ egzekucyjny przystępuje do dalszej realizacji egzekucji z zajętej ruchomości. Jeżeli zajęte ruchomości zostaną przeznaczone do sprzedaży w drodze licytacji publicznej lub przetargu ofert, o ich dacie zobowiązany zostanie zawiadomiony przez doręczenie odpisu obwieszczenia o licytacji lub ogłoszenia o przetargu ofert.
- Usunięcie, zniszczenie lub brak znaku ujawniającego na zewnątrz zajęcie ruchomości nie narusza zajęcia ruchomości.
- Kto w celu udaremnienia wykonania orzeczenia sądu lub innego organu państwowego, udaremnia lub uszczupla zaspokojenie swojego wierzyciela przez to, że usuwa, ukrywa, zbywa, darowuje, niszczy, rzeczywiście lub pozornie obciąża albo uszkadza składniki swojego majątku zajęte lub zagrożone zajęciem, bądź usuwa znaki zajęcia, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5 (art. 300 § 2 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny – Dz. U. z 2018 r. poz. 1600, z późn. zm.).
- Na zobowiązanego, który nie powiadomi organu egzekucyjnego o zajęciu przez inny organ egzekucyjny ruchomości, organ egzekucyjny może nałożyć karę pieniężną do wysokości 3800 zł (art. 168d § 3 ustawy).
- Zobowiązanemu przysługuje skarga na zajęcie egzekucyjne. Skargę wnosi się do organu egzekucyjnego, który dokonał zajęcia egzekucyjnego, w terminie nie później niż 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu dokumentu stanowiącego podstawę dokonania zaskarżonej czynności egzekucyjnej, tj. od dnia doręczenia niniejszego protokołu. Podstawą skargi jest:
 - 1) dokonanie czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy;
 - 2) zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego (art. 54 ustawy).Skarga nie zastępuje innych środków zaskarżenia przewidzianych w ustawie.
- Zobowiązanemu przysługuje w terminie 7 dni od dnia doręczenia protokołu zajęcia ruchomości/ protokołu uzupełniającego prawo wniesienia do organu egzekucyjnego skargi na oszacowanie dokonane przez pracownika obsługującego organ egzekucyjny. W takim przypadku organ egzekucyjny wzywa biegłego skarbowego do oszacowania wartości zajętej ruchomości (art. 99 § 2 ustawy).
- Zobowiązanemu, któremu uprzednio nie doręczono odpisów/ wydruków tytułów wykonawczych wymienionych w niniejszym protokole, doręcza się odpisy/ wydruki tych tytułów.
- W terminie 30 dni od dnia zajęcia ruchomości organ egzekucyjny może sporządzić protokół uzupełniający protokół zajęcia ruchomości. Informacje zawarte w protokole uzupełniającym stanowią uzupełnienie protokołu zajęcia ruchomości.

POUCZENIE DLA ZOBOWIĄZANEGO W PRZYPADKU ZBIEGU EGZEKUCJI

1. W razie zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do ruchomości wymienionych w niniejszym protokole zajęcia zobowiązany, pod rygorem odpowiedzialności za szkodę, niezwłocznie zawiadamia o zbiegu egzekucji właściwe organy egzekucyjne, wskazując datę sporządzenia protokołu zajęcia (dokumentu zajęcia) ruchomości przez te organy i wysokość należności, na poczet których zajęcia zostały dokonane (art. 69a § 2 ustawy).
2. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego państwa członkowskiego Unii Europejskiej albo zagranicznego tytułu wykonawczego określonych w ustawie z dnia 11 października 2013 r. o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu podatków, należności celnych i innych należności pieniężnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 425, z późn. zm.) i egzekucji sądowej bądź egzekucji administracyjnej do ruchomości wymienionych w niniejszym protokole – egzekucje prowadzi łącznie administracyjny organ egzekucyjny, który dokonał zajęcia w egzekucji prowadzonej na podstawie jednolitego tytułu wykonawczego albo zagranicznego tytułu wykonawczego (art. 62 § 2 i art. 63 § 1 ustawy).
3. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej do tych samych ruchomości wymienionych w niniejszym protokole, gdy egzekucja sądowa dotyczy:
 - 1) świadczeń alimentacyjnych, rentowych lub innych świadczeń powtarzających się w rozumieniu przepisów Kodeksu postępowania cywilnego albo
 - 2) świadczenia pieniężnego w walucie obcej– egzekucje prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny (art. 62 § 3 ustawy).
4. W przypadku zbiegu egzekucji administracyjnej, o której mowa w pkt 2 pouczenia, i egzekucji sądowej, o której mowa w pkt 3 pouczenia, do tych samych ruchomości wymienionych w niniejszym protokole – egzekucje prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny (art. 62 § 4 ustawy).
5. W przypadku kolejnego zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej albo zbiegu egzekucji administracyjnych do tych samych ruchomości wymienionych w niniejszym protokole, egzekucję przejmuje organ egzekucyjny, który prowadzi łącznie egzekucje w wyniku pierwszego zbiegu egzekucji (art. 62e § 1 zdanie pierwsze i art. 63 § 1 ustawy).
6. Jeżeli egzekucja, w której wystąpił kolejny zbieg egzekucji, dotyczy należności pieniężnych, o których mowa w pouczeniu:
 - 1) w pkt 2 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie administracyjny organ egzekucyjny,
 - 2) w pkt 3 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny,
 - 3) w pkt 4 – egzekucje do wynagrodzenia za pracę prowadzi łącznie sądowy organ egzekucyjny(art. 62e § 1 zdanie drugie i art. 63 § 1 ustawy).
- Wierzyciel może dochodzić odszkodowania od zobowiązanego na podstawie przepisów Kodeksu cywilnego za szkody wyrządzone wskutek niewykonania lub nienależytego wykonania obowiązku, o którym mowa powyżej (art. 168c § 2 ustawy).

Na zobowiązanego, który nie powiadomi organu egzekucyjnego o zajęciu przez inny organ egzekucyjny tych samych ruchomości, organ egzekucyjny może nałożyć karę pieniężną do wysokości 3800 zł (168d § 3 ustawy).

- Zobowiązanemu albo domownikowi razem z nim mieszkającemu służy prawo zwykłego używania zajętej ruchomości, pozostawionej pod ich dozorem, byleby przez to ruchomość nie straciła na wartości.
- Jeżeli ruchomość zobowiązanego zajęto u innej osoby uprawnionej do używania tej ruchomości i pozostawiono pod jej dozorem, osobie tej służy prawo zwykłego używania zajętej ruchomości, byleby przez to ruchomość nie straciła na wartości.
- W innych przypadkach dozorca nie ma prawa używania zajętej ruchomości, chyba że jej używanie jest konieczne dla utrzymania jej wartości. W razie używania przez dozorcę zajętego inwentarza żywego, wartość uzyskiwanych pożytków podlega zaliczeniu na koszty dozoru.
- Dozorca jest obowiązany przechowywać zajętą ruchomość z taką starannością, aby zapobiec jej uszkodzeniu, zniszczeniu lub zaginięciu, oraz wydać ją na wezwanie organu egzekucyjnego.
- Dozorca jest obowiązany zawiadomić organ egzekucyjny o zamierzonej zmianie miejsca przechowywania ruchomości.
- Dozorca nie odpowiada za uszkodzenie, zniszczenie lub zaginięcie zajętej ruchomości:
 - wyniku wskutek przypadku lub siły wyższej,
 - jeżeli zachował staranność, aby zapobiec jej uszkodzeniu, zniszczeniu lub zaginięciu.

PROTOKÓŁ ODBIORU RUCHOMOŚCI¹⁾	
(oznaczenie organu egzekucyjnego)	Na podstawie art. 100 § 2 lub 102 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, ruchomości zajęte protokołem sporządzonym w dniu wyszczególnione w poz. należące do (oznaczenie zobowiązanego²⁾)
odbiera się od zobowiązanego/ dozorca ³⁾ (podpis oddającego)	
Zgłoszone przez obecnych wnioski i oświadczenia: 	Wzmianka o przyczynie braku podpisów:
Osoby uczestniczące przy sporządzaniu protokołu: (imię i nazwisko) (podpis) (imię i nazwisko) (podpis) (imię i nazwisko) (podpis) (imię i nazwisko) (podpis)	Protokół sporządzono..... (oznaczenie miejsca, daty i godziny) (podpis i pieczęć pracownika obsługującego organ egzekucyjny) Potwierdzam otrzymanie odpisu protokołu (podpis zobowiązanego)

POUCZENIE DLA ZOBOWIĄZANEGO

Zobowiązanemu przysługuje skarga na odbiór ruchomości. Skargę wnosi się do organu egzekucyjnego, który odebrał ruchomości, w terminie nie później niż 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu dokumentu stanowiącego podstawę dokonania zaskarżonej czynności egzekucyjnej, tj. od dnia doręczenia niniejszego protokołu. Podstawą skargi jest:

- 1) dokonanie czynności egzekucyjnej z naruszeniem ustawy;
- 2) zastosowanie zbyt uciążliwego środka egzekucyjnego

(art. 54 ustawy).

Skarga nie zastępuje innych środków zaskarżenia przewidzianych w ustawie.

ADNOTACJE ORGANU EGZEKUCYJNEGO

¹⁾ W przypadku, gdy odbiór zajętych ruchomości następuje w innym dniu, niż ich zajęcie, wypełnioną stronę 4 doręcza się zobowiązanemu.

²⁾ Podaje się imię i nazwisko lub nazwę zobowiązanego, adres jego zamieszkania lub siedziby, numer PESEL, NIP lub REGON albo numer w Krajowym Rejestrze Sądowym, albo numer w innym rejestrze lub ewidencji, o ile są znane organowi egzekucyjnemu.

³⁾ Niepotrzebne skreślić.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie realizacji zajęcia egzekucyjnego przez dłużnika zajętej wierzytelności

Na podstawie art. 70 § 2b ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy zakres informacji niezbędnych do prawidłowego rozliczenia środków pieniężnych przekazanych organowi egzekucyjnemu przez dłużnika zajętej wierzytelności;
- 2) sposób przekazania organowi egzekucyjnemu informacji, o których mowa w pkt 1.

§ 2. Informacja dłużnika zajętej wierzytelności przekazywana organowi egzekucyjnemu na podstawie art. 70 § 2a ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, zwanej dalej „ustawą”, zawiera:

- 1) imię i nazwisko lub nazwę zobowiązanego;
- 2) numer zawiadomienia o zajęciu wierzytelności pieniężnej lub prawa majątkowego;
- 3) datę realizacji zajęcia;
- 4) skrót :
 - a) „ZS” – w przypadku realizacji zajęcia po zbiegu egzekucji administracyjnej z sądową,
 - b) „ZA” – w przypadku realizacji zajęcia po zbiegu egzekucji administracyjnych,
 - c) „NZP” – w przypadku realizacji zajęcia wierzytelności z tytułu nadpłaty lub zwrotu podatku w wysokości nie wyższej niż 100 zł,

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1059).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1499, 1629, 2192, 2193 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 730 i....

- d) „R-VAT” – w przypadku przekazania środków pieniężnych z rachunku, o którym mowa w art. 62a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, z późn. zm.³⁾).

§ 3. Informacja, o której mowa w § 2, może dotyczyć realizacji więcej niż jednego zajęcia.

§ 4. W przypadku, o którym mowa w § 2 pkt 4 lit. a i b, informacja zawiera odpowiednio sygnaturę akt lub numer zawiadomienia o zajęciu odpowiednio sądowego organu egzekucyjnego i administracyjnego organu egzekucyjnego.

§ 5. Informacje, o których mowa w § 2, przekazuje się organowi egzekucyjnemu w poleceniu przelewu. Jeżeli z przyczyn technicznych przekazanie tych informacji nie jest możliwe w poleceniu przelewu, dłużnik zajętej wierzytelności przekazuje te informacje w sposób, o którym mowa w art. 26 § 1c ustawy.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem

MINISTER FINANSÓW

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2243 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 326, 730, 875, 1074, 1358 i ...

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), dalej zwana: „ustawą”, w art. 70 § 2b zawiera, dodaną ustawą o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw zwana dalej „ustawą zmieniającą”, delegację dla ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w formie rozporządzenia:

- 1) szczegółowego zakresu informacji niezbędnych do prawidłowego rozliczenia środków przekazywanych organowi egzekucyjnemu przez dłużnika zajętej wierzytelności oraz
 - 2) sposobu przekazywania tych informacji przez dłużnika zajętej wierzytelności
- mając na względzie zapewnienie identyfikacji realizowanego zajęcia, zobowiązanego, zbiegu egzekucji oraz rachunku VAT.

Przepis § 2 projektu rozporządzenia określa podstawowe informacje przekazywane organowi egzekucyjnemu przez dłużnika zajętej wierzytelności wraz z przekazaniem środków pieniężnych tytułem realizacji zajęcia egzekucyjnego. Wśród tych informacji znajdują się: imię i nazwisko lub nazwa zobowiązanego, numer zawiadomienia o zajęciu wierzytelności lub prawa majątkowego oraz data realizacji zajęcia egzekucyjnego. Wskazane informacje umożliwią organowi egzekucyjnemu prawidłową identyfikację realizowanego przez dłużnika zajętej wierzytelności zajęcia, szybkie powiązanie go ze sprawą egzekucyjną a tym samym prawidłowe rozliczenie przekazanych środków pieniężnych. Przyjęcie jednolitych kryteriów w ramach realizacji zajęć egzekucyjnych wpłynie na usprawnienie pracy organu egzekucyjnego, który będzie mógł niezwłocznie prawidłowo rozliczyć przekazane przez dłużnika zajętej wierzytelności środki pieniężne.

Na wstępnym etapie rozliczenia środków pieniężnych organ egzekucyjny winien posiadać ww. informacje identyfikujące realizowane zajęcie przy czym z warto podkreślić, że data realizacji zajęcia przez dłużnika zajętej wierzytelności umożliwi prawidłowe rozliczenie przekazanych środków pieniężnych tj. na dzień jej dokonania przez dłużnika zajętej wierzytelności.

Przyjęto, że informacje, o których mowa w § 2 ust. 2 rozporządzenia mogą dotyczyć więcej niż jednego zajęcia, jeżeli są one należne od tego samego zobowiązanego.

Ponadto w projektowanym § 2 rozporządzenia, dłużnik zajętej wierzytelności powinien, poza wskazaniem informacji, o których mowa wyżej, powiadomić organ egzekucyjny o okolicznościach, o których posiada wiedzę, a które mają istotne znaczenie dla organu egzekucyjnego. Takie informacje, znane dłużnikowi zajętej wierzytelności, to przede wszystkim informacja o zaistniałym zbiegu egzekucji administracyjnej z sądową – uznano, że wówczas dłużnik zajętej wierzytelności zawiadamia o tym podając skrót „ZS”. W tym bowiem przypadku organ egzekucyjny będzie zobligowany do uzyskania adnotacji od sądowego organu egzekucyjnego. Informacja ta pozwoli na podjęcie przez organ egzekucyjny dodatkowych czynności. Kolejną informacją jest informacja o zaistniałym zbiegu egzekucji administracyjnych, która również warunkuje podjęcie przez organ egzekucyjny niezbędnych czynności w ramach egzekucji, którą organ ten będzie prowadził w wyniku zbiegu. Istotna z punktu widzenia art. 89a § 4 ustawy jest informacja o przekazaniu nadpłaty lub zwrotu podatku w wysokości nie wyższej niż 100 zł. Wówczas bowiem organ egzekucyjny dysponuje wiedzą, że w przypadku realizacji zajęcia nadpłaty nie wystąpił zbieg egzekucji i doszło do zastosowania środka egzekucyjnego. Ponadto informacją niezbędną będzie przekazanie środków pieniężnych z rachunku R–VAT, o którym mowa w art. 62a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe. Uznano, z uwagi na ograniczone przypadki realizacji zajęć egzekucyjnych z tego rachunku, organ egzekucyjny winien posiadać

informacje, że realizacja zajęcia nastąpiła właśnie z rachunku VAT. Przyjęto, że wystarczającą informacją dla organu egzekucyjnego, w tym zakresie, będzie wskazanie w poleceniu przelewu skrótu „R-VAT”.

Przyjęto, że informacje, o których mowa w § 2 ust. 2 rozporządzenia mogą dotyczyć więcej niż jednego zajęcia, jeżeli są one należne od tego samego zobowiązanego.

Projektowany § 3 rozporządzenia doprecyzowuje zakres informacji przekazywanych w przypadku zaistnienia odpowiednio zbiegu egzekucji administracyjnych z sądową bądź zbiegu egzekucji administracyjnych. Uznano, że konieczne, jest aby w tym przypadku organ egzekucyjny posiadał również wiedzę o numerach zawiadomień o zajęciu dokonanych przez zbiegające się organy.

W projektowanym § 4 rozporządzenia określono sposób przekazywania przez dłużnika zajętej wierzytelności organowi egzekucyjnemu informacji, o których mowa w § 2–3. Uznano, że informacje te dłużnik zajętej wierzytelności przekaze organowi egzekucyjnemu w poleceniu przelewu a jeżeli z przyczyn technicznych będzie to niemożliwe informacje te mogą zostać przekazane zarówno drogą elektroniczną jak i przez operatora pocztowego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe lub przez swoich pracowników.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 80 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) rozporządzenie zostanie udostępnione w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji.

Rozporządzenie dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego i zostanie przedstawione do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Rozporządzenie nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie realizacji zajęcia egzekucyjnego przez dłużnika zajętej wierzytelności Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Tadeusz Kościński Podsekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jerzy Owczarek Zastępca Dyrektora Departamentu Systemu Podatkowego tel. 22 694 38 86, e-mail: jerzy.owczarek@mf.gov.pl	Data sporządzenia 09.07.2019 r. Źródło: Upoważnienie ustawowe – art. 70 § 2b ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.) Nr w wykazie prac legislacyjnych Ministra Finansów w zakresie działów: budżet, finanse publiczne i instytucje finansowe

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Rozporządzenie wykonuje delegację zawartą w art. 70 § 2b z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), który upoważnia ministra właściwego do spraw finansów publicznych do określenia w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowego zakresu informacji niezbędnych do prawidłowego rozliczenia środków przekazanych organowi egzekucyjnemu przez dłużnika zajętej wierzytelności oraz;
 - 2) sposób przekazywania tych informacji
- mając na względzie zapewnienie identyfikacji realizowanego zajęcia, zobowiązanego, zbiegu egzekucji oraz rachunku, o którym mowa w art. 62a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

Ustawa o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw nakłada na dłużnika zajętej wierzytelności obowiązki związane z realizacją zajęcia egzekucyjnego. Aby realizacja zajęcia egzekucyjnego była prawidłowa niezbędne jest przekazanie dodatkowych informacji organowi egzekucyjnemu przez dłużnika zajętej wierzytelności. Informacje niezbędne dla organu egzekucyjnego, które umożliwią prawidłowe rozliczenie środków pieniężnych to przede wszystkim dokładna identyfikacja zobowiązanego oraz realizowanego zajęcia, ale również data dokonania tej realizacji. Projektowane rozporządzenie określa, te niezbędne informacje, które przyczynią się do prawidłowej realizacji zajęcia przez dłużnika zajętej wierzytelności a jednocześnie usprawnią pracę organu egzekucyjnego związaną z rozliczaniem przekazanych środków pieniężnych w ramach realizacji zajęcia egzekucyjnego.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie szczegółowo określa zakres informacji, które dłużnicy zajętej wierzytelności mają przekazywać organowi egzekucyjnemu wraz z przekazaniem temu organowi środków pieniężnych tytułem realizacji zajęcia egzekucyjnego. Kwestia dokładnej identyfikacji zobowiązanego oraz realizowanego zajęcia egzekucyjnego są kluczowe na wstępnym etapie rozliczenia przekazanych środków pieniężnych. Organ egzekucyjny winien również posiadać wiedzę o zaistniałych zbiegach egzekucji administracyjnych i sądowych do zajętej wierzytelności lub prawa majątkowego. Uzyskując, wraz z przekazaniem środków pieniężnych, informacje np. o zbiegu egzekucji administracyjnej z sądową, organ egzekucyjny będzie miał świadomość, że przekazane środki pieniężne należne są na poczet realizacji zaistniałego zbiegu egzekucji administracyjnej i sądowej. Ta wiedza pozwoli organowi egzekucyjnemu na podjęcie dodatkowych czynności koniecznych do prawidłowego rozliczenia przekazanych środków pieniężnych. Niezbędne jest również ustalenie, w przypadku realizacji zajęcia z rachunku VAT, że realizacja ta nastąpiła właśnie z tego rachunku. Obok określenia zakresu informacji kluczowy jest również sposób ich przekazania przez dłużnika zajętej wierzytelności. Uznano, że co do zasady, informacje te winny zostać przekazane w poleceniu przelewu. Niemniej jednak wzięto pod uwagę

przypadki, w których wskazany sposób przekazania informacji będzie niemożliwy z powodów technicznych. Zaproponowano, że wówczas dłużnik zajętej wierzytelności będzie mógł przekazać ww. informacje drogą elektroniczną bądź w inny sposób np. przez operatora pocztowego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Wierzyciele należności pieniężnych podlegających egzekucji administracyjnej	Brak danych.		Pozytywne – może wpłynąć na szybsze zaspokojenie wierzyciela.
Zobowiązani	Brak danych.		Brak.
Administracyjne organy egzekucyjne	- 388 naczelników urzędów skarbowych, - 47 właściwych organów gminy o statusie miasta, - właściwe organy gminy prowadzące postępowanie egzekucyjne na podstawie porozumień, - Przewodniczący Międzyresortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Finansów, - 43 dyrektorów oddziału ZUS, - 10 dyrektorów oddziałów regionalnych Agencji Mienia Wojskowego, - 16 marszałków województw;	- art. 19 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz: - rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych (Dz. U. poz. 393), - załącznik do ustawy z dnia 24 listopada 1995 r. o zmianie zakresu działania niektórych miast oraz miejskich strefach usług publicznych (Dz. U. poz. 692) oraz ustawa z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy (Dz. U. z 2015 r. poz. 1438, z późn. zm.), - ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161) - ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości w gminach (Dz. U. z 2018 r. poz. 1454)	Pozytywne – uzyskanie informacji zapewniającej prawidłowe rozliczenie środków przekazanych przez dłużnika zajętej wierzytelności usprawni pracę organów egzekucyjnych.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji społecznych. Konsultacje będą trwały 30 dni i będą dostępne dla wszystkich zainteresowanych podmiotów.

Stosownie do treści art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie

podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny. Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego (Dz. U. 2018 r. poz. 2232). Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-,							

	małych i średnich przedsiębiorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
Niemierzalne		
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie będzie miało neutralny wpływ na konkurencyjność i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli, gospodarstwa domowe, a także na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, osób niepełnosprawnych oraz osób starszych. Brak danych w tym zakresie uniemożliwia przedstawienie wyników analizy wpływu projektowanego aktu normatywnego na ww. obszary oddziaływania.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu		
☒ nie dotyczy		
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:		
9. Wpływ na rynek pracy		
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.		
10. Wpływ na pozostałe obszary		
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego		
I kwartał 2020 r.		
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?		
Nie przewiduje się mechanizmów ewaluacji efektów projektu.		
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)		
Brak.		

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW ¹⁾

z dnia

**w sprawie trybu postępowania przy sprzedaży zajętych ruchomości ulegających
szybkemu zepsuciu oraz przechowywaniu i sprzedaży niektórych ruchomości**

Na podstawie art. 109 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa szczególny tryb postępowania przy:

- 1) sprzedaży zajętych ruchomości ulegających szybkemu zepsuciu;
- 2) przechowywaniu i sprzedaży zajętych kosztowności.

§ 2. 1. Ruchomości łatwo psujące się, w szczególności nabiał, owoce i warzywa, bezpośrednio po zajęciu, sprzedaje się podmiotom prowadzącym działalność handlową po cenach rynkowych pomniejszonych o zwyczajową marżę handlową.

2. Ruchomości, o których mowa w ust. 1, sprzedaje się w drodze licytacji publicznej albo przetargu ofert jeżeli:

- 1) zachodzi przypuszczenie, że w wyniku sprzedaży zajętych ruchomości w drodze licytacji publicznej albo przetargu ofert uzyska się korzystniejszą cenę;
- 2) sprzedaż podmiotom prowadzącym działalność handlową nie dojdzie do skutku.

3. W przypadku ruchomości, które nie mogą być dopuszczone do użytku lub spożycia na podstawie odrębnych przepisów, odstępuje się od ich sprzedaży i zwraca zobowiązanemu.

§ 3. 1. Po ujawnieniu u zobowiązanego kosztowności pracownik obsługujący organ egzekucyjny dokonuje ich zajęcia i opisu, wyszczególniając w protokole zajęcia rodzaj, jakość, cechy szczególne, w tym numery, cechy probiercze i znaki, a także cechy zewnętrzne

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1059).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1499, 1629, 2192, 2193 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 730 i ...

każdej zajętej kosztowności. Jeżeli zobowiązany posiada rachunki na zajęte kosztowności lub atesty urzędu probierczego, pracownik obsługujący organ egzekucyjny dokonuje opisu na ich podstawie i czyni o tym wzmiankę w protokole zajęcia.

2. Pracownik obsługujący organ egzekucyjny zaznacza w protokole zajęcia, że oszacowanie kosztowności nastąpi przy udziale biegłego skarbowego.

3. Protokół, o którym mowa w ust. 1, spisuje się w trzech egzemplarzach, z których jeden otrzymuje zobowiązany, jeden pozostaje przy kosztownościach, a jeden – w aktach egzekucyjnych.

4. Po dokonaniu opisu zajętych kosztowności pracownik obsługujący organ egzekucyjny wkłada te kosztowności w obecności zobowiązanego lub dwóch świadków do koperty wraz z jednym egzemplarzem protokołu zajęcia i umieszcza na sklejeniach koperty podpis i odcisk imiennej pieczęci. Zobowiązany lub świadkowie umieszczają na sklejeniach koperty podpis.

5. Po dokonaniu czynności określonych w ust. 1–4 pracownik obsługujący organ egzekucyjny niezwłocznie przekazuje organowi egzekucyjnemu zapieczętowaną kopertę zawierającą kosztowności, którą składa się do kasy pancерnej lub skrytki bankowej będącej w wyłącznej dyspozycji organu egzekucyjnego. Na egzemplarzu protokołu zajęcia przechowywanego w aktach egzekucyjnych pracownik obsługujący organ egzekucyjny zamieszcza adnotację o złożeniu koperty w kasie pancерnej lub skrytce bankowej.

§ 4. 1. Każdorazowe otwarcie koperty zawierającej kosztowności następuje w obecności kierownika komórki organizacyjnej prowadzącej egzekucję administracyjną lub osoby zastępującej oraz dwóch pracowników organu egzekucyjnego.

2. Organ egzekucyjny zawiadamia zobowiązanego o wyznaczonym terminie otwarcia koperty oraz możliwości jego obecności przy tej czynności.

3. Po otwarciu koperty zawierającej kosztowności spisuje się protokół dotyczący nienaruszenia pieczęci i zgodności znajdujących się w niej kosztowności, z których jeden otrzymuje zobowiązany, jeden pozostaje przy kosztownościach, a jeden – w aktach egzekucyjnych.

§ 5. Biegły skarbowy sporządza protokół oszacowania kosztowności, w którym wymienia odrębnie każdą kosztowność, podając jej cechy zewnętrzne, materiał, z którego została wytworzona oraz oszacowaną jej wartość. W protokole oszacowania podaje się

również wartość materiału, z którego kosztowności te zostały wytworzone. Przepis § 4 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 6. Kosztowności sprzedaje się po cenie oszacowania ich wartości podmiotowi prowadzącemu działalność handlową w zakresie tego rodzaju kosztowności albo przekazuje się podmiotowi prowadzącemu sprzedaż komisową tego rodzaju kosztowności. Cena sprzedaży nie może być niższa od ceny oszacowania wartości kosztowności. Z uzyskanej ceny sprzedaży potrąca się prowizję komisową.

§ 7. W przypadku gdy sprzedaż nie dojdzie do skutku w sposób określony w § 6, kosztowności sprzedaje się w drodze licytacji publicznej lub przetargu ofert. Cena wywołania kosztowności nie może być niższa niż wartość materiału, z którego kosztowność została wytworzona.

§ 8. W przypadku niesprzedania kosztowności w drodze licytacji publicznej albo w drodze przetargu ofert, sprzedaje się je na złom jednostkom prowadzącym skup przedmiotów używanych lub surowców wtórnych.

§ 9. Do ruchomości zajętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ³⁾

MINISTER FINANSÓW

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie trybu postępowania przy sprzedaży zajętych ruchomości ulegających szybkiemu zepsuciu oraz przechowywaniu i sprzedaży niektórych ruchomości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1023), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 25 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...).

UZASADNIENIE

Potrzeba wydania nowego rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie trybu postępowania przy sprzedaży zajętych ruchomości ulegających szybkiemu zepsuciu oraz przechowywaniu i sprzedaży niektórych ruchomości jest podyktowana zmianą delegacji ustawowej, o której mowa w art. 109 § 1 w projekcie ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (UD326), zwanym dalej „ustawą zmieniającą”. Aktualnie te kwestie uregulowane są w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie trybu postępowania przy sprzedaży zajętych ruchomości ulegających szybkiemu zepsuciu oraz przechowywaniu i sprzedaży niektórych ruchomości (Dz. U. 2016 r. poz. 1023). Zastąpienie ww. regulacji jest podyktowane zmianą delegacji ustawowej.

W ustawie zmieniającej zaproponowano zmianę w art. 99 § 3 pkt 1 i dodanie § 3a, jak również w art. 100 dodanie § 3b do ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą zmienianą”. Zastąpiono sformułowania: „zajęte wyroby użytkowe ze złota, platyny i srebra” oraz „innej kosztowności”, zwrotem „kosztowności”. Powyższe pojęcie jest szersze i właściwsze oraz podyktowane względami praktycznymi. Nie ma uzasadnienia do wymienia wprost tylko kilku kosztowności, jako wyrobów użytkowych ze złota, platyny i srebra. Dotychczasowy katalog nie uwzględniał np. ruchomości z koralu, bursztynu, perły czy kamienia szlachetnego. Uznano zatem, że racjonalne jest użycie pojęcia „kosztowności” bez odwoływania się do materiału czy kruszcu, z którego została wytworzona zajmowana ruchomość. Zgodnie z projektowanym art. 99 § 3 pkt 1 ustawy zmienianej oszacowanie kosztowności należy do kompetencji biegłego skarbowego. Kosztowność, a zatem każda ruchomość (nie tylko jak jest obecnie wyrób użytkowy ze złota, platyny i srebra) nie będzie mogła być oszacowana poniżej wartości kruszcu lub materiału, z którego została wytworzona (projektowany art. 99 § 3a ustawy zmienianej). Mając na uwadze, powyższe zmiany koniecznym stało się wydanie nowego rozporządzenia na podstawie art. 109 § 1 ustawy zmienianej.

Projekt rozporządzenia został oparty na obowiązującym rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie trybu postępowania przy sprzedaży zajętych ruchomości ulegających szybkiemu zepsuciu oraz przechowywaniu i sprzedaży niektórych ruchomości. W projektowanym rozporządzeniu w § 1 pkt 2 wprowadzono zatem regulację dostosowawczą do przepisów ustawy zmieniającej, polegającą na zastąpieniu sformułowania „przechowywaniu i sprzedaży zajętych ruchomości ze szlachetnych metali, kamieni szlachetnych lub półszlachetnych, pereł naturalnych i hodowlanych oraz koralu i bursztynów” sformułowaniem „przechowywaniu i sprzedaży zajętych kosztowności”. Ponadto, w projektowanym rozporządzeniu dokonano zmian polegających na zastąpieniu wyrazów „egzekutor lub poborca skarbowy” wyrazami „pracownik obsługujący organ egzekucyjny”. Zmiana ma charakter porządkujący i dostosowawczy do zmian w ustawie zmieniającej.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nastąpi z dniem wejścia w życie ustawy zmieniającej.

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 80 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonowania samorządu terytorialnego, w związku z czym zostanie przedstawiony do opinii Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

Zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców (w tym mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców), jak również na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, w szczególności na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej. Nie istnieje również konieczność przedstawiania projektowanego rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, zgodnie z przepisami uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie trybu postępowania przy sprzedaży zajętych ruchomości ulegających szybkiemu zepsuciu oraz przechowywaniu i sprzedaży niektórych ruchomości Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Tadeusz Kościński Podsekretarz Stanu Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Filip Majdowski Zastępca Dyrektora Departamentu Systemu Podatkowego tel. 22 694 38 86 e-mail: filip.majdowski@mf.gov.pl	Data sporządzenia 01.07.2019 Źródło: Inne Upoważnienie ustawowe – art. 109 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.) Nr w wykazie prac

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Potrzeba wydania rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie trybu postępowania przy sprzedaży zajętych ruchomości ulegających szybkiemu zepsuciu oraz przechowywaniu i sprzedaży niektórych ruchomości wynika z konieczności dostosowania przepisów rozporządzenia do przepisów projektu ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (UD326). Aktualnie te kwestie uregulowane są w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 20 maja 2014 r. w sprawie trybu postępowania przy sprzedaży zajętych ruchomości ulegających szybkiemu zepsuciu oraz przechowywaniu i sprzedaży niektórych ruchomości jest podyktowana zmianą delegacji ustawowej (Dz. U. 2016 r. poz. 1023).

Projekt ustawy przewiduje zmianę delegacji ustawowej stanowiącej upoważnienie do wydania rozporządzenia, o której mowa w art. 109 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), w związku z powyższym konieczne będzie wydanie nowego rozporządzenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt ma na celu uwzględnienie zmian wynikających z projektu ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (UD326) w zakresie egzekucji z zajętych ruchomości ze szlachetnych metali, kamieni szlachetnych i półszlachetnych, pereł naturalnych i hodowlanych, koralu i bursztynów. Ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji zawiera niejednolite nazewnictwo w zakresie egzekucji z ruchomości będących kosztownościami. W projekcie ustawy (UD326) zaproponowano zmianę w art. 99 § 3 pkt 1 i dodanie § 3a, jak również w art. 100 dodanie § 3b do ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Zastąpiono sformułowania: „zajęte wyroby użytkowe ze złota, platyny i srebra” oraz „innej kosztowności”, zwrotem „kosztowności”. Powyższe doprecyzowanie jest szersze i właściwsze oraz podyktowane względami praktycznymi. Nie ma uzasadnienia do wymienienia wprost tylko kilku kosztowności, jako wyrobów użytkowych ze złota, platyny i srebra. Dotychczasowy katalog nie uwzględniał np. ruchomości z koralu, bursztynu, pereł czy kamienia szlachetnego. Uznano zatem, że racjonalne jest określenie „kosztowności,” bez odwoływania się do materiału czy kruszcu, z którego została wytworzona zajmowana ruchomość. Zgodnie z projektowanym art. 99 § 3 pkt 1 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oszacowanie kosztowności należy do kompetencji biegłego skarbowego. Kosztowność, a zatem każda ruchomość, a nie tylko jak dotychczas wyrób użytkowy ze złota, platyny i srebra, nie będzie mogła być oszacowana poniżej wartości kruszcu lub materiału, z którego została wytworzona (projektowany art. 99 § 3a ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji).

Ponadto dokonano zmian polegających na zastąpieniu w rozporządzeniu wyrazów „egzekutor lub poborca skarbowy” wyrazami „pracownik obsługujący organ egzekucyjny”. Zmiana ma charakter porządkujący i dostosowawczy do zmian w ustawie zmieniającej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak informacji.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
naczelnicy urzędów	388	Rozporządzenie Ministra	Neutralne

skarbowych jako organy egzekucyjne i likwidacyjne		Rozwoju i Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych oraz siedziby dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (Dz. U. poz. 393)	
naczelnicy urzędów celno-skarbowych jako organy likwidacyjne	16	Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych oraz siedziby dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (Dz. U. poz. 393)	Neutralne
Administracyjne organy egzekucyjne inne niż naczelnicy urzędów skarbowych i naczelnicy urzędów celno-skarbowych	- 47 właściwych organów gminy o statusie miasta, - właściwe organy gminy prowadzące postępowanie egzekucyjne na podstawie porozumień, - 16 marszałków województw;	- art. 19 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz: - załącznik do ustawy o zmianie zakresu działania niektórych miast oraz miejskich strefach usług publicznych (Dz. U. poz. 692) oraz ustawa z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy (Dz. U. z 2015 r. poz. 1438), - ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161), - ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości w gminach (Dz. U. z 2017 r. poz. 1289);	Neutralne
Zobowiązani	brak danych		Neutralne – rozwiązanie nie wpływa na zapewnienie praw zobowiązanego w toku postępowania egzekucyjnego.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy nie był przedmiotem prekonsultacji i będzie przedmiotem konsultacji społecznych. Stosownie do treści art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) zostanie udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego

Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny. Konsultacje będą trwały 30 dni i będą dostępne dla wszystkich zainteresowanych podmiotów.												
6. Wpływ na sektor finansów publicznych												
(ceny stałe z r.)		Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]										
		0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania		Rozwiązania przyjęte w projekcie nie spowodują zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych.										
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.										
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe												
		Skutki										
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)				
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa											
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw											
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe											
Niemierzalne												
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowana regulacja nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe. Nie wpłynie również na sytuację ekonomiczną i społeczną osób niepełnosprawnych oraz osób starszych. Projektowane przepisy rozporządzenia dotyczą dostosowania do przepisów projektu ustawy (UD326) w zakresie doprecyzowania sformułowań w egzekucji z zajętych ruchomości stanowiących kosztowności.										
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu												
☒ nie dotyczy												

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne: ...	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:			
9. Wpływ na rynek pracy			
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne: ...		☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na wymienione obszary.		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Przewiduje się wejście w życie z dniem wejścia w życie projektu ustawy (UD326).			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Ze względu na przedmiot regulacji nie przewiduje się mechanizmów ewaluacji efektów projektu.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

w sprawie wzorów zarządzenia zabezpieczenia

Na podstawie art. 156 § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór:

- 1) zarządzenia zabezpieczenia stosowanego w zabezpieczaniu należności pieniężnych, stanowiący załącznik nr 1 do rozporządzenia;
- 2) kolejnego zarządzenia zabezpieczenia stosowanego w zabezpieczaniu należności pieniężnych, stanowiący załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia³⁾.

MINISTER FINANSÓW

w porozumieniu:

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1059).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 1356, 1499, 1629, 2192, 2193 i 2432 oraz z 2019 r. poz. 730 i....

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 16 maja 2014 r. w sprawie wzoru zarządzenia zabezpieczenia (Dz. U. poz. 645), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zgodnie z art. 25 ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...)

UZASADNIENIE

W związku ze zmianami w zakresie elementów zarządzenia zabezpieczenia oraz wprowadzeniem kolejnego zarządzenia zabezpieczenia w ustawie z dnia ... o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą zmieniającą”, konieczne jest dostosowanie wzoru zarządzenia zabezpieczenia oraz określenie wzoru kolejnego zarządzenia zabezpieczenia. Określenie wzorów zarządzenia zabezpieczenia oraz wzoru kolejnego zarządzenia zabezpieczenia przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych wynika z delegacji ustawowej zawartej w zmienianym art. 156 § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.).

Projekt wzoru zarządzenia zabezpieczenia (ZZ-1), stanowiący załącznik nr 1, zawiera treść analogiczną do obowiązującego wzoru zarządzenia zabezpieczenia stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 maja 2014 r. w sprawie wzoru zarządzenia zabezpieczenia (Dz. U. poz. 645). Nowy wzór uwzględnia zmiany wprowadzone w ustawie zmieniającej w zakresie elementów zarządzenia zabezpieczenia. W porównaniu do dotychczas obowiązującego wzoru zrezygnowano z części B „Dane małżonka zobowiązanego”, co spowodowało zmianę numeracji kolejnych części. Jednocześnie dodano część dotyczącą informacji o nadaniu przez organ egzekucyjny klauzuli o przyjęciu zarządzenia zabezpieczenia do wykonania. Ponadto, w części „Oznaczenie i wniosek wierzyciela” dodano odnośniki dotyczące sposobu wypełniania rubryki dotyczącej wniosku o dokonanie zabezpieczenia należności pieniężnych. Jednocześnie z części tej wyodrębniono, przeredagowano i umieszczono przed pouczeniami informację o zgodności danych wydruku z danymi z zarządzenia zabezpieczenia. Przeredagowano również pouczenia dla zobowiązanego. Pouczenie zobowiązanego o sposobie i skutkach wniesienia przez zobowiązanego zarzutów w sprawie zabezpieczenia, stosownie do zmienianego art. 156 § 1 pkt 8 ustawy. Zobowiązany będzie pouczany, iż przysługuje mu prawo wniesienia do wierzyciela, za pośrednictwem organu egzekucyjnego, zarzutu w sprawie zabezpieczenia. Natomiast w zakresie skutków wniesienia zarzutu pouczenie zostało dostosowane do zmienianego art. 35 § 1 ustawy. Zobowiązany będzie informowany, iż wniesienie zarzutu w sprawie zabezpieczenia, w terminie 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu odpisu/wydruku zarządzenia zabezpieczenia, zawiesza postępowanie zabezpieczające, z dniem doręczenia tego zarzutu organowi egzekucyjnemu do czasu zawiadomienia tego organu o wydaniu ostatecznego postanowienia w sprawie tego zarzutu oraz, że wniesienie zarzutu po tym terminie nie zawiesza postępowania zabezpieczającego. Zmianie uległo również pouczenie zobowiązanego o skutkach niezawiadomienia organu egzekucyjnego o zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby, stosownie do dodawanego w art. 156 § 1 pkt 8a ustawy oraz zmienianego art. 36 § 3 i 3a ustawy. Zobowiązany będzie pouczany również, że w razie zaniechania tego zawiadomienia doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny. Dodano także pouczenie zobowiązanego o prawie wniesienia przez jego małżonka sprzeciwu w sprawie zabezpieczenia na majątku wspólnym, zgodnie z nowym elementem zarządzenia zabezpieczenia zawartym w art. 156 § 1 pkt 8b ustawy. W nowym wzorze zarządzenia zabezpieczenia zobowiązany zostanie pouczony, iż małżonkowi zobowiązanego przysługuje prawo wniesienia do wierzyciela, za pośrednictwem organu egzekucyjnego, sprzeciwu w sprawie zabezpieczenia na majątku wspólnym oraz że sprzeciw może być wniesiony jeden raz w postępowaniu zabezpieczającym. Jednocześnie w celu zapewnienia wierzycielowi możliwości prawidłowego i zgodnego z przepisami ustawy zmieniającej wydania zarządzenia zabezpieczenia w części ogólnej objaśnień zmianie ulegnie

treść instrukcji dla wierzyciela. Zmianie uległa również treść pouczeń do zawartych we wzorze zarządzenia odnośników oraz objaśnienia do wypełniania poszczególnych części wzoru. Wprowadzone zmiany obejmują również zmiany porządkowe. W części ogólnej wzoru w poz. nr 2 doprecyzowano datę wydania zarządzenia, natomiast w poz. nr 5 uszczegółowiono cel wydania dalszego zarządzenia zabezpieczenia. Ponadto uaktualniono powołane we wzorze publikatory.

W załączniku nr 2 określono nowy wzór kolejnego zarządzenia zabezpieczenia (KZZ). Został on oparty na wzorze ZZ-1 zarządzenia zabezpieczenia z uwzględnieniem elementów określonych ustawą zmieniającą tj. zmieniono podstawę prawną wystawienia zarządzenia zabezpieczenia, dodano numer porządkowy oraz oznaczenie celu, dla którego został wydany (zabezpieczenie nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka). Zgodnie z art 156a ustawy kolejne zarządzenie zabezpieczenia wierzyciel będzie mógł wystawić w celu umożliwienia dokonania zabezpieczenia na nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka, w przypadku gdy odpowiedzialność zobowiązanego obejmuje majątek osobisty zobowiązanego i jego małżonka, jeżeli postępowanie zabezpieczające zostało wszczęte na podstawie zarządzenia zabezpieczenia, w którym nie został wskazany małżonek zobowiązanego. W odróżnieniu od wzoru ZZ-1 wzór KZZ zawiera część B dotyczącą danych małżonka zobowiązanego. Ponadto zmianie uległa część dotycząca oznaczenia wierzyciela. W części tej zrezygnowano z wniosku wierzyciela o dokonanie zabezpieczenia należności pieniężnych. Usunięciu uległy również części wzoru dotyczące nadania klauzuli organu egzekucyjnego oraz część dotycząca potwierdzenia odbioru zarządzenia zabezpieczenia. W związku z dokonanymi zmianami doprecyzowano objaśnienia dotyczące sporządzania zarządzenia zabezpieczenia.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia podyktowane jest wejściem w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw. Projektuje się, że przepisy rozporządzenia wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Wzory zarządzeń zabezpieczenia nie powinny bowiem odbiegać od obowiązującego stanu prawnego.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej. Nie istniała również konieczność przedstawiania projektowanego rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, zgodnie z przepisami uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Stosownie do treści art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 Regulaminu pracy Rady Ministrów projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie wzorów zarządzenia zabezpieczenia	Data sporządzenia 9 lipca 2019 r.
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów i Ministerstwo Sprawiedliwości	Źródło: Upoważnienie ustawowe – art. 156 § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.)
Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Tadeusz Kościński, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów	Nr w wykazie prac:
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jerzy Owczarek, Z-ca Dyrektora Departamentu Systemu Podatkowego tel. 22 694 38-86; e-mail: sekretariat.sp@mf.gov.pl	

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia dostosowuje wzór zarządzenia zabezpieczenia do zmian wynikających z ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...) w zakresie elementów zarządzenia zabezpieczenia oraz określa wzór kolejnego zarządzenia zabezpieczenia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projekt wzoru zarządzenia zabezpieczenia (ZZ-1), stanowiący załącznik nr 1, zawiera treść analogiczną do obowiązującego wzoru zarządzenia zabezpieczenia stanowiącego załącznik do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 maja 2014 r. w sprawie wzoru zarządzenia zabezpieczenia (Dz. U. poz. 645). Nowy wzór uwzględnia zmiany wprowadzone w ustawie zmieniającej w zakresie elementów zarządzenia zabezpieczenia. W porównaniu do dotychczas obowiązującego wzoru zrezygnowano z części B „Dane małżonka zobowiązanego”, co spowodowało zmianę numeracji kolejnych części. Jednocześnie dodano część dotyczącą informacji o nadaniu przez organ egzekucyjny klauzuli o przyjęciu zarządzenia zabezpieczenia do wykonania. Ponadto, w części „Oznaczenie i wniosek wierzyciela” dodano odnośniki dotyczące sposobu wypełniania rubryki dotyczącej wniosku o dokonanie zabezpieczenia należności pieniężnych. Jednocześnie z części tej wyodrębniono, przeredagowano i umieszczono przed pouczeniami informację o zgodności danych wydruku z danymi z zarządzenia zabezpieczenia. Przeredagowano również pouczenia dla zobowiązanego. Pouczenie zobowiązanego o sposobie i skutkach wniesienia przez zobowiązanego zarzutów w sprawie zabezpieczenia, stosownie do zmienianego art. 156 § 1 pkt 8 ustawy. Zobowiązany będzie pouczany, iż przysługuje mu prawo wniesienia do wierzyciela, za pośrednictwem organu egzekucyjnego, zarzutu w sprawie zabezpieczenia. Natomiast w zakresie skutków wniesienia zarzutu pouczenie zostało dostosowane do zmienianego art. 35 § 1 ustawy. Zobowiązany będzie informowany, iż wniesienie zarzutu w sprawie zabezpieczenia, w terminie 7 dni od dnia doręczenia zobowiązanemu odpisu odpisu/wydruku zarządzenia zabezpieczenia, zawiesza postępowanie zabezpieczające, z dniem doręczenia tego zarzutu organowi egzekucyjnemu do czasu zawiadomienia tego organu o wydaniu ostatecznego postanowienia w sprawie tego zarzutu oraz, że wniesienie zarzutu po tym terminie nie zawiesza postępowania zabezpieczającego. Zmianie uległo również pouczenie zobowiązanego o skutkach niezawiadomienia organu egzekucyjnego o zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby, stosownie do dodawanego w art. 156 § 1 pkt 8a ustawy oraz zmienianego art. 36 § 3 i 3a ustawy. Zobowiązany będzie pouczany również, że w razie zaniechania tego zawiadomienia doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny. Dodano także pouczenie zobowiązanego o prawie wniesienia przez jego małżonka sprzeciwu w sprawie zabezpieczenia na majątku wspólnym, zgodnie z nowym elementem zarządzenia zabezpieczenia zawartym w art. 156 § 1 pkt 8b ustawy. W nowym wzorze zarządzenia zabezpieczenia zobowiązany zostanie pouczony, iż małżonkowi zobowiązanego przysługuje prawo wniesienia do wierzyciela, za pośrednictwem organu egzekucyjnego, sprzeciwu w sprawie zabezpieczenia na majątku wspólnym oraz że sprzeciw może być wniesiony jeden raz w postępowaniu zabezpieczającym. Jednocześnie w celu zapewnienia wierzycielowi możliwości prawidłowego i zgodnego z przepisami ustawy zmieniającej wydania zarządzenia zabezpieczenia w części ogólnej objaśnień zmianie ulegnie treść instrukcji dla wierzyciela. Zmianie uległa również treść pouczeń do zawartych we wzorze zarządzenia odnośników oraz objaśnienia do wypełniania poszczególnych części wzoru. Wprowadzone zmiany obejmują również zmiany

porządkowe. W części ogólnej wzoru w poz. nr 2 doprecyzowano datę wydania zarządzenia, natomiast w poz. nr 5 uszczegółowiono cel wydania dalszego zarządzenia zabezpieczenia. Ponadto uaktualniono powołane we wzorze publikatory.

W załączniku nr 2 określono nowy wzór kolejnego zarządzenia zabezpieczenia (KZZ). Został on oparty na wzorze ZZ-1 zarządzenia zabezpieczenia z uwzględnieniem elementów określonych ustawą zmieniającą tj. zmieniono podstawę prawną wystawienia zarządzenia zabezpieczenia, dodano numer porządkowy oraz oznaczenie celu, dla którego został wydany (zabezpieczenie nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka). Zgodnie z art 156a ustawy kolejne zarządzenie zabezpieczenia wierzyciel będzie mógł wystawić w celu umożliwienia dokonania zabezpieczenia na nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka, w przypadku gdy odpowiedzialność zobowiązanego obejmuje majątek osobisty zobowiązanego i jego małżonka, jeżeli postępowanie zabezpieczające zostało wszczęte na podstawie zarządzenia zabezpieczenia, w którym nie został wskazany małżonek zobowiązanego. W odróżnieniu od wzoru ZZ-1 wzór KZZ zawiera część B dotycząca danych małżonka zobowiązanego. Ponadto zmianie uległa część dotycząca oznaczenia wierzyciela. W części tej zrezygnowano z wniosku wierzyciela o dokonanie zabezpieczenia należności pieniężnych. Usunięciu uległy również części wzoru dotyczące nadania klauzuli organu egzekucyjnego oraz część dotycząca potwierdzenia odbioru zarządzenia zabezpieczenia. W związku z dokonanymi zmianami doprecyzowano objaśnienia dotyczące sporządzania zarządzenia zabezpieczenia.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Naczelnicy urzędów skarbowych	388	Rozporządzenie Ministra Rozwoju i Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych oraz siedziby dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (Dz. U. poz. 393)	Umożliwienie realizacji zajęć zabezpieczających. Pozostanie bez wpływu na administracyjne postępowania zabezpieczające.
Wierzyciele należności pieniężnych podlegających zabezpieczeniu administracyjnemu	Brak danych.		Zapewnienie stosowania właściwych wzorów zarządzenia zabezpieczenia należności pieniężnych.
Zobowiązani	ok. 2 mln		Uzyskanie informacji o nowych zasadach rozpatrywania zarzutów, nowym środku prawnym przysługującym małżonkowi zobowiązanego oraz o skutkach niezawiadomienia organu egzekucyjnego o zmianie miejsca zamieszkania lub siedziby.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji publicznych i opiniowania, w ramach których zostanie przedstawiony następującym podmiotom: Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Agencji Mienia Wojskowego, Poczcie Polskiej S.A., Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Związkowi Miast Polskich, Związkowi Gmin

Wiejskich RP, Unii Metropolii Polskich, Związkowi Województw RP, Komisji Nadzoru Finansowego, Związkowi Przedsiębiorców i Pracodawców, Urzędowi Komunikacji Elektronicznej.

Stosownie do treści art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbiningowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji, w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny w celu umożliwienia zgłaszania opinii na jego temat przez wszystkie zainteresowane podmioty.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego (Dz. U. poz. 1240, z późn. zm.). Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											Łącznie (0-10)
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Źródła finansowania	Rozwiązania przyjęte w projekcie nie spowodują zwiększenia wydatków ani zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych.											
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.											

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców (w tym mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców), jak również na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, w szczególności na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.	
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu			
☒ nie dotyczy			
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:		☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.		☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy	
Komentarz:			
9. Wpływ na rynek pracy			
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.			
10. Wpływ na pozostałe obszary			
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:		☐ demografia ☐ mienie państwowe ☐ informatyzacja ☐ zdrowie	
Omówienie wpływu	Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na wymienione obszary.		
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego			
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia podyktowane jest wejściem w życie ustawy z dnia o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw. Projektuje się, że przepisy rozporządzenia wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Wzory zarządzeń zabezpieczenia nie powinny bowiem odbiegać od obowiązującego stanu prawnego.			
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?			
Nie przewiduje się mechanizmów ewaluacji efektów projektu.			
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)			

ZZ-1 (1)	ZARZĄDZENIE ZABEZPIECZENIA STOSOWANE PRZY ZABEZPIECZANIU NALEŻNOŚCI PIENIĘŻNYCH		Numer systemowy sprawy organu egzekucyjnego			
Podstawa prawna: ustawa z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą”¹⁾						
☐ art. 154 ☐ art. 155						
1. Numer zarządzenia zabezpieczenia		2. Data wydania zarządzenia zabezpieczenia		3. Rodzaj dokumentu ¹⁾ ☐ 1. zarządzenie zabezpieczenia ☐ 2. zmienione zarządzenie zabezpieczenia		
4. Numer porządkowy dalszego zarządzenia zabezpieczenia ²⁾			5. Cel wydania dalszego zarządzenia zabezpieczenia ¹⁾²⁾ ☐ 1. zabezpieczenie hipoteką przymusową, w tym hipoteka morską przymusową ☐ 2. ustanowienie zakazu zbywania i obciążania nieruchomości			
6. Adnotacja dotycząca ponownie wydanego zarządzenia zabezpieczenia/zmienionego zarządzenia zabezpieczenia ²⁾						
A. DANE ZOBOWIĄZANEGO/ZOBOWIĄZANYCH (MAŁŻONKÓW ODPOWIEDZIALNYCH SOLIDARNIE)						
A.1.	1. Rodzaj zobowiązanego ¹⁾ ☐ 1. osoba fizyczna ☐ 2. podmiot niebędący osobą fizyczną					
	2. Imię ³⁾		3. Nazwisko/Nazwa			
	4. Kraj		5. Województwo		6. Powiat	
	7. Gmina		8. Ulica		9. Numer domu	10. Numer lokalu
	11. Miejscowość		12. Kod pocztowy		13. Poczta	
	14. NIP		15. Numer PESEL ³⁾		16. REGON	
	17. Data urodzenia ³⁾		18. Imię ojca ³⁾		19. Imię matki ³⁾	
	20. Numer telefonu		21. Adres e-mail			
	22. Pracodawca zobowiązanego i jego adres ³⁾					
B. DANE WSPÓLNIKÓW SPÓŁKI NIEPOSIADAJĄCEJ OSOBOWOŚCI PRAWNEJ²⁾						
B.1.	1. Imię ³⁾		2. Nazwisko/Nazwa			
	3. Kraj		4. Województwo		5. Powiat	
	6. Gmina		7. Ulica		8. Numer domu	9. Numer lokalu
	10. Miejscowość		11. Kod pocztowy		12. Poczta	
	13. NIP		14. Numer PESEL ³⁾			
	15. Numer telefonu		16. Adres e-mail			
	C. DANE DOTYCZĄCE NALEŻNOŚCI PIENIĘŻNEJ I ZABEZPIECZENIA					
	1. Podstawa prawna obowiązku ¹⁾ ☐ 1. z mocy prawa ☐ 2. dokument, o którym mowa w art. 3a § 1 ustawy ☐ 3. orzeczenie		2. Identyfikacja podstawy prawnej obowiązku		3. Data wydania orzeczenia	
	4. Okoliczności świadczące o wystąpieniu możliwości utrudnienia bądź udaremnienia egzekucji ¹⁾ ☐ 1. brak płynności finansowej zobowiązanego ☐ 2. unikanie wykonania przez zobowiązanego obowiązku przez nieujawnienie zobowiązań powstających z mocy prawa lub nierzetelne prowadzenie ksiąg podatkowych ☐ 3. dokonywanie przez zobowiązanego wyprzedaży majątku ☐ 4. niezłożenie oświadczenia, o którym mowa w art. 39 § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa, mimo wezwania do jego złożenia albo niewykazanie w złożonym oświadczeniu wszystkich rzeczy lub praw podlegających ujawnieniu ☐ 5. inne okoliczności					
	5. Opis okoliczności wskazanych w poz. 4 ²⁾					
	6. Składniki majątkowe zobowiązanego ²⁾					

C.1.		
1. Kwota należności pieniężnej	2. Rodzaj należności pieniężnej	3. Kwota odsetek
Data powstania należności pieniężnej/okres, którego dotyczy należność pieniężna		
4. data/od dnia:	5. do dnia:	
D. INFORMACJA WIERZycIELA O NADANIU PRZEZ ORGAN EGZEKUCYJNY KLAUZULI O PRZYJĘCIU ZARZĄDZENIA ZABEZPIECZENIA DO WYKONANIA²⁾		
1. Nazwa organu egzekucyjnego, który nadał klauzulę o przyjęciu zarządzenia zabezpieczenia do wykonania	2. Data nadania klauzuli	
E. OZNACZENIE I WNIOSEK WIERZycIELA		
1. Nazwa wierzyciela	2. Adres siedziby wierzyciela	
3. NIP wierzyciela	4. REGON wierzyciela	
Na podstawie art. 155a ustawy wnoszę o dokonanie zabezpieczenia należności pieniężnych ²⁾⁴⁾		5. Imię, nazwisko, stanowisko służbowe osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela
F. OZNACZENIE I KLAUZULA ORGANU EGZEKUCYJNEGO²⁾		
Na podstawie art. 156 § 1 pkt 7 ustawy przyjmuję zarządzenie zabezpieczenia do wykonania		2. Imię, nazwisko, stanowisko służbowe i podpis osoby upoważnionej do działania w imieniu organu egzekucyjnego
1. Nazwa i adres siedziby organu egzekucyjnego		3. Data nadania klauzuli
G. POTWIERDZENIE ODBIORU ODPISU/WYDRUKU ZARZĄDZENIA ZABEZPIECZENIA²⁾		
1. Data doręczenia odpisu/wydruku zarządzenia zabezpieczenia	2. Czytelny podpis otrzymującego odpis/wydruk zarządzenia zabezpieczenia	3. Podpis doręczającego odpis/wydruk zarządzenia zabezpieczenia
Dane zawarte w wydruku zarządzenia zabezpieczenia odpowiadają danym zawartym w zarządzeniu zabezpieczenia wydanym przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej. ⁵⁾		
POUCZENIE Zabezpieczenie należności pieniężnych może być dokonane przez: zajęcie pieniędzy, wynagrodzenia za pracę, wierzytelności z rachunków bankowych, innych wierzytelności i praw majątkowych lub ruchomości; obciążenie nieruchomości zobowiązanego hipoteką przymusową, w tym przez złożenie dokumentów do zbioru dokumentów w przypadku nieruchomości, która nie ma urzędzonej księgi wieczystej; obciążenie statku morskiego lub statku morskiego w budowie zastawem wpisanym do rejestru okrętowego (hipoteka morska przymusowa); ustanowienie zakazu zbywania i obciążania nieruchomości, która nie ma urzędzonej księgi wieczystej albo której księga wieczysta zginęła lub uległa zniszczeniu; ustanowienie zakazu zbywania spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu. Jeżeli w części A zarządzenia zabezpieczenia wpisano jako zobowiązanych dane małżonków zarządzenie zabezpieczenia stanowi podstawę do dokonania zabezpieczenia na majątku wspólnym zobowiązanego i jego małżonka, zwanym dalej „majątkiem wspólnym”, oraz na ich majątkach osobistych. Jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami odpowiedzialność zobowiązanego za należność pieniężną i odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie obejmuje majątek osobisty zobowiązanego i majątek wspólny, podstawą do zabezpieczenia należności pieniężnych z majątku osobistego zobowiązanego i majątku wspólnego jest zarządzenie zabezpieczenia wystawione na zobowiązanego. Zgodnie z art. 27f w związku z art. 166b ustawy małżonkowi zobowiązanego przysługuje prawo wniesienia do wierzyciela, za pośrednictwem organu egzekucyjnego, sprzeciwu w sprawie odpowiedzialności majątkiem wspólnym. Sprzeciw może być wniesiony jeden raz w postępowaniu zabezpieczającym. Podstawą sprzeciwu jest ograniczenie, zniesienie, wyłączenie lub ustanie odpowiedzialności całością albo częścią majątku wspólnego. Zgodnie z art. 33 § 1 w związku z art. 166b ustawy zobowiązanemu przysługuje prawo wniesienia do wierzyciela, za pośrednictwem organu egzekucyjnego, zarzutu w sprawie zabezpieczenia. Zgodnie z art. 35 w związku z art. 166b ustawy wniesienie przez zobowiązanego zarzutu w sprawie zabezpieczenia, nie później niż w terminie 7 dni od dnia doręczenia odpisu/wydruku zarządzenia zabezpieczenia, zawiesza postępowanie zabezpieczające w całości albo w części z dniem doręczenia tego zarzutu organowi egzekucyjnemu do czasu zawiadomienia tego organu o wydaniu ostatecznego postanowienia w sprawie tego zarzutu. Wniesienie zarzutu po upływie terminu 7 dni od dnia doręczenia odpisu/wydruku zarządzenia zabezpieczenia nie zawiesza postępowania zabezpieczającego. W przypadku zmienionego zarządzenia zabezpieczenia zobowiązanemu nie przysługuje prawo zgłoszenia zarzutów w sprawie zabezpieczenia. Zabezpieczenie należności pieniężnej może być dokonane, na wniosek zobowiązanego, przez złożenie kaucji w gotówce albo w innej postaci zgodnie z art. 166 ustawy. Zgodnie z art. 36 § 3 i 3a w związku z art. 166b ustawy zobowiązany, przeciwko któremu wszczęto postępowanie zabezpieczające, ma obowiązek niezwłocznie zawiadomić organ egzekucyjny o zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby. W razie niewykonania tego obowiązku, doręczenie pisma organu egzekucyjnego pod dotychczasowym adresem jest skuteczne. Na zobowiązanego, który nie zawiadomił organu egzekucyjnego o zmianie miejsca zamieszkania lub siedziby może być nałożona kara pieniężna na podstawie art. 168d § 3 pkt 1 lit. a (tj. pierwszy ustawy).		

OBJAŚNIENIA DOTYCZĄCE SPORZĄDZANIA ZARZĄDZENIA ZABEZPIECZENIA (ZZ-1)

Wierzyciel wypełnia tylko pozycje niezaciemnione. Zgodnie z art. 156 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą” obowiązkiem jest wypełnienie pozycji dotyczącej:

- oznaczenia wierzyciela;
- wskazania imienia i nazwiska lub nazwy zobowiązanego i jego adresu, przez który rozumie się

- ostatni znany wierzycielowi adres miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego;
- numeru PESEL, NIP lub REGON zobowiązanego, jeżeli zobowiązany taki numer posiada;
 - treści obowiązku podlegającego zabezpieczeniu, podstawy prawnej tego obowiązku, określenia wysokości należności pieniężnej i rodzaju;
 - wskazania podstawy prawnej zabezpieczenia obowiązku;
 - wskazania okoliczności świadczących o wystąpieniu możliwości utrudnienia bądź udaremnienia egzekucji;
 - daty wydania zarządzenia zabezpieczenia, nazwę wierzyciela, który je wydał, oraz imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela.

W pozostałym zakresie wierzyciel podaje dane będące w jego posiadaniu.

Organ egzekucyjny wypełnia pozycje zaciemnione.

Kwoty należności pieniężnych, w tym odsetek, podaje się w złotych i groszach zaokrąglonych zgodnie z art. 27a § 3 ustawy.

Datę podaje się w formacie dd-mm-rrrr.

¹⁾ Zaznacza się właściwy kwadrat, wstawiając znak „x”.

²⁾ W przypadku niewypełniania pozycja (część) może zostać pominięta (niewydrukowana).

³⁾ Pozycji nie wypełnia się w przypadku zobowiązanego niebędącego osobą fizyczną.

⁴⁾ Pozycji nie wypełnia się w przypadku wydania dalszego zarządzenia zabezpieczenia.

⁵⁾ Pole dodaje się w przypadku zarządzenia zabezpieczenia wydanego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej.

Część ogólna

W przypadku wystawiania zmienionego zarządzenia zabezpieczenia w:

- poz. 1 - wpisuje się numer zmienianego (dotychczasowego) zarządzenia zabezpieczenia;
- poz. 2 - wpisuje się datę wystawienia zmienionego zarządzenia zabezpieczenia;
- poz. 3 - zaznacza się kwadrat 2.

W przypadku wystawiania dalszego zarządzenia zabezpieczenia/dalszego zmienionego zarządzenia zabezpieczenia w:

- poz. 1 - wpisuje się numer dotychczasowego zarządzenia zabezpieczenia/zmienionego zarządzenia zabezpieczenia;
- poz. 2 - wpisuje się datę wystawienia dotychczasowego zarządzenia zabezpieczenia/zmienionego zarządzenia zabezpieczenia;
- wypełnia się poz. 4 i 5.

W przypadku ponownego wydania zarządzenia zabezpieczenia/zmienionego zarządzenia zabezpieczenia w:

- poz. 1 - wpisuje się numer utraconego zarządzenia zabezpieczenia/zmienionego zarządzenia zabezpieczenia;
- poz. 2 - wpisuje się datę wystawienia ponownie wydanego zarządzenia zabezpieczenia/zmienionego zarządzenia zabezpieczenia;
- poz. 6 - umieszcza się adnotację: „Zarządzenie zabezpieczenia/zmienione zarządzenie zabezpieczenia zostało ponownie wydane w związku z postanowieniem ...(należy wskazać wierzyciela) nr ... z dnia ... o utracie zarządzenia zabezpieczenia/zmienionego zarządzenia zabezpieczenia nr ... z dnia ...”.

Część A

Jeżeli zarządzenie zabezpieczenia obejmuje należność pieniężną, za którą odpowiedzialni są małżonkowie solidarnie, po bloku A.1. wierzyciel dodaje i wypełnia blok A.2.

W bloku A.2. pozycji 4-13 nie wypełnia się, jeżeli dane te są takie same jak w poz. 4-13 bloku A.1.

W przypadku, gdy małżonkowie podlegają różnej właściwości miejscowej organów egzekucyjnych oraz w przypadku innych zobowiązanych solidarnie wierzyciel wystawia odrębne zarządzenie zabezpieczenia na każdego zobowiązanego.

Część B

Wypełnia się wyłącznie w przypadku, gdy zobowiązany wymieniony w części A.1. jest spółką nieposiadającą osobowości prawnej.

Po bloku C.1. dodaje się bloki C.2., C.3., itd. w liczbie odpowiadającej liczbie współników spółki nieposiadającej osobowości prawnej.

Część C

Poz. 2 - wpisuje się identyfikację podstawy prawnej obowiązku wskazanej w poz. 1. W przypadku zakreslenia kwadratu:

- 1 - wpisuje się oznaczenie przepisu prawa, z którego wynika zabezpieczany obowiązek;
- 2 - wpisuje się rodzaj dokumentu, o którym mowa w art. 3a ustawy;
- 3 - wpisuje się rodzaj i numer orzeczenia.

Poz. 3 - wypełnia się w przypadku zaznaczenia w poz. 1 kwadratu 3.

Poz. 5 - nie wypełnia się w przypadku, gdy podstawą prawną wystawienia zarządzenia zabezpieczenia jest decyzja o zabezpieczeniu.

Poz. 6 – wypełnia się, gdy wierzycielowi znane są składniki majątkowe zobowiązanego, na których możliwe jest dokonanie zabezpieczenia.

W przypadku wystawienia zarządzenia zabezpieczenia w odniesieniu do kilku należności pieniężnych po bloku C.1., dodaje się bloki C.2., C.3., itd. W każdym bloku wpisuje się odrębną należność pieniężną.

Blok C.1. i następne bloki

Poz. 3 - wpisuje się kwotę odsetek z tytułu niezapłacenia należności pieniężnej w terminie obliczoną na dzień wystawienia zarządzenia zabezpieczenia.

Poz. 4 - wpisuje się datę powstania należności pieniężnej lub datę początkową okresu, którego dotyczy należność pieniężna.

Poz. 5 - wpisuje się datę końcową okresu, którego dotyczy należność pieniężna.

Część D

Wypełnia się w przypadku wydania dalszego zarządzenia zabezpieczenia.

Część E.1.

Poz. 2 - wpisuje się adres siedziby wierzyciela lub jego jednostki organizacyjnej. Jeżeli wierzyciel posiada obsługujący go urząd wpisuje się adres tego urzędu.

Poz. 3 - wpisuje się NIP wierzyciela, a jeżeli wierzyciel go nie posiada - urzędu obsługującego wierzyciela lub jednostki samorządu terytorialnego, której organ jest wierzycielem.

Poz. 4 - wpisuje się REGON wierzyciela, a jeżeli wierzyciel go nie posiada - urzędu obsługującego wierzyciela lub jednostki samorządu terytorialnego, której organ jest wierzycielem.

Poz. 5 - wpisuje się imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela, która wydała zarządzenie zabezpieczenia.

Nie umieszcza się podpisu w przypadku przesyłania zarządzenia zabezpieczenia do organu egzekucyjnego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej. Zarządzenie zabezpieczenia przekazywane tą drogą zawiera podpis elektroniczny w rozumieniu art. 27 § 4.

W przypadku wierzyciela będącego jednocześnie organem egzekucyjnym:

- zarządzenie zabezpieczenia wydane przez tego wierzyciela, w tym w postaci elektronicznej, może nie zawierać podpisu osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela. Nadanie klauzuli o skierowaniu tytułu wykonawczego do egzekucji administracyjnej uznaje się za podpisanie tego tytułu przez osobę upoważnioną do działania w imieniu wierzyciela,

- w dalszym tytule wykonawczym wystawionym przez tego wierzyciela, w tym w postaci elektronicznej, umieszcza się podpis osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela niezależnie od tego, czy zarządzenie zabezpieczenia, na podstawie którego wydano dalsze zarządzenie zabezpieczenia, zawierało taki podpis, czy na podstawie art. 27 § 1b w związku z art. 166b ustawy, takiego podpisu nie zawierało.

Część F

Wypełnia się w przypadku wydania zarządzenia zabezpieczenia.

KZZ (1)	KOLEJNE ZARZĄDZENIE ZABEZPIECZENIA STOSOWANE PRZY ZABEZPIECZANIU NALEŻNOŚCI PIENIĘŻNYCH		Numer systemowy sprawy organu egzekucyjnego	
Podstawa prawna: art. 156a ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwana dalej „ustawą” oraz¹⁾				
☐ art. 154 ☐ art. 155				
1. Numer zarządzenia zabezpieczenia		2. Data wydania zarządzenia zabezpieczenia		3. Rodzaj dokumentu ¹⁾ ☐ 1. kolejne zarządzenie zabezpieczenia ☐ 2. zmienione kolejne zarządzenie zabezpieczenia
4. Numer porządkowy kolejnego zarządzenia zabezpieczenia			5. Data wydania kolejnego zarządzenia zabezpieczenia	
6. Cel wydania dalszego kolejnego zarządzenia zabezpieczenia ¹⁾ ☐ 1. obciążenie nieruchomości hipoteką przymusową, w tym przez złożenie dokumentów do zbioru dokumentów w przypadku nieruchomości, która nie ma urzędzonej księgi wieczystej, wchodzącej w skład majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka ☐ 2. obciążenie statku morskiego lub statku morskiego w budowie zastawem wpisanym do rejestru okrętowego (hipoteka morska przymusowa) wchodzącego w skład majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka ☐ 3. ustanowienie zakazu zbywania i obciążania nieruchomości, która nie ma urzędzonej księgi wieczystej albo której księga wieczysta zginęła lub uległa zniszczeniu wchodzącej w skład majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka ☐ 4. ustanowienie zakazu zbywania spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu wchodzącego w skład majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka				
7. Adnotacja dotycząca ponownie wydanego kolejnego zarządzenia zabezpieczenia/zmienionego zarządzenia zabezpieczenia ²⁾				
A. DANE ZOBOWIĄZANEGO/ZOBOWIĄZANYCH				
A.1	1. Rodzaj zobowiązanego ³⁾ ☐ 1. osoba fizyczna ☐ 2. podmiot niebędący osobą fizyczną			
	2. Imię ³⁾		3. Nazwisko/Nazwa	
	4. Kraj	5. Województwo		6. Powiat
	7. Gmina	8. Ulica		9. Numer domu 10. Numer lokalu
	11. Miejscowość		12. Kod pocztowy	13. Poczta
	14. NIP	15. Numer PESEL ³⁾	16. REGON	
	17. Data urodzenia ³⁾	18. Imię ojca ³⁾	19. Imię matki ³⁾	
	20. Numer telefonu	21. Adres e-mail		
	22. Pracodawca zobowiązanego i jego adres ³⁾			
	B. DANE MAŁŻONKA ZOBOWIĄZANEGO (ODPOWIEDZIALNEGO MAJĄTKIEM WSPÓLNYM)			
	1. Imię		2. Nazwisko	
	3. Kraj	4. Województwo		5. Powiat
	6. Gmina	7. Ulica		8. Numer domu 9. Numer lokalu
	10. Miejscowość		11. Kod pocztowy	12. Poczta
	13. NIP		14. Numer PESEL	
	15. Numer telefonu	16. Adres e-mail		
	17. Podstawa prawna prowadzenia postępowania zabezpieczającego			
	C. DANE WSPÓLNIKÓW SPÓŁKI NIEPOSIADAJĄCEJ OSOBOWOŚCI PRAWNEJ²⁾			
C.1.	1. Imię ³⁾		2. Nazwisko/Nazwa	
	3. Kraj	4. Województwo		5. Powiat
	6. Gmina	7. Ulica		8. Numer domu 9. Numer lokalu
	10. Miejscowość		11. Kod pocztowy	12. Poczta
	13. NIP		14. Numer PESEL ³⁾	
	15. Numer telefonu	16. Adres e-mail		
D. DANE DOTYCZĄCE NALEŻNOŚCI PIENIĘŻNEJ I ZABEZPIECZENIA				
	1. Podstawa prawna obowiązku ¹⁾ ☐ 1. z mocy prawa ☐ 2. dokument, o którym mowa w art. 3a § 1 ustawy ☐ 3. orzeczenie		2. Identyfikacja podstawy prawnej obowiązku	
			3. Data wydania orzeczenia	

	4. Okoliczności świadczące o wystąpieniu możliwości utrudnienia bądź udaremnienia egzekucji¹⁾ ☐ 1. brak płynności finansowej zobowiązanego ☐ 2. unikanie wykonania przez zobowiązanego obowiązku przez nieujawnienie zobowiązań powstających z mocy prawa lub nierzetelne prowadzenie ksiąg podatkowych ☐ 3. dokonywanie przez zobowiązanego wyprzedaży majątku ☐ 4. niezłożenie oświadczenia, o którym mowa w art. 39 § 1 ustawy – Ordynacja podatkowa, mimo wezwania do jego złożenia albo niewykazanie w złożonym oświadczeniu wszystkich rzeczy lub praw podlegających ujawnieniu ☐ 5. inne okoliczności		
	5. Opis okoliczności wskazanych w poz. 4²⁾		
	6. Składniki majątkowe zobowiązanego³⁾		
D.1.			
	1. Kwota należności pieniężnej	2. Rodzaj należności pieniężnej	3. Kwota odsetek
	Data powstania należności pieniężnej/okres, którego dotyczy należność pieniężna		
	4. data/od dnia:	5. do dnia:	
E. INFORMACJA O NADANIU PRZEZ ORGAN EGZEKUCYJNY KLAUZULI O PRZYJĘCIU ZARZĄDZENIA ZABEZPIECZENIA DO WYKONANIA			
	1. Nazwa organu egzekucyjnego, który nadał klauzulę o przyjęciu zarządzenia zabezpieczenia do wykonania	2. Data nadania klauzuli	
F. OZNACZENIE WIERZycIELA			
	1. Nazwa wierzyciela	2. Adres siedziby wierzyciela	
	3. NIP wierzyciela	4. REGON wierzyciela	
	5. Imię, nazwisko, stanowisko służbowe osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela		
Dane zawarte w wydruku zarządzenia zabezpieczenia odpowiadają danym zawartym w zarządzeniu zabezpieczenia wydanym przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej. ⁴⁾			
POUCZENIE Jeżeli w części A zarządzenia zabezpieczenia wpisano jako zobowiązanych dane małżonków zarządzenie zabezpieczenia stanowi podstawę do dokonania zabezpieczenia na majątku wspólnym zobowiązanego i jego małżonka, zwanym dalej „majątkiem wspólnym”, oraz na ich majątkach osobistych. Jeżeli zgodnie z odrębnymi przepisami odpowiedzialność zobowiązanego za należność pieniężną i odsetki z tytułu niezapłacenia jej w terminie obejmuje majątek osobisty zobowiązanego i majątek wspólny, podstawą do zabezpieczenia należności pieniężnych z majątku osobistego zobowiązanego i majątku wspólnego jest kolejne zarządzenie zabezpieczenia wystawione w razie potrzeby zabezpieczenia na nieruchomości wchodzącej w skład majątku wspólnego zobowiązanego i jego małżonka. Zgodnie z art. 27f w związku z art. 166b ustawy małżonkowi zobowiązanego przysługuje prawo wniesienia do wierzyciela, za pośrednictwem organu egzekucyjnego, sprzeciwu w sprawie odpowiedzialności majątkiem wspólnym. Sprzeciw może być wniesiony jeden raz w postępowaniu zabezpieczającym. Podstawą sprzeciwu jest ograniczenie, zniesienie, wyłączenie lub ustanie odpowiedzialności całością albo częścią majątku wspólnego. Zgodnie z art. 33 § 1 w związku z art. 166b ustawy zobowiązanemu przysługuje prawo wniesienia do wierzyciela, za pośrednictwem organu egzekucyjnego, zarzutu w sprawie zabezpieczenia. Zgodnie z art. 35 w związku z art. 166b ustawy wniesienie przez zobowiązanego zarzutu w sprawie zabezpieczenia, nie później niż w terminie 7 dni od dnia doręczenia odpisu/wydruku zarządzenia zabezpieczenia, zawiesza postępowanie zabezpieczające w całości albo w części z dniem doręczenia tego zarzutu organowi egzekucyjnemu do czasu zawiadomienia tego organu o wydaniu ostatecznego postanowienia w sprawie tego zarzutu. Wniesienie zarzutu po upływie terminu 7 dni od dnia doręczenia odpisu/wydruku zarządzenia zabezpieczenia nie zawiesza postępowania zabezpieczającego. W przypadku zmienionego kolejnego zarządzenia zabezpieczenia zobowiązanemu nie przysługuje prawo zgłoszenia zarzutów w sprawie zabezpieczenia. Zabezpieczenie należności pieniężnej może być dokonane, na wniosek zobowiązanego, przez złożenie kaucji w gotówce albo w innej postaci zgodnie z art. 166 ustawy. Zgodnie z art. 36 § 3 i 3a w związku z art. 166b ustawy zobowiązany, przeciwko któremu wszczęto postępowanie zabezpieczające, ma obowiązek niezwłocznie zawiadomić organ egzekucyjny o zmianie adresu miejsca zamieszkania lub siedziby. W razie niewykonania tego obowiązku, doręczenie pisma organu egzekucyjnego pod dotychczasowym adresem jest skuteczne. Na zobowiązanego, który nie zawiadomił organu egzekucyjnego o zmianie miejsca zamieszkania lub siedziby może być nałożona kara pieniężna na podstawie art.168d § 3 pkt 1 lit. a tiret pierwszy ustawy).			

OBJAŚNIENIA DOTYCZĄCE SPORZĄDZANIA ZARZĄDZENIA ZABEZPIECZENIA (KZZ)

Wierzyciel wypełnia tylko pozycje niezaciemnione. Zgodnie z art. 156a § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2018 r. poz. 1314, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą” obowiązkiem jest wypełnienie pozycji dotyczącej:

- oznaczenia wierzyciela;
- wskazania imienia i nazwiska lub nazwy zobowiązanego i jego adresu, przez który rozumie się ostatni znany wierzycielowi adres miejsca zamieszkania lub siedziby zobowiązanego;
- numeru PESEL, NIP lub REGON zobowiązanego, jeżeli zobowiązany taki numer posiada;
- treści obowiązku podlegającego zabezpieczeniu, podstawy prawnej tego obowiązku, określenia wysokości należności pieniężnej i rodzaju;
- wskazania podstawy prawnej zabezpieczenia obowiązku;
- wskazania okoliczności świadczących o wystąpieniu możliwości utrudnienia bądź udaremnienia egzekucji;
- daty wydania zarządzenia zabezpieczenia, nazwę wierzyciela, który je wydał, oraz imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela,
- dane małżonka zobowiązanego,
- datę wystawienia kolejnego zarządzenia zabezpieczenia, imię i nazwisko osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela, która sporządziła kolejne zarządzenie zabezpieczenia,
- informacji o nadaniu zarządzeniu klauzuli organu egzekucyjnego o przyjęciu zarządzenia zabezpieczenia do wykonania.

Organ egzekucyjny wypełnia pozycje zaciemnione.

Kwoty należności pieniężnych, w tym odsetek, podaje się w złotych i groszach zaokrąglonych zgodnie z art. 27a § 3 ustawy.

Datę podaje się w formacie dd-mm-rrrr.

¹⁾ Zaznacza się właściwy kwadrat, wstawiając znak „x”.

²⁾ W przypadku niewypełniania pozycja (część) może zostać pominięta (niewydrukowana).

³⁾ Pozycji nie wypełnia się w przypadku zobowiązanego niebędącego osobą fizyczną. ⁴⁾ Pole dodaje się w przypadku kolejnego zarządzenia zabezpieczenia wydanego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej.

Część ogólna

W przypadku wystawiania zmienionego kolejnego zarządzenia zabezpieczenia w:

-

- poz. 1 - wpisuje się numer zmienianego (dotychczasowego) kolejnego zarządzenia zabezpieczenia;
- poz. 2 - wpisuje się datę wystawienia zmienionego kolejnego zarządzenia zabezpieczenia;
- poz. 3 - zaznacza się kwadrat 2.

W przypadku ponownego wydania kolejnego zarządzenia zabezpieczenia/zmienionego kolejnego zarządzenia zabezpieczenia w:

- poz. 4 - wpisuje się numer utraconego kolejnego zarządzenia zabezpieczenia/zmienionego kolejnego zarządzenia zabezpieczenia;
- poz. 5 - wpisuje się datę wystawienia ponownie wydanego kolejnego zarządzenia zabezpieczenia/zmienionego kolejnego zarządzenia zabezpieczenia;
- poz. 7 - umieszcza się adnotację: „Kolejne zarządzenie zabezpieczenia/zmienione kolejne zarządzenie zabezpieczenia zostało ponownie wydane w związku z postanowieniem ... (należy wskazać wierzyciela) nr ... z dnia ... o utracie kolejnego zarządzenia zabezpieczenia/zmienionego kolejnego zarządzenia zabezpieczenia nr ... z dnia ...”.

Część B

Wypełnia się wyłącznie w przypadku, gdy małżonek zobowiązanego ponosi odpowiedzialność (obejmującą majątek wspólny zobowiązanego i jego małżonka) za należność pieniężną.

Pozycji 3-12 nie wypełnia się, jeżeli dane są takie same jak w poz. 4-13 bloku A.1.

Poz. 17 - przepis prawa, z którego wynika możliwość dokonania zabezpieczenia na majątku wspólnym osób wskazanych w blokach B i A.1.

Część C

Wypełnia się wyłącznie w przypadku, gdy zobowiązany wymieniony w części A.1. jest spółką nieposiadającą osobowości prawnej.

Po bloku C.1. dodaje się bloki C.2., C.3., itd. w liczbie odpowiadającej liczbie wspólników spółki nieposiadającej osobowości prawnej.

Część D

Poz. 2 - wpisuje się identyfikację podstawy prawnej obowiązku wskazanej w poz. 1. W przypadku zakreślenia kwadratu:

- 1 - wpisuje się oznaczenie przepisu prawa, z którego wynika zabezpieczany obowiązek;
- 2 - wpisuje się rodzaj dokumentu, o którym mowa w art. 3a ustawy;
- 3 - wpisuje się rodzaj i numer orzeczenia.

Poz. 3 - wypełnia się w przypadku zaznaczenia w poz. 1 kwadratu 3.

Poz. 5 - nie wypełnia się w przypadku, gdy podstawą prawną wystawienia zarządzenia zabezpieczenia jest decyzja o zabezpieczeniu.

Poz. 6 - wypełnia się, gdy wierzycielowi znane są składniki majątkowe zobowiązanego, na których możliwe jest dokonanie zabezpieczenia.

W przypadku wystawienia kolejnego zarządzenia zabezpieczenia w odniesieniu do kilku należności pieniężnych po bloku D.1., dodaje się bloki D.2., D.3., itd. W każdym bloku wpisuje się odrębną należność pieniężną.

Blok D.1. i następne bloki

Poz. 3 - wpisuje się kwotę odsetek z tytułu niezapłacenia należności pieniężnej w terminie obliczoną na dzień wystawienia kolejnego zarządzenia zabezpieczenia.

Poz. 4 - wpisuje się datę powstania należności pieniężnej lub datę początkową okresu, w którego dotyczy należność pieniężna.

Poz. 5 - wpisuje się datę końcową okresu, którego dotyczy należność pieniężna.

Część F

Poz. 2 - wpisuje się adres siedziby wierzyciela lub jego jednostki organizacyjnej. Jeżeli wierzyciel posiada obsługujący go urząd wpisuje się adres tego urzędu.

Poz. 3 - wpisuje się NIP wierzyciela, a jeżeli wierzyciel go nie posiada - urzędu obsługującego wierzyciela lub jednostki samorządu terytorialnego, której organ jest wierzycielem.

Poz. 4 - wpisuje się REGON wierzyciela, a jeżeli wierzyciel go nie posiada - urzędu obsługującego wierzyciela lub jednostki samorządu terytorialnego, której organ jest wierzycielem.

Poz. 5 - wpisuje się imię i nazwisko oraz stanowisko służbowe osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela, która wydała zarządzenie zabezpieczenia.

Nie umieszcza się podpisu w przypadku przesyłania zarządzenia zabezpieczenia do organu egzekucyjnego przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego albo z użyciem środków komunikacji elektronicznej. Zarządzenie zabezpieczenia przekazywane tą drogą zawiera podpis elektroniczny w rozumieniu art. 27 § 4.

W przypadku wierzyciela będącego jednocześnie organem egzekucyjnym w kolejnym zarządzeniu zabezpieczenia wystawionym przez tego wierzyciela, w tym w postaci elektronicznej, umieszcza się podpis osoby upoważnionej do działania w imieniu wierzyciela niezależnie od tego, czy zarządzenie zabezpieczenia, na podstawie którego wydano dalsze zarządzenie zabezpieczenia, zawierało taki podpis, czy na podstawie art. 27 § 1b w związku z art. 166b ustawy, takiego podpisu nie zawierało.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia

**w sprawie sposobu korzystania z systemu teleinformatycznego obsługującego zajęcie
wierzytelności z rachunku bankowego oraz identyfikacji kasy w tym systemie**

Na podstawie art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2386 i 2243 oraz z 2019 r. poz. 326, 730, 875, 1018 i ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa sposób korzystania z systemu teleinformatycznego, w tym wymagania dotyczące identyfikacji kasy w tym systemie, sposób posługiwania się podpisem elektronicznym na potrzeby autoryzacji treści przesyłanych w tym systemie oraz wymagania w zakresie doręczania korespondencji za jego pośrednictwem.

§ 2. Ilekcć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) koncie – rozumie się przez to zbićr danych określających użytkownika wraz z zasobami systemu teleinformatycznego przyporządkowanymi do tego użytkownika;
- 2) odbiorze pisma – rozumie się przez to poprzedzone uwierzytelnieniem pobranie doręczanego pisma;
- 3) piśmie – rozumie się przez to dane z systemu teleinformatycznego obejmujące treść związaną z prowadzeniem egzekucji z wierzytelności z rachunku bankowego;
- 4) systemie teleinformatycznym – rozumie się przez to system teleinformatyczny obsługujący zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego, o którym mowa w art. 112c ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz.U. z 2018 r. poz. 2187, z późn. zm.²⁾);
- 5) użytkownika – rozumie się przez to kasę, sądowy organ egzekucyjny lub administracyjny organ egzekucyjny, który ma założone konto w systemie teleinformatycznym.

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 6 czerwca 2019 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. poz. 1059).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 2243 i 2354 oraz z 2019 r. poz. 326, 730, 875, 1074 i 1358.

§ 3. Kasa, jako użytkownik, podlega identyfikacji w systemie teleinformatycznym przy użyciu wykorzystywanego w ramach systemu teleinformatycznego środka identyfikacji elektronicznej opartego o certyfikat podpisu cyfrowego.

§ 4. W celu autoryzacji treści pisma składa się kwalifikowany podpis elektroniczny.

§ 5. W celu ochrony poufności informacji zawartych w pismach transmisja danych jest szyfrowana za pomocą protokołu TLS.

§ 6. W celu doręczenia pisma za pośrednictwem systemu teleinformatycznego pismo jest umieszczane w systemie teleinformatycznym w sposób umożliwiający użytkownikowi odbiór pisma za pośrednictwem konta danego użytkownika.

§ 7. Doręczenie pisma odbywa się:

- 1) przy użyciu interfejsu użytkownika tego systemu teleinformatycznego lub
- 2) w drodze wymiany danych pomiędzy systemem teleinformatycznym a systemem informatycznym użytkownika realizowanej z wykorzystaniem rozwiązań opartych na modelu usługowym.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER FINANSÓW

w porozumieniu:

MINISTER PRZEDSIĘBIORCZOŚCI

I TECHNOLOGII

MINISTER CYFRYZACJI

UZASADNIENIE

Potrzeba wydania rozporządzenia wynika z przepisu art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2386, z późn. zm.). Przepis ten upoważnia ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, aby w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określił, w drodze rozporządzenia, sposób korzystania z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 112c ustawy – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, z późn. zm.), w tym wymagania dotyczące identyfikacji kasy w tym systemie, sposób posługiwania się podpisem elektronicznym na potrzeby autoryzacji treści w nim przesyłanych oraz wymagania w zakresie doręczania korespondencji za jego pośrednictwem, mając na względzie bezpieczeństwo posługiwania się dokumentami w postaci elektronicznej oraz sprawne zajęcie wierzytelności z rachunku prowadzonego w kasie. Upoważnienie ustawowe zostało wprowadzone ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). Wydanie rozporządzenia ma na celu zwiększenie efektywności zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego oraz usprawnienie wymiany informacji związanych z wykonywaniem takiego zajęcia.

Projektowane rozporządzenie jest wzorowane na obowiązującym rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 7 września 2016 r. w sprawie identyfikacji banku w systemie teleinformatycznym obsługującym zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego (Dz. U. poz. 1419).

W § 3 określone zostały wymagania dotyczące identyfikacji kasy w systemie teleinformatycznym, w którym kasa jest identyfikowana na podstawie wykorzystywanego w ramach systemu teleinformatycznego środka identyfikacji elektronicznej opartego o certyfikat podpisu cyfrowego. System teleinformatyczny jest systemem zamkniętym w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającego dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73).

W § 4 określono sposób autoryzacji treści pisma. Zgodnie z nim, nadawcy pisma dokonują autoryzacji treści pisma przy użyciu kwalifikowanego podpisu elektronicznego. Nałożenie wymogu stosowania kwalifikowanego podpisu elektronicznego ma na celu zapewnienie elastyczności, uniwersalności, a także bezpieczeństwa obiegu dokumentów. Jednocześnie rozwiązanie takie zapewnia spełnienie wymogu formy pisemnej oraz umożliwia rozliczalność osób przesyłających pisma. W § 5, w celu ochrony poufności informacji zawartych w doręczanej korespondencji, określony został wymóg szyfrowania transmisji danych za pomocą protokołu TLS. Postanowienia § 6-7 określają wymagania w zakresie doręczania korespondencji. W celu doręczenia pisma za pośrednictwem systemu teleinformatycznego pismo jest umieszczane w systemie teleinformatycznym w sposób umożliwiający adresatowi jego odbiór. Proces doręczenia odbywa się w systemie teleinformatycznym: za pośrednictwem strony www. lub z wykorzystaniem mechanizmów współpracy pomiędzy systemem teleinformatycznym a systemem informatycznym użytkownika (Web Service). Oba tryby doręczenia są dostępne równolegle. Wybór sposobu pobrania pisma należy do użytkownika. Można założyć, że korzystanie ze strony www. będzie przede

wszystkim dotyczyć użytkowników obsługujących niewielką liczbę pism. W przypadku obsługi dużej liczby korespondencji dużo wygodniejszym rozwiązaniem będzie korzystanie z mechanizmu Web Service.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia podyktowane jest wejściem w życie ustawy z dnia ... o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw. Projektuje się, że przepisy rozporządzenia wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przepisy projektowanego rozporządzenia dotyczą kas spółdzielczo-kredytowych, zobowiązanych, administracyjnych oraz sądowych organów egzekucyjnych.

Projekt rozporządzenia nie narusza praw zobowiązanego ani nie nakłada na niego obowiązków, nie ma wpływu na poprawę jego sytuacji. Projektowane przepisy nie mają wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców (w tym mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców), jak również na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, w szczególności na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.

Projekt rozporządzenia nie podlega obowiązkowi notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach dotyczących funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej. Nie istniała również konieczność przedstawiania projektowanego rozporządzenia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, zgodnie z przepisami uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Stosownie do treści art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz § 52 Regulaminu pracy Rady Ministrów projekt rozporządzenia został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny.

Nazwa projektu Rozporządzenie Ministra Finansów w sprawie sposobu korzystania z systemu teleinformatycznego obsługującego zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego oraz identyfikacji kasy w tym systemie Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Finansów i Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii oraz Ministerstwo Cyfryzacji Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Tadeusz Kościński, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Finansów Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Jerzy Owczarek, Z-ca Dyrektora Departamentu Systemu Podatkowego tel. 22 694 38-86 e-mail: sekretariat.sp@mf.gov.pl	Data sporządzenia 9 lipca 2019 r. Źródło: Upoważnienie ustawowe – przepis art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2386, z późn. zm.). Nr w wykazie prac:

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Potrzeba wydania rozporządzenia wynika z przepisu art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2386, z późn. zm.). Przepis ten upoważnia ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, aby w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw informatyzacji, określił, w drodze rozporządzenia, sposób korzystania z systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 112c ustawy – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, z późn. zm.), w tym wymagania dotyczące identyfikacji kasy w tym systemie, sposób posługiwania się podpisem elektronicznym na potrzeby autoryzacji treści w nim przesyłanych oraz wymagania w zakresie doręczania korespondencji za jego pośrednictwem, mając na względzie bezpieczeństwo posługiwania się dokumentami w postaci elektronicznej oraz sprawne zajęcie wierzytelności z rachunku prowadzonego w kasie. Upoważnienie ustawowe zostało wprowadzone ustawą z dnia ... o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. ...). Wydanie rozporządzenia ma na celu zwiększenie efektywności zajęcia wierzytelności z rachunku bankowego oraz usprawnienie wymiany informacji związanych z wykonywaniem takiego zajęcia.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane rozporządzenie jest wzorowane na obowiązującym rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 7 września 2016 r. w sprawie identyfikacji banku w systemie teleinformatycznym obsługującym zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego (Dz. U. poz. 1419).

W § 3 określone zostały wymagania dotyczące identyfikacji kasy w systemie teleinformatycznym, w którym kasa jest identyfikowana na podstawie wykorzystywanego w ramach systemu teleinformatycznego środka identyfikacji elektronicznej opartego o certyfikat podpisu cyfrowego. System teleinformatyczny jest systemem zamkniętym w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 910/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym oraz uchylającego dyrektywę 1999/93/WE (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014, str. 73).

W § 4 określono sposób autoryzacji treści pisma. Zgodnie z nim, nadawcy pisma dokonują autoryzacji treści pisma przy użyciu kwalifikowanego podpisu elektronicznego. Nałożenie wymogu stosowania kwalifikowanego podpisu elektronicznego ma na celu zapewnienie elastyczności, uniwersalności, a także bezpieczeństwa obiegu dokumentów. Jednocześnie rozwiązanie takie zapewnia spełnienie wymogu formy pisemnej oraz umożliwia rozliczalność osób przysyłających pisma. W § 5, w celu ochrony poufności informacji zawartych w doręczanej korespondencji, określony został wymóg szyfrowania transmisji danych za pomocą protokołu TLS. Postanowienia § 6–7 określają wymagania w zakresie doręczania korespondencji. W celu doręczenia pisma za pośrednictwem systemu teleinformatycznego pismo jest umieszczane w systemie teleinformatycznym w sposób umożliwiający adresatowi jego odbiór. Proces doręczenia odbywa się w systemie teleinformatycznym: za pośrednictwem strony www. lub z wykorzystaniem mechanizmów

współpracy pomiędzy systemem teleinformatycznym a systemem informatycznym użytkownika (Web Service). Oba tryby doręczenia są dostępne równolegle. Wybór sposobu pobrania pisma należy do użytkownika. Można założyć, że korzystanie ze strony www. będzie przede wszystkim dotyczyć użytkowników obsługujących niewielką liczbę pism. W przypadku obsługi dużej liczby korespondencji dużo wygodniejszym rozwiązaniem będzie korzystanie z mechanizmu Web Service.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Brak danych.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Administracyjne organy egzekucyjne	- 388 naczelników urzędów skarbowych, - 47 właściwych organów gminy o statusie miasta, - właściwe organy gminy prowadzące postępowanie egzekucyjne na podstawie porozumień, - Przewodniczący Międzyresortowej Komisji Orzekającej przy Ministrze Finansów, - 43 dyrektorów oddziału ZUS, - 10 dyrektorów oddziałów regionalnych Agencji Mienia Wojskowego, - 16 marszałków województw;	- art. 19 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz: - rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 24 lutego 2017 r. w sprawie terytorialnego zasięgu działania oraz siedzib dyrektorów izb administracji skarbowej, naczelników urzędów skarbowych i naczelników urzędów celno-skarbowych (Dz. U. poz. 393), - załącznik do ustawy z dnia 24 listopada 1995 r. o zmianie zakresu działania niektórych miast oraz miejskich strefach usług publicznych (Dz. U. poz. 692) oraz ustawa z dnia 15 marca 2002 r. o ustroju miasta stołecznego Warszawy (Dz. U. z 2018 r. poz. 1817), - rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 2 września 2016 r. w sprawie siedzib i właściwości rzeczowej oraz miejscowej dyrektorów oddziałów Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wyznaczonych do działania jako organy egzekucyjne (Dz. U. poz. 1411), - ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1161); - ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości w gminach (Dz. U. z 2018 r. poz. 1454, z późn. zm.)	Pozytywne – uproszczenie i przyspieszenie procedur egzekucyjnych oraz obniżenie bieżących kosztów związanych z obsługą postępowania egzekucyjnego.
Sądowe organy egzekucyjne	1711 komorników sądowych	http://www.komornik.pl	Pozytywne – uproszczenie i przyspieszenie procedur egzekucyjnych oraz obniżenie bieżących kosztów związanych z obsługą postępowania egzekucyjnego.

Spółdzielcze kasy oszczędnościowo-kredytowe	812 placówek	https://www.skok.pl	Pozytywne – uproszczenie i przyspieszenie procedur egzekucyjnych oraz obniżenie bieżących kosztów związanych z obsługą postępowania egzekucyjnego.
Zobowiązani	ok. 2 mln zobowiązanych		Pozytywne - zmniejszenie kosztów związanych z postępowaniem egzekucyjnym.
Wierzyciele należności pieniężnych podlegających egzekucji administracyjnej; wierzyciele obowiązków o charakterze niepieniężnym podlegających egzekucji administracyjnej	brak danych		Pozytywne – uproszczenie i przyspieszenie procedur egzekucyjnych oraz obniżenie bieżących kosztów związanych z obsługą postępowania egzekucyjnego.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia będzie przedmiotem konsultacji publicznych i opiniowania, w ramach których zostanie przedstawiony następującym podmiotom: Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, Kasie Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego, Agencji Mienia Wojskowego, Poczcie Polskiej S.A., Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, Związkowi Miast Polskich, Związkowi Gmin Wiejskich RP, Unii Metropolii Polskich, Związkowi Województw RP, Komisji Nadzoru Finansowego, Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo-Kredytowej, Krajowemu Związkowi Banków Spółdzielczych, Związkowi Przedsiębiorców i Pracodawców, Urzędowi Komunikacji Elektronicznej, Krajowej Izbie Rozliczeniowej, Krajowej Radzie Komorniczej.

Stosownie do treści art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny w celu umożliwienia zgłaszania opinii na jego temat przez wszystkie zainteresowane podmioty.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.). Z uwagi na zakres projektu, który nie dotyczy problematyki zadań związków zawodowych, projekt nie podlega opiniowaniu przez reprezentatywne związki zawodowe.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

[illegible]

pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Nie przewiduje się wpływu projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.											
7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe													
Skutki													
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)					
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa												
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw												
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe												
Niemierzalne													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców (w tym mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców), jak również na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe, w szczególności na sytuację ekonomiczną i społeczną rodziny, a także osób niepełnosprawnych oraz osób starszych.											
8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu													
☐ nie dotyczy													
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).						☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy							
☒ zmniejszenie liczby dokumentów ☒ zmniejszenie liczby procedur ☒ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:						☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:							
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.						☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy							
Komentarz:													
9. Wpływ na rynek pracy													
Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.													
10. Wpływ na pozostałe obszary													
☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:				☐ demografia ☐ mienie państwowe				☐ informatyzacja ☐ zdrowie					

Omówienie wpływu	
11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego	
Wejście w życie projektowanego rozporządzenia podyktowane jest wejściem w życie ustawy z dnia o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw. Projektuje się, że przepisy rozporządzenia wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.	
12.	
Nie przewiduje się mechanizmów ewaluacji efektów projektu.	
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)	

Warszawa, 22 lipca 2019 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.308.2019/13/SŻ

dot.: RM-10-132-19 z 19 lipca 2019 r.

Pan Tomasz Szczegielniak
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych

Piotr Wowrzyk
Podsekretarz Stanu

Do wiadomości:

Pan Marian Banaś
Minister Finansów